

Tikrojo gyvenimo Knyga

Dieviškojo Mokytojo Mokymai

X Tomas

Mokymas 277–309

Knygų tarnyba gyvenimui

12 tomų veikalas „Libro de la Vida Verdadera“ („Tikrojo gyvenimo knyga“) yra palikimas visai žmonijai ir yra įregistruotas „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ Meksike, D.F., numeriais 26002, 20111 ir 83848.

Daugiau informacijos apie ispanų kalbos originalų leidimą:
„Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.“
Apartado Postal 888, Meksikas, D.F., - C.P. 06000

Atsakingi už vokiečių kalbos vertimą, vokiečių leidimo pratarmę, paaiškinimus, išnašas, pastabas ir nuorodas apie kūrinį:
Walter Maier ir Traugott Göltenboth.

Būklė: 2017 m. sausio mėn.

Redagavimas (naujoji rašyba ir maketavimas):
„Buchdienst zum Leben“
Manfred Bäse
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42
El. paštas: manfredbaese@gmx.de

Remiantis šia versija, **Tikrojo gyvenimo Knyga** yra verčiama į daugelį kitų kalbų naudojant „DeepL Translator“.

Tai yra autentiški, originalūs, Gottholdo Göldenbotho išversti ir „Reichl Verlag“ leidyklos išleisti raštai, kuriems taikomos autorių teisės. Jie turi būti išsaugoti savo pirminėje grynumo formoje ir negali būti keičiami. Tai būtų nuodėmė ir užtrauktų dievišką bausmę.

Viešpaties žodžiai Anai Marijai Hosta:

2017 m. kovo 25 d.

Jėzus jai sako: „*Antspaudų epochos*“ ...

... ir sako:

„*Pasinaudok tuo. Šiandien aš tave išrinkau priimti mano mokymus ir perduoti juos žmonėms.*“

Už šią iniciatyvą atsakinga Anna Maria Hosta, veikdama Viešpaties Jėzaus Kristaus, mūsų Dievo, šių raštų savininko, vardu.

(El. paštas: hoanna64@yahoo.com)

„DeepL“ – atsiuntimo nuoroda: www.DeepL.com/Translator (versija verslui)

„DeepL“ šiuo metu verčia į daugiau nei 100 kalbų ir jį galima atsisiegti į kompiuterį. Vertimui reikalingas interneto ryšys.

Atnaujinta: 2026 m. rugpjūčio 24 d.

Turinys

Turinys

Tikrojo gyvenimo Knyga	1
Turinys	4
įžanga.....	6
Įvadas.....	8
Mokymas 277	16
Mokymas 278	23
Mokymas 279	31
Mokymas 280	39
Mokymas 281	47
Mokymas 282	56
Mokymas 283	64
Mokymas 284	72
Mokymas 285	79
Mokymas 286	88
Mokymas 287	95
Mokymas 288	102
Mokymas 289	110
Mokymas 290	118
Mokymas 291	126
Mokymas 292	136
Mokymas 293	143
Mokymas 294	151
Mokymas 295	158
Mokymas 296	166
Mokymas 297	174

Mokymas 298	182
Mokymas 299	190
Mokymas 300	199
Mokymas 301	206
Mokymas 302	214
Mokymas 303	223
Mokymas 304	231
Mokymas 305	240
Mokymas 306	249
Mokymas 307	258
Mokymas 308	266
Mokymas 309	275
Turinio nuorodos	285
Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m.	293

Ižanga

Visais laikais Dievas apsireiškė žmonijai, guodė mus savo Žodžiu, davė mums savo įsakymus ir perteikė mokymus apie savo kūriniją bei mūsų egzistenciją. Kiekvieną kartą, kai ikirikščioniškų laikų žmonės pamiršdavo šiuos dieviškus mokymus, Dievas siųsdavo jiems savo pranašus, kad jie primintų jiems Jo įstatymus.

Kai žmonės iš šių Dešimties įsakymų sukūrė daugiau nei 600 žmogiškųjų taisyklių, Dievas atsiuntė Jėzų, kurio lūpomis pasireiškė Kristus – Dieviškasis Žodis, – kuris Dešimt įsakymų apibendrino į *vieną* įsakymą: „Mylėk Dievą labiau už viską, o savo artimą – kaip save patį.“

Žmonės vėl pamiršo šį paprastą, išgelbėjantį Dievo patarimą. Žiaurūs karai ir nežmoniški persekiojimai iki šių dienų yra liūdnas to įrodymas.

Sumaišydami dieviškąją tiesą su žmogiškomis dogmomis, pernelyg akcentuodami išorinius ritualus ir apeigas, taip pat klaidingai, žmogiškai aiškindami grynąjį Dievo Žodį, šiandien daugelis žmonių gyvena savotiškoje dvasinėje vergovėje.

Todėl buvo ir yra būtina, kad Dievas šiandien vėl kreiptųsi į žmoniją su šviečiančiais ir pamokomais žodžiais. Tai vyko 66 metus (1884–1950) Meksikoje – daugiau nei šimte susirinkimų vietų vienu metu, kur paprasti žmonės sekmadienis po sekmadienio susirinkdavo, kad klausytųsi pakylėjančių ir mokančių Dievo žodžių. Tų susirinkimų liudininkai pasakojo, kad šie dieviški žodžiai tekėjo kaip kristalinio vandens srovė iš perteikėjų, vadinamų „balsų nešėjais“, lūpų – dvi ar tris valandas be jokios pertraukos ir be menkiausios kalbos klaidos.

Kas dieviškojo žodžio prasmę priėmė tyra ir be išankstinių nuostatų širdimi, tas pajuto Viešpaties buvimą ir Dangiškojo Tėvo begalinę meilę.

Per paskutinius dešimt metų iki 1950 m. pamokymai buvo užrašomi stenografijos būdu ir įtraukiami į protokolus, kad vėliau būtų galima juos surinkti. Buvo atrinkti 366 pamokymai, kurie 1956–1962 m. buvo išleisti 12 tomų knygoje „*Tikrojo gyvenimo knyga*“.

Vieną iš šių 12 tomų, kruopščiai ir pažodžiui išverstą iš ispanų kalbos, gerbiami skaitytojai, laikote savo rankose. Tai nėra knyga, kurią galima perskaityti tik vieną kartą, galbūt paviršutiniškai, ir tada greitai vėl atidėti į šalį. Norint visapusiškai suvokti giluminę prasmę, rekomenduojama tekstą įsisavinti po truputį, mažais „kąsneliais“, medituoti apie jį ir bandyti savo viduje pajusti ryšį su Dieviškąja Dvasia.

Mokymuose esantys pasikartojimai išsamiai paaiškinti II tomo įvade ir neturėtų niekam trukdyti. Priešingai, jei pagalvojame, kiek neugdančios informacijos šiandien bombarduoja ir sąlygoja mūsų protą, tai pasikartojanti, tačiau visada pakylėjanti ir ugdanti maista mūsų sielai yra

nepaprastai svarbi, kad pažadintų vidines vertybes, kurios snaudžia mummyse visose.

Išvadas

Tam tikros esminės temos kaip raudona gija driekiasi per visą apreiškimo veikalą „*Tikrojo gyvenimo knyga*“, kurias randame ir 10 tome. Toliau pateikiami keli ištraukos iš šios knygos, kurios skaitytojui gali pasitarnauti kaip gidas ir apžvalga.

Kristaus sugrįžimas

Niekas neturėtų būti nustebęs dėl mano naujosios žinios ir mano žodžių prasmės. Juk Pirmojo laikotarpio pranašai, kaip ir Kristus Antrajame laikotarpyje, labai aiškiai pranašavo tą amžių, kurį jūs šiandien išgyvenate. (279, 9)

Mano meilės mokymas nebuvo skirtas tik keliems išrinktiesiems, kurie jį išgirdo per pranašus. Mano žinia pasiekė pasaulį, kad taptų žinoma visiems žmonėms. Todėl sakau jums, kad ji įvairiomis formomis pasieks pačias žemės ribas, nes ji yra paguodos pradžia, kuri žmonijai buvo pažadėta jau Antrajame laikmetyje, kai ši pasieks didžiausią vargų laikotarpio viršūnę žemėje. (282, 57)

Atsižvelgdamas į jūsų neišmatuojamą šviesos trūkumą – šviesos, kuri reiškia išmintį, meilę, pakylėjimą – Aš *turėjau* ateiti. Norėdamas jums suteikti šią šviesą, nebuvo tinkama, kad Aš pasirodyčiau tarp jūsų kaip žmogus. Nes norint jus paskatinti dvasinėti, buvo būtina, kad Aš savo buvimą apreiškčiau dvasine, nematoma, tačiau jūsų tikėjimui ir meilei juntama forma. (293, 57–58)

Kai šis Žodis pasklis po pasaulį ir žmonės klaus, kas jį įkvėpė ir kas jį diktavo, kad būtų užrašytas, jo pasiuntiniai ir sėjėjai turi liudyti, kad tai buvo Šventoji Dvasia, kuri jį apreiškė per „“ parengtą savo balso nešėjų protą. (295, 26)

Trečiasis laikotarpis

Pirmasis laikotarpis yra tarsi žmogaus dvasinis vaikystės laikotarpis, kurio metu jis atveria akis ir mato savo Tėvo veidą, Jį girdi, bet dar yra toli nuo to, kad Jį suprastų. Tai įrodo tai, kad jis bandė Jam paklusti, laikydamasis tekstų raidžių, nesigilinant siela į jų prasmę.

Antrajame laikotarpyje Aš, „Žodis“, atėjau gyventi tarp jūsų Jėzuje ir savo gyvenimu parodyti jums sielos kelią. Šis Antrasis laikotarpis yra brendimo arba pirmojo dvasinio jaunystės laikotarpis. Tai yra gyvenimo etapas, kuriuo Kristus mokė žmones meilės, kad pažadintų jų miegančias širdies stygas, kad jų širdys virpėtų nauju jausmu, galingu meilės Tėvui ir artimui impulsu.

Tai yra „Trečiasis laikotarpis“, kuriuo žmogaus siela turi išsilaisvinti iš

materializmo grandinių. Tai sukels pasaulėžiūrų kovą, kuri bus žiauresnė nei bet kada anksčiau žmonijos istorijoje. (295, 56–57+64)

Šis Trečiasis laikotarpis, kuriame žmogiškasis blogis pasiekė savo viršūnę, vis dėlto bus susitaikymo ir atleidimo laikotarpis. (305, 12)

Šeštasis antspaudas

Šeštasis antspaudas yra atplėštas ir jums, dvasinio atgimimo žemėje pradininkams, parodė dalį savo turinio. Tačiau jis ir toliau skleis savo šviesą visiems žmonėms, net jei šis žodis, kurį šiandien girdite, kada nors nutils. (284, 46)

Šiuo metu Aš priimu šias žmonių minias čia, atstovaudamas žmonijai, ir kai kalbu apie žmoniją, turiu omenyje ne tik dabarties žmones, bet ir visas kartas, kurios per šešis dvasinius laikotarpius gyveno Žemėje. Žinios, kurias Aš jums perdaviau per šiuos šešis laikotarpius, yra būtent tai, ką Aš simbolizavau pavadinimu „antspaudas“, iš kurių – kaip jūs jau žinote – dar vienas turi būti atplėštas, kad jums atsiskleistų visų kitų prasmė ar reikšmė – ta aukšta sielos gyvenimo, tobulėjimo ir tobulėjimo reikšmė. (303, 52)

Dvasinė Izraelio tauta ir dvasinė misija

Dievo tauta dar kartą pasirodys tarp žmonijos – ne kaip viena rasė, bet kaip didžiulis skaičius, mano mokinių legionas, kuriam lemiama yra ne kraujas, ne rasė ar kalba, o Dvasia. Ši tauta neapsiribos tik mano mokymo skleidimu per raštus. Kad žodžiai turėtų gyvybę, juos reikia gyventi. Ši tauta bus ne tik raštų ir knygų skleidėjai, bet ir pavyzdžių bei darbų. (292, 28–29)

Būtinyje, kad šios tautos, kuriai buvo patikėtos šios apreiškimai, išeitų ir liudytų apie juos. Nes būtent taip žmonės pabus ir galės suvokti šiam laikui būdingus dvasinius ženklus ir apreiškimus. (277, 15)

Dvasinių būtybių pasaulis tik ir laukia valandos, kad apsigyventų šioje Žemės slėnyje. Tai šviesos būtybės, kurios neatsisako įsikūnyti atsilikusių tautų glėbyje, nes jų misija bus būtent pažadinti tuos, kurie miega. (288, 46)

Dvasia, dvasinė siela, siela

Žmogus yra Kūrėjo atspindys, Dievo atvaizdas. Vaikai neišvengiamai turi tapti panašūs į Tėvą, iš kurio jie kilo. Šis panašumas glūdi dvasinėje sieloje, nes ji yra apdovanota Dievo savybėmis ir, be to, turi amžinąjį gyvenimą. Materija, tai yra žmogaus kūnas, yra tik laikinas sielos apvalkalas. (295, 44)

Būtent žmogaus dvasinė siela turėtų vadovauti visiems žmogaus darbams, nes būtent jai buvo patikėtas gyvenimas žemėje. (305, 7)

Dvasinė malda

Dvasinė siela saugo intuityvią žinią, kad seniai ji kilo iš Kūrėjo glėbio, ir, žinodama, kad jai dar laukia ilgas kelias, kurį turi nueiti, norėdama sugrįžti į savo išeities tašką, ji atsidavusi maldai, nes žino, kad bent šią akimirką gali susisiekti su savo Tėvu. Siela žino, kad maldoje randa paguodą, kuri ją glosto, stiprina ir gydo.

Aš laiminu tuos, kurie meldžiasi. Kuo dvasinesnė jų malda, tuo didesnė ramybė, kurią Aš jiems leidžiu pajusti. Tai galite lengvai paaiškinti sau; nes tas, kuris, norėdamas melstis, privalo atsiklaupyti prieš atvaizdus ar daiktus, kad pajustų Dieviškojo buvimą, negalės patirti dvasinio Tėvo buvimo pojūčio savo širdyje. (279, 1–2)

Pažvelkite, kaip lengvai pasikeičia tas, kuris praktiškai pritaiko net ir *vieną* dalelę mano mokymo. Norite pavyzdžio?

Buvo žmogus, kuris visą savo gyvenimą žodinėmis maldomis sakydavo, kad mane myli – maldomis, kurias suformulavo kiti, kurių jis net nesuprato, nes jos susidėjo iš žodžių, kurių reikšmės jis nežinojo. Tačiau netrukus jis suvokė, koks yra tikrasis maldos būdas, ir, atmetęs senus įpročius, susikoncentravo į savo sielos gelmes, nukreipė *mintis* į Dievą ir pirmą kartą pajuto Jo buvimą.

Jis nežinojo, ką pasakyti savo Viešpačiui, jo krūtinė ėmė raudoti, o akys – liejosi ašaros. Jo protas susiformavo tik vienas sakinyss, kuris skambėjo taip: „Mano Tėve, ką aš galiu Tau pasakyti, jei aš nemoku su Tavimi kalbėti?“ Bet tos ašaros, tie raudojimai, tas vidinis džiaugsmas ir net jo sumišimas kalbėjo Tėvui tokia gražia kalba, kokios jūs niekada negalėsite rasti nei savo žmogiškosiose kalbose, nei savo knygose.

To žmogaus, kuris pradeda dvasiškai melstis savo Viešpačiui, mikčiojimas primena pirmuosius mažų vaikų žodžius, kurie tėvams teikia džiaugsmą ir susižavėjimą, nes jie girdi pirmuosius to būtybės, kuri pradeda pakilti į gyvenimą, išraiškos ženklus. (281, 23–24)

Tobula dvasinė komunikacija

Aš jums daug kalbėjau apie dvasinę bendravimą, sakiau jums, kad išmoksitė jį naudoti aukščiausiu lygiu ir pasiduosite šiam troškimui. (291, 81)

Kai šis mokymas išplis, jūsų bus klausama apie šio pranešimo tikslą, nes jau egzistuoja tiek daug religinių bendruomenių. Tada jūs turite jiems atskleisti, kad šis Žodis atėjo žmonijai tam, kad išmokytų žmones bendravimo iš dvasios į dvasią, ko jų religijos nemoko, ir kad ši žinia yra dieviškoji šviesa, atskleidžianti jums visas dvasines savybes, kurias turite. (294, 44)

Praktikuokite bendravimą iš dvasios į dvasią, kurį turite tobulinti kasdien. Nes mano valia yra, kad jūs ir žmonija bendrautumėte su Manimi.

Per šį ryšį gausite mano įkvėpimus, mano užduotis, o Aš priimsiu jūsų sielą, išgirsiu jūsų maldą ir leisiu, kad jūsų dvasinės rankos mane apkabintų. (304, 51)

Šis apreiškimas buvo tas laiptelis, kuris leido jums žengti dar vieną žingsnį aukštyn keliu, vedančiu jus arčiau tobulos dvasinės komunikacijos. (278, 44)

Dieviškųjų apreiškimų priėmimas ir atmetimas

Kiek yra tokių, kurie iš senovės raštų žino pranašystes, skelbiančias šią erą. Ir vis dėlto – jeigu jie dalyvautų mano apreiškimuose, jie jais netikėtų, nei suprastų juos kaip tų pažadų išsipildymą ! Tai yra tie, kurie nepasiekė tokio išsivystymo lygio, kuris leistų jiems atpažinti šią šviesą. Tuo tarpu kiek daugelis iš tų, kurie šiandien paaukotų savo gyvybę, kad liudytų, jog būtent Aš šiuo metu apsireiškiu žmonėms, net nežinojo, kad egzistuoja pranašystės, kalbančios apie šiuos įvykius. Priežastis ta, kad jų siela jau buvo tam paruošta ir pasirengusi priimti Šviesą. (298, 19)

Šios žmonių minios čia susideda iš tikinčiųjų ir netikinčiųjų, tačiau jie visi yra sielos, alkanos meilės, trokštančios Šviesos ir Tiesos. Kol tikintieji maitinasi ir stiprėja, netikintieji atstumia amžinojo gyvenimo duoną ir turi kentėti alkį bei troškulį. Tai sielos, kurias supainiojo materializmo, nežinojimo ir fanatizmo gyvenimas, kurio jos negali pamiršti, kad galėtų atpažinti ir pajusti mano buvimą. Tai širdys, bijančios žmonių nuosprendžių. Kaip jos galėtų susikonscentruoti į tai, kas aukšta jų sieloje, kad pajustų mano esmę, jei galvoja apie tai, ką kiti apie jas pasakys? Galiausiai jie sakys, kad mano buvimas tose vietose nėra tikras, nors iš tikrųjų būtent jie, nors ir buvo ten, nebuvo su Manimi, nes jų siela liko ten, kur juos sulaikė jų mintys, interesai, rūpesčiai ir aistros.

Aš tikrai atėjau, Aš tikrai buvau su jumis, nes visada galvoju apie tuos, kuriems Manęs reikia – apie tuos, kurie geria kančios taurę ir valgo vergovės bei pažeminimo duoną. (301, 2)

Išbandymų prasmė

Kartais jūsų ramybė virsta kova, nerimu ar baime. Taip atsitinka, kai audra plaka laukus ir sodus, purto medžius ir nuskina žiedus. Tada jūs klausiate, kokia yra tų išbandymų prasmė. Tačiau Aš jums sakau, kad viesulas nuo medžių numeta blogus vaisius ir nudžiūvusius lapus bei iš sodo išpučia viską, kas neturėtų ten būti. (278, 31)

Leiskite, kad jūsų sąžinė išbandymų metu jums pasakytų, jog Aš jūsų nebaudžiu, o jūs būtent apsivalote, ir kad, matydami, kaip išsilaisvinusios gamtos jėgos sukelia siaubą, neturėtumėte piktžodžiauti, sakydami, kad tai Dievo bausmė, bet kad tai yra išbandymas, skirtas jums apsivalyti. (293, 75)

Jūs nuėjote ilgą patirties kelią. Ta nekaltybė, kuri yra aklumas ir nežinojimas, išnyko, kai pasiekėte patirties šviesą. Be to, jūs susitapėte, ir dėl to yra išbandymai bei skausmas, kad jus nuplautų ir apvalytų. (301, 24)

Dvasinė įkvėpimo šaltinis visiems

Žinokite, tauta, kad ne tik jūs esate pajėgūs priimti dvasinius pranešimus ir įkvėpimus. Pasaulyje yra daug žmonių, kurie, nežinodami, kad Aš skleidžiu savo Žodį per šiuos balso nešėjus, nujaučia Šviesos, pasirengusios išsilieti ant žmonijos apreiškimais, artumą. Jie gaus iš mano Dvasios reikiamą paruošimą, kad, išgirdę jūsų liudijimą ir jums perduodant jiems mano dieviškąją žinią, jie džiaugsmingai pasakytų: „Būtent to aš ir tikėjausi.“ (283, 51)

Dvasinė harmonija tarp visų

Gėris ir meilė, iš kurių pražysta geradarystė ir taika, bus raktai, atveriantys paslapties duris, per kurias žmonės žengs žingsnį link visuotinės harmonijos. (292, 5)

Dvasinė harmonija tarp visų būtybių jiems atskleis didžiulius atradimus, atneš jiems bendravimą iš dvasios į dvasią, kuris sutrumpins atstumus, priartins toli esančius ir panaikins barjerus bei sienas. (286, 3)

Aš esu Tėvas, siekiantis, kad tarp visų savo vaikų pradėtų viešpatauti harmonija – tiek tarp tų, kurie gyvena Žemėje, tiek tarp tų, kurie gyvena kituose pasauliuose. (286, 2)

Dvasinis pabudimas

Po to, kai ši žmonija tiek daug šimtmečių gyveno nesantaikoje, po visų tų skausmingų ir kartių patirčių, kurias ji išgyveno, ji sugeba suvokti, kad tautų vienybė, harmonija tarp visų žmonių negali būti grindžiama materialiais interesais, nei remtis žemiškomis vertybėmis. Galiausiai ji supras, kad tik aukšto lygio siela gali būti tvirtas pagrindas, nepajudinama uola, ant kurios remiasi žmonių taika. (289, 3)

Aš taip kalbu jums, nes niekas geriau už Mane nežino jūsų sielos raidos, ir Aš žinau, kad šiuolaikinis žmogus, nepaisant savo didelio materializmo, meilės pasauliui ir iki didžiausios nuodėmės išaugusių aistrų, tik iš pažiūros gyvena pasidavęs „kūnui“ ir materialiam gyvenimui. Aš žinau: vos tik jis savo sieloje pajus mano meilės švelnų prisilietimą, jis greitai ateis pas Mane, kad atsikratytų savo naštos ir sektų paskui Mane tiesos keliu, kuriuo jis nesąmoningai taip trokšta eiti. (305, 36)

Gailestingumas

Pirmasis žingsnis žmonių atsinaujinimui, siekiant pasiekti sielos pakilimo

būseną, yra gailestingumas. Gailestingumas sielai, gailestingumas kūnui, gailestingumas artimiesiems. (287, 31) Kai nukreipiu savo žvilgsnį į ligonines, kalėjimus, gedinčius namus, suirusius santuokos ryšius, našlaičius ar dvasiškai alkanus žmones – kodėl ten nerandu jūsų? Atminkite, kad Aš ne tik išmokiau jus melstis, bet ir suteikiau jums žodžio dovaną bei išmokiau jus gydyti. Ir daugeliu atvejų Aš jums sakiau, kad jūsų buvimas gali daryti stebuklus, jei tik esate tikrai pasirengę. (306, 27)

Roque Rojas, kelio pradininkas, įkvėptas Elijo dvasios, parašė šį sakinį: „Būkite gailestingi ir dar kartą gailestingi savo artimiesiems, tada pamatysite mano Tėvą visoje jo šlovėje.“

Šiuose žodžiuose glūdi tiesa ir šviesa, mokiniai, nes kas savo gyvenime neparodo gailestingumo, tas niekada neįžengs į mano karalystę. Priešingai, aš jums užtikrinu, kad net ir pačias kietiausias širdis turintis bei užsispyręs nusidėjėlis gali išsigelbėti per gailestingumą. (308, 52)

Reinkarnacija ir dvasinis tobulėjimas

Jokūbas savo sapne jums atskleidė dvasinių laiptų, kuriais būtybės nuolat kyla ir nusileidžia, egzistavimą. Kas suprato jo prasmę? Kas išaiškino jos paslaptį? Ten, to vaizdo, kurį matė patriarchas, prasmėje glūdi sielų raida, dvasinių būtybių nesibaigiantis reinkarnavimas į žmones, būtybių atpirkimas ir atgaila, Dievo bendravimas su žmogumi ir dvasios dialogas su dvasia. (287, 59)

Šiuo Trečiuoju laikotarpiu Aš jums atnešiau sielos reinkarnacijos patvirtinimą. Žmonija, tiesa, visais laikais turėjo apie tai intuityvią žinią, o siela šią paslaptį atskleidė „kūnui“, tačiau šis – visada netikintis ir silpnas – ją kėlė abejonėse. (309, 22)

Tačiau Aš atėjau šiuo laikotarpiu, kad jums tai patvirtinčiau ir pasakyčiau: sielos reinkarnacijoje atsiskleidžia mano tobulas meilės dėsnis. (309, 22)

Dvasinis pasaulis

Sielos gyvenimas, egzistuojantis už jūsų materialaus pasaulio ribų, negalėjo ir neturėjo būti paslaptis žmogui. Matydamas jūsų troškimą žinių, Tėvas pradėjo savo mokymą per apreiškimo ir įkvėpimo dovaną ir pasireiškė begalės formų. Tačiau šis mokymas prasidėjo jau nuo to laiko, kai atsirado pirmasis žmogus, ir tęsiasi iki šios dienos. (289, 17)

Pabuskite, žmonės! Anapusinis pasaulis stebi jūsų žingsnius žemėje! Šie pasauliai žino jūsų darbus! Kai jie mato, kaip ši žmonija skęsta savo priešiškuoju ir aistriu jūroje, jie sukrėsti ir meldžiasi už jus. (298, 41)

Kad būtų sustiprintas žmonijos tikėjimas žiniomis apie dvasinį gyvenimą už materialaus gyvenimo ribų, praeityje jums buvo suteikta keletas Tėvo pasiuntinių apsiųsių, kuriems jūs suteikėte „angelų“ vardą. (301, 10)

Taip pat neturėtumėte manyti, kad dirbdami esate vieni, nes dar neturite pakankamai jėgų atlikti tokio didelio dvasinio reikšmingumo darbus. Turite žinoti, kad yra būtybių, kurios jums rodo kelią, kuriuo turite eiti, ir nurodo kelius bei vietas, į kurias turite nunešti sėklą.

Šie kelio praktikėjai yra jūsų broliai ir seserys iš kitų pasaulių, iš kitų tėvynės, iš kurių jie stebi jūsų žingsnius ir jums atveria kelią. Juk ir jie yra taikos, meilės ir brolystės darbininkai. Tai sielos, kurių tyrumas didesnis už jūsų, kurių žinios ir patirtis gilesnės, ir iš kurių jums nereikia bijoti nieko blogo. Tai tie, kurie neleidžia jums sustoti – tie, kurie sukelia nerimą jūsų širdyse, kai jūs apleidžiate sėklą. (297, 6)

Meilės įstatymas ir galia

Meilės įstatymas, iš kurio kyla meilė artimui, supratimas ir atleidimas jūsų artimiesiems, yra pamatas, kurį Aš jums įkvėpiau jūsų dvasinei misijai. (291, 8)

Ne baimė turi nukreipti jūsų žingsnius, nei ji turi priversti jus laikytis įstatymo. Tikėjimas ir meilė turi būti ta jėga, kuri skatina jus atlikti gerus darbus savo gyvenime. Nes tada jūsų nuopelnai bus tikri. (305, 51)

Taika – didžiausias dvasinis turtas

Būtent mano Žodis suteikia ramybę jūsų širdžiai ir ramybę jūsų sielai. Didžiausia dovana, kurią Aš joms skyriau, yra taika. Kas turi šį lobį, tas turi viską – kas pažįsta šią sielos būseną, tas jos neišmainytų net į didžiausius žemės turtus ir lobius.

Jei paklaustumėte Manęs, kokia yra paslaptis, kaip pasiekti ir išsaugoti ramybę, tada Aš jums pasakyčiau, kad paslaptis yra vykdyti jūsų Tėvo valią. O jei paklaustumėte Man, kaip įvykdyti dieviškąją valią, Aš jums atsakyčiau, kad tai darote, taikydami mano įstatymą ir mano mokymą savo gyvenime. (307, 1–2)

Sąžinės balsas

Susipažinkite su sąžine, tai draugiškas balsas, tai šviesa, per kurią Viešpats leidžia spindėti savo šviesai – ar kaip Tėvas, ar kaip Mokytojas, ar kaip Teisėjas. (293, 74)

Pažvelkite, kaip žmogus stovi virš visko, kas jį supa; kad jis yra vienintelė būtybė, apdovanota valios laisve ir sąžine. Iš šios valios laisvės kilo visi žmonių nuklydimai, nuopoliai ir nuodėmės. Tačiau tai yra laikini nusižengimai prieš Kūrėjo teisingumą ir amžinybę. Nes vėliau sąžinė nugalės kūno silpnumus ir sielos gundymus. Taip ateis Šviesos pergalė, kuri yra žinojimas apie tamsą, reiškiančią nežinojimą. Tai bus Gėrio, kuris yra meilė, teisingumas ir harmonija, pergalė prieš Blogį, kuris yra savanaudiškumas, nevaldomumas ir neteisingumas. (295, 49)

Dvasinis išsilaisvinimas

Visiškas beprasmiškumas ir veltui bus konfesijų pastangos išlaikyti savo tikinčiuosius įprastose senų tikėjimo sampratų ir pasenusių tikėjimo sistemų vėžėse. Juk niekas negalės sustabdyti Dieviškosios Šviesos, kuri įsiskverbia iki pat žmogaus mąstymo gelmių ir pažadina sielą apreiškimų, dieviškų įkvėpimų, abejonių ir paslapčių išaiškinimo bei dvasinio išsilaisvinimo amžiui.

Taip pat niekas negalės sustabdyti potvynio, kurį sukels žmonija, kai ji, trokšdama savo mąstymo, dvasios ir tikėjimo laisvės, išsiverš į priekį. Niekas neturėtų manyti, kad Aš atimsiu iš įvairių religinių bendruomenių jų auklėtinius, tikinčiuosius ar pasekėjus – ne. Tačiau atėjo valanda, kai prasideda nauji laikai, iškelia į dienos šviesą užmirštas pamokas, pašalina nenaudingus papročius, tikėjimo mokymus ir tradicijas, išvalo sielas nuo visko, kas klaidinga, ir atleidžia jas, kad suteiktų joms tikrąjį Dvasios duoną, kuri visada buvo pakeista ritualu. (290, 58–60)

Kiek iš jūsų, kurie šiuo metu išgirdote mano Žodį, savo išlaisvinimo diena buvo būtent ta, kurią pirmą kartą išgirdote šį balsą! Su kokia meile įsirašėte į savo atmintį tą palaimintą datą, kurią prisimenate kaip stebuklą – savo prisikėlimą į tikėjimą! (294, 24)

Mokymas 277

1. Aš mačiau jumyse karavano, kuris visais laikais seka paskui Mane, priešą – išmintingą Izraelį, kovingą Judo dvasią, kuri savo tautai iškovoja kelią. Jūs ateinate stoti į paskutinį mūšį, o Aš esu priešais jus, kad nukreipčiau jūsų žingsnius ir nuvestų jus į jūsų darbo kulminaciją.

2. Aš jus išsiunčiau būtent išbandymo akimirka, kai žmonija išgyvena didžiausius pavojus, ir sakau jums, kad ji dar kurį laiką tęs savo siekį įsigalėti, o po to pateks į skausmingą išsekimą, kol prabils jos sąžinė ir pasakys jai, kiek beprasmiškų kelių ji nuėjo ir kaip iššvaistė savo egzistenciją. Ji kalbės jai mano vardu ir išmintingai mokys, kaip ateiti pas mane dvasinio tobulėjimo keliu.

Kai siela pabus ir susimąstys, ji stengsis įsikibti į kažką patikimo, norės atrasti trumpiausią ir saugiausią kelią ir sugrįš prie Šaltinio, kad ten rastų pagrindus, dorybes, tikrąją išmintį, ir supras, kad pirmasis ir paskutinis įstatymas, kurį Aš daviau žmogui, yra meilė – visų tobulumų šaltinis.

3. Noriu, kad gyventumėte laukdami mano Žodžio išsipildymo, kad visada būtumėte ryšyje su Manimi ir Dvasiniu pasauliu, kad nesijaustumėte nutolę ar atskirti nuo Manęs. Aš suvienysiu skirtingų pasaulių sielas, kad jos, susivienijusios, sustiprėtų ir galėtų atlikti darbą, kurį joms pavedžiau.

4. Kad tai įgyvendintumėte, aš neprašau jūsų atsižadėti savo asmenybės, nei atsiskirti nuo pasaulio, nes juk jūs jame gyvenate. Aš tik sakau jums, kad savo kūno poreikiams turėtumėte naudoti tik tai, kas yra absoliučiai būtina, kad siela galėtų jaustis laisva ir, žvelgdama į savo vidų bei aplinką, suvoktų savo didįjį pašaukimą mano darbe.

5. Aš duosiu jums tai, kas būtina žmogiškajam gyvenimui. Aš nereikalausiu iš jūsų, kad apleistumėte savo pareigas, priešingai, mano Žodis išmokys jus jas vykdyti, nes net mažiausios iš jų yra jūsų užduoties dalis.

Jūs išgyvenate kovos, veiklos ir pastangų laikotarpį, ir būtina, kad visa tai paskirtumėte Dvasios tarnystei, kad išskleistumėte visus savo talentus, kad jumyse įvyktų ta transformacija, kuri įvyko mano Antrojo Laiko mokiniuose, kurie – susivieniję į vieną Dvasią – tapo viena su Manimi.

6. Jūs negalite eiti pas žmones su netikru ar tik apsimestiniu pasirengimu; nes jų siela yra išsivysčiusi, o raištis, dengęs jų akis, jau seniai nukrito. Atneškite jiems dvasingumą, siūlykite jiems ramybę ir sukurkite savo aplinkoje gerovės ir brolystės atmosferą, tada pamatysite, kaip jie klausys jūsų ir priims jūsų žodžius, kuriuose glūdės mano įkvėpimas ir mano jėga.

7. Jei pamokslaujate ir mokote taikos, patys būkite taikingi; jei kalbate apie meilę, pajuskite ją, prieš išreiškdami žodžiais; jei jūsų artimieji taip pat siūlo jums savo vaisius, neatstumkite jų. Išnagrinėkite viską, su kuo susipažįstate, ir laikykitės to, kas jų mokymuose yra leistina ir teisinga. Jūs taip pat susidursite su tais, kurie – tapę fanatiški savo religijos praktikoje – susiaurino savo suvokimo gebėjimus dėl savo kulto veiksmų materializavimo. Tuomet turite kantriai jiems padėti praplėsti jų žinias, turite parodyti jiems horizontus, kuriuos jų dvasia gali pasiekti, jei jie pasiners į mano mokymą. Turite jiems kalbėti apie mano Visuotinę Dvasią, apie sielos nemirtingumą, jos nuolatinę raidą. Turite juos mokyti tikrosios maldos, dvasinio dialogo, ir išlaisvinti juos nuo prietarų bei klaidų. Tai yra darbas, kurį jums pavedu – meilės ir kantrybės darbas.

8. Visi saugokite savo sielą, kuri yra mano vaikas. Priimkite mano naujus apreiskimus, o jei anksčiau nesugebėjote atskleisti žodžių, kuriuos jums daviau praeityje, prasmės, ateikite čia, ir per šį mokymą viską sužinosite ir suprasite. Nes Aš jums primenu ir sujungiu jūmyse visus savo žodžius ir darbus iš visų laikų, kad turėtumėte dar vieną savo Tėvo liudijimą.

9. Pasinaudokite jėga, kurią Aš jums suteikiau, kad nugalėtumėte visus išbandymus ir pagundas. Būkite kantrūs skausme, kad galėtumėte valdyti savo valtį ir išsigelbėti.

10. Noriu, kad jūsų Dievo garbinimas šiuo Trečiuoju laikotarpiu taptų toks tyras ir tobulas, kaip gėlių skleidžiamas aromatas.

11. Kai žmonės bus pasirengę savo sieloje pastatyti šventovę ir joje uždegti tikėjimo liepsną, tuomet nustos šventvagystės, karai pasibaigs, Ašarų slėnis palaipsniui virs taikos kraštu, o Dangaus karalystė priartės prie kiekvienos širdies.

12. Leiskite Man taip kalbėti jums, net jei viskas, ką sakau, jums atrodo neįmanoma. Aš žinau, kuo ateityje taps šis pasaulis – ta ateitis, kuri tęsiasi iki amžinybės ir kurios jūs, mažos būtybės, negalite suvokti.

13. Kadangi jūs net nesuvokiate dabarties – kaip gi tuomet galite numatyti, kas įvyks, arba abejoti tuo, ką pranašauja mano Žodis?

14. Jau dabar į pasaulį ateina mano pasiuntiniai, kurie – kai ateis valanda – nuims tamsią raištį nuo žmonių akių, tie pasiuntiniai, kurie atėjo į pasaulį, kad savo tikros meilės darbais gintų tiesą. Bet kas juos pastebėjo? Kas šiandieniniuose vaikuose įžvelgia rytojaus pranašus ir apaštalus? Tačiau jei taip vyksta su tais, kuriuos galite matyti savo kūno akimis, – kas tada įvyks, kai Aš jums pasakysiu, kad prie jūsų pasaulio taip pat priartėjo ir mano dvasinės Šviesos gausybės su savo taikos žinia ir atgimimo šauksmu? Jūs to net neįtariate.

15. Būtina, kad ši tauta, kuriai buvo patikėtos šios apreiškos, išeitų ir liudytų apie jas. Nes taip žmonės pabus ir galės suvokti šiam laikui būdingus dvasinius ženklus ir apreiškimus.

16. Štai kodėl Aš jums nuolat sakau, kad turite saugoti šią sėklą, kad būtent jūs ir jūsų vaikai neštumėte šią šviesą Žemės tautoms.

Leidžiu jums – kad neštumėte mano žinią į įvairias Žemės vietas – naudotis priemonėmis, kurias laikote tinkamomis, kai tik jūsų sąžinė sako, kad einate teisingu keliu.

17. Tačiau Aš nenoriu jums sakyti, kad jūs, kurie šiuo metu Manęs klausotės, esate vieninteliai įgaliojami įvykdyti šią misiją. Ne – jums teks atlikti dalį jos, o tie, kurie ateis po jūsų, atliks tai, kas jiems priklauso. Nes šis darbas mano naujai tautai yra milžiniškas.

18. Jūs turite siekti, kad šis darbas būtų tęsiamas iš kartos į kartą, kad jis atsiskleistų savo dvasingumu ir tyrumu bei išliktų visoje savo tiesoje.

19. Jūs dar nesuvokiate visos mano mokymo esmės ir prasmės. Būtent dėl to jūs jį iškreipėte primityviais kulto veiksmais – kulto veiksmais, kuriuose nėra dvasingumo. Tačiau kai jūsų protas kartu su jūsų siela kartą pabus tiesai, abu jie nebegalės į mano darbą įmaišyti nieko nešvaraus.

20. Jūs duodate pasauliui tai, ką gavote kaip užduotį prieš atvykdami į Žemę. Tai yra žinia, kurią atsinešė jūsų siela.

21. Protas to nežino, bet sielos prisimena, kad joms buvo pasakyta, jog čia, pasaulyje, susirinks visi, kuriems lemta išgirsti Viešpaties žodį, kai Jis vėl pasirodys pasauliui.

22. Palaiminti tie, kurie savo sieloje sugebėjo išsaugoti Mokytojo užduotį ir pažadą, nes juose buvo mano Dvasios šviesa. Dabar jie vykdo jiems patikėtą užduotį, ir kai tik baigs jiems tenkančią dalį, patirs dvasinį džiaugsmą matydami, kaip po jų ateis nauji „darbininkai“, kad tęstų pradėtą darbą. Šiuose pasekėjose jie pamatys pasitenkinimą ir džiaugsmą, kad kelias jau išvalytas ir išlygintas, o sėja laukuose jau pradėta.

23. Jei jūs, kurie buvote pirmieji ir dėl to turėjote daug kovoti, nes nė vienas iš jūsų bendrapiliečių šioje epochoje jums neparuošė kelio, vis dėlto sugebėjote pasauliui perduoti žinią, prisiminkite, kad naujos kartos – radusios kelią gerai praeinamą ir sėklą išsėtą – turės skelbti žinią, kurios nešėjai jie yra, su didesne šviesa ir aiškumu.

24. Nuo pačių seniausių laikų, kai pranašai pradėjo skelbti Mesijo atėjimą, jie sakė, kad visos tautos bus palaimintos Juo, nes Jis taps žmogumi. Tačiau šiandien Aš jums sakau, kad visos tautos šiuo Trečiuoju laikmečiu bus iš naujo palaimintos, nes mano Dvasia ateis, kad susisiektų su kiekviena siela.

25. Tebūnie palaiminti tie, kurie siekia apsisivalymo per maldą, atgailą ir gerus darbus, nes būtent jie iš tikrųjų nuplauna savo dėmę, kad pasirodytų prieš Mane tyri. Laimingi tie, kurie taip supranta tiesą, nes jie randa kelią ir palieka už savęs praeities laikų nežinojimą ir tamsą.

Kaip Aš atėjau Antrajame Laike, kad užbaigčiau kraujo praliejimą ir nekaltų aukų aukojimą, kurias tauta aukėjo prie Jehovos aukuro, ir mokiau juos aukoti Tėvui savo paties gyvenimą, taip ir šiandien Aš ateinu, kad atitraukčiau jus nuo įvairių beprasmiškų kulto formų ir apeigų, kuriomis jūs pakeičiate tikrąjį mano mokymo įgyvendinimą.

26. Klausydamiesi mano mokymų, jūs stebitės, kad galite suprasti ir įvykdyti tai, kas anksčiau jums atrodė neįmanoma, ir būtent todėl, kad jūsų siela žingsnis po žingsnio nuėjo keliu, kurio jūs nepažinojote. Pakako vienos šviesos kibirkštėlės jūsų protuose, kad iš jūsų širdžių būtų pašalintas išorinis kultas, kuris buvo taip giliai įsišaknijęs jumyse.

27. Taip pat simbolizmas iš jūsų pamaldų nyksta tiek, kiek jūs vis giliau įžvelgiate tiesą, ir pradodate džiaugtis tyromis, paprastomis, dvasinėmis ir lengvai įgyvendinamomis pamaldomis.

28. Aš jums dar nepasakiau visko, dar neatskleidžiau visko, todėl sakau jums, kad neturėtumėte pasitenkinti tuo, ką pasiekėte, nei tenkintis tuo, ką gavote iš pradžių. Mano lobynas saugo dar daug dalykų, ir jūsų siela turi tai pažinti. Jums dar teks žengti daug svarbių žingsnių šiuo keliu.

Aš mokysiu jus kito būdo laikytis Įstatymo ir kito būdo pažinti tai, kas dvasinė ir dieviška, ką jums atskleidė mano Žodis. Nes Aš nenoriu, kad jūs bandytumėte mane tyrinėti kaip mokslininkai ar teologai. Jūs turite kreiptis į savo Tėvo paslėptą išmintį, maldos pagalba pakeldami savo mintis į Jį. Tada – apsirengę nuolankumu, pagarba ir meile – gausite iš Jo tai, ką Jis mielai būtų jums apreiškęs. Kas taip pasieks Išminties vartus, bus laikomas mažu vaiku, trokštančiu šviesos, arba mokiniu, ištroškusiu pažinimo. Aš leisiu jam pajusti savo buvimą, glostysiu jį ir parodysiu viską, ką, pagal jūsų Tėvo sprendimą, turite sužinoti. Aš išsklaidysiu jo abejones, prieš jo akis nuimsiu daugelio paslapčių šydą ir pripildysiu jį šviesa, kad, baigęs maldą ir sugrįžęs į savo gyvenimo kovą, jis galėtų savo žmogiškajai prigimčiai atskleisti tai, ko išmoko pamokoje su Mokytoju.

29. Tie, kurie norėjo pažinti mano esybės esmę ir įsiskverbti į Dieviškumą, neatsidūrė mano akivaizdoje su reikiamu nuolankumu ir pagarba, visada nuklydo ir niekada neįgijo didžiojo mokymo, nes durys į jį atviros tik nuolankiesiems, o išdidiesiems visada uždarytos. Žmonės vis dar yra tarsi maži vaikai gyvenimo atžvilgiu ir dar toli gražu nėra mokiniai.

30. Aš reikalauju iš jūsų dvasios ir širdies nuolankumo, kad jūs, kurie, trokšdami Šviesos, žengiate dvasiniu keliu, rastumėte viską, ką norite

žinoti. Pasiruošusieji neturės verkti, nei ilgėtis šių mano apreiškimo laikų, kai jie praeis ir kai atvyks svetimšalių karavanai, kad paklaustų jūsų apie tai, ką girdėjote ir matėte. Tada jūs turėsite jiems duoti ištikimą liudijimą apie viską, ko Aš jus mokiau, ir paaiškinimą apie viską, ką jie mato paslėpta paslaptimi.

Nustebinti jūsų proto ir žodžio aiškumo, jie vadins jus „Šviesos vaikais“ ir sakys: „Jūs esate laimingi, nes girdėjote Dieviškąjį Mokytoją, net jei tai įvyko tik per žmogaus proto galias.“

31. Aš vėl duodu žmonėms savo Žodį, kad jie žinotų, jog nėra palikti, kad jie pabustų per savo Dvasios balsą ir sužinotų, jog po šio gyvenimo sielą laukia didžiuliai dieviški stebuklai.

32. Aš kalbėjau apie juos žmonėms, ir tą patį patiria tas, kuris moka melstis, kad susisiektų su dvasiniu pasauliu, kaip liudija ir tas, kuris mokslo pagalba gilinasi į gamtos paslaptis. Šiais dviem keliais tiek protas, tiek dvasia atras vis daugiau, kuo daugiau jie ieškos. Bet kada ateis laikas, kai žmogus savo studijoms ir tyrimams semsis įkvėpimo iš meilės? Tik tada jo darbas pasaulyje bus ilgalaikis. Kol mokslo motyvas bus siekis valdžios, arogancija, materializmas ar neapykanta, žmonės nuolat patirs nesuvaldytų gamtos jėgų bausmę, baudžiančią jų neapdairumą.

33. Šių laikų mokslininkas savo darbuose rodo visišką nesupratimą, nes jis naikina tautas ir tautybes, tūkstančiais nupjauna savo artimųjų gyvybes, paverčia žmones ir paverčia žmogaus gyvenimą audra. Jis nesuvokia blogio, kurį sukelia, ir nesuvokia savo veiksmų pasekmių. Todėl Aš vadinu juos neatsakingais.

34. Tik mano gailestingumas galėjo skubėti į pagalbą šiai žmonijai, todėl Aš atėjau, kad paliesčiau žmogaus širdį ir pažadinčiau jo sielą, kad jis galėtų išgirsti tylų sąžinės balsą, kuris išmintingai leis jam suvokti visą tą blogį, kurį jis sukėlė „“, ir kartu įkvėps jam būdą, kaip atitaisyti klaidas ir blogį.

35. Žmonės turi suvokti, kad visi privalo ateiti pas Mane – tačiau ne kaip žmonės, kaip jie norėtų, o dvasinėje būsenoje. Tik taip jie užtikrins, kad jų darbai būtų nukreipti į visų gerovę, kad tai būtų naudinga ir jiems patiems.

36. Kiek daug žmonių išsipūtė blogyje, puikybe, savo tuščiose ambicijose, kiek daug užsidėjo karūnas, nors yra vargani ir dvasiškai nuogi. Koks didelis yra kontrastas tarp to, ką jūs laikote *savo tiesa*, ir *mano tiesos*!

37. Tu verki, išgirdęs mano Žodį, o tauta. Kada visa žmonija verks, susidūrusi su mano Apreiškimu? Aš atleidžiu jums visiems, tai yra malonės akimirka, ir išlieju savo begalinę šviesą ant visų pasaulių ir ant visų mano vaikų.

38. Tai yra Šviesos amžius, kuriame Dieviškoji Išmintis, kuri yra Šventosios Dvasios Šviesa, apšvies net slapčiausius širdies ir sielos kampelius.

39. Dabar žmogus netrukus sužinos, iš kur ateina tas, kuris gimsta šiame pasaulyje, koks yra šio gyvenimo prasmė, užduotis ir tikslas, ir jis galės paaiškinti sau tai, ką vadino „mirtimi“.

Dabar žmonija netrukus atsisakys teorijų ir išorinių garbinimo formų, kad vietoj to gyventų tiesą. Tada ji pašvęs savo buvimą gėriui, garbins Mane savo darbais, o kai ateis valanda palikti šį pasaulį, ji nebevadins „mirtimi“ to fakto, kad kūno akys užsimerks amžinai, nes žinos, kad tai yra akimirka, kai siela visiškai įžengia į aukštesnį gyvenimą.

40. Kai jūs visi suprasite, kad sielos atsiskyrimas paliekant kūną yra pereinamasis žingsnis, be kurio neįmanoma priartėti prie taikos ir tobulo buveinių, tada žmonėse susiformuos tikrasis tikrovės suvokimas.

41. Kūrėjas įkūrė žmones pasaulyje, kurio gamta nuolat vystosi, tačiau visada siekia tobulumo.

Tačiau žmonės, gyvenantys šios gamtos glėbyje, nesivysto su ja harmonijoje, nes nesiekia moralinio tobulėjimo, netrokšta savo sielos tobulėjimo, o tai yra jų egzistencijos esmė ir priežastis.

42. Žmogaus raida, jo pažanga, mokslas ir civilizacija niekada neturėjo tikslo – dvasinės sielos pakilimo, kuri yra aukščiausia ir kilniausia, kas yra žmoguje. Jo siekiai, ambicijos, troškimai ir rūpesčiai visada buvo nukreipti į šį pasaulį. Čia jis ieškojo žinių, čia kaupė turtus, čia siekė malonumų, garbės, atlygių, valdžios pareigų ir apdovanojimų, čia norėjo rasti savo šlovę. Todėl Aš jums sakau: kol gamta žengia žingsnis po žingsnio, nesustodama savo nesibaigiančios raidos į tobulumą ir tobulėjimą dėsnį, žmogus atsiliko, nepasistūmėjo į priekį; ir dėl to jo likimo smūgiai žemėje, dėl to išbandymai, kliūtys ir smūgiai, su kuriais jis susiduria savo gyvenimo kelyje. Nes vietoj to, kad būtų suderintas su viskuo, kas jį supa gyvenime, ir stengtųsi per savo sielos tobulėjimą tapti visko valdovu, kaip Viešpats buvo įsakęs nuo pat pradžių, jis norėjo tapti valdovu pasinaudodamas žemiausiomis aistromis, tokiomis kaip godumas, puikybė ir neapykanta. Tačiau to nesuvokdamas, jis pats nubaudė savo tuštybę, nukrisdamas nuo savo vietos kaip visko, ką Dievas pavaldino Jo valiai, valdovas ir kunigaikštis, ir tapdamas tarnu, vergu ir net auka visų jį supančių gamtos jėgų.

43. Nuspręskite pirmiausia pažinti save, ieškodami savo esybės šerdies, ir Aš užtikrinu jus, kad pajusite apšvietimą, kai atrasite, kad pirmiausia esate dvasinės sielos, Dievo vaikai.

44. Mano Žodis atveria jums duris į dvasinį žinojimą, kad jūs savo širdyje sukauptumėte dalį to, ką Tėvas savo išde saugo savo vaikams.

45. Žmogus savyje nešioja dvasinę sielą, kuri yra daugelio dovanų ir dieviškųjų šlovės apraiškų nešėja, ir būtent Dievo Žodis, Jo mokymas, daro jį vertą gauti tą malonę.

46. Kaip smarkiai žmonija pažemino save savo materializmu, kiek ašarų ji turėjo pralieti dėl savo abejingumo Aukštajam, Tyrajam ir Tikrajam!

47. Dvasinė siela linksta į dorybę, o kūno apvalkalas – į nuodėmę, ir abu jie kovoja tarpusavyje, nesugebėdami susitaikyti. Todėl Aš savo Žodžiu abu išmokiau, kaip susivienyti viename ideale, teisingai atiduodant sielai tai, kas jai priklauso, o pasauliui – tai, kas jam priklauso.

„Kūne“ glūdi instinktai, aistros ir polinkis į materialius dalykus, nes būtent ten yra jo kilmė. Todėl jums reikalingas mokymas, kuris pažadintų žmogaus širdies stygas, kuris išgrynintų širdį ir ją pakeltų, nenukreipdamas jos nuo įstatymų, kuriais žmonės vadovaujasi žemėje, laikymosi. Šio mokymo dėka siela galės pakilti į Amžinybę, į tą karalystę, kurioje yra jos ištakos. Jei ji sugebės nugalėti „kūną“ ir pasaulį, jai vėliau, kai ji jau bus išsilaisvinusi iš žmogiškojo kūno apvalkalo, bus lengviau kilti laipteliu po laiptelio aukštyn, vis labiau artėti prie Tėvo ir taip vis labiau palikti už savęs pasaulį, kuriame ji gyveno ir kuris ją pavergė.

48. Dvasinė kibirkštis, kuri žmogų daro panašų į jo Kūrėją, vis labiau artės prie begalinės liepsnos, iš kurios ji kilo, ir ta kibirkštis taps švytinčia būtybe – sąmoninga, spinduliuojanti meile, kupina žinių ir jėgos. Ta būtybė džiaugiasi tobulumo būseną, kurioje nėra nė menkausio skausmo ar mažiausios kančios, kurioje viešpatauja tobula ir tikra palaima.

49. Jei tai nebūtų jūsų dvasios tikslas – tikrai, sakau jums, Aš nebūčiau jums atskleidęs savo mokymo per tiek daug pamokymų, nes tuomet „Pirmojo laikotarpio“ įstatymas jums būtų pakakęs, kad galėtumėte gyventi taikoje žemėje. Bet jei pagalvosite, kad Aš gyvenau tarp žmonių ir jiems pažadėjau begalinei geresnei pasauli už šio gyvenimo ribų, ir jei be to prisiminsite, kad Aš pažadėjau sugrįžti kitu laiku, kad toliau kalbėčiau su jumis ir paaiškinčiau viską, ko nesupratote, tuomet prieisite prie išvados, kad žmogaus dvasinis likimas yra aukštesnis, daug aukštesnis už viską, ko galite tikėtis, ir kad pažadėta palaima yra begalės kartų didesnė nei tai, ką galite numanyti ar įsivaizduoti.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 278

1. Mylimi mokiniai, dar kartą sakau jums: budėkite ir melskitės, nes kūnas yra silpnas ir savo silpnumu gali nukreipti sielą nuo teisingo kelio.

2. Siela, kuri moka gyventi budriai, niekada nenukrypsta nuo kelio, kurį jai nubrėžė jos Viešpats, ir ji sugeba panaudoti savo paveldėjimą bei dovanas, kol pasiekia savo aukštesnį tobulėjimą. Ši būtybė turi žengti į priekį per išbandymus, nes ji gyvena budriai ir niekada neleidžia materijai savęs valdyti. Kas budi ir meldžiasi, tas visada išeis iš gyvenimo krizių pergalingas ir tvirtu žingsniu nueis gyvenimo kelią.

3. Kaip skiriasi to elgesys, kuris pamiršta melstis ir budėti! Jis savanoriškai atsisako gintis geriausiais ginklais, kuriuos Aš įdėjau į žmones, t. y. tikėjimu, meile ir žinių šviesa. Būtent jis negirdi vidinio balso, kuris jam kalba per intuiciją, sąžinę ir sapnus. Tačiau jo širdis ir protas nesupranta tos kalbos ir netiki savo paties dvasios žinute.

4. Jeigu žmogus gyventų sąmoningai, atsižvelgdamas į aukštesnį gyvenimą, kuris egzistuoja ir virpa virš jo, ir jeigu jis mokėtų kreiptis į savo dvasią – kiek nepatogumų jis sau sutaupytų, nuo kiek bedugnių jis išsigelbėtų. Tačiau visą savo gyvenimą jis prašo patarimo tų, kurie neturi atsakymų į jo abejones ir neaiškumus: mokslininkų, kurie įsiskverbė į materialią gamtą, tačiau nepažįsta dvasinio gyvenimo, nes jų siela yra pasinėrusi į letargiją.

5. Žmogaus siela turi pabusti, kad atrastų save, kad atrastų visus jai patikėtus sugebėjimus, kurie padėtų jai kovoje.

6. Šiandien žmogus yra tarsi mažas išdžiūvęs lapas, nukritęs nuo gyvenimo medžio ir tapęs vėjų žaislu, patiriantis tūkstančius likimo vingių, silpnas prieš gamtos jėgas, trapus ir varganas mirties akivaizdoje, nors jis turėtų būti žemės valdovas kaip kunigaikštis, kurį Aš pasiunčiau, kad jis tobulėtų pasaulyje.

7. Atėjo pabudimo laikas, kai turite skubėti ieškoti tiesos ir grįžti atgal tuo keliu, kuriuo jus atvedė jūsų ambicijos, nevilts ir nežinojimas.

8. Nebėkite nuo Mano Šviesos, kuri pasirodo, kad savo apreiškimais sukrėtę pasaulį. Netrukus dvasiniame danguje pamatysite spindinčią gelbėjimo žvaigždę šiam nelaimės ištiktam pasauliui – šiai žmonijai, pasiklydusiai materialistinio, nevaisingo ir savanaudiško gyvenimo šešėliuose, nes ji nutolo nuo Įstatymo, kuris yra jūsų gyvenimo esmė.

9. Palaimintoji tauta: ar jūsų širdys nesudrebėja, kai Aš taip kalbu jums apie žmoniją? Ar jūs iš karto nepagalvojate apie tą sudėtingą misiją, kurią turite įvykdyti?

10. Aš taip jums kalbu, kad jūs pasiruoštumėte. Nes dabar artėja laikas, kai pasaulyje pasirodys mano pasiuntiniai ir mano įgaliotiniai, ir tarp šių

pasiuntinių bus kai kurie iš jūsų, kai kurie iš tų, kurie išgirdo mano Žodį šiuo Trečiuoju Laiku.

11. Tik tie, kurių širdys tyros, gali iškeliauti į šalis ir tautas skleisti mano žinią, nes jie bus vieninteliai verti liudyti apie šio darbo tiesą.

12. Kai šie pasiuntiniai iškeliaus į šalis, kurios jų laukia, iš jų širdžių jau turi būti ištrintas bet koks religinis fanatizmas, neturi likti nė menkausio troškimo gauti pagyrimų ar susižavėjimo, taip pat jų ranka neturi drįsti sutepti pasaulio pinigais meilės darbą, kurį jie atlieka. Jie neturi pardavinėti stebuklų, nei nustatyti kainos už tarpusavio meilę. Jie turi būti tarnai, o ne šeimininkai. Dar ateis laikas, kai jūs suvoksite tikrojo nuolankumo didybę, ir tada suprasite, kad tas, kuris sugebėjo būti tarnu, iš tikrųjų buvo laisvas savo užduotyje daryti gera ir skleisti gailestingumą, ir kad jo gyvenime jį lydėjo tikėjimas, pasitikėjimas ir ramybė.

13. O tas, kuris laikė save karaliumi ir valdovu, neturėdamas tam jokių nuopelnų, yra – net jei tautos guli jam prie kojų – vergas, vargšas, nes neturi nei ramybės, nei taikos, nei saugumo, nei tikėjimo.

14. Jei norite patirti tikrą padrąšinimą dvasinėje kovoje, kreipkitės į savo artimą, ir kiekvieną kartą, kai paguosite liūdinantį, išgydysite sergantį ar išgelbėsite nuklydusį, pajusite gilų pasitenkinimą, neapsakomą laimę, kuri yra nepalyginamai didesnė už malonumus, kuriuos jums gali pasiūlyti pasaulis. Jei jūsų žmogiška ir maža širdis kada nors patirs tokį džiaugsmą, tai bus todėl, kad jūsų siela kovojo ir pakilo.

15. Aš pastebiu šį slaptą klausimą jūsų širdyse: „Kas iš mūsų taps, kai mums kartą truks šio Žodžio šilumos?“ Taip yra todėl, kad jūsų siela nujaučia skausmo laikotarpį, kuris pradės ardyti pasaulį nuo tos akimirkos, kai baigsis mano apreiškimas.

16. Sakau jums: jei laikysitės mano mokymų, neturėsite ko bijoti. Nes kas eina mano keliu, tą apšviečia mano šviesa, ir tas turi mano ramybę. Rūpinkitės tais, kurie pamiršo melstis, tais, kurie savo širdyje nejaučia meilės artimui, tais, kurie nežino, kokias dvasines dovanas turi. Melskitės už juos visus.

17. Mokykite melstis, padėkite savo artimiesiems suprasti, kad būtent jų dvasia turi bendrauti su savo Kūrėju, kad jie suvoktų, jog jų maldos beveik visada yra kūno šauksmas, baimės išraiška, jų tikėjimo trūkumo, maišto ar nepasitikėjimo Manimi įrodymas.

18. Padėkite savo artimiesiems suprasti, kad jiems nereikia kankinti ar žiauriai elgtis su savo kūnu, norint sujaudinti mano Dvasią, pažadinti mano užuojautą ar gailestingumą. Tie, kurie sau užkrauna fizinės kančias ir atgailą, daro tai todėl, kad neturi nė menkausio supratimo, kokios aukos

Man yra maloniausios, ir neturi jokio supratimo apie mano meilę bei jūsų Tėvo gailestingumą.

19. Ar manote, kad Man reikia jūsų ašarų ir skausmo jūsų širdyse, kad Aš pasigailėčiau jūsų? Tai reikštų, kad Man priskiriate kietumą, bejausmiškumą, abejingumą, savanaudiškumą. Ar galite įsivaizduoti šias ydas Dieve, kurį mylite?

20. Kaip mažai jūs stengėtės Mane pažinti! Priežastis ta, kad jūs neugdėte savo proto taip, kad jis mąstytytų suderintai su Dvasia.

21. Aš jums daug kalbu apie maldą, nes būtina, kad atrastumėte visas jai būdingas jėgas ir veikimo būdus. Mat atėjo laikas, kai jūsų Dvasia vykdo didžiąją misiją pasaulyje, kuriai ji buvo paskirta, o malda yra puikiausias ginklas jos kovai.

22. Kas moka melstis, tas yra Dievo karys, nes jo dvasinis tobulėjimas daro jį nenugalimą. Jo ginklai veikia taip, kad „“ pasaulis to net nepastebi. Jo šviesa apšviečia tamsą, jo galia sužlugdo piktus ketinimus, jo meilė sėja taiką. Jam nereikia materialių priemonių, kad įvykdytų savo misiją; jis veikia taip, tarsi jau būtų dvasiniame pasaulyje.

23. Aš suteikiau žmonijai reikiamą laiką jos dvasiniam pabudimui, ir šis laikas baigiasi. Jai beliko žengti dar keletą žingsnių pasaulio keliais, tada ji sustos, kad savanoriškai įžengtų į Meilės karalystę.

24. Jūs vis dar matysite, kaip vienas galingasis puola kitą galingąjį, siekdamas jį sunaikinti ir likti vieninteliu žemės valdovu. Jie nesuvokia, kad ta galia, kurios jie siekė, jiems nebus suteikta, nes jie peržengia valios laisvės ribas.

25. Kai kovos pabaigoje vienas iš jų dar stovės ant kojų ir norės išleisti pergalės šūksnį, jis pamatys, kad jo karalystė susideda iš griuvėsių ir lavonų, kad jo pasaulinė imperija susideda iš vargo ir mirties, ir tai bus karų pasaulyje pabaiga.

26. Tada žmogus nebegalės tvirtinti, kad manyje rado kliūtį savo mokslui ar priešą savo siekiui valdžios ir didybės. Nes Aš leidau jam eiti iki galo, iki ribos, nes jūs juk žinote, kad viskas, kas žmogiška, turi ribą.

Žmogus sukūrė pasaulį pagal savo įsivaizdavimus, ir pats jį sunaikino, nes jo pamatai nebuvo tvirti. Ką jis galės man prikišti? Tačiau kai skausmas bus didžiausias ir jo širdis sukrės, pamačiusi savo darbų rezultatą, tada jis šauksis gailestingumo ir atleidimo, nes tik tą akimirką siela sudaužys kalėjimą, kuriame buvo įkalinta, kad ištruktų trokšdama To, kurį buvo pamiršusi, arba, jei kartą ir prisiminė Jį, tai buvo tik tam, kad nepasitikėtų Jo galia.

27. Žmogus pažins mano teisingumą – ne mano kerštą. Nes jeigu šis jausmas egzistuos manyje ir aš jį išliečiau ant žmonijos, tai, užuot ją

apvalęs, aš ją suteptų. Tačiau mano teisingumo užduotis – sugrąžinti jūsų sielai tyrumą.

28. Pažvelkite, kaip Aš – kol žmonės ruošiasi savo sunaikinimui – viską paruošiu jų išgelbėjimui ir prisikėlimui, net jei dėl to jiems teks išgyventi neišmatuojamų kančių katilą, kurios yra būtinos, kad sustiprintų sielas jų atgailoje ir pasiryžime likti ištikimoms įstatymui.

29. Mano meilė išgelbės visus, visiems suteiksiu galimybę sugrįžti pas Mane, ir tada jūs žinosite, kad Aš esu Visagalis ir galutinis nugalėtojas. Tačiau Aš nevaldysiu nugalėtųjų, nei mirusiųjų, nei pažemintųjų: Mano pergalė bus tikra, nes Aš valdysiu nugalėtojus.

30. Jūs esate tarsi parkas, kurio vejoje, kurią Aš prižiūriu, Aš neleidau augti piktžolėms. Aš leidau augti krūmams, skleistis pumpurams ir atsiverti žiedlapių taurėms, kad lankytojas galėtų džiaugtis jų vaizdu, o pasivaikščiotojas rastų prieglobstį nuo nepalankių oro sąlygų ir pailsėtų medžių pavėsyje.

31. Kartais jūsų ramybė virsta kova, nerimu ar baime. Taip atsitinka, kai audra siaubia laukus ir sodus, purto medžius ir nuskina žiedus. Tada jūs klausiate, kokia prasmė tų išbandymų. Tačiau Aš jums sakau, kad viesulas nuo medžių numeta blogus vaisius ir nudžiūvusius lapus bei iš sodo išpučia viską, kas neturėtų jame būti.

32. Kai šis sodas pražys ir pagal mano valią duos vaisių, Aš atversiu jo vartus ir pakviesiu kitų provincijų gyventojus į jį įžengti, kad padovanotų jiems vaisius, kurie jiems labiausiai patinka, kad jie galėtų juos nunešti į savo provincijas.

33. Aš laiminu medžius, kurie, nors ir buvo plakami viesulo, sugebėjo išlikti tvirti, ir kurie, nors jų šakos trumpam ir neteko lapų, netrukus vėl pasidengė žaluma.

34. Kai išbandymas baigėsi, jūs su nuostaba pastebėjote, kad supuvę vaisiai ir nudžiūvę lapai nukrito nuo medžio.

35. Aš daviau jums jėgų ištverti išbandymą ir daviau jums šviesą, kad suprastumėte šių dieviškųjų pamokų prasmę.

36. Jei Aš jūsų paklausčiau, kokie yra tie blogi vaisiai, kuriuos kartais duoda jūsų medis, – ką man atsakytumėte? Jūs iš karto man atsakytumėte, kad tai jūsų broliai ir seserys, kurie nederba nuoširdžiai, kurie neatsinaujino, kurie man neteikia nieko gero. Tačiau Aš jums sakau, kad tie blogi vaisiai nėra jūsų broliai ir seserys, kad ne juos audra išpučia iš sodo. Blogi vaisiai yra blogi įpročiai, blogi jausmai, klaidos, kurias jie daro mano darbe. O nudžiūvę lapai – tai visi tie nereikalingi kulto veiksmai, kurie vis dar iš įpročio tęsiasi tarp mano mokinių, pavyzdžiui, išorinės garbinimo formos, ritualai, simboliniai veiksmai ir elgesio būdai, kurie priklausė labai

tolimai praeičiai, bet šiandien jau yra tarsi nudžiūvę lapai be sulčių, nukritę nuo Gyvenimo medžio.

37. Jeigu mano mokymas vieną iš jūsų laikytų blogu vaisiumi, nevertu būti ant mano teisingumo ir meilės medžio, tai jis nebūtų teisingas, nes neparodytų gailestingumo tam, kuris elgiasi neteisėtai, nei meilės vargstančiajam, nei galios jį atversti.

38. Jūs žinote, kad Aš niekieno nevijau ir nė vieno iš savo vaikų neatstumi, bet iš jo širdies išvarau kiekvieną neteisybę ir mokau jį išmesti iš savo širdies visą blogį, kuris trukdė jam tikrai įvykdyti mano įstatymą.

39. Jeigu turėčiau atmesti netobulus ir priimti tik geruosius bei teisiuosius – tikrai sakau jums, nė vienas iš jūsų nebūtų mano išrinktasis, nes jūs visi esate netobuli, ir tarp jūsų nerandu nė vieno teisinio.

40. Mano mokymo didybė glūdi nusidėjėlių išgelbėjime.

41. Dėkokite savo Tėvui, nes būtent Jis pats jums aiškina savo mokymą, nes žmonija iškraipo mano mokymus, pateikdama tai, kas yra begalintai teisinga, taip, tarsi tai būtų neteisinga.

42. Jūs esate mano sodas. Būtent mano Žodis jus puoselėjo. Tačiau jūs dar neužžydėjote, dar nesudavote vaisių. Iš tiesų sakau jums, kad jūsų sodo žiedai pražys tik tada, kai keisitės iš dvasios į dvasią, o jūsų medžio vaisiai sunoks tik tada, kai jūsų darbai bus kupini tiesos, meilės, žinių, kai jie turės gyvybę, maistingumą ir gerą skonį.

43. Dar kartą sakau jums, kad šis Trečiasis Laikas, per kurį jūs mane girdėjote per žmogiškąjį protą, buvo tik pasirengimo arba ugdymo etapas – mano „Žodžio“, mano Dvasios apreiškimas, tačiau vis dar įžmogintas ir materializuotas. Todėl sakau jums, kad ši perteikimo forma negali būti jūsų dvasinių siekių tikslas.

44. Šis apreiškimas buvo etapas, leidęs jums žengti dar vieną žingsnį aukštybės vedančiu keliu, kuris priartina jus prie tobulos dvasinės komunikacijos.

45. Aš dažnai jums apie tai kalbu, kad, kai ateis dabartinio laikotarpio pabaiga, žengtumėte į naują laikmetį be dvejonų. Tada įsitikinsite, kad balso nešėjas nėra būtinas, norint priimti mano dieviškąjį įkvėpimą, nes jis nusileis ant kiekvienos sielos.

46. Per tą šviesą gausite mano nurodymus, pajusite mano buvimą ir išgirsite mano balsą.

47. Tuo metu naujokas bus tapęs mokiniu, jis nebebus tas, kuris šaukė savo Viešpatį ir Jam sakė: „Tėve, ateik pas mane, suteik man savo pagalbą, pakelk mane.“ Tada jis bus tas, kuris pakils ir priartės prie savo Tėvo, kad Jam pasakytų: „Mylimas Mokytoja, mano Tėve, štai aš esu, esu pasiruošęs Tave išgirsti ir priimti iš Tavęs Tavo dieviškąją valią.“

48. Supraskite, žmonės, kad tai, ką Aš jums apreiskiau per šiuos žodžių nešėjus, nėra ir negali būti viskas, ką turiu apreisti žmogui.

49. Aš, tiesa, daug ką paskelbiau per šias lūpas, bet tai – nors ir išsamu – nėra mano slaptas lobynas, nėra visa mano Išminties knyga. Sakau jums dar kartą: tai buvo pasiruošimas, įvadas į dvasinio atgimimo laikotarpį.

50. Jūs pradėjote atskleisti savo dovanas, tačiau visapusiškiausią jų atskleidimą patirsite tik tada, kai šis Žodis nutils.

51. Leiskite man jus pirmiausia paruošti, kad, kai išgirsite paskutinį iš mano pamokymų, mano tautoje vyktų šventė, o ne gedulas, nes ji manęs nebebus girdėti šia forma.

52. Jūsų sielose iškilis prisiminimai apie tuos laikus, kai tauta girdėjo Jehovos balsą perkūnijos griaustinyje ir matė Jo šviesą žaibų blyksniuose, kai ji gavo į akmenį iškaltą Įstatymą, o amžinojo gyvenimo duona buvo simbolizuojama manna.

53. Jūsų dvasia primins jums apie mano buvimą šiame pasaulyje, kai Aš – tapęs žmogumi – gyvenau tarp jūsų, kad galėčiau būti matomas, girdimas ir supastas, kad savo stebuklą stebuklu pažadinčiau jūsų miegančias sielas ir suteikčiau jums mano meilės įrodymų. Ir kad rastumėte tikėjimą, Aš suteikiau jums viską, ko prašėte: atleidimą, kantrybę, stebuklus, palaiminimus, kraują ir gyvybę.

54. Taip pat prisiminsite laiką, kai gavote šį apreiskimą per mano perteikėjus ar balso nešėjus, kai Aš padariau savo Žodį girdimą ir pritaikiau jį prie visų suvokimo gebėjimų, kad būtų supastas.

55. Tada jūs verksite iš liūdesio ir iš džiaugsmo: iš liūdesio, kai suvoksite, kaip lėtai žengėte dvasiniu keliu, ir dėl savo širdies kietumo, kuris visada vertė Tėvą nusileisti iki jūsų vargų ir skurdo. Jūsų ašaros bus iš džiaugsmo, kai suprasite, kad, nepaisant savo lėtumo, jau pasiekėte Naujojo Laiko vartus, kuriuose nebeaukosite savo Tėvo, kuriuose nebešauksite Jo ir nebesimeldsite ašaromis, kad Jis išgelbėtų jus nuo pražūties, nes jau sugebėsite eiti pas Jį, kalbėtis su Juo ir klausytis Jo siela.

56. Kodėl šio apreiskimo paskutinę akimirką turėtų būti skausmo, juk ši diena žymi naujo laikotarpio, kupino didesnės šviesos ir didesnio tobulumo, pradžią? Aš jums sakiau, kad noriu, jog ši diena būtų dvasinė šventė mano tautoje.

57. Iš tiesų, sakau jums, turiu jums paruoštų dar didesnių mokymų nei tie, kuriuos jums iki šiol apreiskiau. Tačiau kada jūs sugebėsite išsiaiškinti ir suvokti viską, ką jums mokiau ir atskleidžiau per Žodžio nešėjų lūpas? Kada jūs man pasakysite, kad jau supratote šio mokymo esmę?

58. Nesijaudinkite, nes jei tikrai atsidėsite mano Žodžio studijavimui ir praktikuojimui, Aš jus vesiu iki pat kelio pabaigos. Prisiminkite, kad Aš esu Šviesa, apšviečianti jūsų kelią.

59. Tauta, noriu, kad suvoktumėte palaimintą paveldėjimą, kurį nuo pat pradžių gavote iš savo Tėvo gailestingumo. Jūs nuo tada esate pažymėti, kad Trečiajame Laike liudytumėte apie mano tiesą. Mano Šviesa sekė jus visais jūsų ilgos kelionės keliais.

60. Jūs buvote paruošti, kad, gavę šią žinią, galėtumėte mane atpažinti ir kad abejonės nenutolintų jūsų nuo manęs. Todėl kartais, kai susimąstote, stebitės, kad sugebėjote išsilaisvinti iš daugelio pančių, kurios jus varžė. Jūs negalite gailėtis žingsnio, kurį žengėte, nes supratote mano veiklos aiškumą ir mano žodžio gerumą. Jūs visi labai gerai žinote kelią, kuriuo einate, ir tai, ką šiuo metu darote. Mano apreiškimuose nėra paslapčių, nei neaiškumų mano žodyje.

61. Mano mokymų aiškumas ir išsamumas paskatins jūsų dvasinę sielą palaiptiui atskleisti tai, ką Tėvas jai patikėjo, ir išskleisti dovanas, kurios ilgą laiką buvo paslėptos. Jūs buvote užmigę, todėl tik dabar suprantate, kad pamatėte mano šviesą. Aš jūsų nenustebinau, jūs patys save nustebinote. Aš savo vaikams nebuvau paslaptis, o jūs, priešingai, vis dar slepiate daug paslapčių. Todėl Aš atėjau jums į pagalbą, kad jūs visiškai suvoktumėte tiesą.

62. Dėkokite savo Viešpačiui, kad vėl esate kelyje, bet tuo neapsiribokite. Atminkite, kad Aš jums pasiūliau šį kelią, kad juo eidami pasiektumėte Mane. Jūs esate dvasinio mokymo mokiniai, kurio tikslą vis dar laikote toli esančiu. Bet mano mokymas jums padeda, mano Žodis jus drąsina, o mano gailestingumas jus stiprina, kad jūs nepatirtumėte nesėkmės. Nes savo derlių nuimsite tik tada, kai pasieksite dvasinio tobulėjimo viršūnę.

63. Šiuo metu mano Žodis apšviečia žemę, jis atėjo būtent paskelbtu laiku, ir nors, palyginus su žmonijos skaičiumi, tik nedaugelis yra šios žinios liudytojai, vis dėlto ateis diena, kai mano Žodis skambės visame pasaulyje.

Iki šiol jums pakako tik klausytis Manęs. Tačiau kai mano skelbimas baigsis, tarp jūsų pasirodys mokiniai, kurie studijavo mano mokymą ir saugo jo esmę, kurie ryžtingai ir aiškiai užtikrins, kad šiame darbe būtų atlikti tokie meilės darbai, kurie įtikintų žmones.

64. Šiandien Aš vis dar matau daugelį, pasiklydusių klaidoje, nes jie prie mano mokymo prideda apeigas ir tradicijas, kurios jam nepriklauso. Tačiau tik po jūsų studijų jūsų Dievo garbinime ir kulto veiksmuose įsivyras grynumas ir tikrumas, o dėl to – ir tautos dvasinė vienybė.

65. Dabar jūs manote, kad suvokiate savo atsakomybę ir šio darbo didybę. Vis dėlto Aš jums sakau, kad šį supratimą įgysite tik po šio mokymų laikotarpio ir apmąstę tai, ką išgirdote.

66. Viską rasite išdėstyta mano žodžiuose, nė viename punkte nerasite nieko neaiškaus ar dviprasmiško. Tačiau tam tikrą laiką turėsite skirti apmąstymams apie šią žinią, kad galėtumėte žmonijai pasiūlyti Gerąją Naujieną – spindinčią šviesą, „ “ taiką ir tikrą paguodą. Tai yra misija, kuriai tu, o tauta, esi paskirtas kaip šio Apreiškimo liudytojas. Todėl Aš pareikalavau iš tavęs atsiskaityti už šį seniai prisiimtą įsipareigojimą Tėvui.

Būkite budrūs, melskitės ir ruoškitės, kad galėtumėte perduoti mano Žodį visą jo grynumą. Iš tiesų, sakau jums: jei jį taip skelbsite, jis nugalės, nes tada galės atlaikyti visus pasmerkimus, priešiškumą ir tyrimus. Tačiau tie, kurie jį skelbia, turės liudyti savo darbais, kad galėtų atlaikyti piktus nuosprendžius ir išbandymus, kuriems jie bus paklustami. Tai pasieksite, jei sugebėsite mano Žodį taikyti savo gyvenime be fanatizmo ar slaptumo.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 279

1. Jūs einate dygliuotu keliu, ir kiekvieną kartą, kai patiriate skausmą, girdite sąžinės balsą, kuris jums sako, kad esate dar toli nuo to, kad įvykdytumėte savo Tėvo įstatymą, ir todėl klupstate.

Dvasinė siela saugo intuityvų žinojimą, kad seniai ji kilo iš Kūrėjo glėbio, ir, žinodama, kad jai dar laukia ilgas kelias, kurį turi nueiti, norėdama sugrįžti į savo išeities tašką, ji atsidavusi maldai, nes žino, kad bent šią akimirką gali susisiekti su savo Tėvu. Siela žino, kad maldoje randa paguodą, kuri ją glosto, stiprina ir gydo.

2. Aš laiminu tuos, kurie meldžiasi. Kuo dvasinesnė jų malda, tuo didesnė ramybė, kurią Aš jiems leidžiu pajusti. Tai galite lengvai paaiškinti sau; nes tas, kuris, norėdamas melstis, privalo atsiklaupti prieš atvaizdus ar daiktus, kad pajustų Dieviškojo buvimą, negalės patirti dvasinio Tėvo buvimo pojūčio savo širdyje.

3. „Palaiminti tie, kurie tiki nematydami“, – kartą sakiau, ir dabar sakau vėl; nes kas užmerkia akis pasaulio dalykams, tas jas atveria dvasiniams dalykams, o kas tiki mano *dvasiniu* buvimu, tas *privalo* jį jausti ir juo džiaugtis.

4. Kada žemės žmonės nustos atimti iš savo dvasios džiaugsmą jausti Mane savo širdyje per tiesioginę maldą arba – kas yra tas pats – per maldą iš dvasios į dvasią? Tada, kai mano Šviesa apšvies žmonių gyvenimą, jie pažins tiesą ir supras savo klaidas.

5. Dabar yra tinkamas laikas melstis ir medituoti; tačiau su maldomis, kuriose nėra fanatizmo ir dievifikavimo, ir su ramiu bei giliu apmąstymu apie mano dieviškąjį Žodį.

6. Visos valandos ir visos vietos gali būti tinkamos melstis ir medituoti. Savo mokymuose Aš jums niekada nesakiau, kad yra vietų ar akimirų, kurios būtų specialiai tam skirtos. Kam gi ieškoti tam tikrų vietų pasaulyje, kad galėtumėte melstis, juk jūsų dvasia yra didesnė už pasaulį, kuriame gyvenate? Kodėl mane apriboti atvaizdais ir tokiomis ribotomis vietomis, juk Aš esu begalinis?

7. Svarbiausia žmonių dvasinio skurdo ir jų žemiškų likimo smūgių priežastis yra jų netobulas maldos būdas, todėl Aš jums sakau, kad šis supratimas turi pasiekti visą žmoniją.

8. Jūs stovite prie Dvasinio amžiaus vartų. Todėl nenustebkite, kad Aš jums daug kalbu apie tai, kas priklauso Dvasiai.

9. Niekas neturėtų stebėtis mano naujuoju pranešimu ir mano žodžių prasmės turiniu. Juk Pirmojo laikotarpio pranašai, kaip ir Kristus Antrojo laikotarpio metu, su didžiausiu aiškumu skelbė tą amžių, kurį jūs šiandien išgyvenate.

10. Daugelis keliavo po pasaulį, nes suprato, kad dabar atėjo tų pranašysčių išsipildymo laikas. Tačiau turiu jums pasakyti, kad ne visi suprato Raštų prasmę, nes jie aiškino juos remdamiesi materialiais dalykais, panašiai kaip tuo metu žydai aiškino Mesijo atėjimą ir jo karalystę.

11. Kai buvau žemėje, sakiau jums: „Mano karalystė nėra iš šio pasaulio.“ Kitu atveju sakiau: „Turiu pasitraukti nuo jūsų, nes ruošiu jums vietą, į kurią turėsite patekti.“

12. Taigi, mokiniai, kai Aš atėjau su mokymu, kuris kalbėjo apie aukštesnį gyvenimą, kuris atskleidė dvasinį gyvenimą ir parodė jums kelią, kuriuo eidami galėtumėte jį pasiekti — kelią, kurį turite suprasti, kuris buvo ne tik mano Žodis, bet ir Pirmojo Laiko Įstatymas bei visos pranašystės, perduotos jums mano pasiuntinių, kurie žmonėms kalbėjo apie dvasinį gyvenimą, — kodėl jūs dieviškąją tų apreiškimų prasmę supratote materialiai? Praeityje aš kalbėjau žmonėms palyginimais ir simboliais, nes nei sielos, nei protiniai organai nebuvo pajėgūs priimti šviesos visapusiškai. Todėl buvo būtina tą kalbą, tuos vaizdinius ir palyginimus perkelti į dvasinį lygmenį ir aiškinti juos dvasiškai, kol bus atrasta jų tikroji prasmė.

13. „Mano Karalystė nėra iš šio pasaulio“, – vėl sakau jums. Mano Karalystė yra dvasiniame pasaulyje, nes savo esme Aš esu Dvasia. Tačiau kadangi jūs esate šios Esysbės vaikai, tai visiškai natūralu, kad ir jūs priklausote tai Karalystei.

Kad galėtumėte į ją patekti, Aš įkvėpiau jums mokymą ir apreiškiau išmintį, kuri pakels jus virš jūsų žmogiškosios būklės ir leis jums žingsnis po žingsnio priartėti prie dvasinės karalystės.

14. Melskis ir medituok, tauta, tada nepasiklysi klaidose, nei kas nors tave suklaidins. Nes tu esi Naujojo Amžiaus sėkla, nes ateini prie nematomo kalno, kad išgirstum savo Tėvo balsą.

15. Iš tamsos ir bedugnių dabar kyla sielos, kad papildytų Dievo tautos gretas, kurių vaikai yra Abraomo, Jokūbo, Mozės, Elijo ir visų tų, kurie savo darbais sugebėjo pagerbti savo tautos vardą ir pašlovinti savo Dievo vardą, palikuonys.

16. Jus pažadino balsas – geranoriškas ir paguodžiantis balsas, kviečiantis jus į Šviesos ir Gyvenimo karalystę, tačiau jis gali tapti teisingumu, jei jūs nuspręsite toliau žeminti savo sielą ir nepaisyti Įstatymo.

17. Paklusniems ir nuolankiesiems mano žodis sako: „Išlik tvirtas, nes gausi daug mano malonės ir daug pasieksi savo brolių ir seserų labui.“ Kvailiems mano balsas sako: jei nepasinaudosite šia palaiminta proga, kad

ištrūktumėte iš nuodėmės purvo ar nežinojimo tamsos, kurioje gyvenate, matysite, kaip laikai ir amžiai praeis pro jūsų sielą, nesupratę, ką Viešpats atnešė savo žinioje, nei kokios buvo Dvasios dovanos, kurias Jis apreiškė savo tautai.

18. Žinoma, *visiems* ateis tinkamas laikas išsigelbėti ir pakilti į aukštumas. Bet vargas tam, kuris atideda tą dieną! Vargas tam, kuris praleidžia progas pasiekti savo sielos tobulėjimą, nes pasidavė šio pasaulio tuštymbėms! Jis nežino, kiek laiko teks laukti naujos progos, taip pat nežino, kokia karti bus jo atgaila. Čia nėra nė menkiausio Tėvo keršto ar švelniausios baismės, bet yra Jo griežtas ir negailestingas teisingumas.

19. Argi šiandien, kai Aš esu tarp jūsų, žinote, ar nebuvote praleidę ar neišnaudoję ankstesnių progų, ir ar žinote, kiek laiko jūsų siela laukė, kad gautų šią naują progą įvykdyti misiją, kuri jums buvo patikėta seniai? Ką jūsų širdis ar protas žino apie savo sielos praeitį, apie jos likimą, skolas, užduotis ir atpirkimus? Nieko! Todėl neturite trukdyti sielos tobulėjimui, nei vesti jos į pagundą meile pasaulio gėrybėms. Ji turi eiti kitu keliu, siekti kitų tikslų, kitų idealų.

20. Tai yra pirmosios dienos amžiaus, kuris spindinčiai prasideda žmonijoje. Jis pasirodė tarp audrų, žaibų, sukrėtimų ir skausmų. Bet tamsūs debesys išsisklaidys, ir tiesos šviesa spindės visu savo didingumu.

21. Šiandien jūs dar gyvenate niūriomis dienomis, kurios eina prieš šviesą. Vis dėlto ši šviesa, pasinaudodama retomis jūsų debesuoto dangaus prošvaisomis, prasiskverbia savo trumpais spinduliais, kurie pasiekia kai kurias Žemės vietas, paliečia širdis, sukrečia sielas ir pažadina jas.

22. Visi, kuriuos užklupo ši šviesa, sustojo savo kelyje paklausti: „Kas Tu esi?“ Ir Aš jiems atsakiau: „Aš esu pasaulio šviesa, Aš esu amžinybės šviesa, Aš esu tiesa ir meilė. Aš esu Tas, kuris pažadėjo sugrįžti, kad kalbėčiau jums – Tas, apie kurį buvo sakoma, kad Jis buvo Dievo „Žodis“.“

23. Kaip Saulius kelyje į Damaską, jie nugalėjo visą savo išdidumą, įveikė savo pasipūtimą ir nuolankiai nuleido veidus, kad iš širdies man pasakytų: „Mano Tėve ir Viešpatie, atleisk man. Dabar suprantu, kad tave persekiojau, to net nesuvokdamas.“

24. Nuo tos akimirkos tos širdys virto mažaisiais pasekėjais. Nes šiame Trečiajame laikmetyje iki šiol tarp mano naujų mokinių dar neatsirado nė vieno apaštalo, kuris būtų prilygęs tam, kuris mane taip smarkiai persekiojo tarp mano mokinių, o vėliau mane mylėjo su tokiu dideliu uolumu.

25. Jūs esate tie, kurie seka ir imituoja tuos, kurie savo dvasinę misiją pasaulyje įamžino didingais meilės darbais ir paliko savo pėdsaką šalia To, kurį jie taip labai mylėjo ir už kurį mirė: savo Mokytojo.

26. Aš jums kalbu apie praeitą laiką kartais bendrais bruožais, o kartais gilindamasis į smulkmenas, kad iš didžiųjų mokomųjų pavyzdžių išmoktumėte išgauti dvasinę prasmę, kuri yra nemirtinga ir nekeitama.

27. Štai mano širdis, atvira kiekvienam prašymui, kiekvienam rūpesčiui, kiekvienam paslapčiam pasakojimui!

28. Aš esu jums Tėvas, Mokytojas, Draugas, slaugytojas, gydytojas ir patarėjas. Atiduokite Man visas savo bėdas, nusauskite ašaras, patikėkite Man savo viltis ir troškimus, padarykite Mane savo artimu draugu.

29. Melskitės, mano vaikai, nes per maldą įgyjama išmintis, sveikata ir jėga.

30. Noriu, kad taptumėte tikraisiais Mano mokiniais – būtybėmis, sąmoningai suvokiančiomis savo paskirtį, – žmonėmis, mokančiais pakelti savo sielą, kad žemėje nesukluptumėte.

31. Kas meldžiasi, tas nebijo nei bedugnių, nei uolų, jo siela visada yra linksma.

32. Kai visi kartą gyvensite taip, būsite pastatę meilės jūsų Tėvui šventovę, kurios viduje skambės dvasinės giesmės garsai, liudijantys brolystę, pakylėtumą ir harmoniją.

33. Jūs vis dar esate mano mokomi, kad, susidūrę savo kelyje su sunkiais įveikiamu išbandymu, mano žodžiuose sužinotumėte, kaip jį įveikti. Nes šie šiandieniniai naujokai rytoj taps mokiniais ir netgi meistrais. Todėl dabar jiems tenka daug ko išmokti.

34. Aš formuosiu jūsų širdis, ugdysiu jūsų protinius sugebėjimus ir sušvelninsiu jūsų jausmus, kad galėčiau jus išsiųsti liudyti apie mano atėjimą Trečiajame Laike.

35. Mano naujasis Žodis dar neplinta žemėje. Prieš jam įsigaliojant, Aš tautoms duodu išankstinius mano atėjimo ženklus. Dvasinis pasaulis šiuo metu vykdo užduotį pažadinti žmones dvasinio gyvenimo tikrovei.

36. Čia, tarp jūsų, Aš išsamiai apsireiščiau. Negalite sakyti, kad tai buvo tik užuominos ar ženklai. Nes mano Žodis, perteiktas per žmogiškąjį protą, buvo aiškus ir suprantamas, nors tai yra tik parengiamoji žinia, skirta pasiekti dvasių tarpusavio bendravimą.

37. Be abejo, mano Žodis per šiuos balso nešėjus buvo išsamus ir gilus mokymas. Jis patvirtino jau apreikštas tiesas, taip pat pateikė naujų apreikšimų.

38. Aš jums kalbėjau apie dvasinį pašaukimą, apie būtybių vystymąsi, apie reinkarnaciją ir sielos atpirkimą. Aš jums kalbėjau apie įvairius išbandymų ir mokymo etapus, kuriuos žmonija patyrė Žemėje, simbolizuojamus knyga, užantspauduota septyniais antspaudais. Aš jums atskleidžiau, kad dabar yra Trečiasis amžius, kuriame Aš ateinu pas jus

Dvasia, nes matau, kad esate pajėgūs pajusti mano dvasinį buvimą, ir Aš jums pasakiau, kad visą Įstatymą galite apibendrinti dviem taisyklėmis arba įsakymais: mylėti savo Tėvą ir mylėti vieni kitus.

39. Pamąstykite, ir suprasite, kad tai, ką Aš jums daviau, nebuvo ženklai, o didžiulis mano Tėvo meilės pasireiškimas.

40. Tie, kurie gavo tik ženklus, yra kitos tautos – tos, kurios iš savo širdžių neištrino mano pažado sugrįžti, kurios tyrinėja kosmosą ir atkreipia dėmesį į visų didžiųjų įvykių prasmę – tikėdamiesi galėti pasakyti: „Mokytojas yra arti.“

41. Kaip mažai pasaulis domisi mano naujuoju apsiereiškimu! Kaip mažai yra tų, kurie budi ir manęs laukia, o kiek daug yra tų, kurie miega!

42. Apie tuos, kurie gyvena tikėdamiesi Manęs, galiu jums pasakyti, kad ne visi nujaučia tikrąją Mano buvimo formą šiuo metu. Nes, nors kai kurie, veikiami senų tikėjimo sampratų, mano, kad Aš sugrįšiu į pasaulį kaip žmogus, kiti tiki, kad Aš turiu pasirodyti kokia nors kiekvienam žmogaus akiai matoma forma, o tik labai nedaugelis atspėja tiesą ir nujaučia, kad mano atėjimas yra dvasinis.

43. Kol vieni klausia savęs, kokią formą Aš įgysiu, kokią valandą ar kokią dieną pasirodysiu žemėje ir kurioje vietoje pasirodysiu, kiti, nemąstydami apie konkrečias pasirodymo formas ar laikus, sako: „Meistras jau yra tarp mūsų, jo Šviesa, kuri yra jo Dvasia, apgaubia mus.“

44. Kai ši žinia pasieks visų širdis, vieniems tai bus džiaugsmo akimirka, nes joje jie ras patvirtinimą visiems savo nuojautoms ir tikėjimui. Kiti, priešingai, neigs mano žinios tiesą, nes ji neatitiks to, ką jie tikėjo, kad įvyks, ir to, kaip tai turėtų atsiskleisti.

45. Galvokite apie juos visus, mylima tauta, ir žinokite, kad šių sielų laukimas yra skausmingas, ir kad – kol jie kenčia, galvodami, jog šis laikas galbūt nėra mano sugrįžimo laikas – jūs kasdien pasistiprinate mano žodžiu. Kokia didelė bus jūsų atsakomybė žmonijai, kai tai vieną dieną pasibaigs!

46. Pabusk, tauta, ir pažadink kitas žemės tautas – tai viskas, ką kol kas turi padaryti. Aš pasirodysiu visiems – „debesyje“, kaip jums pažadėjau, ir visi mane pamatys.

47. Kodėl gi jūs manote, kad mano atėjimas Dvasioje neturi prasmės? Prisiminkite, kad po savo mirties kaip žmogus Aš toliau kalbėjau savo mokiniams ir pasirodžiau jiems kaip dvasinė būtybė.

48. Kas būtų iš jų tapę be tų apreiškimų, kuriuos Aš jiems suteikiau, kurie sustiprino jų tikėjimą ir įkvėpė jiems naujos drąsos jų misijos užduočiai atlikti?

49. Liūdnas buvo vaizdas, kurį jie rodė po mano išsiskyrimo: ašaros be perstojo tekėjo jų veidais, kas akimirką iš jų krūtinės išsiverždavo rauda, jie daug meldėsi, o baimė ir sąžinės graužatis juos slėgė. Jie žinojo: vienas mane išdavė, kitas mane išsižadėjo, o beveik visi mane paliko mirties valandą.

50. Kaip *jie* galėjo būti to visų tobulumą Mokytojo liudytojai? Kaip jie turėjo rasti drąsos ir jėgų stoti prieš žmones, turinčius tokius skirtingus tikėjimus, mąstymo ir gyvenimo būdus?

51. Būtent tada tarp jų pasirodė mano Dvasia, kad palengvintų jų skausmą, uždegti jų tikėjimą, uždegti jų širdis mano mokymo idealu.

52. Aš suteikiau savo Dvasiai žmogišką pavidalą, kad ji būtų matoma ir juntama mokiniams, tačiau mano buvimas vis dėlto buvo dvasinis, ir pažiūrėkite, kokį poveikį ir kokią reikšmę turėjo tas pasirodymas tarp mano apaštalų.

53. Iš tiesų, sakau jums, šiandien Aš nesuteikiau savo Dvasiai žmogiškosios formos, kaip tada, nes jūsų sielos raida yra kitokia. Vis dėlto – nors mano buvimas yra subtilus ir neapčiuopiamas, jį jaučia visi čia esantys, ir nebūtina, kad jūsų mirtingos akys patvirtintų, jog Mokytojas yra tarp jūsų.

54. Siela turi aukštesnius pojūčius, per kuriuos galite jausti, atpažinti ir suvokti dvasinį pasaulį. Noriu, kad būtent per šį jautrumą suvoktumėte mano buvimą.

55. Kai nebegirdėsite šio žodžio, jūs pasinersite į liūdesį, silpnumą ir dėl meilės trūkumo jausite sąžinės graužatį. Bet Aš ateisiu ir pas jus ir jūsų širdies intymumo akimirką pasakysiu: „Štai Aš esu, nebijokite, eikite savo keliu, jūs nesate vieni.“

56. Kas, išskyrus Mane, drąsino mokinius toje „Antroje eroje“, kai jie, netekę savo Mokytojo, keliavo po pasaulį? Argi kiekvieno iš jų darbas jums neatrodo nuostabus? Bet Aš jums sakau, kad ir jie turėjo silpnybių, kaip ir kiekvienas kitas žmogus. Vėliau juos užpildė meilė ir tikėjimas, todėl jie neprarado drąsos pasaulyje būti kaip avys tarp vilkų ir eiti savo keliu nuolat patirdami žmonių persekiojimus ir pašaipas.

57. Jie turėjo galią daryti stebuklus, jie sugebėjo pasinaudoti ta malone, kad atvertų širdis į tiesą.

58. Palaiminti visi tie, kurie išgirdo Jėzaus Žodį iš mano apaštalų lūpų, nes pas juos mano mokymas nepatyrė jokių pakeitimų, bet buvo perteiktas visu savo tyrumu ir tiesa. Todėl žmonės, klausydamiesi jų, savo sieloje jautė Viešpaties buvimą ir savo esybėje pajuto nežinomą galios, išminties ir didybės jausmą.

59. Tie vargšai ir nuolankūs žvejai iš Galilėjos yra jums vertas pavyzdys: meilės dėka tapę *dvasiniais* žvejais, jie sukrėtė tautas ir karalystes Žodžiu, kurio išmoko iš Jėzaus, o savo atkaklumu ir pasiaukojimu paruošė tautų atsivertimą ir dvasinės taikos įsigalėjimą. Nuo karalių iki elgetų – visi jie patyrė mano ramybę tomis tikrojo krikščionybės dienomis.

60. Ta dvasinio gyvenimo era tarp žmonių truko neilgai; tačiau Aš, kuris viską žinau, buvau jums paskelbęs ir pažadėjęs savo sugrįžimą, nes žinojau, kad jums vėl manęs prireiks.

61. Aš žinojau, kad žmonės iš kartos į kartą vis labiau mistifikuos mano mokymą, keis mano įstatymą ir iškraipys tiesą. Aš žinojau, kad žmonės pamirš mano pažadą sugrįžti ir kad jie nebežiūrės vieni į kitus kaip į brolius, o žudys vieni kitus žiauriausiais, bailiausiais ir nežmoniškiausiais ginklais.

62. Tačiau dabar atėjo laikas ir pažadėtoji diena, ir štai Aš esu čia. Nesmerkite būdo, kurį pasirinkau, kad apsireikščiau jums; nes ne pasaulis turi mane teisti, bet Aš esu Tas, kuris teisia žmoniją, nes dabar atėjo jos teismo laikas.

63. Aš kuriu karalystę žmonių širdyse – ne žemišką karalystę, kaip daugelis tikisi, bet dvasinę – kurios galia kyla iš meilės ir teisingumo, o ne iš pasaulio jėgų.

64. Matau, kad kai kurie stebisi, girdėdami mane taip kalbant; tačiau klausiu jūsų: kodėl visada norite įsivaizduoti mane apsirengusį šilku, auksu ir brangakmeniais? Kodėl visada norite, kad mano karalystė būtų iš šio pasaulio, nors aš jums atskleidžiau priešingą dalyką?

65. Aš pateikiu naują pamoką, per kurią išmoksite dvasiai gyventi žemėje – tai yra tikrasis gyvenimas, kurį Dievas yra numatęs žmonėms.

66. Aš jums jau sakiau, kad „dvasinimas“ nereiškia nei veidmainystės, nei religinio fanatizmo, nei antgamtinių praktikų. Dvasinis tobulėjimas reiškia sielos ir kūno harmoniją, dieviškųjų ir žmogiškųjų įstatymų laikymąsi, paprastumą ir tyrumą gyvenime, absoliučią ir gilų tikėjimą Tėvu, pasitikėjimą ir džiaugsmą tarnaudami Dievui artimame, moralės ir sielos tobulėjimo idealus.

67. Kai Aš jums parodau savo mokymo tyrumą, jūs jaučiate, kad jūsų klaidos išryškėja dar labiau. Na, mokiniai, Aš esu pasirengęs atleisti visas jūsų nuodėmes, jei rytoj, paklausydami sąžinės balso, susiimsite, kad atitaisytumėte visas savo klaidas, atsigautumėte prarastą laiką ir savo veiksmų tyrumu parodytumėte mano mokymo nuoširdumą.

68. Būtina, kad atsirastų kilni ir mano įstatymus gerbianti tauta, kuri žmonėms įrodytų, kad dvasingumas nėra neįmanomas dalykas, kad žmogiškosios prigimties atsinaujinimas nėra auka, o dvasinė tarnystė – ne atsisakymas *žmogiškojo* gyvenimo.

69. Jūs galėsite tapti tais, kurie skelbia ir moko mano darbą, nes turite reikiamą patirtį, kilusią iš ilgos praeities ir ilgos raidos.

70. Jums teko nueiti ilgą kelią, kad susipažintumėte su spiritualizmu. Jūs taip pat buvote pagoniški ir negalėjote atrasti Mano buvimo be simbolių pagalbos, garbinti Manęs be apeigų. Tačiau, laimei, atsidūrėte kryžkelėje, ir kai nežinojote, kuria kryptimi eiti, išgirdote ilgai lauktą Mokytojo balsą, kuris vėl parodė jums kelią.

71. Argi nemanote, kad jūsų patirties turtas padeda jums ne tik suprasti savo artimus, bet ir juos drąsinti?

72. Aš jums jau pranašavau, kad kova bus įnirtinga, nes kiekvienas laiko savo religiją tobula, o jos praktikos būdą – nepriekaištingu. Tačiau sakau jums, kad jei taip būtų, Aš neturėčiau priežasties ateiti šiuo metu ir kalbėti jums.

73. Aš per įkvėpimą duodu jums giliai dvasinį mokymą, nes matau, kad jūsų kulto formose viešpatauja pagonybė ir kad „ – bloga fanatizmo sėkla – jus užnuodijo nežinojimu ir neapykantos jausmais.

74. Mano Šviesos kardas yra mano dešinėje rankoje, Aš esu Karžygys ir Karalius, kuris sunaikina viską, kas priešinasi, visą esamą blogį ir viską, kas klaidinga. Kai mano kova baigsis ir širdys išmoks susivienyti, kad melstųsi ir gyventų, jūsų dvasios žvilgsnis mane atras begalinėje šviesoje ir amžinoje taikoje. „*Tai* yra mano karalystė“, – pasakysiu jums, – „ir aš esu jūsų karalius, nes tam aš esu čia, ir tam aš jus sukūriau: kad valdytumėte.“

75. Supraskite, kokių nuo žmogiškojo skirtingu būdu Aš darau savo užkariavimus, supraskite, kaip Aš, norėdamas viešpatauti jūsų širdyse, vietoj to, kad pavergčiau jus baime ar prievarta, tapau žmogumi, kad gyventų tarp jūsų, ploviau ir bučiavau jūsų kojas ir tapau jūsų auka.

76. Aš visiškai atsidaviau jums, todėl sakau jums, kad galiausiai jūs visi atsiduosite Man.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 280

1. Leiskite mano žodžio prasmę įsiskverbti į jūsų sielą, kad ji išsilietų iš jūsų širdies, pavirs meile artimui, taika ir pamokymu jūsų artimiesiems.

2. Pėdsakas, kurį ši tauta paliks žemėje, bus taikos pėdsakas, ir ji parodys pasauliui, kad iš tiesų turi raktą, kuris žmogui atveria vartus į Anapus. Jos misija – nugriauti sienas, kad dvasiškai suvienytą tautas, kol bus sunaikintas palikimas, kurį žmonijai paliko Babelė.

Šioje naujojoje Izraelio tautoje bus palaimintos visos tautos, nes ji man atidavė savo protinius sugebėjimus, kad skelbtų mano Žodį, ir nes joje prasidės dvasinis dialogas iš dvasios į dvasią.

3. Savo kelyje ji sės dvasinį augalą, paliks šviesą, išlygins kelius, kad pasiklydę žmonės galėtų atsinaujinti, į širdis sės sėklą, kurios vaisius bus harmonija ir brolystė tarp žmonių.

4. Kai aš kalbu apie šios tautos misiją, aš tai darau kaip Dievas, mokau ją kaip Tėvas ir įsakau jai kaip Teisėjas.

5. Mano Žodis skirtas ne tik tiems, kurie jį girdi šiuo metu. Jis apima visą visatą. Tačiau taip pat, kaip ir kitais laikais mano Įstatymas ir mano Mokymas prasidėjo *vienoje* tautoje, jūs negalite įsivaizduoti, kokią galią turi mano Mokymas. Todėl bus kitos tautos ir kiti žmonės, kurie įvertins šio Žodžio tikrąją vertę, jį išaiškins ir įgyvendins iki galo.

6. Būtina, kad išmintingas, stiprus ir galingas mokymas apšviestų šio pasaulio gyvenimą, kad žmonės pakiltų trokšdami tiesos ir jų sielose pabustų aukštesnio tobulėjimo idealas.

7. Argi manote, kad Aš neigiu to mokymo, kurį Aš jums atnešiau Antrajame Laike kaip meilės žinią, veiksmingumą? Ne, Aš vėl jį jums atnešu, nes jūs jo jau neturite žemėje, nes jį palaidojote knygos ir nebesinešiojate širdyje. Tačiau dabar Aš jį jums grąžinu savo pamokymais, nes mano meilė jums yra nekintama. Tik ji nebebus jūsų širdyse, kur Aš ją įdedu, bet jūsų dvasinėje sieloje, kur ji nebebus prarasta, nes duona, kuri maitina sielą, lieka joje.

8. Mano apreiškimas per šių, savo materialiajame gyvenime nežinomų ir nereikšmingų balso nešėjų, protą buvo įrodymas, kad Aš atėjau padovanoti pasauliui – kad tarp jų mokslininkų ar daktarų neradau nė vieno pasirengusio žmogaus, kuris būtų buvęs pasirengęs savo protu priimti mano dieviškumo spindulį, visiškai atsiduodamas mano valiai.

9. Man nėra nieko neįmanomo, mano valia išsipildė ir visada išsipildys, net jei kartais atrodo, kad viešpatauja žmogaus valia, o ne mano.

10. Žmogaus laisvos valios kelias, jo viešpatavimas žemėje, jo puikybės pergalės, prievarta, kurią jis kartais primeta naudodamas jėgą, yra tokie trumpalaikiai, palyginti su amžinybe, kad, nors tam tikru būdu jie ir gali

pakeisti dieviškus planus; bet rytoj arba jų įgyvendinimo eigoje vis labiau atsiskleis mano Dvasios valia visoms būtybėms, palikdama gėrį ir pašalindama nešvarumą.

11. Tą karalystę, kurią žmogus sukūrė žemėje, labai greitai turėsiu teisti Aš. Ir tikrai, sakau jums, kad iš jos liks tik gėris, tai, kas leistina, kas turi tiesos. Tačiau viskas, kas yra pasipūtimas, savanaudiškumas, melas, kas yra nuodai ir mirtis, bus sunaikinta ir įmesta į negailestingą sunaikinimo ugnį.

Tačiau kas atliks šį blogio sunaikinimo darbą? Žmogus. Jis imsis savo rankomis sunaikinti viską, ką jo mokslas atrado, siekdamas pakenkti savo artimui. Kai išbandymas bus baigtas, tik tikrosios šviesos, kurias jis atrado, išliks ir toliau spindės, kad ir toliau apšviestų žmonijos kelią.

12. Aš pasirūpinsiu, kad visi šios žmonijos nepaklusnumo ir sumenkinimo šimtmečiai ir amžiai atrodytų tik kaip akimirka, kai žmonės kartą pasuks mano keliu. Aš pasirūpinsiu, kad tas iš tikrųjų trumpas laikotarpis, kuris užgožė žmogaus dvasinį gyvenimą, ištriptų ir išnyktų po dieviškojo mano Šviesos spindesio, kuris apšvies žmonių dvasinį amžių Trečiojo Laiko viršūnėje.

13. Jei pagalvotumėte apie tuos, kurie girdi mano Žodį, jų skaičius jums atrodytų labai mažas. Bet iš tiesų, sakau jums, už jūsų nugaros – nematomi jūsų akims – eina didžiulės sielų minios, kurias jūs vedate keliu į Šviesą.

14. Jei žmonės pažintų savo dvasinius sugebėjimus – kiek kančių jie sau palengvintų! Tačiau jie pasirinko likti akli ar tingūs, tuo tarpu artėja laikai didžiausios kančios.

15. Mano mokymas turi jus apšviesti, kad išvengtumėte tų didžiulių kančių, apie kurias žmonijai buvo pranašauta per praeities laikų pranašus.

16. Tiems, kurie mano, kad Aš baudžiu žmones, paleidžiu ant jų gamtos jėgas, sakau, kad jie klysta, jei taip mąsto. Nes gamta vystosi ir keičiasi, o jos pokyčių ar perėjimų metu kyla sukrėtimai, kurie jums sukelia kančias, jei nesilaikote mano įstatymo; tačiau jūs juos priskiriate dievišioms bausmėms. Tiesa, juose veikia mano teisingumas; tačiau jei jūs – išrinktos būtybės, turinčios dieviškąją kibirkštį, apšviečiančią jūsų sielą – gyventumėte harmonijoje su jus supančia gamta, jūsų dvasia būtų pakėlusius jus virš permainų, virš gamtos jėgų, ir jūs nepatirtumėte kančių.

17. Tik pagerindami savo gyvenimą galite rasti tą jėgą ar gebėjimą išsilaisvinti nuo nesuvaldytų stichijų poveikio. Nes ne tik tikėjimas ar malda yra ginklai, suteikiantys jums pergalę prieš likimo smūgius ir gyvenimo sunkumus: tas tikėjimas ir ta malda turi būti lydimi dorybingos, tyros ir geros gyvensenos.

18. Jei dažnai dėl savo tikėjimo ar maldos likdavote nesužeisti, tai labiau dėl mano gailesčio jūsų atžvilgiu, o ne dėl jūsų nuopelnų, kad nugalėjote išbandymus.

19. Supraskite, kodėl kiekviename savo mokyme sakau jums, kad turite pasiruošti, ir kartu raginu jus budėti ir melstis, kad pasiektumėte tą dvasinį pakilimą, kuris leis jums suderinti viską, kas jus supa gyvenime, ir padarys jus nepažeidžiamus gamtos jėgų veikimui, kai jos pradeda veikti.

20. Būtina, kad suprastumėte laikotarpį, kurį šiuo metu išgyvenate – pereinanąjį laikotarpį ne tik dvasinėje srityje, bet ir jus supančioje materialioje gamtoje.

21. Žinokite, kad ši buveinė, kurioje gyvenate, šiuo metu žengia žingsnį tobulėjimo link, kad ateityje galėtų priimti aukštesnes būtybes, todėl visiškai natūralu, kad patiriate sukrėtimus.

22. Tai sumaišties laikotarpis, kuris atsispindi žmonių gyvenimuose – tiek jų protuose, tiek sielose, jausmuose, kūnuose ir visame, kas juos apgaubia ir supa. Žmonės kenčia, nes į išbandymų laikotarpį įžengė neturėdami dvasinio pasirengimo, tikėjimo, žinių apie savo gebėjimus ir maldos.

23. Tik mano galia ir mano meilė gali jus apsaugoti nuo pražūties chaose.

24. Pakelkite savo gyvenimą, tauta, mokykitės iš šio Šviesos žodžio, kurį Aš jums siunčiu, ir tikrai sakau jums, kad ne tik jūs patys išsigelbėsite, bet ir jūsų įtaka bei apsauga pasieks daugelį jūsų artimųjų.

25. Prisiminkite Jėzų, kai Jis su savo mokiniais plaukė valtimi per jūrą. Bangos kilo vis aukščiau, jūra putojo, o bangos šėlė. Mokiniai bijojo dėl savo gyvybės, matydami, kad Jėzus miega. Jiems trūko tikėjimo, kad galėtų išsigelbėti. Tačiau Mokytojo meilė jiems padėjo, nes Jis parodė savo galią virš stichijų, ištiesęs dešinę ranką ir įsakęs vandens srautams nurimti.

26. Tos pamokos buvo naujos žmonijai. Bet jūs, Trečiojo Laiko mokiniai, turite apmąstyti, kad neturėtumėte gyventi tik pasitikėdami tuo, jog Aš galiausiai iš gailesčio jus išgelbėsiu, kaip tuos mokinius valtyje, bet turite savyje išugdyti sielos jėgas, kurios vis dar neatsiskleidžia jūsų esybėje.

27. Tie mokiniai išmoko mano pamoką. Mat savo misijos kelyje jie susidūrė su dideliais išbandymais, kurie kankino jų artimus, ir jų akivaizdoje sugebėjo atskleisti savo Dvasios galią.

28. Ar norite priklausyti tiems, kurie šiuo metu liudija šio žodžio tiesą? Tuomet suteikite savo gyvenimui dvasinį pobūdį, nes taip išvystysite tą jėgą, kurią nešiojate savyje, paslėptą savo esybėje.

29. Kai žmonės pasieks dvasinį tobulėjimą, jie taps būtybėmis, pranokstančiomis viską, kas juos supa. Mat iki šiol jie buvo tik silpnos

būtybės, atiduotos gamtos jėgoms, galioms ir įtakoms, kurios neturėtų pranokti žmogaus, nes jos nestovi virš jo.

30. Šis mokymas trumpas, bet gilus savo turiniu. Studijuokite jį, mokiniai, ir mokykite kitus.

31. „Nukreipkite savo žvilgsnius į Mane, jei pasiklydote; būkite šiandien su Manimi. Pakelkite savo mintis į Mane ir kalbėkitės su Manimi, kaip vaikas kalba su savo tėvu, kaip pasitikėdami kalbama su draugu.“

32. Aš esu Dieviškasis Mokytojas, kuris kartkartėmis ateidavo, kad jums suteiktų savo mokymą. Jei ištuštinate labai kartų taurę, tai ne todėl, kad Aš jus baudžiu, bet todėl, kad turite apsivalyti, kad pasiektumėte Mane.

33. Aš jūsų laikiu. Tačiau kad grįždami į šį kelią nesukluptumėte, turiu jums padėti, ir būtent tai aš ir darau, siųsdamas jums savo šviesą, kuri yra apreiškimas, įkvėpimas ir padrąšinimas.

34. Dabar jūs įžengiate į naują savo gyvenimo etapą; kelias jau nutiestas. Paimkite savo kryžių ir sekite paskui Mane. Aš jums nesakau, kad šiame kelyje nebus išbandymų; tačiau kiekvieną kartą, kai pereisite sudėtingą kelio atkarpą ar išgersite kančios taurę, išgirsite balsą, kuris jus drąsins ir patars, su jumis bus mano meilė, kuri jums padės ir pakels, ir jūs pajusite švelnų mano gydomojo balzamo glostymą.

35. Rytoj, kai šis balsas nebeskambės iš mano žodžių nešėjų lūpų, jūs išsaugosite jo prasmę savo atmintyje, ir ji toliau jus drąsins ir ves. Jūs melsitės taip, kaip Aš jus mokiau, ir gausite mano įkvėpimą iš dvasios į dvasią. Kur tik susirinksite studijuoti mano Žodžio, suvienydami savo mintis, sukursite šviesos ir harmonijos kupiną šventovę.

Taip jūs suprasite, kad šios susibūrimo vietos, kur susirinkote klausytis mano Žodžio, nėra Viešpaties šventyklos, nors Aš jums ir sakau, kad jei norite jas toliau skirti savo susibūrimams, galite tai daryti.

Čia, kur esate visi susibūrę, suteiksite vieni kitiems jėgų, šviesos, tikėjimo, drąsos ir šilumos, o kai išmoksite mano pamoką, susirinksite melstis ir galvoti apie savo namus, kurie yra kita tinkama vieta bendrauti su savo Mokytoju.

Jei laukai ir pievos kvies jus pasitraukti nuo miesto triukšmo, ten taip pat rasite tinkamą vietą savo maldai ir pajusite mano buvimą savyje. Bet likite dvasiškai vieningi ir visada gyvenkite pagal mano įstatymus.

36. Pamažu priprasite prie savo brolystės ir vienybės, o jūsų tarpe dvasinė šeima, kurią pagal mano valią turite sukurti, vis labiau stiprės.

37. Iš tiesų, sakau jums: kai tik pasieksite šią gražią harmoniją tarpusavyje, tapsite geru pavyzdžiu žmonijai.

Prisiminkite, kad nė vienas medžio lapas nepajuda be mano valios, viskas vyksta taip, kaip Aš leidžiu, viską nulemia Aš.

38. Apsirenkite džiaugsmu ir tikėjimu, o jei savo kelyje susidursite su pagundomis, melskitės ir nesisirūpinkite, nes maldoje rasite reikalingus ginklus kovoti ir nugalėti.

39. Eikite taku žingsnis po žingsnio, neskubėdami, nes kitaip rizikuotumėte suklumti ar įkristi į bedugnę. Iš tikrųjų pažinkite tą kelią, kad vėliau galėtumėte jį mokyti savo artimiesiems.

40. Negalite pasitenkinti savo pirmaisiais darbais, manydami, kad jau įgijote pakankamai nuopelnų savo sielos tobulinimui. Tačiau kad kasdien išmoktumėte naujų pamokų ir atrastumėte didesnius apreiškimus, visada skirkite šiek tiek laiko mano veikalo studijavimui.

41. Žinių trokštantis mokinys visada išgirs atsakymą į savo klausimus, o išbandymų akimirkomis visada išgirs mano tėvišką patarimą.

42. Pažengęs mokinys bus meilės šaltinis savo artimiesiems, jis tikrai jausis, kad Tėvas jį apdovanojo palikimu, ir atpažins momentą, kada reikia išvykti vykdyti savo didžiąją dvasinę misiją tarp žmonių.

43. Kiekvienam „darbininkui“ yra paskirtas tam tikras sielų skaičius, kurioms jis turi suteikti šviesą, paguodą ir ramybę. Ši minia jūsų niekada neapkraus, nes su ja susidursite palaipsniui, per visą savo gyvenimą.

44. Šiandien mano pamokslas susideda iš tėviškų patarimų ir paskatinimų. Jis yra paprastas, bet jei dvasiškai įsigilinsite į jį, atrasite to pamokslą, kurį Aš Antrojo Laiko metu kalno viršūnėje sakiau didžiulėms minios, iškilmingumą.

45. Iš dvasinio debesies Aš siunčiu jums savo Dvasios spindulį, kuris teka ant jūsų esybės ir leidžia jums išgirsti mano Žodį.

46. Aš jums atnešiau aukštą mokymą, tokį patį, kokį jums atskleidžiau tuomet – mokymą, kuris pranoksta visas pasaulio žinias, vienintelę šviesą, kuri gali jus nuvesti į tikrąjį gyvenimą.

47. Mano mokymas moko žmones gyventi žemėje aukštą, kilnų ir tyrą gyvenimą. Jis taip pat paruošia sielą, kad, kai ji kartą įžengs į savo tėvynę Anapus, galėtų atlikti darbą, kuris priartins ją prie tobulumo.

48. Jau dabar kaupkite nuopelnus savo būsimam gyvenimui.

49. Kai kurie kenčia, nes mato didelius žmonijos vargus ir jaučiasi nepajėgūs palengvinti net mažiausio jų skausmo. Ateikite pas Mokytoją, ir Aš jus išmokysiu, kaip guosti, kaip dovanoti ramybę ir kaip gydyti.

50. Kai kartą savo kelią apsėsite gerumo sėklomis, jums atrodys, kad jūsų veikla yra labai nereikšminga, palyginti su visomis žmonijos kančiomis ir tragedijomis. Vis dėlto sakau jums, kad jūsų iš pažiūros nereikšminga veikla sumažins skausmą, kuris slegia žmoniją, ir tuo pačiu metu susilpnins karo jėgas.

51. Jūs veiksite tyliai tarp žmonių. Tačiau ateis akimirka, kai ta tyla baigsis, ir Džiugi Žinia nuskambės visame pasaulyje.

52. Spiritualizmo apaštalai neliks vieni. Pasaulyje įvyks įvykiai, kurie bus palankūs šios doktrinos plėtrai.

53. Viskas yra paruošta tobulai. Aš jums atskleidžiau savo planą. Bbelieka tik kruopščiai studijuoti mano Žodį, kad neprieštarautumėte tam, ką Aš numatiau.

54. Gyvenimo išbandymai ir mano Žodis jus paruošia. Vieni sustojo ten, kur juos užklupo išbandymas, nes netaikė mano mokymų, kad galėtų nugalėti. Kiti, priešingai, išgyvena išbandymus ramiai, nes niekada nepamiršta to, ką išgirdo iš Mokytojo. Nepamirškite, kad sielos išbandymai suteikia atsparumo ir atkaklumo, ir kad rytoj savo kelyje sutiksime daug nugalėtųjų, kuriems reikės Šviesos Žodžio ir tų, kurie sugebėjo nugalėti, liudijimo.

55. Dvasinkitės, sako jums Mokytojas, nes dvasinimas padės jums pakilti virš nesėkmių ir palengvins jūsų fizinius poreikius.

56. Mokykitės melstis, nes ir malda jūs galite padaryti daug gero, taip pat galite apsiginti nuo klatingumo. Malda yra skydas ir ginklas; jei turite priešų, ginkitės malda. Bet žinokite, kad šis ginklas neturi sužeisti ar pakenkti niekam, nes jo vienintelė užduotis turi būti nešti šviesą į tamsą.

57. Turite elgtis tyrai, niekada nemaišydami mano mokymo su jokiais nešvariais kulto veiksmais, kurie egzistuoja žemėje.

58. Tai yra mano mokymas. Jūs atvykote su širdimis, atviromis mano mokymui, ir todėl Aš turėjau išsilieti tarp jūsų šviesa.

59. Kiekvienu savo žodžiu Aš daviau jums savo balzamą ir ramybę, mylima tauta.

60. Jūsų siela pakilo ir yra pasirengusi išgirsti mano balsą. Aš matau ją pavirtusią tikra šventove, į kurią leidžiu įsiskverbti savo Žodžio garsui, kuris yra „Žodžio“ šviesa, kad jūs, jaučiantys savo Tėvo kvėpavimą šalia, turėtumėte reikiamą jėgą pasiekti kelionės tikslą.

61. Puikiai suvokdami laiką, kurį išgyvenate, jūs išsiruošėte sekti paskui Mane, nes jūsų dvasinė siela žino, kam ji atėjo į Žemę. Taip jūs galėsite tvirtu žingsniu žengti Dvasinio mokymo keliu, taip jūs netrukus galėsite Man atiduoti pagarbą, kurios Aš jau seniai laikiu iš žmonijos.

62. Aš numatiau, kad mano apreiškimo laikas truks ilgai, kad sustiprintumėte savo žinias ir tikėjimą ir vėliau nesakytumėte: „Mokytojo buvimas tarp mūsų buvo toks trumpas, kad neturėjome pakankamai laiko įsitikinti jo tiesa.“

63. Mano dvasinė esmė persmelktas mokymas sudys šios tautos širdyse, kad ateityje duotų tiesos ir gyvenimo vaisių. Mano Žodis pasklis po

visą žemę ir nepaliks nė vienos vietos, kurioje jis nevalytų, neapšviestų ir neištaisytų.

64. Tada tautos pradės pabusti dvasiniam gyvenimui – tikram ir amžinam – ir atsikratys išorinės bei materialistinės savo įvairių kulto formų dalies, kad galėtų sutelkti dėmesį tik į mano Įstatymo esmę.

65. Žmonija suvoks galią, kurią suteikia dvasingumas, ir nukreips savo žvilgsnį nuo visko, kas ją stabdė tiek daug šimtmečių.

66. Kokia nauda iš to, kad krikščionybės simbolis, t. y. kryžius, žemėje pasikartoja milijonus kartų, jei žmonės neturi geros valios ir nemyli vieni kitų?

67. Išorė nebeturi jokios galios žmonėms, nebėra nei pagarbos, nei geranoriškumo, nei apgailestavimo dėl to, kad buvo įskaudinta. Todėl Aš jums sakau, kad simboliai ir kulto formos išnyks, nes jų laikas baigėsi, o būtent vidinis garbinimas pakels žmogų į Šviesą, išaukštins jį ir atves pas Mane.

68. Šiuo metu Aš savo Įstatymą užrašysiu pačioje gryniausioje jo esybėje – Dvasioje, Aš leisiu išgirsti savo balsą, Aš pastatysiu savo šventyklą; nes tai, ko nėra žmogaus viduje, ko nėra jo sieloje, yra tarsi neegzistuojančio.

Nesvarbu, ar mano garbei statomos milžiniškos materialios bažnyčios, ar man aukojamos iškilmingos ir prabangios šventės bei apeigos – ši auka manęs nepasieks, nes ji nėra dvasinė. Kiekvienas išorinis kultas visada neša savyje tuštybę ir pasirodymą; o slapta auka – ta, kurios pasaulis nemato ir kurią jūs man aukojate iš dvasios į dvasią – pasiekia mane dėl savo kuklumo, nuoširdumo, tikrumo, trumpai tariant: nes ji kilo iš dvasios. Prisiminkite tą Mano palyginimą, kuris jums buvo duotas „Antrajame laikmetyje“ ir kuris žinomas kaip palyginimas apie fariziejų ir muitininką, ir suprasite, kad mano mokymas visais laikais buvo tas pats.

69. Aš jūsų neteisčiau, jeigu jūs pašalintumėte iš žemės net paskutinį kryžių, kuriuo simbolizujete savo krikščionišką tikėjimą, ir vietoj to simbolio pasirinktumėte tikrą meilę vieni kitiems; nes tada jūsų tikėjimas ir išorinis Dievo garbinimas taptų Dvasios garbinimu ir tikėjimu, o tai atitiktų tai, ko Aš iš jūsų tikiuosi. Jei tik jūsų pamaldos ir simboliai turėtų bent tiek jėgos, kad užkirstų kelią jūsų karams, neleistų jums pasinerti į nuodėmę, išlaikytų jus taikoje. Bet pažiūrėkite, kaip jūs nepaisote visko, kas, jūsų žodžiais tariant, yra šventa; pažiūrėkite, kaip jūs mindžiojate tai, ką laikėte dievišku.

70. Sakau jums dar kartą: jums būtų geriau, jei visoje žemėje neturėtumėte nė vienos bažnyčios, nė vieno altoriaus, nė vieno simbolio ar atvaizdo, bet mokėtumėte melstis Dvasia, mylėti savo Tėvą ir tikėti Juo be tarpininkų, ir jei mylėtumėte vieni kitus, kaip Aš jus mokiau savo

mokyme. Tada jūs būtumėte išgelbėti, eitumėte keliu, pažymėtu mano kraujo pėdsakais – pėdsakais, kuriais Aš užantspaudavau savo mokymų tiesą.

71. Tik tada, kai ši žmonija atsisakys savo stabmeldystės ir fanatizmo, ji pamatys, kaip nusileidžia „naujoji mana“. Ne ta, kuri maitino tautą dykumos vienatvėje, bet ta, kuri nusileidžia ant jūsų sielų išbandymų dienomis. Tai bus tikroji Dangaus duona – ta, kurią žmonės priima iš Dvasios į Dvasią.

72. Pirmojo laikotarpio mana buvo tik simbolis to, kuo taps mano dvasinis dialogas su žmonėmis paskutiniaisiais laikais, kai jų sielos gaus dvasinį maistą tiesiogiai iš Dieviškumo.

73. Šios tautos atsakomybė žmonijos atžvilgiu yra labai didelė. Ji turi būti tikrojo dvasingumo pavyzdys, ji turi parodyti, kaip reikia praktikuoti vidinį religingumą, aukoti Dievui priimtina auką ir teikti Jam deramą pagarbą. Atverkite savo širdis ir išklausykite ten sąžinės balsą, kad galėtumėte įvertinti savo poelgius ir sužinoti, ar ištikimai aiškinate mano mokymus, ar ir jūs klaidingai suprantate mano mokymo prasmę.

74. Neprašykite per vieną dieną pasiekti dvasinio tobulumo viršūnę. Eikite link tikslo ramiais, ramiais ir tvirtais žingsniais, ir jūs niekada nesukluptumėte, nei turėtumėte priežasties, dėl kurios turėtumėte gailėstingai apsisukti ar bijoti dėl to, ką padarėte. Rūpinkitės, kad kiekvienas žingsnis būtų žengiamas su visišku sąmoningumu, tada netrukus pamatysite savo darbo vaisius.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Mokymas 281

1. Mylimi mokiniai: nors yra daug religijų, įstatymas yra vienas, o mano mokymas – vienas.

2. Mano pamokymas yra Dvasios mokymas, kuris moko žmones puoselėti meilę. Tačiau ką iš mano mokymo padarė žmonija, kuri save vadina krikščioniška? Ji pavertė jį formaliomis apeigomis, ritualais, lūpų maldomis, o už to slepia savo veidmainystę.

3. Sakau jums, kad vienintelė tiesa yra meilė, ir kad jei jūs – nors ir šlovinate bei garbinate mano vardą žodžiais ir giesmėmis – nedarote meilės darbų, jūs nebūsité tiesos kelyje.

4. Tiesa yra visatoje apreiškta Dieviškoji Meilė. Kas nepažįsta tiesos, tas nepažįsta Dievo.

5. Kokioje klaidoje yra žmonės, kai jie tiki Dievu per liturgijas ir apeigas!

6. Dievas nėra ir negali būti tuo, ką žmogus sukūrė žemėje.

7. Dievas neturi ribų, Jis yra Esmė ir Visagalis. Norint Jį pažinti ir pajusti, būtina tapti viena su Juo, darant gera, mylint vieni kitus ir būnant teisingiems.

8. Kai Aš taip jums kalbu, jūs negalite įsivaizduoti, kad šių laikų tautos su savo materialistine civilizacija galėtų suprasti ir priimti meilės mokymą. Tačiau Aš jums sakau, kad mano mokymas yra sėkla, kurios pasauliui reikia, kad jis yra vanduo, kurio pasaulis trokšta, norėdamas numalšinti savo troškulį.

9. Šis žmonių alkis ir troškulys kyla iš jų poreikio meilei ir nuoširdumui savo gyvenime. Ši dvasinė ir moralinė nelaimė yra jų karų, susvetimėjimo ir godžių žemiškų siekių pasekmė.

10. Trumpam, kai žmonės pagaliau pavargsta kariauti, atsibosta griauti ir yra apkartę dėl tiek daug kančių, jie bando ieškoti išgelbėjimo kelio, kurį Aš jums rodau. Tačiau nors jie ir siekia įvairiais būdais aiškinti mano mokymą, visais atvejais jie vėl pasineria į prietaringus ritualus, beprasmiskus kultus ir išorines formas, kad mane garbintų.

11. Ne kiekvienoje sieloje galėjo užgimti laisvės šauksmas, nes ją supanti migla yra labai tiršta. Tačiau mano šviesa yra galinga ir prasiskverbs pro tamsą, pasiekdama jautriausią žmogaus širdies kampelį.

12. Kokia bus ši šviesa? Tai yra mano naujas Žodis, mano Mokymas su naujais apreiškimais, kuris moko žmones tikrojo Dievo garbinimo būdo. Kartu jis parodo jiems, kaip rasti kristalinį vandenį, kuris numalšins jų sielos troškulį.

13. Aš visiems įkvėpsiu tikrąjį Dievo garbinimo būdą, taip pat teisingą gyvenimo pagal Dieviškąjį įstatymą būdą, kurio laikymasis yra vienintelis dalykas, kurį Viešpats įskaitys kiekvienam iš jūsų.

14. Galiausiai jūs, žmonės, suprasite mano Žodžio turinį ar prasmę. Tada jūs atrasite, kad mano Mokymas yra ne tik dieviškasis balsas, kalbantis žmonėms, bet ir visų dvasių išraiška.

15. Mano Žodis yra balsas, kuris drąsina, yra šauksmas dėl laisvės, yra gelbėjantis inkaras.

16. Mano mokymas yra laisvas nuo bet kokio ritualizmo. Jei taip nebūtų, jis prarastų savo esmę.

17. Šiuo metu Aš jums duodu tyrą ir tobulą mokymą, todėl sakau jums, kad jūsų dienos darbo pabaigoje jums bus įskaityta tik tai, ką gyvenime padarėte su tikra meile, nes tai įrodys, kad jūs pažinote tiesą.

18. Žmogus niekada nebuvo be mano apreiškimų, kurie yra Dvasios šviesa; tačiau jis bijojo juos gilintis. Dabar aš jūsų klausiu: ką jūs galite žinoti apie tiesą ir apie Amžinybę, jei atkakliai vengiate dvasinių dalykų?

19. Pažvelkite į materialistinį aiškinimą, kurį suteikėte mano pirmosios ir antrosios „laiko“ apreiškimams, nors jie kalba tik apie Dieviškumą ir Dvasingumą. Pažiūrėkite, kaip jūs painiojate materialią gamtą su dvasine, su koku nepagarbumu jūs paverčiate giluminį dalyką paviršutinišku, o aukštą – žemu. Bet kodėl jūs tai padarėte? Nes, trokšdami ką nors nuveikti Dievo darbe, jūs ieškote būdo, kaip pritaikyti mano mokymą prie savo žemiškojo gyvenimo, prie savo žmogiškųjų patogumų, kurie jums yra brangiausi.

20. Apmąstykite viską, ką Aš jums pasakiau, mokiniai, kad, kai sakote esą spiritualistai, tai būtų todėl, kad iš tikrųjų gyvenate taip, kaip skelbia jūsų lūpos.

21. Kaip lengva pasakyti: „Aš esu spiritualistas“, bet kaip sunku juo būti iš tikrųjų.

22. Kiek yra tokių, kurie girdi mano žodį, kurie tapo didžiais jo aiškintojais, ir vis dėlto jie nėra geriausi mano mokymo mokiniai veiksmais, jie nevykdo dieviškojo įsakymo, kuris jums sako: „Mylėkite vieni kitus.“

23. Pažvelkite, kaip lengvai pasikeičia tas, kuris praktiškai pritaiko net ir *mažiausią* dalelę mano mokymo. Ar norite to pavyzdžio?

Buvo žmogus, kuris visą savo gyvenimą žodinėmis maldomis sakydavo Man, kad mane myli – maldomis, kurias suformulavo kiti, kurių jis net nesuprato, nes jos buvo sudarytos iš žodžių, kurių reikšmės jis nežinojo. Tačiau netrukus jis suvokė, koks yra tikrasis maldos būdas, ir, atmetęs senus įpročius, susikoncentravo į savo sielos gelmes, nukreipė *mintis* į Dievą ir pirmą kartą pajuto Jo buvimą.

Jis nežinojo, ką pasakyti savo Viešpačiui, jo krūtinė ėmė raudoti, o akys – liejosi ašaros. Jo protas suformavo tik vieną sakinį, kuris skambėjo taip: „Mano Tėve, ką aš galiu Tau pasakyti, jei aš nemoku su Tavimi kalbėti?“

Bet tos ašaros, tas raudojimas, tas vidinis džiaugsmas ir net jo sumišimas kalbėjo Tėvui tokia gražia kalba, kokios jūs niekada negalėsite rasti nei savo žmogiškosiose kalbose, nei savo knygose.

24. To žmogaus, kuris pradeda dvasiškai melstis savo Viešpačiui, mikčiojimas primena pirmuosius mažų vaikų žodžius, kurie tėvams teikia džiaugsmą ir susižavėjimą, nes jie girdi pirmuosius to būtybės, kuri pradeda pakilti į gyvenimą, išraiškos ženklus.

25. Kadangi žmonės nesugebėjo teisingai ir tiksliai išaiškinti apreiškimų, kurie jiems buvo duoti nuo seniausių laikų, šiandien Aš ateinu Dvasioje, kad jiems pateikčiau aiškų apibūdinimą ir teisingą aiškinimą visko, ko juos mokiau.

26. Šiais laikais jūs atpažįstate dvasinės sielos ir kūno gebėjimus, jų nesupainiodami.

27. Dvasia, protas ir jausmai suras tikrąją harmoniją, kai mano mokymas, kaip naujos dienos šviesa, pagaliau pažadins šią miegančią žmoniją.

28. Jūs prašote Manęs padėti jums šiandien pasiekti vienybę ir ramybę savo širdyse, kad galėtumėte pasirodyti prieš Mane kaip būtybė, sąmoningai suvokianti procesą, kurio liudytoja ji tampa, klausydamasi mano mokymo per balso nešėjo protą. Ir Aš priimu jūsų sielas. Viską, ką man tyrai ir paprastai aukojate savo maldose ir veiksmuose, aš priimu kaip teisingą vaikų duoklę savo Dangiskajam Tėvui.

29. Skubiausias jūsų prašymas Man yra tas, kad žemėje būtų taika – kad žmonėms sugrįžtų senųjų laikų patriarchalinis gyvenimas. Tačiau Aš jums sakau, kad ši taika sugrįš tik tada, kai jūs, mano naujieji mokiniai, padėsite naujo pasaulio pamatus, kuriam Aš jus ruošiu.

30. Kai kiekviename savo artimajame pamatysite brolių, kai ištrinsite skirtumus tarp savęs ir kitų bei mylėsite Mane juose, pamatysite naujos eros aušrą, ir gyvenimas žmonėms taps džiaugsmingas ir lengvas, o Aš būsiu pripažintas kaip Tėvas.

31. Mano Žodis šiais laikais yra toks pat, kaip tas, kurį Aš jums daviau Jėzuje. Tai ta pati kristalinė srovė, kuri applūdo jūsų sielas, kai jūs sekėte paskui Mane po Palestinos kraštus. Jo prasmė jums žinoma, jūs niekada negalėsite supainioti jo „skonio“, nes jis įspaudė savo dieviškąjį antspaudą į jūsų sielas.

Tačiau šiandien, kai Aš nužengiau, kad pasireikščiau per šiuos vyrus ir moteris, ir jūs girdite žodį, sklindantį iš jų lūpų, jūs suprantate, kad jis ateina iš Manęs, ir klausiate Manęs, kodėl Aš nepasirinkau kitos formos, kad mano šių laikų žinia pasiektų žmoniją.

32. Jūs Man sakote, kad tarp jūsų nėra ypatingų dorybių turinčių žmonių, galinčių Man tarnauti. Nėra nei Mozės, nei Pirmojo laikotarpio pranašų, nei Petro, nei Jono. Bet tikrai, sakau jums, visais laikais Aš siunčiau dorybingas sielas, o tarp jų – tuos, kurie Man tarnavo nuolankiai. Mylėkite juos ir guoskite juos, nes jų našta yra labai didelė.

Aš saugojau jų protą ir širdį kaip tyrą šaltinį, ir dažnai skausmas buvo geriausia priemonė juos apvalyti. Jų gyvenimas panašus į mano pasiuntinių iš kitų laikų gyvenimą. Aš jus laiminu. Palaiminti tie, kurie taip sekė paskui Mane ir pajuto visą užduoties, kurią jiems daviau, prasmę!

33. Aš kviečiu jus įžengti į mano karalystę. Aš šaukiu visas žemės tautas be jokio išskyrimo; tačiau žinau, kad ne visi manęs klausys. Žmonija užgesino savo lempą ir klajoja tamsoje. Tačiau ten, kur pasireiškia klaida, pasirodys mano „“ apšviestas žmogus, kuris skleis šviesą savo aplinkoje – dvasinis sargas, kuris budi ir laukia mano ženkle, kad paskelbtų pavojaus šauksmą, kuris pažadins ir sukrės.

Tegul tų pasiuntinių meilė jūsų širdyse tampa vaisingomis sėklomis. Neatstumkite jų, jei jie pasirodys prieš jus išoriškai vargšai. Klausykite jų, nes jie ateina mano vardu, kad perteiktų jums gebėjimą, kurio šiuo metu nepažįstate. Jie išmokys jus tobulos maldos, išlaisvins jus iš materializmo pančių, kuriomis esate surakinti, padės jums pasiekti dvasinę laisvę, kuri pakels jus pas mane.

34. Jūs, kurie Manęs klausotės, su ilgesiu laukiate visų mano žodžių išsipildymo. Jūs trokštate pamatyti, kaip šis pasaulis virsta mano mokiniu. Jūs prašote Manęs, kad galėtumėte priklausyti tiems, kuriuos Aš siunčiau į kitas šalis su sudėtingomis misijomis. Tačiau tikrai sakau jums: pirmiausia turite pasiruošti, nes kova, kuri jūsų laukia, bus labai didelė.

Tačiau ne visi pasiuntiniai, apie kuriuos Aš jums kalbu, yra tarp jūsų, ne visi bus išgirdę mano žodį per balso nešėjus. Daugelis iš jų kalbės remdamiesi intuicija, nes Aš paruošiau jų sielas, ir Aš juos išmintingai išskirstiau, kad mano šviesa pasiektų visur.

35. Kaip galite tikėti, kad, nors Aš nužengiau pas jus, galėčiau pamiršti kitas tautas, juk jūs visi esate mano vaikai? Argi norite tikėti, kad kas nors yra toli nuo Manęs ar už Manęs ribų, nors mano Dvasia yra viską apimanti ir apgaubia bei supranta viską, kas sukurta? Viskas gyvena ir maitinasi iš Manęs. Todėl mano Visuotinė Šviesa nusileido ant visos Žemės, o sielos priėmė mano įtaką šiame ir kituose pasauliuose, nes Aš atėjau išgelbėti visus savo kūrinčius.

36. Aš nenoriu, kad šį laiką švaistytumėte, nei kad eitumėte per pasaulį nepalikdami savo pėdsakų. Noriu, kad būtumėte tikri tos sėklos, kurią jums

patikiu, globėjai, ir kad, palikdami šį pasaulį, toliau dirbtumėte, kol savo sėklą priversite pražysti jūsų artimųjų sielose.

37. Aš nenoriu jūsų pririšti prie savo nurodymų. Aš tik meiliai jus skatinu, nes nepriimsiu jokio kito užduoties įvykdymo, išskyrus tą, kuris gimsta iš jūsų sielos, paruoštos mano mokymu. Būkite laisvi mano įstatymų ribose, bet padarykite paklusimą savo įpročiu. Vykdykite du įstatymus, kurie valdo žmones ir kurie iš esmės yra vienas, nes abu kyla iš Manęs.

38. Melskitės už visus žmones, linkėkite visiems harmonijos ir supratimo. Man atžvilgiu, ir tegul jūsų malda pakyla kaip giesmė, kaip karšta himnas, kuris apšviečia sielas ir rodo joms kelią, kuriuo jos pasieks savo likimo tikslą.

39. Patraukti mano Žodžio galios, jūs ateinate į šias vietas, mylima tauta. Jums nebūtina ateiti į šias susirinkimo vietas, kad jose ieškotumėte mano buvimo ir galėtumėte man išdėstyti savo rūpesčius. Juk žinote, kad Aš esu visur, kad Aš esu visur, kad Aš jus girdžiu visur.

40. Tai mano Žodis, dėl kurio jūs čia susirenkate, tai dieviškoji esmė, kuri maitina jūsų sielą ir kurios jūs ieškote.

41. Jūs visi žinote, kad Aš jums nurodžiau laiką, kada nustosiu kalbėti su jumis šia forma, ir todėl skubate ateiti kiekvieną kartą, kai mano Žodis skamba per balso nešėją. Juk norite savo sieloje išsaugoti net paskutinį iš apreiškimų, kuriuos jums duodu.

42. Vidinis žinojimas apie dvasinę misiją, kurią atlikti atėjote, palaipsniui pabunda jumyse, ir jūs pradate susirūpinti savo atsakomybe, nes supratote, kaip sudėtinga ir sunku skelbti mano įstatymą darbais, žodžiais ir mintimis.

43. Netrukus liksite be mano Žodžio. Tačiau kad netaptumėte nepastovūs, turite semtis įkvėpimo iš mano Antrojo laikotarpio mokinių pavyzdžio, kurie susivienijo po to, kai Mokytojas juos paliko. Susivieniję jie suteikė vieni kitiems stiprybės, drąsos, jėgų ir tikėjimo.

44. Nuo jūsų vienybės priklausys, ar jūsų susirinkimuose jausite mano buvimą ir ar nepraleisite mano apreiškimo laiko.

45. Iki šiol jūs stiprėjote klausydamiesi, o rytoj dar labiau sustiprėsite studijuodami. Nes kai įsigilinsite į mano mokymų esmę, būsite nustebinti, atradę kiekvieno mano mokymo prasmę.

46. Aš jau dabar laiminu tuos, kurie susiburia ir ruošiasi šiam laikui, kad išsiaiškintų mokymą, kurį Aš jums nešu. Nes šio studijavimo metu mokiniai atras tikrąjį mano žodžio aiškinimą. Ir Aš jums sakau, kad taip pat, kaip mano žodis spinduliuoja šviesą, taip ir jūsų aiškinimas apšviečia jūsų artimųjų kelią.

47. Geri šio mokymo aiškintojai sugebės pažadinti savo artimuosius, paskendusius kasdieninių kulto apeigų rutinoje, ir išties jiems ranką, apsaugodami juos nuo to, kad dėl apmąstymų trūkumo jie nepatirtų žlugimo sumaištyje.

Vėliau šis tauta išsiskirstys po pasaulį ir liudys apie tai, ką išgirdo, tuo pačiu aiškiais žodžiais aiškindama mano Įstatymą ir mano Mokymą – ne tik tai, ką Aš jums dabar pasakiau, bet ir viską, ką Aš jums apreiskiau per amžius, kuriuos jūs išgyvenote.

48. Nebijokite, kad jūsų artimieji iš jūsų juoksis ar jus atstums.

49. Užtikrinu jus, kad kai ši tauta pasirodys tarp žmonių kaip spiritualistai, Aš jau būsiu jai suteikęs daug ir labai didelių dvasinių apreiskimų. Šie apreiskimai privers daugelį tų, kurie dvasiai laukia Manęs, nujauti, kad Aš jau atėjau ir kalbėjau. Argi nemanote, kad, pamatę jus ateinančius ir išgirdę jūsų žodžius, jie pripažins jus kaip mano pasiuntinius?

50. Iš tiesų, sakau jums, net teologai paaiškins sau tiek daug įvykių priežastį.

51. Mano tauta išsiskirstys po žemę kaip didžiulė kariuomenė. Mano Dvasia bus su ta tauta ir drąsins ją kovoje, kad išsipildytų net paskutinis iš mano žodžių, kuriuos Aš jums daviau šiais ir praeities laikais.

52. Kodėl verkiate, prisimindami dienas, kai nebegirdėsite mano žodžio? Nesijaudinkite, žmonių minios, nes Aš jūsų nepaliksiu vienų.

53. Ar prisimenate, kaip po savo išėjimo Antrajame laikmetyje palikau Mariją apaštalų glėbyje?

54. Mylinčioji patarėja, Motina, paguoda nuliūdusiems, kurį laiką pasiliko tarp tų mokinių.

55. Kai skausmas, kurį jie patyrė Golgotoje, kai liko be savo Mokytojo, be Jo Žodžio, iš tų širdžių išnyko, jie suvokė misiją, kurią turėjo įvykdyti, ir pradėjo skleisti Gerąją Naujieną žemėje. Viešpats paėmė Mariją iš žemės, nes ji jau buvo palikusi savo mylinčią švelnumą kaip palikimą žmonijai.

56. Jūs, naujieji Dieviškosios Katedros mokiniai, manote, kad Aš jus paliksiu vienus, kai kartą būsite „atimti“ mano apreiskimo per pranašo lūpas. Tačiau Aš jums sakau: Marija nemirė, jūsų dvasinė Motina yra pasirengusi padėti jums išbandymų metu, tomis dienomis, kai manysite esą palikti ir jausite, kad Manęs nėra, nors Aš esu arčiau jūsų nei bet kada. Jos motiniška meilė padės jums jaustis stipriais ir suprasti tikrąją mokymų prasmę, kurią Aš jums parodžiau žodžiais ir veiksmais.

57. Jūs turite būti Mano Įstatymo kariai ir dvasinio atgimimo sėjėjai. Tačiau jau šiandien Aš jums aiškinu, kad spiritualizmas neturės savo atramos žemėje, nei atstovo žmogaus pavidalu. Jo viešpatavimas nebus iš šio pasaulio, o jūsų vienintelis vadovas bus jūsų sąžinė Kristuje.

58. Jūsų intuicija sugebės tarp žmonių minios atrasti naujus „darbininkus“. Tačiau ne jūsų rankos turi „patepti“ ar šventinti. Nes vienintelis, kuris gali patikėti sielai dovanas, užduotis ar misijas, esu Aš – vienintelis, kuris užrašo kiekvienos būtybės likimą.

59. Aš jums visa tai sakau, kad apsaugočiau jus nuo klaidų ar veiksmų bei apeigų, kuriose nėra tiesos.

60. Jūs būsite tik mano sėėjai, mano pranašai, mano pasiuntiniai. Bet slaptas lobynas ir toliau liks jūsų Viešpaties rankose.

61. Mano valia yra, kad tarp jūsų viešpatautų visiška harmonija ir brolystė, kad tautoje, kurioje viskas turi būti tvarka, meilė ir dvasingumas, neatsirastų valdovų, viešpačių ar tironų.

62. Jei vykdysite savo misiją taip, kaip Aš jums nurodau, jūsų pavyzdys bus pripažintas, o jūsų galia turės pralaužti kelią dvasiniam gyvenimui.

63. Supraskite, kad būtent mano mokymo šviesa turi demaskuoti stabų klaidingumą, nuversti išdidų valdovą ir despotišką šeimininką nuo jo pjedestalo, sunaikinti materializmo viešpatavimo praeinamą galią.

64. Tauta, kurią Aš šiandien ruošiu, kad rytoj ji skelbtų dvasinį gyvenimą, nebus turtinga, neturės nei lobių, nei materialių gėrybių. Nes savo darbais ji turės įrodyti pasauliui, kad Dievo tiesa, meilė ir teisingumas neturi poreikio remtis jūsų apgaulingų turtų galia.

65. Meilė, tikėjimas ir tvirta valia bus jėgos, kurios turės šį darbą išgarsinti tarp žmonių. Imkitės Kristaus ir jo mokinių pavyzdžio, apmąstykite tuos gyvenimus ir pamokymus, kuriuos jie jums davė, ir pamatysite, kad Aš jums sakau tiesą.

66. Mano ranka niekada nelietė nė vienos monetos. Kai vieną kartą man tyčia buvo parodyta viena iš jų, siekiant paprašyti, kad išreikščiau savo nuomonę apie pareigas imperatoriui, aš tik pažvelgiau į tą monetą ir, jos neliesdamas, atsakiau klausėjui: „Atiduokite Dievui tai, kas Dievo, o imperatoriui – tai, kas imperatoriaus.“

67. Tai yra vienas iš mano paskutiniųjų mokymų, tačiau ne paskutinis. Aš dar kurį laiką kalbėsiu jums, o tada tikrai nebekalbėsiu per žmogaus protą.

68. Tada Aš jums suteiksiu apmąstymų laikotarpį, kad po mano išsiskyrimo galėtumėte apmąstyti. Tuo metu įvairiomis formomis palaipsniui pradės atgimti intuicija iš dvasios į dvasią.

69. Viską, ko dabar nesupratote, suvoksite tomis dvasinio apmąstymo dienomis, o kartu būsite nustebinti naujų apreiškimų ir pranašysčių.

70. Vieno įkvėpimas bus patvirtintas kito įkvėpimu, ir taip mokiniuose neatsiras jokių abejonių.

71. Roque Rojas ir Damiana Oviedo buvo pirmieji mano dvasinio apreiškimo šiuo laikotarpiu perteikėjai. Vyras savo protu priėmė Elijo spindulį, o mergelė – Mokytojo šviesą. Taip norėjau jums parodyti, kad mano apaštalų būryje moteris, kaip ir vyras, sėdi prie mano stalo. Dvasinė siela abiejuose yra vienoda. Kodėl gi Aš turėčiau šiuo Trečiuoju laikmečiu daryti skirtumą tarp jų, juk tai yra amžius, kuriuo Aš ieškau dvasinių sielų?

72. Roque Rojas ir Damiana Oviedo yra jūsų kelio pradininkai. Jie išgirdo dieviškąjį balsą dykumoje ir, neklausdami, ar tai tiesa, patikėjo. Vienas išgirdo pranašo balsą, kita pajuto Mokytojo gailestingumo prisilietimą.

73. Kiek paslapčių Aš jums nuo tų laikų atskleidžiau! Pirmieji balso nešėjai mirė, o kiti pasirodė, ir taip vienas po kito iki pat šių dienų. Ne visi buvo tyri savo ketinimais. Kai kurie buvo tikėjimo uolumo, tiesos meilės, savęs atsižadėjimo ir pasiaukojimo pavyzdžiai. Tačiau kai kurie buvo tuščiaagarbiai, mėgo pataikavimą ir atlygį.

74. Nuo pat pradžių mokiau klausytojų minias atpažinti tikrąjį vaisių, o jums, čia esantiems, sakau, kad turite nešti mano tiesą kaip maistą savo artimiesiems, o pėdsakus sudeginti tiesos ugnyje.

75. Turiu jums pasakyti, kad jūs niekada nemokėjote rūpintis savo žodžių nešėjais, nes jums trūko supratimo ir užuojautos jiems. Tačiau kadangi jūs nemokėjote nei padrąsinti, nei globoti tų širdžių, bent jau ateityje saugokite tai, kas išėjo iš jų lūpų, kas buvo mano Žodis: naujoji mana.

76. Kai žemėje padaugės spiritualistų, atsiras daugybė žmonių, kurie juos supainios su įprastais burtininkais ir kreipsis į juos, norėdami paklausti apie ateitį. Mokslininkai klausinės jų apie dvasių gyvenimą ir apie gyvenimą kituose pasauliuose ar planetose. Aš jums visa tai pranašauju, kad, kai jus užplūs kvaili klausimai, prisimintumėte, jog turite melstis, kad jūsų Tėvas įkvėptų jums tai, ką turite pasakyti – tai, kas yra Jo valia, kad jūs tai perteiktumėte, susidūrę su savo artimųjų kvailumu ar smalsumu.

77. Aš nurodau jums, kad nekeistumėte nė vieno iš mano apreiškimų ir net nemėgintumėte tyrinėti to, ko dar ne laikas atskleisti. Jūs visada turite išlaikyti savo pasirengimą – tarsi būtumėte šaltinis, pasirengęs priimti kristalinį vandenį, kuris numalšins jūsų artimųjų troškulį šviesai, ir ne jūsų ranka turi pakelti paslapties šydą. Argi buvo žemėje kas nors, kas būtų vertas atverti Septynių antspaudų knygą? Tik Avinėlis buvo vertas, tai reiškia: tik Jis turėjo galią tai padaryti.

Žinokite, kad yra daug mokymų, kurie bus apreikšti žmogui čia, žemėje, bet taip pat yra daug kitų, kurie jam bus atskleisti tik tada, kai jis gyvens aukštese Dvasios buveinėse.

78. Visur mane rasite, mano buvimas yra visose kelio vietose. Aširstu
tiek oaze dykumos viduryje, tiek švyturiu audringą naktį.
Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 282

1. Dieviškoji šviesa spinduliuoja jums, ji tampa Žodžiu, kad suteiktų jums naują pamokymą. Tebūnie palaimintas tas, kuris ruošiasi taip, tarsi jo širdis būtų šventovė, nes, išgirdęs mano Žodį, jis pakilo į tikrąjį gyvenimą.

2. Ateikite visi ir pažinkite mano meilės stebuklą. Aš atėjau išgelbėti nusidėjėlius per nusidėjėlių lūpas.

3. Šioje eroje Aš jums įrodau tą galią, kurią turite kaip paveldėjimą ar dovaną, kurią Aš įdėjau į jus. Tai ne materijos galia, o Dvasios galia. Nes žmogus nėra galingas, didis ar išmintingas dėl kūno, jis toks yra dėl Dvasios.

Aš kreipiuosi į tą, kuris nukreipia savo žingsnius gėrio keliu ir paklūsta savo dangiškojo Tėvo valiai – į tą, kuris laikosi įstatymų, kurie veda ir valdo gyvenimą. Šis žmogus turės jausti galingų jėgų paramą, kurios visada ves jį šviesos, taikos ir tiesos keliu.

4. Mokiniai: Šis paprastas žodis, kurį Aš jums atnešiau kaip dvasinę dovaną, kad pradėčiau Naująjį laikotarpį, savo paprastumu ir išoriniu kuklumu yra dar vienas mano šedevras. Ši forma, kuria siekiama žmogaus, kad per jo protą jam būtų apreiškta Dieviškumas, turi prasmę, turinį ir reikšmę, kurią jūs visi turėtumėte atrasti.

5. Pažvelkite, kaip mano dieviškosios mintys virsta balsu ant kai kurių žmogiškųjų lūpų, kurios – nors ir nešvarios – šios tarnystės akimirka tampa švarios, kad suteiktų jums dvasinio gyvenimo maistą.

6. Ko gi jums nesuteiks ta diena, kai tiek jūsų siela, tiek jūsų kūnas bus apsisalę, kad galėtų mane priimti?

7. Jūsų tikėjimas buvo menkas, o jūsų meilė ir pasirengimas – silpni. Vis dėlto vaisius, kurį gavote iš mano žodžių, ištraukė jus iš letargijos, išmokė jus suprasti, mylėti, tyrinėti ir jausti sielos gyvenimą, kuris jūsų nelaimėse buvo beviltiška dykuma, o dabar jūsų gyvenime, pilname kovų ir nuolatinių išbandymų, primena oazę.

8. Jei bandysite suprasti šį mokymą, šiuo metu priklausysite tiems, kurie visiškai suvokia, kad be Manęs žmogus yra niekas.

9. Pažvelkite į šį pasaulį – išdidų, iššaukiantį ir pasipūtusį dėl visų žmogaus kūrinii, kuriais jis stebina šio amžiaus kartas. Dauguma jų netiki dvasiniu pasauliu, nei jį myli. Todėl jie nemeldžiasi ir nesilaiko Mano įstatymo. Vis dėlto jie yra patenkinti ir didžiuojasi galėdami pasigirti stebuklais kupinu pasauliu, kurį sukūrė pasitelkdami savo mokslą.

10. Tačiau šį stebuklingą žmonių pasaulį, kurį jie kūrė per šimtmečius mokslo, kovų, karų ir ašarų, jie patys sunaikins savo rankomis ir ginklais. Jau artėja momentas, kai žmonija suvoks savo kūrinii netvarumą ir trapumą, kuriems trūko meilės, teisingumo ir tikro troškimo tobulėti.

11. Netrukus sužinosite, kad be Dievo esate niekas, kad tik iš Manęs galite gauti jėgą, gyvybę ir protą, kad sukurtumėte harmoningą egzistenciją tarp žmogaus dvasios ir žmogiškosios dalies.

12. Aš ateinu su savo naujuoju Žodžiu, kad pažadinčiau pasaulį gyvybei, nes per šimtmečius ir amžius žmonija matė, kaip viešpatuoja tik mirtis. Kas buvo priežastis, kad jūsų gyvenime viešpatavo mirtis? Meilės trūkumas.

13. Iš tiesų, sakau jums, meilė yra nekintanti jėga, kuri judina visatą. Meilė yra gyvenimo šaltinis ir prasmė.

14. Dabar Aš pradedu dvasinio prisikėlimo laikotarpį visiems — laikotarpį, per kurį Aš priversiu pražysti tą palaimingą meilės sėklą, kurią Aš išliejau pasauliui nuo kryžiaus aukštybių ir taip jums pranešiau, kad jei žmonės mylės vieni kitus taip, kaip Aš jus mokiau, „mirtis“ bus pašalinta iš pasaulio, o jos vietoje *gyvenimas* viešpataus žmonėse ir pasireikš visuose jų darbuose.

15. Šiandien jūs kasdien valgote kartų vaisius iš žinių medžio, kuri žmonės puoselėjo taip netobulai, nes nesistengėte harmoningai išvystyti *visų* savo gabumų. Kaip gi galėtumėte nukreipti savo atradimus ir darbus teisinga linkme, jei lavinate tik protą, o sielą ir širdį apleidote?

16. Tarp jūsų yra žmonių, kurie yra tarsi laukiniai žvėrys, visiškai leidžiantys valiai pasireikšti savo aistroms, jaučiantys neapykantą savo artimiesiems, ištroškę kraujo ir siekiantys paversti broliškas tautas vergais.

17. Jei kas nors manytų, kad *mano* mokymas galėtų sukelti žmogaus moralinį žlugimą — tikrai, sakau jums, tada jis labai klysta; ir norėdamas tai įrodyti šių laikų abejojantiems, materialistams ir išdidiesiems, leisiu jiems nuimti savo mokslo vaisius ir juos valgyti, kol jie jų prisivalgys pakankamai, kol iš jų sielos išsiverš prisipažinimas, kuris Man sakys: „Tėve, atleisk mums, tik Tavo galia sugebės sustabdyti jėgas, kurias mes savo neprotingumu išlaisvinome.“

18. Tada Aš ateisiu jiems į pagalbą ir suteiksiu jiems ramybę, nes jų išdidumas jau bus priverstęs juos išgerti didelę dalį kančios taurės. Aš atvesiu juos prie sielos ramybės ir savirefleksijos, kad jie — jau naujame gyvenime — sugebėtų atrasti dvasinio pasaulio vertę ir ją pritaikyti savo darbuose. Aš jiems padėsiu suprasti, kad gyvenimas primena liutnią, kurios stygos simbolizuoja meilę, dvasingumą ir mokslą, tačiau kadangi jos nebuvo suderintos, negalėjo išgauti to mielo meilės skambesio, kuris yra išaukštintas dvasingumo skambesys.

19. Atėjo Teismo laikas, kai vienus paklausiu: „Kodėl mane išsižadėjai?“ O kitus: „Kodėl mane persekiojai?“ Ar tas, kuris nesugebėjo įsigilinti į save patį, turi teisę neigti mano Karalystės egzistavimą? Tai, kad jūs nepažįstate mano tiesos, kad nesugebate jos atrasti, nereiškia, jog jos nėra. Jei

manote, kad egzistuoja tik tai, ką galite suvokti, tai sakau jums, kad jūsų nežinojimas didelis, o jūsų išdidumas – labai didelis.

20. Iš tiesų, sakau jums: kas neigia Dievą ir Jo Karalystę, tas neigia pats save. Kas nori semtis jėgų iš savęs, nes laiko save nepriklausomu ir didžiuojasi, kad gali būti didis ir be Dievo, to žingsniai pasaulyje bus labai trumpi. Jis greitai nuklys, o jo kančios bus labai skausmingos.

21. Kur yra tikrieji išminčiai?

22. Žinojimas – tai jausti mano buvimą. Žinojimas – tai leisti mano Šviesai save vesti ir vykdyti mano valią. Žinojimas – tai suprasti Įstatymą. Žinojimas – tai mylėti.

23. Kas iš meilės nori būti naudingas savo artimui, tas atsideda gėriui vienu iš daugybės būdų, kuriuos siūlo gyvenimas. Jis žino, kad yra žmogiška būtybė, kuri turi būti pasirengusi būti panaudota dieviškosios valios labai aukštiems tikslams. Aš noriu, kad jūs, o mokiniai, įgytumėte žinių, kad galėtumėte išlaisvinti iš klaidų tuos, kurie nuklydo nuo kelio į dvasinį tobulėjimą.

24. Tikroji meilė – ta, kuri pranoksta žmogiškus širdies jausmus, – yra išminties vaisius. Žiūrėkite, kaip savo žodžiuose sėju išmintį į jūsų vaizduotę, o po to laikiu jūsų meilės vaisių.

25. Yra daug būdų daryti gera, daug būdų guosti ir tarnauti. Visi jie yra meilės, kuri yra viena, išraiška – meilės, kuri yra Dvasios išmintis.

26. Vieni gali eiti mokslo keliu, kiti – dvasios keliu, dar kiti – vadovaujasi jausmais, tačiau visų jų visuma sudarys dvasinę harmoniją.

27. Mokykitės atskirti įvairius esamus kelius ir gerbti skirtingas misijas, kurias vykdo jūsų artimieji. Tam reikia turėti atvirą protą, teisingą sprendimų priėmimo gebėjimą, ramią sielą ir gilų žvilgsnį. Jei neturėsite šių savybių, be pagrįstos priežasties pasipiktinsite, kai sužinosite, kad yra daugiau religinių bendruomenių, nei manėte, ir daugiau apeigų bei kultų, nei žinojote.

28. Jei nepasirengsite, tą dieną, kai atsidursite artėjančios kovos sūkuryje, jausitės sutrikę ir sukrėsti.

29. Tie, kurie klausosi Manęs, nesidomėdami supratimu, negalės priklausyti tiems, kurie gilinasi į šį mokymą ir jį aiškina. Kiti, priešingai, stengiasi suvokti mano žodžio prasmę, jie ją jaučia, myli, nešioja savo sieloje, širdyje ir protu. Šie kasdien vis giliau įsiskverbia į mano mokymo pažinimą.

30. Kai tarp šių mokinių pasireiškš šis troškimas sužinoti daugiau, kad galėtų mylėti tobulai, jų veiduose pamatysite atsispindintą gėrio grožį, artimo meilę ir dvasinio pakilumo didybę.

31. Vis dėlto net ir šiuo metu niekas negalėtų parodyti savo veido kaip tiesos veidrodžio, kuriame atsispindėtų dvasinės sielos dorybės – tos aukštesnės būtybės, kuri gyvena kiekviename žmoguje.

Bet ką man jums pasakyti apie tą Dvasinį pasaulį, kuris gyvena ir veikia už jūsų ribų ir kuris per jūsų darbus, žodžius ir mintis taip pat gali parodyti savo veidą? Tiems būtybėms kiekvienas žmogus yra priemonė pasireikšti, kiekviena įsikūnijusi siela – vienybės ryšys, o kiekvienas smegenų darbas – priemonė susisiekti su žmonių pasauliu.

32. Jei žmonių mintys linksta į gėrį, jomis pasinaudos aukštos, šviesios būtybės, pasišventusios kilniems tikslams. Bet jei žmonių mintys atstumia bet kokią gerą poveikį ir leidžia, kad jų jausmais bei sugebėjimais pasinaudotų žemos sielos, tai šios išugdys tik žemas aistras.

33. Sakau jums, kad nėra nė *vieno* žmogaus proto, kuris negyventų dvasinio pasaulio įtakoje.

34. Daugelis tai neigs, tačiau niekas negalės įrodyti, kad neįmanoma, jog žmogaus protas priimtų ne tik dvasinių būtybių ir savo artimųjų, bet ir mano mintis bei vibracijas.

35. Tai yra apreiškimas visai žmonijai – apreiškimas, kuris, jei bus skleidžiamas, ras atviras širdis, kurios jį priims su dideliu džiaugsmu; taip pat jis susidurs ir su atkakliais priešininkais bei kovotojais.

36. Tačiau ką jie galės padaryti, kad užkirstų kelią Dvasinės karalystės šviesai spindėti žmonių gyvenimuose? Kokias priemones netikintieji galės panaudoti, kad užgesintų tą virpesių? Kas yra tas, kuris laiko save esančiu už visatos įtakos ribų, kuri yra Dievo kūrybinė ir gyvybinga jėga?

37. Aš kalbu jūsų Dvasiai, jūsų Sielai ir jūsų Protui, tačiau dar kartą sakau jums, kad jūs gaunate žinutes, idėjas ir įkvėpimus iš kitų egzistencijos lygmenų, ir kad, kaip ir nežinote, iš kur jūsų siela atėjo įsikūnyti į šiuos jūsų kūnus, taip pat nežinote, kas jai pasirodo nematomas ir neapčiuopiamas.

38. Jums, kurie klausotės šių mokymų, sakau, kad neturėtumėte manyti, jog šių žodžių nešėjai yra teisingi ir tyri, nes tai mano įkvėpimas, kuris virpa jų proto organuose. Ne, jie tiesiog buvo apdovanoti gebėjimu priimti mano Šviesą ir perduoti ją žodžių forma. Jie yra to dvasinio apreiškimo, kuris yra pažadas ateinantiems laikams, kai žmonės visiškai suvoks, kad Dvasinio pasaulio šviesa visada spindėjo į jų buvimą, ir jie pasirengs bei sudvasės, kad galėtų tobulai priimti ir perduoti amžiną Dievo žinią, pirmtakai.

39. Žmonija, tu neigi tai, ko negali įrodyti materialiai. Sakau tau, kad tu žinai tik tai, kas priklauso pasauliui. Nes jei bent šiek tiek žinotum apie Dvasią, nedrįstum neigti Dvasinio pasaulio egzistavimo, įtakos ar apreiškimo!

40. Daugybė Šviesos būtybių užtaria jus. Tą dieną, kai sugebėsite susivienyti su jomis maldoje, mintyse ir tikėjime, savo gyvenime patirsite nenugalimą jėgą, viršžmogišką jėgą ir niekada nesukluptumėte.

41. Žmonių aplinkoje taip pat egzistuoja nematomas tamsos ir sumaišties pasaulis. Nuo tos dienos, kai būsite pasirengę kovoti su jų klatingais išpuoliais, savo gyvenime pajusite nežinomą laisvę ir nežinomą ramybę.

42. Žinokite, kad protas niekada nenustos priimti mano dieviškumo ir Dvasinio pasaulio vibracijos bei įtakos.

43. Žmogus mylėjo tai, kas priklauso materijai; ten jis turi savo vertybes, į tai jis nukreipė savo širdį, protą ir pojūčius. Todėl jis nepaiso ir ignoruoja viską, kas susiję su Dvasia. Jei žmogus turėtų Dvasią kaip idealą, jis būtų taip ištobulinęs savo pojūčius, kad jam nebūtų nieko nežinomo iš to, ką Aš jums šiandien pasakiau.

44. Jis žinotų, kad Dievo Dvasia dėl savo prigimties yra susijusi su kiekviena dvasine būtybe visatoje, ir, turėdamas šią žinią bei apšviestas tikėjimu, jis stengtųsi, kad mano Dvasios spinduliavimas, kuris yra jėga, gyvenimas ir šviesa, gaivinančios viską, kas sukurta, pasiektų jį.

45. Iš tiesų, sakau jums – ir nepamirškite to: nėra neįmanoma, kad Aš apsireikščiau per žmogiškąjį protą. Neįmanoma būtų tik tai, jei Aš negalėčiau apsireikšti.

46. Jūsų užduotis, mokiniai, yra padaryti sielą ir protą jautrius, kad galėtumėte suvokti visas dvasines vibracijas, jas pajusti, jomis tikėti, jomis gyventi, jas mylėti ir joms paklusti.

47. Sakau jums dar kartą: net jei visa žmonija stengtųsi išvengti, kad dvasinė šviesa pasiektų ją, jai to niekada nepavyktų, nes būtent tą gyvenimą, kurį žmogus turi, jis gauna iš mano Dvasios, kuri virpa visame, kas egzistuoja.

48. Šiuo metu jūs klausotės mano mokymo, kuris visais atžvilgiais gali atrodyti keistas, bet kurį jūs suprantate. Jūs žinote: net jei ji pasireiškia tokiose varganose ir kukliose vietose kaip šios susirinkimų salės, jos vis dėlto nėra įprastos vietos, o paprastos prieglaudos, skirtos susikaupimui, dvasingumui ir pasiruošimui, kad būtų galima priimti dangiškąją žinią.

Jūs žinote, kad šiuo metu Aš apsireikšiu per žmogiškąjį protą, tačiau ne protas kalba, o Dvasia, kuri priima mano įkvėpimo šviesą – šviesą, kuri, persmelkdama protą, tampa mintimi, o pasiekusi lūpas, virsta žodžiais.

49. Tai buvo viena iš gražiausių dovanų, kurias Aš jums atskleidžiau Trečiajame Laike, kad galėtumėte susidaryti vaizdą apie savybes, esančias jūsų dvasioje, taip pat apie tai, kas jai dar yra skirta.

50. Įsiskverbkite į savo dvasinį vidų, kad geriau pažintumėte save. Nes jei manytumėte, kad esate tik materija, neigtumėte savo didybę ir nesuprastumėte savo esybės esmės.

51. Kol nesidomėsite pažinti dvasios tiesos, būsite silpni ir neišmanūs, o viskas, kas jūs esate ir ką turite, neatsiskleis per kūną.

52. Žmonių materialistinė mokslo samprata užkrovė nepakeliamą našta ant žmonių pečių. Jūs visi esate pavargę, šiuo metu savo keliu einate sunkiai, tačiau Aš laikiu visų.

53. Tauta, pakviesk savo artimus, kurie nebegali eiti toliau, į šią dvasinę puotą. Jūs pamatysite, kad jų protuose glūdi žinių lobis, ir pasakysite: „Ko jiems gali trūkti?“ Vis dėlto jų sielose yra niūri tuštuma.

54. „Ateikite pas Mane, jūs, intelektualai, kurie esate pavargę nuo mirties ir nusivylę širdyje. Ateikite pas Mane, jūs, kurie esate sumišę ir vietoj meilės nešėte neapykantą. Aš suteiksiu jums ramybę ir padėsiu suprasti, kad mano įsakymams paklūstanti dvasia niekada nepavargsta. Aš įvesiu jus į mokslą, kuris niekada nesuklaidina intelekto.“

55. Jūs neturėtumėte bijoti ateiti pas Mane dėl to, kad jūsų širdis šaltos ar jūsų nuomonė griežta. Kiekvienam turėsiu frazę, žodį, kuris bus tarsi šviesos spindulys, apšviečiantis tas širdis, kurias nuvylė meilės trūkumas. Nesvarbu, kad jūs Manimi netikite ar Manęs nemylite. Tai nėra priežastis, dėl kurios Aš jus pašalinsiu nuo savo stalo. Aš atėjau būtent dėl nusidėjėlių.

56. Žinau, kad daugelis savo išdidumu atsisakys ateiti mokytis, nes mano, kad jau viską žino. Bet pakaks, kad jie išgirstų vieną iš mano žinių, ir Aš jiems įrodysiu, kad jie vis dar turi širdį, kad jie nėra mirę tikrajai meilei, kad pas Mane jie vis dar yra mano maži vaikai ir kad jie vis dar gali verkti.

57. Mano meilės pamoka nebuvo skirta tik tiems nedaugeliams, kurie ją išgirdo per pranašus. Mano žinia pasiekė pasaulį, kad taptų žinoma visiems žmonėms. Todėl sakau jums, kad ji įvairiomis formomis pasieks pačias žemės ribas, nes ji yra paguodos pradžia, kuri žmonijai buvo pažadėta jau Antrajame Laike, kai ši pasieks didžiausią vargų laikotarpio viršūnę žemėje.

58. Šiandien, matydamas, kaip žmonės su siaubinga greitimi grimzta į giliausias savo aistrų, ydų ir priešiškumų bedugnes, žinau, kad atėjo laikas, kai turiu ateiti pas juos, kad suteikčiau jiems gelbstinčią pagalbą. Nesvarbu, kaip giliai jie būtų nugrimzdę, Aš leisiu, kad mano balsas pasiektų jų dvasią ir pasakytų jiems: „Aš esu su jumis, ateikite pas Mane, ieškokite Šviesos, Aš padėsiu jums ištrūkti iš tamsos, o po to jūs atsigausite po mano taikos skydu.“

59. Mano balsas bus girdimas jo esybės vidiniame šventykloje – šventykloje, kurios žmogus negalėjo sunaikinti, nes ji yra jo paties dvasinė siela.

60. Prisiminkite: kai buvote maži vaikai, visi gyvenote nekaltumu, buvote panašūs į rožių žiedus. Bet vėliau iš stiebų išaugo erškėčiai, ir jie nebežydėjo. Būtent spyglius žmonija vėl man aukoja, ir reikės, kad sodininko išmintingas peilis šias augalus apkarpytų, kad kitą pavasarį jos vėl duotų rožių žiedus.

61. Šiandien trumpam palikite žemę už savęs ir ateikite pas Mane dvasia. Daugelį šimtmečių žmogus klydo savo maldos būdu, todėl jis nepasistiprino ir jo gyvenimo kelias nebuvo apšviestas Mano meile, nes jis meldėsi savo pojūčiais, o ne dvasia.

62. Vaizdų garbinimas, kuriam žmogus turi tokį didelį polinkį, buvo tarsi nuodas, neleidęs jam mėgautis dvasiniais vidinės maldos malonumais.

63. Kiek kančių žmonės patyrė vien dėl to, kad nemokėjo melstis! Ir tai visiškai natūralu, mokiniai: kokią dvasinę jėgą gali turėti žmogus, kad įveiktų gyvenimo išbandymus, jei jis nieko nedaro, kad priartėtų prie gyvenimo šaltinio, kuris egzistuoja mano Dvasioje? Jie ieško Manęs bedugnėse, šešėliuose, nors galėtų pakilti aukštyn, kad rastų Mane viršūnėse, šviesoje.

64. Ach, jei tik šių laikų žmonės suprastų maldos galią – kiek viršžmogiškų darbų jie atliktų! Bet jie gyvena materializmo epochoje, kurioje patys bando materializuoti Dieviškumą, kad galėtų jį paliesti ir pamatyti.

65. Mano tarnai praeityje – Nojus, Abraomas, Izaokas ir Jokūbas, Juozapas ar Mozė – žinojo apie maldos galią, ir jie pateikė žmonijai neištrinamus to įrodymus bei paliko savo maldos būdą kaip pavyzdį visoms kartoms.

66. Tiems vyrams nebuvo svarbu, kur melstis, jie žinojo, kad savo esybės gelmėje nešioja Viešpaties šventyklą. Kelias, kurio jie ieškojo, norėdami priartėti prie mano gailėstingumo šaltinio, buvo tikėjimas – tikėjimas mano buvimu, mano teisingumu, mano apvaizda ir mano meile. Kiekvieną iš tų vyrų Aš pakėliau dideliu išbandymui – tokiu dideliu, kad apie jį amžiams išliks liudijimai. Ir tuose išbandymuose jie išliko ištikimi, paklusnūs, nuolankūs ir atsidavę savo Kūrėjui.

67. Mano atsakas į tų tarnų tikėjimą ir meilę visada būdavo tiesioginis: aš juos paversdavau savo galios apreiškimų objektais, kurie suteikiami tik didelio tikėjimo ir geros valios žmonėms.

68. Mano meilė jums verčia Mane šiuo metu ateiti ieškoti jūsų tarpekliuose ir bedugnėse, kad jus išgelbėčiau, kaip tai daro piemuo su avimis, kurias jis labai myli.

69. Tačiau jei norite sužinoti mano ketinimus dėl tautos, kurią noriu sukurti per jus, žinokite, kad šiuo metu Aš jus suburiu, atveddamas jus iš įvairių Žemės kampelių, kad susipažintumėte su šia dangiškąja žinia.

70. Per savo Žodį, suskirstytą į nesuskaičiuojamas pamokas ar mokymus, Aš padarysiu jus šio mokymo mokiniais. Ir kai jūsų esybė pasisotins šia esme, kai paliksite už savęs tradicijas ir klaidas ir pradėsite gyventi bei jausti dvasingumą, Aš jums nurodysiu laiką ir valandą, kada turėsite iškelti į provincijas, tautas ir valstybes, kad žmonių miniai neštumėte Gerąją Naująją.

71. Jūs padaugėsite kaip dangaus žvaigždės ar kaip smėlis prie jūros ir atnešite palaiminimą namams, tautoms ir tėvynėms, kur žmonės alksta taikos, teisingumo ir tiesos.

72. Tačiau nepamirškite, kad, kai išeisite į šią kovą, tai turės įvykti todėl, kad jūs jau praktikuojate dvasinę maldą, kaip Aš jus visais laikais įkvėpiau ir kaip dabar jums priminiu.

73. Be maldos galios jūs negalėsite išsilaikyti kovoje, nei ištvėrsite išbandymų, o juo labiau negalėsite savo artimųjų išmokyti tobulai melstis.

74. Tačiau būtina, kad pateiktumėte dvasinės maldos galios įrodymus, kaip praeityje juos pateikė tie vyrai, kuriuos prisimenate kaip patriarchus, vadus ir pranašus. Tai nebus tie patys įrodymai, kurie taps realybe jūsų tarpininkavimo dėka; nes turite turėti omenyje, kad dabar yra kiti laikai, kad žmonija dvasiškai ir materialiai išsivystė, ir todėl įrodymai bei stebuklai, kuriuos pasieksite maldos pagalba, negali būti tokie patys kaip senovėje. Vis dėlto jie bus nuostabūs.

75. Norint pasirodyti verti tokių didžiulių malonių, jums reikės tik dviejų sąlygų. Pirmoji bus jūsų gyvenimo būdas: doras, naudingas, visada įkvėptas gėrio ir meilės artimui. Antroji sąlyga – tikėjimas, kuris padarys jus pranašesnius už viską, kas yra žemėje, kuris suteiks jums jėgų, kad, atėjus akimirkai, išgelbėtų jus iš pavojaus, pakeltų jus virš bet kokios nelaimės, padarytų jus nejautrius skausmui ir padėtų jums nugalėti net pačią mirtį.

76. Iš tiesų, sakau jums: su gerumu ir tikėjimu jums pavyks atlikti galingus ir viršžmogiškus darbus, kuriais šiais laikais duosite geriausią liudijimą apie maldos ir meilės galią.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 283

1. Mylimi mokiniai, jūs ateinate iš įvairių kelių ir susivienijate maldos akimirka, kad pakeltumėte sielą pas Tėvą. Aš jus priimu, išklauskite mano balsą. Grįžkite pas Mane, jei nuklydote nuo kelio. Šiandien jūs esate su Manimi. Jau seniai Aš jus šaukiu, ir tikrai, sakau jums, Aš laukiau kiekvieno iš jūsų.

2. Jus, susirinkusius čia, priimu visos žmonijos vardu. Tai, ką jums suteikiu, tuo pačiu suteikiu ir visiems jūsų artimiesiems. Tuos, kurie atėjo į šio medžio pavėsį, ir tuos, kurie yra toli nuo jo, Aš myliu vienodai.

3. Melskitės, tauta, tai yra sielos kalba. Bet išmokite šią kalbą, kad, kai kalbate su Manimi, tuo pačiu sugebėtumėte Mane išgirsti. Kalbėkite su Manimi su pagarba ir nuolankumu, bet su pasitikėjimu, kokį jaučiame tėvui, – su tuo patintumu, su kuriuo kalbame su draugu.

4. Atverkite savo širdį, ji yra mano šventovė, ir leiskite, kad jos viduje būtų girdimas mano balso skambesys, kuris yra patarimas, įkvėpimas ir apreiškimas.

5. Kai įsigilinsite į mano mokymų prasmę ir pažinsite mano balsą, kaip avys pažįsta savo piemenio balsą, suprasite, kad Aš kalbėjau jums visais laikais ir kiekvieną jūsų gyvenimo akimirka. Jei taip nebūtų, „Žodis“ nebūtų amžinas.

6. Mano akyse žmogus visada buvo tarsi mažas vaikas, kuriam gresia pavojai ir kritimai, ir kadangi Aš esu jo Tėvas, Aš jį myliu ir vedu, net jei jo širdis kartais lieka kurčia mano patarimams, raginimams ir pamokoms.

7. Šiandien žmonės išgyvena didelių išbandymų laikotarpį, tačiau ne todėl, kad Aš džiaugiuosi jų skausmu, o todėl, kad žmonės, teisingai, turi patys apsisvalyti, jei yra susitepę.

8. Jūs visi žinote, kad Aš myliu tai, kas tyra, kad tik tai, kas tyra, pasiekia Mane. Tai jums sako jūsų sąžinė.

9. Mano Dvasios šviesa išlieta ant visos kūno ir kiekvienos dvasios, kad galėtumėte tyrinėti ir aiškinti išbandymus, kuriuos gyvenimas kasdien jums duoda kaip pamokas, kad galėtumėte pažinti save ir suprasti užduotį, kurią atsinešėte į Žemę.

10. Kodėl daugelis iš jūsų bijo, kad jūsų likimas *mano ranka* buvo užrašytas kaip išbandymų, skausmų, bausmių ar nelaimių serija? Kaip galite prieiti prie išvados, kad Tas, kuris jus myli tobulai, jums skiria kelią, pilną erškėčių? Iš tiesų, sakau jums: tas nelaimingas ir likimo smūgiais nusėtas kelias yra tas, kurį pasirenkate *savo* valia, manydami, kad jame rasite džiaugsmą, laisvę ir laimę, nesuvokdami, kad būtent nuo to jums skirto kelio, kuriame rasite tikrą ramybę, saugumą, jėgą ir sveikatą, gerovę ir gausą, jūs nutolstate.

11. Šis kelias, kurį Aš jums siūlau savo mokyme, yra jūsų sielai nuo pat jos sukūrimo numatytas, kad jūs galiausiai jame rastumėte tai, ko trokštate.

12. Tebūnie palaiminti tie, kurie, išgirdę šį žodį, sugrįžta į kelią, nes jame jie vėl atras tą paveldėjimą, kurį buvo atmetę.

13. Mano kelyje taip pat yra išbandymų, tačiau jie yra nurodymai sielai, yra šviesa ir apreiškimas, kuriais gyvenimas duoda jums postūmį, kad sustabdytų jus toje pašėlusioje bėgimo eigoje, vedančioje jus į pražūtį.

14. Jūs, mokiniai, patiriate tūkstančius išbandymų, kad būtų pažadinti visi jūsų dvasinės sielos sugebėjimai ir suderintos visos jūsų širdies stygos.

15. Ši tauta yra stiprus Sūnus, turintis pranašystes ir mokymus. Todėl Aš jam nuolat sakau, kad jis turi įgyvendinti mano Žodį, taikyti jį savo gyvenime, kad sužinotų savo dovanų vertę, kad uoliai ieškotų mano mokymo prasmės, kad atrastų šviesas, kurias Aš jums pažadėjau tada, kai sakiau, kad atsiųsiu jums Tiesos Dvasią, kad paaiškintų jums ankstesnius apreiškimus.

16. Aš leidžiu, kad ši tauta augtų slapta ir nežinoma, žmonijai nepastebint jos buvimo, kol ateis valanda nutraukti tylą, o tai įvyks, kai šie žmonės susivienys tiesoje ir Dvasioje.

17. Kai mane išgirstate, jūsų siela sudreba iš meilės, ir jūs klausiate savęs: „Kur aš jau esu girdėjęs šį balsą?“ Kiti, išgirdę mane, sako: „Man atrodo, tarsi matyčiau Mokytoją pamokslaujantį upės krante arba ant kalno. Kur aš Jį mačiau?“

18. Taip, tauta, tavo tikėjimas sako tau, kad tai Aš kalbu su tavimi, nors tu žinai, kad Aš netapau žmogumi. Nes Aš jums sakiau, kad Aš ateisiu „debesyje“, ir taip Aš tai išpildžiau.

19. Jei Aš pasinaudojau žmogaus protu, kad kalbėčiau jums, tai todėl, kad jei Aš būčiau kalbėjęs jums iš Dvasios į Dvasią, jūs nebūtumėte Manęs išgirdę, o juo labiau – supratę.

20. Tačiau šis apreiškimo būdas buvo trumpas ir netrukus baigsis, nes jo reikėjo tik tam, kad kai kurie mane išgirstų, kad žinotų, kaip ateityje, laikydamiesi mano valios, turėsite susisiekti su manimi ir sugebėtumėte tai paskelbti žmonijai.

21. Aš noriu iš jūsų sukurti vieną šeimą. Tam būtina, kad turėtumėte vieną garbinimo būdą ir laikytumėtės to paties įstatymo.

22. Tu, tauta, pradėk rodyti tą brolystės ir vienybės pavyzdį. Kol to nepasieksi, iš paslapties, kurioje dabar esi, negalėsi iškilti į kelio šviesą, kurioje tave laukia tavo misija.

23. Šviesa, spinduliuojanti iš šio dvasinio mokymo, apšviečia žmonijos dvasią, ir kai žmonės pagaliau pasieks tikrą supratimą apie laikmetį,

kuriame šiuo metu gyvena, jie su absoliučiu aiškumu suvoks šio mokymo esmę, kuri pranoks visas jūsų religijas. Jūs manęs klausiate: „Mokytojai, ar tai reiškia, kad religijos nėra teisingos?“ Aš jums atsakau: jei jos būtų tiesa, egzistuotų tik viena, nes tiesa yra viena. Kiekviena iš jų turi dalį tos aukščiausios šviesos, jos visos yra keliai, vedantys sielą ir priartinantys ją prie žinių šaltinio.

24. Absoliučios tiesos neturi nė vienas žmogus, ji taip pat nėra užrašyta nė vienoje knygoje. Šis dieviškas aiškumas, ši visagalis jėga, ši begalinė meilė, ši neribota išmintis, šis tobulas teisingumas yra Dieve. Jis yra vienintelė tiesa.

25. Supraskite mano mokymą. Kiekviena religija yra būdas suvokti tiesą, bet ne pati tiesa. Todėl matote skirtumus, kurie egzistuoja tarp jų. Dar kartą sakau jums, kad jei jos turėtų aukščiausią tiesą, jos visos būtų vienodos ir sudarytų vieną sampratą, *vieną* pasaulėžiūrą, vieną kelią, vedantį pas Mane.

26. Todėl, kai mano mokymas bus pripažintas pasaulyje, žmogaus supratimas jį iškels aukščiau už bet kurią religiją, nes jis suvoks, kad negali jo jokių būdu vaizduoti ar materializuoti, nes tuomet jis jo netaikytų pačiam gyvenimui. Dabar turite suvokti, kad šis mokymas nėra skirtas tam, kad simboliais jį padarytumėte jutimiškai suvokiamą, bet tam, kad jį pajustumėte sieloje. Kai jį taip suprasite, tada galėsite Tėvui aukoti vidinį garbinimą, kuris yra tikrasis, vykstantis be pasirodymo, be veidmainystės, be savanaudiškų interesų.

27. Dvasinis mokymas nėra teorija, tai praktinis mokymas tiek žmogaus gyvenimui, tiek sielos gyvenimui. Nėra kito, išsamesnio ir tobulesnio mokymo už jį. Jis lydi jus dar prieš jums atvykstant į Žemę, seka jus per visą jūsų gyvenimo kelią šiame pasaulyje ir susilieja su jūsų siela, kai ji grįžta į savo ankstesnę buveinę.

28. Ne Aš būsiu tas, kuris pašalins iš jūsų pamaldų liturgiją ir tradicijas – tai bus paties žmogaus dvasia, kuri, susidūrusi su būtinybe gauti daugiau šviesos, apšviečiančios jo tobulėjimo kelią, savaime pakils virš savo senų įsitikinimų. Netrukus žmogus supras, kad vienintelis dalykas, kurį jis gali paaugoti Dievui, yra meilės praktika, nes meilė reiškia gėrį, gailestingumą, išmintį ir teisingumą.

29. Spiritualizmas neištrina nė vieno iš žodžių, kuriuos kadaise skelbė Kristus. Jei taip nebūtų, jis negalėtų vadintis šiuo vardu, nes prieštarautų tiesai. Kaip šis žodis galėtų prieštarauti tam, juk jį ištaria tas pats Mokytojas. Jei tikrai įsigilintumėte į šio mokymo prasmę, pamatytumėte, kad mano šiandienos žodis yra visko, ką Aš kadaise sakiau, paaiškinimas ar išaiškinimas. Todėl šiandienos ir ateities žmonija gali suprasti daugiau nei

praeities kartos ir dėl to taip pat vykdyti Įstatymą tyresniu, aukštesniu ir tikresniu būdu.

30. Jei atidžiai stebėsite savo artimus, kaip jie praktikuoja religiją, pamatysite, kad tai, kas anksčiau buvo jų garbinimo objektas, dabar jie žiūri be vidinio susidomėjimo. Priežastis yra ta, kad siela savaime pabunda ir trokšta to, kas ją tikrai gali pamaitinti. Todėl sakau jums, kad šios žmonijos išorinis kulto praktikos būdas yra pasmerktas išnykti.

31. Jums, kurie priimate šį Žodį, tenka užduotis pristatyti mano darbą visame jo paprastume, dvasiniame gilume, tyrumoje ir paprastume, nepaliekant jokios galimybės, kad jame būtų padaryta klaida – sukurti ritualus, naujas tradicijas ar naujus simbolius, kurie nukreiptų jus nuo tikrojo kelio.

32. Laikas, kai dieviškumą ar dvasinį pasaulį buvo įprasta vaizduoti per materialias formas, jau praėjo. Jei žmonija kūrė simbolius ir atvaizdus, nes tais laikais įstatymas buvo iškaltas akmenyje, pranašai buvo žmonės, o „Žodis“ tapo žmogumi ir buvo matomas fizinėmis akimis, tai šiandien Aš ateinu Dvasioje, ir mano pasiuntiniai taip pat ateina pas jus Dvasioje. Kokius naujus simbolius ar naujas formas galėtumėte sukurti iš Begalybės, iš to, ko neįmanoma pavaizduoti?

33. Dvasinis mokymas yra dvasinės sielos išraiška ir tikrasis maistas. Todėl jis atsiriboja nuo bet kokios materializacijos ir bet kokio pompastiško kulto.

34. Remdamiesi viskuo, ką Aš jums šiandien pasakiau, jūs suprasite, kokia didelė yra jūsų atsakomybė savo artimų atžvilgiu.

35. Vadovaukitės tuo, ką jums rodo mano Žodis, ir tai bus geriausias būdas pristatyti mano darbą kitiems.

36. Rodykite gailestingumą, skleiskite šviesą, išlaisvinkite iš klaidų tą, kuris dėl jų suklupo. Kurkite taikos, brolystės ir vienybės darbą, tada mano meilė lydės jūsų žingsnius.

37. Supraskite, kad Aš esu Šviesa žmonių, siekiančių savo sielos tobulėjimo, protuose. Aš esu paguoda tiems, kuriuos slegia kančios.

38. Jau seniai Aš neapsireiščiau pasauliui žodžiais, todėl dabar, kai vėl galima mane išgirsti, jūs nekantriai susirenkate, norėdami išklaudyti Mokytoją ir susipažinti su jo nauja žinia.

39. Kartkartėmis būtina, kad mano Dvasia apsireikštų koku nors jūsų suvokimui prieinamu ir suprantamu būdu. Ši būtinybė kalbėti jums kyla iš jūsų nepaklusnumo mano Įstatymui, iš jūsų nukrypimo nuo tikrojo kelio.

40. Dėl laisvos valios, kuria jis naudojasi, žmogus yra maištingiausia visatos būtybė. Iki šiol jis nenorėjo paklusti sąžinės nurodymams.

41. Mano Žodis nori vienus sulaikyti, kitiems suteikti orientaciją, visus sustiprinti tiesoje ir išgelbėti jus iš bedugnių.

42. Nesipiktinkite dėl to, kaip Aš dabar apsireiškiu, nes tai labai skiriasi nuo „Antrojo laikotarpio“. Žinokite, kad Aš niekada nenaudojau tos pačios formos du kartus, nes tai reikštų, kad priverčiau jus likti prie to paties mokymo, o Aš visada ateinu, kad išmokyčiau jus naujų pamokų ir padėčiau žengti naujus žingsnius.

43. Mane pasiekia džiaugsmas, kurį jaučia jūsų siela, kai mane girdi, nes ji žino, kad kiekvienas mano mokymas yra šviesa, padaršinimas, pažinimas ir pasirengimas tam, kuris moka juo pasinaudoti.

44. Be abejonės, mokinys, kuris ją pasinaudoja, yra žmogus, kuris gyvenime jaučiasi saugus, tiki savo likimu, nebebijo mirties ir vietoj to džiaugiasi mintimi apie tą dvasinį gyvenimą, kuris jo laukia.

45. Palaimintas tas, kuris klausosi mano mokymų, juos priima kaip savuosius ir jų laikosi, nes jis sugebės gyventi šiame pasaulyje, sugebės atsiriboti nuo pasaulio ir, kai ateis jo valanda, prisikels amžinybėje.

46. Tebūnie palaimintas tas, kuris gilinasi į mano Žodį, nes jis išmoko suvokti skausmo priežastį, atlygio ir atpirkimo prasmę, ir vietoj to, kad nusimintų ar piktžodžiautų – o tai tik dar labiau padidintų jo kančias – jis pakyla kupinas tikėjimo ir vilties, kad kovotų, jog jo nuodėmių našta kasdien taptų lengvesnė, o jo kančios taurė – mažiau karti.

47. Džiaugsmas ir ramybė yra būdingi tikintiesiems – tiems, kurie sutinka su Tėvo valia.

48. Kiek šviesus būtų jūsų gyvenimas ir kiek nuostabi bei kelių rodanti būtų jūsų mokslas, jeigu mylėtumėte savo artimus ir vykdytumėte savo Tėvo valią – jeigu paaukotumėte dalį savo valios laisvės ir veiktumėte pagal tai, ką jums liepia sąžinė. Tuomet jūsų mokslas, peržengdamas materialaus pasaulio ribas, paliesdamas antgamtinį pasaulį; nes iki šiol jis netgi nebuvo priartėjęs prie tų ribų.

49. Kokį sukrėtimą patiria mokslininko siela, kai ji palieka šį pasaulį ir galiausiai susiduria su dieviškąja tiesa! Ten ji, apimta gėdos, nuleidžia veidą ir prašo, kad jai būtų atleista už jos išdidumą. Ji manė, kad viską žino ir viską gali, neigė, kad egzistuoja kas nors, kas pranoksta jos žinias ar supratimą. Bet dabar, stovėdama prieš Gyvenimo knygą, prieš begalinį Kūrėjo kūrinį, ji privalo pripažinti savo menkumą ir apgaubti save nuolankumu prieš Tą, kuris yra absoliuti išmintis.

50. Kodėl gi neperverti šios knygos jau čia, juk Aš tai leidžiu ir įsakau? Kodėl nepasiruošti per dvasinimą, kad pasiektum ją ir jos puslapiuose išmoktum pamoką, kuri apšviečia, arba apreiškimą, kuris paaiškina paslaptis?

51. Žinokite, tauta, kad ne tik jūs esate pajėgūs priimti dvasinius pranešimus ir įkvėpimus. Pasaulyje yra daug žmonių, kurie, nežinodami, kad Aš skleidžiu Savo Žodį per šiuos balso nešėjus, nujaučia Šviesos artumą, kuri yra pasirengusi išsilieti ant žmonijos apreiškimais. Jie gaus iš mano Dvasios reikiamą pasirengimą, kad, išgirdę jūsų liudijimą ir jums perduodant jiems mano dieviškąją žinią, jie džiaugsmingai pasakytų: „Būtent to aš ir tikėjau.“

52. Aš jus ruošiu šiuo būdu, kad, atėjus akimirkai, kai susitiksime, galėtumėte užmegzti vienybės ryšius ir suprasti vieni kitus.

53. Dar kartą sakau jums, kad ne tik jūs vieni šiuo metu gaunate apšvietimą iš mano Dvasios. Nes ateis laikas, kai visos įvairiomis formomis gautos žinutės kartu sudarys vieną dvasinę jėgą šiame pasaulyje.

Jūs prisidėsite savo dalimi – tuo, ką Aš jums perduodu, tai yra: mano naujais apreiškimais. Nes Įstatymas nėra naujas, jis yra toks pat, kaip tas, kurį Aš jums daviau praeityje – didžiosios tiesos paveldas, kurį Aš jums priminiu, kad nenuklystumėte nuo kelio. Įstatymas, mylima tauta, yra rytojaus pasaulio sėkla.

54. Šiandien jūs vis dar išgyvenate abejonių, skepticizmo ir nepasitikėjimo epochą. Bet šis dieviškoji šviesa, spinduliuojanti į kiekvieną sielą, išsklaidys net paskutinį neapibrėžtumo šešėlį, ir tada tiesa viešpataus žmonių gyvenime.

55. Jūs, kurie klausotės mano taikos žodžio, mano meilės pamokos, niekada neturėtumėte kurti nesantaikos. Priešingai: jūsų siekis visada turi būti vienyti, kurti taiką, įgyvendinti įsakymą, kuris moko jus mylėti vieni kitus.

56. Gamtoje įvyks reiškiniai, kurių žmonijos mokslininkai negalės paaiškinti. Tada jūsų žodis, kupinas nuolankumo, bet kartu ir tikrumo bei pasitikėjimo savimi, paaiškins daugelio įvykių ir reiškinių, kuriems nebuvo rasta paaiškinimo, priežastis.

57. Kas gi yra gamta, jei ne didžiulis kūrinys? Taip, mokiniai, kūrinys, kuris taip pat vystosi, grynėja, atsiskleidžia ir tobulėja, kad savo glėbyje galėtų priglausti rytojaus žmones.

58. Kaip dažnai jūs piktinatės dėl jos natūralių pereinamųjų reiškinių, kuriais siekiama to tobulumo, ir laikote juos Dievo bausmėmis, nesuvokdami, kad ir jūs, kartu su gamta ir kūrinija, apsivalote, tobulėjate ir žengiate link tobulumo.

59. Net jei šiandien nesuprantate, ką Aš jums sakau, savo laiku turėsite pakankamai žinių – tiek, kad būsite tokioje harmonijoje su viskuo, kas jus supa, jog niekas jums nekenks, niekas jūsų neslegia ir nesukelia ligų, nes

tuomet būsite pasiekę, kad stovite virš materialaus pasaulio ir nebūsite gamtos jėgų valdžioje.

60. Jūs esate tokie nebrandūs, kad dažnai, užuot žavėjęsi gamtos siunčiamais ženklais, bijote jų.

61. Kada jūs būsite kaip kunigaikščiai šioje kūrinyje, o ne vergai, kokie esate dabar?

62. Ar manote, kad Man patinka matyti jus besimeldžiančius su siaubu ir maldaujančius Dievą pasigailėti jūsų, kai matote, kaip gamtos jėgos išsilaisvina? Noriu matyti jus kupinus sielos ramybės, žavėjančius savo Tėvo kūrinius, be to, kad jūsų gyvenimai palaipsniui nyktų. Noriu iš jūsų gauti tokias maldas, kurios kyla iš širdies, kupinos ramybės, paklusnumo ir supratimo.

63. Ach, jei tik nuo tos akimirkos, kai jūsų akys atsiveria, kad pamatyti šio gyvenimo šviesą, stengtumėtės pasiekti tikrą harmoniją su dvasiniu pasauliu ir su gamta! Jūs suprastumėte, koks gražus yra tas buvimas, kurį jums suteikė Kūrėjas, kurio kelias veda į Amžinąjį gyvenimą! Kad padėčiau jums jį pasiekti, Aš atėjau į šį Trečiąjį laikotarpį, kad pakartotų savo ankstesnius mokymus.

Prisiminkite, kad Aš jums sakiau: „Aš dar kartą ateisiu pas jus.“ Tačiau Aš atėjau ne kūne, kaip Antrajame laikotarpyje, bet Dvasia, kad jums apreikščiau savo esmę, buvimą ir galią. Šiuo metu Aš apsireiškiu tarp netikinčiųjų ir nusidėjėlių, kad vėl jiems perteikčiau savo pamokymus, savo mokymą. Kaip ir Antrajame laikotarpyje, vieni manimi tikėjo, o kiti neigė mano buvimą. Tačiau iš tų, kurie mane atpažino, išaugs mano nauji mokiniai, kurie liudys apie mane.

64. Žiūrėkite, žmonija vėl yra sumišusi. Tačiau Aš nemokau jos jokių jutiminio pobūdžio kulto apeigų, Aš jai duodu tik meilės mokymą, kad ji suprastų, kas yra Tėvo valia.

65. Šventoji Dvasia apsireiškė tarp vyrų, moterų ir vaikų. Ant jų išsiliejo mano malonė, kad būtent jie liudytų apie mano buvimą šiais laikais.

66. Aš atėjau, kad jums parodyčiau tą patį įstatymą ir priminčiau tą patį mokymą, kokį daviau jums praeityje. Nes Tėvas su savo didinga išmintimi niekada neatėjo, kad jus supainiotų. Šventosios Dvasios šviesa jus apšvietė, kad paaiškintų jums visus mano mokymus, kad jūs, o po to ir visa žmonija, galėtumėte juos taikyti su meile, su tobulumu savo veiksmuose ir mintyse.

67. Žmogus gyvena savo sugedimo viršūnėje. Jis siekia tik materialių dalykų, aukso ir valdžios žemėje, tačiau jo dvasinė siela trokšta mano ramybės.

Ir tu, Izraeli, laikui bėgant nuėjai akmenuotais keliais ir dar nesugebėjai pasiekti Pažadėtosios žemės, nes nesugebėjai mylėti ir susivienyti, o

atstumdavai vieni kitus. Tačiau šiuo Trečiuoju laikmečiu Aš tau paskyriau geriausią vietą prie savo stalo ir tave glostiau, kad žinotum, jog Aš, kaip Tėvas, esu su tavimi, kad jūs visi sudarytumėte vieną šeimą.

68. Tauta, globok palaimintų vaikų širdis, kad jie mylėtų vieni kitus nuo pat savo švelnaus vaikystės amžiaus ir sugebėtų atpažinti meilės ir teisingumo kelią.

69. Šiuo laikotarpiu mano Žodis vėl jus apšviečia. Noriu gausiai išlieti savo malonę, kad būtumėte tyri ir gražūs. Tačiau jei vėl įkrisite į nuodėmę, supraskite, tauta, kad ne Aš jus atstumi nuo savo krūtinės, bet jūs patys nutolstate nuo Manęs, nors tai nėra mano valia. Tačiau mano atleidimas ir mano meilė yra tarsi atviri vartai, pasiruošę priimti kiekvieną, kuris atgailaudamas nori sugrįžti pas Mane.

70. Izraeli: Jūs esate šių laikų pasiuntiniai, ir Aš jus išsirinkau, kad būtumėte mano ištikimi tarnai. Matau, kad, nors širdyje nešiojate skausmą, esate atsidavę ir paklusnūs, ir sakau jums: Aš jus pakelsiu, palaiminti vaikai, nebijokite nei žmonių, nei gamtos jėgų, nebijokite įveikti atstumų, nes būtent Aš jus išsirinkau ir apdovanojau savo malone, kad jūs pakiltumėte ir visais laikais skelbtumėte dvasininkams pažadinimo šauksmą, kad jie atsigręžtų nuo pasaulio sumaišties ir fanatizmo. Savo dvasiniais poelgiais parodykite jiems mano tikrąjį mokymą.

71. „Išgirskite Mane, mylimasis Izraeli! Atverkite savo dvasines akis ir pamatykite savo Tėvo šlovę. Išgirsti Mano balsą per savo sąžinę, dvasinėmis ausimis klausykitės dangiškų melodijų, kad jūsų širdis ir dvasia džiaugtųsi, kad pajustumėte ramybę; nes Aš esu Ramybė ir kviečiu jus ją gyventi. Aš jums atskleidžiu meilę, kurią visais laikais jaučiau žmonijai – tai priežastis, dėl kurios Jėzus „Antrajame Laike“ praliejė savo brangiausią kraują, kad išgelbėtų jus nuo nuodėmės, išmokytų jus meilės ir įdiegtų jūsų dvasiai bei širdžiai tikrąjį mokymą.“

72. Mylima tauta: jei tavo kelyje ištiktų dideli išbandymai ir skausmas, pakilk maldoje pas Tėvą su ta tikra malda, kuri savaime išsiveržia iš tavo širdies. Tada jausiesi stiprus ir šlovinsi savo Tėvo vardą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 284

1. Tauta, valgyk amžinojo gyvenimo duoną, kurią Tėvas tau paduoda. Pasinaudok mano Žodžiu, nes jūs esate mano apreiškimo šioje formoje pabaigoje. Leiskite savo sielai visiškai pabusti Šviesoje, kurią Tėvas šiuo metu išlieja į kiekvieną sielą ir į kiekvieną protą.

2. Mano Dvasios šviesos kibirkštis, dieviškojo Žodžio atspindys – tai, kas nusileidžia ant balso nešėjo dvasios, per kurią Aš jums perduodu savo žinią. Kuris žmogiškasis balso nešėjas galėtų priimti visą „Žodžio“ galią? Nė vienas. Ir tikrai, sakau jums, jūs dar nežinote, kas yra „Žodis“.

3. „Žodis“ yra Gyvenimas, yra Meilė, yra Dievo Žodis, tačiau iš viso to balso nešėjas gali priimti tik vieną atomą. Bet čia, tame šviesos spindulyje, toje esmėje jūs galėsite atrasti Begalybę, Absoliutą, Amžinybę. Norėdamas kalbėti apie save, Aš galiu tai daryti tiek per didelius darbus, tiek per mažus ir ribotus apreiškimus. Aš esu visur, viskas kalba apie Mane, tiek didelis, tiek mažas dalykas yra vienodai tobulas. Žmogus turi tik mokėti stebėti, mąstyti ir tyrinėti.

4. Aš kreipiuosi į jūsų sielą, kuri buvo pasiųsta į Žemę, kad priimtų šią žinią, kad vėliau savo meilės ir gailėstingumo darbais liudytų žmonijai apie mano mokymą. Aš kreipiuosi į jūsų dvasinę sielą, kuri turi nemirtingą esmę ir prigimtį. Aš kalbu jai apie tą gyvenimą, kuris jai priklauso, kai ji atiduos Žemei kūną, kuris šiame pasaulyje jai tarnavo atrama, kad, atėjęs jos išsilaisvinimo valandai, ji palaimintų tą akimirką ir nukreiptų žvilgsnį į begalybę, pakiltų ir pasiektų tą tėvynę, kurią užsitarnavo savo nuopelnais.

5. Mylėkite tai, kas priklauso pasauliui, kol jame gyvenate, iki tam tikros ribos, kad sugebėtumėte laikytis jo įstatymų; bet visada puoselėkite aukštą tikslą – gyventi *aukštuose* dvasiniuose pasauliuose, kad jūsų siela nebūtų sutrikusi, kai atsikratys savo kūno apvalkalo, ir nesileistų gundoma to, ką mylėjo šioje planetoje, nes tada ji liks pririšta ir sukaustyta prie pasaulio, kuriam ji jau nebeprisiklauso ir kuriuo ji jokių būdu nebegalės džiaugtis.

6. Sakau jums: jei tauta pakiltų ir visi mokytų tiesos kelio, žmonija pakiltų paskui ją, nes ji jaučia, kad prarado pėdsakus, nuklydo nuo kelio, kenčia, klumpa ir nusivilia.

7. Žmonija laukia brolio, draugo, patarėjo atėjimo, kuris jai pasakytų, kuria kryptimi ji turi nukreipti savo žingsnius, kad pasiektų Išgelbėjimo žemę.

8. Šių laikų žmonių dvasinis sumišimas yra gilus ir sunkus dėl to, kad jie atsisakė Apreiškimų, kuriuos Tėvas visais laikais yra davęs. Jie pasišventė materialistiniam mokslui ir tuo pačiu visiškai pamiršo savo esybės ir gyvenimo esmę.

9. Į šį materialistinį pasaulį Aš noriu jus siųsti, kad neštumėte mano mokymo Gerąją Naujieną. Iš tiesų, sakau jums, jei jūsų liudijimas bus teisingas, žmonės stebėsis, pamatę tautą, kurią veda nematomas Vadovas ir balsas, kuris nėra iš šio pasaulio.

Iš pradžių smalsumas juos paskatins stebėti jūsų žingsnius ir darbus. Bet vėliau būtent tikėjimas privers juos sušukti: „Iš tiesų, tai, ką šie žmonės skelbia, yra tiesa.“

10. Kol nesate pasirengę pasauliui skambinti pavojaus varpais, mano apsiaustas paslėps jus nuo kitų žvilgsnių, nes jūsų netobulumai sukeltų abejones, pašaipas ir persekiojimus, o jūsų silpnumai neišlaikytų jūsų priešų puolimo. Tačiau dabar pasiruoškite, nes ateis kovos valanda, ir Aš nuimsiu savo apsiaustą, kad pasaulis jus pamatytų.

11. Kiekvienas „darbininkas“ turės savo lūpose mano Žodžio kibirkštėlę, o rankose – mano Išminties knygą, kuri jam primins mano dieviškus mokymus. Ši mano įkvėpta knyga bus kruopščiai parengta mano mokinių, ir su ja tauta turės tvirtovę, nes jos galia bus didžiulė.

12. Kiek išminties iš jo trykš! Kiek balzamo ir paguodos jis išlies į širdis! Tai bus laimė tiems, kurie vieną dieną atrado mano Žodį, bet vėliau jo daugiau nebegirdėjo, ir tai bus džiaugsmas tiems, kurie jo niekada nebuvo girdėję.

13. Skaitydami jį, „mirusieji“ prisikels, o nuklydę suras kelią. Saugokite jums patikėtos knygos tiesą, kad šiuo metu liudytumėte apie mano apreiškimą.

14. Jei šiuo metu Aš paklausčiau jūsų, kokius vaisius davė jūsų medis, – ką galėtumėte Man parodyti? Jei paklausčiau jūsų apie pamokymus, kuriuos gavote iš Manęs, – kokį atsakymą Man duotumėte?

15. Jūs tyliate, o jūsų širdyse Aš matau baimę, kad Aš teisiu jūsų darbą. Tačiau Aš klausiu jūsų: kodėl bijote? Jei įvykdėte savo užduotį, neturėsite ko bijoti, o jei, priešingai, padarėte klaidų, geriau, kad būtent Aš jus pataisyčiau.

16. Turėkite valią būti dvasininkais ne tik pavadinimu, bet ir darbais, nes pasaulis pilnas netikrų pasekėjų ir netikrų mokinių. Jei į širdį įsidėjote mokymą, kurio vėliava yra dvasinimas, o ginklai – šviesa ir meilė, turite pasauliui pateikti šių dorybių įrodymus. Tai turi būti vienintelė sėkla, kurią turite sėti, jei tikrai norite, kad jūsų derlių priimtų jūsų Tėvas.

17. Imkite pavyzdį iš tų, kurie sekė paskui Mane Antrajame Laike – ne tik iš mano apaštalų, bet ir iš tiek daug vyrų bei moterų, kurie atsivertė į mano Žodį ir savo darbais, o netgi savo gyvenimu liudijo apie mano Tiesą.

18. Didžiausias tyrumas ir aukščiausias nuoširdumas buvo tų širdžių siekis, todėl jie rūpinosi, kad kiekviename jų darbe spindėtų ta šviesa, kuria Mokytojas apšvietė savo mokymus.

19. Taip pat ir naujieji mokiniai turi garbinti Vardą, iš kurio atėjo dieviškoji meilės žinia, kad ištrauktų juos iš letargijos.

20. Jei stengsitės suprasti mano veikalo dvasinę prasmę ir priimsite jį tikro mokinio meile – tikrai, sakau jums, geri vaisiai nebus ilgai laukiami, ir šie vaisiai bus atsinaujinimo, sugrįžimo prie gėrio sąžinės šviesoje, sveikatos, susitaikymo ir taikos vaisiai.

Jei, priešingai, sieksite gražaus išorinio blizgesio, kad paslėptumėte tiesą, ir bandysite savo netobulumus bei silpnybes paslėpti mano kūrinio, tuomet sugrįšite į tamsą ir purvą, iš kurių Aš jus jau buvau išgelbėjęs.

21. Mano mokymas savo esme yra dvasinis, jis yra šviesa ir jėga, kuri teka žemyn ir įsiskverbia į jūsų sielą, kad ji nugalėtų kovoje su blogiu. Mano Žodis neturi tik glostyti ausų – jis yra sielos šviesa.

22. Ar norite klausytis Manęs siela, kad ji pasisemtų jėgų ir pasinaudotų šio mokymo prasmės turiniu? Tuomet apvalykite savo širdį, išgryninkite savo protą ir leiskite, kad jus vestų jūsų sąžinė. Tada patirsite, kaip jūsų esybėje pradės vykti permaina – ne tik sielos, bet ir moralės bei kūno. Tas pakilimas, kurį siela palaipsniui pasiekia per pažinimą, – tas tyrumas, kurį ji pamažu įgyja, atsispindės širdies jausmuose ir kūno sveikatoje.

23. Aistros vis silpnės, ydos palaipsniui išnyks, fanatizmas ir neišmanymas vis labiau užleis vietą tikram tikėjimui ir giliam mano įstatymo supratimui.

24. Jei norite, kad jus išgirstų žmonių minios ir kad jūsų žodis įtikintų bei sukrėstų, ieškokite būdo, kaip šis žodis įsiskverbtų į jūsų klausytojų sielas. Tačiau kaip pasiekti, kad jis įsiskverbtų į jūsų artimųjų širdis, paveiktų jų sielas ir jas pažadintų? Tai labai paprasta, paslaptis yra ta, kad jūs visada laikytumėtės tiesos ir liudytumėte savo meilės darbais.

25. Mano Tėvo Dvasia artėja, kad jus mokytų ir „išlygintų“, pažadintų jūsų dvasinius ir fizinius pojūčius bei paragintų jus gyventi atsinaujinimo ir įstatymo laikymosi gyvenimą.

26. Aš jums viską daviau, kad jūs pakiltumėte ir žinotumėte, jog esate pasiųsti į žemę, kad užsitarnautumėte savo ramybę šiame gyvenime ir tame, kuris jūsų laukia.

27. Tebūnie palaimintas tas, kuris studijuoja mano mokymą ir stengiasi vykdyti mano įstatymus – kuris leidžia sau būti apšviestam šviesos, kurią skleidžia mano Žodis, ir maldoje bei budrumo dvasia išlieka paklusnus.

28. Šiandien, kai gyvenate klaidų ir sumaišties pasaulyje, Aš paskatinau jus nuo jo atsiriboti ir gyventi pagal mano įstatymus. Kai būsite pasirengę,

Aš jus siųsiu pas žmoniją, kad parodytumėte mano Šviesą visiems tiems, kurie suskaidė mano mokymą į atšakas ir klaidingai aiškino mano Žodį.

Visi tie skirtumai, kuriuos šiandien matote, išnyks, o žmogaus širdis bus pakeista. Po derliaus, kurį žmogus nuėmė iš savo darbo ir kuris jam paliko tik blogą skonį, jis sės mano sėklą ant „ „ išvalytos žemės ir ją prižiūrės. Tai bus laikas, kai prasidės dvasinis atgimimas.

29. Visi išbandymai, kurie jums ištiks jūsų gyvenime kaip „darbininkams“, ateis tam, kad sustiprintų jūsų tikėjimą ir kad jūs atpažintumėte dovanas, kurias Aš jums suteikiau. Jūs nebusite įvykdę savo užduoties, jei apsiribosite tik mano Žodžio klausymu ir jo perdavimu savo artimiesiems. Jūs turėsite kalbėti ir savo žodžius patvirtinti savo darbais. Daugelis iš jūsų liudysite mano mokymą, savanoriškai aukodami savo gyvybę; tačiau Aš iš jūsų neprašiau kraujo aukos.

Netrukus tarp žmonių būsite kaip avys tarp alkanų vilkų, bet nemiegosite. Šviesa nuolat apšvies jūsų kelią, ir net tamsiausiomis naktimis ši šviesa švies.

30. Radau žmogų, kuris dvasinio žinojimo atžvilgiu miegojo, pasinėręs į materialias mokslų sritis, ir nors jis atrado didžiausias gamtos paslaptis, tačiau nesidomėjo savo dvasine siela. Kiek didelių pastangų jam reikės, kad suprastų mano mokymą! Mano darbas užplūs šią žmoniją kaip kristalai skaidraus vandens srautas, jų troškimas žinių bus numalšintas, ir kiekvienas, kuris pasiruoš, gaus jo gėrybes.

31. Jūs, kurie Manęs klausotės, – budėkite, nes į mano mokymą neturi būti įmaišyta jokia svetima įtaka. Išsaugokite jo esmę ir tiesą, ir pamatysite, kad ši žmonija, kuri nepasitiki ir abejoja, tikėjimu priims mano mokymą, kai susipažins su mano gerųjų mokinių darbais.

Visi jūs, kurie trokštate, kad į šį pasaulį ateitų taikos ir teisingumo karalystė, savo maldomis pritraukite šias dorybes. Tas laikas artėja. Dabar taisykite, mokykite ir apšvieskite savo artimus, kol dar neįžengėte į tą laiką, kai neturėsite kito vadovo, išskyrus mano Dieviškumą.

32. Mano įkvėpimas nusileidžia ant visų sielų, ir kiekvienas, kuris nori Mane matyti ir sekti paskui Mane, tegul pakyla ir ateina pas Mane. Jūsų dvasia jums pasakys, kaip turite gyventi kasdien ir kaip spręsti savo problemas. Jei susidvasinsite, kiekviename išbandyme, kiekviename skausme pamatysite laiptelį, kuriuo galėsite pakilti ir tobulėti.

33. Paverskite savo namus rojumi, kuriame tėvai atstovauja Man, o tarpusavio meilė ir pagarba yra jūsų dievų garbinimas. Tačiau neleiskite, kad ši meilė apsiribotų tik jūsų šeima, kad galėtumėte mylėti visus savo artimus taip, kaip mylite savo tėvus ar vaikus.

34. Per savo išrinktą tautą Aš priimu teisingus įstatymus, pagrįstus meile ir pagarba. Buvo paruošta šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai sielų. Vienos yra dvasiniame pasaulyje; kitas, esančias kūne, Aš paskirstau po pasaulį, kad, atėjus valandai, jos būtų kupinos įkvėpimo, ir Aš kalbėčiau per jų lūpas, o mano Žodis dauginųsi.

35. Elijas visiems ruošia kelią, ir kaip Antrajame laikmetyje Aš jums sakau: kaip arti jūsų yra Elijas, o jūs jo nepažinote! Kiekvieną kartą, kai mano Karalystė priartėdavo prie žmonių, jis paruošdavo širdis. Taip pat buvo ir šiuo laikotarpiu su jumis.

36. Dirbkite tyliai, nesigirdami. Neturėkite noro išsiskirti iš kitų. Eikite savo keliu nepastebimai, tačiau savo širdyje neškite didelę meilę žmonėms. Saugokite juos ir padėkite jiems, pasirūpinkite, kad jūsų širdis būtų kaip arka, ir suteikite joje vietos ligoniams, nusidėjėliams – tiems, kurie alksta ir trokšta teisingumo. Parodykite visiems dvasinį tobulėjimą kaip jų sielų išgelbėjimo tikslą, jie seks paskui Mane. Tačiau išdidieji dar kartą liks nuošalyje, šiuo metu Manęs neišgirdę. Po to išbandymai ir įvykiai liudys apie visus Mano apreiškimus. Vieni tada atsivers, o kiti ir toliau turės širdį, uždarą dieviškai žiniai.

37. Aš laiminu visus, einančius pareigas – valdovus, mokytojus, teisėjus; leiskite sau būti apšviestiems ir įvykdykite savo misiją.

38. Priartėkite, kad išgirstumėte Mane. Ką reiškia tai, kad mano Žodį girdite per tiek morališkai, tiek dvasiškai netobulus žmones? Jei manote, kad šiuo metu Aš pasirinkau mažiausiai tinkamą priemonę savo apreiškimui, klystate. Jei manote, kad toks būdas, kuriuo Aš atsiskleidžiu žmonėms, nėra pažangi forma, sprendžiate neapgalvotai.

39. Ar tai, kad Aš naudojuosi jūsų dvasia ir protu, norėdamas kalbėti žmonijai, nesuteikia jums supratimo apie jūsų sielos pasiektą išsivystymo lygį?

40. Dvasinio bendravimo laikotarpis turėjo prasidėti koku nors būdu, ir šis būdas buvo tas, kurį turėjote nuo 1866 metų ir kuris turi baigtis 1950 metais, kad užleistų vietą bendravimui iš dvasios į dvasią.

41. Mano apreiškimas per balso nešėjus, pagal mano valią, turi būti tik laikinas, trumpas pasirengimo etapas, kuris šiai tautai turi tarnauti kaip norma, įstatymas ir pagrindas, kad ji liudytų ir skleistų šią tiesą bei paskelbtų pasauliui „Trečiojo laikotarpio“ atėjimą.

42. Kaip ir mano apreiškimas per žmogiškąjį protą buvo lemtas būti trumpalaikis kaip žaibas, taip pat buvo numatyta, kad tik *kelios* žmonių grupės bus pašauktos dalyvauti šiame apreiškime ir priimti šią žinią.

43. Tuo tarpu bendravimas iš Dvasios į Dvasią pasieks visą žmoniją be laiko apribojimų, nes šis būdas Manęs ieškoti, priimti, melstis, klausytis ir jausti mane galioja per amžius.

44. Kokia didelė yra šios tautos, kuri išgirdo mano Žodį ir surinko mano mokymus, atsakomybė! Sakau jums: prieš pasauliui žengiant žingsnį link dvasinio tobulėjimo, jis turės patirti viską, ką Aš jums apreiškiau šiame pasirengimo etape, kai Aš kalbėjau jums per savo žodžių nešėjų lūpas ir leidau jums užrašyti mano Žodį, kad vėliau galėtumėte jį studijuoti.

45. Pasiruošk, o mylima tauta, kad pasiektum harmoniją su savo Viešpačiu. Žiūrėkite, Aš vykdu savo dalį: viską ruošu, visą žmoniją. Net jei ji to nežino, šiuo metu ji apsisvalo. Dvasinis pasaulis, sudarantis didžiausią ir galingiausią kariuomenę, remia mano darbus ir vykdo mano nutarimus, o Aš noriu, kad jūs sudarytumėte apšviestų žmonių tautą, ištikimų mano Žodžio liudytojų, dvasinės šviesos sėjėjų, kurių darbas tarnauja tam, kad pažadintų pasaulį, duotų jam liudijimą ir jį įspėtų.

46. Šeštasis antspaudas yra atplėštas ir jums, dvasinio atgimimo žemėje pradininkams, parodė dalį savo turinio. Tačiau jis ir toliau liejs savo šviesą ant visų žmonių, net jei kada nors šis žodis, kurį šiandien girdite, nutilis.

47. Ką Šeštasis antspaudas atskleis ateities žmonijai? Labai didelius apreiškimus, jei pagalvosite, kad Aš padariau jus išminties lobio paveldėtojais.

48. Šeštasis antspaudas yra atvertas, ir niekas negalės jo uždaryti nei sutrukdyti jo šviesai pasiekti sielas, kaip niekas negali sustabdyti laiko tėkmės ar sutrukdyti Karaliaus žvaigždės šviesai pasiekti jūsų pasaulį.

49. Žinių knyga, kuri ilgą laiką buvo užantspauduota, kol jūsų sielos buvo ruošiamos į ją įsiskverbti – Aš ją atvėriau, jūsų Mokytojo, Avinėlio, meilė ją atvertė, jo šviesa spinduliuoja intensyviai, nors daugelis Žemėje to nepastebi.

50. Netrukus intuityvūs, įkvėptieji, dvasiškai jautrūs žmonės pakils ir tautose liudys tai, ką mato Dvasia, ką jaučia, ką girdi ir priima. Aš dar kartą sakau jums, kad mano tauta neapsiriboja tais, kurie mane išgirdo per šiuos balso nešėjus, bet kad aš savo tarnus išsiunčiau į įvairias Žemės vietas, kad jie paruoštų kelius ir išvalytų laukus, į kuriuos vėliau turės ateiti sėėjai.

51. Aš juos stiprinu ir laiminu, nes jų kasdienis darbas yra skausmingas, o jų kelias nusėtas erškėčiais. Pajuoka, panieka, šmeižtas ir piktadarystė seka juos visur. Bet jie – įžvalgūs ir įkvėpti – žino, kad buvo mano siųsti, ir yra pasiryžę, vykdydami savo misiją, nueiti iki pat kelio pabaigos.

52. Melskitės už šiuos savo brolius, kurių nepažįstate, bet kurie stengiasi įvykdyti savo misiją – paruošti jums kelią. Jie pasaulyje neturėjo dieviškojo

šio Žodžio, kurį jūs girdėjote taip ilgai, paskatinimo, ir turėjo paaukoti daug pasaulio malonumų, kad dvasiškai gautų įkvėpimą, kuris jiems rodo kryptį.

53. Kiekvieną pamoką esate išgirdę tūkstantį kartų – kokį pateisinimą galėtumėte rasti, jei nesilaikytumėte mano mokymo? Jokio. Kokį maištą ar pasipriešinimą galėtumėte parodyti skausmo akimirka, jei Jis įžengtų, kad nubastų jus už jūsų nuodėmes? Tačiau nepamirškite, kad Aš jus mokiau apsivalyti meile, atsinaujinti tarnaudami vieni kitiems, kad išvengtumėte apsivalymo per skausmą.

54. Kai kurie mano, kad mano žodis yra griežtas ir kartus, nes jį persmelkia meilės kupinas teisingumas. Taip yra todėl, kad jie nesugebėjo susidurti su savo sąžine ir iš puikybės nenorėjo patys savęs teisti.

55. Kai pamatysite savo nepaklusnumo, šventvagystės, tuštybės ir meilės artimui trūkumo pasekmes ir išgersite kančios taurę – visiškai priešingai tam, ką Aš jums siūliau – tada įsitikinę sušuksite: „Mokytojo priekaište buvo tiesa ir teisingumas!“

56. Aš jums pavedžiau suvienyti visas žmonių gausybes, sudarančias jūsų bendruomenę, tačiau jūs to nepadarėte ir nepasitikėjote mano teisingumu. Aš buvau kantrus ir daviau jums laiko, kad įvykdytumėte šį pavedimą, tačiau iki šiol jūs nesusiruošėte to padaryti. Argi norite, kad būtent mano teisingumas jus pažadintų, apvalytų ir suvienytų? Jei taip, mylima tauta, jūs, žinoma, nežinote dienos ir valandos, bet ji ateis. Nes Aš nepaliksiu jūsų, kad liudytumėte mano tiesą su širdimi, pilna neteisybės.

57. Taip pat neturi išlikti ir blogi raštai kaip liudijimas. Nes liudijimas, kuriame būtų sumaišyta netiesa ir netobulumas, turi būti sudegintas. Tai, kas sutepta ar nešvaru, nepasiekia Manęs, taip pat kaip Aš to nesiūlau savo vaikams. Pirmiausia turite kruopščiai išvalyti sėklą ir tik tada ją pasėti.

58. Mano Žodis šiandien nėra kartumo taurė, tai kristalinio vandens šaltinis, kuriame galite apiplauti savo širdį ir suteikti jai didesnį tyrumą, o savo dvasiai – šviesą.

59. Priimkite šiuos žodžius su meile, apmąstykite juos. Po to jūs jausitės stipresni, kad galėtumėte tęsti šios dienos darbus.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 285

1. Telaimina mano ramybę geros valios žmones. Iš tiesų, sakau jums: kas nešioja šią ramybę savo sieloje, tas pajus mano buvimą.

2. Šiuo pamokymų laikotarpiu jūs savo išbandymuose pajautėte mano ramybę, savo kančiose radote paguodą. Tokiu būdu Aš jums įrodžiau, kad tas, kuris geros valios priima savo likimą, visose savo pastangose žengia į priekį. Jis gali suklumti, bet nenukris.

3. Kartais jūs man sakote: „Viešpatie, kodėl Tu mūsų nebaudi kaip kitų tautų, nors mes esame tokie pat nedėkingi ir nepaklusnūs, kaip ir mūsų žmogiškieji broliai?“ Į tai Aš jums sakau: nes Aš jums duodu laiko pasiruošti. Ar manote, kad jei jums grėstų karas, jūs klausytumėte Manęs ir galėtumėte apmąstyti Mano žodį? Supraskite, koks brangus yra laikas, kurį Aš jums patikėjau, ir kokia atsakomybė tenka jums jį panaudoti savo dvasiniam pasiruošimui.

4. Norėdami šį laiką panaudoti savo dvasiniam gerbūviui ir savo artimųjų labui, turite dažnai tikrinti save, klausydamiesi savo sąžinės balso, per kurį galite atrasti viską, ką turite patikrinti, ir kartu suprasti, kaip pritaikyti mano mokymą įvairiems savo gyvenimo veiksams.

5. Ar jums tikrai skauda širdį dėl padėties, kurioje atsidūrė žmonija? Ar jūsų širdis jaučia tautų, kurios karu sunaikina viena kitą, skausmą? Tuomet užtarkite už jas, melskitės ir savo mintimis siųskite joms taiką.

6. Dabar jums atrodo, kad pasaulį gresia nelaimė. Dėl to Aš jums sakau, kad tai, ką dažnai laikote nelaime, yra kažkas gero.

7. Skausmas, vargas, netgi mirtis pasieks daugelio žmonių, kurie gyveno be saiko ir be ribų nusidėjo, duris kaip palaima.

8. Ach, jei tik jūs suprastumėte, kad skausmas, kuris ištinka kūno apvalkalą, yra balzamas ir palengvėjimas dvasinei sielai! Nes kol kūnas buvo sveikas ir klestėjo, siela dažnai buvo traukiama į pražūtį arba jautėsi įkalinta gyvenime, kupiname malonumų ir nevaržomų aistrų, bet be šviesos sielai. Kol neatėjo skausmas – galingesnė jėga už žmogiškąsias aistras, – kad sustabdytų žmogų jo akloje kelionėje ir priverstų sielą išsilaisvinti, palaiminti skausmą ir suprasti, kad nėra išmintingesnės teisingumo formos nei Dievo teisingumas.

9. Vieni greitai prieina prie šio supratimo ir taip išvengia daugybės kančių, kiti yra užsispyrę ir lėtai suvokia, galiausiai piktžodžiauja ir keikiasi, taip padidindami savo kančių taurę.

10. Melskitės už visus, tauta, nevengite savo atsakomybės, teigdami, kad nemeldžiate už kenčiančias tautas, nes jos šiuo skausmu apsivalo. Ši kančia iš tiesų juos apvalina, bet supraskite, kad jūsų maldos ir mintys padeda jiems su meile priimti savo kančios taurę, kad jie suprastų kančios

prasmę ir kad jų sielose užgimtų pasiryžimas pasitaisyti bei įkvėpimas, kuris juos skatintų brolystės link.

11. Jei melstės teisingai, Aš pasirūpinsiu, kad jūsų sielos atsiskirtų ir pasiektų juos kaip taikos balandžiai, kaip sveikatos ir šviesos pasiuntiniai.

12. Jūsų širdis negalės didžiulis šiais laimėjimais, nes ji nežinos nieko apie darbus, kuriuos jūs atliekate dvasiškai.

13. Tik Aš vienas žinau šiuos darbus, kurie vienas po kito įrašomi į jūsų nuopelnų knygą – tą knygą, kuri palaipsniui įspaudžiama į jūsų dvasią.

14. Jūs stovite prieš didelius įvykius. Nepraeis nė viena diena, kad žmonija nebūtų sukręsta kokio nors įvykio, išbandymo ar ženklų. Tai bus mano teisingumo nenutrūkstamas balsas, raginantis žmones nukreipti savo mintis į Mane. Ir visi, kuriems šiais išbandymų dienomis pabus intuicija, kurie apmąstys ir priims išvadą, kad šiuos išbandymus reikia priskirti Dieviškejai teisingumui, bus pripildyti mano Šviesos, kad jie vėl nesugrįžtų į dvasinį letargą, kuriame gyveno.

15. Mano teisingumas atėjo, žmonija, jis pažemins žmogaus išdidumą, kad jis suprastų, koks mažas jis yra savo piktadariystėje ir materializme.

16. Taip, tauta, Aš parklupdysiu žmogų jo klaidingame didingume, nes noriu, kad jis pamatytų mano Šviesą ir pakiltų, kad taptų didis tikrojoje prasmėje. Nes noriu, kad jūs būtumėte kupini Šviesos, kilnumo, gerumo, jėgos ir išminties.

17. Mano balsas vėl bus išgirstas, kaip jau seniausiais laikais pranašai skelbė ir kaip Aš tai apreiškiau savo mokiniams.

18. Dabar atėjo laikas, dėl kurio Aš pažadėjau savo sugrįžimą Dvasioje – laikas, kai jūs pajusite mano buvimą savyje ir už savęs, ir kai išmokssite susijungti su Manimi iš Dvasios į Dvasią.

19. Šiuo metu Aš ugdu tautą, kurioje, nors iš pažiūros ji yra varginga, nėra nei atstumtųjų, nei vargšų, nei dvasiškai silpnų. Kiekvienam Aš atskleidžiu jo gabumus, kad jis galėtų išeiti į kelią – patenkintas tuo, kad yra mano mokinytis ir gali būti naudingas savo artimui.

20. Mano naują tautą sudarys pranašai, patarėjai, mokytojai, sielos gydytojai.

21. Mano Žodis pasiekia šias širdis kaip vėjo dvelksmas, kuris pakursto jų tikėjimo liepsną. Nes Aš noriu juos visada matyti degančius kaip šviesulius.

22. Mano Žodis Antrajame Laike, kaip ir mano darbai, atvėrė žmonėms kelią į Dangų, o šiais laikais Aš jums atnešiau naujas pamokas. Argi negirdėjote Dvasinio pasaulio balso? Argi nejutote to pasaulio, kurį laikėte tokiu tolimu ir neaiškiu, artumu?

23. Supraskite, su kokia šviesa ir kokia meile jūsų dvasiniai broliai ir seserys pasirodė tarp jūsų.

24. Jūs nežinote tikslios vietos, iš kurios ateina tie Šviesos dvasios, tie globėjai ir taikos sargai. Bet esate tikri, kad jie ateina iš aukštesnių anapusinių pasaulių.

25. Taip ir yra, žmonija, jie ateina iš aukštesnių buveinių ir pasaulių nei jūsų, kad padėtų jums pakilti į tobulumą. Lygiai taip pat jie padeda tiems, kurie gyvena kituose Žemės pasauliuose ir kuriems taip pat reikalingos aukštesnės žinios.

26. Jei kas nors mano mokymą, kuris jums perteikiamas šiose pamokose, laikytų blogu, tai Aš jam sakau tiesą, kad jis nežino, ką sako, ir nepažįsta Dieviškojo Mokytojo. Argi nejaučiate tų būtybių ir pasaulių dvasinio artumo? Argi nesuprantate dieviškojo plano sukurti iš visų vieną šeimą?

27. Aš duodu jums šiuos apreiškimus, kad pradėtumėte rūpintis savo ateitimi, taip pat kaip ilgą laiką Žemėje rūpinotės savo materialinės gerovės gerinimu.

28. Klausykitės Dvasinio pasaulio balso, nes jis liudija apie sielos nenuilstamą veiklą, kai ji stengiasi, apsivalo, atlygina nuodėmes, imasi misijų – trumpai tariant: kai ji artėja prie savo Tėvo.

29. Supraskite, kad šiuo Trečiuoju Laiku, Šventosios Dvasios apreiškimų epocha, buvo visiškai natūralu, jog Ji jums kalbėjo apie dvasinį gyvenimą.

30. Nes tik šis mokymas galės išgelbėti žmoniją iš audringos ir neramos aistrų, godumo, piktadarybių, puikybės ir nesąžiningų žmonių machinacijų jūros. Mano Žodis atėjo kaip gelbėjimo valtis, kad išgelbėtų nelaimėlius, apvirtusius aistrų jūroje.

31. Mokiniai, jums patikiu savo Žodį, pajuskite Mane jo prasmėje. Rytoj šie balso nešėjai išnyks, jų užduotys bus pakeistos, ir liks tik mano Žodis, užrašytas tuose raštuose, kuriuos auksiniai plunksnakočiai sukūrė pagal mano valią.

32. Mokiniai: Kas per šį apreiškimą atpažįsta mano Žodį, tas privalo taip pat suprasti, kad dabar atėjo laikas imtis atkurti viską, ką sunaikino žmonių blogumas.

33. Jeigu visi pakviestieji skubėtų prie Viešpaties stalo, kur patiekiamas sielą maitinantis maistas, jis būtų pilnas; tačiau ne visi pakviestieji atėjo.

34. Žmogui būdinga neįvertinti Dievo malonių, todėl, kai jiems išsiuntėte kvietimą, matėte, kaip daugelis jūsų artimųjų jus atstūmė.

35. Tačiau Aš jums sakau, kad tie nedaugelis, kurie prisėda prie mano stalo ir atkakliai manęs klauso, norėdami iš manęs mokytis, bus tie, kurie žmonių miniai atskleis mano Žodžio didybę, šio mokymo prasmę, kuris

ragina žmones atkurti pasaulį, kuris pasiekė savo pabaigą, ir užleisti vietą šviesesniai bei aukštesniai.

36. Kad galėtumėte gauti tyresnį žodį ir tyresnį skelbimą per žodžio nešėjus, Aš jums patariau siekti dvasingumo ir paprastumo. Nes tada iš jų lūpų, kaip prinokęs vaisius, skamba meilės kupinas ir turiningas žodis.

37. Tiems, kurie nesuvokė, kad būtent paprastumo forma labiausiai spinduliuoja mano Žodžio tiesą ir šviesą, ir kurie siekia išoriškai įspūdingų pasisakymų, kuriais galėtų sužavėti žmonių minias, – jiems sakau, kad veiksmuose ir elgesyje, kuriuos vykdyte mano mokymo ribose, turi viešpatauti tik nuoširdumas.

38. Jau nebe laikas maitinti savo sielą paslaptimis, net jei tos paslaptys jums turi nežinomojo trauką.

39. Kodėl norite daryti įspūdį išorinėmis apraiškomis, kurių jūsų artimieji nesupranta? Kodėl rodote tariamai antgamtinius veiksmus, kurie iš tikrųjų yra be šviesos ir tiesos? Argi nepakanka esmės, kurią skleidžia mano Žodis, argi nėra nuostabu, kad Aš kalbu per jūsų lūpas?

40. Kaip daugelis iš jūsų yra prisirišę prie juslių! Tačiau turite įsitikinti, kad viskas, ką pridėsite prie mano apreiškimo, kuris yra toks paprastas ir nesudėtingas, nes yra mano, bus tarsi šiurkštus ir grubus šydas, trukdantis jūsų artimiesiems pažinti tiesą.

41. Prieš pradėdami vykdyti bet kurią iš užduočių, kurias jums siūlo šis darbas, giliai apmąstykite tai, ko Aš jus mokiau, ir tai, ką ketinate daryti, kad nepadarytumėte nieko, kas prieštarautų mano įstatymui.

42. Kiek daug tų, kurie laiko save paklusniais mokiniais, – to net nesuvokdami – maištauja prieš mano valią; ir kiek daug tų, kurie laiko save spiritualizmo apaštalais, dėl savo darbų yra pirmieji, kurie jį atmeta, todėl jie yra to mokymo, kurį skelbia, priešai.

43. Ko tikimasi iš dvasiškai išsivysčiusio žmogaus? Tikimasi savikontrolės, jo sugebėjimų ir dvasinių gabumų pasireiškimo. Supraskite, kad žmogaus intelektas vis augs, ir vis daugiau žmonių sugebės suprasti Dievo darbą. Kalbant apie sielą, ji negali likti pasyvi – jos troškimas tobulėti yra tarsi instinktas, verčiantis ją siekti aukštumų, nuolat stengtis tobulėti dieviškųjų įstatymų nubrėžtais keliais.

44. Mokiniai, dar kartą jums sakau, kad turite ieškoti dvasinio tobulėjimo paprastumo ir nuoširdumo keliais, kad turite atsisakyti savo lūkesčių, susijusių su tuo, ką vadinate antgamtiniu. Nes jei esate įsitikinę, kad einate tiesos keliu, tikėkite tuo, ką išgirstate iš Manęs, ir supraskite, kad šiuo metu Aš mokau jus jausti subtiliai ir atmesti nereikalingus sudėtingumus.

45. Tie, kurie nesugeba pasitenkinti tuo, ką skelbia ir išreiškia mano Žodis, elgiasi taip, nes jų materialistinis mąstymas tikisi nepaprastų įvykių, kad galėtų patikėti mano apreiškimu. Jie tikisi, kad iš dangaus kris ugnis arba kad jūros atsivers, kad būtų matomi jų gelmės, ir tada jie pasakytų: „Dievo teismas atėjo į žemę.“ Tačiau Aš jūsų klausiu: kodėl jus gąsdina tokie įvykiai? Ar norite, kad jie būtų vieninteliai, galintys apreikšti Dievo teisingumą ir galią, nors jūs turėtumėte jausti ir atpažinti Jo buvimą tame, kas atskleidžia taiką ir meilę?

46. Argi tiesa, kad mano išsiskyrimas šiuo metu kelia žmonijai siaubą, siekiant liudyti, jog tai yra dieviškas įvykis?

47. Verčiau linkėkite, kad įrodymas, jog Aš buvau su jumis, būtų vilties šviesa į geresnę ateitį, kad tai būtų žmonijos drebuly, tikėjimo kibirkštis, leidžianti jai savo vargų apsuptyje pamatyti naujos aušros šviesą.

48. Norėčiau, kad visur ieškotumėte dieviškojo gėrio išraiškos, nes visur ją rasite. Tačiau kadangi esate dar pernelyg nebrandūs, kad atrastumėte šią dieviškąją meilę, kuri yra dvasinė, pažvelkite į jus supančią gamtą, kuri kiekviename žingsnyje kalba jums apie Kūrėjo meilę savo vaikams. Jei kartais patiriate, kad ši gamta elgiasi su jumis griežtai, žinokite, kad ir ji yra tvarinys, kuris, kaip ir jūs, yra pavaldus vystymuisi ir tobulėjimui, ir kad tuo mastu, kuriuo ji kyla tobulėjimo laiptais, egzistuojančiais visų tvarinių kelyje, ji galės tapti prieglobsčiu vis protingesnėms ir dvasiškai labiau išsivysčiusioms būtybėms.

49. Pasirūpinkite, kad mano žodis būtų išsaugotas raštu, kad rytojaus žmogus tai, ką Aš jums dabar pasakiau, atpažintų kaip pranašystę.

50. Tauta, jei nori žengti į priekį, įveik savyje glūdinį tingumą. Jei norite būti didi, taikykite mano principus savo darbuose. Jei norite pažinti save, tyrinėkite save per mano Žodį.

51. Supraskite, kaip labai jums reikalingas mano Žodis, kuris siūlo meilę, išmintį, patarimus ir pagalbą. Bet tuo pačiu metu jaukitės atsakingi už tai, ką Aš jums duodu, nes jūs nesate vieninteliai, kuriems to reikia pasaulyje. Yra daugybė tų, kurie alksta ir trokšta šių mokymų, ir jūs turite nepamiršti pasiruošti, kad galėtumėte eiti pas juos su mano meilės žinia.

52. Su kantrybe ištuštinkite savo kančios taurę. Iš tiesų, sakau jums, jo kartume rasite šviesą savo sielai. Skausmas leis jums išgirsti sąžinės balsą, nors turiu jums pasakyti, kad ta našta, kurią atsinešėte – tas skausmas, kurį patyrėte, ir tos ašaros, kurias išliejo jūsų akys, nėra būtent tas gyvenimo kelias, kuris nubrėžtas mano pėdsakais ir mano įstatymu. Kankinimo kelias, kurį nueisite, yra atpirkimo ir apvalinimo kelias, kurį jūsų siela turi pereiti, kad pasiektų tikrojo gyvenimo kelią, kur žmonės tik myli vieni kitus, tarnauja ir siekia gėrio.

53. Įsidėmėkite visa tai, kad žinotumėte: norėdami man tikrai tarnauti, pirmiausia turite praeiti apvalinimo procesą, kol neliks nieko iš to, ką padarėte neteisingai. Jūsų pavyzdys padės ateities kartoms rasti išvalytą kelią ir nepasiklysti krūmuose ar nesusižeisti į kelio akmenis.

54. Jums, dvasininkams, patikiu užduotį nugriauti tą barjerą, kurį žmonija pastatė tarp savęs ir Dievo – barjerą, sudarytą iš klaidingo tikėjimo, tik tariamo tikėjimo Amžinybe, iš materializavimo ir nereikalingų kulto apeigų.

55. Tau, tauta, pavedu užduotį nuversti nuo pjedestalo Auksinį veršį, kurį žmonės vis dar garbina, nors ir mano esą toli nuo stabmeldystės ir pagonybės.

56. Tačiau Aš jums sakau, kad savo kovoje neturite naudoti jėgos, prievartos ar įžeidžiančių žodžių. Jūsų ginklai turi būti Šviesos Žodis, atskleidžiantis tiesą, meilės darbai, apgaubiantys kenčiančiuosius paguoda, ir jėga, trykštanti iš jūsų maldų bei minčių.

57. Kai pašalinsite kliūtis, kurios nukreipė žmones nuo dvasinio kelio, pamatysite labai didelių pokyčių žmogaus gyvenime pradžia. Šie pokyčiai įvyks dvasinėje srityje, moralėje, mokslo srityje, institucijose, jūsų valdymo formose.

58. Niekas negalės ištrinti šios tautos pėdsakų Trečiajame laikmetyje, nes jos darbuose bus mano tiesos galia.

59. Ar suprantate, kam skausmas jus grynina? Jūsų kelias yra nužymėtas, jūsų misiją nustatė Aš.

60. Aš išplėšiau iš jūsų širdžių „mirtį“, kurią nešiojate savyje, Aš pripildžiau jus gyvenimu.

61. Ta mirtis buvo jumyse, nes jūsų sielose užgeso tikėjimas ir viltis, nes jums trūko pažinimo šviesos. Aš prieš jus pastatiau gyvybės medį, kurio vaisiai, kupini turinio, dangiško skonio ir gausaus saldumo, krenta ant klausytojų minios, kad pašalintų jų dvasinį nepriteklių.

62. Šiuo metu Aš jūsų širdyse statau šventyklą, kurioje bus aiškiai jaučiamas mano buvimas, kurioje bus aiškiai girdimas mano balso tonas ir iš kurios visai žmonijai sklisdavo šviesa ir ramybė.

63. Pirmuoju laikotarpiu Aš įkvėpiau jums to didžiojo sielos šventovės pamatų klojimą. Tuo metu, kai buvau tarp žmonių kaip Mokytojas, Aš mokiau jus, kaip statyti aukštas sienas, o dabar Aš jums atskleidžiu, kaip turite užbaigti tą darbą, kuris, kai bus užbaigtas, turės būti vertas jūsų Tėvo akivaizdos.

64. Ar galite Man pasakyti, kokia yra kiekvienos iš šių trijų pamokų, kuriomis Aš jus įkvėpiau statyti Šventosios Dvasios šventovę, esmė? Taip, tauta, būkite palaiminti, nes jūs visi viduje atsakote į mano klausimą ir

artėjate prie tiesos: šventovės pamatai buvo tie, kuriuos mokė Pirmojo laikotarpio įstatymas.

Aukštos sienos buvo meilė ir gailėstingumas, kuriuos Mesijas savo mokyme atnešė žmonėms. Kupolai, kolonos ir aukuras, kuriais turėjo būti papuoštas šis kūrinys, yra išmintis, dvasingumas ir pakilimas, kuriais mano Dvasia šiuo laikotarpiu įkvėpė jus savo šviesos žinute.

65. Ši šventovė, kurią Aš pastatiau per tris amžius, yra ta, apie kurią kalbėjau netikintiesiems, kai, rodydamas į Jeruzalės šventovę, jiems pasakiau: „Sugriaukite šią šventovę, ir per tris dienas Aš ją atstatysiu.“

66. Mano šventykla netrukus bus užbaigta, o iš tos Jeruzalės šventyklos neliks net pamatų, kaip ir iš kiekvienos šventyklos, kuri nėra pastatyta ant mano Meilės ir Dvasinio pakilimo įstatymo pamatų, neliks nė vieno akmens ant kito.

67. Pažvelkite, koks didis yra šios eros spindesys, pamatykite naujų laikų šviesą, kurioje išsipildo visos mano duotos pranašystės ir tos, kurias daviau per savo pranašus.

68. Kiek kelių jūs nuėjote ieškodami tiesos, kad pasiektumėte Mane! Nei mokslai, nei filosofijos neatsakė į jūsų šauksmą, ir po savo paieškų jūs prieinate prie išvados, kad ši tiesa įsišaknijusi Manyje ir spinduliuoja iš Manęs į visas būtybes.

69. Aš apšvietiau žmogų, kad jis gyventų tikrą gyvenimą ir suvoktų palaimingą likimą, kurį jam numatiau. Jis yra vienintelė būtybė, sukurta „pagal mano atvaizdą ir panašumą“, todėl yra man artimiausia. Jis turi mano Dvasios dvelksmą ir dėl to gali atlikti darbus, panašius į mano darbus.

70. Jūs turite valią ir valios laisvę, kad elgtumėtės protingai, paklustumėte sąžinės balsui, kuris yra mano paties balsas, ir per jį suvoktumėte, kas leidžiama, ką jums leidžiama naudoti, ir atmestumėte tai, kas nederama, kas jums nepriklauso. Tačiau Aš mačiau, kad nuo pirmųjų savo gyvenimo Žemėje dienų jūs linkstate į materializmą ir pradodate neigti savo dvasinę misiją, kuri yra pagrindinė jūsų egzistencijos priežastis.

71. Nuo pačių seniausių laikų Aš jums palikau savo įsakymus, vedančius į taiką ir dvasinę laimę, o vėliau Jėzuje Aš jums apreiškiau savo meilę.

72. Šiuo laikotarpiu Aš kalbėjau jums ne kaip griežtas teisėjas, o kaip Tėvas, tačiau jūs nesupratote tos begalinės meilės, kuri viską supranta ir atleidžia – tos meilės, kuri yra kantrybė ir dosnumas, kuri nori tik gėrio ir jį skleidžia visiems savo kūriniams.

Jei norite teisėtai vadintis mano vaikais, mylėkite, nes būtent per šią dieviškąją meilę, kuri viską sukūrė, jūs buvote suformuoti tam, kad

galėtumėte ją siūlyti kitiems. Tada suprasite savo paskirtį – mylėti, saugoti ir laiminti kaip jūsų Tėvas, o įvykdę savo užduotį, sugrįšite pas Mane, kad kartu su Manimi sudarytumėte vieną Dvasią.

73. Jau pačiais ankstyviausiais laikais Aš mokiau jus mylėti Mane dvasiškai ir sakiau jums, kad šiame pasaulyje niekas negali Manęs atstovauti, išskyrus dorybingą žmogų. Aš nemokiau jūsų jokių akivaizdžių apeigų ar kulto ir sakiau jums tik tiek: jei norite bendrauti su savo Tėvu, pakelkite savo sielą, siekite aukštumų. Iš ten pas jus ateis visos dovanos ir gėrybės, kurių prašote.

74. Tuomet Aš jums sakiau, kad neturėtumėte bijoti mirties, nes jos nėra. Mano kūrinijoje viskas gyvena, auga ir tobulėja. Fizinė mirtis yra tik laikotarpio, kurį siela išgyvena, pabaiga, kad vėliau ji galėtų sugrįžti į savo pirminę būseną ir toliau tęsti savo tobulėjimo kelią. Tikėkite, pasitikėkite, ir gyvensite amžinai. Šiandien labiau nei bet kada anksčiau turite ginkluotis tikėjimu, nes išgyvenate išbandymų ir sunkumų erą. Gamtos jėgos, kurios turi išgryninti žmogų, yra išlaisvintos ir neatsisakys, kol nesugrąžins jo prie proto, gėrio ir teisingumo.

75. Atsikratykite puikybės ir leiskite klestėti nuolankumui bei paprastumui, kad galėtumėte priimti visus neišvengiamus išbandymus. Supraskite, kad būtina pereiti per šį išbandymų katilą, kad atgautumėte savo tyrumą. Šiandien, kai gaunate dar vieną pamokymą ir žinote, kad jau nebebūsate dvasiniame vaikystės ar paauglystės etape, o pasiekėte brandą, galėsite suprasti mano žodžius iš ankstesnių laikų ir tuos, kuriuos jums duodu šiandien.

76. Neprašykite pažinti mano slapčiausių sumanymų, nes iki to jūs negalite prieiti. Žinokite tik tai, kad Aš esu visiškai visur esantis ir visagalis, kad mano Dvasia užpildo visatą ir tuo pačiu gyvena kiekvienoje sieloje, ir kad Aš myliu visus bei suteikiu tai, kas būtina jų gyvenimui, kad ši šviesa suteiktų jums viltį ir pasitikėjimą ateitimi.

77. Aš žinau viską, ką jūs kenčiate ir ko tikėtės, ir jaučiu jūsų skausmą. Sakau jums tik tiek, kad pasinaudotumėte ta jėga, kurią Aš jums daviau, tada jūsų išbandymai bus palaiminti.

78. Jūs, kurie buvote išrinkti priimti šią žinią, turite būti budrūs ir pasiruošti. Nes po 1950 metų turėsite nešti savo artimiesiems žinią, kad Aš sugrįžau pas jus. Tačiau kai matysite, kaip siautėja chaosas, ir visur girdėsite skausmo šauksmus, prisiminkite, kad taip pat, kaip suariami laukai, taip ir žmogaus širdis turi pasiruošti priimti sėklą.

79. Šiuo laikotarpiu aš suteikiu jums privilegiją bendrauti su dvasinėmis būtybėmis, pasižyminčiomis didžiuliu iškilumu ir patirtimi. Ne tik mano Dvasia, susieta su žmogumi per mano spindulį, bet ir Dvasinis pasaulis

atėjo jums į pagalbą ir taip įvykdė labai aukštą misiją. Kiek daug meilės ir gailėstingumo, kuriuos savo buvimu šioje žemėje parodė tie daugeliui nežinomi būtybės, ir kaip jie priartino šį pasaulį prie to pasaulio, kuriame jie gyvena, kad sudarytų sandorą ir pakeltų jus dorybės keliu!

80. Jūs, kurie esate pašaukti tapti jų apreiškimo įrankiais, – tarnaukite jiems su meile ir pasiruoškite, nes jūs esate indai, kurie priima Žodį, kurį skleidžia jų Dvasia. Tik taip galėsite pasigirti turintys tiesą, kurią Aš ir Dvasinis pasaulis atnešėme žmonijai.

81. Tą tiesą, kurios taip labai ieškojote, Aš jums atskleidžiu šiais paprastais ir aiškiais žodžiais. Aš gausiai siūlau jums šią tiesą, kuri yra ne kas kita, kaip meilė, kad jūs ją turėtumėte amžinai ir dalytumėtės ja su savo artimaisiais. Pajuskite ją, saugokite ją savo sieloje, nes ji yra dieviškoji esmė, kuria jūs maitinsitės amžinai.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Mokymas 286

1. Mano Dieviškoji Šviesa spinduliuoja visur; kur tik manęs ieškosite, ten rasite mano buvimą.

2. Aš esu Tėvas, siekiantis, kad tarp visų Jo vaikų įsivyrėtų harmonija – tiek tarp tų, kurie gyvena Žemėje, tiek tarp tų, kurie gyvena kituose pasauliuose.

3. Dvasinė harmonija tarp visų būtybių jiems atskleis didelius atradimus, atneš dvasios ir dvasios bendravimą, kuris sutrumpins atstumus, priartins toli esančius ir panaikins barjerus bei sienas.

4. Noriu, kad pasiektumėte ramybę, kuri yra didžiausias atlygis, kurio galite siekti Žemėje.

5. Mokiniai, nenukrypkite nuo nubrėžto kelio ir jokių būdų nekeiskite mano mokymų, nes tuomet negalėsite pasiekti tos dvasinės harmonijos, nei atrasti visko, ką Aš laikau paruoštu jūsų pakilimui.

6. Tapkite verti mano slaptosios išdo apreiškimų, užsitarnaujant nuopelnus meilės, gailestingumo ir kilnumo darbais.

7. Dvasia turi vadovauti protui, o protas, vedamas tik širdies, trokštančios žmogiškojo didingumo, neturi valdyti jūsų gyvenimo. Turėkite omenyje: jei leisite, kad jus valdytų tai, ką liepia jūsų smegenys, jūs jas per daug apkrausite ir neperžengsite to, ką leidžia jų menkos jėgos. Aš jums sakau: jei norite žinoti, kodėl jautėte įkvėpimą daryti gera ir kodėl jūsų širdis užsidega meile artimui, leiskite, kad jūsų širdį ir proto galias vestų Dvasia. Tada jūs stebėsitės savo Tėvo galybe.

8. Jei žmonės, vietoj to, kad su tokiu dideliu užsidegimu ir su tokiu jei jie, rodydami man šiek tiek pagarbos, kreiptųsi į mane su meile ir nuolankumu — su koku paprastumu ir lengvumu jie gautų savo Tėvo atsakymą, kai jis jiems atskleistų žinias, kurių jie Jo prašo.

9. Kai klausiate Manęs ar prašote Manęs, nesistenkite aiškiai išdėstyti Man savo problemos ir nesistenkite savo protu ieškoti geriausiai suformuluotų sakinių. Man pakanka, kad jūsų dvasia tuo metu atsiribotų nuo pasaulio, o širdis ir protas būtų tyri, kad galėtų priimti mano įkvėpimą. Kokia jums nauda iš nuostabių žodžių, jei nesugebate pajusti mano buvimo savo viduje?

10. Aš viską žinau, ir jums nereikia Man nieko aiškinti, kad Aš jus suprasčiau.

11. Jūs klausiate Manęs, kuo susideda malda, ir Aš jums atsakau: leisti savo dvasiai laisvai pakilti pas Tėvą; visiškai pasitikėdami ir tikėdami atsiduoti tam veiksmui; širdyje ir protu priimti įspūdžius, kuriuos užfiksavo dvasia; su tikru nuolankumu pritarti Tėvo valiai. Kas meldžiasi tokiu būdu,

tas kiekvieną savo gyvenimo akimirką džiaugiasi mano buvimu ir niekada nesijaučia, kad jam ko nors trūksta.

12. Dažnai per amžius Aš pats artėjau prie žmonių, tačiau dabar atėjo laikas, kad *žmonės* ieškotų Manęs ir patys artėtų prie Manęs. Jie *gali* tai daryti, nes jų dvasinis brendimas suteikė jiems galimybę pasiekti tikrą dialogą su savo Tėvu.

13. Šis „Trečiasis laikotarpis“ yra prisikėlimo laikas. Sielos buvo panašios į mirusiuosius, o kūnai – į jų kapų duobes. Bet pas juos atėjo Mokytojas, kurio Gyvenimo Žodis jiems tarė: „Išeikite ir pakilkite į Šviesą, į laisvę!“ Kas iš jų atvers akis tiesiai ir sugebės pakelti savo gyvenimą, darbus bei jausmus meile artimui, tas šio pasaulio nebežiūrės kaip į tremties vietą ar ašarų ir atpirkimo slėnį, nes vis labiau jaus tikrojo taikos džiaugsmą, kurį suteikia sielos ramybė. Ta pakilios nuotaikos būsena šiame gyvenime bus tobulos ramybės ir šviesos atspindys, kuriuo siela mėgausis geresniuose pasauliuose, kur Aš pats ją priimsiu, kad suteikčiau jai prieglobstį, vertą jos nuopelnų.

14. Šią malonės dieną jūs minite tą dieną, kai Elijas pasirodė per Roque Rojasą ir priminė jums, kad Dieviškojo Mokytojo sugrįžimas buvo artimas, bei paragino jus melstis ir atsinaujinti.

15. Mozė atvedė savo tautą prie Sinajaus kalno papėdės, kur liepė jai melstis, pasninkauti ir apsivalyti, kad galėtų laukti savo Viešpaties, Jehovos, buvimo.

16. Mozė buvo dvasinio atgimimo pradininkas, Jehovos kelio paruošėjas, įstatymų leidėjas. Tą dieną, kai jis nusileido nuo kalno su įstatymo plokštėmis, Izraelio tauta ją minėjo, kaip dabar darote jūs, minėdami tą dieną, kai per Roque Rojas jums buvo apreikšta, kad Mozės Testamentas, Jėzaus palikimas ir Elijo žinia sudarys vieną knygą: Tiesos ir Gyvenimo knygą.

17. Kaip Mozė paruošė savo tautos širdis priimti Jėhovą, o šiandien Elijas pažadino jus, kad išgirstumėte Dieviškosios Dvasios balsą, taip pat ir Elijas – reinkarnavęsis į Joną, vadinamą Krikštytoju – ragino minias atgailauti ir melstis bei skelbė jiems, kad Dangaus karalystė artėja prie žmonių. Nes mokyme, kurį Aš jums atnešiau, ir mano pamokymuose buvo Tėvo buvimas ir Dangaus šviesa.

18. Kristus yra Tobulumo apreiškimas; Jame galite įžvelgti amžinąjį įstatymą, rasti begalinę meilę ir grožėtis absoliučia išmintimi.

19. Jėzus savo gyvenimu apšvietė įstatymą, kurį Izraelis gavo iš Mozės, ir pranešė jums, kad vėliau ateis Guodėjas, kuris paaiškins ir išaiškins viską, ko mokė Kristus ir kas buvo neteisingai išaiškinta.

20. Kristus apima visus amžius, Jo buvimas tęsiasi per amžius, nes Jis yra „Amžinasis Žodis“.

21. Elijas yra kelio parengėjas, paslapčių aiškintojas, jis yra raktas, atveriantis duris, kad jūs įsiskverbtumėte į gilumą. Jis yra dvasinis išlaisvintojas, pasiūstas žmonių sudvasinimo užbaigimo laikotarpiu, kurį pradėjo Mozė.

22. Tebūnie palaiminta, tauta. Jūs džiaugsmingai minite Trečiojo amžiaus pradžią ir šią dieną skiriate jo atminimui. Tai daugiau nei tradicija – tegul ši diena jums tampa apmąstymų, studijų, vidinio susikaupimo diena, kurią galite pajusti tų dieviškųjų svarstyklių buvimą, kurios sveria ir registruoja visus jūsų darbus visame nueitame kelyje.

23. Iš to, ką šiandien išgirsite iš Manęs ir apie ką turėsite apmąstyti, galėsite sukaupti žinių lobį. Kai ateis jūsų kovos laikas, jums netrūks nei argumentų, nei pagrindimų, kad paaiškintumėte, kokie yra tvirti ir amžini pamatai, ant kurių pastatyta ši doktrina, kurią jūs vadinate spiritualizmu.

24. Jūs matote Trečiojo laikotarpio aušrą, kai dvasinis aiškumas intensyviai spinduliuoja ir keičia jūsų gyvenimą.

25. Šio naujo laikotarpio pradžią žymės didžiosios kovos, smarkios kančios, sumaištis ir nesutarimai. Tačiau visa tai bus tik pradžioje. Vėliau įsivyras taika, o taikos pasekmė bus sielos išsiskleidimas, kuris atskleis jos kilimą per darbus, kupinus tikėjimo, meilės ir dvasingumo.

26. Daugelis iš jūsų ateina verkdami, prakeikę skausmą. Aš atleidžiu jūsų klaidas, atsižvelgdamas į tai, kad jos kyla iš jūsų nežinojimo.

27. Nuraminkite savo širdį ir pasiruoškite protu, kad suprastumėte, ką Aš jums dabar sakau, gyvenimo mokiniai: jei vėl pajusite, kad skausmas persmelkia jūsų širdį, trumpam atsiribokite nuo visko, kas jus supa, ir likite vieni. Ten, savo miegamojo intymumo aplinkoje, kalbėkitės su savo siela, imkitės savo skausmo ir tyrinėkite jį, tarsi paimtumėte į rankas kokį nors daiktą, kad jį išnagrinėtumėte. Tokiu būdu ištirkite savo sielvartą, suvokite, iš kur jis kyla ir kodėl atsirado. Klausykitės savo dvasios balso, ir tikrai, sakau jums, iš to apmąstymo jūsų širdis gaus šviesos ir ramybės lobį.

28. Šviesa jums parodys, kaip pašalinti skausmą, o ramybė suteiks jums jėgų ištverti, kol išbandymas baigsis.

29. Tada patirsite, kaip, nukreipdami savo mintis į Mane, kad pasimelstumėte, sakysite Man: „Mokytojau, atleisk man, neteisybė nėra mano likime, aš esu neteisingas sau pačiam.“

30. Tai yra pamoka, kurios jūs, mokiniai, visada turite būti sąmoningi – suvokdami, kad būtent tokiu elgesiu galite pakelti protą iki Dvasios aukštumų. Nes tik Dvasia žino tikrąją sielos padėtį ir žmogiškąją tikrovę.

31. Aš mokau jus tyrinėti save, kad pažintumėte save, kad meditacijos ir maldos pagalba savo esybės gelmėje atrastumėte didžiąsias gyvenimo pamokas.

32. Šiandien daugelis keikia skausmą, bet rytoj jie jį laimins kaip Mokytoją, kuris juos išmokė aukštų ir gražių pamokų.

33. Norėčiau, kad visada būtent Mokytojo meilė mokytų jus gyvenimo kelio ir prasmės. Bet jūs nusprendėte, kad jus mokytų skausmas. Netrukus paliksite šį kartų mokytoją už savęs, kad priimtumėte pamokas to, kuris jus moko su meile ir švelnumu.

34. Jei kol kas negalite atsikratyti savo skausmo, neškite jį kantriai. Nepraleiskite jo pamokų, mylėkite jį, nes jis valo jūsų dėmę ir daro jus didelius tikėjime, dorybėje ir kantrybėje.

35. Jei tikite mano žodžiu, turite tikėti ir ta pamoka, kurioje Aš jums sakiau: „Nė vienas medžio lapas nepajuda be Dievo valios.“ Tada galėsite patikėti, kad Dievo išmintis viską gerai apgalvojo ir kad nėra tokios kančios, kuri žmogui nepalikytų išmintingos pamokos.

36. Gerai apmąstykite, mylima tauta, kad nebesukluptumėte nuolat ir kad ateities įvykiai nerastų jūsų paskendusią letargijoje.

37. Tuo metu, kai jūs nebegyvensite spėjimais ir iš antrų rankų gautomis tiesomis, taip pakildami į tikrovės pasaulį, jūsų siela, nors jūsų kojos vis dar žengs per ašarų ir skausmo pasaulio dulkes, gyvens taikos karalystėje.

38. Tau, tauta, kuri Manęs klausai, sakau, kad turėtum būti laiminga, jei palygintum savo padėtį ir gyvenimą su tomis tautomis, kurios kraujuoja brolių karuose.

39. Jūs turite artimųjų, jums netrūksta duonos, netrūksta stogo virš galvos, turite mano Žodžio maistą, bet nesate patenkinti. Tačiau tie, kurie neturi duonos, kuriems trūksta visko ir kurie negirdi mano Žodžio, kurie neturi paguodos klausydamiesi mano sakinių, kurie yra viltis ir balzamas, kurie drąsina ir padrąsina, yra nuolankesni už jus.

40. Mokykitės laiminti savo skausmą, tarsi tai būtų jūsų džiaugsmi. Laiminkite viską.

41. Argi Aš nešventinu visos žmonijos, niekam neteikdamas pirmenybės? Tą palaiminimo „apvalkalą“ sudaro tiek geri ir romūs, tiek išdidūs ir nusikaltėliai. Kodėl neimkite Manęs pavyzdžiu? Argi jūs jaučiate pasibjaurėjimą kitų veiksmais? Nepamirškite, kad esate žmonijos dalis, kad turite ją mylėti ir atleisti, bet neatsisakyti jos, nes tai būtų tas pats, kas jausti pasibjaurėjimą savimi. Viską, ką matote savo artimuose, turite ir patys – didesniu ar mažesniu mastu. Todėl noriu, kad išmoktumėte gilintis į savo vidų, kad pažintumėte savo dvasinę ir moralinę veidą. Taip išmokssite vertinti save ir turėsite teisę žvelgti ir į kitus.

42. Neieškokite trūkumų savo artimuose; tų, kuriuos turite, pakanka.

43. Nesijaudinkite, kai Aš taip jums kalbu; supraskite, kad mano mokymo žodžiai nėra skirti nei teisiems, nei šventiesiems – jiems Aš kalbėčiau visiškai kitaip. Aš duodu jums savo išgelbėjantį mokymą, kad išgelbėčiau nusidėjėlius, ir perduodu jį per nusidėjėlių lūpas.

44. Aš ateinu tave išgelbėti, žmonija, nes netgi oras, kurį kvėpuojate, yra sergantis. Bet Aš sakau šiai žemei, kuri buvo mano vaikų buveinė ir prieglobstis, kad jei jie ją sumenkino savo nuodėmėmis, jie patys turės atlyginti paskutinę nuodėmę, kurią jai padarė.

45. Supraskite, kad žmonijai reikia didelio mokymo, kad ji galėtų nugalėti visus ją ištinkančius išbandymus. Dabar atėjo tas didis laikas, kurį pranašai skelbė ir regėtojai matė, kai žmonių skausmas pasieks kulminaciją, o Tėvo gailestingumas apšvies visus žmones – laikas, kuris žymės blogio pabaigą ir gėrio pradžią žemėje.

46. O žmonės! Kada jūs būsite pasirengę atnešti gydomąjį balzamą ir taikos žinią tiems, kurie kenčia? Aš vis dar nerandu jūsų širdyse tikros meilės artimui, jūs vis dar kiekviename žingsnyje pasmerkiate save, nes nemylite vieni kitų.

47. Argi nemanote, kad, jei norėčiau, galėčiau kiekvienam iš jūsų parodyti jo klaidas? Tačiau Aš jums taip pat sakau, kad nebebūčiau jūsų Mokytojas, jei jus taip demaskuočiau. Tačiau jei Tas, kuris viską žino, kuris jus tikrai pažįsta, kuris žino jūsų mintis, jūsų neteisias kitų akivaizdoje ir viešai nedemaskuoja – kodėl tada yra tokių, kurie atkakliai siekia sužeisti širdis, sunaikinti laimės jausmus ir teisti svetimus gyvenimus?

48. Šiandien jūs dar esate mano vaikai-mokiniai, ir tikrai sakau jums: aš nevadinsiu jūsų mokiniais ir nepatikėsiu jums savo darbo, kol nebegalėsite sukelti kančių savo artimui, o vietoj to pajusite norą palengvinti kiekvieną skausmą. Kada gi pagaliau savo širdyje pajusite kenčiančiųjų skausmą, kad būtent *jūsų* žodžiai ir darbai nusausintų jų ašaras? Jūs dar per nebrandūs aktyviam artimo meilės veikimui. Jūsų užuojauta nėra didelė, kaip ir jūsų atleidimas.

49. Jei kartą užjausite paralyžiuotąjį, gulintį griovyje, ir pajusite pareigą jį parsivesti į savo namus, pirmiausia išsiaiškinsite jo gyvenimą, nes sakysite, kad nežinote, kas jis yra.

Ar jūs esate tie, kurie nuolat klausėsi mano mokymo žodžių? Tuomet turite žinoti, kad Aš, nežiūrėdamas į jūsų gėdingus bruožus, ieškojau tik jūsų žaizdų, kad jas išgydyčiau savo meile.

Jei trokštate priklausyti mano sėjėjams, turite pažinti ir turėti jėgą, kuri glūdi gėrybėje. Galia, kurioje glūdi gailestingumas, ir stebuklai, kuriuos sukelia širdis, yra vien tik kito kančios pajautimas ar dalijimasis ja.

50. Mylimi mokiniai: Mokymas, kurį gaunate iš Manęs, jums tampa vis aiškesnis nuo pamokos iki pamokos. Ši šviesa 1866 metais pradėjo pasireikšti šviesos kibirkštėmis. Tačiau dabar, paskutiniuose mano apreiškimo metais, pas jus pasiekia ne kibirkštys, o šviesa visa savo pilnatve.

1950 metais mano Žodžio skelbimas šia forma baigsis, tačiau mokymas tęsis. Nes po to, gilindamiesi į mano darbą, jūs atrasite dieviškąją esmę, apie kurią Aš jums taip dažnai kalbėjau, ir džiaugsitės jos skoniu.

51. Aš noriu ne tik, kad liudytumėte, jog mane girdėjote, bet kad taptumėte mano pranašais ir, vykdydami savo misiją, paskelbtumėte dvasinio atgimimo laikotarpį. Tada ateities kartos, sekamos jūsų meilės ir geros valios pėdomis, tvirtu žingsniu žengs saugiu keliu.

52. Šiuo metu savo kelyje susiduriate su erškėčių krūmais ir susidursite su dar daugiau kliūčių bei erškėčių. Tačiau jūsų meilė artimui neturi nukreipti jūsų nuo kelio, kad rytojaus žmonių minios rastų išvالتą kelią.

53. Jūs žinote, kad gėris, šviesa ir tiesa visais laikais susidurdavo su pasipriešinimu žmonių širdyse. Vis dėlto pasitikėkite Manimi, Aš jums ne kartą sakiau, kad tamsa nugalės, nes triumfuos šviesa.

54. Žmonija šiuo metu apsivalo, jos kančios taurė nuplaus jos gėdos dėmes, kad ji iš savo atpirkimo išeitų tyra. Nes dvasinė taikos ir teisingumo karalystė artėja prie žmonių.

55. Argi nematote, kaip pamažu atsipalaiduoja fanatizmo ir stabmeldystės pančiai, kurie varžo žmones? Taip yra todėl, kad Aš atėjau juos išlaisvinti. Vėliau mano Šviesa Žodžio pavidalu pasieks žmones, ir jūs pamatysite, kaip ji, nepaisant savo paprastumo ir nesudėtingumo, privers juos drebėti, ir kaip savo meilės kupinu būdu ji turės galią sukrėsti akmenines širdis, kol privers jas išlieti kristalinio skaidrumo atgailos, atleidimo ir meilės vandenį.

56. Neverkite, mokiniai, dar keletą dienų girdėsite Mane, o ant jūsų kančių dar nukris keletas lašelių medaus, kurį išlieja mano Žodis. Tuo tarpu pasiruoškite, kad po mano išsiskyrimo galėtumėte pajusti mano buvimą.

57. Dabar atėjo apmąstymų laikas, kai turite budėti ir melstis, kad išgirstumėte Dievo balsą.

58. Kartais jūs manęs klausiate: „Viešpatie, kas galėtų pažadinti visą žmoniją, kad ji pakeltų savo dvasią į Tave ir pajustų Tavo buvimą?“ Tačiau Aš jums sakau: nesijaudinkite, mano Dvasia jau lanko juos, kad jie pabustų. Jūs negalite iki galo suvokti mano darbų, todėl nepastebėjote to pabudimo, kurį matau tik Aš.

59. Visi laukia naujos dienos šviesos, taikos aušros, kuri turėtų būti geresnio amžiaus pradžia. Priespaudoje esantys laukia savo išlaisvinimo

dienos, ligoniai tikisi vaisto, kuris jiems sugrąžintų sveikatą, jėgas ir gyvenimo džiaugsmą.

60. Palaiminti tie, kurie moka laukti iki paskutinės akimirkos, nes jiems su palūkanomis bus grąžinta tai, ką jie prarado. Aš laiminu šį laukimą, nes jis yra tikėjimo Manimi įrodymas.

61. Šiandien jūs nesuprantate daugelio mano žodžių, tačiau ateis laikas, kai jūsų protuose užsidegs šviesa ir jūs suprasite kiekvieno mano mokymo prasmę.

62. Mano apaštalai Antrajame laikmetyje daugelio mano žodžių nesuprato tuo metu, kai juos išgirdo. Vis dėlto po mano išvykimo, kai jie pasinėrė į studijas ir apmąstymus, jie pajuto, kaip dieviškoji šviesa užsidegė jų protuose, ir su didžiausiu aiškumu pamatė viską, kas iki tol jiems buvo neperprantama paslaptis.

63. Iki šiol, klausydami Manęs, jūs mano Žodį suvokdavote tik paviršutiniškai. O ką jame radote? Paguodą, balzamą, švelnumą. Vėliau, kai jūsų opos ir žaizdos bus išgydytos ir jūs, užuot prašę mano balzamo savo skausmams malšinti, sieksite išminties, kad paguostumėte savo artimuosius, jūs būsite žengę pirmąjį žingsnį, kad įsigilintumėte į mano mokymų prasmę.

64. Aš matau, kad jūs meldžiatės už pasaulį, ir priimu jūsų širdyse esantį užtarimą. Ateis diena, kai jūs ne tik melstėsit i už tas tautas, bet ir eisite pas jas, kad atneštumėte joms mano Žodžio meilės žinią.

Tebūnie su jumis mano ramybė

Mokymas 287

1. Mano Dvasios balsas, skambantis jūsų sąžinėje, yra tarsi varpo skambesys, kviečiantis žmoniją susimąstyti.

2. Dvasinės išminties knyga laukia atversta, kad didžiosios žmonių minios, didžiosios piligrimų procesijos ateitų pas ją, kad numalšintų savo troškulį šviesai.

3. Paragaukite, paragaukite mano Žodžio, iš kurio esmės teka saldumas, išmintis, balzamas ir ramybė.

4. Sakau žmogui, kad jis pats sau yra nepažįstamas, nes jis neįsiskverbė į savo vidų, nes nežino savo paslapties, nes nežino savo esybės šerdies. Tačiau šiuo metu Aš noriu jį pamokyti knygos, kuri jam taip ilgai buvo uždaryta, turinio, kurioje saugomos visos paslaptys, apie kurias Aš jums jau Antrajame Laike pažadėjau paaiškinti per mano Dvasios šviesą.

5. Dabar atėjo laikas, kai jūs tikrai pažinsite save ir įsiskverbsite į savo sielos gelmes. Tada galėsite pasakyti, kad pradėdote žinoti, kas esate.

6. Žmogus pagaliau pažins savo kilmę, savo paskirtį, savo misiją, savo dovanas ir visą tą begalinį bei amžiną gyvenimą, kuris gyvena ir veria jo aplinkoje. Jis nebegalės įžeisti savo artimo, nebežeis savo bendrapiliečių egzistencijos, nei drįs išniekinti nieko iš to, kas jį supa, nes jis bus supratęs, kad viskas yra šventa. Jis pažins tai, kas glūdi jo sieloje ir kas joje paslėpta, ir tik tada jis turės aiškią viziją ir gilų tikėjimą, kad, kadangi siela yra nuostabi, nuostabi turi būti ir ta buveinė, kurią Tėvas jai paskyrė amžinybėje.

7. Jūs klausiate Manęs, kodėl Aš jums neatskleidžiau visko nuo pat pradžių, kad apsaugočiau jus nuo klupimų, klaidų ir kritimų. Tačiau Aš jums sakau: jūs nebūtumėte galėję suprasti mano apreiškimų, kol jums trūko sielos brendimo ir tobulėjimo. Tuomet jums pakako mano Įstatymo pažinimo kaip tiesaus kelio, kuris turėjo jus nuvesti prie neišsenkančios išminties ir amžinojo apreiškimo šaltinio. Savo išmintį Aš mokiau per laiką, per amžius, nes ji tokia didžiulė, kad jūs nebūtumėte galėję jos suvokti per vieną akimirką.

8. Turiu visas priemones, kad nė vienas iš mano vaikų neliktų be mano išminties paveldėjimo, nes Aš esu Gyvenimas, Galia ir Teisingumas. Iš Manęs kilo jūsų dvasinė siela, taip pat iš Manęs kyla visi gyvenimo pasauliai ir kūnai, kurių jums reikia jūsų tobulėjimo keliui ir dvasiniam tobulėjimui.

9. Žmogus gali nugriūti ir pasinerti į tamsą, todėl jaustis toli nuo Manęs. Jis gali tikėti, kad, kai mirs, jam viskas baigsis. Tačiau Man niekas nemiršta, niekas nepasiklysta.

10. Kiek yra tų, kurie pasaulyje buvo laikomi ištvirkusiais žmonėmis, o šiandien yra pilni šviesos! Kiek tų, kurie paliko savo nuodėmių, ydų ir nusikaltimų gėdos žymes, jau pasiekė savo apvalymą!

11. Jūs manęs klausiate: „Kodėl kelias toks ilgas, o sielos takas toks kupinas išbandymų?“ Nes palaima, kuria ji mėgausis tobulėje karalystėje, kuri jos laukia ir kurią ji turi pasiekti savo nuopelnais, yra labai didelė.

12. Pirmieji žmonės – tie, kurie buvo žmonijos protėviai, – kurį laiką išlaikė įspūdį, kurį jų siela atsinešė iš „Dvasinės slėnio“ – grožio, taikos ir palimos įspūdį, kuris juose išliko tol, kol jų gyvenime neatsirado kūno aistros ir kova dėl išlikimo. Tačiau turiu jums pasakyti, kad tų žmonių sielos, nors ir atkeliavusios iš Šviesos pasaulio, nebuvo kilusios iš aukščiausių buveinių – tų, į kurias galite patekti tik savo nuopelnais. Vis dėlto nekaltumo, ramybės, gerovės ir sveikatos būseną, kurią tos sielos išlaikė savo pirmuosiuose žingsniuose, buvo nepamirštamas šviesos laikotarpis, kurio liudijimą jos perdavė savo vaikams, o šie – savo palikuonims.

13. Žmonių materializuotas protas, neteisingai supratęs to liudijimo tikrąją prasmę, galiausiai įtikėjo, kad rojus, kuriame gyveno pirmieji žmonės, buvo žemiškas rojus, nesuprasdamas, kad tai buvo tų būtybių dvasinė būseną.

14. Ar jūs bent įtariate tą dvasinę tėvynę, kurią palikote, kad atvyktumėte į Žemę? „Ne, Mokytoja“, – sakote Man, – „mes nieko neįtariame, nei prisimename ką nors.“

15. Taip, tauta, praėjo tiek daug laiko, nuo tada, kai nutolote nuo tyrumo ir nekaltumo, kad net negalite įsivaizduoti to gyvenimo taikoje, tos gerovės būsenos. Tačiau dabar, kai esate parengti išgirsti Dvasios balsą ir priimti jos apreiškimus iš jos pačios, jums atsiveria kelias, vedantis į pažadėtąją karalystę tuos, kurie atsigręžia į Mane. Tai ne tas taikos rojus, iš kurio išėjo „Pirmieji“, bet tas begalinis Dvasios pasaulis, išminties pasaulis, tikrosios dvasinės palimos rojus, meilės ir tobulumo dangus.

16. Jei, norėdami keliauti iš *vieno* Žemės žemyno į kitą, turite perkelti daug aukštų ir žemų kalnų, jūrų, tautų, miestų ir šalių, kol pasieksite savo kelionės tikslą, tai turėkite omenyje, kad norėdami patekti į tą Pažadėtąją žemę, taip pat turėsite ilgai keliauti, kad per tą ilgą kelionę įgytumėte patirties, pažinimo, sielos išsiskleidimo ir tobulėjimo. Tai bus Gyvybės medžio vaisius, kuriuo galiausiai mėgausitės, po to, kai daug kovosite ir verskite, norėdami jį pasiekti.

17. Eikite pas Mokytoją, mokiniai. Jūs, avys: priartėkite prie savo Ganytojo.

18. Mokytojas yra vienas, mokinių yra daug, tačiau mano mokymas, kadangi jis yra vienas, skirtas visiems.

19. Aš ieškau jūsų su begaline meile. Aš įdėjau į jūsų sielą tiek daug malonės ir tiek daug dovanų, kad nesu pasirengęs prarasti nė vieno iš savo vaikų. Jūs esate mano Dvasios dalis, esate dalis mano esybės – argi gali būti piktas Tas, kuris jūsų ieško su tokiu uolumu ir tokia meile?

20. Kiekvieną kartą, kai Aš nusileidžiu, kad jums perduočiau savo Žodį, tarp minios randu „paskutinius“ – tai tie, kurie savo širdyse labiausiai manęs klausia. Tačiau Aš noriu jiems įtikti ir visada atsakau į jų klausimus. Šiandien paskutiniai atėję klausia Manęs, koks yra mano sugrįžimo tikslas, o Aš atsakau, kad jo prasmė yra suteikti žmonėms galimybę savarankiškai sugrįžti prie savo pirminio tyrumo.

21. Jei pradžioje jam buvo leista siekti gyvenimo pažinimo ir suteikta valios laisvė veikti, tai šiandien, kai jo siela kaip niekada anksčiau gali spindėti jo dvasios šviesoje, o jo patirtis yra labai didelė, jis vėl girdi tą mylintį, tačiau teisingumo reikalaujantį Tėvo balsą, kuris jam sakė: „Augkite, dauginkitės ir pavaldinkite sau žemę.“ Tačiau dabar ji jam sako: „Grįžkite pas Mane su savo nuopelnais.“

22. Žmogus turi sugrįžti į rojų, kurį paliko, per nuopelnus, pastangas ir aukas, kad pažintų daug paslapčių, kad kovoje, skausme, darbe ir savo tobulėjime taptų vertingu Dievo vaiku – į tą rojų, į kurį jis turi sugrįžti, kad jo niekada daugiau nepalikėtų.

23. Supraskite: kad ši žmonija įgytų tikrą žinią apie tą sugrįžimą į Tyrumą ir Aukštumą, žmonių protuose ir sielose vyks kova, sukrėtimai ir sumaištis. Mano aiškus, mylintis ir įtikinantis mokymas parodys pasauliui šviesų sugrįžimo kelią, ir žmonės vienas po kito ateis pas Mane. Tačiau jie nebebus prislėgti savo nuodėmių naštos, bet žvelgs į aukštumas, su tikėjimu širdyje ir meilės kryžiumi ant pečių.

24. Durys bus atviros, o mano meile kupina Dvasia bus pasirengusi pritraukti sielą prie savo dieviškosios krūtinės, nuo kurios ta siela niekada daugiau neatsiskirs.

25. Jūs, žmonės: jei tik instinktas vestų visus jūsų gyvenimo veiksmus, jūsų Tėvas nebūtų turėjęs jums apreikšti savo Įstatymo, nei būtų turėjęs ateiti kaip Atpirkėjas, kad jus išgelbėtų. Bet jūs nepriklausote nuo savo instinkto, jūsų veiksmus lemia aukštesnės jėgos, ir tos jėgos yra dvasinėje sieloje.

26. Siela džiaugiasi valios laisve, kurios pagalba ji turi užsitarnauti nuopelnų, kad pasiektų išgelbėjimą.

27. Kas veda, nukreipia ar pataria sielai jos laisvojo tobulėjimo kelyje, kad ji atskirtų leidžiamą nuo neleidžiamo ir taip nepasiklystų? Sąžinė.

28. Sąžinė yra dieviškoji kibirkštis, aukštesnė šviesa ir jėga, padedanti žmogui nenusidėti. Kokios nuopelnų būtų žmogui, jeigu sąžinė turėtų materialią galią, priverčiančią jį likti gėryje? Noriu, kad žinotumėte, jog nuopelnas yra klausytis to balso, įsitikinti, kad jis niekada nemeluoja ir neklysta savo patarimuose, bei ištikimai laikytis jo nurodymų. Kaip, be abejo, galite suprasti, norint aiškiai išgirsti tą balsą, reikia treniruotės ir susikaupimo į save. Kas iš jūsų šiuo metu praktikuoja tokį paklusnumą? Atsakykite sau patys.

29. Sąžinė visada pasireiškė žmoguje; tačiau žmogus dar nepasiekė tokio išsivystymo lygio, kad visą savo gyvenimą galėtų leisti vadovauti tai šviesai. Jam reikalingi įstatymai, mokymai, taisyklės, religijos ir patarimai.

30. Kai žmonės pasieks, kad galėtų susisiekti su savo dvasia, ir, užuot ieškoję dvasinio pasaulio išorėje, ieškos jo savo viduje, jie galės išgirsti švelnų, įtikinamą, išmintingą ir teisingą balsą, kuris visada gyveno juose, nors jie į jį ir neklusė, ir jie supras, kad Dvasioje yra „ „ Dievo buvimas, kad Ji yra tikrasis Tarpininkas, per kurį žmogus turi užmegzti ryšį su savo Tėvu ir Kūrėju.

31. Pirmasis žingsnis žmonių atsinaujinimui, siekiant pasiekti dvasinio pakilimo būseną, yra gailestingumas. Gailestingumas sielai, gailestingumas kūnui, gailestingumas artimiesiems. Tačiau turiu jums pasakyti, kad šis jausmas nebuvo teisingai supastas: gailestingumas yra pavadinimas, kurį jūs suteikiate tam tikriems savo veiksams, kurie daugeliu atvejų savo esme neslepia užuojautos ar tikro ketinimo palengvinti kančią.

32. Jūsų žmogiškieji jausmai dar labai toli nuo tikrovės. Todėl visada turite prisiminti Jėzaus žodžius ir darbus žemėje kaip gyvą ir tikrą gailestingumo pavyzdį.

33. Kas atsitiks su siela, jei ji užgožė tikrąjį gailestingumą formomis, kuriose glūdi tik veidmainystė? Jos pabudimas bus labai skausmingas tą dieną, kai ji susisieks su savo sąžine ir išgirs tą teisingumą mylintį ir negailestingą balsą.

34. Kaip galite tikėtis, kad tautos susitaikys, kad valdantieji susitars ir karai baigsis, jei žmonės yra kurti bet kokiam balsui, sklindančiam iš sąžinės?

35. Kaip lengva žmonėms bus tarpusavyje susikalbėti, jei jie nurims savyje ir išgirs savo aukštesniojo proto balsą, to Teisėjo balsą, kurio jie nenori klausytis, nes žino, kad jis įsako jiems visiškai priešingą dalyką nei tai, ką jie dabar daro.

36. Be to, galiu jums pasakyti, kad jei nebuvote pasirenę klausytis savo sąžinės nurodymų, tai taip pat nebuvote paklusnūs ir pasiruošę įgyvendinti mano mokymą. Teoriškai jį pripažįstate, bet praktikoje netaikote. Jūs

pripažįstate jos dieviškąją esmę – sakote, kad Kristus buvo labai didis ir kad jo mokymas yra tobulas. Bet niekas nenori būti toks didis kaip Mokytojas, niekas nenori prieiti prie jo, iš tikrųjų imdamas jį pavyzdžiu. Tačiau turite žinoti, kad Aš atėjau ne tik tam, kad žinotumėte, jog Aš esu didis, bet ir tam, kad jūs *visi* tokie taptumėte.

37. Žmogus nori pasiekti išgelbėjimą, nepažindamas savo dvasinės prigimties, o tai neįmanoma.

38. Kokia jam nauda iš to, kad daugelis tiki gyvenimu po mirties, jei jie neskiria savo gyvenimo tam, kad užsitarnautų nuopelnų amžinybei? Visas jų tikėjimas apsiriboja tuo, kad po mirties jų siela pateks į anapusinį pasaulį, ir jie laukia iki paskutinės akimirkos, kad atgautų visą prarastą laiką ir ištrintų visas savo gėdos dėmes atgailos veiksmu.

39. Tai liūdna klaida, nes nuodėmės galima atpirkti tik darbais, kurių sąlyga yra paklusimas sąžinės priekaištams ir pakankamas laikas, kad būtų galima atpirkti padarytas nuodėmes. O kas dėl atgailos tų, kurie ruošiasi pereiti į dvasinį pasaulį, tai sakau jums, kad tik nedaugelis šią valandą verkia dėl blogio, kurį jie sukėlė, ir kad juos labiau kamuoja baimė dėl bausmės, nuosprendžio ar pasmerkimo, kaip jie tai įsivaizduoja.

40. Argi jums trūksta mokymo, kuris išsamiai jums kalbėtų, jus paruoštų ir atvertų jūsų akis Šviesai, kaip Aš tai darau savo Žodžiu?

41. Supraskite, kaip būtina, kad šią žinią skleistumėte visoje žemėje. Taip atliktumėte tikrą gailėstingumo darbą savo artimiesiems.

42. Pašalinkite klaidingą žmonių įspūdį, kurį jie susidarė apie dvasinius mokymus, tarsi jie būtų pagrįsti nežinojimu, apgaulėmis ir sukčiavimu. Parodykite mano mokymą visame jo tyrumo ir didingumo grožyje, kad jis išsklaidytų nežinojimą, fanatizmą ir užkietėjimą, kurie trukdo žmonėms galvoti apie savo *dvasinį „aš“*, iš kurio jie atėmė bet kokią veiksmų laisvę.

43. Jūs gyvenate bijodami dvasinio pasaulio ir nepagalvojate, kad netrukus būsite tik dvasia. Tačiau ne visada dėl savo nežinojimo kalti esate jūs, o tie, kurie jus veda.

44. Jie padarė esminių vertybių prasmę jums nesuprantamą iki tokio laipsnio, kad jūs tikite, jog tiesa prieštarauja tiesai.

45. Argi kartais nenaudojate materialių daiktų taip, tarsi jie būtų dieviški? Argi nepriskiriate praeinantiems turtams amžinybės vertės? Jūs manote, kad supratote Kristų, o Jo net nepažįstate.

46. Argi Aš jums daviau didybės įrodymų, naudodamas tam žemės turtus ar nuosavybę? Jėzus atėjo be materialių turtų, Jis pasirodė pasaulyje didžiausiame skurde. Jis buvo didis dėl savo darbų, savo Žodžio, savo mokymo, bet niekada dėl savo išorinės išvaizdos.

47. Kodėl gi Aš turėčiau naudotis žemiškais turtais, juk juos Tėvas sukūrė žmogiškosioms būtybėms? Ko man galėjo prireikti iš šios gamtos, juk ji pati maitinasi iš Manęs?

48. Aš atėjau, kad parodyčiau jums aukštesnio už žmogiškąjį gyvenimo grožį, įkvėpčiau jus didingiems darbams, mokyčiau jus Žodžio, kuris pažadina meilę, pažadėčiau jums niekada nepatirtą laimę, kuri laukia tos sielos, kuri sugebėjo įkopti į aukos, tikėjimo ir meilės kalną.

49. Visa tai turėtumėte suvokti iš mano mokymų, kad pagaliau suprastumėte, jog būtent jūsų geri darbai priartins jūsų sielą prie tikrosios laimės.

50. Kai tik suprasite pirmąją pamoką ir pradėsite ja vadovautis, ji duos jums skanų vaisių, kuris paskatins jus žengti kitą žingsnį.

51. Šiandien pasauliui prasideda naujas etapas, kurio metu žmogus sieks didesnės minties laisvės, kurio metu jis kovos, kad sulaužytų vergovės grandines, kurias jo dvasia nešiojo su savimi. Tai laikas, kai pamatysite, kaip tautos, trokšdamos dvasinio maisto ir tikrosios šviesos, peržengs fanatizmo ribas, ir Aš jums sakau, kad nė vienas, kuris bent akimirką patirs laimę jaustis laisvu mąstyti, tyrinėti ir veikti, niekada daugiau savanoriškai negrįš į savo kalėjimą. Nes dabar jo akys pamatė šviesą, o jo dvasia buvo sužavėta Dieviškųjų apreiškimų.

52. Tauta, dar prieš pasibaigiant karams pasaulyje, mano Meilės įstatymas turi palieskti visas sielas, nors šiandien jūs dar negalite žinoti, koku būdu.

53. Ši dvasinės šviesos žinia taip pat pasieks žmones; tačiau tai įvyks tik tada, kai būsite stiprūs. Niekas nedrįskite sakyti, kad šis darbas yra tiesa, jei tuo nesate įsitikinę, nes tada niekas jūsų netikės. Bet jei jūsų tikėjimas bus absoliutus, o įsitikinimas – nuoširdus, niekas negalės jūsų sustabdyti nešti Gerąją Naujieną į visas širdis.

54. Jūs, žmonių vaikai: visada nujautėte nematomų būtybių, sklindančių erdvėje, kartais prie jūsų priartėjančių, jus supančių, egzistavimą, ir, manydami, kad tai gali būti kenčiančios sielos, bandėte kažką dėl jų padaryti. Ketinimas buvo geras, bet visada trūko žinių, kad tas gailestingumas būtų veiksmingas. Iki šiol nežinojote tinkamo būdo ir, kaip uždegti šviesą sutrikusiose ar sąžinės graužaties kankinamose būtybėse.

55. Jūs siūlėte jiems iškilingas apeigas ir dovanas, ir nors sugebėjote nuraminti savo širdį, *jie* nieko negavo, nes tai, kas priklauso pasauliui, jiems jau nepriklauso ir jų nepasiekia. Šios būtybės ieško dvasinio užuojautos, paguodos, meilės, supratimo. Bet kaip jiems pasiūlyti dvasinę pagalbą? Mano Žodis jums paaiškina, kaip parodyti gailestingumą tiems, kurių jūs net nematote.

56. Jei tikrai norite padaryti kažką gero savo dvasiniams broliams ir seserims ir tuo pačiu norite išsilaisvinti nuo jų blogos įtakos, turite už juos melstis nuoširdžia malda, kupina užuojautos ir pakylėjančių minčių. Jei jaučiate, kad jie koku nors būdu pasireiškia jūsų žmogiškajame gyvenime, rodykite jiems gerus pavyzdžius ir gerus darbus, kad jie į save priimtų šviesą savo sielai. Suteikite jiems galimybę pamatyti, kaip jūs gydotė sergančiuosius, kaip atleidžiate tam, kuris jus įžeidė, kaip jūsų protuose užsidega kilnios idėjos, kaip iš jūsų lūpų skamba tik geri žodžiai.

57. Kokias pareigas, jūsų manymu, turite atlikti jų atžvilgiu, o jie – jūsų atžvilgiu? Kokias skolas vieni kitiems esate prisiėmę? Jūs to nežinote, bet tikrai, sakau jums, tai nėra atsitiktinumas, kad jie pasirodo žmonių kelyje; visada yra priežastis, kodėl jie priartėja prie savo žmogiškųjų brolių ir seserų.

58. Jūsų sielai bus labai malonu, kai atvykę į „Dvasinį slėnį“ būsite jų pasveikinti ir gausite padėkos ženklus už gailestingumą, kurį *jiems* parodėte. Didelis bus jūsų džiaugsmas, kai pamatysite juos persmelktus šviesos. Bet kaip skaudu būtų, jei susidurtumėte su ta būtybių armija, kurią aptemdė sumaištis, ir žinotumėte, kad jos tikėjosi iš jūsų meilės poelgio, o jūs jų nesuteikėte. Jei apmąstysite šią atsakomybę – ar esate pasirengę pritaikyti žinias, kurias Aš jums suteikiu šiame mokyme? Supraskite, kad šioje pamokoje Aš nesuteikiu jums teisės koku nors būdu materializuoti tas būtybes – priešingai, Aš įkvepiu jus, kaip jas vesti į dvasinimą, rodydami joms doros ir tyro gyvenimo pavyzdį, ir kaip pašalinti jų sumaištį bei tamsą savo maldomis, kurių mintys ir idėjos turi uždegti šviesą jų suvokime.

59. Jokūbas savo sapne jums atskleidė dvasinių laiptų egzistavimą, kuriais būtybės nuolat kildavo ir leisdavosi. Kas suprato jos prasmę? Kas išaiškino jos paslaptį? Ten, to vaizdo, kurį matė patriarchas, prasmėje glūdi sielų raida, dvasinių būtybių nesibaigiantis reinkarnavimas į žmones, būtybių atpirkimas ir atgaila, Dievo bendravimas su žmogumi ir dvasios dialogas su dvasia.

60. Būtina, kad jūs suvoktumėte šią žinią, kad galėtumėte teisingai išaiškinti praeities laikų apreiškimus.

61. Supraskite, kiek laiko turi praeiti sieloms, kad jos pasiektų mano mokymų esmę.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 288

1. Aš nusileidžiu į jūsų širdį, nes ji yra mano šventovė. Mano Žodis ruošia jus dienos darbui, kurį turite imtis. Šis pasiruošimas yra dvasinis ir suderintas su misija, kurią jūs vykdysite.

2. Pirmuoju laikotarpiu, kai tauta jau buvo pasirėngusi palikti Egiptą, savo nelaisvę ir išbandymus, kad per dykumą eitų į Pažadėtąją žemę, ji viską numatė ir viską paruošė. Ji buvo paruošusi kelionės lazda, sandalus ir kelioninį ryšulį, kad kelionėje jai nieko netrūktų.

3. Lygiai taip pat dabar turite imtis atsargumo priemonių ir pasiruošti, kad „keliaudami per dykumą“ nieko netrūktų.

4. Tačiau nepamirškite, kad ta tauta ne tik apsirūpino maistu ilgam keliui, bet ir nepamiršo melstis, atgailauti, kad apsivalytų, bei priėmė sprendimą visada likti vieninga ir sudaryti vieną šeimą. Jei norite žinoti, kodėl ta tauta, nepaisant daugybės išbandymų ir nelaimių, sugebėjo įžengti į Pažadėtąją žemę, tai sakau jums, kad tai įvyko dėl jos tikėjimo, maldų ir vienybės.

5. Ta dvasinė sėkla yra tarp jūsų. Kodėl gi jums nepamokyti iš to pavyzdžio, kad pasiektumėte naują tikslą?

6. Jūs labai gerai žinote, kad jūsų laukia ne smėlio dykuma, o žmonija. Jūs ieškosite ne žemės paviršiaus šalies, o Dvasios tėvynės, esančios už žmogiškųjų ribų.

7. Iš tiesų, sakau jums: „Izraelis“ atgims iš naujo, kad būtų tarsi deglas žmonijos viduryje.

8. Aš šiuo metu jus pažadinu, kad sužinotumėte, jog esate mano vaikai, kad esate tos taikos, šviesos ir dvasingumo tautos dalis.

9. Leiskite savo širdžiai pajusti viską, kas jaudina ar kankina žmoniją. Melskitės už visų taiką, leiskite savo mintims nušviesti kitų protus. Aš iš anksto laiminu tuos, kurie vykdo savo užduotį – mylėti savo artimus ir jiems tarnauti.

10. Noriu, kad jūsų buvimas tarnautų taikai kurti, guosti ir padėti jūsų artimiesiems sulaukti palaiminimų.

11. Šiandien jūs dar esate mokiniai, klausantys mano pamokymų, ir jums kelia baimę kova, kai matote, kaip išplito skausmas, ydos, vargas ir egoizmas. Tomis akimirkomis, kai jūsų sąžinė reikalauja iš jūsų dvasinio išsipildymo, darbo ir veiklos, o jūsų širdis, ir jūsų širdis baimingai klausia: „Ką man daryti, susidūrus su tokiu dideliu chaosu?“ – kodėl bijote ir kodėl abejojate, tauta? Supraskite, kaip mano Žodis jus ruošia, kaip gyvenimas nuolat duoda jums praktinių pamokų, taip pat ir tai, kaip kova bei išbandymai suteikia jums būtiną atsparumą kasdieniam darbui, kuris jūsų laukia.

12. Aš nesiunčiu jūsų vykdyti misijos, kuriai nesate pakankamai pasirengę. Aš ir toliau jus mokysiu, o kai būsite stiprūs, pasakysiu jums: „Paimkite kryžių ant savęs ir sekite mano pėdomis.“ Jei iki tol galite tik melstis, melskitės už savo artimus. Jei mokate gydyti ligonius, suteikite jiems tą paguodą. Jei trokštate pagerinti savo moralę, darykite tai. Bet darykite kažką savo sielos labui, kas taptų pasiruošimu tam momentui, kai išeisite į kelią ir paimsite savo kryžių.

13. Šiandien, kai dar nesate pasišventę savo dvasinei misijai, bet vis dėlto turite norą padaryti kažką savo artimųjų labui, patariu jums melstis, kad pažintumėte jėgą ir galią, kurią turi malda. Šią šviesą turite įgyti dar prieš prasidedant jūsų kovai.

14. Kas semiasi įkvėpimo maldoje, tas yra nenugalimas išbandymuose ir daro stebuklus savo artimiesiems.

15. Noriu, kad ši tauta, kurią aš išsamiai mokiau, sugebėtų atlikti tobulą maldą – tą, kuri ją sujungia su Dvasine karalyste, kad vėliau ji mokytų melstis savo artimus, jiems viską paaiškinant ir parodytų, ką patyrė savo kelyje.

16. Kodėl apriboti savo minčių pasaulį Žemės ratu, juk jums atviras Šviesos pasaulis už materialaus pasaulio ribų? Kodėl pavergti sielą žmogiškajam gyvenimui, juk jums prieinama begalinė erdvė už jūsų žvilgsnio ir proto ribų?

17. Šie minties ir sielos pasauliai lieka neišnaudoti, nes jūs nenorėjote į juos patekti, nes nemokėjote melstis.

18. Mąstymo gebėjimas ir dvasia, susivieniję maldoje, žmoguje sukuria jėgą, kuri pranoksta bet kokią *žmogiškąją* jėgą.

19. Maldoje silpnasis sustiprėja, bailusis prisipildo drąsos, nežinantis apšviečiamas, drovusis tampa atviru.

20. Kai dvasia sugeba harmoningai bendradarbiauti su protu, siekdama tikrosios maldos, ji tampa nematomu kareiviu, kuris laikinai atsiriboja nuo to, kas susiję su *jo* esybe, persikelia į kitas vietas, išsilaisvina nuo kūno įtakos ir atsideda kovai daryti gera, atitolinti blogį ir pavojus, atnešti vargstantiems šviesos kibirkštėlę, lašelį balzamo ar ramybės dvelksmą.

21. Remdamiesi viskuo, ką Aš jums sakau, suvokite, kiek daug galite nuveikti protu ir dvasia šios žmonijos apėmusiame chaose. Jūs esate pasaulyje, kuriame vyrauja prieštaringos mintys ir idėjos, kuriame siautėja aistros ir susiduria neapykantos jausmai, kuriame mąstymą trikdo materializmas, o sielas apgaubia tamsa.

22. Tik tas, kuris per maldą išmoko mintimis ir dvasia pakilti į Šviesos sferas, į taikos sferas, galės įžengti į kovų pasaulį, kuriame atsispindi visos

žmogiškosios aistros, nenukentėdamas, o priešingai – palikdamas kažką naudingo tiems, kuriems reikia Dvasios Šviesos.

23. Pasiruoškite, mylimieji mokiniai, ir Aš leisiu jums įžengti į tą skausmo ir vargų pasaulį. Ten jūsų siela turi patekti kaip Mano pasiuntinys ir atnešti šviesą.

24. Kadangi visa tai galite suvokti ir žinoti jau šiame pasaulyje – kam tada laukti, kol atsidursite dvasiniame pasaulyje? Nelaukite, kol praeis dienos ir laikai, nesuteikdami savo sielai galimybės tobulėti ir išsilaisvinti. *Atlikite* savo dalį, o Aš atliksiu likusią.

25. Aš esu Galia, todėl galiu vieną jūsų mintį, vieną jūsų maldą paversti kažkuo, kas jūsų artimiesiems būtų apčiuopiama ir matoma.

26. Kad galėtumėte veikti tokiu būdu – argi jūsų esybės šerdyje iš tikrųjų nebus taikos angelo? O kokia būtų ši tauta, jei ji visa, vadovaujantis tikra harmonija ir brolystės dvasia, ruošųsi tam dvasiniam kovos ir susivienytų šiam tikslui? Tai būtų armija, kovojanti dėl žmonijos išgelbėjimo.

27. Iš tiesų, sakau jums: jeigu jūs jau būtumėte vieningi dvasia, mintimis ir valia, vien jūsų malda pakaktų sustabdyti tautas, kurios gyvena ruošdamosi valandai, kai jos norės užpulti viena kitą. Jūs pašalintumėte priešišumą, taptumėte kliūtimi visiems tiems piktiesiems jūsų artimųjų planams, būtumėte tarsi nematomas kardas, nugalintis galinguosius, ir tarsi stiprus skydas, saugantis silpnuosius. Žmonija, susidūrusi su šiais akivaizdžiais aukštesnės jėgos įrodymais, akimirkai sustotų, kad apmąstytų, ir šis apmąstymas jai sutaupytų daug sunkių smūgių ir nelaimių, kurias ji priešingu atveju patirtų iš gamtos ir jos stichijų.

28. Mokslo medis bus sukrėtimas siaučiant uraganui ir numes savo vaisius ant žmonijos. Tačiau kas, jei ne žmogus, *atriso tų stichijų grandines*? Tiesa, pirmieji žmonės taip pat patyrė skausmą, kad pabustų į tikrovę, kad būtų pažadinti sąžinės šviesos ir prisitaikytų prie įstatymo. Bet šių laikų išsivystęs, sąmoningas ir išsilavinęs žmogus – kaip jis drįsta *išnieikinti Gyvybės medį*?

29. Pirmųjų žmonių gyvenimas buvo apgaubtas ta parabolė, kuri jums atskleidžia, kaip žmogus prarado nekaltybės rojų, kuriame gyveno, ir kaip jis atmetė kontempliacijos ir taikos pasaulį mainais į kovos, darbo, tobulėjimo ir nuopelnų pasaulį. Visa tai vyko pagal tai, kas turėjo įvykti, laikantis Kūrėjo nutarimų. Tas atmetimas buvo būtinas, kad siela pabustų, klausydama savo sąžinės balso, kuris yra dieviškoji šviesa žmogaus viduje, ir kad žmogus pradėtų savo kelią, įgydamas nuopelnus, kildamas iš gilesnio gyvenimo lygmens į aukštesnį, kurį sielai paskyrė Kūrėjas.

30. Taigi tiesa, kad viskas buvo numatyta tam laikui, kai žmogus žengs pirmąjį žingsnį kovoje už gyvenimą, savo esybės vystymąsi ir pakilimą, kad

nuo pat pirmos akimirkos, kai jo kelyje pasirodys pirmieji poreikiai, jis turėtų pasaulį, gamtą, gyvenimą priešais save, pasiekiamą kaip gražus, gaivus ir saldus vaisius, kurio turinys jam suteiktų begalę išminties, meilės ir teisingumo pamokų.

31. Kiek šešėlio ir kiek vaisių Gyvenimo ir Mokslo medis suteikė žmogui! Kodėl gi šiandien, kai žmonija egzistuoja pasaulyje kaip išsivysčiusi, ji atrodo akla ir pati meta iššūkį elementams, kurie jai suteikė gyvybę, bei skriaudžia medį, kuris jai niekada neatėmė išminties vaisiaus? Aš jums pasakysiu, kodėl: Nes žmogus nustojo melstis, o kadangi jis nebesimeldžia, jis pamiršo viską, kas priklauso dvasinės sielos gyvenimui. Kai jis pasišventė gyvenimui žemėje, jo aukščiausias tikslas, didžiausias siekis buvo būti galingu, turtingu, išsilavinusiu, absoliučiu valdovu, „“, ir visa tai jį įtraukė į pražūtį, nes jis siekė praeinančios šlovės.

32. Aš, žinoma, noriu, kad jūs turėtumėte troškimų, kad būtumėte siekiantys, kad svajotumėte būti dideliais, stipriais ir išmintingais, bet siektumėte amžinųjų dvasinių gėrybių. Nes norint pasiekti *tas* gėrybes, reikalingos *visos* dorybės, tokios kaip gailestingumas, nuolankumas, atleidimas, kantrybė, dosnumas, trumpai tariant – meilė. O visos dorybės pakelia, apvalina ir tobulina sielą. Šiame varganame pasaulyje, šioje laikinoje buveinėje žmogus, norėdamas būti didis, galingas, turtingas ar išsilavinęs, turėjo būti savanaudis, veidmainis, kerštingas, žiaurus, abejingas, nežmoniškas ir išdidus, ir visa tai turėjo jį atvesti į kraštutinį prieštaravimą tam, kas yra tiesa, meilė, taika, tikroji išmintis ir teisingumas.

33. Kas atsitiks, kai žmonės suvoks, kad jų beribė meilė pasauliui ir pagarba žemiškiesiems dalykams atvedė juos į skausmingą žlugimą? Jie bandys vėl rasti nuklydusią kelią, atsekti tuos principus ir įstatymus, nuo kurių buvo nukrypę, ir šio siekio vedami jie kurs doktrinas, nustatys taisykles, atsiras filosofijos, pasaulėžiūros ir teorijos.

Visa tai bus naujos ir didžiosios kovos pradžia – dabar jau nebe dėl nesąžiningo siekio įgyti žemiškąją valdžią. Jau nebebus žudikiškų ginklų, naikinančių gyvybes, griauinančių namus ar praliejančių žmonių kraują. Kova bus kitokia, nes tada didžiosios religinės bendruomenės kovos prieš naujus mokymus ir naujas religijas.

34. Kas laimės šią kovą? Nė viena religija neišlips iš šio konflikto kaip nugalėtoja, taip pat kaip ir šiame žiauriame kare, kurį jūs šiandien išgyvenate, nė viena tauta neliks nugalėtoja.*

**Čia minimame Antrajame pasauliniame kare, žinoma, buvo vadinamosios nugalėtojų valstybės, tačiau kova dėl žemiškosios viešpatijos*

tęsėsi po karo pabaigos iki šiol. Tačiau šioje kovoje galiausiai nė viena pasaulinė galia neliks nugalėtoja.

35. *Karo dėl žemiškosios viešpatijos* metu viešpataus mano teisingumas, o vėliau, toje kovoje dėl kokios nors doktrinos ar religijos įtvirtinimo, nugalės *mano* tiesa.

36. Vienintelė ir aukščiausioji tiesa sušvies kaip žaibo blyksnis audringą naktį, ir kiekvienas pamatys šį dieviškąjį šviesos blyksnį ten, kur jis bus.

37. Iki tol, tauta, turėsi laiko žengti pirmyn takais ir savo artimųjų kelyje atsiskleisti kaip dangiškosios šviesos pasiuntinys, kelio rengėjas ir pranašas.

38. Kol vieni valys kelius nuo kliūčių, kiti sės dvasinę sėklą, o dar kiti kovos, nes mano žinia turi pasiekti žemės pakraščius.

39. Kartais jūsų buvimas ir jūsų žodis padidins žmonių sumaištį. Bet kai ši sėkla bus pasėta, ji anksčiau ar vėliau sudygs. Nes — kadangi ji yra dieviškos kilmės — ji negali pražūti kaip žemės sėkla, jei jos neprižiūri.

40. Tarp jūsų neturi būti nei „išganytojų“, nei teisėjų. Tačiau vis dėlto per jus Aš galėsiu išgelbėti ir teisti. Jūs turite keliauti kaip savo Tėvo tarnai, kaip mokiniai, ir eiti į provincijas.

41. Jei tikrai būsite nuolankūs ir gailestingi, jūsų darbai, žodžiai ir mintys, nepaisant jų paprastumo, palies tų sielas, kurie koku nors būdu pažeidė tiesą.

42. Savo kelyje sutiksime tuos, kurie tvirtina, kad atstovauja Man, bet to neįrodo savo darbais. Mokslininkų, laikomų išsilavinusiais, tarpe pastebėsime nekompetenciją. Įsitikinsime teisėjų teisingumo trūkumu ir galingųjų netikru didingumu. Visa tai ir dar daug daugiau pamatys jūsų akys. Tačiau vis tiek neturėtumėte nieko teisti, nes tai nėra jūsų užduotis.

43. Mano gailestingumas jus ten nuves, kad jūsų širdis, nuoširdžiai sujaudinta žmoniškųjų vargų ir silpnybių, skleistų tą meilę kaip balzamą, kurį Aš įdėjau į jūsų sielą.

44. Jei matysite, kad *kiti* jūsų artimieji moko Kristaus vardo ir žodžio, nežiūrėkite į juos iš aukšto. Nes parašyta, kad mano sugrįžimas įvyks tada, kai žodis, kurį Aš jums atnešiau „Antrajame laikmetyje“, bus pasklidęs po visą žemę. Tačiau Aš jums sakau, kad pasaulyje vis dar yra vietų, kurios tos žinios dar negavo. Kaip šiandieninis, giliai dvasinis mokymas galėtų pasiekti tas tautas, jei jos iš anksto nebūtų gavusios dieviškosios meilės sėklos, kurią Atpirkėjas jums davė savo Žodžiu ir Krauju?

45. Mano žinia pasieks visus, ir jūs visi ateisite pas Mane. Viską Aš paruošiau ateinantiesiems laikams, ir visiems išsipildys mano valia, nes Aš esu sielų, pasaulių, rasų ir tautų Viešpats.

46. Dvasinių būtybių pasaulis tik ir laukia valandos, kad apsigyventų šioje žemėje. Tai šviesos būtybės, kurios neatsisako įsikūnyti atsilikusių tautų glėbyje, nes jų misija bus būtent pažadinti tuos, kurie miega.

47. Kai šios didžiosios šviesos dvasių legionai apsigyvens Žemėje, pasėti ir išskirstyti Tėvo išminties, tarp žmonių pradės pastebėti artėjimą, troškimą susikalbėti, siekį harmonijos ir taikos. Bus matyti, kaip viena tauta susivienija su kitomis tautomis – tai bus visuotinės vienybės, kurią turi pasiekti visi mano vaikai, ženklas.

48. Kas galės pakeisti mano planus arba priversti mane žlugti to, ką aš numatiau? Viskas, kas yra žmogiško, turi savo ribą, todėl sakau jums, kad dabar pasiekėte piktnaudžiavimo ribą, kurią patys nustatėte, pasinaudodami valios laisvės dovana.

49. Žmogaus, skubėdamas, greitai pasiekė šį tikslą, ir pats sau sukurs teismą savo pačių darbų vaisiais.

50. Kas iš tų, kurie mane išgirdo ir todėl žino Viešpaties planus, galės susijaudinti ar pasimesti, matydamas tai, kas kasdien vyksta pasaulyje? Ir kas, išgirdęs mane, galės likti abejingas, pasyvus ar tylus pasaulyje, kuriam reikalingas dvasinis orientyras, o tai yra tas pats, kas pasakyti: aukštesnė moralė?

51. Mano teisingumas ir mano meilė yra stipresni už žmonių blogį, todėl Aš jums sakau, kad mano valia išsipildys visiems.

52. Kai tarp žmonių įsivyras taika, ir žmonija vėl suvoks maldos bei pasninko vertę, jūs žinosite, kad Aš esu Gyvybės medis, kurio šakose, išsiskleidusiose iki begalybės, galėsite atpažinti Mokytojo rankas, išskleistąsias kaip ant to kryžiaus, kur Jis už jus praliejė savo kraują ir taip įspaudė į sąžines tuos žodžius, kurie sako: „Aš esu Gyvenimas; kas ateina pas Mane, tas niekada ‚nemirs‘.“

53. Aš esu sėklos grūdas, iš kurio Aš sukursiu Naująją Izraelio tautą – tautą, kuri turi suteikti pasauliui pavėsj ir padovanoti jam dvasinio gyvenimo vaisius.

54. Jūs vis dar esate labai nepatyrę ir bailūs, jūsų tikėjimas menkas, o žinios ribotos. Tai įrodo tai, kad iki šiol tarp jūsų neatsirado patriarchų, kurių dorybė, uolumas laikantis mano Įstatymo ir gerumas turėtų suteikti gyvybę tautai – kaip tiems teisiems ir doriems vyrams, kurie Izraelio ankstyvuojų laikotarpiu suteikė jam formą ir vardą. Prisiminkite Abraomą, vadą, kuriam pavyko iš visų giminės šakų sukurti vieną šeimą, – Mozę, kuris savo tikėjimu, jėga ir meile sugebėjo suvienyti izraelitų gentis į vieną tautą.

55. Dvasinio regėjimo dovana yra išlieta tarp jūsų, tačiau jūs vos girdite savo pranašų balsą, nes jis dar labai silpnas ir neryžtingas.

56. Kad galėčiau šia forma kalbėti jums ir tikėtis iš jūsų darbų, kurie išliktų kaip pavyzdys ateities kartoms, Aš pirmiausia leidau jums nueiti vystymosi kelią ir suteikiau jums priemones, kad galėtumėte atsiskleisti, siųsdamas juskartą po karto siunčiau jus į Žemę, kad surinktumėte patirtį, kuri yra pažinimo šviesa, ir kad išgrynintumėte save išbandymuose, kurie reiškia sielos tobulėjimą.

57. Ar kas nors iš jūsų tiki, kad jo dabartinis gyvenimas yra pirmasis, kurį jis gyvena žemėje? Ne, tauta, jei taip būtų, Aš nebūčiau jus aplankęs šiuo Trečiuoju laikotarpiu.

58. Jūsų dabartinis gyvenimas yra dar vienas iš kelionių, kurias jūs šioje žemėje nuėjote siekdami dvasinio tobulėjimo. Aš atleidžiu jūsų abejones, nes jos kyla ne iš dvasios, o iš „kūno“.

59. Galbūt esate vargingiausi iš visų žmonių, galbūt esate laikomi neišsilavinusiais ir nežinojančiais, galbūt jūsų darbas iki šiol nebuvo reikšmingas, galbūt jūsų Dievo garbinimas yra kažkas neapibrėžto. Bet dabar, dvasiniu požiūriu jus įvertinęs, Aš vėl sakau jums, kad turėjau priežastį jus išrinkti savo apreiškimams ir atskleidimams.

60. Savo Žodžio dantisku formuoju jūsų sielą, širdį ir protą, suteikdamas jums pakankamai žinių, kad jūsų pasitikėjimas savimi išaugtų, nes žinote, kas esate, iš ko kilę, kam buvote pasiųsti į šį pasaulį ir koks yra jūsų tikslas.

61. Aš jums kalbėjau apie žinias ir pasitikėjimą, kad jūs nukreiptumėte save į teisingą tikslą, kurį jums nurodo jūsų sąžinė. Nes taip pat, kaip neturėtumėte laikyti savęs menkesniais, painiodami nuolankumą su pasitikėjimo savimi trūkumu, taip pat neturėtumėte laikyti savęs pranašesniais už kitus. Juk tuštybė, arogancija ir pasipūtymas nėra būdingos Šviesos sieloms, o sieloms, kurias apakino Šviesa.

62. Taigi dabar jūs žinote, kad esate „keliautojai“ ir kad šiuo metu jums pasisekė gauti mano žinių bei būti mano apreiškimo perteikėjais, tarpininkais ir balso nešėjais.

63. Jums neatsiras jokie netikrumo ar abejonių dėl jūsų dvasinės misijos. Viskas pasakyta, viskas nutiesta kaip aiškumo kupinas takas. Jums beliko tik sustiprėti maldoje ir laikantis mano mokymų, kad galėtumėte visiškai žengti tuo keliu, kurį nuėjo patriarchai, tautos vadovai, pranašai, mokiniai, apaštalai, tikrieji Dievo liudytojai.

64. Iš visų žemės kampelių Aš atsiųsiu šios dvasinės tautos vaikus. Nes Aš jums kartoju, kad ši tauta nėra rasė ir neturi žmogiškosios kilmės. Tai dvasinis legionas, kurio gretos nuolat atsinaujina, kad pasaulyje visada būtų tokių, kurie iš Dvasios į Dvasią priima mano įkvėpimą.

65. Fiziškai jūs negalėsite atpažinti, kurie priklauso šiai tautai. Juos galėsite atpažinti tik pagal jų dvasingumą ir jų dovanų bei sugebėjimų išsiskleidimą.

66. Kokia yra esminė šios tautos, Viešpaties pasiuntinių, misija? Išlaisvinti žmoniją iš bet kokios vergovės, ar tai būtų sielos, ar mąstymo vergovė; priminti jai Įstatymą, priminti dieviškus pažadus; įspėti ją dėl jos nuklydimų, raginti ją daryti gera, vesti ją į „Pažadėtąją žemę“, kuri yra Meilės, Išminties ir Taikos karalystė, į kurią atvyks visos būtybės, visos tautos ir visi pasauliai, kad sudarytų vieną šeimą: Dievo šeimą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 289

1. Žmonija: kaip mažai tu pats darai, kad gyventum taikoje!
2. Galiu jums pasakyti, kad dauguma žmonių išpažįsta kokią nors religiją, ir nors jie visi moko brolystės, niekas negyvena pagal gautą mokymą, niekas nesilaiko įstatymų, įsakymų ir principų, įrašytų į jų sąžinę.
Kai kurie, norėdami nepaklusti jokiam religiniam tikėjimui, paliko savo mintis laisvas ir manė esą už įsakymų ir įstatymų ribų. Tačiau taip būti negali; nes per savo stebėjimus, mokslus ir apibrėžimus jie sužinojo, kad visur ir visame kame atsiskleidžia jėga, harmonija, įstatymas ir išmintingas, teisingas bei mylintis mokymas, nuo kurio niekas negali pasislėpti.
3. Po to, kai žmonija tiek daug amžių gyveno nesantaikoje, po visų tų skausmingų ir kartų patirčių, kurias ji išgyveno, ji sugeba suvokti, kad tautų vienybė, harmonija tarp visų žmonių negali būti grindžiama materialiais interesais, nei remtis žemiškomis vertybėmis. Galiausiai ji supras, kad tik kilni siela gali būti tvirtas pamatas, nepajudinama uola, ant kurios remiasi žmonių taika.
4. Jei visos tautos vienaip ar kitaip nesutaria, kariauja tarpusavyje ir teisia viena kitą, tai reiškia, kad nė viena iš jų nesilaiko to, ko jas mokė Dievas ir Jo įstatymas, ir todėl jos yra toli nuo tiesos.
5. Tiesa – tai pagarba viskam, nes viskas yra šventa, yra meilė, yra harmonija, yra gailestingumas, yra įstatymas, kuris valdo sąžinę.
6. Norint tobulinti sielą, būtina peržengti paprastus žmogiškuosius, net ir religinius įsipareigojimus, pasiekti šaltinį, iš kurio visi geria, ir pažvelgti tiesai į akis.
7. Kas sugeba pasiekti kalno viršūnę ir pamatyti tą grožį, tas, nusileidęs toliau gyventi tarp savo artimų, neišvengiamai taps atlaidesnis, supratingesnis ir gailestingesnis savo sprendimuose. Tai yra elementas, kuris gali visus suderinti ir suvienyti.
8. Pamąstykite, ir suprasite, kad ta vienybė, kurios jums reikia, yra dvasinė, ir jūs ją pasieksite, jei pakilsite virš savo aistrų ir užsispyrimo.
9. Kaip galite sukurti taiką, jei kiekvienas skelbia savo nuomonę kaip vienintelę teisingą ir tuo pačiu metu kovoja su kitų nuomonėmis kaip su klaidingomis?
10. Fanatizmas yra tamsa, aklumas, nežinojimas, ir jo vaisiai niekada negali būti šviesūs.
11. Jūs artėjate prie didžiojo išbandymo, per kurį visi pabusite į tikrovę.
12. Jūsų širdis klausia Manęs, kodėl Aš dažnai kalbu apie didelius išbandymus ir įvykius, ir Aš jums sakau, kad jūsų laukia kančių laikotarpis ir kad geriau būti iš anksto įspėtiems, budėti ir melstis, nei miegoti savo letargijoje.

13. Kai kurie niekada nebūna patenkinti tuo, ką Aš sakau. Kai savo žodžiuose Aš jums vaizduoju taikos ir gerovės laikus, kurie priklauso ateičiai, jūs manote, kad mano pranašystės išsipildymas neįmanomas, o kai Aš jums kalbu apie išbandymų ir kančių laikus, jūs manote, kad tai tiesiog grasinimai, skirti baime priversti jus įvykdyti užduotį.

14. Tie, kurie taip supranta mano žodį, priklauso tiems, kurie dreifuoja abejonių jūroje. Nes kas tiki šia žinia, tas visada ją studijuoja su kilniu ketinimu iš jos pasisemti kažką naudingo.

15. Mokiniai: Antrajame laikotarpyje pakako trejų metų, kad perduočiau žmonijai savo žinią, ir – kaip jūs visi žinote – pabaigoje Aš tą žinią užantspaudavau savo aukos mirtimi. Iš tiesų, sakau jums, ta aukos mirtis nebuvo auka Tėvui – nes Jam nereikia kraujo aukos –, bet žmonijai, nes jai labai reikėjo tokio didingumo meilės įrodymo.

16. Aš mokiau jus mylėti vieni kitus, bet ne tik kaip žmones, bet ir amžina meile kaip dvasines sielas. Aš atėjau, kad jums nutiestų kelią, vedantį iš šio pasaulio į Dvasinę karalystę, kuri jums atrodė esanti už tiršto paslapties šydo. Mano mokymas nuo pirmo iki paskutinio žodžio buvo pasirengimas, kurį Aš jums suteikiau laikui, kai Aš ateisiu Dvasioje, kaip jums ir pranašavau, kad vėl atidaryčiau slaptą lobyną, atverčiau užantspauduotą knygą ir įleistų jus į dvasinio žinojimo šviesą.

17. Sielos gyvenimas, egzistuojantis už jūsų materialaus pasaulio ribų, negalėjo ir neturėjo būti paslaptis žmogui. Matydamas jūsų troškimą žinių, Tėvas pradėjo savo mokymą per apreiškimo ir įkvėpimo dovaną ir pasireiškė begalės formų. Tačiau šis mokymas prasidėjo jau tada, kai atsirado pirmasis žmogus, ir tęsiasi iki šios dienos.

18. Jei manote, kad Aš jums tik dabar atskleidžiau kažką apie dvasinį gyvenimą, klystate; nes dar kartą sakau jums: dieviškasis mokymas prasidėjo, kai gimė pirmasis žmogus, ir Aš neperdedu, sakdamas jums, kad mano mokymas prasidėjo su dvasių sukūrimu, dar prieš pasauliui atsirandant.

19. Argi manote, kad ankstesni mokymai turėjo tikslą atskleisti jums žmogiškąsias žinias? Tam jums buvo suteikta mokslo dovana. Arba argi manote, kad pirmųjų laikų įsakymai ir mokymas, kurį Aš jums atnešiau Antrajame laikmetyje, tarnavo tik tam, kad išmokytų jus gyventi pasaulyje? Ieškokite tų apreiškimų esmės ir atrasite, kad jų tikslas buvo parodyti jums kelią, vedantį į amžinąjį gyvenimą, į sielos nemirtingumą.

20. Aš pavadinau „spiritualizmu“ tą apreiškimą, kuris jums kalba apie Dvasios gyvenimą, moko jus tiesiogiai susisiekti su savo Tėvu ir pakelia jus virš materialaus gyvenimo.

21. Iš tiesų, sakau jums, spiritualizmas nėra nieko naujo, taip pat jis nepriklauso tik šiam laikui, bet yra apreiškimas, kuris, derindamasis su žmonijos dvasine raida, buvo vis labiau atskleidžiamas.

22. Kadangi mokymas, kurį Aš jums duodu, yra spiritualizmas, kuris moko jus tobulos meilės Dievui ir artimui bei kviečia jus į kelią, vedantį į tobulumą, tai spiritualizmas buvo ir tai, ko jus mokė Dievo Įstatymas „Pirmajame laikmetyje“, ir Kristaus Žodis „Antrajame laikmetyje“.

23. Šis apreiškimas jums pasirodė naujas, nes Aš atnešiau jums pamokas, kurių jūs nežinojote. Jūs jautėtės apakinti tokio didelio išminties gausumo. Tačiau tai yra dėl to, kad jūs artėjate prie laikų pabaigos, kai žmogaus siela pasieks savo išsilaisvinimą, pakilimą ir viešpatavimą virš materijos.

24. Todėl niekas tegul nesako, kad dvasinis gyvenimas buvo paslaptis, kol Aš neatėjau šiuo Trečiuoju laikmečiu, kad jį paaiškinčiau savo naujais apreiškimais. Aš jums dar kartą sakau, kad laikui bėgant jums buvo duota daug pamokymų, net jei jūs ir nesugebėjote jų suvokti.

25. Tik dabar žmonės pradeda domėtis, atrasti ir išnarplioti viską, kas yra praeities laikų apreiškimuose, kad galėtų juos palyginti su dabarties įvykiais.

26. Mokiniai, dabar jūs žinote, kad sakydami „spiritualizmas“ kalbate apie dvasinį apreiškimą, kurį jums per laiką suteikė jūsų Dievas.

27. Aš įsibroviau pas jus tyliai kaip įsilaužėlis ir užklupau jus miegant.

28. Visais laikais, kai atvykdavau, rasdavau žmoniją miegant. Tik kelios širdys, tarsi silpnos šviesos, budėjo ir laukė Manęs.

29. Tauta, pakanka šiek tiek pamąstyti apie savo praeitį, kad gautumėte patirties vaisius. Po to turėtumėte stengtis vėl nepakliūti į klaidas ir suklydimus.

30. Jei Aš paklausčiau jūsų, kas atsitiko su tuo lapu, kurį Antrajame Laike aprašiau savo Krauju, jūs turėtumėte nutilti, nes jūsų sąžinė pasakytų jums, kad jūs niekada negyvenote pagal mokymą, kurį mokė Jėzus – kad jo žodžius, tarsi nuo Gyvybės medžio nukritusius lapus, leidote vėjui nupūsti, užuot surinkę juos į savo širdį.

31. Iš tiesų, sakau jums, jūs jau įžengėte į tą erą, kurią Aš jums paskelbiau kaip „Paskutinius laikus“. Ji pasižymėjo teismu, atlyginimu ir atkūrimu.

32. Per senovės pranašų lūpas Aš jums paskelbiau šį laikotarpį, o per šių žodžių nešėjų, naujų mano Žodžio pranašų, lūpas Aš kalbėjau jums ir išpildžiau daugelį tų pranašysčių.

33. Mano žodis yra toks aiškus, kad jūs jau beveik mane suprantate. Jūsų sąžinė, į kurią anksčiau nebuvo kreipiamas dėmesys, šiandien apima visą jūsų esybę ir sugeba suvaldyti kūno potraukius.

34. Mano naujoji apaštalų gretos įlips į gelbėjimo valtį, iš kurios ištis rankas, kad išgelbėtų žmoniškųjų aistrų jūroje nuskendusius.

35. Aš jus išsirinkau, kad palaipsniui suformuočiau savo tautą, tačiau yra planų, kurių dabar dar negalite suvokti. Sakau jums tik tiek, kad jūsų sieloje yra šviesa, leidžianti jums iš tiek daug kelių atrasti tikrąjį. Iš čia kyla Šviesos vaikų atsakomybė žmonijai.

Supraskite, kodėl kiekviename mokyme raginu jus tobulėti, užkopti į kalno viršūnę. Nes tik pasiekę tą aukštį, galėsite pamatyti, kas vyksta pasaulyje, išgirsite nuolatinį žmonijos dejonimą ir pajusite jos neišmatuojamą kančią.

36. Kas nejaučia savo artimo skausmo, tas negali jo sušvelninti, mokiniai. Todėl noriu, kad savo maldose galvotumėte apie savo artimus. Nes tai yra akimirkos, kai jūsų siela gali nusausti daug ašarų ir prikelti širdį užuojautai, supratimui, gailestingumui ir švelnumui.

37. Mano tautai reikia pakylėjimo, nes ji vis dar nepriima žmonijos skausmo kaip savojo. Ji, tiesa, verkia, bet verkia dėl savęs, dėl savo vargų, dėl savo sielvarto.

38. Kodėl jūs liekate abejingi mano žodžiams? Argi aš jums siūlau nežinomą karalystę? Supraskite, kad karalystė, apie kurią šiandien jums kalbu, yra ta pati, kurią jums pažadėjau Antrajame Laike.

39. Turėkite omenyje, kad tai yra paskutiniai mokymai, kuriuos girdite, ir kuriuos turite saugoti giliausiose savo širdies gelmėse, kad ir po šio apreiškimo laiko toliau girdėtumėte mano žodžio malonų skambesį ir išsaugotumėte jo prasmę.

40. Jeigu Aš akimirksniui nuimčiau šydą, kuris trukdo jūsų protui suvokti savo praeitį, – tikrai sakau jums, jūs parpultumėte prieš mano akivaizdą, slegiami gailesčio dėl savo nedėkingumo, nepaklusnumo, neišitikimybės ir tikėjimo mano kūrinio trūkumo. Tačiau nuopelnas yra intuicijos ugdymas, sąžinės klausymas, jūsų viduje gyvenančios esybės, kurią vadiname „siela“, atskleidimas.

41. Kai tik atsikratysite kūno, apsigyvensite „Dvasiniame slėnyje“. Tas šydas, kuris trukdė jums pažvelgti į praeitį, nukris nuo jūsų akių, ir jūs viską matysite su nesutrikdyta aiškumu, viską prisiminsite ir viską suprasite. Tačiau Aš jums dar kartą sakau, kad jūsų sielos nuopelnas yra tikėti, nesitikint, nematant ir neapčiuopiant, kad galėtumėte tikėti.

42. Apmąstykite, suvokite šiuos žodžius dvasiškai, nes juose rasite mano negailestingą, bet visada mylinčią teisingumą.

43. Aš esu Ganytojas, kuris savo bandai suteikia laisvę, bet tik iki tam tikros ribos, ir kuris neleidžia savo avims peršokti užtvaros, už kurios tyko skausmas.

44. Aš jus globoju, saugau ir leidžiu jums sugrįžti į avių aptvarą.

45. Jūs turėjote vieną galimybę po kitos, ir jose galite atpažinti mano begalinę meilę jums; nes Aš apdovanojau jus ir suteikiau jūsų esybei galimybę ištaisyti klaidas, apvalyti ir tobulinti savo sielą, užuot baudęs jus ar pasmerkęs amžinai, kaip anksčiau buvote įpratę manyti.

46. Kas, žinodamas šiuos mokymus ir tikėdamas, kad jie teisingi, drįstų nusisukti nuo savo užduoties žemėje, nors žino, kad taip sukels dar sunkesnę atgailą savo sielai? Nes nors tiesa, kad mano teisingumas siūlo jums naujas galimybes pašalinti dėmes ir ištaisyti klaidas, taip pat tiesa, kad su kiekviena galimybe išbandymų skaičius didėja, o vargai ir kančios kaskart tampa intensyvesnės, kaip ir padarytos klaidos tapo sunkesnės.

47. Jūsų *pareiga* – nereikėtų kalbėti apie bausmę – bus atkurti, atnaujinti, atlyginti ir atsiskaityti už kiekvieną paskutinę kaltę. Niekas – nei jūsų Dangiškasis Tėvas, nei jūsų broliai ir seserys žemėje ar „Dvasiniame slėnyje“ – nepadarys to, ką turite padaryti tik jūs patys, nors Aš jums sakau, kad visada atsiliėpsiu į jūsų šauksmą. Jei manysite esą vieniši ir apleisti, pajusite mano buvimą, o Dvasinis pasaulis visada ateis, kad padėtų jums nešti jūsų kryžiaus naštą.

48. Mano Dieviškasis Spindulys tarp jūsų tampa Žodžiu, tačiau jo šviesa sklinda po visą Visatą.

49. Pailsėk, žmonija, Aš tau suteikiau poilsio dieną kas septynias dienas, kad galėtum melstis ir semtis jėgų mąstydamas apie mano Įstatymą.

50. Štai Aš esu čia ir aplankau jus visus, neskirstydamas jūsų pagal religijas. Aš esu Dieviškasis kūnų ir sielų Gydytojas. Aš lankau sergančiuosius, kad į juos išliečiau savo pagūdą.

51. Mano balsas nusileidžia visai žmonijai, nors tiesą sakydamas jums sakau, kad tik nedaugelis sugeba jį išgirsti.

52. Būtent mano mokymas moko jus pasiruošti, kad per dvasios ir dvasios bendravimą Begalybėje galėtumėte išgirsti Viešpaties balsą.

53. Tauta, kuri girdi mano Žodį, perteiktą žmogiška forma: žinok, kad būtent tu turi nešti šią žinią visam pasauliui ir pasirūpinti, kad žmonės sulaužytų fanatizmo ir materializmo grandines, kurios jiems trukdė pakilti ir pamatyti mano Šviesą. Nesvarbu, kad, kai jūs pasieksite savo artimus, mano apreiškimas per žmogiškąjį protą jau bus pasibaigęs. Mano esmė – pavirtusi išminties žodžiais ir gydančiu balzamu – tekės iš jūsų širdžių kaip geriausias mano tiesos liudijimas.

54. Jūsų užduotis bus mokytis, nutiesti kelius į dvasingumą, suvedant savo artimus su Amžinuoju Gyvenimu ir taip priartinant juos prie tiesos.

55. Mokiniai, mokykitės pakilti, kad vėliau galėtumėte mokytis, ką reiškia išsilaisvinti nuo materializmo, nuo perteklinių ir nenaudingų dalykų – kad parodytumėte, kaip peržengti tirštus tamsos rūkus ir rasti Dieviškąją Šviesą, kuri yra sielos maistas ir gyvenimas.

56. Šiame pakilime glūdi kova, kuri jums buvo paskelbta kaip „didžioji kova“, kurioje dalyvausite visi – netgi silpnieji, nežinojantieji ir „mirusieji“. Nes iš šio išbandymo jūs visi išeisite apšviesti ir tyri.

57. Mano Karalystė artėja, bet Aš noriu viešpatauti gyviesiems, o ne mirusiesiems. Noriu būti mylimas, suprastas ir sulaukti paklusnumo, kaip pridera tikram karaliui.

58. Dabar kova įsiplieskė visu stiprumu. Žmonės nepasitikėjo mano galia ir mano teisingumu, be perstojo norėjo lyginti savo ginklus su manaisiais, o Aš priėmiau jų nepasitikėjimą, nes juos myliu. Turiu kovoti su jų nuodėme, kad juos nugalėčiau. Nes juos nugalėdamas, išgelbėsiu juos iš jų klaidingo kelio.

59. Šioje kovoje grius stabai, mintys pasiners į sumaištį, kūnai bus prislėgti, kaip palmių medžiai, kuriuos prislėgia siaučiantys uraganas. Bet galiausiai siela išeis iš jo apvalyta ir kupina šviesos. Ji „ „ nemirs. Nejmanoma, kad ji žūtų mūšyje. Nes Aš jums sakiau, kad Aš esu Gyvenimas, kad Aš esu Tėvas ir Dievas gyvųjų, o ne mirusiųjų.

60. Žmogaus išgelbėjimui liks atviros tik vienos durys: dvasinio pakilimo durys. Kas nori išsigelbėti, tas turės atsisakyti savo išdidumo, savo netikro didingumo, savo žemų aistrų, savo savanaudiškumo.

61. Labai kartus bus tas taurė, kurią žmonės turės išgerti didžiojoje kovoje. Vis dėlto sakau jums: palaiminti tie, kurie išgers iš tos taurės ir tada, apvalyti, paliks žemę. Nes kai jie sugrįš į šį pasaulį kituose kūnuose, jų žinia bus persmelkta šviesos, taikos ir išminties.

62. Labai didelis yra šios planetos gyventojų skausmo šauksmas. Priespaudoje esantys ir tie, kurie svajoja apie taiką, tikisi, kad iš vadinamųjų galingųjų žmonių sklisdų šios harmonijos ir laisvės šviesos. Dėl to Aš jums sakau, kad tos viltimi gyvenančios širdys geriau pakiltų į mane maldoje, nes tik Aš vienas galiu suteikti laisvę ir taiką. Dar kartą sakau jums, kad kol žmonės nežinos savo likimo kilmės, prasmės ir tikslo, arba, jei tai žino, netikės ta tiesa, kurią nešioja savyje, jie negalės turėti taikos, nes negalės mylėti vieni kitų kaip tikri broliai ir seserys Dieve.

63. Šių laikų žmonija yra kieta, labai kieta, vis mažiau imli dvasiniams dalykams. Klausykite mano žodžio, jis yra tarsi dantis, kuris kantriai apdoroja jūsų širdį. Tačiau nors jūs jį girdite taip dažnai – pažiūrėkite, kokie

esate nepriimantys! Aš tai darysiu su jumis tol, kol ištarsiu paskutinį žodį, kurį sudaro ši žinia, kad, kai Aš jau nebekalbėsiu su jumis, visame tame, ką jums atskleidė mano Žodis, galėtumėte rasti tikrą ir tobulą mokymą.

64. Gerkite iš šio šaltinio, o tauta, nes Aš panaudojau jus kaip sėklą, kad iš jūsų išaugtų kartos, kurios mane myli.

65. Iš tiesų, sakau jums, dvasinis tobulėjimas taip pat bus perduodamas iš kartos į kartą, todėl turėtumėte stengtis savo vaikams perteikti širdies tyrumą ir atvirumą dvasiniams dalykams. Jie bus jums dėkingi, nes parodėte gailestingumą, padovanoję jiems kūną, laisvą nuo aistrų, su aiškiu protu, jautria širdimi ir siela, budria jų sąžinės balsui.

66. Visi jūs esate pakviesti tapti Dievo tautos dalimi. Melas yra tai, kad vieni yra šios tautos vaikai, o kiti – ne. Visi jūs turite vieną šaltinį: Dievą. Visi jus kviečiu tapti Jo gaussybių dalimi, visus jus noriu matyti jų gretose. Mano tauta yra Šviesos vaikas, Taikos apaštalas, mano Išminties paveldėtojas. Jos viduryje randa vietą visi mano vaikai.

67. Mokiniai, nenuilstamai klausykite manęs, kad mano atsisveikinimo akimirką jums netektų gailėtis, jog neatsižvelgėte į mano raginimą.

68. Noriu, kad tą valandą jūs sutiktumėte meldamiesi, kupini uolumo, meilės ir dėkingumo. Taip, toje dvasinio pakilimo, pamaldumo ir supratimo atmosferoje jūs nenorėsite, kad mano apreiškimas tarp jūsų pasibaigtų, ir dėkosite savo Tėvui už pamokymus, kuriuos Jis jums davė.

69. Mano balsas skambės jūsų dvasioje ir privers jus pajusti gilų liūdesį. Tačiau tai nebus mirties pasmerktųjų balsas, kuris kreipiasi į jus, o Tėvo, kuris jus siunčia įvykdyti sudėtingą užduotį ir kuris laukia jūsų sugrįžimo, kad galėtų jus meiliai apkabinti. Aš jums visa tai sakau, kad jūsų širdyse neliktų liūdesio, kai baigsis mano žodis.

Prisiminkite, kad visi tie, kurie Antrajame Laike gedėjo dėl Mokytojo mirties, netrukus buvo nustebinti, pamatę Jį šlovingai, pilną gyvybės ir šviesos, pakylantį į dangų, nes Jo tėvynė nebuvo tarp mirusiųjų.

70. Paskutinę mano apreiškimo dieną leisiu jums verkti tik tuomet, jei jūsų ašaros bus atgailos ašaros dėl praleisto laiko ir neišnaudotų pamokų.

71. Kas iš tų, kurie Trečiajame Laike išgirdo mano Žodį, nežino, kad 1950 m. paskutinė diena yra Tėvo valia nustatytas šio Apreiškimo pabaigos laikas? Niekas. Nes visose šiose susirinkimų vietose ir nesusikačiuojamomis formomis Aš jums tai leidau žinoti.

72. Ne todėl, kad Dieviškumas ir Dvasia būtų pavaldūs žemiškajam laikui, nei todėl, kad jūsų sielos vystymąsi būtų galima išmatuoti laikrodžiu ar kalendoriumi. Taip yra todėl, kad kol esate kūne ir esate per maži, kad patirtumėte dvasinio laikotarpio pabaigą ar naujos eros atėjimą, Aš turiu

iki tam tikros ribos padaryti dvasinį pasaulį žmogiškai ir žemiškai suprantamą, kad jis taptų jums suvokiamas.

73. Dabar Aš klausiu jūsų, mokiniai: ar norite po mano išsiskyrimo dvasiškai ir intensyviai pajusti mano buvimą? Tam būtina sąlyga bus tai, kad būtumėte broliškai vieningi. Jei taip nebus, negalėsite pajusti mano buvimo, nei džiaugtis jėga, kuri sklinda iš šio dvasinio jausmo.

74. Ar norite dvasiškai gauti atsakymą į viską, ko šiuo metu negalėjote suprasti? Būkite dvasingi, ir galėsite išgirsti mano atsakymą.

75. Ateis vienatvės ir tylos akimirkos. Tai įvyks tam, kad jūs pakiltumėte į mane maldoje. Bet bus akimirų, kai jums atrodys, kad manęs neradote. Vis dėlto – jei dar nejaučiate mano Dvasios buvimo, vis tiek išstverkite, nesijaudinkite, nes tai yra jūsų tikėjimo ir jūsų dvasinio tobulėjimo išbandymas. Būkite atkaklūs, nes mažiausiai tikėtinu momentu Aš ateisiu, spindėdamas kaip šviesos spindulys, kad apsigyvenčiau jūsų protuose ir širdyse ir pasakyčiau jums: „Būkite palaiminti, nes jūs tikėjote, kad Mokytojas negali palikti neišgirsto nė vieno šauksmo.“

76. Drąsa, tikėjimas ir kantrybė bus dorybės, kurios visada turi būti jumoje. Nes artėja pasaulėžiūrų kovos, tikėjimo įsitikinimų karo ir dvasinės kovos laikas, ir geriau, jei jūs sustiprėsite veikla ir patirtimi, o ne vien tik pažindami mano mokymą.

77. Tauta: mano pamoka dabar baigėsi. Pasilikite dar keletą akimirų „Dvasiniame slėnyje“ ir iš ten siųskite savo mintis visoms Žemės tautoms, kur jūsų artimieji kovoja, kenčia ir taip pat laukia išgelbėjimo.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 290

1. Dievas yra Šviesa, Meilė, Teisingumas. Kiekvienas, kuris savo gyvenime atskleidžia šias savybes, atstovaus savo Viešpačiui ir garbins Jį.

2. Visi jūs, nuo mažiausių ir menkiausių iki pačių aukščiausių, turėtumėte žinoti, kas yra teisingumas, meilė ir išmintis. Visi jūs turite suprasti, kad Dieviškasis Įstatymas yra nekintamas, kad jį mylėtumėte ir neprašytumėte, jog Aš pakeisčiau jūsų likimą.

3. Žinokite: jei jūsų Tėvas, Kūrėjas, niekada nekeičia nė vieno iš savo įstatymų, jūs neturite nė menkiausios teisės to daryti.

4. Jūsų siela yra laiminga, nes dabar ji sugebėjo tobulėti. Mat kiekvieną kartą, kai ji ateina į Žemę įsikūnyti, ji atsineša žinias iš ankstesnių gyvenimų, o šviesa, kurią ji gauna Dvasiniame Slėnyje, yra patirtis, yra švyturys, apšviečiantis jos tobulėjimo kelią.

5. Gyvenimo pažinimas yra tikroji mokslo sritis, tai amžina sielos šviesa, o visa ši patirtis kartu sudaro žinias, kurias jūs palaipsniui įgyjate.

6. Galiausiai vienintelis lobis, kurį siela išsaugo, bus gyvenimo kovoje įgytos žinios. Todėl sakau jums, kad šios šviesos, kuri yra jūsų paveldėjimas, neturėtumėte švaistyti beprasmiškiems darbams, bet turėtumėte ją naudoti tik geriems, kilniems ir garbingiems darbams. Panašią prilyginimą, kurį jums pasakoju, galite rasti pasaulio piniguose, kurie – tinkamai panaudoti – yra palaima, o švaistomi – sukelia tik blogį.

7. Taip pat turite išmokti nenusiminti, jei apsivalymo laikotarpis praeina lėtai. Nes būtent tada širdyje išbandomos daugelis sielos dorybių, tada žmogus gali atrasti savyje tikrąją maldą – tą, kuri vyksta iš dvasios į dvasią, tyliai, ramybėje. Tada galėsite išgirsti savo vidinės esybės balsą – tos dvasinės sielos, kurios, nors ji ir yra jūsų, jūs nepažįstate.

Aš turiu iš šios tautos suformuoti kariuomenę ir daugelį iš jūsų paversti vadais – bet ne vadais, kaip suprantama žemiškosios valdžios prasme, ne brolių žudymo karui, o kareiviais, kad pralaužtų kelią Šviesai, kad nugalėtų taika ir įtikinamumu, kad sunaikintų, taip, bet sunaikintų tai, kas žalinga, ir atkurtų tai, kas gera.

8. Savo širdyse sakote: „Dievas yra teisingumas.“ Tada Aš jūsų klausiu: jei suprantate, kad Dievas yra tobulas teisingumas ir išmintis – kodėl tada kartais reikalaujate, kad Dieviškieji įstatymai būtų pakeisti?

9. Jūs teisiatė paviršutiniškai, tarsi būtumėte vaikai, ir nepagalvojate, kad išbandymai, kurie jus kankina, yra *jūsų pačių* darbas. Todėl, kai jie užgriūna ant jūsų, jūs norite, kad jie pasitrauktų nuo jūsų, kad likimas būtų pakeistas, kad nereikėtų kentėti, kad nebereikėtų gerti kančios taurės.

Taip yra todėl, kad savo dvasiniu žvilgsniu negalite įžvelgti tikrovės, kad suprastumėte: viską, ką pjaunate, patys pasėjote, ir kad kiekvieną kančią patys prisišaukėte.

10. Ne, jūs niekada nesugebėjote įsiskverbti į tiesą, ir todėl, kai skausmas įsiskverbia į jūsų širdį, laikote save dieviškojo neteisingumo aukomis. Tačiau Aš jums sakau, kad Dieve negali būti nė mažiausio neteisingumo.

11. Dievo meilė yra nekintama, pastovi ir amžina. Todėl kas tiki, kad Dieviškąją Dvasią gali apimti pyktis, įniršis ir įsiutimas, tas klysta. Tokias silpnynes galima įsivaizduoti tik žmonėse, kuriems trūksta sielos brandos ir gebėjimo valdyti aistras.

12. Kartais jūs man sakote: „Viešpatie, kodėl turime ‚sumokėti‘ už darbus, kurie nėra mūsų, ir kodėl turime skinti kartų vaisių, kuriuos užaugino kiti?“ — Į tai aš jums atsakau, kad jūs nieko apie tai nesuprantate, nes nežinote, kas buvote anksčiau ir kokie buvo jūsų darbai.

13. Kaip smarkiai iškreipė mano teisingumo tiesą tie, kurie skelbia mokymą, kupiną baimės, bausmių ir nežinojimo! Bet ar žinote, kodėl jie taip elgiasi? Nes jiems reikia viešpatauti kitiems, nes jie nepažįsta nuolankumo, o vietoj to turi pakankamai tuštybės, kad vadintųsi tiesos savininkais ir išrinktaisiais, stovinčiais aukščiau už kitus.

14. Jie skelbia nežinojimą ir gąsdina, kad neprarastų savo privilegijuotos padėties.

15. Tik mano šviesa ir mano gailestingumas galės išgelbėti didžiąsias žmonių mases nuo pražūties ir tamsos, į kurią jos yra vedamos.

16. Aš barau tuos, kurie skelbia aklą tikėjimą, tikėjimą be pažinimo, tikėjimą, įgytą per baimes ir prietarus.

17. Neklausykite tų, kurie visas žmonių kankinančias nelaimes, visas bėdas, badą ir epidemijas priskiria Dievui, vadindami jas Dievo bausmėmis ar rūstybe. Tai yra netikri pranašai.

18. Atsisukite nuo jų, nes jie Manęs nepažįsta, o vis tiek nori mokyti žmones, koks yra Dievas.

19. Tai yra netinkamo senųjų laikų raštų aiškinimo vaisius, kurių dieviškoji kalba dar nebuvo atrasta žmogaus kalbos, kuria buvo užrašyti apreiškimai ir pranašystės, esmėje. Daugelis kalba apie pasaulio pabaigą, apie Paskutinįjį teismą, apie mirtį ir pragarą, neturėdami nė menčiausio supratimo apie tiesą.

20. Aš žinojau, kad žmonės galiausiai trokš šviesos, todėl savo laiku pažadėjau jiems sugrįžti, sakydamas, kad jiems atsiųsiu Tiesos Dvasią – pažadą, kurį išpildžiau ir kuris nuolat, kasdien bei kiekviename iš jūsų išsipildo. Tačiau jei tiems, kurie tvirtina, kad viską teisingai aiškina,

pasakytumėte: „Žinokite, kad Mokytojas atėjo Dvasioje, kad pasikalbėtų su jumis apie savo mokymą“ – ar manote, mokiniai, kad jie jums patiktų? Supraskite, kodėl Aš jums sakau, kad jūsų pasirengimas turi būti labai didelis, kad, susidūrę su apakusiais, kvailiais, fanatikais, jūs nesusvyruotumėte, bet, turėdami tikrąją Vidinio Žodžio dovaną ir būdami pakankamai pasirengę priimti dvasinę įkvėpimą, sugebėtumėte apšviesti proto organus, sukrėsti sielas ir sujaudinti širdis.

21. Mano mokymas yra kitoks. Aš jums sakiau: nėra „mirties“, jus laukia amžinybė. Nėra amžinosios ugnies, nei bausmės nusidėjėliui. Yra apvalymas, išbandymai, nušvitimas.

22. Viskas nuolat keičiasi ir artėja prie tobulumo. Pavyzdį to matote savyje, nes keičiatės kartu su gyvenimo etapais, kuriuos išgyvenate savo gyvenime, o po to jų nebėra, kad vėl sugrįžtumėte ir žengtumėte žingsnį į priekį.

23. Tėvas nepaliks savo darbo neužbaigto. Kaip galite manyti, kad vieną dieną Jis sunaikintų tai, ką sukūrė, kad atvestų į tobulumą?

24. Melskitės ir leiskite Tėvui duoti jums pamokas taip, kaip yra Jo valia. Juk jūs nežinote, ko nusipelnėte, ko jums trūksta, kas jums naudinga. Palikite savo reikalus Jo rankose ir su nuolankumu bei pasitenkinimu priimkite tai, ką Jis jums duos.

25. Matote, kokia kitokia yra tiesa. Jei jau turite jausti baimę savo širdyje, tai neturėtų būti baimė Manęs, bet baimė savęs, savo darbų, nes nuo jų pasekmių jūs negalėsite pabėgti.

Aš leidžiu jūsų sielai, sužavėtai Begalybės kontempliacija, trumpam taip pasilikti, kad ji galėtų mėgautis ta ramybe, kurios ji dar negali rasti žemėje.

26. Mokinys: Nors gyvenate pasaulyje, galite gyventi dvasinį gyvenimą. Nes neturėtumėte manyti, kad dvasingumas reiškia atsisakyti to, kas tinka kūnui, bet tai reiškia suderinti žmogiškus įstatymus su dieviškaisiais įstatymais.

27. Tebūnie palaimintas tas, kuris studijuoja mano įstatymus ir moka juos suderinti su žmogiškaisiais įstatymais į vieną visumą, nes jis bus sveikas, stiprus, kilnus ir laimingas.

28. Šiuo metu žmonija išgyvena nesėkmių ir nuklydimų epochą, visokio pobūdžio ligų laikotarpį dėl to, kad nukrypo nuo įstatymų. Bet kai ji yra labiausiai sutrikusi, mano įstatymas ateina kaip šviesa į sielas ir kviečia žmones į taikos kelią.

29. Mano šių laikų apreiškimas yra naujas mano Išminties knygos skyrius, tai naujas antspaudas, nuimtas nuo tos knygos, kurios turinys dabar išsilieja, apvalina ir išlaisvina sielas bei atnaujina žmones.

30. Ar matote šį pasaulį, kuris nerodo jokių ženklų, kad jį apšviečia dieviškoji šviesa? Iš tiesų, sakau jums: nors žmonės dar nepateikia didelių įrodymų, kad supranta tai, ką jiems įkvepia mano šviesa, nebus nė vienos sielos, kuri nebūtų pabudusi.

31. Tauta, mano Žodžio skelbimas tarp jūsų yra labai nepastebimas. Tačiau jei žmonija pažintų šią žinią ir nuspręstų jos laikytis, ji būtų išgelbėjimo kelyje.

32. Aš turėjau apsireikšti tarp vargšų, tautos, kuri nesigyrė savo pranašumu, bet turėjo dvasinį jautrumą mano buvimui ir mano įkvėpimams — jautrumą, kurio neradau tautose ir valstybėse, kurios vadina save didžiosiomis, galingosiomis ir žemės valdovėmis.

To, ką Aš sakau apie tave, tauta, niekada neturi naudoti kaip argumento, kad pasigirtum dvasiniu pranašumu prieš kitus. Nes turi žinoti, kad tas, kuris pasiduoda puikybei, sustoja ir nepažengia į priekį. O tas, kuris yra nuolankus, nepertraukiamai žengia į priekį, nes visada tiki, kad padarė labai nedaug.

33. Nepasitenkinkite vien tuo, kad išgirstate šį Žodį, bet stebėkite ir viską, kas vyksta jūsų pasaulyje bei jūsų aplinkoje, kad galėtumėte nuolat atpažinti visko, ką Aš jums skelbiu savo Žodyje, išsipildymą.

34. Kai miegate — žiūrėkite, kaip tada ateina išbandymai, kad jus pažadintų ir pasakytų, jog dabar yra laikas, kai turite gyventi budriai.

35. Netrukus jūs nebebūsate dvejojami mokiniai, o tapsite įkvepiančiais Mokytojais, kurių kelyje bus kovų, klastingų kliūčių ir persekiojimų. Tačiau netgi tamsiausiomis šios žmonijos naktimis jūs matysite spindint neišblėstančią mano Tiesos šviesą.

36. Mano pasiuntiniai išsiskirstys po visą žemę, o spiritizmas nusileis ant žmonių materializmo kaip taikos lietus, kaip gaivus rasos lašas.

37. Šis kvailas ir bet kokiam dvasiniam balsui kurčias pasaulis vis dar tikės mano atėjimu Trečiajame laikmetyje ir mylės mano žinią. Bet tu, tauta, turi pareigą savo artimiesiems rodyti tikėjimo ir paklusnumo pavyzdį, kuris turėtų būti paskata ir įkvėpimas žmonijos kelyje.

38. Vykdykite savo pareigas kaip sielos ir kaip žmonės žemėje. Įstatymus ir kelią jūs jau žinote.

39. Suteikite savo širdžiai laisvę, kad ji pradėtų užjausti kitų skausmą. Neleiskite jai būti užsiėmusiai ir stengtis jausti tik tai, kas susiję su jumis pačiais. Nebūkite daugiau abejingi išbandymams, kuriuos išgyvena žmonija.

40. Kada jūsų meilė taps tokia didelė, kad galės apimti daugelį artimųjų, kad galėtumėte juos mylėti taip, kaip mylite tuos, kurie nešioja jūsų kraują ir yra jūsų kūno dalis? Jei žinotumėte, kad esate labiau sielos, o ne kūno

atžvilgiu broliai ir seserys, daugelis tuo netikėtų. Tačiau Aš jums sakau: be abejonės, jūs esate broliai ir seserys labiau sielos, o ne savo kūno apvalkalo atžvilgiu, nes siela priklauso amžinybei, o kūnas yra laikinas.

41. Taigi apmąstykite faktą, kad šeimos čia, žemėje, šiandien susikuria, o rytoj vėl išsiskiria, tuo tarpu dvasinė šeima egzistuoja amžinai.

42. Šiandien jūs dar nesugebate pajusti ar gyventi pagal šiuos mokymus. Bet jūs turite palaipsniui paaukoti savo širdį, vykdydami amžinąjį likimą – mylėti vieni kitus.

43. Kai jūsų žingsniai dvasinės brolystės kelyje taps tvirtesni, jūsų lūpos pradės skelbti mokymus, kurie jums patiems dar nežinomi, ir gilius apreiškimus.

44. Tiems, kurie Man ištikimi, stipriesiems, tiems, kurie tikrai ruošiasi, – jiems Aš patikėsiu šią žinią, šį Žodį, kad jie jį išsaugotų gryną, kad jį gintų ir apsaugotų nuo svetimų priemaišų. Nes mano mokymas turi atversti žmoniją. Tačiau jei jūs įmaišysite į ją kitas idėjas ir paslėpsite tiesą, visa įtikinimo galia ir visa šviesa jūsų lūpose bei jūsų darbuose bus prarasta. Žiūrėkite, kaip Aš rūpinuosi jumis, kad nepatektumėte į pagundą. Tačiau jums tenka melstis ir stengtis, kad nenukristumėte.

45. Netrukus jūs nebegirdėsite šio Žodžio, ir, atrodytų, liksite vieni, be ganytojo gyvenimo kelyje. Bet Aš jus ruošiu, kad nuo pat pirmos akimirkos po šio paskelbimo atsisveikinimo žinotumėte, jog mano Dvasia bus jūsų vedlys, kad mano Šviesa spindės jūsų dvasioje, kad jus padrąsintų.

46. Laikui bėgant daugelis iš tų, kurie iki šiol menkino šį darbą, su dideliu gailėsčiu skundsis, kad neįvykdė savo užduoties ir iššvaistė brangų laiką. Tačiau tiems, kurie iš širdies gailisi, Aš pasakysiu: „Štai mano darbas, štai jūsų užduotis, pakilkite jį įvykdyti, nes dar yra laiko.“

47. Vargas tiems, kurie savo kvailumu ar išdidumu atideda atgailos dieną! Nes jei jie vietoj kviečių sės usnis – koks tada bus jų derlius?

48. Aš dabar jums skaitau iš Ateities knygos, kad sužinotumėte, kaip turėtumėte elgtis ir veikti.

49. Mano Karalystė artėja prie jūsų. Todėl Aš jums atsiunčiau savo Žodį, kad jus paruoščiau, ir atsiunčiau jums Elijo Dvasią, kad jus suvienytų ir apvalytų.

50. Aš esu Kelias, ir juo jūs visi ateisite pas Mane.

51. „Trečiasis laikotarpis“, kuriame dabar gyvenate, yra didžiųjų paslapčių atskleidimo laikas.

52. Mokslininkai ir teologai turės patikslinti savo žinias, atsižvelgdami į tiesą, kurią Aš jums šiuo metu atskleidžiu: tai yra laikas, kai žmonės turi atverti savo akis mano Išminties šviesai – šviesai, kurią Aš pavertiau mokymu, kad per jį jūs dvasiškai prisikeltumėte į tikrąjį gyvenimą.

53. Dabar pasaulis turi sužinoti tiesą apie „kūno prisikėlimą“, kuris yra sielos reinkarnacija.

54. Reinkarnuotis reiškia: sugrįžti į materialų pasaulį, kad vėl gimtum žmogumi; sielos prisikėlimas žmogaus kūne, kad ji galėtų tęsti savo misiją. Tai yra tiesa apie „kūno prisikėlimą“, apie kurią kalbėjo jūsų protėviai, pateikdami tiek iškreiptus, tiek absurdiškus aiškinimus.

55. Reinkarnacija yra Dievo jūsų sielai suteikta dovana, kad ji niekada neapsiribotų materijos menkumu, savo trumpalaikiu buvimu žemėje, savo gamtiniais trūkumais, bet siela – kadangi ji kilusi iš aukštesnės prigimties – gali naudotis tiek materialų kūnų, kiek jai reikia savo didžiųjų užduočių pasaulyje įvykdymui.

56. Šia dovana siela įrodo savo neišmatuojamą pranašumą prieš „kūną“, prieš mirtį ir prieš viską, kas žemiška, nugalėdama mirtį, vieną kūną po kito, ir išgyvendama juos visus, kad ir kiek jų jai būtų patikėta. Ji yra laiko, kliūčių ir pagundų nugalėtoja.

57. Dabar spiritualizmo šviesa pasauliui atskleidžia tiesą, teisingumą, protą ir meilę, kurie yra neatskiriama sielos gebėjimo reinkarnuotis dalis. Vis dėlto pasaulis iš pradžių atkakliai kovos su šiuo apreiškimu ir suteiks jam keisto bei klaidingo mokymo įvaizdį, siekdamas įteigti nepasitikėjimą geranoriškiems žmonėms.

58. Beviltiškos ir bergždžios bus konfesijų pastangos išlaikyti savo tikinčiuosius senų tikėjimo sampratų ir pasenusių tikėjimo sistemų įprastose vėžėse. Juk niekas negalės sustabdyti Dieviškosios Šviesos, kuri įsiskverbia iki pat žmogaus mąstymo gelmių ir pažadina sielą apreiškimų, dieviškų įkvėpimų, abejonių ir paslapčių išaiškinimo bei dvasinio išsilaisvinimo amžiui.

59. Taip pat niekas negalės sustabdyti potvynio, kurį sukels žmonija, kai ji, trokšdama savo mąstymo, dvasios ir tikėjimo laisvės, išsiverš į priekį.

60. Niekas neturėtų manyti, kad Aš atimsiu iš įvairių religinių bendruomenių jų auklėtinius, tikinčiuosius ar pasekėjus – ne. Tačiau atėjo valanda, kai prasideda nauji laikai, iškelia į dienos šviesą užmirštas pamokas, pašalina nenaudingus papročius, tikėjimo mokymus ir tradicijas, išvalo sielas nuo visko, kas klaidinga, ir atleidžia jas, kad suteiktų joms tikrąją Dvasios duoną, kuri visada buvo pakeista ritualu.

61. Šios šviesos dėka žmonės susivienys, tautos susitaisys, priešai atleis vieni kitiems, ir būtent jos dėka bus suprasta mokymo esmė, kurią jums beveik 2 000 metų mokė žodžiais ir darbais.

62. Ar jums atrodo neįtikima, kad šios epochos žmonija supranta dvasinius dalykus? Tada leiskite žmonijos istorijai prabėgti prieš jūsų akis, remdamiesi intuicija ir tuo, ką jums atskleidžia jūsų dvasia, kad

žinotumėte, jog buvo epocha, kai – žemės tautoms nugrimzdus į neapykantos, ydų, nežinojimo, prietarų ir fanatizmo bedugnę — iš jos iškilo žmonės, įkvėpti Kristaus ir kupini tikėjimo bei meilės, kurie kaip nesustabdomos šviesos ir vilties srovės pasklido po tautas ir šalis.

63. Kristus buvo mokinių ir kankinių lūpose, kurie gyveno tam, kad sėtų ir skleistų dieviškąją meilės sėklą. Kristus apsireiškė pasauliui per savo tarnus ir gyveno kiekvienoje tų širdyje, kurie Jį mylėjo Jo dieviškosios kančios metu.

64. Trumpas buvo tas laikas, kai ta taika ir ta harmonija davė vaisių Žemės tautose ir tautoje, nes nedėkingumo ir bedievyستs piktžolės vėl užklojo laukus. Bet dvasinio pakilimo, harmonijos, supratimo ir brolystės dienomis – kiek daug taikos, įkvėpimo ir šviesos buvo tarp žmonių! Kai ta harmonija ir tas dvasinis pakilimas taps jūsų gyvenimo esme – ar galite įsivaizduoti, koku mastu mano neatskleista išmintis išsilietų ant žmonių dvasios?

65. Neabejokite tuo, ką žada Nauji Laikai. Nes jei jūsų tikėjimas nebūtų nuoširdus, nebūtumėte verti patirti mano Žodžio išsipildymo.

66. Leiskite savo sielai priartėti prie Manęs, nes Aš jai duosiu tai, ko jai reikia.

67. Priimkite dieviškąjį mokymą ir nenuilstamai klausykitės Manęs, tada netrukus patirsite, kaip žymiai tobulėsite dvasinėse žiniuose.

68. Nepaleiskite šio malonės laiko veltui, prisiminkite, kad turėjote daug kentėti, kad galėtumėte pasiekti šį kelią ir pažinti mano apreiškimą.

69. Po tiek daug kartelių dabar jūs skini saldų vaisių. Nešvaistikite jo, nes rytoj turėsite jį nunešti tiems, kurie alksta taikos ir tiesos.

70. Jei skausmas jus apvalė, išsaugokite tą tyrumą sieloje ir širdyje. Noriu, kad prieš žmoniją pasirodytumėte kaip atsinaujinusi tauta. Tada jūs tapsite atvira knyga kitoms tautoms, kurios šiuo metu apsivalo per savo skausmą, kad taptų vertos priimti mano žinią.

71. Visos šios tautos ir nacijos, kurios iki dugno išgėrė kančios taurę, yra pašauktos netrukus susipažinti su mano naujuoju apreiškimu, kuris ant tiek daug skausmo užpils medaus ir balzamo.

72. Mano Žodis, duotas Antrajame Laike, jau pasiekė žemės pakraščius. Tačiau žinokite arba prisiminkite, kad tai buvo ženklas, kurį Aš jums daviau, jog mano sugrįžimą pajustų visi žmonės.

73. Jūs, kuriems prieinamas mano Žodis, skelbkite šį raginimą savo artimiesiems. Sakykite jiems, kad Aš atėjau ne tam, kad teistų jų nuodėmes, nei kreipiu dėmesį į jų gėdingus poelgius, bet kad būtent jų vargas privertė Mane juos ieškoti, ir kad kiekvienam iš jų turiu pas save meilės dovaną.

74. Nuneškite šią meilės dovaną į širdis. Tai jums pravers, kai kartą nešite mano mokymą į nežinomas šalis.

75. Argi jūs neatrandate mano žodžių esmėje dieviško troškimo, kad taptumėte tyra tauta savo mąstymu, Dievo garbinimu, darbais ir veikla?

76. Aš įkvepiu jus užsitarnauti nuopelnų; tačiau jūsų neturi vesti savanaudiškas troškimas savo sielos išgelbėjimo, bet savo darbus turite atlikti galvodami apie savo artimus, galvodami apie ateinančias kartas, kurių džiaugsmas bus labai didelis, kai jos ras kelią, kurį išlygino „Pirmieji“. Tada *jūsų* laimė bus beribė, nes jūsų brolių ir seserų džiaugsmas ir ramybė pasieks ir jūsų sielą.

Kiek kitaip yra tiems, kurie siekia tik *savo* pačių išgelbėjimo ir palaimos; nes kai jie pasieks tą vietą, kurią užsitarnavo savo darbais, jie nė akimirkai negalės patirti ramybės ar džiaugsmo, žiūrėdami į tuos, kuriuos paliko ir kurie kenčia sunkią kančių naštą.

77. Iš tiesų, sakau jums, tikrieji šio mokymo mokiniai bus teisūs ir tyri savo darbuose, kaip ir jų dvasia, kuri yra mano pačios šviesa.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 291

1. Tauta: Mano atsisveikinimo dieną jūs pajusite tuštumą savo aplinkoje. Jūs jausitės silpni, nes pripratote prie šio Žodžio, kuriame ilgą laiką radote drąsos, paguodos, balzamo ir žinių. Jums trūks šio apreiškimo, kuris suteikė jums tiek daug drąsos gyvenimo kovoje.

2. Tačiau iš tiesų sakau jums: jeigu jau turėtumėte geresnį supratimą, šią dieną lauktumėte džiaugsmingai, žinodami, kad mano Dvasia nuo jūsų neatsiskirs ir kad mano įkvėpimo jums netrūks nė akimirkai.

3. Supraskite, kodėl Aš jums taip dažnai sakiau, kad neturėtumėte priprasti prie mano Žodžio, kad neturėtumėte manęs klausytis iš įpročio. Nes tie, kurie taip elgėsi, su dideliu skausmu širdyje ilgėsis šio Žodžio.

4. Jums dar liko trumpas laikas, per kurį galite suprasti daug pamokymų, išsklaidyti savo abejones, sustiprinti savo ketinimus ir apmąstyti bei įgyti įžvalgų apie tvirtus pagrindus to, ką jums suteikia mano Įstatymas.

5. Prisiminkite, kad Aš jus mokiau atmesti viską, kas yra priverstinis religijos praktikavimas ir kas yra tik įprotis. Nepamirškite, kad Aš jums supaprastinau religines apeigas, garbinimo formas ir tikėjimo išpažinimus ir leidau, kad jūsų sąžinė būtų laisva, kuris turi vairuoti jūsų gyvenimo laivelį.

6. Aš daviau jums aiškiai apibrėžtus principus, kad neeksperimentuotumėte su neaiškiomis doktrinomis, net jei jūsų nuomone jos atrodo priimtinos ir geros.

7. Kas visą savo pasitikėjimą sudeda į mano Žodį, tas nesukluptų ir nepatirtų nesėkmės, o netrukus nuims gerus vaisius.

8. Meilės įstatymas, iš kurio kyla meilė artimui, supratimas ir atleidimas jūsų artimiesiems, yra pamatas, kurį Aš jums įkvėpiau jūsų dvasinei misijai.

9. Norint pažinti mano tiesą, nereikia nei žmogiškos išminties, nei žinių, kurias žmonės yra užrašę savo knygose. Dvasia turi dovaną ir gebėjimą nujauti tiesą.

10. Kadangi mano Žodis yra lengvai suprantamas, o mano mokymo principai išreikšti visiškai aiškiai, jums nereikia bijoti, kad nenumatytos kliūtys sutrukdytų jums tvirtai eiti savo keliu.

11. Aš perskaičiau jūsų širdyse ir pastebėjau, kad norite likti ištikimi šiam mokymui, kurį jums atnešiau. Budėkite ir melskitės, klausykite ir giliai apmąstykite, kad jūsų geri ketinimai išbandymo akimirką nebūtų sužlugdyti dėl kokios nors jūsų silpnybės. Prisiminkite, kad minios žmonių, kurie sekė Jėzumi Antrajame Laike ir kėlė įspūdį, kad Jį suprato, aukos akimirkomis, lemiamą valandą, paliko savo Mokytoją vieną. Net apaštalai, kurie taip artimai Jam sekė, tą valandą pajuto, kaip silpsta jų jėgos ir net pats tikėjimas.

12. Taip yra todėl, kad žmogiškoji prigimtis yra silpna ir jai reikia stiprios dvasios padrąsinimo.

13. Todėl gerkite mano Žodžio vyną, kad būtumėte stiprūs, ir tada, kai ateis išbandymas, įrodykite, kad esate mokiniai, užgrūdinti maldoje ir kovoje, savistaboje ir praktikoje.

14. Nesiekite mano darbo išaukštinimo prabangiais būdais ar viešais mitingais, nes jūsų triumfas lengvai sugriūtų, nes jo nesukūrėte ant tvirtų pamatų.

15. Nedarykite įspūdžio savo artimiesiems pasakojimais apie stebuklingus išgydymus ar akivaizdžius stebuklus, nes taip tik paskatintumėte vieni kitus fanatizmu. Tie, kurie iš tiesų įkūnija tiesą, kurie moka aukoti nuoširdų Dievo garbinimą, kurie iš tiesų sėja ir skleidžia meilės sėklą, yra tokie paprasti, tokie kuklūs ir nuolankūs, kad gyvena nepastebėti tarp kitų. Jie meldžiasi, ir niekas to nežino. Jie gydo ligonį, o juos mato nedaugelis arba niekas. Jie verkia dėl artimo, tačiau jų ašaros nematomos, nes, užuot tekėjusios į išorę, jos kyla pas Tėvą.

16. Nesijaudinkite, tauta, Aš jums nesakau, kad viskas, ką darote, yra netobula. Aš tik ištaisau viską, kas neteisinga, tačiau priimu viską, ką man aukojate gero.

17. Čia, per mano Žodį, atidžiai klausykitės pamokymų, kad išmoktumėte. Tačiau savo gyvenimo veiksmuose kreipkite dėmesį į savo sąžinės balsą, nes ji jums pasakys, ar elgiatės gerai, ar blogai, ar įvykdėte savo užduotį, ar ne. Jei tada jausite, kaip jūsų širdis verkia dėl artimųjų kančių; jei dalinsitės Dievo jums suteikta gėrybe su vargstančiais; jei suprasite žmogiškąją kančią ir stengsitės ją palengvinti, nesitikėdami atlygio – tada būsite Man ištikimi ir galėsite pajusti ramybę, kurią jums suteikia sąžinė.

18. Mokinys: Ką turi daryti spiritualistas, kad šiais tragedijų, karų ir skausmo laikais padėtų jo skelbiamam mokymui pasiekti pergalę? Susivienyti su kitais ir visus juos suvienyti su Manimi, kad jūsų galia ir šviesa taptų juntamos pasaulyje.

19. Pažvelkite į žmoniją: ji abejinga dvasiniam tobulėjimui – ne tik materialioje srityje, bet ir religinėse bendruomenėse, kuriose tradicija ir įprotis buvo paversti įstatymu.

20. Pažvelkite, kaip net šiais mokslo ir žmonijos pažangos laikais žmogus vis dar žudo kitus žmones, tautos nutraukia brolystės ar draugystės ryšius su kitomis tautomis, o vienų pasaulėžiūros prieštarauja kitų pasaulėžiūroms ir susiduria tarpusavyje.

21. Šie Dievui, atrodytų, nevaisingi laukai vis dėlto tinka dvasinei sėjai. Iškeliavkite, ir kiekviename žingsnyje patirsite troškimą šviesos, vargą,

nežinojimą, skausmą visomis jo formomis. Leiskite savo mintims pasiekti tas vietas, siųskite jas kupinas gerų linkėjimų, šviesių idėjų ir dvasinių įkvėpimų. Leiskite išgirsti jūsų nuoširdų, iš širdies ateinantį žodį, persmelktą šviesos, paguodos ir ramino. Tada patirsite, kad žmonija yra tinkamas laukas jūsų dvasios darbui.

22. Dirbkite nenuilstamai savo gyvenimo kelyje, ir Aš užtikrinu jus, kad taika, kurią patirsite jo metu įvykdę misiją, bus dar didesnė, kai jūsų siela pereis į anapus. Tačiau kol kas nemąstykite apie atlygius.

23. Koks vargšas yra žmogus, kuris vis dar mano, kad siela dėl savo trumpo žemiškojo gyvenimo žmogaus kūne yra pasmerkta gauti amžiną atlygį arba amžiną bausmę!

24. Šiuo metu mano Žodis bus švyturys, nešantis šviesą į žmonijos tamsą. Dabar jūs patirsite, kaip šiandieninis pasaulis – materialistinis, priešiškas ir savanaudiškas – pasikeis, nes mano mokymas, kartais smarkus kaip audra, o kartais švelnus kaip vėjelis, nušluos tai, kas neteisinga, ir suteiks gyvybę gerai sėjai, kad žmonės savo ateitį statytų ant meilės ir harmonijos pamatų.

25. Kai žmonės pasieks, kad meilėje mąstyti visuotinai, kiekvienas sieks tobulėti, geriau atitikti kitų poreikius ir jiems tarnauti. Bet koks baimės dėl bausmės jausmas taps nereikalingas, žmogus laikysis įstatymų ne iš baimės, o iš įsitikinimo. Tik tada žmonija bus išsivysčiusi dvasiškai ir intelektualiai.

26. Iki šiol žmogaus išdidumas vertė jį nepaisyti dvasinės pusės, o šių žinių trūkumas trukdė jam tapti tobulu.

27. Kol žmogus neišmoks išlaikyti savo fizinių ir dvasinių jėgų harmonijos, jis negalės rasti pusiausvyros, kuri turėtų vyrauti jo gyvenime.

28. Mano Žodis buvo su tavimi, tauta. Suprask jį; tačiau jei turėtum kokių nors abejonių, melskis, medituok, prašyk mano Šviesos, ir gausi paaiškinimą apie tai, ką nori žinoti.

29. Sveiki atvykę, keliauninkai, kurie sugebėjote ištvirti tikėjime, štai atlygis už jūsų nepalaužiamą pasitikėjimą: tai yra mano Žodis, kurio taip ilgai laukėte. Dabar gerkite jį, kol pasisotinsite.

30. Sveiki atvykę tie, kurie tiki Mokytojo Žodžiu, nes jie patirs mano pažado išsipildymą.

31. Dabar jūs gavote tai, ko taip ilgai prašėte. Rytoj, kai stovėsite prieš didžiules žmonių minias, jūs tikrai sužinosite, kodėl aš jus pašaukiau. Tik Aš vienas žinau, kad yra daug žmonių, gyvenančių laukdami Džiugiosios Naujienos, ir Aš nenoriu, kad jie mirtų, dar neišgirdę mano Žodžio iš mano liudytojų lūpų. Jie yra alkani ir ištroškę, kaip ir jūs buvote. Tačiau taip, kaip Aš užjaučiau jūsų poreikius, taip ir jūs turite užjausti juos.

32. Pasaulis laukia, kol mano balsas jį pašauks; žmonių širdys, nors ir mirusios tikėjimui, tikisi, kad Kristaus balsas priartės prie jų ir pasakys: „Kelkis ir eik“.

33. „Mirusieji“, „aklieji“, ligoniai ir atstumtieji sudaro labai didelę tautą. Aš ateisiu pas juos, nes tie, kurie kenčia dvasiškai ar fiziškai, yra labiausiai imlūs mano buvimui. Pasaulio didžiūnai – tie, kurie turi valdžią, turtus ir žemišką šlovę, mano, kad manęs jiems nereikia, ir manęs nelaukia: ką gi Kristus galėtų jiems duoti, juk jie sako, kad jau viską turi? Gal kokių nors dvasinių gėrybių ar vietą amžinybėje? Jiems tai nerūpi!

34. Štai kodėl Aš ieškojau šių vargšų ir kūnu bei siela sergančiųjų minios, kad pas juos atskleistų savo mokymą; nes jie troško Manęs, jie Manęs ieškojo. Taigi buvo visiškai natūralu, kad jie pajuto mano buvimą, kai atėjo laikas vėl parodyti save žmonijai.

35. Kai ateis laikas, šis neišmatuojamai didelis sergančiųjų, vargšų, engtųjų ir atstumtųjų tauta, atsiliepdama į mano šauksmą, pakils kaip stipriausia ir nenugalima tauta pasaulyje. Jokia žmogiškoji jėga nesugebės nutildyti jos balso, kai ji pakils ir pasakys: „Viešpats šiuo metu apsireiškia. Jis atsiuntė mums savo žinią, kad pasirengtume priimti Jį iš Dvasios į Dvasią.“ Taip iš tiesų ir įvyks, nes būtent žinia, skirta pasiruošimui, ir mano mokymas yra tai, ką perduodu per tam išrinktus žodžio nešėjus – žinia, kuri pasieks mano pasiuntinius įvairiose pasaulio dalyse.

36. Mano Žodis, skambantis iš mano liudytojų lūpų, širdyse turės tokį patį poveikį, kokį jis turėjo šiai tautai, kai ji tą patį išgirdo tiesiai iš žinianešio lūpų. Bet jūs turite pasiruošti kalbėti nuoširdžiai. Meldimasi ir mylėdami artimą galėsite pasisemti įkvėpimo, ir tikrai, sakau jums, tada „mirusieji“ prisikels, o netikintieji pripažins, kad tik Šventosios Dvasios mokiniai gali taip kalbėti.

37. Aš jus ruošiu, nes susidursite su žmonija, kurioje nėra taikos, meilės, brolystės nei harmonijos. Jūs jai perduosite dieviškąją žinią, kurią skleisti Aš jus paskyriau. Tada pamatysite, kaip atsinaujinimo stebuklas, kurį matėte vykstant savyje, pasikartos tarp tautų ir valstybių, į kurias taip pat pasieks mano Žodis ir sulaužys materializmo, stbmeldystės, nuodėmės ir nežinojimo grandines.

38. Šiuo Trečiuoju laikotarpiu jums teks įvykdyti didžią misiją, kai Aš jus paliksiu pasaulyje kaip Mokytojus.

39. Šiandien jūs esate mažas vaikas, priimantis mano Žodį, rytoj būsite mokiny, studijuojantis mokymą, o vėliau – Mokytojas ar apaštalas, laikantis ir gyvenantis pagal gautą mokymą. Nepamirškite, kad mano Žodžio paprastumas davė jums dvasinio tobulėjimo pradžią, kad jūs niekada nepridėtumėte jam nieko nereikalingo.

40. Visada lyginkite savo dabartį su praeitimi, kad galėtumėte nustatyti, ar pažengėte į priekį, ar stovite vietoje. Kiek sielų pabudo dėl šio išbandymo ir sušuko: „Viešpatie, kaip įmanoma, kad aš taip ilgai miegojau? Kaip galėjau likti apatiškas, abejingas, kai Tu kalbi tarp mūsų? Kaip galėjau Tave neigti, juk nešioju Tave savyje?“

41. Niekas negalės atsispirti mano Žodžio jėgai, nes ji turi galią pažadinti sielas, priversti jausti ir drebėti net kietiausią ir nejautriausią širdį. Man nereikėjo jūsų bausti, kad priverčiau jus įvykdyti užduotį, taip pat nenaudoju prievartos, kad nukreipčiau jus šiuo keliu, netgi nebauginau jūsų žodžiais ir grasinimais. Mano balsas buvo kupinas meilės ir įtikinamas, ir jis pažadino jumyse tikėjimą, pasitikėjimą ir paklusnumą.

42. Lygiai taip pat rytoj turite kalbėti su savo artimaisiais, žadindami meilę, o ne baimę, nes tuomet sėkla nebūtų tikra.

43. Mano darbas turi pasiekti žmoniją gryną, kad ji imtųsi vykdyti mano įstatymą ir apkabintų savo išganymo kryžių.

44. Aš daviau pažadą žmonėms, visai žmonijai, ir Aš jį ištesėsiu, nes mano žodis yra karaliaus žodis. Per savo mokinius Aš jai atsiųsiu savo Žodžio auksinį kviečių derlių, ir tai tarnaus žmonėms kaip pasirengimas, kad jie netrukus galėtų džiaugtis bendravimu iš Dvasios į Dvasią. Nes po 1950 metų Aš nei čia, nei jokioje kitoje vietoje daugiau nebeatsiskleisiu *per balso nešėjo protą*.

45. Susivienykite, tauta, nes išbandymai artėja. Mano Žodžio priešai taip pat susivienys, kad kovotų su jumis ir išsklaidytų jus. Tačiau jei pasitikėsite maldos galia ir stiprėsite mano Žodžiu, jūs nebūsime nugalėti. Jūsų galia bus dvasinė, ji niekada nebus pagrįsta pinigais ar žemiškąja galia.

46. Pasinaudokite šia proga, tauta, nelaukite kitų laikų, nes jie niekada neatės, kad atneštų jums tai, ko nesugebėjote pasinaudoti.

47. Atsisėskite prie mano stalo su dvasiniu troškimu visada mokytis iš to gausumo, kurį jums atskleidžia jūsų Mokytojas.

48. Šie paskutiniai mano apreiškimo metai bus neištrinami visų tų, kurie moka vertinti tai, kas per mano Dvasią į juos įsiliejo, atmintyje.

49. Mano mokiniai nenuilstamai kalbės apie viską, ką Mokytojas jiems apreiškė ir atskleidė.

50. Tiems, kurie gyvena kasdienybės rutinoje, kur kiekviena diena yra tokia pati kaip ir kitos, o kiekviena pamoka – tokia pati kaip ir kitos, šlovė, kurią Aš pasilikau savo apreiškimo paskutinėms dienoms, praeis nepastebėta. Jie taip pat nepastebės pokyčių, kurie turi įvykti nuo to momento, kai baigsis mano Žodis. Juk jie niekada neturėjo troškimo pakilti, taip pat nemylėjo to tobulėjimo, kuris sielai reiškia pažangą ir tobulėjimą.

51. Turiu taip kalbėti, kad pabustų tie, kurie dar miega. Nes nenoriu, kad viena šios tautos dalis pasiektų išgelbėjimą, o kita pražūtų. Mano troškimas yra, kad jūs visi pakiltumėte į Šviesą.

52. Kiekvienas turi būti atvira knyga savo artimiesiems, o jos puslapiuose turi atsispindėti tai, ką kiekvienas nešioja savo sieloje. Šios knygos puslapiai bus jūsų darbai, ir jei jūsų esybėje yra dvasingumas, meilė ir išmintis, pasaulis jus pripažins kaip naujos eros pradininkus, kaip Šviesos ir sielos tobulėjimo amžiaus šauklius.

Jei, priešingai, jūsų dievobaimingumas bus grindžiamas tik tradicija ir išoriniu pavidalu, jūsų knygoje bus tik fanatizmas, nežinojimas, sumaištis ir tamsa. Pastariesiems būtų daug geriau nekalbėti apie mano darbą, kol jų protuose dar neužsidegė šviesa. Nes jų sėkla – vietoj to, kad būtų naudinga – bus žalinga kitų darbui, net jei jie turi gerų ketinimų.

53. Ką tu padarei su mano žodžiu, o tauta, kad aš jaučiuosi priverstas šiuo metu, kai mano apreiškimas jau netrukus baigsis, taip kalbėti jums?

54. Jūs miegojote, žmonės, nes manėte, kad šis apreiškimas truks amžinai ir kad jo vienintelė užduotis – džiuginti jus mano Žodžiu bei gydyti bet kurį kenčiantįjį, kuris pas jus ateitų. Šiandien jus pažadino tikrovė: 1950-ieji – tūkstantį kartų paskelbti kaip paskutiniai mano apreiškimo metai – jau čia pat.

55. Tik nedaugelis, labai nedaugelis „budi“, laukdami 1950-ųjų metų, ir ruošiasi išbandymui, kuris jiems reikš šio laikotarpio pabaigą.

56. Šie metai bus svarbūs ne tik šiai tautai – ne. Jei jums tai yra vieno laikotarpio pabaiga ir kito pradžia, tai bažnyčioms tai bus teismo ir savirefleksijos metai. Mokslo ir visai žmonijai apskritai tai bus išbandymų laikas.

57. Kai šis darbas išplis ir žmonės sužinos, kad 1950 m. Aš paskutinį kartą paskelbiau savo Žodį per žmogaus protą, jie supras, kad viskas, kas šiais laikais pasireiškė jūsų gyvenime, buvo Šventosios Dvasios šauksmai ir jos Šviesos kibirkštys. Net teologai tada susimąstys.

58. Budėkite ir melskitės, žmonių minios. Nes nors valanda, kai Aš paskutinį kartą kreipsiuosi į jus, jau labai arti, dar yra laiko, kad nuoširdžiai apmąstydami galėtumėte suprasti, kas dabar vyksta ir ką turėsite daryti ateityje.

59. Tai yra pamokymas, skirtas pasiruošimui – dar vienas, kurį Aš jums duodu –, kad jūs nepatirtumėte nesėkmės atlikdami kasdienį darbą, kurį turite imtis.

60. Tebūnie palaimintas, mano tauta. Tu ateini trokšdama mano Žodžio, kuris yra paguoda ir maistas tavo sielai. Jūs išmokote iš jo išgauti esmę, prasmę ir atpažinti mano valią.

61. Šis Žodis, kuris pažadino jūsų sielas, kurios taip ilgai miegojo, šiandien yra jūsų džiaugsmas ir pripildė jūsų širdis taika bei meile. Jis apgaubė tuos, kurie drebėjo nuo šalčio, ir pripildė viltimi tuos, kurie troško šviesos. Tai yra Apreiškimas, kurį Aš saugojau savo lobynėje Izraelio tautai ir visai žmonijai.

62. Šiuo metu Aš su jumis kalbėjau taip pat, kaip Anapus kalbu su angelais. Aš nedariau jokio skirtumo jūsų sieloms, nes jos gyvena žemiškajame slėnyje, į kurį Aš jus pasiunčiau. Jus visus Aš myliu vienodai. Jūs dabar tobulėjate, artėjate prie Manęs. Nes kelio pabaigoje Aš jūsų laikiu, o mano dieviškasis glėbys trokšta jūsų buvimo. Susipažinkite su keliu, kad galėtumėte pasiekti Tėvo namus, Tėvo širdį, savo Dievo Dvasią.

63. Aš jums apsireiškiau, nes jūs visada tikėjote gyvuoju Dievu, savo vieninteliu Dievu, kuris niekada netyli, kuris neslepia savęs, bet visada veda, pataria ir įkvepia. Šis tikėjimas jus maitina ir gelbsti.

Jei trys mano vaikai taip ieškotų manęs žmonijos viduryje, aš jau per juos išliečiau savo „“ malones. Tačiau matau, kad manęs klauso ir manimi tiki didelės žmonių minios.

Izraelio tauta netrukus bus pilna – 144 000, kuriuos Aš pažymėjau, bus prie kalno papėdės, šviesioje „slėnyje“, išrinktame mieste. Tada mano džiaugsmas bus didelis.

64. Kai pasirengsite, Aš į jus išliesiu visą žinią, kurios reikia žmonijai. Aš suteiksiu jums didelę galią, kad kalbėtumėte apie mano atėjimą Trečiajame laikmetyje.

65. Mano Žodis privertė jus daug mąstyti. Jūs pradėjote gilų tyrinėjimą ir atradote, kad mano mokymas yra begalinis, kad jo atveriamas horizontas kasdien vis plečiasi, o jūs nesugebate suvokti jo visos tiesos.

Šiandien jūs gaunate vieną pamokymą po kito ir galite pamiršti mano Žodį. Tačiau ateis laikas, kai tinkamu momentu prisiminsite kiekvieną iš šių pamokymų, ir tada jūsų įtikinamumas bus didelis.

66. Pirmuoju laikotarpiu Aš išsirinkau tą, kuris turėjo Mane atstovauti žemėje: Mozę, ir per jį Aš apreiškiau savo išmintį, savo galią ir savo griežtumą. Jūs supratote Mane tiek, kiek leido jūsų sielų menkas išsivystymas. Aš kalbėjau per patriarchų ir pranašų lūpas, ir mano Žodis įsiskverbė į širdis. Tauta gavo mano įkvėpimus ir mano įsakymus. Aš leidau jums pereiti per dykumą, kad duotų jums didelę pamoką, ir jūs išplėtėte savo sielas bei patyrėte tikėjimą ir pasitikėjimą Manimi.

67. Po ilgos kelionės, po kantrybės ir patirties metų, jūs įžengėte į Kanaano žemes ir pamatėte, kaip išsipildė pažadas, kurį mano Dvasia kartodavo dieną iš dienos. Jūs radote palaimintą ir paruoštą žemę. Tai buvo taikos oazė, kurią Aš jums atidaviau, kad tikėtumėte ir

daugintumėtės. Kai buvote pamokyti per mano pasiuntinius, išėjote pas žmones ir nešėte liudijimą apie Sandorą, kurią Dievas sudarė su žmonėmis.

68. Taip Aš visais laikais jus drąsinau savo pažadais. Šiame Trečiajame Laike Aš jums pasakiau: „Aš patikiu jums taikos darbą tarp žmonių. Aš jį įvykdysiu per jus, kai tik būsite pasirengę. Tačiau ne tik dabartinė karta prisidės prie to – jūsų vaikai ir jų palikuonys tęs taikos darbą. Aš parodau tautai platų kelią šios misijos įgyvendinimui.

69. Apmąstykite užduotis, kurias Aš daviau visai tautai. Kliūtys, su kuriomis susidursite savo kelyje, yra didelės, todėl turite būti stiprūs ir galingi, kad pasiektumėte savo likimo tikslą. Turite gyventi bendrystėje su Tėvu, nuolatinėje maldoje ir laikytis mano įstatymų, niekada nesuklydami į fanatizmą ar misticizmą, nes mane mylėsite tik savo širdies šventykloje.

70. Vidinio Žodžio dovana bus visų viduje, ir taip jūs lengvai paaiškinsite mano darbą. Jūs guosite žmonių širdis ir duosite jiems duonos, kurios jiems reikia. Jūs gydysite sielos ir kūno ligas.

Žmogus šiais laikais kenčia, nes nutolo nuo dieviškųjų, moralinių ir gamtos įstatymų laikymosi ir ieško pagalbos šio pasaulio apgaulėje. Jis nežino, kad jo ligos šaltinis glūdi jo sieloje. Iki šiol jis nenorėjo sugrįžti prie įstatymų, tvarkos ir dvasinių pareigų vykdymo pirminio principo ir nesugrįžo prie šaltinio, iš kurio kyla visa gėris.

Kol jis nuolankiai neatsigręš į Mane, kol jo širdies jautrios stygos liks sukiėtėjusios ir kol tikėjimas nebus jo vedlys, žmonės ir toliau klys, toliau sirgs ir žus. Tačiau tave, Izraelio tauta, Aš palieku kupiną drąsos, taikos ir gydomosios jėgos, kad tu, mano vardu, jas dalytum savo artimiesiems.

71. Sustokite akimirkai, kad pažvelgtumėte į šį pasaulį, kuris nešamas į bedugnę. Ko ieško žmonija? Ką, ką aš matau jų siekiuose? Tik skausmą, neviltį ir mirtį. Sąžinės balsas nutilo, o jos žibintas užgeso. Ji išgyvena didžiąją atpirkimo dieną, ir jos skausmas yra didelis.

72. Sustabdykite ją, tauta, kol ji nenukrito dar giliau! Kovokite savo maldomis ir mintimis. Mokykite savo pavyzdžiu, o kai jus ištiks išbandymai, parodykite savo tikėjimo ir vilties ženklus ir atraskite juose tik progą apvalyti savo sielą.

Būkite paprasti visuose savo veiksmuose, kad jūsų artimieji galėtų jus suprasti, nedarykite savo gyvenimo sudėtingo. Būkite romūs kaip Jėzus ir paprasti kaip vaikai ir senoliai, nes šios dorybės yra dvasingumo ženklas.

73. Būkite taip pat kaip žemdirbys, kuris džiaugiasi savo sėkla, kuris gyvena ryšyje su savo Dievu. Žemdirbys meldžiasi, kai spinduliuoja naujos dienos šviesa, kurią jis praleis atlikdamas naujus dienos darbus; o vidurdienį ir vakare, kai saulė leidžiasi, jis vėl pakelia savo sielą, kad padėkotų už viską, ką jo Viešpats jam suteikė. Jam viskas, ką jis gauna, yra

nuostabu ir tobula. Saulė, vanduo, visi stichijos jam kalba apie jo Dievą, ir juose jis Jį myli, Jo ieško ir mato Jo buvimą. Būkite tokie patys, dvasinio lauko darbininkai.

74. Šiuo metu Aš jums nesuteikiau materialios dirbamos žemės. Jūsų rankos negali išarti vagų, kad į jas įsodintumėte materialias sėklas. Bet Aš jus paskyriau savo Žodžio sėjėjais širdyse. Jūsų kasdienis darbas yra dvasinis, Aš daviau jums viską, kas būtina jūsų darbui – šviesą, meilę, Žodį. Taip Aš mačiau, kaip kai kurie iš mano vaikų džiaugėsi savo pačių pasėtais.

75. Mano gėrybės neprašė pro juos nepastebėtos. Jie visada jų tikėjosi iš Manęs, o išbandymų akimirkomis sakė: „Viešpats mane išbando, kad pamatytų mano tikėjimą.“

Jūs nelaikėte skausmo „priešu“ ir nepavargote nuo nesuskaičiuojamų išbandymų, kuriuos Aš jums siunčiau.

76. Mylima tauta, jūs žinote, kad gyvenate manyje, ir aš nukreipiu visus jūsų veiksmus taip, kad mano gailestingumas pakeltų jus būtent tuo momentu, kai išbandymas jūsų širdyje palieka savistabos ir sustiprėjimo vaisius. Jūs susipažinote su mano Žodžiu ir mano įstatymais ir žinote, kad šalia mano Meilės ir Gerumo yra ir mano Teisingumas bei Griežtumas. Jei nusidedate, turite kentėti savo nusižengimo pasekmes.

77. Aš kasdien kalbu žmonių širdims, bet žmonija nenorėjo suprasti mano kalbos. Izraelis kalbėjosi su Manimi, bet didžioji dalis žmonių gyvena toli nuo Manęs. Jų religijos praktika yra netobula, tačiau šiandien mano Šviesa ir mano teisingumas judina širdis, ir jos pradeda pabusti bei prisiminti, kad virš jų yra Dievas, kuris visada meiliai žiūri į juos.

Žmonija pasinėrė į chaosą, o žmonėms nepavyksta išspręsti savo problemų. Jų įstatymai pasisuko prieš juos pačius, nes šie įstatymai buvo pagrįsti netobulomis mokslo sritimis ir materializmu, kurį Aš sunaikinsiu. Netrukus žmogaus dvasiai nušvis Šviesos amžius. Žmonės man paklus ir gerbs mano valią. Aš siunčiu globojančius angelus, kad jie nukreiptų jų žingsnius link Manęs.

78. Aš leidau, kad Dvasinis pasaulis trumpam susisiektų su žmonėmis. Jų dvasia, kuri yra tokia pat ribota kaip ir jūsų, pasireiškė visišku tyrumu ir pakilumu. Jie nusileido, kad padėtų jums didžiojoje Trečiojo laikotarpio kovoje, ir jūs juos aiškiai pajutote. Jų palaimingas poveikis atvertė daugelio širdis, o jų pavyzdys yra tikras.

79. Aš laiminu dvasinius darbininkus – tuos, kurie išplėtojo savo dovaną ir leido šioms dvasinėms būtybėms pasireikšti. Nes tiek vieni, tiek kiti mano akyse yra nusipelnę. Jie pasirodys jums iki 1950 metų. Po to jie visam laikui bus šalia jūsų, nes tai yra jų sudėtinga misija.

Žmogui reikalingas *dvasinis* vadovas. *Dieviškasis* vadovas stovi virš visų dvasių, ir tai esu Aš. Tačiau žemėje Aš kiekvienam žmogui paskyriau po angelą. Kaip smarkiai jie kentėjo dėl jūsų! Kaip dažnai jie verkė, matydami žmogaus širdies kietumą! Bet jie myli Mane ir kantriai vykdo savo užduotį.

80. Dabar prasideda Šventosios Dvasios laikas, kai dvasinės būtybės, gyvenančios kitose „slėniuose“, pasirodo jums – kai visos ribos yra nugriautos, ir kai jūs taip pat galite pakilti pas Mane, o Aš ateinu pas jus ir pasireiškiu per žmogiškąjį protą bei kalbu su jumis jūsų pačių kalba.

81. Po 1950 metų Aš nebekalbėsiu su jumis šia kalba, Aš kalbėsiu su jumis aukštesne, iškilesne išraiškos forma, kurią jūs palaipsniui pažinsite – ta „kalba“, kurioje nebebus reikalingi materialūs žodžiai.

Jūs esate dvasinė tauta, kuri šiuo metu gavo mano mokymą. Todėl reikalauju iš jūsų dvasingumo, kad jūsų siela galėtų atsiskleisti ir nei savo tobulėjimo kelyje, nei maldoje, nei dvasiniuose veiksmuose nepatirtų jokio trukdymo, bet būtų laisva savo kelyje ir galėtų ateiti pas Mane.

Aš jums daug kalbėjau apie dvasinį bendravimą, sakiau, kad išmoksitė jį naudoti aukščiausiu lygiu ir pasiduosite šiam troškimui.

82. Aš palieku jus paruoštus kaip tautų šviesą. Pasiruoškite, nes mano Žodis šiais laikais turi būti Testamentas, geriausia „ “ knyga, kokia tik yra – netgi labiau nei jūsų rankose, o jūsų širdyse, nes Aš jums atskleidžiau tobulą žinojimą.

83. Kaip Antrajame laikmetyje Aš už jus paaukojau savo gyvybę ir mano kūnas buvo paaukotas kaip avinėlis, taip Trečiajame laikmetyje Aš paaukosiu save kaip šviesą už kiekvieną sielą. Laimingas tas mokinys, kuris pasiruošia ir supranta Mane, nes jo širdis bus Man amžina buveinė.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 292

1. Priimkite dar vieną „Išminties knygos“ puslapį. Aš įpareigoju jus perduoti šią žinią ateinančioms kartoms, kurios dėl savo didesnio dvasinio išsivystymo sugebės dar giliau pasinerti į mano darbą. Tos kartos atsineš su savimi dvasinio tobulėjimo sėklą, o jų užduotis bus žmonių širdyse sukurti taikos rojų.

2. Dabartiniais žmonėmis Aš daviau didelius mokymus, bet rytojaus žmonėmis, mano būsimiems mokiniams, Aš pasilikau dar didesnius apreiškimus, nes tada jie bus pasirengę juos priimti.

3. Jūs dažnai manęs klausėte, kas yra už šio pasaulio ribų ir ar tos žvaigždės, kurios skrieja kosmoso erdvėje, yra tokie patys pasauliai kaip jūsų. Mano atsakymas į jūsų smalsumą ne visiškai atskleidė paslapties šydą, nes matau, kad jūs dar neturite reikiamo išsivystymo, kad suprastumėte, nei būtino dvasingumo, kad suderintumėte su kitais pasauliais. Jūs dar nesuvokėte ir neįsisavinote mokymų, kuriuos jums siūlo planeta, kurioje gyvenate, o jau norite ieškoti kitų pasaulių. Jūs nesugebėjote tapti broliais tarpusavyje, to paties pasaulio gyventojais, o jau norite atrasti būtybių egzistavimą kituose pasauliuose. Kol kas jums turėtų pakakti prisiminti, kad „Antrajame laikmetyje“ Aš jums sakiau: „Tėvo namuose yra daug būstų“, ir kad dabar, patvirtindamas tuos žodžius, sakau jums, jog jūs nesate vieninteliai visatos gyventojai ir kad jūsų planeta nėra vienintelė apgyvendinta.

4. Rytojaus kartoms bus leista pamatyti atviras vartus, priartinančius juos prie kitų pasaulių, ir jos teisėtai žavėsis Tėvu.

5. Gėris ir meilė, iš kurių žydi geranoriškumas ir taika, bus raktai, atveriantys paslapties duris, per kurias žmonės žengs žingsnį link visuotinės harmonijos.

6. Gėris ir meilė, pritaikyti jūsų gyvenimui, jūsų dvasiniam garbinimui, jūsų mokslui ir jūsų darbui, atves žmones prie tikrosios išminties.

7. Šiandien jūs vis dar esate izoliuoti, apriboti, suvaržyti, nes jūsų savanaudiškumas leido jums gyventi tik „pasauliui“, nesiekdami sielos laisvės ir pakilimo.

8. Kas taptų iš jūsų, tuščiagarbiai žmonės – būtybės, kurios dėl savo materializmo tapo menkos – jei jums būtų leista patekti į kitus pasaulius, kol dar neatsikratėte savo žmogiškųjų trūkumų? Kokia sėkla jūs sėtumėte? Nesantaika, beribis ambicingumas, tuštybė.

9. Iš tiesų, sakau jums: norėdamas įgyti tą žinią, kurios trokšta kiekvienas žmogus, ir tą apreiškimą, kuris išlaisvina jo mintis nuo klausimų, kurie jį kankina ir žadina jo smalsumą, žmogus turės labai apsivalyti, budėti ir melstis.

10. Ne vien tik mokslas jam atskleis mano paslaptis; būtina, kad tas žinių troškimas būtų įkvėptas dvasinės meilės.

11. Kai žmonių gyvenimas atspindės dvasingumą – sakau jums, tada jiems net nereikės stengtis tyrinėti to, kas yra už jų pasaulio ribų; nes tuo pačiu metu juos aplankys tie, kurie gyvena aukštesnėse buveinėse.

12. Aš palieku šią trumpą žinią, kurios turinys nori jums pasakyti tik tiek: „Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą.“

13. Kol kas jūs ir toliau užduosite sau klausimus ir patys į juos atsakysite. Būtina, kad sielos jėgos būtų žinomos ir išskleistos visiems, kad galėtumėte suvokti ir suprasti tai, ką Dievas jums yra paskyręs. Aš vis dar matau per daug nepatyrimo, kad darytumėte gera, melstumėtės, garbintumėte savo Tėvą, nes neleidžiate savo sielai išreikšti savęs ar veikti ir trukdote jai atsiskleisti.

14. Jūs turite savyje tikrus lobius, sugebėjimus ir gabumus, apie kuriuos net neįtariate, o dėl savo nežinojimo liejate ašaras kaip vargšai. Ką jūs žinote apie maldos galią ir minčių jėgą? Ką jūs žinote apie giluminę Dvasios ir Dvasios dialogo prasmę? Nieko, jūs, materialistiška ir žemiškai mąstanti žmonija!

15. Pirmiausia pakelkite sielą, išskleisdami jos dovanas, ir tik tada siekite pažinti tai, kas egzistuoja už jūsų pasaulio ir jūsų proto ribų.

16. Žmogiškasis protas yra menkas, ribotas. Kodėl jam patikiate tai, ką gali atrasti ir suvokti tik dvasinė siela?

17. Ach, jūs, kvaili šios žemės vaikai, kurie nenorėjote Manęs turėti kaip Mokytojo ir netikėjote Manimi, nors daugelis iš jūsų sako, kad mane myli! Dabar jūs pagaliau suprasite mano žodžio tiesą, kai prisipažinsite, kad Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas.

18. Mokiniai, gyvenimas praeina pro jus kaip begalinės išminties pamoka, jūsų siela praturtėja žiniomis, ir dėl to jūs pasiekiate didesnį pakilimą.

19. Būkite savo pačių veiksmų teisėjai, nes sąžinės balsas jums visada pasakys tiesą. Jis padės jums suprasti, ar žengiate pernelyg lėtai, ar pernelyg greitai, ar stovite vietoje.

20. Kas stengiasi pažinti ir įvertinti save, tas privalo būti sąžiningas sau ir kitiems. Visuose savo veiksmuose jis išgirs savo sąžinės „balsą“, o jo žingsniai gyvenimo kelyje bus tvirti.

21. Kai dvasinė siela pradeda nugalėti kūną, ji patiria labai didelį pasitenkinimą ir visišką pasitikėjimą savimi.

22. Tačiau Mokytojas jums sako, kad – kad ir kokį supratimą turėtumėte apie didesnę ar mažesnę savo darbų vertę – tik Tėvas, kuris yra

aukščiausiasis Teisėjas, gali priimti sprendimą šioje galutinėje teismo dieną.

23. Nemanykite, kad, nes tuo metu, kai atliekate gerą darbą, nežinote jo vertės, niekada nesužinosite apie tą gėrį, kurį padarėte. Sakau jums, kad nė vienas jūsų darbas neliks be atlygio.

24. Kai vieną dieną atsidersite Dvasinėje karalystėje, suprasite, kaip dažnai mažas darbas, iš pažiūros menkos reikšmės, buvo gerų darbų grandinės pradžia – grandinės, kurią kiti vis prailgino, bet kuri tą, kuris ją pradėjo, amžinai pripildys pasitenkinimu.

25. Jūs turite visa tai žinoti – jūs, kurie sėsite į širdis Žodį, kurį Aš jums atnešiau šiuo metu. Nes dažnai jūs kalbėsite savo artimiesiems, nesuvokdami, kokį poveikį padarė jūsų žodžiai – nesužinodami, ar jie davė vaisių, ar ne, nesužinodami, ar tose širdyse sėkla žuvo, ar jos sugebėjo ją išsaugoti ir paskleisti. Visa tai patirsite, kol pasieksite kelio pabaigą.

Kol kas dirbkite, dauginkite savo gerus darbus tarp savo artimų, paruoškite jiems laukus, kad sėkla, kurią Aš jums patikėjau, daugintųsi jų darbuose.

26. Ilgas yra kelias, kuriuo pasieksite Šviesos pilnatvę. Nė viena būtybė neturi ilgesnio kelio nei sielos, kuriuo Tėvas, Dieviškasis Skulptorius, formuoja ir gludina jūsų sielą, suteikdamas jai tobulą pavidalą.

27. Aš jums kalbu išsamiai, kad jūsų kelionės kuprinėje netrūktų kviečių, kuriuos turėsite pasėti, vykdydami savo misiją.

28. Dievo tauta dar kartą pasirodys tarp žmonijos – ne kaip viena rasė, bet kaip didelis skaičius, mano mokinių legionas, kuriam lemiama yra ne kraujas, ne rasė ar kalba, o dvasia.

29. Ši tauta neapsiribos tik mano mokymo skleidimu per raštus. Kad žodžiai turėtų gyvybę, juos reikia gyventi. Ši tauta bus ne tik raštų ir knygų skleidėjai, bet ir pavyzdžių bei darbų.

30. Šiandien Aš išlaisvinu jus nuo visko, kas nereikalinga, nuo to, kas nešvaru ir klaidinga, kad įvestų jus į paprastą ir tyrą gyvenimą, per kurį jūsų siela galės pakilti aukštyn, apie ką ji liudys savo darbais.

31. Kai ateis laikas, Aš pristatysiu savo tautą žmonijai, ir nei Mokytojas nesigėdys savo mokinių, nei mokiniai neatsisakys savo Mokytojo. Šis momentas sutaps su pasaulėžiūrų karu, iš kurio kaip taikos dvelksmas, kaip šviesos spindulys iškils spiritualizmas.

32. Jau dabar Tėvo teisingumas baudžia žmonių žemiškąją galią, jų sukauptus turtus, kad jie suprastų, jog mano Žodis niekada nenaudos valdžios ir materialių turtų, kad valdytų ar plistų.

33. Iš visos tos žmonijos moralinės ir materialinės struktūros „nebeliks nė vieno akmenis ant kito“. Nes tam, kad šioje žemėje pasirodytų „naujas

žmogus“, būtina, kad būtų išnaikinta kiekviena gėda, pašalinta kiekviena nuodėmė ir palikta tik tai, kas turi geros sėklos.

34. Mano buvimo ir mano teisingumo šviesos spindesys bus matomas visame pasaulyje, ir to šviesos akivaizdoje grius stabai, įprastos tradicijos pasiners į užmarštį, o nevaisingi ritualai bus atsisakyti.

35. „Nauja giesmė“ skambės visų tų sielose, kurie negalėjo Manęs pamatyti, bet galiausiai vis dėlto Mane pamatė, nes, nepaisydami savo netobulumų, ieškojo Manęs; juk žinote, kad kas Manęs ieško, tas visada Mane randa.

36. O tiems, kurie Mane neigė, kurie Manęs vengė, kurie nuslėpė Mano vardą, kurie nenori pripažinti Mano buvimo, tiems jų kelyje teks išbandymai, kurie atvers jiems akis ir leis jiems taip pat pamatyti tiesą.

37. Ką gi reiškia, kad vieni mane myli remdamiesi netobulais įsivaizdavimais, o kiti mane neigia, juk aš žinau, kad jie visi yra vargšai!

38. Didžioji kova jau prie pat, visi laikykite savo ginklus paruoštus. Šioje kovoje jūs visi turėsite savo vaidmenį, jūs visi prisidėsite: valdovai, dvasininkai, mokslininkai, pasiturintieji, turtingieji ir vargšai – visi.

39. Kas liko iš Saliamono šventyklos, kai atėjo Teismo valanda? Tik Įstatymo pažinimas, įrašytas į sąžines. Apeigos, tradicijos, aukos ir aukojimai – viskas išnyko. Švenčiausioji vieta ir aukuras buvo sunaikinti, bet Įstatymas ir pranašų žodžiai išliko. Juk būtent jie paruošė žmoniją naujam amžiui ir turėjo išvalyti laukus, kad sudygtų nauja sėkla.

40. Tas Jeruzalė, kurią izraelitų tauta laikė nepažeidžiama, buvo sunaikinta, kaip ir šventykla, kuri buvo jos pasididžiavimas. Tai įvyko todėl, kad Aš atėjau valdyti tarp žmonių. Tačiau kadangi mano karalystė nėra iš šio pasaulio, buvo būtina sunaikinti materialią šventyklą, kad žmogaus širdyje būtų pastatyta dvasinė šventovė.

41. Dabar supraskite, kodėl mano to meto apaštalai nieko nestatė materialioje plotmėje, tačiau širdyse kūrė tikėjimo, dorybės ir meilės šventoves, kurios išreiškė Žodį, Dvasią, Darbą ir Tiesą. Pas juos nebuvo aukso, smilkalų, liturgijos. Kai jie uždėdavo rankas ant ligonių, šie pasveikdavo. Kai jie kalbėdavo apie Kristaus mokymą, jie statydavo šventoves žmonių minios sielose. Kai jie kalbėdavo apie kryžių, jis likdavo sielose kaip ugnies žymė.

42. „Mano karalystė nėra iš šio pasaulio“, – sakau jums dar kartą. Šventosios Dvasios šventykla neturi materialių pamatų, neturi altorių žemėje.

43. Jei šiuo metu pamatysite, kaip naikinami visi išoriniai kulto ritualai, kuriuos sukūrė žmonija, pamatysite, kaip daugelis baimingai klaus: „Kodėl Dievas tai leido?“ Jie užduos sau tą patį klausimą, kaip tai darė žydai, kai

buvo sunaikintas jų miestas. Ir būtent mano tauta turi į tai atsakyti, paaiškinti ir atskleisti žmonėms, kad prasidėjo Nauji laikai ir kad nauja sėkla jau ruošiasi išsiskleisti.

44. Žemė bus drėgna ir pasirengusi priimti mano sėjėjų sėklą, ir čia derėtų jums bent kartą apmąstyti šių sėjėjų atsakomybę. Ar būtų teisinga, jei šios tautos žmonės, kai žmonija bus išsilaisvinusi nuo fanatizmo ir protą apsvaiginančio garbinimo, imtųsi naujo stabmeldystės? Ne, mylimieji mokiniai ir pasekėjai. Todėl kiekviename jūsų kelio žingsnyje yra pamokų ir išbandymų.

45. Didžiulė yra jūsų paskirtis! Tačiau neleiskite, kad jus valdytų blogi ženklai, bet verčiau būkite kupini drąsos ir vilties, galvodami, kad artėjantys kartybės dienos yra būtinos žmonių pabudimui ir apvalinimui, be kurių jūs negalėtumėte patirti dvasinio atgimimo laikotarpio pergalingo atėjimo.

46. Mokykitės įveikti sunkumus, neleiskite, kad nusiminimas užvaldytų jūsų širdis, ir rūpinkitės savo sveikata. Padrąsinkite savo brolių ir seserų sielas, kalbėdami apie Mane ir rodydami jiems Mano mokymą, kuris uždega tikėjimą ir viltį.

47. Pažvelkite, kaip nusiminę gyvena daugelis žmonių. Tai būtybės, kurios leido sau būti nugalėtoms gyvenimo kovoje. Pažvelkite, kaip anksti jie paseno ir pražilti, veidas nudžiūvęs, o išraiška melancholiška. Tačiau jie tie, kurie turėtų būti stiprūs, yra silpni, jaunystė nudžiūs, o vaikai savo aplinkoje matys tik liūdesį.

48. Jūs, tauta, neatimkite iš savo širdies visų tų sveikų džiaugsmų, kuriais, nors jie ir trumpalaikiai, galite mėgautis. Valgykite savo kuklią duoną taikoje, ir tikrai, sakau jums, tada ji jums atrodys skanesnė ir maistingesnė.

49. Iš mano žodžių supraskite, kad tai, ko Aš iš jūsų noriu, yra pasitikėjimas, tikėjimas, optimizmas, sielos ramybė ir stiprybė, kad, nepaisant jūsų vargų ir kančių, jūsų širdyse neturėtų būti kartėlio. Kokią malonumą ar padrąsinimą galėtumėte suteikti tiems, kuriems to reikia, jei jūsų širdis būtų kupina kančių, rūpesčių ar nepasitenkinimo?

50. Būtent savo išbandymų metu turėtumėte rodyti geriausią pakylėjimo, tikėjimo ir nuolankumo pavyzdį.

51. Kas sugeba suteikti savo gyvenimui šį dvasinį pakilumą, tas visada jaučia ramybę, ir net miegodamas jo miegas yra ramus ir atgaivinantis, o siela tuo pasinaudoja, kad atsiskirtų nuo kūno ir nukeliautų į Anapus, kur ji priima tuos dieviškus jėgų srautus, kuriais maitinasi ir kuriais dalijasi su kūnu.

52. Niekas nesakykite, kad mano pranašystės jūsų gyvenimą daro tik niūrų – priešingai, mano Žodis išgelbėja jus iš tamsos. Supraskite, kad Aš jus paruošiau, kad kovos akimirkomis nesijaustumėte silpni.

53. Jūsų dvasia neturi pasiduoti baimei, žinant, kad mūsų artėja, taip pat neturite abejoti, kad taika sugrįš į jūsų pasaulį.

54. Aš jums jau sakiau, kad esate vieno pasaulio pabaigoje ir kito pradžioje. Planeta liks ta pati, gamta – ta pati, šviesa – taip pat ta pati, bet žmonijos gyvenimo būdas bus kitoks, jos tikslai, kovos ir idealai bus kitokie. Vyraus teisingumas ir nuoširdumas.

55. Sielos, kurios įsikūnys tų dienų žmonijoje, dauguma bus taip atsidavusios gėriui, kad, jei pasirodys žmonės, linkę į blogį, jie, kad ir kokie galingi bebūtų, turės nusilenkti tiesos šviesai, kurią tie žmonės jiems parodys – visiškai priešingai nei vyksta dabar. Nes kadangi iškrypėliai yra dauguma, jie iš blogio sukūrė jėgą, kuri smaigia geruosius, užkrečia juos ir laiko apsuptus.

56. Jūsų pasaulis ir toliau bus sielų išbandymas, kovos ir atpirkimo pasaulis. Jūsų Žemė vis dar negali Man atnešti aukštų sielų, kurios, palikdamos šią vietą, priartėtų prie teisiųjų buveinių. Ši Žemės slėnis vis dar negali priglausti didžiųjų sielų, kurios turi ateiti čia gyventi. Tai yra pasaulis, kuriame vyksta nesibaigiantis reinkarnavimas, nes sielos, kylant tik lėtai, palieka pradėtus darbus be priežiūros ar skolų, be atlygio.

57. Rytoj ši žemė Man padovanos gražias dvasines gėles savo gyventojų darbuose, o jie atneš Man brandžius vaisius, kuriuos nuims po gyvenimo, praleisto atkakliai mylėdami Tėvą ir savo artimus.

58. Argi nesusimąstėte, kad rytoj būtent jūsų vaikai gyvens šioje žemėje? Ir argi norite savo vaikams ko nors geresnio už tai, ką pasiekėte patys? „Taip, Tėve“, – sako Man jūsų širdis. Kadangi jūs nešiojate savyje šią meilę ir gailėstingumą persmelktą mintį, išvalykite ir išlyginkite jiems kelią. Noriu, kad jie rastų jūsų pėdsakus ir surinktų tą kuklų „“ palikimą, kurį jiems paliekate ir kurį tos kartos labai gerbs.

59. Nesvarbu, kad jūsų vardai bus pamiršti, svarbūs bus jūsų darbai, nes jie neištrinamai įspausis į kelią, kurį jūs nutiestėte.

60. Kas galės ištrinti šį pėdsaką, juk būtent mano teisingumas jį saugo ir gina?

61. Pažvelkite, kiek paslapčių jums atskleidžia spiritizmas, kiek gražių apreiškimų jis jums dovanoja.

62. Tai spinduliai, kuriuos „Septynių antspaudų knyga“ siunčia į jūsų sielas. Tai Avinėlio balsas, kuris kalba ir atskleidžia Šeštojo antspaudo turinį.

63. Tik Avinėlis įsiskverbia į giliausias Dievo paslaptis, kad Viešpaties vaikams atskleistų tą išmintį.

64. Kai jūs, Trečiojo laikotarpio mokiniai, jau turėsite visapusišką supratimą apie tai, ką gavote, tuoj pat išsirengsite skleisti šios žinios gerąją naujieną, kurios turinys skirtas visai žmonijai.

65. Supraskite, kad tokio didžiulio materializmo apsuptyje yra ir tokių, kurie prisimena Mano pažadus sugrįžti, studijuoja pranašų žodžius ir tyrinėja gyvenimo įvykius, nes nori žinoti, ar Aš greitai ateisiu, ar esu čia dabar, ar buvau čia ir jau vėl išėjau.

66. Jums, kurie patiriate Mane šioje apreiškimo formoje ir jau ilgą laiką tuo džiaugiatės, sakau: „Būkite gailestingi žmonėms, savo broliams ir seserims.“

67. Pasiruoškite, kad galėtumėte skleisti Gerąją Naujieną, kurią daugelis priims su džiaugsmu. Sakau jums „daugelis“, o ne „visi“, nes kai kurie gali jums pasakyti, „kad jiems pakanka to, ką Dievas apreiškė „Pirmuoju laikotarpiu“, ir to, ką Kristus atnešė žmonėms“. Būtent tada jūsų lūpos, kurias judina ir įkvėpia Aš, turi pasakyti netikintiems žmonėms, kad būtina susipažinti su naujuoju apreiškimu, norint suvokti *visą* tiesą, kurią Dievas suteikė žmonėms praeityje.

68. Kaip galėsite būti išgirsti savo artimiesiems, nesusilaukdami pašaipų ir griežtų nuosprendžių? Pasirengdami kaip tikri apaštalai ir šios tiesos nešėjai bei nešdami šią šviesą savo širdyje su įspėjimu, kad ją perduotumėte žmonių sieloms be šešėlių ir be dėmės.

69. Ne jūs būsite žemės tautų išgelbėtojai, bet jūs bendradarbiausite su Mokytoju, šio ir visų pasaulių Išgelbėtoju ir Gelbėtoju, už save ir už visas sielas.

70. Noriu džiaugtis savo pačio darbu, noriu jaustis mylimas ir supastas visų tų, kuriems Tėvas davė savo Dvasios kibirkštėlę. Noriu, kad visi ateitų pas Mane, kad iš savo Karalystės jiems parodysiu Dieviškojo darbo šlovę ir kad visi, tai apmąstydami, patirtų didžiausią laimę dėl to, jog nuėjo visą kelią, vedantį pas Viešpatį.

71. Mano darbas yra amžinas; mano Žodžio pabaiga tarp jūsų nereiškia pabaigos, bet greičiau jūsų kovos pradžia.

72. Žodžio nešėjų lūpos nebeperduos mano balso, bet mano įkvėpimas įneš šviesą į jų protą, kad padėtų jiems suvokti žodį, kuris išėjo iš jų lūpų, ir kad jie mokėtų jį aiškinti žmonių miniai.

73. Mano Dvasios apreiškimo per šiuos proto organus prasmė buvo būtent ta, kad per šiuos mokymus jūs išmoktumėte vėliau ieškoti Manęs iš Dvasios į Dvasią.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 293

1. Mano meilė apšviečia jus kaip begalinė saulė ir apgaubia jus visus.
2. Štai Aš esu čia ir leidžiu į jūsų protą plūsti savo mintims, tapusioms Žodžiu, kuris yra malonus širdžiai, nepaprastai brangus dvasinei sielai ir nepaliekantis jūsų lūpose jokio kartumo.
3. Kaip bitės, kurios stato korį ir lašą po lašo jį pripildo medumi, taip ir tie vaikeliai, per kuriuos Aš save apreiškiu ir duodu savo Žodį, lašą po lašo pripildo dvasinės meilės trokštančios tautos širdis esencija, kuri teka iš jų lūpų.
4. Kol kas mano tautos skaičius yra nedidelis, tačiau Aš duodu jums savo mokymą taip, tarsi kalbėčiau didžiulėms žmonių minios. Mano meilė negalėtų sustoti dėl šio nedidelio skaičiaus, nes Mokytojuje nėra ir negali būti jokių prietarų, būdingų savanaudiškiems žmonėms.
5. Būk laimingas priešais Atpirkėjo Šviesą, tu, tauta, kurią kankina išbandymai ir kovos, abejonės ir netikrumai, sielvartas ir skausmas.
6. Jums reikia vaisto sielai, ir Aš ateinu pas jus, kaip atėjau tuo Antruoju Laiku – kaip gydytojas, gydantis kūno ir sielos ligas.
7. Kai ateinate kankinami sunkių problemų, prislėgti skurdo ar išgąsdinti išbandymų kančių, jūs ieškote mano žodžiuose kokio nors sakinio savo skausmui – kokio nors žodžio, kuris parodytų, kad mano žvilgsnis jus pastebėjo ir kad Aš girdžiu jūsų balsus. Tada Aš paliečiu jūsų širdis ir įrodau jums, kad Man nieko nėra paslėpta. Aš išlieju ant jūsų savo ramybę, duodu jums išrinktą mano mokymų valgį ir, sustiprinęs jus, vėl siunčiu į gyvenimo, kovos ir atpirkimo kelią.
8. Mano mokymo žodžiuose jūs sužinote, kad savo išbandymuose jūs įnešate savo nedidelę dalį tikėjimo, vilties, kantrybės ir tvirtumo, o visą likusią dalį atliks jūsų Tėvo meilė.
9. Kas pasitiki manimi, tas negalės nusiminti, ir kaip nuostabus yra atlygis tam, kuris sugebėjo pasitikėti savo Viešpaties meile ir gailėstingumu.
10. Aš esu Tas, kuris priartėja prie jūsų širdžių, kai jūs verkiate. Aš esu Kristus, o Kristus reiškia meilę.
11. Todėl Aš tave gydu ir drąsinu, mylima tauta. Nes ateis laikai, kai Aš iš labiausiai pasirengusių ir uoliausių, iš tų, kurie labiausiai pažengę gilinantis į mano Žodį, išsirinksiu savuosius, ir jie bus mano pirmieji pasiuntiniai, mano pirmieji liudytojai, taip pat pirmieji, kurie bendraus su savo Tėvu iš dvasios į dvasią.
12. Tačiau nemanykite, kad Man patinka vienus išrinkti, o kitus atmesti – taip niekada nebūna, mokiniai. Bet Aš pasinaudosiu jumis pagal jūsų

pasirengimo lygį, kurį palaipsniui pasieksite ir kurio jums reikės, kad galėtumėte Man tarnauti.

13. Kaip šiandien tie, kurie sugebėjo pasiruošti, per žmogiškąjį protą pasiekė dvasinį apreiškimą, taip ateis laikai, kai mano balsas pasieks jūsų sielą kaip dangiška harmonija ir jūsų protą nustebins bei sužavės mano apreiškimų išmintis bei šviesios įkvėpimo mintys, kurias jums siunčia mano Dvasia.

14. Tas laikas ateis, neabejokite tuo; tačiau Aš jo nenustatau. Daug kas priklauso nuo jūsų, nuo jūsų uolumo ir meilės, kad tas laikas nebebūtų ateities reikalas, o taptų dabartimi.

15. Tačiau nenuvertinkite to, ką Aš jums šiuo metu duodu per jūsų brolių ir seserų, perteikiančių žodžius, kuklų protą. Nes mano pamokymai jus ugdo, kad jūsų siela tobulėtų ir galėtų tikėtis bendravimo iš Dvasios į Dvasią. Ach, jei tik sugebėtumėte ieškoti paslėptos kiekvieno Mokytojo žodžio prasmės – kiek nuostabių apreiškimų rastumėte! Kiek šviesos jums būtų suteikta, kad galėtumėte ją pritaikyti savo gyvenime!

16. Jums, šio darbo mokiniams ir šio Žodžio liudytojams, jūsų Mokytojas sako, kad jei nesuprasite ir nesilaikysite šios pamokos, kurią Aš jums atskleidžiau per žmogiškąjį protą, negalėsite pereiti prie naujo mokymo, kuris pažadėtas jūsų dvasiai ir kuri vyks tiesiogiai tarp Mokytojo ir mokinio – viduje, be jokios išorinės pagalbos ar formų.

17. Jūs dar nesate pasiekę to mokymo lygio, kurį Aš jums šiuo metu skelbiu — ir vis dėlto jau norite turėti tą malonės dovaną?

18. Jeigu būtumėte pasiekę tą pažangos lygį, kurio reikalauja mano Žodis, veiktumėte savo dvasinės sielos šviesoje ir kitiems leistumėte pajusti jūsų teigiamą įtaką. Tačiau taip nėra, ir todėl, jūsų dideliame apgailestavimui, pamokos kartojasi.

19. Trys skirtingi vienos Dieviškosios Dvasios pasireiškimai – tai apreiškimai, kuriuos žmogus per laiką gavo iš Dievo, suskirstyti į tris amžius. Daug kartų ir įvairiais būdais Aš jums aiškinau tai, ką jūs klaidingai vadinate „Švenčiausiąja Trejybe“, ir ko *jūs* negalėtumėte paaiškinti, nes to nesupratote.

20. Aš jums paaiškinau, kad tas, kurį vadinate Tėvu, yra absoliuti Dievo, Visuotinio Kūrėjo, galia, vienintelis Nesukurtasis; kad Tas, kurį vadinate „Sūnumi“, yra Kristus, tai yra Tėvo tobulos meilės savo tvariniams apreiškimas, ir kad tai, ką vadinate „Šventąja Dvasia“, yra išmintis, kurią Dievas siunčia jums kaip šviesą šiuo metu, kai jūsų dvasia yra pajėgi geriau suprasti mano apreiškimus.

21. Ta Šventosios Dvasios šviesa, ta Dievo išmintis, netrukus viešpataus šiame trečiajame amžiuje, kurio pradžią jūs matote, ir apšvies žmonijos,

kuriai reikalingas dvasingumas, trokštančios tiesos ir alkanos meilės, mąstymą.

22. Aš įsteigiau tris „karalystes“ tarp žmonių, kurios netrukus susijungs į vieną.

23. Pirmasis buvo galios ir įstatymo jėgos, antrasis – meilės, trečiasis – išminties.

24. Kai žmogus gyvens pagal įstatymą, mokymus ir apreiškimus, kuriuos Aš jam atnešiau kiekvienoje „karalystėje“, jis galės teisingai pasakyti, kad Dangaus karalystė įsiskverbė į žmonių širdis.

25. Taip pat tiesa, tauta, kad žmonėms apsireiškė vienas Dievas, nors ir trimis skirtingais aspektais: Jei tose pirmosios epochos Tėvo darbuose ieškosite meilės, ją rasite; o jei ieškosite išminties šviesos, ją taip pat atrasite, kaip ir Kristaus darbuose bei žodžiuose sutiksime ne tik meilę, bet ir galią bei išmintį. Taigi, kas čia keisto, jei Šventosios Dvasios darbuose šiais laikais atrastumėte tiek jėgą, įstatymą ir galią, tiek meilę, švelnumą ir gydomąjį balzamą

26. Tai yra aukščiausia karalystė – ne dėl šviesos, nes ji visada yra ta pati, bet dėl to, kad žmonės yra labiau pasirengę aukštesniam gyvenimui.

27. Tai bus Šviesos karalystė, apšviečianti proto organus ir sielas – šviesa, kuri pakeis žmoniją. Šviesumas bus toks didelis, kad visi, kurie mane neigė, to daugiau nedarys, o tie, kurie buvo kvaili, atsisakys savo kvailumo, nes jie pamatys tiesą ryškioje dienos šviesoje ir aiškiai kaip dangus.

28. Kol kas Aš turiu iš likusių žmonių atrinkti tautą, sudarytą iš geros valios širdžių, kurios, kai ateis valanda, tarnaus Man kaip dvasinio tobulėjimo darbininkai. Čia, tyloje ir nuolankume, Aš juos ruošiu ir mokau.

29. Kaip žemdirbys dirba savo žemę, kaip amatininkas atsidavęs savo darbui, kaip mokslininkas pasineria į savo apmąstymus, o filosofas – į savo svajones, taip, kaip visi žmonės vargsta nerimo ir nevilties kupinoje gyvenimo kovoje, taip Aš noriu sukurti tautą, kurią įkvėptų dvasinis tobulėjimas, taikos, gėrio ir aukštesnio gyvenimo suvokimo įkvėpta, kuri dirba ir budi kaip geras sėjėjas, kuri stengiasi kaip mokslininkas, svajoja kaip filosofas, kuri kovoja dėl tikro sielos maisto, kaip žmonija kovoja dėl kasdienės duonos.

30. Tikrasis dvasininkas bus tas, kuris sujungs Dvasios ir materijos dėsnius ir iš jų sukurs dorybingą, sąžiningą ir aukštą gyvenimo normą.

31. Šiandien jūs esate mano maži mokiniai, kurie savo vienišose meditacijose palaipsniui formuoja savo sielą, kad vėliau galėtų padėti savo artimiesiems pasiekti gerovę.

32. Jėzaus mokinyš yra tas, kuris *žodžiu* nugalį, įtikina ir guodžia, pakelia ir pažadina, kuris iš nugalėtojo padaro savęs ir sunkumų nugalėtoją.

33. Kristaus apaštalas negali puoselėti savanaudiškumo savo širdyje, galvodamas tik apie savo kančias ar rūpesčius. Jis nesirūpina savimi, bet galvoja apie kitus, visiškai pasitikėdamas, kad nieko neapleido, nes Tėvas nedelsdamas padeda tam, kuris paliko savo reikalus, kad galėtų pasišvęsti Viešpaties vaikui, kuriam reikia dvasinės pagalbos. O tas, kuris pamiršo save, kad artimajam padovanotų vilties šypseną, paguodą jo liūdesiui, lašėlį balzamo jo skausmui, grįžęs ras savo namus apšviestus šviesa, kuri yra palaima, džiaugsmas ir ramybė.

34. Kai žmonės bent šiek tiek pajus, kad yra savo artimųjų broliai ir seserys, o taip pat visos žemės vaikų tėvai, tada jie bus žengę tvirtą žingsnį mano mokyme.

35. Kaip mažai kas žino apie didįjį gyvenimo mokslą, kurio jėga ir šaltinis yra meilė.

36. Kas mokosi būti geru remdamasis dieviškuoju mokymu, kurį sudaro mano mokymas, tas turės būti kaip duona, dalijama ant stalo, kad būtų padalinta visiems, kurie prie jo susėda valgyti.

37. Negalite tvirtinti, kad einate mano meilės keliu, kol dar nesate visiškai pripildyti gėrio ir kol apleidžiate savo dvasinį tobulėjimą – kol rūpinatės kitų elgesiu, siekdami jį kritikuoti ir smerkti.

38. Būkite tikri, kad kol neišvalysite savo širdies ir minčių, jūs būsite kliūtis, neleidžianti mano Šviesai pasiekti jūsų esybės ir j ją įsiskverbti. Nes blogos mintys, žodžiai ir jausmai yra kliūtys, neleidžiančios šiai Šviesai, kuri yra visiškai tyra, apsigyventi jūsų sieloje.

39. Turite išvalyti savo būstą, kad Aš galėčiau įsikurti jūsų širdyje – bet ne tik akimirkai, o amžinai. Noriu apsigyventi jūsų širdies slaptame kambaryje. Tačiau nustokite mane šaukti tik tam, kad ten pabūčiau keletą trumpų akimirkų, kol trunka jūsų pasiruošimas, o paskui būčiau išmestas, vos tik pabudus jūsų aistroms.

40. Pasaulis ir jo pagundos yra stiprios, todėl jūsų geri ketinimai turi būti dar stipresni, kad jūsų valia nesusilpnėtų kovos ir išbandymų akivaizdoje.

41. Kartais Aš kartoju savo pamokas, nes noriu, kad jūsų siela taptų jautri, o jūsų širdis sudrebėtų. Jei Aš taip nesielsčiau, jūs susidarytumėte klaidingą įvaizdį apie mano Žodžio tiesą. Ar prisimenate, kaip ta senoji Izraelio tauta savo Dieve matė tik negailestingą teisingumą, griežtumą ir kietumą, ir kad būtent dėl to – turėdama tokį įvaizdį apie savo Viešpatį – baimė dėl bausmės vertė juos laikytis Dievo įstatymo?

42. Jūs jau žinote, kokioje klaidoje jie buvo, nes atradote Tėvo begalinę meilę žmonėms.

43. Jūs jau matote Dievą ne tiek kaip teisėją, kiek kaip Tėvą, kupiną tobulos ir neišsenkančios meilės, ir Aš jums sakau, kad gerai, jog Dieve

matote savo Tėvą. Vis dėlto, norėdamas jus budriais išlaikyti, turiu jums pasakyti, kad ir jūs, kaip ir ta senoji tauta, galite pakliūti į naują klaidą, ir ši klaida gali pasireikšti tuo, kad nesistengiate morališkai ir dvasiškai tobulėti arba nesirūpinate tuo, kad nuolat ir sunkiai nusidedate, pasitikėdami, jog Tėvas pirmiausia yra meilė ir jums atleis.

44. Žinoma, Dievas yra meilė, ir nėra tokio nusikaltimo, kad ir koks sunkus jis būtų, kurio Jis neatleistų. Tačiau turite tiksliai žinoti, kad iš šios dieviškosios meilės kyla negailestingas teisingumas. Būkite viso to sąmoningi, kad tai, ką įsisavinote kaip mano mokymo pažinimą, atitiktų tiesą ir kad jūs sunaikintumėte visas klaidingas sampratas, kurios galėtų būti jūsų viduje. Nepamirškite, kad Tėvo meilė jums iš tiesų atleidžia, tačiau gėdos žymė – nepaisant atleidimo – lieka įspausta jūsų sieloje, ir jūs turite ją nuplauti gerai darbais, kad taip pateisintumėte meilę, kuri jums atleido.

45. Jūs turėjote polinkį užmerkti akis prieš savo blogus darbus, savo nuodėmes, paimti nepageidaujamą našta ir palikti ją svetimame namuose. Bet galiausiai suprasite, kad niekas negali geriau nuplauti gėdos žymių kaip tas, kuris jas įspaudė į savo širdį.

46. Kodėl jūsų žingsniai tokie lėti, nors tai yra vartai į išgelbėjimą ir malonės šaltinis, kurie jūsų laukia? Priežastis ta, kad jus užkrečia šaltumo jausmas tikėjime Dievu, pasaulietiškas skepticizmas, ir jūs kartais jaučiatės kaip žmonės, kurie iš mano gailestingumo jau nieko nebesitiki.

47. Tauta, kuri šiandien mane girdi – jūs, žmonės, ieškantys laimės praeinančiame, malonumais kupiname gyvenime, tikrai sakau jums: galiausiai jūsų lūpose liks tik kartumas ir sąžinės priekaištas, kai patirsite, kaip skirtingas ir priešingas jūsų iliuzijoms yra jūsų siekių rezultatas.

48. Iš tiesų, sakau jums: gyventi, kovoti, džiaugtis, kentėti ir mirti jūs galėsite tik remdamiesi siela, tarsi ji būtų lazdele, o siela visada turi klausytis savo sąžinės balso.

49. Reikiamą jėgą galėsite rasti tik tikėjime.

50. O nuliūdusi žmonija, aptemdyta skausmo ir kartėlio! Atverk akis, kad pamatytum Šviesos Karalystės atėjimą, Tiesos Dvasią, kuri nusileidžia prie iki šiol dar miegančių sielų ir proto organų, kad juos pažadintų.

51. Kristus Dvasioje kalba jums – jūsų Tarpininkas tarp Dievo ir žmogaus. Nes Kristus yra „Žodis“, Dievo Žodis, Meilės ir Tiesos Žodis. Šiandien Aš kalbu jums viena iš begalės formų, kuriomis galiu jums apreikšti savo Žodį. Rytoj, kai ši apreikšimo forma praeis, mano Žodis bus užrašytas, ir taip, raštuose, jis keliaus iš provincijos į provinciją, iš namų į namus, iš širdies į širdį, vienus pažadindamas, kitus atverčiant, dar kitus

guodžiant, nors turiu jums pasakyti ir tai: kai kurie liks nepriimančios šios žinios, o kai kurie netgi ją keiks.

Tačiau tai nėra svarbu, tauta. Ateis laikai, kai žmonių minios trokš mano Žodžio per raštus. Net ši tauta, norėdama prisiminti to Žodžio, kuris buvo mana jos gyvenimo dykumoje, prasmę ir skambesį, su meile ir pagarba surinks puslapius, kuriuose jūs užrašėte mano Žodį.

52. Žmogui reikalinga dvasinė išmintis, ir Aš jam ją suteikiu, kaip ir praeityje, kai, matydamas, kad žmonija alksta meilės, Aš ją mokiau.

53. Dievui nėra „neįmanomo“: žmogus reikėjo Dievo, ir Jis atėjo pas žmogų. Jam reikėjo aukštesnių žinių, ir Viešpats jam atskleidė gilią pamoką. Jam reikėjo tikėjimo sustiprinimo, ir Tėvas sustiprino savo labai mylimo vaiko tikėjimą.

54. Jums neturėtų stebinti, kad šiuo Trečiuoju laikotarpiu Aš apsireiškiu tokia forma, kurią liudija jūsų ausys ir kurią pajuto jūsų širdis.

55. Šiandien jūs nematėte, kaip Aš įsikūnijau žmoguje; Kristaus buvimas Trečiajame laikmetyje atsiskleidžia per įkvėpimą ir gebėjimą susivienyti su mano Dvasia, kuris kai kuriems iš mano vaikų buvo patikėtas kaip užduotis.

56. Žmonės pateko į didelę sumaištį dėl savo klaidingų Dievo anksčiau apreiškėtų dalykų interpretacijų – dėl nesugebėjimo įsiskverbti į jiems nesuprantamą dalyką, dėl dvasinės jėgos trūkumo, kad galėtų pamatyti Amžinojo Šviesą už savo materializmo sienos.

57. Atsižvelgdamas į jūsų neišmatuojamą šviesos trūkumą – šviesos, kuri reiškia išmintį, meilę, pakylėjimą – Aš *turėjau* ateiti.

58. Norėdamas jums suteikti šią šviesą, nebuvo tikslinga, kad Aš pasirodyčiau tarp jūsų kaip žmogus. Nes norint jus paskatinti siekti „*“* dvasinio tobulėjimo, buvo būtina, kad Aš savo buvimą apreiškčiau dvasine, nematoma, tačiau jūsų tikėjimui ir meilei juntama forma.

59. Šventosios Dvasios atėjimas šiuo Trečiuoju laikotarpiu yra dvasinis Dievo apsireiškimas – to galingo ir teisingumą mylinčio Jehovos, kuris Pirmuoju laikotarpiu apsireiškė per gamtos jėgas, ir mylinčio Jėzaus, kuris buvo tikras žmogus, per kurį Tėvas kalbėjo Antrojo amžiaus pradžioje. Šiandien Aš vėl ateinu pas žmones, bet ateinu kaip Dvasia, nes žinau, kad dabar esate pajėgūs Jį suvokti ir Juo tikėti, kai Jis tiesiogiai susisieks su jumis.

60. Tai yra Šviesos amžius, kurio aiškumas leis jums suprasti tai, ką laikote neištyrinamu. Aš jūsų širdyse paliksiu praėjusių laikų pamokų esmę. Tačiau fanatizmas, kurį jūs aplink jas išauginate, bus sunaikintas pačios žmonijos tuo momentu, kai ji tęs savo vystymosi kelią.

61. Aš čia kalbu visiems, nesistengdamas jūsų skirstyti pagal religines bendruomenes ar tikėjimo išpažinimus. Dvasinį susiskaldymą ir

nesutarimus sukūrė žmonės; būtent jie vieni kitus teisia, kovoja tarpusavyje ir neigia vieni kitiems tiesą.

62. Aš myliu visus ir ieškau visų, nes matau, kad jūs visi nuklydote nuo kelio. Ką jūs padarėte iš tiesos ir įstatymo? Įvairias religijas. Aš jūsų už tai nekaltinu – priešingai, jums tai buvo leista, nes turėjote skirtingus supratimo, pažangos ir dvasingumo lygius. Tačiau tai, kad *viena* religinė bendruomenė kitas laiko priešais ir kad jos grasina viena kitai, žeidžia ir žudo – to mano mokymas niekada nenurodė. Sakau jums, kad tie, kurie taip elgiasi, nėra tiesos gynėjai, o jos priešai.

63. Kodėl jūs esate priešai vieni kitiems, nors niekas nėra be kaltės? Kodėl kovojate su tuo, kaip kiti nori pasiekti tobulumą ir priartėti prie savo Tėvo? Kas yra tas, kuris gali pasakyti, kad neša tiesą ir yra su Dievu, kad laiko save išgelbėtu, ir kas yra tas, kuris pasmerktas pražūčiai?

64. Kaip jūs vis dar esate kvaili, kad teisiате vieni kitus!

65. Ar jums negėda, kad šviesos pilnatvės laikais darote nuodėmes, nors jūsų siela jau seniai turėjo pakilti virš žmogiškosios vargingybės?

66. Žmonės, čia skamba Šventosios Dvasios balsas, dvasinis Dievo apreiskimas per jūsų protą, kuris jums neatskleidžia nei *naujo* įstatymo, nei *naujo* mokymo, bet naują, pažangesnį, dvasingesnį ir tobulesnį būdą susisiekti su Tėvu, priimti Jį ir garbinti Jį.

67. Jei Viešpats jums pasakė: „Mylėk Dievą visa širdimi ir visa siela, o savo artimą – kaip save patį“, ir jei Mokytojas jums skelbė meilės mokymą, tai *šis* dvasinis balsas, kilęs iš to paties šaltinio, sako jums, kad turite laikytis meilės įstatymo, nes jis turi galią, kurios neturi net didžiausios pasaulio armijos, ir kad jūsų laimėjimai bus tikri ir ilgalaikiai, nes viskas, ką pastatysite ant meilės pamatų, turės amžinąjį gyvenimą.

68. Žmonija yra nelaimėję, žmogaus protas yra sutrikęs, širdis tapo išdidi dėl gebėjimų, kuriuos žmogus pasiekė žemėje. Vaistas nuo to visada buvo jo pasiekiamas, bet jis jį atmetė. Šis vaistas yra dvasinis žinojimas.

69. Sakau jums, kad tie, kurie pabudo ir sąmoningai suvokia, kas vyksta, yra tinkamiausi uždegti žmonėms tikėjimo Dievo Dvasia šviesą.

70. Supraskite, kad jūsų siela turi atsiskleisti pagal savo sugebėjimus, dovanas ir galimybes, kurios jums iki šiol yra beveik visiškai nežinomos.

71. Mano Žodis neatskleidžia jums jokių detalių apie jūsų praeitį ar dvasinę ateitį, kurios nepadėtų jums pasiekti jokių gerų tikslų. Tačiau aš mokau jus vykdyti savo užduotį pasaulyje, į kurį esate pasiųsti.

72. Todėl atmeskite visas tas idėjas, kuriomis kai kurie nori jus įtikinti, kalbėdami apie jūsų praeitį ar ateitį sielos gyvenime.

73. Žinokite, mokiniai, kad dvasinis tobulėjimas leidžia sąžinei pasireikšti aiškiau, ir tas, kuris išgirsta šį išmintingą balsą, nebus suklaidintas.

74. Susipažinkite su sąžine – tai draugiškas balsas, tai šviesa, per kurią Viešpats leidžia spindėti *savo* šviesai – ar kaip Tėvas, ar kaip Mokytojas, ar kaip Teisėjas.

75. Leiskite, kad jūsų sąžinė išbandymų metu jums pasakytų, jog Aš jūsų nebaudžiu, o jūs tiesiog apsivalote, ir kad, matydami išsilaisvinusias gamtos jėgas, sukeliančias siaubą, neturėtumėte piktžodžiauti, sakydami, jog tai Dievo bausmė, bet kad tai yra išbandymas, skirtas jūsų apsivalymui.

76. Tik sielos tyrumas gali priversti ją spinduliuoti savo šviesos drabužio spindesį.

77. Siekite apsivalymo, kurį galite pasiekti, praktikuodami meilę savo artimiesiems.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 294

1. Šiais žmonėms sunkiais ir skausmingais laikais mano darbas bus tarsi švyturys nelaimės ištiktiems, tarsi skydas silpniesiems, tarsi maisto kupinas kelioninis ryšulys vargstantiems. — Aš jums kalbu apie dvasinius dalykus vaizdingai. Juk jau esu jums sakęs, kad žmogus gyvena ne tik duona, bet ir mano žodžiu.

2. Būtina, kad suprastumėte šios tiesos prasmę. Nes jūsų kelyje pasitaikys daug vargančių, sergančių kūnu ir siela. Tačiau tikrai sakau jums: jų fizinė bėda nebus didesnė už jų sielos bėdą. Nes pastaroji susideda iš vargo, alkio, nuogumo, šalčio, baimės ir tamsos.

3. Kaip labai turite būti pasirengę pažvelgti į širdis ir sužinoti, ką jos slepia savyje, ką jos nuslepia ir ko joms reikia! Aš jus mokiau maitinti sielas, jas gydyti, suteikti joms šviesą ir parodyti kelią į jų dvasinį tobulėjimą.

4. Kas išgirs šį žodį ir išsaugos jį savo širdyje, tas galės tapti sielos vedliu, gydytoju ir patarėju. Savo žodžiu jis turės taikos ir paguodos dovaną savo artimiesiems, kuriems reikia šviesos.

5. Gydydami sergančiuosius ir leisdami jiems išgirsti dieviškąjį Žodį, jūs tapsite daugelio sielų prisikėlimo liudininkais, kai jos, pabudusios iš gilaus miego ir sukrėstos jūsų balso, atras lobius ir dovanas, kurias nešėsi su savimi, to net nesuvokdamos. Tuomet jų širdyse bus didžiulis džiaugsmas, nes jie pajus, kad yra savo Tėvo paveldėtojai.

6. Ilgą laiką jie jautėsi nutolę nuo Viešpaties. Tačiau pakako vieno brolio, to mylimiausio Tėvo pasiuntinio, žodžio, ir jau visa jų esybė nušvito meile ir gyvenimu.

7. Mano šauksmas pasieks visus, keliaudamas iš vienos širdies į kitą. Taip pat tyliai pasklido žinia apie mano dvasinį buvimą tarp jūsų ir buvo perduota žinia, kad dabar atėjo Trečiasis Laikas.

8. Aš nenoriu, kad jūs girtumėtės mano atėjimu, nei kad naudotumėtės priemonėmis, kurios yra svetimos dvasingumui, siekdami skleisti mano žinią.

9. Imkite pavyzdį iš mano apaštalų, kurie meilės darbais, šviesos kupiniais žodžiais ir raštais, atspindinčiais tiesą, visoms žemės tautoms liudijo, kad Kristus, Dieviškasis Mokytojas, buvo su jais.

10. Silpna tauta, tu nenori stengtis, kad pasiektum savo pačios išgelbėjimą. Argi Aš iš jūsų reikalauju aukų? Užduotis, kurią patikėjau kiekvienam iš jūsų, yra gana paprasta. Tačiau jums ji atrodo kaip kryžius, kurio svoris viršija jūsų jėgas.

11. Kai Aš jus išbandau, jūs nusimate ir maištaujate prieš mano valią, net jei ji yra švelni.

12. Kur yra Abraomas, iš kurio Aš pareikalavau jo mylimo sūnaus gyvybės ir kuris buvo pasiruošęs Man paklusti? Kur galėčiau rasti Mozės jėgą ir tikėjimą, kuris, lydimas savo tautos, perėjo per dykumą? O mano apaštalų ištikimybę, kad iki mirties sektų pėdomis, kurias paliko jų Mokytojas – kur galėčiau jų vėl rasti?

13. Žiūrėkite, Aš iš jūsų neprašau jūsų vaikų gyvybės, taip pat neprašau, kad aukotumėte savo kraują mano vardu, ir vis dėlto misija, kurią jums patikėjau, jums atrodo sunki, ir yra daug tokių, kurie jos atsisako.

14. Aš jums parodžiau tik priemones, kaip daryti gera, būti naudingiems savo artimui, taip užsitarnaujant amžiną ramybę savo sielai ir padedant savo artimiesiems įkopti į dvasinio tobulėjimo kalną.

15. Leiskite kalbėti savo sąžinės balsui, klausykite jo ir tada pasakykite Man, ar ši misija, kurią Aš jums patikėjau, yra jums jungas. Iš tiesų, sakau jums: jei visada sugebėsite išgirsti tą vidinį balsą, turėsite pravirkti atgailos ašaromis ir pasakyti Man: „Kokie mes buvome nedėkingi Tau ir kokie neteisingi sau!“

16. Kai apmąstysite šiuos dalykus ir jūsų širdyse susiformuos tvirti ketinimai vykdyti savo misiją švelnumu ir meile, savo sieloje pajusite savo Tėvo šviesą, kaip Jis jus laimina.

17. Nebijokite, tauta, nes Aš einu jums priešakyje, nukreipiu jūsų žingsnius ir apšviečiu jūsų kelią kaip neišmatuojamo dydžio švyturys.

18. Jei šiandienos pamoką suprasite kaip Mokytojo priekaištą, supraskite ją taip. Bet jei įsigilinsite į jos esmę, ten rasite mano teisingumą, mano meilę ir mano uolumą dėl to, ką jums patikėjau savo darbe.

19. Suvokite, kad dabar yra Trečiasis Laikas, dvasinės šviesos amžius.

20. Būkite geros nuotaikos, nes būsite daugelio įvykių liudininkai ir turėsite malonę gauti daug apreiškimų.

21. Jūsų širdis nėra sukietėjusi, jūsų protas nėra uždaras mano meilei, jūsų siela nėra užmigusi. Atverkite akis šviesai ir paaštrinkite savo pojūčius, kad galėtumėte suvokti mano Dvasios ir Dvasinio pasaulio ženklus, šauksmus ir apreiškimus, kurie pasireikš jūsų atžvilgiu.

22. Kiekvienai būtybei šiuo metu yra nustatyta jos dvasinio išsilaisvinimo diena – momentas, kai ji amžinai nustos būti pasaulio vergu, pagundų vergu, kūno ir jo malonumų garbintoju.

23. Netikri papuošalai nukris nuo jūsų, nes siela atmetą pasaulio tuštyses, kad apsirengtų dvasinio tobulėjimo oriu apsiaustu.

24. Kiek iš jūsų, išgirdusių mano žodį šiuo metu, savo išsilaisvinimo diena buvo būtent ta, kai pirmą kartą išgirdote šį balsą! Su kokia meile įsirašėte į savo atmintį tą palaimingą datą, kurią prisimenate kaip savo prisikėlimo į tikėjimą stebuklą!

25. Palaiminti tie, kurie daug verkė, bet sugebėjo laukti. Palaiminti tie, kurie, nors ir nusidėjo, tačiau po to noriai pasidavė apvalinimui, nes iš anksto nujautė, kad mano Žodis ateis į jų širdis. Jie sugebėjo mane pajusti ir atpažinti nuo tos dienos, kai pirmą kartą dalyvavo mano apreiškime, nuo mano pirmojo žodžio. Kai savo esybe paliečiau jų širdžių stygas, tapusias jautrias dėl gyvenimo skausmų ir nelaimių, jie visa savo esybe pajuto, kaip teka Mokytojo dieviškasis gyvybės syvas, ir tuo pačiu metu, kai jie sustiprėjo, nuo jų sielų nukrito vargas, dėmės, ydos, kančios, tamsa ir gėda, o po to jie apsirengė Šviesos sielai būdingą drabužį, kuris yra Tiesa.

26. Į mano akivaizdą buvo atėję žmonės, kurie buvo mirę dvasiniam gyvenimui. Tačiau išeidami jie tapo į tikėjimą atsivertusiais žmonėmis, kurie pagaliau žinojo, kuris kelias yra tikrasis. Nes tikėjimas yra sielos kompasas.

27. Tai neapsakomas laimės jausmas sielai, kai ji prisikelia tikėjime! Tačiau tai buvo ne viskas – tuos, kurie taip sugrįžo į gyvenimą, laukė dar daugiau. Tai buvo džiaugsmas žinoti, kad savo kelyje jie galės prikelti „mirusiuosius“, kaip išmoko iš savo Mokytojo, ir kad kiekvienam žemės keliautojui, kurį sutiks ir kuris klajos be aiškaus gyvenimo tikslo, jie galės parodyti kryptį.

28. Kas neišgelbėjo artimo, kas negrąžino bendram žmogui prarasto tikėjimo ar sveikatos, tas negalės įsivaizduoti tos sielos palaimos. Kas tada galės įsivaizduoti tą džiaugsmą, kurį teikia būti kiekvienos sielos gelbėtoju, paguoda, Mokytoju ir amžinuoju prisikėlimu? Bet Aš šį džiaugsmą pasilikau ne tik sau, nes pasidalinau su jumis dalimi kiekvienos savo savybės ir išmokiau jus gelbėti, gydyti, guosti ir prikelti naujam gyvenimui. Nes Aš noriu, kad mano džiaugsmas būtų visų džiaugsmas, kaip ir mano Dangaus karalystė laukia visų.

29. Tauta, jei jaučiate, kad aukštesnė jėga apgaubia jūsų esybę, tai todėl, kad būtent dabar jaučiate mano buvimą. Jūs paruošėte savo sielą ir padarėte savo kūną priimti. Todėl šiuo metu, sujaudinti mano žodžio, džiaugiatės jėga, spinduliuojančia iš mano Dvasios. Pagalvokite: jei kiekvieną savo gyvenimo akimirką turėtumėte šį dvasingumą, visur jaustumėte mano buvimo jausmą. Tada pastebėtumėte, kad mano teisingumas jūsų gyvenime atsiskleidžia visiškai.

30. Šiuo metu Aš teisiu Žemės tautas ir savo Šviesa paliečiu visas sielas. Tačiau tik nedaugelis supranta, kad atėjo jų teismas, o dar mažiau yra tų, kurie nujaučia, kad atėjo laikas, apie kurį buvo skelbiama jau praeityje.

31. Visiems suteikiau reikiamą laiką, kad jie galėtų apmąstyti savo gyvenimą sąžinės šviesoje, taip pat atgailauti ir atsinaujinti, jeigu turėtų ką nors pataisyti ar atlyginti. Tiek žmonėms, kurie valdo ir priima įstatymus,

tiesiems, kurie dvasiškai veda žmoniją, taip pat mokslininkams ir visiems, kurie perteikia žinias, Aš suteikiau laiko pasiruošti. Nes visi turės atsakyti į klausimus, kuriuos jiems užduos mano teisingumas.

32. Jei šiandieniniai žmonės nebūtų tokie kieti ir bejausmiai, jie neabejotinai nuolat gautų žinias iš Dvasinio pasaulio, o kartais pamatytų, kad juos supa būriai būtybių, kurios nepaliaujamai siekia žmonių pabudimo, ir suprastų, kad jie niekada nėra vieni.

33. Vieni tą pasaulį vadina „nematomu“, kiti – „anapusiniu“. Bet kodėl? Paprasčiausiai todėl, kad jiems trūksta tikėjimo, kad galėtų „pamatyti“ dvasinį pasaulį, ir todėl, kad jų žmogiškas menkumas sukelia jausmą, jog jie yra toli ir svetimi pasauliui, kurį turėtų jausti savo širdyse.

34. Aš turėjau išlaisvinti šiuos žmones, kurie susirenka čia, į šias kuklias susirinkimų sales, kad išklausytų Manęs, nuo žemiškų gėrybių ir tuštybių, kad jie jaustųsi traukiami to, kas nėra iš šio pasaulio, o būtent – mano mokymo.

35. Aš radau jus vargšus, verkiančius dėl prarastų turtų, ir dėl to šiek tiek nusivylusius pasaulietišku šlovės apgaulinga spinduliuote bei šiek tiek mažiau materialistiškus. Tai padeda jums pajusti Dvasinio buvimą, taip pat trokšti savo sielos tobulėjimo ir gerėjimo. Jei būtumėte turtingi, sveiki ir jei gyventumėte apsupti patogumų, švenčių ir malonumų – ar tada būtumėte atskubėję, išgirdę mano šauksmą?

36. Supraskite, kaip labai Aš vis dar turiu duoti apie save žinoti tarp žmonių, kad monarchai laikytųsi mano mokymų.

37. Tai nereiškia, kad Aš noriu matyti jus vargšus, ir dar mažiau – kenčiančius nepriteklių, reikalingų gyvenimui ir išlikimui. Tačiau išsivystęs žmogus privalo žinoti, kad siela yra svarbesnė už žmogiškumą, nes siela gali gyventi be žemiškojo kūno, o kūnas, priešingai, negali egzistuoti be sielos.

38. Aš noriu, kad viskas būtų jūsų, bet kad sąmoningai naudotumėtės tuo, ko jums reikia; kad mokėtumėt būti dvasiškai turtingi ir galėtumėte turėti daug materialių dalykų, jei jais tinkamai naudotumėtės ir suteiktumėte tiek vienam, tiek kitam tikrąją vertę bei rangą. Kaip gali beribio turto turinčio žmogaus siela sau pakenkti, jei tai, ką jis turi, skirta jo artimųjų gerovei? Ir kaip gali galingas žmogus patirti žalą, jei jo dvasia moka pasitraukti, kai tik pasitaiko proga, kad galėtų melstis, ir jei per savo maldą jis yra bendrystėje su Manimi?

39. Jūs, kurie klausotės šių apreiškimų, suvokite tiesą. Tačiau yra daugybė tų, kurie būtent šiais momentais patiria nelaimę tamsoje, ir juos Aš privalau išgelbėti. Artėjant audrai, nuskęs daug laivų, ir bus baimės, raudų, prakeikimų, nevilties ir ašarų. Vis dėlto užtikrinu jus, kad dvasiškai

niekas nepražus, nes net giliausiame tamsos gelmėje visada švies šviesa – žvaigždė, spindulys, kuris yra Dvasia, iš kurios į širdį nukris tikėjimo ir vilties kibirkštėlė.

40. Kai iš žmonių gelmių pasieks mane pagalbos šauksmas, sakantis: „Mano Tėve, mūsų Gelbėtojai, ateik pas mus, mes žūvame“, tada Aš leisiu jiems pajusti savo buvimą, atskleisiu jiems savo begalinį gailestingumą ir dar kartą jį įrodysiu.

41. Aš trokštu jūsų tikėjimo, jūsų atgailos ir jūsų meilės – troškulio, kurio iki šiol nesugebėjote numalšinti. Nes visada, kai prašydavau jūsų meilės vandens, jūs man siūlydavote taurę su tulžimi ir actu.

42. Mano troškulys yra tas, kad jūs mylėtumėte vieni kitus. Nes jums pakaktų įvykdyti šį įsakymą, ir tuoj pat liautųsi visi jūsų skausmai, kartėlis ir kančios. Mano troškulys nėra būtinybė Man, bet jums.

43. Mokiniai, pajuskite, kaip Aš jus myliu šiuo žodžiu. Taip pat mylėkite Mane jame, nes mano Dvasia glūdi jo prasmėje.

44. Kai šis mokymas išplis, jūsų bus klausama apie šios žinios tikslą, nes jau egzistuoja tiek daug religinių bendruomenių. Tada jūs turite jiems atskleisti, kad šis Žodis atėjo žmonijai, siekdamas išmokyti žmones bendravimo iš Dvasios į Dvasią, ko jų religijos nemoko, ir kad ši žinia yra dieviškoji šviesa, atskleidžianti jums visas dvasines savybes, kurias turite.

45. Ši tauta visai žmonijai neš mano Žodžio Gerąjį Naujieną, ir per ją žmonės supras, kad tarp jų ir Dvasinės karalystės yra tik *vienas* žingsnis, o begalinis atstumas, kuris, jų nuomone, egzistuoja tarp vieno ir kito pasaulio, buvo tik jų vaizduotės, nežinojimo ir išorinio religijos praktikos rezultatas.

46. Praeityje žmonija buvo ruošiamą tik tam laikui, kai ateis tinkamas momentas dvasiniam bendravimui. Dabar atėjo tinkamas laikas, kai jūsų siela yra įgaliota ir tuo pačiu pajėgi pakilti bei užmegzti ryšį su aukštesniu gyvenimu.

47. Mano apreiškimas per žmogiškąjį protą jums įrodė visos to, ką aš ką tik pasakiau, tiesą, taip pat paskatino šią tautą, kuri mane išgirdo, ir tokiu būdu padėjo jai žengti pirmąjį žingsnį link dvasinio bendravimo.

48. Kaip Aš jus iš pradžių mokiau, kad vėliau galėtumėte žengti tobulumo kupinus žingsnius mano keliu, taip ir jūs pirmiausia turite kalbėti mano Žodžiu ir jį aiškinti, kad, kai mano darbas bus suprastas jūsų artimųjų, jie būtų pasirengę ir galėtų užmegzti ryšį su savo Tėvu ir dvasiniais broliais bei seserimis.

49. Ne visi mano žodžio nešėjai buvo pajėgūs ir norėjo pasiruošti man tarnauti, ir dažnai man teko siųsti savo šviesą į netikrus proto organus, kurie buvo užsiėmę beprasmiškais, jei ne net nuodėmingais dalykais. Savo

nusižengimais jie iššaukė mano teisingumą, nes jų protas buvo netekęs bet kokios įkvėpimo, o lūpos – bet kokio iškalbumo, reikalingo dieviškai žiniai išreikšti.

Tokiais atvejais klausytojų minia užsidengė ausis nuo tų menkų pranešimų, tačiau atvėrė savo sielą, kad joje pajustų mano buvimą ir priimtų mano esmę. Tauta maitinosi esme, kurią jai tuo metu siuntė mano gailėstingumas; tačiau žodžio nešėjas sutrukdė žiniai, kuri neišėjo iš jo lūpų, ir taip privertė susirinkusiuosius bendrauti su savo Mokytoju iš dvasios į dvasią, nors jie dar nebuvo pasirengę priimti mano įkvėpimo tokia forma.

50. Dar yra pakankamai laiko, kad žodžio nešėjai ir bendruomenės pasirengtų, kad paskutiniaisiais mano apreiškimo metais per žmogaus protą jie pamatytų, kaip mano Žodis pasiekia viršūnę per aukščiausias ir šviesiausias pamokslines kalbas, kokias iki tol esate girdėję. Aš esu pasirengęs jus apdovanoti, suteikdamas jums tą pasirengimą ir tą troškimą, jei tik jūs iš tikrųjų pasirengsite. Mano Šviesa plūs srautais, apsemdama jūsų sielą ir pripildydama ją jėga, išmintimi ir dvasinumu.

51. Taip turi būti atsisveikinimas su mano Žodžiu šio mano apreiškimo laikotarpio pabaigoje – kuomet geriausiai paruošus sielą ir protą, kad, kai jūs manęs nebegirdėsite šia forma, pajustumėte neišmatuojamą troškimą išgirsti mano balsą, ir šis troškimas verstų jus ieškoti manęs Begalybėje, Dieviškume. Nes taip jūs būsite žengę tvirtą žingsnį link dvasinio Dievo garbinimo, link tikro dialogo tarp vaikų ir Tėvo.

52. Kai vieną dieną prieš savo akis nebeturėsite tų asmenų, daiktų ar figūrų, kurias naudojate kaip priemonę, kad galėtumėte Mane pajusti, ir Mano buvimą suvoksate tik per maldą, o Mano įkvėpimą gausite kiekvieną savo gyvenimo akimirką, kai trokšite Manęs, su džiaugsmu širdyse sušuksite: „Mokytojau, kaip Tu esi mums toks artimas!“

53. Aš ir toliau būsiu jūsų Mokytojas, jūsų Gydytojas, ir per jus Aš pasireikšiu sergančiuose, kuriuos atvesite pas Mane. Aš būsiu įkvėpimas jūsų protuose ir žodis ant jūsų lūpų. Aš atsiųsiu jums dvasinius globėjus, kad jie ir toliau jus vestų ir saugotų.

54. Nepasitenkinkite pirmuoju pasiekimu, bet nukreipkite savo dėmesį ir pastangas į tobulėjimą. Nes ir šis naujas būdas Manęs ieškoti bus tobulinamas.

55. Dabar yra Trečiasis laikotarpis, kai jūsų siela jau čia, Žemėje, gali pradėti svajoti apie labai aukštus pasaulius ir labai didelius atradimus. Nes tas, kuris palieka šį pasaulį ir savo sieloje nešioja žinią apie tai, ką ten ras, bei savo dvasinių gabumų išsiskleidimą, tas perkeliaus per daugelį

pasaulių, juose neužsibūdamas, kol pasieks tą, kuriame jam priklauso gyventi dėl jo nuopelnų.

Jis bus visiškai sąmoningas savo dvasinės būsenos, sugebės vykdyti savo misiją visur, kur tik atsidurs, išmoks meilės, harmonijos ir teisingumo kalbą ir sugebės bendrauti dvasinės kalbos, kuri yra mintis, tyrumo pagalba. Jam nebus jokių kliūčių, sumaišties ar ašarų, ir jis pradės patirti didžiausią džiaugsmą, artėdamas prie tų namų, kurie jam priklauso, nes jie jam priklauso kaip amžinasis paveldėjimas.

56. Kad mano darbas galėtų įsitvirtinti žmonių širdyse kaip tikėjimo ir dvasingumo šventovė, mano tarnai turės daug kovoti, o mano tauta turės išgyventi nesuskaičiuojamus išbandymus.

57. Iš pradžių pasaulis atmes šį mokymą. Bet jūs neprarasite drąsos, nes jau dabar jums nurodau, kad tas, kuris jį atmes, darys tai širdimi, tačiau tai neįvyks per žmogaus dvasinę sielą, nes siela savyje saugo šį mano pažadą.

58. Aš mačiau, kaip jūs esate užsiėmę ir susirūpinę dėl kelionės, kuri jūsų laukia, ir atėjau į jūsų širdis, kad suteikčiau jums ramybę ir savo Žodžiu nutiestų jums kelius bei nugriautų kliūtis, kurias jūs jau pradėdote kurti savo vaizduote.

59. Palaiminti tie, kurie mąsto, kenčia ir rūpinasi mano darbu, nes tai yra įrodymas, kad jie jį įsidėjo į savo širdį. Tada aš padrąsinu jų sielą ir glostau ją, kad ji vėl pasijustų pilna tikėjimo, ramybės ir pasitikėjimo.

60. Prie mano meilės stalo jūs valgėte dievišką duoną, kurią užsitarnavote savo pasiruošimu. Jei nepasiekėte daugiau, tai todėl, kad jūsų pasiruošimas nebuvo pakankamas daugiau. Jei tą dieną pasiekėte daug, tai buvo įrodymas, kad sugebėjote tapti verti šio atlygio. Taip pat sakau jums, kad jei tą dieną Aš srautuose išliejau savo Šviesą kitose susirinkimų vietose, tai įvyko todėl, kad klausytojų minios sugebėjo pasiruošti, o ten, kur to dvasinio pasiruošimo nebuvo, mano Žodis skambėjo mano vaikų sąžinėse, kupinose teisingumo.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 295

1. Žmonija, tu klaidingai aiškinai gyvenimo prasmę, nes materialiam dalykui suteikei didesnę reikšmę nei dvasiniam. Jei taip nebūtų, mano pakartotinis atėjimas pas jus nebūtų buvęs būtinas. Bet klausykite, kaip mano Žodis kviečia jus pakilti ir dvasinėti, nes Aš matau, kad žmonės gyvena abejingai tikrovei.

2. Mano mokymo tikslas – kad jūs susidomėtumėte gyvenimu, kuris jūsų laukia ir kuris bus amžinas. Jis skirtas iš jūsų širdžių išvaryti baimę palikti žmogiškąjį apvalkalą – baimę mirties. Mano Žodis nori jus išlaisvinti nuo visų jūsų klaidų.

3. Iš tiesų, sakau jums, mirties nėra, nes Kūrėjas yra Gyvenimas, o Jo kūriniai negali mirti.

4. Būtent žmogus savo vaizduote sukūrė mirtį, o be to, pagal savo menką suvokimą sukūrė pragarą ir dangų. Kokias teisingas sampratas jis galėtų turėti apie mano egzistenciją, mano teisingumą ir tiesą apie amžinąjį gyvenimą? Žmonių širdyse vyrauja tik sumaištis, ir ši sumaištis sudaro dalį pamatų, ant kurių stovi daugumos tikėjimo įsitikinimai. Kokia ateitis laukia žmonijos, jei ji toliau tolsta nuo tikrojo kelio? Tik vargas, sumaištis ir skausmas, kurių pranašumą ji jau patiria gyvenime, kupiname nelaimių, kurį veda žemėje.

5. Dvasios mokymas, mano mokymas, tauta, yra šviesos spindulys, kuris prasiskverbia pro tamsą, į kurią patekote. Tik per jį žmonės pasieks tobulą ir išsamų supratimą apie savo dvasinį pašaukimą bei tikrą žinojimą apie mano teisingumo buvimą.

6. Šiandieniniai žmonės negali galvoti apie Dievą, nesuteikdami Jam kokios nors matomos formos. Jie negali kalbėti apie pagundas, nepersonifikuodami blogio įtakos būtybės, kurios užduotis – sugadinti sielas, taip pat jie negali galvoti apie nusidėjėlio atpirkimą, neįsivaizduodami pragaro ugnies bausmės, kurios niekada nebuvo.

7. Dėl šių trijų klaidų, kurios valdo žmonių protą, sakau jums: jei tikite, kad Dievas yra Šventoji Dvasia, nėra jokios priežasties Jo ieškoti materialiuose pavidaluose, nes Jis yra Dvasia. O ta įsivaizduojama būtybė, kurią vadinate Liuciferiu ar Šėtonu, egzistuoja tik tų protuose, kurie nesugebėjo dvasiškai išaiškinti mano žodžių, apreiškimų ir pranešimų iš praeities laikų.

Iš tiesų, sakau jums, „Dvasiniame slėnyje“ yra didžiulės tamsos dvasios, sėjančios nesantaiką, neapykantą ir pražūtį. Yra nesuskaičiuojama daugybė dvasių, kurių įtaka pasiekia žmones, kai jos įteigia jiems blogas mintis ir kursto juos daryti blogus darbus. Tačiau šios būtybės nėra demonai; tai yra netobulos, sutrikusios, sumišusios būtybės, kurias aptemdo skausmas,

pavydas ar kerštas. Taip pat nenustebkite, jei Aš jums pasakysiu, kad jų prigimtis yra tokia pati, kokią turi ir jūsų siela, ir tokia pati, kokią turi tos būtybės, kurias jūs vadinate angelais.

8. Kodėl jūs nevadinate blogų žmonių, gyvenančių Žemėje, demonais, juk jie taip pat jus gundo, taip pat kursto jus daryti blogį ir nukreipia jus nuo tikrojo kelio? Jie, kaip ir sutrikusios būtybės anapus, taip pat yra netobulos sielos, tačiau įgijo galią ir jėgą, nes juos užvaldė didybės idealas.

9. Iš tiesų, sakau jums: nei tarp tų, kurie gyvena žemėje, nei tarp tų, kurie yra dvasiniame pasaulyje, Aš neturiu priešų. Nėra nė vieno, kuris Manęs nekėtų, šmeižtų Mane ar nukreiptų savo artimuosius nuo gero kelio vien dėl to, kad jam teiktų malonumą Mane įžeisti. Melas! Tie, kurie atitraukia žmones nuo tikėjimo, kurie iš savo artimųjų širdžių ištrina Mano vardą ir kovoja prieš dvasinį pasaulį, to nedaro tam, kad Mane įžeistų. Jie tai daro, nes tai būtina jų žemiškam siekiui valdžios, jų svajonėms apie didybę ir žmogiškąją šlovę.

10. Tas pats galioja ir toms anapusinėms būtybėms, kurios neatsibudo Šviesai, kuri pakelia į Meilės kelią. Jie bandė būti didingi vien tik žiniomis, ir kai jie daro įtaką savo broliams ir seserims bei nukreipia juos nuo gero kelio, tai daroma ne siekiant Man sukelti skausmą, varžytis su Mano galia ar pasidžiaugti blogio pergale prieš gerį – ne. Motyvas, nors ir blogas, nėra tas, kad norėtų mane įžeisti. Kaip jūs galite visą savo gyvenimą galvoti, kad man priešais stovi galingas priešas, kuris nuolat atima tai, kas man priklauso?

11. Kaip galite manyti, kad Aš žmonių kelyje pastatiau būtybę, kuri yra begalės kartų galingesnė už juos, kad ji nuolat juos gundytų ir galiausiai nubloškų į amžiną pražūtį?

12. Kaip blogai jūs galvojate apie Mane ir Mano teisingumą – jūs, kurie tvirtinate, kad Mane pažįstate ir mylite!

13. Tiesa, blogieji bando gundyti geruosius, stiprieji išnaudoja silpnuosius, neteisieji tyčiojasi iš nekaltųjų, o nešvarieji žeidžia tą, kuris yra tyras. Tačiau tai yra pagundos, kurias tas, kuris su jomis susiduria, gali atremti, nes turi ginklų ir skydą, kad galėtų kovoti ir gintis. Jo kardas yra sąžinė, o už jos stovi moralė, tikėjimas ir protas, kad jis nesileistų suvilioti blogų įtakų.

Tačiau jis turi ne tik tai daryti, bet ir savo darbais sėti dorybę bei kiek įmanoma labiau priešintis blogiui. Jei jis mato, kad kai kurie sėja pražūtį, ydas ir griuvimą, jis išeis sėti šviesą, gelbėti nuklydusius ir pakelti tą, kuris pargriuvo.

14. Tai amžina gėrio kova su blogiu ir šviesos kova su tamsa – neišvengiama kova, siekiant pakilti ir pasiekti tobulumo aukštumas.

15. Man vienodai vertinga, kai būtybė, sutepta sunkiausių nuodėmių pėdsakais, įkvėpta aukšto idealo, apsivalo, kaip ir tada, kai būtybė, kuri išliko tvirtai tyra, iki pat pabaigos kovoja, kad nesusiteptų, nes nuo pat pradžių mylėjo Šviesą.

16. Kaip toli nuo tiesos eina tie, kurie mano, kad supainiotos dvasios turi kitokią prigimtį nei Šviesos dvasios!

17. Tėvas būtų neteisingas, jei tai būtų tiesa, kaip ir nebebūtų Visagalis, jei Jam trūktų išminties ir meilės, kad išgelbėtų suteptuosius, nešvarius, netobulus, ir Jei Jis negalėtų jų suvienyti su visais teisiųjų vienoje ir toje pačioje buveinėje.

18. Mokynys: Jei žmogus tikrai suvokia savo padarytus darbus, jis neleidžia, kad jį apakintų tuštybė. Jis žino, kad – jei šis nekilnus jausmas įsiskverbtų į jo esybę – jo protas aptemtų ir jis nebegalėtų žengti toliau vystymosi keliu, sustotų ir pasinertų į letargiją.

19. Tuštybė pražudė daugybę žmonių, sunaikino daug klestinčių tautų ir sugriovė jų kultūras.

20. Kol tautos laikė veiklumą, darbštumą ir pažangą savo idealais, jos gyveno gausybėje, spindesyje ir gerovėje. Tačiau kai arogancija privertė juos jaustis pranašesniais, kai jų tobulėjimo idealas buvo pakeistas nepatenkinamu ambicijų troškimu viską turėti sau, jie, to nepastebėdami ir to nenorėdami, žingsnis po žingsnio pradėjo griauti viską, ką buvo sukūrę, ir galiausiai nugrimzdo į bedugnę.

21. Žmonijos istorija pilna tokių patirčių. Todėl sakau jums, kad teisinga, kai pasaulyje atsiranda tauta su dideliais idealais, kuri – nors ir visada sąmoninga savo gerų darbų – tuo nesigiria. Tokiu būdu jos žengimas nebus sustabdytas, o iki šiol pasiektas spindesys rytoj bus dar pranokstas, o vėliau vėl padidintas.

22. Kai Aš taip kalbu jums, stengiuosi įkvėpti jus ne tik materialiais tikslais: noriu, kad mano žodžiai būtų teisingai išaiškinti, kad jūs mokėtumėte juos taikyti tiek dvasiniam, tiek materialiam gyvenimui.

23. Tuštybė gali užvaldyti žmogų ne tik jo materialiajame gyvenime, ir kaip įrodymą to, ką jums sakau, pažvelkite į didžiųjų konfesijų žlugimus ir nesėkmes, kurių pamatai yra išgraužti tuštybės, išdidumo ir netikros prabangos. Kiekvieną kartą, kai jos manė esąs savo galios viršūnėje, atsirasdavo kas nors, kas pažadindavo jas iš jų sapnų, parodydavo joms jų klaidas, nukrypimus, nukrypimus nuo Įstatymo ir tiesos.

24. Tik per tikrą mano Įstatymo pažinimą ir vykdymą sąžinės akivaizdoje ši žmonija galės pakilti į aukštesnį gyvenimą; nes sąžinė, kuri yra mano šviesa, yra tobula, nesutepta, teisinga, ji niekada netampa tuščia garbi ar eina kreivais keliais.

25. Pasakykite Man, argi tai nėra dvasinis mokymas, kurio žmonėms reikia, kad priartėtų prie tiesos? Nes šis mokymas, kurio žmonijai taip labai reikia, yra būtent tas, kurį Aš jums atnešiau.

26. Kai šis Žodis pasklis po pasaulį ir žmonės klaus, kas jį įkvėpė ir kas jį diktavo, kad būtų užrašytas, jo pasiuntiniai ir sėjėjai turi liudyti, kad tai buvo Šventoji Dvasia, kuri jį apreiškė per savo balso nešėjų paruoštą protą.

27. Kai ši žmonija priims mano žinią, ji prisimins Jėzų – tą nuolankų nazariečių, kuris pamokslavo kalnuose, dykumoje, upių krantuose ir slėniuose. Juk jo Žodžiui nereikėjo materialių šventyklų, nes ten, kur jis norėjo pasireikšti, iškildavo klausytojų minios vidinė šventykla, kurių širdys atsivėrdavo kaip žiedlapių taurės saulės spinduliuose.

28. Dabar Aš stoviu prie kiekvienos širdies durų, tačiau būtina, kad žmonija, prisimindama mano pažadą sugrįžti, taip pat prisimintų, jog Aš niekada neskelbiau, kad mano buvimas vėl bus žmogiškas, bet kad Aš jums paaiškinau, jog šis sugrįžimas bus Dvasioje.

29. Dabar atėjo supratimo, sielos ir proto apšvietimo laikas, kuriuo žmogus pagaliau pradės Mane ieškoti *dvasiškai*, nes supras, kad Dievas nėra nei asmuo, nei vaizduotės vaisius, bet beribė ir absoliuti visuotinė Dvasia.

30. Šis mokymas, žinomas tik nedaugeliams ir kurio žmonija nepaiso, netrukus pasieks visus kenčiančiuosius kaip gydomasis balzamas, kad suteiktų paguodą, uždegs tikėjimą, išsklaidytų tamsą ir įkvėptų viltį. Jis pakels jus virš nuodėmės, vargo, skausmo ir mirties.

31. Negali būti kitaip, nes būtent Aš, Dieviškasis Gydytojas, pažadėtasis Guodėjas, jums tai apreiškiau.

32. Visais laikais mano mokymas jums aiškiai parodė, kad jūsų vidinė esmė yra meilė. Meilė yra Dievo esmė. Iš šios jėgos visos būtybės semiasi gyvybės; iš jos kilo gyvenimas ir visa kūrinija. Meilė yra visko, ką sukūrė Tėvas, kilmė ir tikslas. Atsižvelgiant į tą jėgą, kuri viską judina, apšviečia ir gaivina, mirtis išnyksta, nuodėmė išsisklaido, aistros praeina, nešvarumai nuplaunami, o viskas, kas yra netobula, tobulėja.

33. Aš atėjau į pasaulį Antrajame Laike, kad savo mokymu ir pavyzdžiais, kurie neištrinamai įstrigo jūsų dvasioje, įrodytų meilės galią. Vis dėlto Aš, kuris meile nugalėjau pasaulio ir mirties skausmą, klausiu jūsų, žmonių, kurie dar tobulėjate: ar jau išmokote nugalėti pasaulio ir mirties skausmą?

34. Aš mačiau, kad jūs vis dar švenčiate Mirusiųjų dieną. Bet kodėl? Ar tai jūsų būdas švęsti pergalę prieš mirtį? Ne, žmonija, neklusk, suprask, kad taip tu švenči kūno materijos garbinimą ir meilę pasauliui. Šiuo kulto, skirto tiems, kurie buvo palaidoti Žemės gelmėse, jūs nutolstate nuo sielų ir pamirštate jas, kurios simbolizuoja tikrąjį ir amžinąjį gyvenimą. Kai

matau, kaip ašaromis laistote kapą arba jį puošiate gėlėmis, negaliu nepasinaudoti savo žodžiais, paskelbtais, kurie jums sako: „Jūs esate mirusieji, budintys prie savo mirusiųjų.“

35. Tiems, kurie suprato mano Žodį ir taiko jį savo gyvenime, įsakau melstis už visus tuos, kurie savo materializmu iškreipia tiesos prasmę ir kurie, pasipūtę bei išdidūs dėl savo mokslo, galiausiai laiko save išmintingais, kūrybingais ir stipriais bei tyčiojasi iš tų, kurie artėja prie Dievo ir siunčia Jam savo maldas. Jie tiki, kad žmonijos likimas yra jų rankose, nežinodami, kad ir jie patys yra pavaldūs mano Dieviškam teisingumui. Jiems labiau nei bet kam kitam reikia jūsų maldų ir dvasinės paramos.

36. Šie žmonės nuklydo į savo kūno garbinimo kultą – kultą, kuris praktikuojamas pasitelkiant mokslą. Tačiau ir jie pabus per didžiuosius išbandymus, kurie jiems skirti, ir per juos galiausiai supras, kad žmoguje yra kažkas, kas pranoksta protą, – tai dvasinė siela, – ir kad yra dar kažkas aukštesnio už žemiškąjį mokslą, – tai dvasinio gyvenimo pažinimas.

37. Tik tada, kai *nebeprotas* skatins *dvasią* stebėti ir gilintis į mokslą, o *dvasia* pakels *protą* ir jį ves, žmogus atras tai, kas jam šiuo metu atrodo neiširta, tačiau vis dėlto yra lemta jam atsiskleisti, vos tik jis sudvasins savo intelektą.

38. Kai išgirsite bet kurią iš mano pamokslų, galėsite suprasti ir net numanyti, koks pasaulėžiūrų chaosas jūsų laukia.

39. Idolatrijos laikas dabar artėja prie pabaigos, o dvasinio pakilimo laikotarpis netrukus įžengs į žmogaus širdį. Visi stabai grius ant žemės ir užleis vietą tiesai, o ten bus pastatytas tikrasis Dievo altorius.

40. Aš esu Šviesa, Tiesa ir Gyvenimas. Aš esu atvira knyga.

41. Nuo pat žmonijos pradžios žmonės ieškojo gyvenimo ištakų ir visko, kas juos supa, priežasties. Tam jie naudojo savo proto galią, intelekto šviesą. Iš to atsirado jų mokslai ir filosofijos. Tačiau kadangi žmogiškasis protas yra pernelyg ribotas, kad suvoktų tiesą, kurią gali suprasti ir įžvelgti tik Dvasia, jo mokslas sugebėjo atrasti tik labai nedaug iš šios tiesos.

42. Žmonės šios šviesos neieškojo dvasiniame pasaulyje – o Aš esu Dvasia. Todėl kas nori rasti gyvenimo šaltinį, tiesos šviesą ir visko, kas sukurta, pradžią, tas pirmiausia turi ieškoti Manęs – ieškoti Manęs per maldą, per sielos troškimą pažinti, kad mylėtų savo artimus ir geriau jiems tarnautų, kad pakiltų virš žmogiškojo gyvenimo vargų. Jam bus apreiškėti mokymai, kuriuos kiti, kankindamiesi protu, atrado tik po šimtmečių.

43. Aš esu Meilė, ir kas Manęs ieško, tas turi tai daryti įkvėptas Meilės.

44. Žmogus yra Kūrėjo atspindys, Dievo atvaizdas. Vaikai neišvengiamai tampa panašūs į Tėvą, iš kurio jie kilo. Šis panašumas glūdi dvasinėje

sieloje, nes ji yra apdovanota Dievo savybėmis ir be to turi amžinąjį gyvenimą. Materija, tai yra žmogaus kūnas, yra tik laikinas sielos apvalkalas.

45. Tėvas išsiuntė sielas apsigyventi šioje žemėje, kad jos čia rastų priemonių savo tobulėjimui, išbandymų, kad taptų stiprios, pamokų, kad būtų pripildytos šviesos, begalės galimybių užsitarnauti nuopelnų, kurie pakeltų jas virš šio gyvenimo, išlaisvintų iš materijos ir nuvestų į Dvasinę karalystę.

Tačiau žmogus dar nelaimėjo šios kovos, neįveikė materijos, nepadarė pasaulio savo tarnu. Priešingai – jis leido sau valdyti jėgoms ir elementams, kurie yra žemiau jo. Žmogus tiki esąs pasaulio valdovas, o iš tikrųjų jis yra tik materijos vergas.

46. Kol jis nelaimės šios kovos, jis nebus užkariavęs dvasinio gyvenimo.

47. Tačiau nemanykite, kad Aš noriu, jog žmonės atsisakytų žemiškųjų įstatymų, kad galėtų atsiduoti vien tik dvasiniam gyvenimui. Ne, tauta, Aš noriu, kad jūs tai, ką Tėvas sukūrė ir pasiūlė žmonijai, naudotumėte savo labui, savo tobulėjimui ir kilimui – kad išmoktumėte viešpatauti materialiam gyvenimui su jo gamtos karalystėmis, jėgomis ir būtybėmis. Tačiau norint tai pasiekti, būtina peržengti tai, ką pasiekia jūsų protas, t. y. veikti per dvasinę sielą, kad Tėvas, pamatęs jūsų kilnius tikslus – meilę, kurią įdedate į savo darbus, ir vietą, kurią sugebėjote skirti savo dvasinei sielai, – atitrauktų „ “ uždangą nuo savo slaptos lobynės ir suteiktų jums savo išminties kibirkštį, kuri turėtų apšviesti jūsų sielą.

48. Teisinga yra tai, kai Dvasia atskleidžia išmintį žmogiškajam protui, o ne protas suteikia Dvasiai „šviesą“. Daugelis nesupras to, ką aš jums čia sakau, nes jau seniai iškreipėte savo gyvenimo tvarką.

49. Pažvelkite, kaip žmogus stovi virš visko, kas jį supa; kad jis yra vienintelė būtybė, apdovanota valios laisve ir sąžine. Iš šios valios laisvės kilo visi žmonių nuklydimai, nuopuoliai ir nuodėmės. Tačiau tai yra laikini nusižengimai Kūrėjo teisingumo ir amžinybės akivaizdoje. Nes vėliau sąžinė nugalės kūno silpnumus ir sielos gundymus. Taip ateis Šviesos pergalė, kuri yra žinojimas apie tamsą, reiškiančią nežinojimą. Tai bus Gėrio, kuris yra meilė, teisingumas ir harmonija, pergalė prieš Blogį, kuris yra savanaudiškumas, nevaržomumas ir neteisingumas.

50. Jei apžvelgsite savo gyvenimą ir žmonijos istoriją, pastebėsite, kad ši kova egzistavo nuo pat sukūrimo pradžios iki šios akimirkos – kova, būtina jūsų sielos tobulėjimui, tokia pat būtina kaip ugnis, reikalinga auksui išgryninti.

51. Kas, išgirdęs šį mokymą, galėtų manyti, kad sielai pakaktų vieno žmogiškojo gyvenimo, kad ji galėtų visapusiškai atsiskleisti ir tobulėti?

52. Ach, jūs, žmonės, kurie pernelyg daug rūpinatės žmogiškuoju gyvenimu ir įtikinate save, kad esate amžinai žemėje, ir nežinote, kad dėl savo materializacijos turite ateiti į pasaulį naujuose kūnuose, kad žengtumėte tą žingsnį, kurio anksčiau nesugebėjote žengti!

53. Tačiau ir daugybė reinkarnacijų nesuteikia sielai absoliutaus tobulumo. Kad ir kokia aukšta ji būtų po savo paskutinio gyvenimo Žemėje, ją vis dar laukia „Dvasinis slėnis“ su savo nesuskaičiuojamais gyvenimo pasauliais, naujais mokymais, apreiškimais ir stebuklais.

54. Kai kartą nueisite šį kelią ir pasieksite Tyro ir Tobulo slenkstį, suprasite savo egzistencijos prasmę, tikrai gyvensite šviesoje.

55. Čia, Žemėje, Aš suskirstiau žmonijos dvasinį gyvenimą į tris etapus, laikotarpius ar amžius, per kuriuos Aš jums palaipsniui, pamoka po pamokos, atskleidžiau išmintį, kurią jūs visi privalote turėti.

56. Pirmasis laikotarpis yra tarsi žmogaus dvasinis vaikystės laikotarpis, kurio metu jis atveria akis ir mato savo Tėvo veidą, girdi Jį, bet dar yra toli nuo to, kad Jį suprastų. Tai įrodo tai, kad jis bandė Jam paklusti, laikydamasis tekstų raidžių, nesigilinant siela į jų prasmę.

57. Antrajame laikotarpyje Aš, „Žodis“, atėjau apsigyventi tarp jūsų Jėzuje ir savo gyvenimu parodyti jums sielos kelią. Šis Antrasis laikotarpis yra brendimo arba pirmojo dvasinio jaunystės laikotarpis. Tai yra gyvenimo etapas, kuriuo Kristus mokė žmones meilės, kad pažadintų jų miegančias širdies stygas, kad jų širdys virpėtų nauju jausmu, galingu meilės Tėvui ir artimui impulsu.

58. Šiose dviejose meilės rūšyse Aš apibendrinau visą Įstatymą, visą savo mokymą: meilę Dievui, Gyvenimo Kūrėjui, Tėvui, Kūrėjui, ir meilę vieni kitiems.

59. Įstatymas visada buvo įsišaknijęs sąžinėse. Kartos praeina, o kartos ateina, sielos keliauja toliau, o sielos ateina, tačiau mano Žodis lieka tvirtas ir nekintamas. Vis dėlto žmogus buvo lėtas suvokti ir kietos širdies, ir tik nedaugelis suprato mano mokymo meilės dvasią.

60. Žmonės dauginasi ir auga. Tačiau vos tik pabunda jų protas, jie nusigręžia nuo dvasinio pasaulio, kad siektų pasaulio šlovės, turtų ar mokslo. Dėl to jų vaisiai negalėjo būti tokie saldūs, kaip norėtų jūsų širdis. Jūsų burnoje visada likdavo kartus skonis.

61. Tačiau nemanykite, kad mano žodis iš esmės smerkia jūsų darbus ar pasmerkia tai, ką pasiekė jūsų mokslas. Ne, tauta, ne aš esu tas, kuris žodžiais jums sako, kad esate vos per žingsnį nuo bedugnės – tai faktai, jūsų dvasinio tobulumo trūkumo pasekmės.

62. Tačiau būtent tomis akimirkomis, kai jūs artėjate prie bedugnės, amžinybės laikrodyje skamba galingas varpas, skelbiantis naujos eros

pradžią: Trečiasis amžius – laikas, kai Šventoji Dvasia nušvinta sąžinėse ir išsilieja kaip Išmintis, kaip Šviesa, kuri atskleidžia paslaptis – kaip jėga, kuri pakelia, pažadina naujam gyvenimui, guodžia ir gelbsti.

63. Tai subtiliausia ir aukščiausia forma, kurią Tėvas panaudojo, kad kalbėtų žmonėms. Žmonėms jau praėjo du gyvenimo amžiai, ir jie pasiekė sielos brandą. Dabar jie gali suvokti ir suprasti gilesnes pamokas.

64. Tai yra „Trečiasis laikotarpis“, per kurį žmogaus siela turi išsilaisvinti iš materializmo grandinių. Tai sukels pasaulėžiūrų kovą, kuri bus žiauresnė nei bet kada anksčiau žmonijos istorijoje.

65. Iškreiptumas, egoizmas, arogancija, ydos, melas ir viskas, kas temdė jūsų gyvenimą, kaip sudaužyti stabai nukris prie tų, kurie juos garbino, kojų, kad užleistų vietą nuolankumui.

66. Kaip galėsite padėti šioje kovoje? Galingu maldos ginklu – ne žodinėmis maldomis, o pakeldami savo mintis.

67. Mano Dvasia – begalinai subtilesnė už jus supantį orą – bus čia, priims jūsų maldą ir tuo pačiu pavers ją ramybe bei balzamu jūsų artimiesiems.

68. Jūsų mintys taps šviesos kibirkštėmis erdvėje ir kaip žinia pasieks tą protą, kuriam reikia aiškumo mąstymui.

69. Jūsų užtarimas išsipildys, nes mano Karalystės taika ateina į žemę, o jūsų darbai taps tarsi pirmąją dvasinio atgimimo sėkla, kuri Trečiajame Laike nukris į žemės glėbį.

Tebūnie su jumis mano taika!

Mokymas 296

1. Aš esu Šviesa, apšviečianti jūsų kelią, – Išmintis, pasiekianti jūsų protą, – Balzamas, malšinantis jūsų kančias.

2. Aš esu Mokytojas ir ateinu pas jus, ketindamas jus paversti savo mokiniais. Nes jei būsite mano mokiniai, būsite teisieji žmonės žemėje.

3. Jei tikrai norite įveikti savo nežinojimo tamsą, kreipkitės į Mane, ir Aš duosiu jums reikalingą šviesą, kad nesukluptumėte. Jei norite, kad jūsų tikėjimas būtų didelis, ateikite, klausykite Manęs ir nenuilstamai sekite paskui Mane.

4. Laikų pradžioje pasauliui trūko meilės. Pirmieji žmonės buvo toli nuo to, kad pajustų ir suprastų tą dieviškąją jėgą – tą Dvasios esmę, visko, kas sukurta, šaltinį. Jie tikėjo Dievu, bet Jam priskirdavo tik galią ir teisingumą. Žmonės manė, kad dieviškąją kalbą supranta per gamtos stichijas; todėl, matydami jas švelnias ir taikias, jie manė, kad Viešpats pritaria žmonių darbams; tačiau kai gamtos jėgos išsilaisvindavo, jie manė, kad tai Dievo pyktis, pasireiškiantis šia forma.

5. Žmonių širdyse susiformavo baisaus Dievo, kuriame glūdėjo pyktis ir keršto jausmas, įvaizdis. Todėl, manydami, kad įžeidė Dievą, jie aukojo Jam deginamąsias aukas ir aukas, tikėdamiesi Jį sutaikinti. Aš jums sakau, kad tos aukos nebuvo įkvėptos meilės Dievui: būtent baimė Dieviškojo teisingumo, baimė bausmės paskatino pirmąsias tautas mokėti duoklę savo Viešpačiui.

6. Dieviškąją Dvasią jie vadino tiesiog Dievu, bet niekada – Tėvu ar Mokytoju.

7. Būtent patriarchai ir pirmieji pranašai pradėjo žmonėms aiškinti, kad Dievas, žinoma, buvo teisingumas — taip, bet tobulas teisingumas; kad Jis pirmiausia buvo Tėvas ir kaip Tėvas mylėjo visus savo kūrinis.

8. Žingsnis po žingsnio žmonija lėtai žengė dvasinio tobulėjimo keliu ir tęsė savo pilgrimmystę, pereidama iš vieno amžiaus į kitą ir per apreiškimus, kuriuos Dievas visais laikais suteikė savo vaikams, vis daugiau sužinodama apie dieviškąją paslaptį.

9. Vis dėlto žmogus nepasiekė visiško dieviškosios meilės suvokimo; nes jis iš tikrųjų nemylėjo Dievo kaip Tėvo, nei sugebėjo savo širdyje pajusti meilę, kurią jo Viešpats jam visada rodė.

10. Buvo būtina, kad tobula meilė taptų žmogumi, kad „Žodis“ įsikūnytų ir įgautų žmonėms apčiuopiamą ir matomą kūną, kad jie pagaliau patirtų, kaip stipriai ir koku būdu Dievas juos mylėjo.

11. Ne visi Jėzuje atpažino Tėvo buvimą. Kaip gi jie galėjo jį atpažinti, jei Jėzus buvo nuolankus, užjaučiantis ir mylintis net tiems, kurie jį įžeidinėjo?

Jie laikė Dievą stipriu ir išdidžiu savo priešų atžvilgiu, teisinančiu ir baisiu tiems, kurie Jį įžeidinėjo.

12. Tačiau taip pat, kaip daugelis atmetė tą Žodį, taip pat daugelis juo tikėjo – tuo Žodžiu, kuris įsikverbė į pačią širdies gelmę. Tas būdas išgydyti kančias ir nepagydomas ligas vien glostymu, begalinio užuojautos žvilgsniu, vilties žodžiu, tas mokymas, kuris buvo naujo pasaulio, gyvenimo, kupino šviesos ir teisingumo, pažadas, nebegalėjo būti ištrintas iš daugelio širdžių, kurios suprato, kad tas dieviškasis Žmogus buvo Tėvo tiesa, To, kurio žmonės nepažinojo ir todėl negalėjo mylėti, Dieviškoji Meilė.

13. Tos aukščiausiosios tiesos sėkla buvo amžinai pasėta žmonijos širdyse. Kristus buvo sėjėjas, ir Jis vis dar prižiūri savo sėją. Vėliau Jis nuims savo derlių ir amžinai džiaugsis juo. Tada Jis savo žodžiuose nebesakys: „Aš alkanas“ arba „Aš ištroškęs“, nes pagaliau Jo vaikai mylės Jį taip, kaip Jis juos mylėjo nuo pat pradžių.

14. Kas jums kalba apie Kristų, mokiniai? Jis pats.

15. Tai aš, tas „Žodis“, kuris vėl kalba tau, žmonija. Atpažink mane, neabejok mano buvimu dėl to, kad pasirodau nepastebimas. Man negali būti jokio išdidumo.

16. Atpažinkite Mane pagal mano tuometinį gyvenimo kelią pasaulyje, prisiminkite, kad miriau taip pat nuolankiai, kaip ir gimiau bei gyvenau.

17. Aš esu žmonijoje tuo metu, kai nauji atradimai pakeitė žmonių gyvenimą, ir darau savo buvimą tarp jūsų juntamą su tuo pačiu nuolankumu, kurį jūs kadaise pažinote manyje.

18. Dievo „Žodis“ vėl netapo žmogumi, Kristus vėl negimė varganoje tvartelėje – ne; nes nebėra būtina, kad kūnas liudytų Dievo galią. Jei žmonės mano, kad šis kūnas čia yra į pasaulį atėjęs Dievas, jie klysta. Dievo buvimas yra dvasinis, visuotinis, begalinis.

19. Jei viskas, ką žmonės pasiekė šiais laikais, būtų teisingumo, leistino ir gero ribose, nebūtų buvę būtina, kad Aš nusileisčiau, kad vėl jums kalbėčiau. Tačiau ne visi darbai, kuriuos man siūlo ši žmonija, yra geri: yra daug nusižengimų, daug neteisybių, daug nukrypimų ir piktadarybių. Todėl buvo būtina, kad mano rūpestinga meilė pažadintų žmogų, kai jis buvo labiausiai pasinėręs į savo darbus, kad primintų jam, kokias pareigas jis pamiršo ir kam jis yra dėkingas už viską, kas yra ir kas dar bus.

20. Kad mane išgirstų materializuota žmonija, kuri negalėjo manęs suvokti iš dvasios į dvasią, turėjau pasinaudoti jos dvasiniais sugebėjimais ir gebėjimais, kad pasireikščiau per žmogaus protą.

21. Paaiškinimas, kodėl Aš „nusileidžiu“, kad pasidalinčiau su jumis, yra toks: kadangi jūs nesugebėjote pakilti, kad su savo Viešpačiu bendrautumėte iš dvasios į dvasią, Aš turėjau nusileisti vienu laipteliu

žemiau, tai yra iš dvasinio, iš dieviškojo, kur jūs dar negalite pasiekti. Tada turėjau pasinaudoti jūsų protu, kuris yra žmogaus smegenyse, ir perteikti savo dievišką įkvėpimą žmogiškaisiais žodžiais ir materialiais garsais.

22. Žmogui reikalingos gilesnės žinios, ir būtent Dievas ateina pas žmogų, kad jam patikėtų išmintį. Jei jums atrodo, kad priemonė, kurią pasirinkau savo trumpam pranešimui perteikti per šių tarpininkų protą, nėra verta, tai aš jums sakau tiesą: žinia, kuri perduodama per juos, yra labai didi. Jūs būtumėte norėję, kad mano apreiškimas žmonėms vyktų su pompastika ir ceremonijomis, kurios būtų padariusios įspūdį, tačiau iš tikrųjų, žiūrint iš Dvasios perspektyvos, jos būtų buvusios tuščios, nes jose nebūtų tikrosios šviesos.

23. Aš galėjau ateiti tarp žaibų ir audrų, kad mano galybė būtų juntama; tačiau kaip lengva tada žmogui būtų buvę prisipažinti, kad atėjo Viešpaties buvimas! Argi nemanote, kad tada į jūsų širdis būtų sugrįžęs baimės jausmas ir mintis apie kažką nesuprantamo? Argi nemanote, kad kiekvienas meilės Tėvui jausmas būtų virto tik baime prieš Jo teisingumą? Tačiau turite žinoti, kad Dievas, nors ir yra visagalis, nenugalės jūsų šia galia, nepasinaudos ja, kad įtvirtintų savo valią, bet pasinaudos kita galia – meilės galia.

24. Tai Dieviškoji Dvasia, kuri šiandien kalba visatai. Būtent Ji atneša šviesą į viską, ko jūs anksčiau aiškiai nesuvokėte. Ji yra naujos dienos aušra visiems žmonėms, nes Ji išlaisvins jus nuo klaidingų baimių, pašalins jūsų abejones, kad jūsų siela ir protas taptų laisvi.

25. Sakau jums: susipažinę su mano mokymų esme ir mano įstatymų teisingumu, jūs taip pat suvoksite ribas, kurias jums nustatė jūsų įsivaizdavimai ir kurios trukdė jums peržengti menką tiesos pažinimą.

26. Tai nebebus baimė ar baimė dėl bausmės, kuri trukdo jums tyrinėti ir atrasti. Tik tada, kai jūs iš tikrųjų norėsite pažinti tai, kas jums nesuprantama, jūsų sąžinė uždraus jums eiti tuo keliu; nes turite žinoti, kad žmogui nepriklauso visa tiesa ir kad jis turi suvokti tik tą jos dalį, kuri jam tinka.

27. Tauta: Jei mano atėjimas buvo paskelbtas taip, kad jis įvyks karų, siautėjančių gamtos jėgų, epidemijų ir chaoso apsuptyje, tai įvyko ne todėl, kad Aš jums visa tai atnešiau; tai įvyko todėl, kad mano buvimas būtent tą krizės valandą būtų naudingas žmonijai. Štai dabar išsipildo viskas, kas buvo pasakyta apie mano sugrįžimą. Aš ateinu pas žmones, kai pasaulis kovoja su mirtimi, o žemė, mirties agonijoje, drebėja ir trūkčioja, kad nutiestų kelią naujai žmonijai. Todėl Dievo šauksmas „Trečiajame laikmetyje“ yra meilės šauksmas – meilės, kuri neša savyje teisingumą, brolystę ir taiką bei įkvepia juos.

28. Jums, kurie turėjote malonę išgirsti Mane šiuo metu, turiu pasakyti, kad norėdami iš tiesų būti spiritualistais mokiniais, turite pritaikyti mano mokymą savo gyvenime, nes ne tam tikrų įsakymų laikymasis pavers jus spiritualistais, taip pat ne tam tikri ritualai ir apreiškimai padės jums įvykdyti savo misiją žemėje.

29. Kalbėdamas jums taip, kaip tik Aš galiu, Aš atskleidžiu jums geriausią būdą, kaip būti vertiems Dievo, ir pašalinu iš jūsų širdžių įdiegtas baimes prieš jūsų Tėvą.

30. Tačiau Aš ne tik išlaisvinu jus nuo klaidų ir prietarų, susijusių su jūsų gyvenimu pasaulyje, bet ir sakau jums, kad amžinojo pasmerkimo, kaip jis jums buvo apibūdintas, nėra, nes siela negali patirti fizinės kančios, kurią sukelia skausmas kūne. Sielos skausmas kyla iš to, kad ji mato savo poelgius sąžinės šviesoje, kuri leidžia jai visiškai aiškiai suvokti ir suprasti visas padarytas klaidas ir netobulumus.

31. Ateikite pas Mane visiškai įsitikinę, kad einate tiesos keliu, ir ne baimė, kylanti iš nežinojimo, turi priversti jus pasilikti šiame kelyje.

32. Jei išnagrinėsite Mano apreiškimus ir žodžius iš šių ir praeities laikų, galiausiai suprasite, kad Aš visada ateidavau apgaubtas nuolankumo. Todėl neleiskite, kad jus apgautų išorinis prašmatnumas, o jei jūsų artimieji, einantys kitais keliais, ateis ir pasakys jums, kad Viešpats negali būti tarp šio skurdo, šio nuolankumo, kurį jūs rodote, priminkite jiems, kad Dievas, pasireiškęs „Žodyje“, atėjo į pasaulį nuolankus Jėzuje, ir kad žmonės vis dėlto Juo tikėjo, ir kad, nepaisant šimtmečių, praėjusių nuo Jo gimimo, iš žmonių širdžių nepavyko ištrinti to nuolankumo, su kuriuo Atpirkėjas apsireiškė pasauliui.

33. Tarp jūsų yra susirinkimų vietų, kuriose bendruomenės myli ir siekia išorinio grožio, prabangos ir akivaizdumo, norėdamos sužavėti savo pojūčius, nesuvokdamos, kad, trokšdamos išorinio grožio, jos pamiršta stebuklus, kuriuos talpina Dvasinis mokymas.

34. Mokyti, taisyti, apreišti – tai yra mano darbas tarp jūsų, siekiant jus atvesti į Šviesos tėvynę. Tačiau prieš pasiekdami Pažadėtosios žemės slenkstį, turėsite užsitarnauti tikėjimo ir meilės nuopelnus.

35. Kristaus žodis kadaise sudygo jo mokiniuose, o jo sėkla išaugo tautoje, kuri juos sekė. Jo mokymas išplito, o jo prasmė pasklido po visą pasaulį. Taip pat išplis ir šis šiandieninis mokymas, kurį priims visi tie, kurie sugeba jį pajusti ir suprasti.

36. Priimkite, mylimieji mokiniai, mano balzamą – priimkite, klausytojų minios, mano tėvišką glamonę ir mano, kaip Mokytojo, žinią – jums ir jūsų artimiesiems.

37. Mano buvimas jums atrodo kaip švelnus, glostantis vėjelis. Taip Aš ateinu į jūsų širdį, kad jai suteikčiau gyvybę.

38. Vieni nujaučia, kad mano atėjimas artėja, kiti mato Mane dvasiniu žvilgsniu, o dar kiti, remdamiesi savo jautrumu, žino valandą, kurią Aš priartėju. Visi šią palaimintą valandą savo širdyse sako: „Meistras čia“, nes jie pajuto, kad juos apgaubia mano ramybė.

39. Sielai, pasiklydusiai begalinėje gyvenimo dykumoje, nėra vertingesnio lobio nei taikos oazė. Tai yra lobis, kurį Aš jums siūlau ir kuriuo vėliau turėsite pasidalinti su savo artimaisiais.

40. Taip pat Aš jums parodau priemones, kuriomis galima žmonėms užkloti palaimingą taikos apsiaustą, ir tos priemonės yra mintis, malda, žodis, darbai.

41. Kaip Aš jus matau šiuo metu – suvienytus taikos, kurią jums suteikia mano Žodis, taip noriu jus matyti po mano išsiskyrimo, kovos dienomis, kurios jūsų laukia, kai Aš subtiliai leisiu jums pajusti savo buvimą, kai jūs girdėsite Mane savo širdyse. Nes Aš jums pažadu, kad jums netrūks mano glamonės, mano esmės, mano balzamo.

42. Eikite su tvirtumu ir supratimu nuo vienos pamokos prie kitos, nuo vieno laikotarpio prie kito, tada jūsų suderinamumas su mano darbu nesulūš. Jūsų paklusnumas ir pasiryžimas laikytis mano įstatymų ir nurodymų suteiks jums neišsakomą ramybę, ir jūs niekada neturėsite skundų, nei bus erškėčių, verčiančių jus verkti.

43. Jei norite būti mano mokiniais, supraskite, kad turite būti taikos ir visų dorybių, kurias Aš jus mokiau praktikuoti, nešėjai.

44. Iki šiol Aš neleidau jums eiti į provincijas, nes matau, kad esate dar neprinokę vaisiai. Man vis dar teks siųsti jums meilės lietu, mano išminties šviesą ir Dieviškosios Saulės spindulius, kad suteikčiau jums gyvybę ir drąsą. Tačiau kai tik subręsite kaip vaisiai ant mano mokymo medžio, jūs nukrisite nuo vėjo, kuris sujudins šakas, kurios jus nešė.

45. Kuo labiau artėja diena, kai Aš nebekalbėsiu su jumis šia forma, tuo daugiau didingumo atrasite mano Dvasiniame mokyme, ir nepastebimai nutolsite nuo visko, kuo praeityje jį apribojote — taip, nes jūs šį Dieviškąjį Kūrinį apribojote asmenimis, vietomis ir daiktais, nors jis, būdamas visuotinis ir beribis, pranoksta materialųjį ir žmogiškąjį pasaulį.

46. Dabar jūs nebežiūrite į mano darbą kaip į apribotą asmenimis, vietomis ar daiktais, dabar jūs viską matote Dieviškume, begalinėje Aukštybėje, ir atrandate jį taip pat savo esybės Aukštybėje.

47. Kaip mano darbas jums nušvis, kai jūsų siela bus nuėjusi kelią atgal pas Dievą, ir jūs iš ten, kontempliuodami šį darbą, pateksite į ekstazę, ir džiaugsitės savo suvokimo šviesa bei supratimu?

48. Jūs nujaučiate dalį tos didžiosios tiesos ir to palaiminimo, kurie jūsų laukia, tačiau jūsų nuojauta ir vaizduotė yra per menkos, kad galėtumėte atrasti tikrovę.

49. Kiekviena kopėčių pakopa, kiekvienas laiptelis, kiekviena buveinė sielai suteikia didesnę šviesą ir tobulesnę palaimą. Tačiau aukščiausia ramybė, tobiliausia sielos palaima yra už visų laikinių sielų gyvenimo pasaulių ribų.

50. Kaip dažnai jūs manysite, kad jaučiate tobulą laimę Dievo glėbyje, nesuvokdami, kad šis laimės jausmas yra vos užuomina apie ateinantį pasaulį, į kurį po šio gyvenimo pereisite.

51. Šiuo metu mano sėkla greičiausiai sudygo tiems, kurie atėjo su protu ir širdimi, neapsunkintais teorijomis ir aiškinimais. Jie buvo kaip neapdirbta žemė mano Žodžiui, ir aš pasinaudojau jais, kad perduočiau pasauliui savo žinią.

52. Kiti atsinešė tiesą, sumaišytą su klaidomis, ir mano Šviesa palaipsniui išlaisvino juos nuo klaidų, tuo pačiu patvirtindama tai, kas gero jie nešė savyje. Ne viskas žmogaus širdyje yra nuodingas augalas ar piktžolė – kartais ten auga kviečių augalas, ir Aš jį puoselėjau, kad jis subręstų, o jo grūdai vėliau padaugėtų.

53. Vienus ir kitus – juos visus Aš pavertiau savo mokiniiais, suvienijau į vieną tautą, kuri tuo momentu, kai savo darbais liudija mano mokymą, priverčia žmonių širdis plakti greičiau, kai jie suvokia šio mokymo galią. Mano vardu pakils pasipriešinimas netikintiesiems, persekiotojams, kova bus didžiulė, o jūsų vardas dažnai skambės tų lūpose, kurie raštuose jus smerkia kaip skandalų ir šmeižtų kaltininkus.

54. Aš jums pranešu apie šiuos išbandymus, kad nebūtumėte nustebinti, kai jie įvyks. Bet Aš jums taip pat sakau, kad būtent tada Aš šiai tautai apreikšiu savo galią, gailestingumą ir teisingumą.

55. Visos mano gausybės pasirengs kovai, visi mano tarnai paklus mano balsui ir liudys apie mane.

56. Lemiamą valandą liudytojais bus ne tik ši tauta: gamtos jėgos, kaip visada, „kalbės“ ir atstovaus dieviškajam teisingumui, „Dvasinis pasaulis“ bus čia ir nuplės nežinojimo raištį nuo šios materialistinės žmonijos akių – nuo tų žmonių, kurie tvirtina, kad, trokšdami amžinybės, eina Kristaus keliu, tačiau vis tiek atkakliai užsidaro akis, ausis ir protą bet kokiam dvasinio gyvenimo šauksmui ir pasireiškimui.

57. Būtent tas Kristus, kurį jie mano sekantys ir suprantantys, buvo tas, kuris atvėrė duris, suteikiančias prieigą prie kitų pasaulių ir gyvenimo lygmenų — Tas, kuris pašalina sielų sumaištį, kurios bando gyventi, užvaldydamos svetimus kūnus — Tas pats, kuris savo misijos paskutinę

valandą per Jėzų pasirodė toms sieloms, kurios kapuose miegojo mirties miegą, leisdamas joms pakilti į gyvenimo šviesą. Tačiau tam, kad žmonės patikėtų šiais apsimetimais, Aš leidau toms būtybėms pasirodyti savo artimiesiems.

58. Aš atvėriau tas duris, tik Aš vienas galėjau tai padaryti, nes Kristus savo meile yra tas ryšys, kuris vienija visus pasaulius.

59. Jūs turite priklausyti mano Šviesos legionams, mano Taikos gausybėms, tiems, kurie meldžiasi už pasaulį, ir tikrai, sakau jums, jūsų akių ašaros, išlietos dėl kitų skausmo, susijungs su jūsų Tėvo balzamu, kad kaip rasos lašai nukristų ant nuliūdusių širdžių.

60. Tikrasis gydomasis balzamas, tauta, – tas, kuris išgydo visas ligas, – kyla iš meilės.

61. Mylėkite Dvasią, mylėkite širdimi ir protu, tada turėsite pakankamai jėgų ne tik išgydyti kūno ligas ar paguosti mažose žmogiškose bėdose, bet ir išaiškinti dvasines paslaptis, didelius sielos nerimus, jos sumaištį ir sąžinės graužatį.

62. Tas balzamas išsprendžia didelius išbandymus, uždega šviesą, palengvina kančią, ištirpdo varžančias grandines.

63. Mokslo apleistas žmogus, susilietęs su šiuo balzamu, sugrįš prie sveikatos ir gyvenimo; atsiskyrusi siela sugrįš, išgirdusi mylinčius brolio, kuris ją šaukia, žodžius.

64. Kai šis laikas pasieks kulminaciją, žmonės bus apsupti dvasinių jėgų, pasirodys niekada anksčiau nematyti reiškiniai, įvykiai ir ženklai. Išdidūs mokslininkai liks be žodžių, ir bus atvejų, kai, įsitikinę savo menkumu, jie verks dėl savo nesugebėjimo.

65. Žmonės nukreips savo žvilgsnius į Kristų, ir kai jie apmąstys savo darbus, galiausiai supras, kad Tas, kuris Antrajame Laike atliko tiek daug ir tokių nepaprastų darbų, yra tas pats, kuris dabar sugrįžo, yra čia ir liudija apie savo galią.

66. Noriu, kad įžengtumėte į dvasinio gyvenimo kelią, kad jame būtų savidisciplina ir pasitenkinimas tuo, kas yra, kad jame būtų malda ir meilės veiksmai. Taip tapsite jautrūs kiekvienam dvasiniam įvykiui. Tada tai, kas daugeliui nematoma, jums galės tapti matoma. Tik taip jūs galėsite paaiškinti visko, kas vyksta, priežastį, ir tai, kam žmonės neranda sprendimo.

67. Noriu, kad mano mokinių paruošimas ir jų supratimas apie jiems patikėtą misiją būtų tokie dideli, kad savo keliu ir vien savo įtaka jie išlaisvintų būtybes, kurios yra nematomos, paslėptos ir nežinomos žmonėms, ir gyvena žmonijai nežinomą sumaištį ir skausmo egzistenciją.

68. Siek savo vienybės, tauta. Jei to nepasieksi – kaip tada per jus galėtų atspindėti to aukštesnio pasaulio Šviesos būtybės, jei tai būtina, kad žmonijai būtų perduota jų žinia?

69. Aš jus mokiau melstis už kitus ir prašyti, bet Aš taip pat išgirstu jus, kai prašote dėl savųjų, ir priimu tą maldą. Tačiau sakau jums, kad laikas, kai Aš – kadangi jūs dar buvote nebrandūs – suteikdavau pagal jūsų prašymus, jau praėjo. Dabar noriu, kad veiktumėte kaip mokiniai, maldoje man aukotumėte savo dvasinę sielą ir širdį, bet leistumėte man juose skaityti ir vykdyti savo valią.

70. Mano išmintingas Žodis, apgaubtas labai kantraus Mokytojo meilės, žingsnis po žingsnio atvedė jus prie supratimo apie didybę, kurią talpina spiritualizmas, ir leido jums pamatyti platų dvasinį horizontą, kuris prasideda žmogiškajame pasaulyje ir susilieja su dangiškuoju.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 297

1. Žmogau: tavo noras nuimti savo sėjos vaisius yra kilnus. Tačiau Aš tau sakau, kad turi būti kantrus, kad neturėtum troškimo iš karto sužinoti savo darbų rezultata, nes tai reikštų sutrumpinti laiką iki derliaus ir tenkintis nusikintomis neprinokusiomis uogomis.

2. Šio darbo plėtra nevyksta akimirksniu, jai reikia daug laiko. Todėl kiekvienas supraskite tą dalį, kurią jam tenka atlikti šiame dvasiniame lauke, o po to patikėkite savo darbą tiems, kurie ateis po jūsų, kad jie jums padėtų, tęsdami jūsų pradėtą lauko dirbimą. Po jų ateis kiti, o po jų – dar kiti. Taigi jūs nežinote, kam bus lemta nuimti tikėjimo ir atsivertimo į dvasingumą derlių.

3. Tie, kurie patirs vaisių nešimą, žinos, kad tai nėra tik paskutiniųjų atėjusių nuopelnas, bet kad tai buvo darbas, kuriame susiliejo pirmųjų, antrųjų ir trečiųjų atėjusių nuopelnai, pastangos ir aukos, siekiant atvesti į pergalę dvasinį darbą, kurį visiems buvo pavedęs Mokytojas.

4. Žinokite, kad viena karta negali atlikti viso darbo, ir žinokite taip pat, kad dabar dar ne derliaus metas.

5. Kaip galėtumėte padaryti mano Žodį suprantamą, jei jo nesilaikote? Jei jums prireikė tiek daug laiko, kad suprastumėte mano Žodį, juo patikėtumėte ir parengtumėte savo maištingą kūną misijos įvykdymui – kaip tada galite reikalausti, kad pasaulio pertvarkymas įvyktų iš karto?

6. Taip pat neturėtumėte manyti, kad šį darbą atliekate vieni, nes dar neturite pakankamai jėgų atlikti tokio didelio dvasinio reikšmingumo darbus. Turite žinoti, kad yra būtybių, kurios jums rodo kelią, kuriuo turite eiti, ir nurodo kelius bei vietas, į kurias turite nunešti sėklą.

Šie kelio prakirtėjai yra jūsų broliai ir seserys iš kitų pasaulių, iš kitų tėvynės, iš kurių jie stebi jūsų žingsnius ir jums atveria kelią. Nes ir jie yra taikos, meilės ir brolystės darbininkai. Tai sielos, kurių tyrumas didesnis už jūsų, kurių žinios ir patirtis gilesnės, ir iš kurių jums nereikia bijoti nieko blogo. Tai tie, kurie neleidžia jums sustoti – tie, kurie sukelia nerimą jūsų širdyse, kai jūs apleidžiate sėklą.

7. Jūs nesate vieni, ir niekada nebūsime palikti vieni su savo jėgomis.

8. Pasitikėkite šiuo kūriniumi, įžvelkite jo didybę. Supraskite, kad tai nėra žmogaus proto sukurtas kūrinys, kad tai nėra naujas šios žmonijos pasaulėžiūros modelis, bet amžina šviesa, kuri visada apšvietė žmogaus sielos kelią ir kurios tiesoje išnyks kiekvienas netobulumas, kiekvienas nešvarumas ir nuodėmė.

9. Iš savo tiesos Aš sukūriau mokymą, persmelktą meilės, teisingumo ir išminties, kuriuo Aš jums įrodysiu jų galią, atverčiant ir pakeičiant tuos, kurie trumpam nuklydo nuo teisingo kelio.

10. Kodėl pasmerkti žmogų sunaikinimui ar amžinoms kančioms, jei jo nuodėmė yra tik laikina ir kyla iš jo nežinojimo? Kodėl pasmerkti būtybę, kuri savyje nešioja mano pačios dieviškąją prigimtį?

11. Jei jis akimirką ar ilgesnį laiką jautė polinkį į materialumą ir linkimą į blogį, tai, kai ateis aiškumo akimirka, kurioje Aš leisiu savo malonei pasiekti jo širdį, jis į ją sureaguos ir taip atskleis, kad Dievas yra kiekvienoje sieloje.

12. Tai yra ta prigimtis, kurios žmogus turi ieškoti savyje – esmė, kurią jis prarado ir kurios dažnai veltui ieškojo. Šiam tikslui Aš jums atskleidžiau visus sugebėjimus, kuriuos turite, kad surastumėte save – kad išmokyčiau jus atrasti savo sielą, tikrai pažinti save, nesustodami prie išorės, fizinės išvaizdos apmąstymų.

13. Mokykitės ieškoti dvasinio, mokiniai, ir taip pat išsilaisvinsite nuo fanatizmo, susijusio su išorinio kulto praktikavimu.

14. Tada suprasite, kad ne susirinkimų salė, ne simbolis ir ne ritualas talpina dvasinio darbo didybę, o jo amžinasis prasmės turinys ir jo galutinis tikslas, kupinas teisingumo.

15. Nebandykite apriboti šio kūrinio, kuris yra visuotinis ir begalinis, nei nustatyti ribų savo dvasiniam tobulėjimui, nes kuo giliau pasinersite į gerų darbų ir studijų kelią, tuo didesnius apreiškimus gausite. Jūs pamatysite, kaip dieviškasis darbas iškyla iš pačių nepastebimiausių dalykų, pamatysite jį pasireiškiantį visame kūrinyje, pajusite, kaip jis plaka jūsų esybėje.

16. Tai yra paprastumas, kuriuo Aš mokau spiritualistinį mokinį, kad ir jis būtų paprastas kaip jo Mokytojas. Mokinyi turi įtikinti ir atversti savo žodžių tiesą ir savo darbų jėgą, nesistengdamas nustebinti nieko paslaptینگomis jėgomis ar nepaprastais sugebėjimais.

17. Tikrasis mokinyi bus didis savo paprastumu. Jis supras savo Mokytoją ir kartu sugebės būti suprantamas savo artimiesiems.

18. Gyvenimas – tai platus jūra, kurioje kiekvienas plaukia savo valtimi. Tačiau kol vieni ieško būdų ir priemonių, kaip pasiekti saugų uostą, kiti apvirsta dėl tikslo ar patirties stokos.

19. Aš vėl atnešiau jums savo mokymą. Noriu, kad prisimintumėte, jog jame glūdi išgelbėjantis uostas. Kodėl gi Aš turėčiau jums duoti netikslūs mokymus, neaiškius žodžius ar riboto gilumo apreiškimus? Jei taip būtų, Aš jus išstatyčiau pavojui įklinti į naują fanatizmą, nors jūs gyvenate laikais, kai sąžinė jums neduoda ramybės – ypač kai bandote apsimetimais užmaskuoti tikrąjį Gailestingumo ir Meilės įstatymo, kurio Aš jus mokiau, įgyvendinimą.

20. Klausykite Manęs, tauta, išklausykite, mokiniai: šiuo metu Aš duodu jums šviesą ir išlaisvinu jus iš grandinių, pančių ir tamsos. Tačiau Aš nesuteikiu jums teisės iš šio darbo padaryti dar vieną religiją, nei pripildyti

ji, kaip įprasta, atvaizdais ir apeigomis – ne! Tiksliai suvokite, kuo pasireiškia laisvė, kurią Aš jums duodu, kad jos nepakeistumėte nauju fanatizmu.

21. Ar dar nesuvokėte, kad jūsų protas, o kartu su juo ir siela, buvo sulaikyti nuo tobulėjimo? Ar neprisimenate to potvynio klaidingų baimių ir prietarų, paveldėtų iš jūsų protėvių, nuo kurių Aš jus išlaisvinau, kad galėtumėte pamatyti tiesą be iškraipymų ir priimti šviesą?

22. Jei nepasirengsite, jei jūsų viduje ir toliau pasireikš nesąžiningumas, jūsų šviesa liks uždaryta už jūsų materializmo, paslėpta, ir jūs savo artimiesiems pasirodysite kaip nežinojantieji – kaip tie, kurie nieko nežino apie šį didįjį apreiškimą.

23. Mokiniai, visada pirmiausia žiūrėkite į „rąstą“, esantį *jūsų* akyje, kad turėtumėte teisę pastebėti „skiedrą“, esančią jūsų brolio akyje.

24. Taip Aš noriu jums pasakyti, kad neturėtumėte naudoti mano mokymo tam, kad smerktumėte savo artimų elgesį jų įvairiose konfesijose. Iš tiesų, sakau jums, visuose tuose keliuose yra širdžių, kurios ieško Manęs, gyvenančių kilnų ir aukomis nusėtą gyvenimą. Vis dėlto mokinys man nuolat klausia, kodėl Aš leidžiu tą pasaulėžiūrų įvairovę, kuri kartais prieštarauja viena kitai, sukelia nesutarimus ir skatina priešišumą tarp žmonių. Dėl to Mokytojas jums sako: tai buvo leista todėl, kad nėra dviejų sielų, kurios turėtų visiškai tokį patį supratimą, tą pačią šviesą, tą patį tikėjimą, ir todėl, kad jums be to buvo suteikta valios laisvė pasirinkti savo kelią. Jūs niekada nebuvote priversti eiti Įstatymo keliu, bet buvote pakviesti tai daryti, todėl išlaikėte laisvę, siekdami tiesos, įgyti tikrų nuopelnų.

25. Taip pat, mylimieji mokiniai, turite žinoti, kad jūsų užduotis yra susivienyti, gyventi harmonijoje, ištiesyti ranką ir leisti pasinaudoti jūsų gebėjimais bei dovanomis kiekvienam, kam gali prireikti jūsų, jūsų gydomosios galios, jūsų žodžio ar jūsų pagalbos.

26. Iš tiesų, sakau jums: jei jūsų širdyse užgims puikybė, jūs nebūsite dvasininkai. Apšviesta siela negali pasitenkinti tomis menkomis tuštybėmis, kurios glosto tik savanaudišką širdį.

27. Mano akyse mokinius didingais daro ne tariamas užduočių vykdymas, net jei savo broliams jie atrodo kaip uoliausi, karščiausi ir atkakliausi.

28. Tyčiausias, nuoširdžiausias darbas, ir todėl tas, kuris labiausiai jus pakelia prie Manęs, yra tas, kurį atliekate tyloje, net jei jūsų artimieji apie jį nežino.

29. „Tavo dešinė ranka neturi žinoti, ką daro kairė“, – sakiau savo mokiniams tuo Antruoju Laiku. Todėl šiandien, kai mano Dvasios šviesa

viską paaiškina, sakau jums: būkite nuolankūs be veidmainystės, tikrai verkite dėl svetimo skausmo ir tikrai džiaukitės dėl gėrio, kuriuo mėgaujasi jūsų artimieji. Tik tas, kuris taip jaučia mano mokymą, galės būti pasirengęs paaukoti savo gyvenimą už artimuosius.

30. Tauta: Jei jums buvo lemta paruošti dirbamą žemę ir pradėti ją sėti, o derlių turėjo nuimti kiti, sutikite su tuo. Nes ne tik jūs turite teisę džiaugtis darbu savo Tėvo laukuose, bet ir visi jūsų broliai bei seserys.

31. Aš esu Kelias, o jūs – keliautojai, einantys juo.

32. Kai pasieksite kalno viršūnę, atsigręšite ir pamatysite viską, ką išgyveno jūsų siela, ir padėkosite Tėvui.

33. Kelias ilgas. Kas gali pasakyti, kad jau viską perėjo, kad žino visas paslaptis ir kad įsiskverbė į viską, kas yra už to, ką mato ir girdi?

34. Tai nereiškia, kad Mokytojas menkina jūsų darbą ar nesupranta to, ką pasiekėte kelyje – ne, tauta. Aš esu pirmasis, kuris vertina jūsų nuopelnus. Jei taip nebūtų, manyje nebūtų teisingumo.

Jei Aš taip jums kalbu, tai todėl, kad noriu jums paaiškinti, jog, nors jūsų sugebėjimai pasiekti savo ribas tiek žmogiškajame, tiek dvasiniame pasaulyje yra dideli, jums vis dar daug ko trūksta – kad kuo daugiau Begalybėje ieškosite to, kas egzistuoja už jūsų fizinių pojūčių ribų, tuo daugiau mokymosi sričių atrasite, kurias reikia pažinti ir išmokti.

35. Taip, kaip Aš jums suteikiau gamtą, kurią galite suvokti savo protu, kad ją tyrinėtumėte, taip pat Aš jums atskleidžiau pasaulio, esančio už šios gamtos ribų, egzistavimą, kad jūs, pasitelkdami sielą, į ją įsiskverbtumėte. Aš leidau jums tyrinėti ir nagrinėti, kad pažintumėte dvasinį gyvenimą. Tačiau sakau jums, kad neturėtumėte apsiriboti tuo nedaugeliu, ką žinote iki šiol. Būkite žingeidūs, lavinkitės, kad įsiskverbtumėte į tą begalinį pasaulį, dirbkite uoliai, kad dienos darbo pabaigoje galėtumėte patenkinti sušukti: „Mes įvykdėme savo užduotį.“

36. Mano mokymas neleidžia sielai sustoti, mano mokymas taip pat nesustabdo žmogaus vystymosi – priešingai, jis išlaisvina jį nuo baimių ir prietarų ir leidžia jam pamatyti šviesos kelią, kuris jo laukia.

37. Pažvelkite į šią žmoniją, kuri sudaro įspūdį, kad pasiekė savo mokslo ir tyrimų viršūnę, o iš tikrųjų stovi tik to mokslo pradžioje, kurį pasieks rytoj, jei prie savo žinių troškimo pridės brolystės idealą.

38. Šiandien žmonės išgyvena sumaišties epochą, nes nesuprato, kad visas jų gyvenimas ir visi jų pastangos turėtų vesti juos prie jų dvasios išsiskleidimo, kurio tikslas turėtų būti jų dvasios dialogas su Kūrėjo dvasia.

39. Kultas, kurį šiandien išpažįsta dauguma žmonių, yra materializmas.

40. Kol tikėjimo doktrinos ir religijos laikysis savo skirtumų, pasaulis toliau maitins neapykantą ir negalės žengti lemiamo žingsnio link tikrojo

Dievo garbinimo. Tačiau kada žmonės susitars ir susivienys, taip žengdami pirmąjį žingsnį link tarpusavio meilės, jei vis dar yra žmonių, manančių, kad turi raktą ar paslaptį sielų išgelbėjimui ir amžinojo gyvenimo raktus, ir nepripažįstančių visų tų, kurie eina kitais keliais, nes, jų nuomone, jie nėra verti ateiti pas Dievą?

41. Taigi suvokite tikrąjį spiritualizmo tikslą, kurio mokymas stovi *aukščiau* už bet kokią konfesiją, bet kokią žmogišką ideologiją ir bet kokią sektą.

42. Išnagrinėkite šio pranešimo, kuriame glūdi Dievo įstatymas, prasmę, ir suprasite, kad jis taikytinas visiems žmonėms, visoms tautoms ir visoms gyvenimo aplinkybėms, kuriose galite atsidurti.

43. Pamatykite, kaip, atsižvelgiant į šio mokymo tiesą, išnyksta skirtumai, susvetimėjimai, pykčiai ir pasipriešinimai, nes jos šviesoje jūs visi atrodote lygūs, jos meilės akivaizdoje jūs visi esate broliai ir seserys, o jos teisingumo akivaizdoje jūs visi esate netobuli.

44. Šis Žodis yra iš Manęs, jis yra gyvybės šaltinis, Alfa ir Omega, pradžia ir pabaiga. Todėl, norėdami įveikti savo nežinojimą, žmonės turės palikti savo konvencijas ir religinį fanatizmą ir ateiti pas Mane, kuris esu Dvasia – ne tarp tų garbinimo formų, kurias kiekvienas norėjo Man aukoti. Tačiau kai jie pasieks tikrąjį šaltinį, Aš visus priimsiu, pašalinsiu jų skausmus, išlaisvinsiu juos nuo sunkios naštos ir sutaukysiu juos tarpusavyje.

45. Pamąstykite: jei visi galėtumėte suprasti savo vaidmenį šiame gyvenime, žmonija jau seniai būtų atsisakiusi savanaudiškumo, o jei kiekvienas žmogus suprastų savo kilmę ir paskirtį, jis visus savo darbus susietų su tuo tikslu, kuriam buvo sukurtas.

46. Pasaulyje nebėra būtinybės turėti daugybę religijų – dabar jūs visi pasiekėte tą tašką, kai galite susivienyti viename tikėjime ir viename Dievo garbinimo būde. Tik minties vienybėje ir dvasiniame ryšyje galėsite rasti šviesą, kuri jus nuves į pažangą, harmoniją ir taiką.

47. Dabar jūs patirsite, kad nė viena religija nepasieks žmonių taikos ir jų dvasinės laisvės. Vietoj to jūs tapsite liudininkais, kaip mano Dieviškoji Žinia, kuri vieniems pasiekama per raštus, o kitiems – per įkvėpimus, atneš žmonėms išgelbėjimą, vienybę ir dvasingumą.

48. Spiritualizmas nesukuria nelygybės; spiritualizmas yra mokymas, kurio žmonijai reikia ir kurio ji nesąmoningai trokšta. Jis yra taika, meilė, teisingumas ir šviesa, kurios žmonės trokšta.

49. Ar jūs, kurie klausotės šių žodžių, manote, kad Aš galėčiau jūsų širdyse pasėti neapykantą ar piktumą *tiems* jūsų artimiesiems, kurie išpažįsta kitas konfesijas? Niekada, mokiniai, būtent *jūs* turite pradėti

rodyti brolystės ir harmonijos pavyzdį, žiūrėdami į visus su ta pačia meile ir švelnumu, su kuria žiūrite į tuos, kurie dalijasi jūsų mąstysena.

50. Šį žingsnį turės žengti visos religinės bendruomenės. Jos turės pasisemti įkvėpimo iš troškimo mylėti vieni kitus, išreikšdamos meilę savo Tėvui, kurį, kaip teigia visi, garbina.

51. Nebijokite, jei jus vadins nuklydusiais – ištieskite ranką visiems. Turėkite omenyje, kad šis darbas, kuris jums yra tikras, kitiems gali atrodyti klaidingas, nes jų akyse jam trūksta to pašventinimo, kurį religijos gavo, kad būtų pripažintos.

52. Jei tikite Manimi, jei tikite, kad Aš apsireiškiu šių žodžių nešėjų lūpomis, nebūkite išsigandę savo artimųjų nuosprendžio. Nes mano mokymas yra toks įtikinamas, o mano žinia talpina tiek daug tiesų, kad, jei mokėsite tinkamai naudotis šiais ginklais, vargu ar kas galės jus nugalėti.

53. Niekas negalės jūsų pasmerkti už tai, kad uoliai ieškote tiesos, tobulumo. Tam jūs visi turite šventą teisę, ir būtent dėl to jums buvo suteikta laisvė siekti Šviesos.

54. Tauta, tu ilgą laiką valgai ir geri prie mano stalo. Jei vis dar jaučiate dvasinį alkį, tai yra nepagrįsta, nes jums kasdien buvo siūlomas maistas. Aš trokštu jūsų meilės, tačiau ką jūs man duodate gerti? Jūsų nesutarimų ir nesupratimo tulžį ir actą!

55. Šią malonės dieną sakau jums: leiskite mano dieviškajai šviesai įsiskverbti į jūsų širdis, kad pajustumėte mano buvimą ir pakeistumėte savo gyvenimą.

56. Nors aš ir atėjau kaip Teisėjas, tiesa yra ta, kad, jei ieškote Teisėjo žodžio, neišvengiamai atsidursite Tėvo akivaizdoje – to Tėvo, kuris jus myli ir todėl apsireiškia įvairiausiais būdais, kad jūs Jį geriau pažintumėte.

57. Žinau, kad kuo didesnis taps jūsų pažinimas, tuo didesnė bus jūsų meilė Man.

58. Kai sakau jums: „Mylėkite Mane“ – ar žinote, ką tuo noriu pasakyti? Mylėkite tiesą, mylėkite gėrį, mylėkite šviesą, mylėkite vieni kitus, mylėkite Tikrąjį Gyvenimą.

59. Mokykitės mane mylėti, suvokite, kaip mano meilė jus seka visur, nepaisant jūsų nusižengimų ir nuodėmių, ir jūs negalite išvengti jos įtakos ar nuo jos pasislėpti. Suvokite: kuo sunkesni jūsų nusižengimai, tuo didesnis mano gailėstingumas jūsų atžvilgiu.

60. Žmonių piktadarystė nori atstumti mano meilę, bet ji negali jai pasipriešinti, nes meilė yra visuotinė jėga, dieviškoji galia, kuri viską kuria ir viską judina.

61. Įrodymas visko, ką jums sakau, yra tas, kurį jums daviau, kai apsireiškiau tarp jūsų šiuo metu, kai žmonija pasiklydo savo nuodėmės

bedugnėje. Mano meilė negali jausti pasibjaurėjimo žmogaus nuodėme, bet gali jausti užuojautą.

62. Atpažinkite Mane, ateikite pas Mane, kad savo dėmesio nuplautumėte mano gailestingumo kristalinio skaidrumo šaltinyje. Prašykite, prašykite, ir jums bus duota.

63. Ką gi galite man parodyti – ar savo širdyje, ar sieloje – ko Aš nematau? Kokias kančias, kokius troškimus, rūpesčius ar paslaptis galėtumėte paslėpti nuo Manęs? Nė vieno. Todėl mokykitės melstis dvasiškai, viduje prisipažinti prieš Mane, pasitikėti Mano išankstiniu žinojimu ir Mano gailestingumu, kad į savo širdį įleistumėte tą ramybę, kurios jai taip trūksta.

64. Aš jums sakiau, kad malda yra sielos kalba, kuria jūsų širdis kalba su Manimi, skundžiasi, prašo, verkia ir stiprėja. Bet kartais, kai jūsų esybė kupina džiaugsmo arba jaučiasi užliejama ramybe, malda tampa dvasine giesme, kuri pakyla iki mano Karalystės aukštybių.

65. Pasitikėkite Manimi, tauta, pasitikėkite Manimi, žmonija, įsitikinę, kad žemėje nėra nė vieno žmogaus, nė vienos tautos, nė vieno įstatymo, kuriam galėtumėte patikėti savo išgelbėjimą. Ateikite pas Mane, ieškokite Manęs, ieškokite tiesos, tada vieną dieną jūs visi būsite suvienyti viename „slėnyje“, po ta pačia šviesa.

66. Žmonės, tautos, rasės ir tautybės – visi jie turės paklusti dieviškajam šauksmui, kai žmogaus dvasia, pavargusi nuo nelaisvės žemėje, pakils, sulaužys materializmo grandines ir išleis džiaugsmingą dvasinio išsilaisvinimo šūksnį.

67. Šiandien mano žodžio išsipildymas jums gali atrodyti labai tolimas, kaip ir šios žmonijos moralinis bei dvasinis pasikeitimas. Tačiau jūsų užduotis – nutiesti kelią ir atlikti tą dalį, kuri jums tenka. Jei to nepadarysite, neturėsite teisės vertinti mano žodžio išsipildymo.

68. Ateis laikas, kai žmogaus troškimas aukščiau išvystyti savo sielą bus toks degantis, kad jis panaudos visas turimas priemones, kad šią ašarų slėnį paverstų pasauliu, kuriame viešpatauja harmonija, kad jis atliks „neįmanomus“ dalykus, kad jis nueis iki pasiaukojimo ir viršžmogiškų pastangų, siekdamas užkirsti kelią karams.

69. Būtent tie žmonės pakels šį pasaulį, pašalins kančios taurę iš žmogaus gyvenimo, atstatys viską, ką ankstesnės kartos sunaikino savo aklu siekiu valdžios, materializmo ir neapdairumo vedamos. Būtent jie saugos tikrąjį garbinimą Man – tą garbinimą be fanatizmo ar išorinių ir beprasmiškų kulto veiksmų. Jie stengsis žmonijai paaiškinti, kad žmogiškųjų įstatymų ir dvasinių įstatymų harmonija bei jų vykdymas yra geriausia auka, kurią žmonės gali aukoti Dievui.

70. Argi nenorite priklausyti jų gretoms? Argi nenorite, kad jūsų vaikai priklausytų tiems žmonėms, kurių siela yra iškilusi? Jūs galite patenkinti šį troškimą. Nuo jūsų priklauso, ar išlyginsite kelią tiems, kuriuos Aš patikėjau jūsų auklėjimui ir globai, kad, atėjus valandai pradėti lemiamą Dvasios kovą prieš materijos viešpatavimą, jie, sąmoningai suvokdami savo misiją, stiprūs tikėjime ir persmelkti žinių, kurias perteikia mano Žodis, galėtų susivienyti ir sudaryti vieną kūną, vieną tautą, vieną dvasią, kuri savo kelyje griaua sienas ir įveikia kliūtis, kaip Izraelis, kai ieškojo Pažadėtosios žemės.

71. Aš žinau: jei paliksite savo vaikus nepakankamai pasirengusius, jūsų siela iš Anapus apraudės tų, kurie liko palikti žemėje, likimą, nes matys, kaip jie žlunga, nesugebėdami apsiginti nuo nelaimių ir bėdų antplūdžio, kuris ateis nubausti žemės tautas.

72. Ar galite įsivaizduoti sielos atgailą ir skausmą, kai ji, atvykusi į Dvasinį pasaulį, vietoj saldžių vaisių randa tik erškėčių krūmus ir dilgėles?

73. Būtent to jūs turite laiku išvengti – dabar, kai turite gausybę mokymo šviesos, kurią Aš jums perduodu visų žmonių išgelbėjimui.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 298

1. Gydykite visas kančias – tiek kūno, tiek sielos, nes jūsų užduotis yra guosti, stiprinti ir gydyti savo artimuosius. Tačiau Aš jūsų klausiu: kaip galėtumėte suteikti sveikatos kenčiantiems, jei patys būtumėte sergantys? Kokią ramybę galėtų skleisti jūsų siela, jei ją trikdytų rūpesčiai, kančios, sąžinės graužatis ir žemos aistros?

2. Tik tai, ką esate sukaukę savo širdyse, galėsite pasiūlyti savo artimiesiems.

3. Šiandien turite kuo daugiau sukaupti tų gėrybių, kurias Aš daliju šiai tautai, ir išmokti jas išsaugoti priešiško ir sunkumų akivaizdoje, kad, atėjus laikui įvykdyti savo misiją, galėtumėte nugalėti kovoje. Taika, šviesa ir balzamas su jūsų esybe sudarys vieną visumą – taip, kad ligonį išgydysite ne tik uždėdami rankas, bet ir savo žodžiu, mintimis, žvilgsniu perduosite sveikatą, ramybę ir stiprybę, o daugeliu atvejų šias jėgas spinduliuos vien jūsų buvimas.

4. Tačiau nemanykite, kad jums pakaks žinoti, jog Aš jums suteikiau šias dovanas. Ne – jūs taip pat turite žinoti, kad jums reikalinga galia jas išreikšti, ir būtina, kad ją įgytumėte tikėjimu į Mane, meilės veiksmiais artimiesiems, jausmų tyrumu ir nesavanaudiškumu. Kas nesielia pagal šiuos principus, tas – net jei ir yra mano palaimintas – neperduos nieko gero. Nes šios dovanos pražysta ir daugėja tik per kilnius, tyrus ir pakylėjančius jausmus.

5. Tiesa, yra daug tokių, kurie, nepaisant savo nepasirengimo, savo kelyje palieka stebuklų pėdsakų. Tačiau ne jie juos daro – tai darau Aš, nes jaučiu užuojautą kenčiantiems, sergantiems, dvasiškai vargstantiems ir geros tikėjimo žmonėms. Tačiau tada tie „darbininkai“ *mano* stebuklus priskiria sau.

6. Yra ir kitų atvejų, kai tas, kuriam Aš patikėjau užduotį, dar nėra tam pasirengęs, nes nežino, kaip turėtų pasiruošti. Tačiau jo tikėjimas yra didelis, ir jis jaučia gailestingumą savo artimui. Jam Aš leidžiu daryti stebuklus, kad padrąsinčiau jį jo darbe, kad jis išliktų atkaklus ir tobulėtų.

7. Sakyti, kad Aš atimu dovanas iš to, kuris jų nenaudoja tinkamai, yra klaida. Tačiau tas, kuris jų nenaudoja tiems tikslams, kuriuos Aš jam nurodžiau, iš karto praranda galią jomis naudotis.

8. Kaip gi Aš galėčiau atimti iš žmogaus jo dvasinius talentus, juk jie yra priemonės jo išganymui pasiekti ir vieninteliai ginklai, kuriais jis gali apsiginti? Jei mano teisingumas veiktų taip, kaip jūs manote, Aš jau seniai būčiau atėmęs iš daugelio žmonių sąžinės šviesą, o daugeliui protų būčiau atėmęs protą. Tačiau dar kartą sakau jums, kad Aš neatimu iš žmonių jų

dovanų, nes būtent šios savybės yra tos, kuriomis jie turi išsigelbėti ir pakilti į tobulumą.

Jūs man sakote, kad kai kurie praranda protą, o kiti – gyvenimą ar kokį nors sugebėjimą anksčiau laiko. Žinoma, bet ne Aš esu tas, kuris atima iš jų tai, kas jau jiems priklauso. Jie patys, dėl silpnumo, kvailumo ir apakimo, atima iš savęs tai, ką jų Tėvas jiems paliko kaip paveldėjimą.

9. Argi visuose šiuose dalykuose nėra matoma mano teisingumą mylinti ranka?

10. Bet jei šiek tiek stebėsite, kaip Aš taikau savo tobulą teisingumą, įsitikinsite, kad būtent mano meilė pasireiškia kiekvienu iš šių atvejų ir vieniems gražina šviesą, kitiems – ramybę, o dar kitiems – gyvenimą, nors Aš jums ir sakau, kad, norėdami atgauti tai, ką prado, jie pirmiausia turi išgyventi didelį apvalymą.

11. Šiuo žodžiu Aš jums kalbėsiu apie viską, nes mano mokyme neturi trūkti nė vieno skyriaus. Aš jus mokysiu apie viską, kad rytoj neturėtumėte jokių abejonių, jokio neaiškumo.

12. Aš noriu iš jūsų sukurti tautą, kuri sąmoningai suvokia savo paskirtį, gerai žino savo misiją ir yra pasirengusi su visišku nuoširdumu ir tyrumu pasėti bei skleisti tą palaimintą sėklą, kurią Aš įmetiau į jūsų širdis žmonijos palaiminimui ir dvasiniam tobulėjimui.

13. Todėl, kai šiandien pradėjau savo pamokslą, pirmiausia jums pasakiau, kad šiandien turite pas mane pasveikti ir sustiprėti. Nes tai, kas yra jūsų širdyse, jūs perduosite savo artimiesiems.

14. Niekada nesitikėkite, kad Aš, nepaisydamas jūsų netobulumų ir nepasirengimo, išliesiu savo gailestingumą vargstantiems, kurie kreipiasi į jus. Nes jau dabar sakau jums, kad, net jei čia, pasaulyje, galite paslėpti blogį nuo Manęs, kai ateis jūsų teismas, tik jūsų nuopelnai galės apsaugoti jus nuo skausmingo atpirkimo.

15. Ar supratote, ką jums paaiškino šis pamokymas? Tada niekada jo nepamirškite!

16. Mylima tauta: Aš apsireiškiau jūsų gyvenimo kelyje, išbandžiau jus įvairiomis formomis ir mačiau, kad mane mylite. Jūs suklupote ant kelio akmenų, bet pasinaudojote savo tikėjimu ir vėl atsikėlėte.

17. Mano mokymas jus gelbsti, o mano Žodis jus pakelia, nes jūs tikite mano buvimu ir mano apreiškimu per šių balso nešėjų protą.

18. Jūsų siela patyrė pasitenkinimą, savo kūne atradusi tą jautrumą, kuris leido jums atpažinti mano buvimą šiame apreiškime.

19. Kiek yra tokių, kurie iš senovės raštų žino pranašystes, skelbusias šią erą. Ir vis dėlto – jei jie dalyvautų mano apreiškimuose, jie jais netikėtų,

nei suprastų juos kaip tų pažadų išsipildymą! Tai tie, kurie nepasiekė tokio išsivystymo lygio, kuris leistų jiems atpažinti šią šviesą.

Tačiau kiek iš tų, kurie šiandien paaukoto savo gyvybę, kad liudytų, jog būtent Aš šiuo metu apsireiškiu žmonėms, net nežinojo, kad egzistuoja pranašystės, kuriose kalbama apie šiuos įvykius. Taip yra todėl, kad jų sielos jau buvo tam paruoštos ir pasirengusios priimti Šviesą.

20. Pranašai, nušvitusieji ir regėtojai Dvasioje pajuto mano atėjimą, jie matė knygą, kuri atsivėrė, kad išlietų savo turinį į žmonių protą, jie patvirtino Dvasinio pasaulio buvimą tarp žmonių. Jie matė naują kalną, kur Viešpats ateis, kad suvienytų savo tautą. Tačiau tikrai, sakau jums: kaip jūs atėjote ir pajautėte Mane, taip viena tauta po kitos ir vienas žmogus po kito prisijungs, kai tik kiekvienam ateis iš anksto nustatytas laikas pabusti.

21. Nemanykite, kad Aš kiekvienoje tautoje ir kiekvienoje žemės tautoje apsireiškiu tokia forma, kokią Aš jums suteikiau. Bet savo begaline galia ir išmintimi Aš sugebėsiu pasibelsti į visų širdžių duris.

22. Turiu jums pasakyti, kad šią dvasinę sėklą, kurią Aš jums patikėjau šiuo metu, turite paskleisti ir skelbti po visą pasaulį.

23. Mano apreiškimo laikas buvo šios tautos paruošimo laikas. Mokymas buvo ilgas ir išsamus – toks ilgas, kad mačiau, kaip kelios kartos paliko šią žemę, o kitos atėjo jas pakeisti. Taip turėjo būti, kad sėkla sudygtų, subręstų ir duotų vaisių.

24. Mokymas dabar artėja prie pabaigos, todėl žinokite, kad kiekvienoje pamokoje Aš jums atskleidžiu veiklos būdą, kuriuo turėsite dirbti ateityje.

25. Mano darbas turi didelį galutinį tikslą, ir būtent mano Žodis veda jus prie šio tikslo.

26. Aš žinau, kad jūs dar praliesite ašarų, nors ir esate tarp tų žmonių, kurie išgirdo mano balsą. Jūs apgailėsite savo susiskaldymą, nes išbandymai jus užklups silpnus. Tada būtent skausmas ir smūgiai, kuriuos dalina pasaulis, privers jus atsisakyti savo teisių – taikos, vienybės ir geros valios vėliavos, apie kurią Aš jums kalbėjau nuo pat pirmųjų savo apreiškimo dienų.

27. Būkite palaiminti, jei, išgirdę šiuos žodžius, aplenkite skausmą ir susivienysite brolystės vardan. Aš matau skausmą ir liūdėsį tuose, kurie svajojo apie šios tautos brolystę, bet dar nematė jokių susivienijimo ženklų. Būtent jie tyliai man sako: „Viešpatie, tegul Tavo meilė mus suvienija. Duok mums dar šiek tiek laiko, kad galėtume kovoti už savo išgelbėjimą.“

28. Kiti manęs klausia: „Mokytojau, kodėl širdis turi apsivalyti ir kodėl yra kančia, nors mes klausomės Tavo žodžio?“ Tačiau aš jums sakau: tauta, tu vis dar nesi visiškai švari nuo kiekvienos dėmės, taip pat dar nesi laisva

nuo skausmo. Jūsų esybėje yra stygų, kurios dar nebuvo išbandytos, ir jas būtina išbandyti, kad dvasinė siela ir širdis įgytų tvirtumą.

29. Jeigu vien dėl to, kad klausotės Manęs, nebejausite skausmo – ar tada savo gyvenime stengtumėtės apsivalyti ir priartėti prie Manęs? Iš tiesų, sakau jums, tada nebedarytumėte nieko, kad pagerintumėte savo dvasinę ir moralinę būseną.

30. Žinokite, mokiniai, kad jūsų kovos tikslas yra tokia sielos būseną, kurios skausmas nebesiekia, ir šis tikslas pasiekiamas nuopelnais, kovomis, išbandymais, aukomis ir atsižadėjimais.

31. Atkreipkite dėmesį į tuos kantrybės, tikėjimo, nuolankumo ir pasidavimo pavyzdžius, kuriuos kartais pastebite kai kuriuose savo artimuose. Tai yra Mano siųstos sielos, kad jos būtų dorybės pavyzdys žmonijai. Iš pirmo žvilgsnio šių būtybių likimas atrodo liūdnas, tačiau savo tikėjime jos žino, kad atėjo įvykdyti misiją.

32. Savo istorijoje esate gavę didžiulius mano pasiuntinių ir mokinių pavyzdžius – vardus, kurie jums žinomi; tačiau dėl to nepamirškite mažų pavyzdžių, kuriuos sutinkate savo gyvenimo kelyje.

33. Dažnai jūs atliekate didingus darbus, kurie pasiekia Tėvą kaip duoklė, yra verti Jo atminimo ir tarnauja pavyzdžiu tiems, kurie jus supa. Ne visada jūs suvokiate to darbo vertę ar to veiksmo nuopelnus, ir taip jums yra geriau, kad širdis nesididžiuotų savo nuopelnais, nes tada sėkla sugedo. Tačiau siela vis dėlto žino savo darbų vertę. Jei taip nebūtų – kaip dažnai ji tada švaistytų savo laiką vidutiniškiems darbams, manydama, kad užsiima kilniais ir naudingais veiksmais.

34. Mokiniai, jūs tapote tvirti kančiose, bet dabar turite tobulėti dvasiškai. Nėra svarbu, kad žmogiškasis gyvenimas su savo vargais, rūpesčiais ir pagundomis jus įkalina. Šis įkalinimas yra tik tariamas, jei sugebėsite atrasti būdą, kaip išsilaisvinti. Bet koks yra tas būdas, leidžiantis sielai išsiplėsti ir įgyti laisvę? Per maldą, apmąstymus apie mano darbą, užsiėmimą kilniais darbais, pakilimą virš nesėkmių.

35. Kas tai pasieks, tas įžengs į šviesos ir taikos pasaulį, nenustodamas vykdyti savo užduoties materialiajame pasaulyje.

36. Tai yra kelias, kurį Aš jums nubrėžiau, kad išvengtumėte materializmo, žemiškų vargų, skausmo, pagundų ir ydų.

37. Aš kviečiu jus melstis, medituoti ir daryti gerus darbus, kad, pasiekę dvasinį pakilimą, patektumėte į sferas, kur savo troškulį numalšinsite tiesos vandeniu ir kur būsite apgaubti savo Tėvo šviesos. Tik ten galėsite rasti įkvėpimo gerai atlikti savo pareigas – tiek dvasines, tiek žmogiškąsias.

38. Kol turite gyventi žemėje, darykite tai kuo geriausiai. Tačiau, kai kančios taurė išlieja savo turinį į jūsų širdį, nerodykite savo

nepasitenkinimo, sakydami, kad nebegalite toliau gyventi šiame pasaulyje. Žemė yra „slėnis“, kur siela apsivalo ir kur uždirbami nuopelnai, kad būtų galima užimti aukštesnę buveinę. Jei tik žinotumėte, kiek tai kainuoja jūsų sielai, kad ji galėtų ten apsigyventi.

39. Būtina, kad *jūs* išlygintumėte kelią ir paruoštumėte buveinę kartoms, kurios ateis tęsti jūsų darbą. Tačiau jei jūs neatliksite to, kas jums priklauso, jos turės padaryti tai, ko jūs nepadarėte, o tai, kas joms bus pavesta, jos turės perduoti kitiems. Ar manote, kad taip vykdysite savo Tėvo valią?

40. Kai žengėte šiuo keliu, jūsų lūpose atsidūrė ankstesnių kartų vaisius. Tai buvo dovana, kurią jie jums paliko kaip paveldėjimą. Ar nemanote, kad lygiai taip pat turėtumėte palikti kažką paruošto tiems, kurie netrukus ateis jus pakeisti?

41. Prabudkite, tauta! Anapusinis pasaulis stebi jūsų žingsnius žemėje! Šie pasauliai žino jūsų darbus! Kai jie mato, kaip ši žmonija skęsta savo priešiškumų ir aistrų jūroje, jie sukrėsti ir meldžiasi už jus.

42. Būkite ramūs, jūs nesate palikti. Pasitikėkite savo Tėvu ir pasitikėkite tais, kurie jus myli ir saugo iš Dvasinės karalystės.

43. Jei tuo metu, kai Aš jums duodu savo mokymą, jūs iš tikrųjų atsiduosite mano darbui – tikrai, sakau jums, šio laiko pakaks, kad būtumėte pasirengę tvirtai žengti į naują laikotarpį, kuris jūsų laukia.

44. Šiuos tris paskutinius mano apreiškimo metus Aš paskyriau kaip tų metų atspindį, kuriais Aš skelbiau savo mokymą Antrajame Laike. Taip jūs galėsite geriau suprasti meilę, valios jėgą ir atsidavimą tų mokinių, kurie tuomet sekė paskui Mane, nes jiems pakako trumpo laiko, kad taptų Dieviškojo Mokytojo mokiniais, Tiesos apaštalais.

45. Tuomet buvo dvylika išrinktųjų, kurie turėjo tiesiogiai sekti paskui Mane, ir iš tų dvylikos tik vienas suklupo išbandymo valandą, kai artėjo Mano atsisveikinimas.

46. Šiandien Aš prie savo stalo pasodinu didelį skaičių mokinių, kad jie, nuolat klausydami Manęs ir žingsnis po žingsnio sekdami mano mokymais, pasiektų šio apreiškimo laikotarpio pabaigą kaip stiprūs – pakankamai stiprūs, kad neišduotų savo Mokytojo, nei išduotų savęs.

47. „Budėkite ir melskitės“, – sakau jums, tauta, kaip sakiau savo mokiniams, kai atėjo tam laikas. Būkite budrūs, nes kūnas yra silpnas ir silpnumo akimirkoje gali išduoti savo sielą, o Aš nenoriu, kad vėliau, kaip žmonės ar dvasinės būtybės, dėl vienos sumaišties ar silpnumo akimirkos turėtumėte lieti kartias ašaras.

48. Nemanykite, kad nepaklusnumo pasekmės pasireiškia iš karto – ne. Tačiau tai, ką Aš jums sakau, yra tai, kad anksčiau ar vėliau turėsite atsakyti

už savo darbus; net jei kartais jums atrodė, kad jūsų nusižengimas nesukėlė jokių pasekmių, turint omenyje, kad laikas ėjo, o mano teisingumas nedavė jokių ženklų. Bet jūs jau žinote iš mano žodžio, kad Aš, kaip Teisėjas, esu negailėstingas ir kad, kai ateis jūsų teismas, jūs atversite savo akis sąžinės šviesai.

49. Tegul niekas nepasikviečia šio teismo, tegul niekas netrokšta šio skausmo, baimės, sąžinės graužaties ir nevilties taurės, nes jūsų siela kentės taip, kaip jūs net negalite įsivaizduoti, kai jūsų sąžinė ją be perstojo vadins „nepaklusniąja“, „išdavike“, „nedėkingą“, nors jos Mokytojas ją vadino „mylima mokine“, „numylėtine“ ir „mano karalystės paveldėtoja“.

50. Jei Aš nežinočiau, kad jūs vis dar esate pajėgūs suklysti, nepaklusti ar sumenkinti, Aš taip su jumis nekalbėčiau. Bet Aš žinau apie jūsų silpnumą, ir man būtina jus pažadinti. Tačiau kodėl jūs dar nepasiekėte visiško supratimo apie tai, kaip turite aiškinti kiekvieną mano nurodymą, nors jau netrukus pasieksite mano apreiškimo pabaigą? Nes jūs taip pripratote prie mano žodžio, kad laikote jį visam laikui nereikšmingu, o save – visam laikui svarbesniais.

51. Aš kalbu jums jūsų pačių labui, nes jokia žmogiška klaida negalės pakenkti nei mano Dvasiai, nei mano darbui. Tačiau jūs savo klaidomis puikiai galėsite sau pridaryti daug blogio, ir Aš norėčiau, kad to blogio išvengtumėte.

52. Jūs žinote, kaip Antrajame Laike vieno iš mano mokinių silpnumo akimirka sukėlė tiek daug skausmo ne tik jo Mokytojui, bet ir jo broliams bei visiems, kurie mane mylėjo, nes nuo tos akimirkos tiems, kurie sekė paskui mane, viskas pasikeitė. Mokytojas buvo atimtas iš mokinių glėbio, meilės žodžiai, kuriuos taip dažnai ištardavo jo lūpos, nutilo. Tas palaimintas Kūnas, per kurį jie jautė Dievo buvimą pasaulyje, išnyko. Jie jautė, kad skausmo ir apleistumo šešėliai apgaubė jų gyvenimą. Tačiau ne tik jie verkė dėl tos aukos mirties, bet ir visų laikų žmonija ją apraudė.

53. Dabar Aš jūsų klausiu: ar manote, kad to išdaviko mokinio klaida sutrukdė užbaigti mano darbą? Ar manote, kad tas nusižengimas pakeitė tai, ką Aš buvau numatęs? — Jokių būdu. Mano darbas, mano tiesa ir mano misija išsipildė su didžiausiu tobulumu, kaip ir turėjo įvykti visos numatytos gyvenimo aplinkybės, kurios tiems mokiniams parodytų jų Viešpatį. Nes dieviškoji valia niekada negalės būti pavergta žmogiškiems poelgiams. Ji vyksta nepaisant žmonių nuodėmių ir visada taip darys.

54. Supraskite, kad Aš visus ruošiu artėjančiai išbandymo dienai. Tačiau sakau jums, kad Man pakaktų vieno sąžiningo ir pasirengusio žinianešio, kuris perduotų mano paskutinius žodžius, kad jais užantspauduotų tiesą, kurią Aš jums apreiškiau per tiek daug metų ir per tiek daug žinianešių.

55. Suprask, Izraeli, kaip maža yra ta minia, kuri įsikuria po Gyvybės medžiu. Vieni nesuprato mano dieviškojo mokymo, kitus jų kelyje užklupo pagunda. Tačiau Aš, kaip Tėvas, duodu jums gerus patarimus, o kaip Mokytojas – mokau jus.

56. Šį mokymą turite įsidėmėti savo širdyse, kad eitumėte mano pėdomis, kad akliesiems suteiktumėte šviesą, kad kurtieji išgirstų mano meilės šauksmą, kad raišieji eitų ir sektų paskui mane, kad žmonija pamatytų vidurdienio šviesą.

57. Šiuo metu Aš ruošiu žmones, kad išlaisvinčiau juos nuo kiekvienos nuodėmės. Mano Šviesa apšviečia jų širdis, kad jie tarpusavyje rodytų meilę.

58. Nuo to momento, kai Elisas jus atvedė prie aptvaro, jūs buvote pasirengę pasiekti savo sielos dvasingumą ir pakilimą. Jūs atėjote pas Mane ir pasakėte: „Viešpatie, įvykdyk savo valią man.“

Aš daviau jums naujus drabužius, pašalinau skarmalus, kuriuos man aukojote, ir papuošiau jūsų sielą tyru drabužiu. Aš įdėjau į jūsų sielą savo išrinktosios tautos Izraelio ženklą ir pasakiau jums: „Štai gretos, kurioms priklausote, kad parodytumėte pasidavimą ir paklusnumą mano užduočiai.“ O jūs man pasakėte: „Tėve, vykdyk man savo valią.“

59. Taip, mano vaikai, Aš jus apšvietiau, kad nebūtumėte neišmanūs, kad kaip stiprūs įgyvendintumėte mano mokymą, kad savo širdyse suteiktumėte Man prieglobstį ir atsiribotumėte nuo blogio, kad pajustumėte žmonių, kurie aklai eina materializmo keliu, skausmą. Aš daviau jums dvasinį balzamą, kad juos išgydytumėte ir suteiktumėte jiems naują gyvenimą, kad juos atvestumėte pas Mane.

60. Aš atėjau šiuo metu, kad „mirusiesiems“ suteikčiau gyvybę, kad išgelbėčiau žmoniją ir ištraukčiau ją iš bedugnių, kad nuo pirmojo iki dabartinio puslapio perteikčiau mokymą, kurį jai teikiau per amžius. Čia yra mano meilė, mano begalinė išmintis. Kas nori Mane suprasti, tas turi gyventi Manyje. Kas nori Mane mylėti, tas turi būti su Manimi ir eiti savo keliu, pasinėręs į dvasingumą, kad jo nebeapimtų skausmas ir jis nebesijaustų vienišas.

61. Tai tavo misija, Izraeli. Pasiruoškite, nes turite būti mano mokiniais, turite visą savo dėmesį skirti savo Mokytojui. Nes kiekvienas iš jūsų rytoj turi būti kaip atversta knyga, kurioje žmonės studijuos ir gilinsis į mano Žodį.

62. Jūsų užduočių vykdymas neapsiriboja vien susirinkimų salės keturiomis sienomis. Ne, Izraeli, mano skvarbus žvilgsnis stebi kiekvieną jūsų darbą, ir jei norėsite trumpam nukrypti nuo kelio, Aš jums tai leisiu, nes turite laisvą valią. Bet sakau jums: savo nepaklusnumu kiekviename

žingsnyje susidursite su skausmu. Tačiau jei atgailausite, Aš jums pasakysiu: „Grįžkite pas Mane, nes Aš laikiu jūsų, kad suteikčiau jums pagūdą.“

63. Kiekvienas, kuris nori ateiti pas Tėvą, turi atsikratyti savo išdidumo, tuštybės ir kiekvieno trūkumo, kurį mato mano skvarbus žvilgsnis.

64. Man patiko pasinaudoti nuolankiuoju, nežinomuoju. Mano meilė paveikė jo širdį. Aš jam patikėjau savo Įstatymą, leidau jam pajusti mano buvimą ir pasakiau: „Eik ir skelbk šį kvietimą savo artimiesiems, atvesk juos pas Mane, nes Aš jiems duosiu viską, ko jiems reikia dvasiniam kilimui.“

Todėl Aš jums sakiau, kad jūsų misija yra didelė ir sudėtinga. Jūs turite daug ką suprasti ir daug dirbti savo dvasiniame kelyje. Tačiau jūs nesate vargšai, jūs esate turtingi, nes turite Mane, nes išgirdote ir pajautėte Mane, nes Aš jus padrąsinau ir pasakiau: „Nesijaudinkite, nes mano gailestingumas visada bus su jumis.“

Kiekvienam „darbininkui“ Aš atidaviau sklypą žemės, kad jis jį dirbtų ir nuimtų gerus vaisius. Tačiau jei vaisiai bus kartūs, Aš jų nepriimsiu. Darbininkas turės dar kartą dirbti savo žemę, kol nuims vaisius, kurie bus skanūs ir verti patekti pas Mane.

65. Mano darbas liks nesuteptas, o mano tiesa visada bus ta pati.

66. Šios tautos gėdos dėmės ir šventvagystės bus ištrintos mano teisingumu, ir jūs pamatysite, kaip visada įvyksta mano valia.

67. Dabar jūs žinote, ko Aš iš jūsų noriu ir ko pagal Mano valią neturėtumėte daryti. Gyvenkite pagal savo sąžinę, ir ji visada jums pasakys, ką turite daryti, kad

68. Aš dar kartą sakau jums, kad turite budėti ir melstis, kad šiuo metu nė vienas iš jūsų lemiamą valandą nepatektų į pagundas. Tačiau jei kas nors sukiltų prieš mano valią, išduodamas tai, ką Aš nurodžiau, ir jei jis priverstų įvykius pakrypti kita linkme – tikrai, sakau jums, mano darbas dėl to nenukentės, nes jis yra dieviškas. Bet tie, kurie lemiamu momentu išdidžiai nepaisytų mano valios, savo esybėje pajus savo užsispyrimo pasekmes.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 299

1. Mokinys: Mokytojas yra su jumis ir kiekvienam iš savo vaikučių duoda bučinį.

2. Mane užplūsta dvasinis džiaugsmas, kurį jūs jaučiate šiais dienomis, minėdami tą palaimintą naktį, kai „Žodis“ tapo žmogumi, kad apsigyventų tarp jūsų.

3. Jei broliška meile labiau susivienysite ir savo švelnumą skirsite vaikams, kuriuos Aš jums patikėjau, pajusite tobulą meilę, kurią jums atsiuntė jūsų Tėvas. Aš atvėriau savo lobyną ir iš jo paėmiau tai, kas turi būti šviesa ir taika žmonijai.

4. Norėčiau, kad visi pajustų mano buvimą. Jei žmonės bent jau šiais atminimo dienomis sugebėtų savo širdis padaryti jautrias ir dvasingas, jie galėtų mane rasti bet kurioje vietoje, kiekvienos būtybės kelyje, šeimose, ten, kur gyvena skausmas. Tačiau man dar tenka laukti, nes ne visi sugeba mane pajusti savo širdyje. Vis dėlto kiekvieno savo vaiko kelyje palieku meilės dovaną.

5. Aš galiu apsireikšti žmonėms begalės formų. Net jei savo Žodį *jums* perduodu per žmogiškąjį balso nešėją, kitiems Aš kalbu jų dvasioje.

6. Šią dieną, kai žmonės prisimena tą aušrą, kai Mesijas kaip Kūdikėlis pradėjo savo gyvenimo kelią žemėje, noriu, kad visa žmonija pajustų mano dvasinį buvimą. Norėčiau, kad vaikai džiaugtųsi Manimi, kad jaunimas akimirkai sustotų, kad prisimintų Tą, kuris iš meilės tapo žmogumi, kad jus išgelbėtų, ir kad suaugusieji, kurie lieja ašaras, mąstydami apie šiuos įvykius ir prisimindami laimingas vaikystės dienas, savo širdyse pajustų mano ramybę.

7. Džiaugsmas ir liūdesys keisis, kai prisiminsite motinos glėbį, kuri jus sūpavo, tėvų meilę ir glamonės, laimingą, bet trumpą vaikystę, o po to – viską, ką palaipsniui praradote šiame pasaulyje: tėvus, vaikystę, džiaugsmus, nekaltumą.

8. Turėsite prisiminti, kad daugelio širdys tapo per šaltos, kad galėtų mylėti Mane ir savo artimuosius šiame pasaulyje.

9. Melskitės šią akimirką, mylima tauta, ir pasiekite, kad tie, kurie jus pamiršo, prisimintų jus, kad tie, kurie išskrido į „ „ („Dvasinį slėnį“), priartėtų prie jūsų širdies, kad visi šią meilės dieną būtų vieningi.

10. Ne tik žmonės su džiaugsmu minės tą dieną, kai žemėje įvyko stebuklas, kad Dievo „Žodis“ tapo žmogumi. Taip pat ir Dvasinis pasaulis, apmąstydamas Viešpaties dieviškus darbus, dalijasi šiuo džiaugsmu.

11. Jūs esate tie, kurie šiuo metu šioje planetoje patyrėte aiškiausią mano atėjimo, mano buvimo ir mano Žodžio apreiškimą. Mano balsas, įkūnytas per balso nešėją, uždegė šviesą jūsų sielose, atskleidė paslaptis,

suteikė naujų žinių apie dvasinį pasaulį ir padarė stebuklus tiems, kurie jį išgirdo. Todėl jūs vadinami „Trečiojo laikotarpio mokiniais“, ir Tėvas visada tikisi iš jūsų pačios dvasmingiausios pagarbos.

12. Dabar jūs pamažu suprantate mano mokymo prasmę, ir kai bandote prisiminti mano žingsnius šiame pasaulyje, darote tai be ritualų, be ceremonijų, be pasaulietinių švenčių. Jūs leidžiate, kad jūsų džiaugsmas būtų vidinis, o kai jį išreiškiate, darote tai, užsiimdami savo siela ir širdimi, klausydamiesi mano žodžių ir įgyvendindami tai, ko jie moko.

13. O palaiminta ir mylima tauta: saugok šiuos šventus prisiminimus savo širdyje, tegul jie tampa tavo gyvenimo keliu ir šviesa. Jei matote, kad žmonės per šias minėjimo šventes peržengia pagarbos Dievui ribas ir nusideda šventvagystei, atleiskite jiems, kaip Aš jiems atleidžiu. Aš taip pat leisiu savo šviesai pasiekti ir juos.

Dvasinio pobūdžio sukrėtimas sukūrė žmoniją, kaip ir buvo pranašauta, ir tada žmonės pabūs, kad sugrįžtų pas Mane. Keliai tam yra išlyginti, nepaprasti išbandymai ir įvykiai sukūrė pasaulį ir bus tarsi teismo šauksmai, kviečiantys žmones atsinaujinti.

14. Jau šiandien Aš mokau jus melstis taip, kad galėtumėte susivienyti su prašymų maldomis, kurios iš tautų kyla pas Mane. Aš suteikiu jums sielos stiprybės, kad išbandymų akimirką nenusimintumėte ir nesijaustumėte neturintys intuicijos.

15. Aš duodu jums savo Žodį, kad kalbėtumėte su tikra šviesa savo sieloje ir žinotumėte, kaip elgtis išbandymų ir sunkių krizių metu savo gyvenimo kelyje.

16. Aš jus laiminu ir dar sakau jums, kad ten, kur tik prisimenamas „Žodžio“ įsikūnijimas, kur mąstoma apie Kristaus gimimą, ten bus jūsų Dangiškosios Motinos, kuri tapo moterimi, kad Dievas galėtų praeiti per jos įsčias, kai Jis tapo žmogumi, mylintis apvalkalas.

17. Kadangi ji labai gerai suprato Mokytoją, būtent ji turėjo tapti žmogiškąja motina, kad Jį pagimdytų į šį pasaulį.

18. Ji atėjo ne tik tam, kad mylėtų savo „vienintelį Sūnų“. Jos dieviškoji meilė yra visuotinis paguodos apsiaustas, o jos buvimas visais laikais – švelnumas ir užtarimas. Kreipkitės į ją, ir joje rasite dangaus kopėčias, kurios jus nuves pas Mane.

19. Mano Dvasia įžengia į namus, guodžia verkiančiuosius ir pripildo visų širdis ramybe.

20. Dvasinė žinia, kurią Aš jums atnešu šį rytą, skirta tam, kad jus paruoščiau paskutiniams mano apreiškimo metams.

21. Aš atnešu jums savo ramybę, kad vėliau jūs ją neštumėte visoms žemės tautoms. Nes ramybė yra aukščiausias tikslas, kurio turėtumėte siekti.

22. Sielos ramybė yra būseną, iš kurios jūs galite suvokti mano išminties šviesą ir viską, ko nesugeba suvokti sumišęs protas dėl ramybės trūkumo.

23. Žmogui reikia ramybės sieloje, ramybės širdyje. Tačiau šio turto neįmanoma pasiekti prievarta, jo taip pat neįmanoma nusipirkti už jokią kainą. Tai yra malonė, kurią galima įgyti atkakliai siekiant gėrio.

24. Aš patikiu tau taikos sėklą, mylima tauta, kad tu ją paskleistum žemėje. Tačiau iš tiesų sakau jums: jūs nesate vieninteliai, kurie skleis šią sėklą. Mat kitų bendruomenių gretose – tiek šioje tautoje, tiek kitose šalyse – yra žmonių, kurie meldžiasi už taiką, trokšta savo artimųjų gerovės ir uoliai dirba, kad pasiektų savo tikslą.

25. Tebūnie palaiminti visi, kurie šiuo Trečiuoju laikotarpiu nekantriai klausosi mano įkvėptų žodžių, mano dvasinių apreiškimų. Nes jie lavina žmonių suvokimo gebėjimus atsižvelgdami į jų išsivystymo lygį, todėl jie sugebės surinkti mano mintis ir išreikšti jas žodžiais bei darbais savo artimiesiems.

26. Žmogus savyje nešioja nemirtingą Dvasios jėgą ir, vedamas išsilaisvinimo troškimo bei noro tobulėti, sugebės pakilti iš savo nuosmukio.

27. Dabar yra laikas, kai žmogus suvokia savo intelekto gebėjimus ir galią. Jam beliko tik leisti savo sielai plačiai pasinaudoti šia galia, kad atliktų darbus, kuriuos Viešpats nurodo savo Mokymo knygoje.

28. Dabar jūs žinote, mylimieji mokiniai, kad žmogus – kad siela galėtų kovoti ir be kliūčių išreikšti save – turi nusimesti jungą, iš savo širdies išnaikinti tradicijas ir išsilaisvinti iš religinio fanatizmo, kaip tai padarė visi, kurie pakilo visose Žemės vietose.

29. Visiems Aš paruošiau susikirtimo tašką jų kelyje, kuriame jie turi susitikti ir atpažinti vieni kitus kaip brolius ir seseris idealo, kovos ir tikėjimo vardan.

30. Iš tiesų, sakau jums, visose pasaulio dalyse yra išsibarstę spiritualistai – subrendę žmonės, kurie atneš žmonijai taiką. Tačiau sakau jums, kad visos Žemės dvasininkų sąjunga nebus sukurta įsteigiant naują bažnyčią, nes jų stiprybė nebus materialinė. Jų vienybė bus mintinė, idėjinė ir susijusi su jų veikla, ir tokiu būdu jų jėga bus nenugalima, nes jie ją gavo iš Amžinojo Šaltinio, kuris yra mano Dvasioje.

31. Jiems visiems įkvėpiu savo Tiesą ir apsilankau jų namuose, kad iš jų širdžių ir proto išnyktų visos nešvarumai, nes jie neturi susimaišyti su mano šviesa.

32. Visi jūs turite pareigą pasirūpinti, kad spiritualistinis mokymas būtų aiškinamas ir aiškiai suvokiamas pasitelkiant jūsų dvasinius sugebėjimus, o ne būtų iškraipomas žmogiškomis filosofijomis.

33. Jau senovėje žmonės į mano apreiškimus ir mokymus įmaišė savo pasaulėžiūras, filosofijas ir teorijas, o taip pasiekė tik tai, kad suskaldė ir supainiojo žmoniją.

34. Noriu, kad tie, kurie surado kelią, jį mokytų lengvai suprantamai ir palengvintų jį savo artimiesiems, kad jie jo neišklotų kliūtimis, kaip tai padarė daugelis, taip užkirsdami kelią tiems, kurie Manęs ieško, ateiti pas Mane.

35. Ritualų saugotojams – tiems, kurie atkakliai siekia įsimesinti Dievą figūrose, daiktuose ir atvaizduose, – sakau, kad jei jie nepasuks dvasinio tobulėjimo keliu, jie, patys to nesuvokdami, priklausys tiems, kurie skatina karus tarp tautų, nepaisydami savo brolių žmonių.

36. Visiems jums sakau tiesą, kad Dievas, kuriuo tikite, yra tyresnis ir savo dieviškąja meile myli jus visus vienodai.

37. Jei Aš jums sakau tiesą, o jūs dėl to turėtumėte pasijusti įžeisti, turėkite omenyje, kad tai jums pasakė ne žmogus, o jūsų Mokytojas, kuris jus myli ir nurodo jūsų klaidas, norėdamas jus išgelbėti.

38. Ar dar nesuvokėte, kad siekis valdžios, fanatizmas ir užsispyrimas yra tarsi potvynis, kurio, kartą paleisto, jau nebegalėsite sustabdyti?

39. Aš nekovoju su niekieno tikėjimo įsitikinimais, jei jie pagrįsti tiesa. Tačiau kovoju su klaidomis ten, kur jos pasitaiko.

40. Jau dabar visi siekite to paties tikslo, suderindami ir harmonizuodami savo sielos gyvenimą. Niekas neturėtų manyti, kad eina geresniu keliu nei jo brolis, nei galvoti, kad stovi aukštesniame laipsnyje nei kiti. Sakau jums: mirties valandą būtent mano balsas pasakys jums tiesą apie jūsų išsivystymo lygį.

41. Ten, toje trumpoje sąžinės apšvietimo akimirkoje, daugelis gauna savo atlygį; tačiau daugelis taip pat mato, kaip jų didybė išnyksta.

42. Ar norite išsigelbėti? Tada ateikite pas Mane brolystės keliu. Tai vienintelis kelias, kito nėra, tai tas, kuris užrašytas mano aukščiausiam įsakyme, kuris jums sako: „Mylėkite vieni kitus.“

43. Žmonija: Šiomis dienomis, kai minite Jėzaus gimimą, įsileiskite ramybę į savo širdis ir pasirodykite kaip vieninga ir laiminga šeima. Žinau, ne visų širdyse kyla nuoširdus džiaugsmas, kai jie prisimena mano atėjimą į pasaulį tuo metu. Labai nedaugelis skiria laiko apmąstymams ir susikaupimui bei leidžia, kad džiaugsmas būtų vidinis, o prisiminimo šventė vyktų dvasioje.

44. Šiandien, kaip ir visais laikais, žmonės iš minėjimo dienų padarė pasaulietiškas ir beprasmės šventes, siekdami pojūčių malonumų, toli nutolusių nuo to, kas turėtų būti dvasiniai džiaugsmai.

45. Jei žmonės šią dieną panaudotų tam, kad ją skirtų Dvasiai, mąstydami apie dieviškąją meilę, kurios neginčijamas įrodymas buvo tai, kad Aš tapau žmogumi, kad galėčiau gyventi su jumis, – tikrai, sakau jums, jūsų tikėjimas spindėtų jūsų esybės aukščiausiam lygmenyje, ir jis būtų ta žvaigždė, kuri jums rodytų kelią, vedantį pas Mane. Jūsų siela būtų taip persmelkta gėrio, kad savo gyvenimo kelyje apipiltumėte vargstančiuosius gėrybėmis, paguoda ir širdingumu. Jūs jaustumėtės labiau nei broliai ir seserys, iš visos širdies atleistumėte savo įžeidėjams. Jūs jaustumėtės kupini švelnumo, žiūrėdami į atstumtuosius, tuos vaikus be tėvų, be pastogės ir be meilės. Jūs galvotumėte apie tautas, kuriose nėra taikos, kur karas sunaikino viską, kas gera, kilnu ir šventa žmogaus gyvenime. Tada jūsų malda tyra pakiltų pas mane ir pasakytų: „Viešpatie, kokią teisę į taiką mes turime, kol yra tiek daug mūsų brolių ir seserų, kurie siaubingai kenčia?“

46. Mano atsakymas į tai būtų toks: kadangi jūs pajautėte savo artimųjų skausmą, meldėtės ir rodėte užuojautą, susirinkite savo namuose, susėskite prie stalo ir džiaukitės ta palaiminta valanda, nes Aš ten būsiu. Nesivaržykite džiaugtis, nors ir žinote, kad tuo metu yra daug kenčiančiųjų; nes tikrai sakau jums: jei jūsų džiaugsmas bus nuoširdus, iš jo sklisdamas taikos ir vilties dvelksmas palies kenčiančiuosius tarsi meilės dvelksmas.

47. Niekas neturėtų manyti, kad Aš noriu ištrinti iš jūsų širdžių tyriausią šventę, kurią švenčiate per metus, minėdami Jėzaus gimimą. Aš tik noriu jus pamokyti duoti pasauliui tai, kas jam priklauso, o sielai – tai, kas jai tenka; nes jei švenčiate tiek daug švenčių, kad paminėtumėte žmogiškus įvykius, – kodėl gi šios šventės nepaliekate sielai, kad ji, tapusi Kūdikiu, atvyktų man atnešti savo meilės dovaną, kad ji įgytų piemenų paprastumą, kad galėtų mane garbinti, ir išminčių nuolankumą, kad ji palenktų galvą ir atneštų savo žinias tikrosios išminties Viešpačiui?

48. Aš nenoriu slopinti džiaugsmo, kuris šiais dienomis apgaubia žmonių gyvenimą. Tai ne tik tradicijos galia – taip yra todėl, kad mano gailestingumas jus paliečia, mano šviesa jus apšviečia, mano meilė jus apgaubia kaip apsiaustas. Tada jūs jaučiate širdį, kupiną vilties, džiaugsmo ir švelnumo, persmelktą poreikio kažką dovanoti, patirti ir mylėti. Tik jūs ne visada leidžiate tiems jausmams ir įkvėpimams išreikštis tikruoju dosnumu ir nuoširdumu; nes jūs švaistote tą džiaugsmą pasaulio malonumams, neleidžiate sielai, dėl kurios Atpirkėjas atėjo į pasaulį, išgyventi tą akimirką, įžengti į tą šviesą, apsivalyti ir būti išgelbėti. Juk ta

Dieviškoji Meilė, tapusi žmogumi, amžinai lydi kiekvieno žmogaus gyvenimo kelią, kad jis joje rastų gyvenimą.

49. Mano Dvasios ramybė šią taikos naktį tarsi švelnumo apsiaustas apgaubia visus žmones, o meiliausias bučiny, sklindantis iš Marijos sielos, taip pat pasiekia kiekvieną iš jos vaikų.

50. Žiūrėkite atidžiai, mokiniai, ir kasdien savo kelyje atpažinsite savo Dievo meilės dovaną.

51. Šią malonės dieną, kai minite palaimintą naktį, kai Mesijas tapo žmogumi, kad apsigyventų tarp jūsų, – tikrai, sakau jums, ne tik čia Aš apsistuju ir apsireiškiu, bet įvairiais būdais darau save juntamą visiems.

52. Vaikams Aš artinuosi vienaip, paaugliams – kitaip, o suaugusiesiems – vėl kitaip. Aš beldžiuosi į kiekvienos religinės bendruomenės duris ir pasireiškiu tarp jų pagal kiekvienos bendruomenės šviesą. Tačiau nė vieno nepalieku neaplangęs.

53. Tai yra meiliausias iš visų jūsų prisiminimų apie savo Mokytoją. Vaikų širdys kupinas džiaugsmo, o vyresniųjų širdis užplūsta ramybe ir viltimi į Atpirkėją.

54. Jūs, turintys malonę išgirsti šį Žodį, priklausote tiems nedaugeliams, kurie šią šventę švenčia be apeigų, švęsdami ją tyriausiame širdies kampelyje. Tokiu būdu jūs negalėsite įkliūti į šventvagystę, nes jūsų protas suprato, kad geriausias atminimas, labiausiai patinkantis Viešpačiui, yra tas, kurį švenčiate, kai Mokytojo pavyzdžius pritaikote savo gyvenime, kai gyvenate pagal jo mokymą.

55. Galvokite apie visus savo artimus, išplėskite savo sielą po visą pasaulį. Bet galvokite apie juos su meile, su gailestingumu, su noru atnešti jiems ramybę, ir tikrai, sakau jums, jūsų maldos, mintys ir troškimai nebus bevaisiai.

56. Aš jums ruošu kelią laikui, kai prasidės šios žmonijos dvasinis pabudimas. Išbandymai, įvykiai ir šauksmai vyks žmonių kelyje ir kalbės jiems apie Naujojo Laiko atėjimą.

57. Aš jau jus įspėjau, kad nenusimintumėte, pamatę, kaip kyla pasaulėžiūrų kova tarp religijų ir tarp tautų. Taip pat prisiminkite, kad Aš jums sakiau, jog šis konfliktas yra būtinas, kad tarp žmonių įsivyrautų vienybė, harmonija ir taika.

58. Kai kova sustiprės, pamatysite, kaip žmonės patys ims ieškoti tiesos ir nebijos nei grasinimų, nei pasmerkimo. Tada iš tautų, kurias engia jų valdovai ir viešpačiai, iškils pranašai. Tuo metu visa savo spindesiu sušvis mano mokymas, kurį per visą žemę skleis mano naujieji mokiniai.

59. Šiandien mano Žodis jus drąsina, o jūsų sielos išbandymai suteikia jums tvirtumo, kad nebūtumėte išsigandę smūgių, įžeidimų ir išdavysčių.

60. Daugelis iš jūsų seka paskui Mane su dideliu kartėliu, nes savo šeimos glėbyje susidūrėte su priešišku, netikėjimu ir pašaipomis. Jūsų artimieji abejojo Dievo jums suteiktomis dovanomis ir misija, kurią Jis jums patikėjo įvykdyti.

61. Kai kurie buvo išvaryti iš savo namų, kitus priverstė emigruoti į kitas šalis.

62. Sakau jums, kad jūs nebuvote vieninteliai, kuriems artimieji netikėjo. Primenu jums Jokūbo sūnaus Juozapo atvejį, kurį jo patys broliai pardavė keletui prekybininkų, nes suprato, kad Juozapas buvo didis pranašas, ir jam pavydėjo. Tačiau Viešpaties gailestingumas apgaubė tą jaunuolį savo apsiaustu, ir jis, patekęs į Egiptą kaip vergas, savo tikėjimu ir atkaklumu laikydamasis protėvių įstatymų bei apdovanotas Dievo malone ir išmintimi, tapo faraono patarėju, ministru ir tos tautos pranašu.

63. Juozapo siela buvo ištikima dorybei, jo kelias per tą tautą paliko palaiminimų, gausos, gerovės ir taikos pėdsakus.

64. Juozapas nebuvo pamiršęs savo tėvo Jokūbo, kurį labai mylėjo, taip pat nebuvo pamiršęs savo brolių, nors jie įsmeigė gėdos dygliuką į jo širdį, pardavę jį ir išdavę jo brolišką meilę. Bet galiausiai atėjo dieviškojo teisingumo akimirka. Kanaano kraštus, kur gyveno Jokūbas su savo sūnumis, ištiko sausra. Vargas ir badas apėmė tuos kraštus, o Egipte grūdų sandėliai buvo perpildyti kviečiais.

65. Juozapo broliai, kurį jie buvo pamiršę ir laikė mirusiu, trokšdami kviečių iškeliavo į Egiptą, net neįsivaizduodami, prieš ką jiems teks stoti.

Atėjo teisingumo valanda – tačiau ne tam, kad nubaustų ir pažemintų, o tam, kad atleistų. Ar galėjo būti didesnis teisingumas tiems, kurie buvo neteisingai suprasti ir įskaudinti?

Kai dosnasis Juozapas atskleidė savo tapatybę broliams, jis apipylė juos palaiminimais ir atleidimu, o jie, atsiklaupę, apimti gailėsčio ir susijaudinimo, prisiminė Juozapo pranašystes, pasakytas jam dar būnant vaiku, ir stebėjosi, matydami, kaip jos išsipildė.

66. Ar supratote, mano vaikai? Tada išlikite tvirti vargų dienomis, ištvirkite savo nusivylimus ir vienetę, nes galiausiai ateis teisingumo valanda, ir pamatysite, kaip būtent tie, kurie jus išdavė ir išjuokė, atgailaudami pasirodys pas jus.

67. Ar turėsite Juozapo kilnumą, kad priimtumėte ir atleistumėte tiems, kurie jus įžeidė? Įsivaizduokite tą vaizdą, kuriame Juozapas, stovėdamas, žiūrėjo į savo klūpiančius ir atgailaudami verkiančius brolius. Šis vaizdas yra mano mylinčio teisingumo atspindys. Juozapas dėl savo dorybės stovėjo, o jo broliai, parblokšti atgailos, klūpėjo.

68. Noriu, kad ta Juozapo, Izraelio vaiko, sėkla būtų tarp jūsų ir sudygtų.

69. Jėzus, jūsų Mokytojas, taip pat turėjo išvykti į Egiptą, vos tik pradėjęs gyventi žemėje. Taip atsitiko, nes tauta nesugebėjo pajusti jo atėjimo, o kai pasirodė ženklai, kad tas Kūdikis yra Viešpaties tam tautai pažadėtas Mesijas-Karalius, žmonės tuo abejojo, nes Jis nebuvo apsirengęs karališkais drabužiais, ir netikėdami nukreipė žvilgsnius nuo varganos prakartėlės į kaimišką tvartą, kuris, jų nuomone, nebuvo karaliui vertas lovos ir miego vietos.

70. Man teko ieškoti prieglobsčio tokioje tautoje kaip Egiptas, nes tauta, į kurią Aš atvykau, nesugebėjo man suteikti saugaus prieglobsčio. Tačiau tai nebuvo vienintelis skausmas, kurį turėjo iškęsti mano širdis.

71. Kai sugrįžau iš Egipto ir apsigyvenau Nazarete, mane nuolat išjuokdavo ir žeidė netikėjimo bei pavydo žodžiais.

72. Ten dariau stebuklus, rodžiau savo meilę artimui ir savo galią – ir buvau nesuprastas. Nė vienas iš tų, kurie iš arti pažinojo mano gyvenimą ir darbus, manimi netikėjo. Todėl, kai atėjo pamokslavimo valanda, išeidamas iš Nazaret, turėjau pasakyti: „Iš tiesų sakau jums: nė vienas pranašas neranda tikėjimo savo tėvynėje. Jis turi ją palikti, kad jo žodis būtų išgirstas.“

73. Ir tai nebuvo paskutinis skausmas, kurį Aš išgėriau iš savo kančios taurės. Trūko dar didesnio skausmo – to, kurį Man turėjo padaryti vienas iš Manųjų, vienas iš tų, kurie valgė prie Mano stalo ir kuris anksčiau buvo kaip mano brolis, – kai jis už trisdešimt sidabrinių pardavė Mane mano reikalui priešiškiems žmonėms.

74. Ir Aš buvau laikomas mirusiu, kaip Juozapas buvo laikomas mirusiu savo brolių akyse. Tačiau taip pat, kaip tas vyras pasirodė prieš sukrėtus tų, kurie jį buvo pamiršę, žvilgsnius, taip ir Aš pasirodžiau, tik kaip dvasinė būtybė, prieš savo nustebusių mokinių akis, kuriems įrodžiau, kad nesu miręs.

75. Aš esu čia, savo karalystėje, ir laikiu visų tų, kurie mane pamiršo, atvykimo – visų tų, kurie mane išdavė ir išjuokė.

76. Čia Aš esu ir laikiu visų, kad apkabintų juos begaline meile.

77. Aš kalbu jums vienoje iš paskutiniųjų rytinių pamaldų, jau artėja paskutiniai mano apreikimo metai. Dar kelios dienos, kelios valandos, ir tarp jūsų prasidės tas metai, kuriuos Aš paskelbiau ir kurių bijo mano tauta.

78. Ar jūs visi būsite tinkamai pasiruošę savo širdyse priimti viską, ką Aš numatiau jums išlieti?

79. Aš jums pasiūlysiu savo Žodį, parodysiu jums savo darbą, ir tai bus tarsi spindinti šventinio pokylio stalas.

80. Aš sėdėsiu stalo viduryje, o ant jo bus geriausi Dvasios vaisiai ir skaniausi Dvasios duona. Namų durys bus atvertos, kad niekas neliktų nuošalyje nuo šventinės puotos.

81. Nuo šio stalo išeis naujoji žinia tautoms, Džiugi žinia, kuri pažadina žmones – šviesa, kuri žmonijai atskleidžia nemirtingą Dvasios sėklą.

82. Čia spindės Abelio tyrumas, Nojaus tikėjimas, Abraomo paklusnumas, Jokūbo stiprybė, Dovydo įkvėpimas, Saliamono išmintis, mano pranašų nuoširdumas, mano apaštalų išaukštinimas, Jono dvasingumas.

83. Žmonės neturės dėvėti tokių drabužių kaip tie, nei išoriškai skirtis nuo kitų, jie netgi neturės ištarti mano vardo „“, nes Aš pasėsiu Šviesos, Tiesos, Žinių, Meilės ir Teisingumo sėklą visais jūsų gyvenimo keliais.

84. Aš duodu jums šį mokymą kaip dvasinę dovaną. Saugokite jį savo širdyse kaip prisiminimą apie vieną iš paskutinių pamokymų, kuriuos jūsų Mokytojas davė minint mano gimimo kaip žmogaus metines.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 300

1. Jūs jaučiate mano buvimą savo širdies tyloje ir esate kupini džiaugsmo, kai mano Žodis nusileidžia, kad apšviestų jus dvasinio žinojimo šviesa.

2. Atgaivinkite savo sielą, o mylimieji mokiniai, nes gyvenimo keliuose jūs daug verkėte.

3. Štai Aš esu su jumis ir suteikiu jums jėgų kovoti už jūsų sielos amžiną ramybę. Tačiau iš tiesų sakau jums: dar prieš žmonijai mane pažįstant, Aš jau apšviečiau jus iš begalybės ir jau kalbėjau jūsų širdims. Nes, kadangi Aš esu Vienas su Tėvu, Aš visada buvau Jame. Turėjo praeiti amžiai, kol pasaulis priėmė Mane Jėzuje ir išgirdo Dievo Žodį, nors turiu jums pasakyti, kad ne visi, kurie tuomet klausėsi mano mokymo, turėjo reikiamą dvasinį brandumą, kad Kristuje pajustų Dievo buvimą. Todėl iš pašauktųjų turėjau išrinkti tuos, kurie turėjo duoti ištikimą tiesos liudijimą. Kitiems mano mokymas tuo metu buvo sunkiai pritaikomas, nes jų širdyse viešpatavo stabmeldystė ir pagonybė. Tačiau meilės žodis buvo neištrinamomis raidėmis įrašytas į sąžines, laukiant kartų, kurios apkabins savo Mokytojo kryžių.

4. Tuomet ne tik dvylika mokinių ir keletas žmonių būrių iškeliavo mano meilės pėdsakais, bet ir tautos bei nacijos, kurios pakeitė savo papročius, gyvenimą ir Dievo garbinimą.

Aš jums tai sakau, nes šiandien, kai patiriate naujos eros aušrą, jūsų siela pasiekė naujosios žinios šviesą.

Ne visi, kurie matė ir girdėjo, supras šio apreiškimo esmę ir prasmę. Nors vieni yra pakankamai subrendę, kad priimtų šią šviesą, kiti – nors ir norėtų – negalės suprasti daugelio mokymų, kuriuos matys paslėptus paslapyje. Tačiau laikai praeis, į Žemę ateis naujos kartos, ir ta Šviesa, kurią mano Apreiškimo dienomis priėmė tik nedaugelis, nušvis didžiulių žmonių masių, didžiųjų tautų ir valstybių protuose.

5. Tie, kurie šiuo metu priėmė Mane į savo sielą, liks čia kaip mano mokiniai ir bus atsakingi už šį dieviškąjį palikimą, kuris bus ištikimai perduodamas iš kartos į kartą, kol ateis tie, kurių viduje spiritualizmas sužydės kaip taikos ir išminties mokymas.

6. Kas yra mano mokiniai šiuo metu? Visi, kurie myli šį Žodį ir jį taiko.

7. Daugelį aš pakviečiau prie savo stalo ir pakviečiau pasimėgauti gyvenimo duona, pačiu geriausiu maistu. Noriu, kad jie būtų išrinktieji, nes laikai, laukiantys sėjos, yra labai platūs.

8. Tauta: Aš jums daug kartų sakiau, kad turite „būti budrūs“, kad turite mokytis ir būti pasirengę, nes neturite likti nežinojimo būsenoje amžinai. Artėja diena, kai jūsų artimieji atras šios tautos egzistavimą, kuri klausėsi

Viešpaties balso susirinkimo vietos nuošalume ir kuklume, ir jie norės sužinoti, kas įvyko, koks buvo mano pranešimas ir kokius įrodymus Aš jums daviau apie savo tiesą.

9. Įvairiausi vyrai ir moterys, trokšdami jūsų liudijimo, beldžiasi į jūsų širdžių duris. Argi nemanote, kad yra teisinga ir sąžininga, jog šis liudijimas turi būti aiškus, kad jūsų artimieji susidarytų aiškų vaizdą apie tai, kas buvo mano apreiškimas, nes jiems neteko to laimės, kurią turėjo ši tauta, išgirsti mano mokymus per balsų nešėjų protą?

10. Jei dalį savo laiko skirtumėte apmąstymams apie Mano Žodį, nebūtų būtinybės Man nusileisti, kad paaiškinčiau jums Savo mokymus. Nes tuomet jūsų meditacija, apmąstymai ir vidinė savianalizė leistų jums suvokti jūsų atsakomybės mastą.

11. Laiko, kuris man dar liko kalbėti su jumis šia forma, yra labai mažai, o kadangi jūs labai lėtai suvokėte, turėjau jums padėti, išplėsdamas savo mokymus iki kraštutinumo.

12. Supraskite, kad liudijimas, kurį duosite apie Mane, neapsiriboja vien tik mano žodžių kartojimu savo artimiesiems – ne, tai lengva ir nereikalauja didelio pasiruošimo. Tuomet pakanka, kad šį žodį išsaugotumėte savo atmintyje arba raštuose, kad galėtumėte jį pakartoti, kaip jau buvo pasakyta. Tačiau jei pagalvosite, kad tikrą liudijimą turite duoti savo meilės darbais, kurie leidžia pajusti mano žodžio esmę, tai tuo pačiu metu išsamiai ir paprastai paaiškinkite jį ir įrodykite darbais, kurie pranoksta žmogiškumą. Tada turėsite suprasti, kad turite pasiekti tikrą dvasinimą (), kad galėtumėte teisėtai vadintis „Mano Žodžio liudytojais Trečiajame Laike“.

13. Su koku švelnumu net didžiausi tiesos abejojimai pasiduos, jei jūs atliksite jiems tuos darbus, kurių Aš jus mokiau!

14. Jei iš tikrųjų jaučiate meilę savo artimiesiems ir norite, kad jie patirtų jūsų gailėstingumą, tai nuodugnai apmąstykite šį mokymą ir su didžiausiu nuoširdumu, kokio esate pajėgūs, pasiruoškite kovai. Tada jūs pelnytai būsite vadinami „Dievo liudytojais Trečiajame laikmetyje“.

15. Artėja tavo valanda, tauta, kai kiekvienas iš jūsų turės priimti savo misiją ir ją įvykdyti su tikra meile savo artimiesiems.

16. Kol Aš ruošiuosi atsisveikinti, jūs turite paruošti savo dvasinį darbą pasaulyje.

17. Matau, kad jūs jaučiate sąžinės graužatį, nes nesugebėjote išsaugoti mano mokymų savo atmintyje, ir bijote, kad turėsite stoti prieš žmones be argumentų, pagrindžiančių šią tiesą. Tačiau sakau jums, kad neturėtumėte bijoti. Nes kai ruošiuosi išsiskirti, atėjus laikui, duosiu nurodymą, kad šios tautos glėbyje būtų parengta knyga, kurioje būtų užrašyti Trečiojo

laikotarpio mokymai ir permainos, kad ši knyga patektų į žmonių minios rankas, kurios joje atrastų mano pamokslus, juos studijuotų ir pasirengtų liudyti apie mano tiesą.

18. Raštai, skirti išsaugoti mano Žodį, bus labai svarbūs ir naudingi. Nes tik po mano išvykimo jūs iš tikrųjų pasišvęsite jo studijavimui.

19. Šios knygos dėka tie, kurie klausėsi mano mokymo, bet pamiršo daug pamokų ir ištraukų, su jauduliu ir džiaugsmu prisimins akimirkas, kai iš Manęs gavo dieviškąsias žinias. O tie, kurie Manęs neklausė, stebėsis mano mokymų prasmės gilumu ir ten, begalybėje, išvys Dangaus karalystę.

20. Kai mokinys baigs nuodugnią ir sąžiningą studiją ir pasieks dvasinį tobulumą, jam nebereikės materialios knygos. Nes kiekvieną akimirką, kai jis ruošis, jo lūpos tiksliai kartos mano Žodį, įkvėpt o mano Dvasios, kurios sąmonėje jis amžinai išlieka užrašytas.

21. Būkite palaiminti – jūs, kurie budėjote laukdami šios akimirkos, nes jūs pasistiprinsite Dvasioje ir tiesoje. Jūs pakilsite į Šviesos pasaulį, iš kurio sugrįšite sustiprėję.

22. Kai taip, trokšdami mano žodžio, ateisite, atsikratysite visko, kas priklauso pasauliui. Jūs ateisite pas Mane ir išgersite dieviškosios esmės taurę.

23. Po to, kai dalyvausite dvasinėje puotoje, gyvenimas pasaulyje jums atrodys pakenčiamesnis, kryžius – lengvesnis, išbandymai – švelnesni.

24. Taip, mano vaikai, kas remiasi dvasine lazdele, tas nepavargsta. Kas žvelgia į dangų, tas žemėje nenukrenta!

25. Ach, jei tik žinotumėte, kiek šviesos ir meilės kupinų būtybių seka paskui jus iš Dvasinės Slėnio, padeda jums ir įkvepia! Bet kaip galite reikalauti, kad jos jums padėtų, jei patys nedarote to, kas jums priklauso?

26. Jei norite aiškiai pajusti tų, kurie jaučia jums gailestingumą, įtaką ir pagalbą, turite turėti tikėjimą, paklusnumą jų įkvėpimams, pasitikėjimą, jautrumą ir gerą sielos būseną malдай. Tada savo gyvenimo kelyje galėsite patirti stebuklus.

27. Mano Žodis paverčia jūsų sukietėjusią, kančių kankinamą širdį mylinčia. Taip pat ir jūs, tapę savo artimųjų mokytojais, turite juos drąsinti savo paguodos žodžiais ir meilės darbais.

28. Kas nepasiduos, pamatęs nuoširdumo, meilės ir tiesos įrodymą? Kas iš jūsų neprisimena tų žodžių, kuriais Aš jį pasveikinau pirmąją dieną, kai jis išgirdo mano Žodį, – to nepamirštamo balso, kurio švelnumas ir savitumas leido jam mane atpažinti?

29. Aš atleidžiu jūsų nuodėmes, bet tuo pačiu metu jus taisau, kad iš savo širdžių išvartumėte savanaudiškumą, nes tai yra viena iš silpnųjų, kurios sielą labiausiai žemina. Aš paliečiu jūsų sąžinę, kad prisimintumėte

savo pareigas brolių ir seserų atžvilgiu ir savo kelyje sėtumėte meilės darbus ir atleidimą, kaip Aš jus mokiau „Antrajame laikotarpyje“.

30. Sunki buvo Kristaus kryžiaus našta, labai kartus ir skausmingas buvo kelias, labai uolėtas buvo kilimas, ir vis dėlto Aš, pamiršęs savo paties skausmą, guodžiau kenčiančiuosius ir laiminau savo budelius.

31. Tu, tauta, kurios dvasia priėmė „Trijų laikų“ šviesą: suvok, kiek yra vargo ir kančios. Būtina užpildyti žmoniją meile. Sėk ją gerais darbais, apšviesk tikėjimu ir viltimi, užliek taika.

32. Šiam darbui man pakaktų mano galios ir mano meilės. Tačiau kadangi jūs buvote sukurti tam, kad išmoktumėte mylėti vieni kitus, būtina, kad atsirastų tauta, kuri taptų tarsi neišmatuojamai didžiule dvasinio tobulėjimo karių armija, ištikimais mano Įstatymo sargais, kad jie įtvirtintų mano tiesą prieš tiek daug melo ir uždegtų šviesą tamsoje.

33. Netrukus pasaulyje prasidės naujas karas. Tai bus karas, kitoks nei visi, kuriuos žmonija yra patyrusi – pasaulėžiūrų, filosofijų, mokymų, ideologijų, tikėjimo įsitikinimų ir religijų karas.

34. Tauta: Tu turi būti pasirengusi šiam laikui ir skambinti savo vaikams pavojaus varpą.

35. Materializmo banga pakils ir virs — audringa jūra, kančių, nevilties ir baimės dėl žmonių neteisybės jūra. Tik *viena* valtis perplauks tą aistrų, geidulių ir neapykantos žmonėms jūrą, ir ta valtis bus mano Įstatymo valtis. Palaiminti tie, kurie bus stiprūs, kai ateis tas laikas! Bet vargas tiems, kurie miega! Vargas silpniesiems! Vargas tautoms, kurios savo pasitikėjimą grindžia religiniu fanatizmu, nes jos lengvai taps tų siautėjančių bangų grobiu!

36. Argi tu, žmonija, nenujauti mūšio? Argi mano žodis neskatina tavęs pasiruošti, kad galėtum apsiginti, kai ateis ta valanda? Mano šviesa yra visų viduje, tačiau ją mato tik tie, kurie meldžiasi, kurie ruošiasi. Mano Šviesa kalba jums per nuojautą, įkvėpimą, intuiciją, sapnus ir užuominas. Tačiau jūs esate kurti kiekvienam dvasiniam šauksmui, esate abejingi kiekvienam dieviškam ženklui.

37. Netrukus pamatysite, kaip išsipildo mano žodis, ir liudysite, kad visa tai atitiko tiesą.

38. Mano mokymas ir mano vardas taps visų išpuolių ir persekiojimų taikiniu, jie bus priežastis, dėl kurios jus persekios tiesos priešai. Tačiau mano mokymas taip pat bus „“ šviesos kardas tiems, kurie pakils ir gins tikėjimą, ir jis bus skydas, už kurio nekaltieji ras prieglobstį. Mano vardas bus ant visų lūpų – vieni jį laimins, kiti keiks.

39. Visos žmogaus galios bus išlaisvintos: jo protas, jausmai, aistros; jo dvasinės galios bus pažadintos ir pasirengusios kovoti.

40. Koks tada bus sumaištis! Kiek daug tų, kurie manė tikintis Manimi, turės įsitikinti, kad tai nebuvo tikras tikėjimas! Daugelyje namų ir širdžių užges meilės ir vilties šviesa. Vaikai ir jaunuoliai neturės kito Dievo, kaip tik pasaulį, nei kito įstatymo, kaip tik žemės.

41. Atsižvelgdamas į šį chaosą, klausiu tavęs, tauta: kokią misiją tu tada vykdysi? Argi tu paslėpsi šį brangakmenį, kurį tau patikėjau? Ar užrakinsi mano mokymų knygą ir taip atsisakysi įgaliojimų, kuriuos tau, kaip savo mokiniui, suteikiau? Ne, mylima tauta, Aš tave paruošiau, kad tave nenustebintų audra, ir Aš tave padrąsinau, kad tave neišgąsdintų tų, kurie su tavimi kovoja, iškalba ar žinios. Knygos, pavadinimai ir vardai yra žmogiškas tuštybės pasireiškimas. Tačiau tai, ką tu skelbsi, yra amžinosios tiesos.

42. Jūsų tarpe kilo sumaišties banga, kuri sukėlė nesutarimus, pasmerkimus ir diskusijas tarp jūsų pačių. Buvo būtina, kad šis išbandymas ištiktų tautą, kad pabustų tie, kurie buvo užmigę, ir kad jūs galiausiai rastumėte mano veiklos apibrėžimą.

43. Nebijok šios vidinės kovos, tauta. Aš dar kartą sakau tau, kad ji yra būtina tavo pabudimui, nes tu iš savo rutinos ir tradicijų darai naują kultą. Tačiau tikrai sakau tau: spiritualizmas yra visiškai nutolęs nuo bet kokios rutinos, įpročio, tradicijos ar išorinės ceremonijos.

44. Šiame išbandyme, kuris jus nustebino, kai kurie pabudo su įsitikinimu, kad jūs nepasiekėte tikrojo dvasingumo. Šie žmonės kurį laiką turės pasitraukti, nes didžioji tautos dalis laikysis savo papročių ir tradicijų, kurias galiausiai laiko tarsi įstatymu.

Tada įvyks kovos pertrauka, kad šie žmonės viduje medituotų ir apmąstytų, stebėtų ir patys kaupytų patirtį. Nes po to kova vėl prasiverš su didžiausia jėga, kad mano mokymo esmė spindėtų, o mano darbas būtų suprastas visu savo tyrumu ir dvasingumu.

45. Šioje antrojoje išbandymo fazėje dauguma bus tie, kurie atvers savo akis tiesai, o kiti, kurių kulto veiksmai netinka mano darbui, turės pasitraukti iš savo brolių ir seserų tarpo, kol pasieks supratimą, pasitaisys ir vėl galės prisijungti prie tautos.

46. Supraskite, kad būtina, jog išbandymai jus sukrėstų ir pažadintų. Nes patys iš savo noros savo rutinos nepertrauktumėte.

47. Ta harmonija ir ta ramybė, kurios egzistuoja jūsų tarpe, yra tik tariamos, kol į jūsų širdis neįsiskverbs tikrasis dvasingumas. Tačiau prieš tai jūs būsite išbandomi ir apvalomi įvairiais būdais. Suvokite, kad jūs liekate kaip mano šiuo metu duoto žodžio liudytojai ir kad jūsų liudijimas neturi būti klaidingas, bet toks ištikimas, kiek tik sugebate jį perduoti.

48. Šiandien jus apvalina skausmas. Rytoj tai turėtų būti jūsų dvasinis tobulėjimas!

49. Jeigu, pasibaigus mano mokymui ir jums išgyvenus savo išbandymus, tarp jūsų tebebūtų sumaištis ir skausmas, jūs neturėtumėte man jokio pateisinimo, ir patirtumėte dar didesnę išbandymą nei tas, kurį šiuo metu išgyvenate. Ar mylite tiesą? Ar trokštate taikos? Tuomet laikykitės mano žodžio su jam reikalingu nuoširdumu, ir jūsų siela suras kelią, vedantį į harmoniją.

50. Supraskite, kad šiuo metu Aš apribojau savo Šviesą ir apreiškimus, kai pasireiškiau per šiuos balso nešėjus, taip pat kaip Aš apribojau save, kai praeityje kalbėjau per pranašų lūpas.

51. Ir vienus, ir kitus Aš pasiunčiau žmonijai išbandymų valandomis, kai ji stovėjo ant bedugnės ar sunaikinimo krašto.

52. Taip pat ir tie, per kuriuos Aš leidau išgirsti savo Žodį šiuo Trečiuoju Laiku, yra pranašai, iš kurių lūpų skambėjo balsas, pažadinantis miegančiuosius ir įspėjantis nuklydusius nuo kelio.

53. Pranašų Žodis kiekviename amžiuje buvo tarsi ryškus trimto garsas tamsoje. Daugelis jį girdėjo, bet ne visi juo tikėjo. Kodėl žmonės nenorėjo klausytis pranašų balso? Nes jie visada kalbėjo apie artėjančius „ „ įvykius ir skelbė Dieviškąjį teisingumą. Jie visada sakydavo: „Melskitės, budėkite, atgailaukite, apsivalykite nuo savo gėdos dėmių, atgailaukite.“

54. Pirmųjų laikų pranašai buvo intuityvūs, jų lūpos skelbė daugybę įvykių, apie kuriuos jie nežinojo. Jie nežinojo, kad Kristus egzistuoja, ir vis dėlto visi jie kalbėjo apie Jį. Turėjo praeiti dar šimtmečiai, kol į pasaulį atėjo Išganytojas, tačiau pranašai jau tuomet pasakojo, koks bus Jo atėjimas, gyvenimas ir mirtis kaip žmogaus.

55. Kiek daug šviesos jūs, kaip naujieji mokiniai ir kartu Trečiojo laikotarpio pranašai, gavote! Dabar jūs pradedate įrodyti savo intuiciją, kai, lankydami įvairias provincijas ir tautas, mokate kalbėti su kiekvienos vietovės gyventojais atsižvelgdami į jų poreikius, supratimą ir išsivystymo lygį.

56. Vieni klausys jūsų balso, kiti iš jūsų juoksis. Tačiau jūs neturite nustoti skelbti atgailos, kuri yra atsinaujinimas, – maldos, kuri yra atgaila ir tikėjimas, – gailestingumo, kuris yra brolystės ir meilės išraiška.

57. Nepamirškite ir visada turėkite omenyje, kad nuo jūsų teisingas ir dorybingas gyvenimo priklauso tikėjimas, kurį pažadinate savo artimuose, tai reiškia, kad jie tyrinės ir stebės jus net jūsų asmeniniame gyvenime, ieškodami jūsų darbuose patvirtinimo mokymui, kurį skelbiate.

58. Būkite nuolankūs, paprasti, kuklūs, bet visada rodykite tvirtą tikėjimą ir nepalaužiamą uolumą.

59. Ši tauta, mano Apreiškimo patikėtinė šiuo Trečiuoju laikmečiu, kol kas dar nelaikoma Šviesos nešėja. Tačiau nepraeis daug laiko, kol žmonija susidomės noru sužinoti tiesą apie mano sugrįžimą ir viską, kas susiję su mano Apreiškimu. Ji ateis pas jus paklausti, ir jūs turite būti tam pasirengę.

60. Iš tiesų, sakau jums, net pačiose priešiškiausiose žiniasklaidos priemonėse atsiras kas nors – net jei tai bus tik viena širdis – kuri atsivers, kad priimtų jūsų žodžius.

61. Dvasinkitės ir išvystykite vidinio žodžio dovaną, tada kovoje ar išbandymų akimirkomis nesusvyruosite.

62. Šiandien pasaulis jūsų nepažįsta, bet tikrai, sakau jums, ateis diena, kai tautos jūsų nekantriai lauks. Tai įvyks, kai didieji išbandymai ir katastrofos taps juntami šalyse, ir žmonės sužinos, kad dvasininkai turi galią prieš epidemijas ir nežinomas ligas.

63. Ten ligoniai gulės savo lovose, laukdami Jėzaus pasiuntinio ir darbininko atvykimo, kuris ateis juos „patepti“ širdingumo ir artimo meilės balzamu. Ten bus namai su atviromis durimis, laukiantys mokinių, kurie savo buvimu įneš taiką ir šviesą į tų širdis.

64. Šiandienos kartos, kurios buvo akli mano jums duotiems ženklams, kurios viską priskyrė atsitiktinumui, gilinsis į įvykių prasmę, lydėjusią mano atėjimą, mano buvimą per mano apreiškimo laikotarpį ir mano Žodžio pabaigą, ir jos turės pripažinti, kad tai iš tiesų buvo tie patys ženklai, kurie buvo pažadėti jau praeityje. „Nė vienas medžio lapas nepajuda be Tėvo valios“, – sakys jie, ir jų žodžiai atitiks tiesą.

65. Mylima žmonija, tu esi mano dukra, kurią noriu išgelbėti, kurią aplankiau dykumoje ir paguodžiau jos kalėjime. Pajusk mano buvimą, ir sakau tau: tada tau nieko nebetrūks.

66. Pasitikėk, turėk vilties! Dideli buvo išbandymai, ilgos – tavo atpirkimo dienos. Bet netrukus prieš save pamatysi tyresnį kelią, netrukus turėsi tą ramybę, kurios taip troškai.

Tebūnie mano ramybė su jumis!

Mokymas 301

1. Džiaukitės mano žodžiu, o sielos, kurių Tėvas taip labai laukė ir dėl kurių Jis atėjo į pasaulį bei praliejė savo kraują!

2. Šios žmonių minios susideda iš tikinčiųjų ir netikinčiųjų, tačiau jie visi yra sielos, alkanos meilės, trokštančios šviesos ir tiesos. Kol tikintieji maitinasi ir stiprėja, netikintieji atstumia amžinojo gyvenimo duoną ir turi kentėti alkį bei troškulį. Tai sielos, kurias supainiojo materializmo, nežinojimo ir fanatizmo gyvenimas, kurio jos negali pamiršti, kad galėtų atpažinti ir pajusti mano buvimą. Tai širdys, kurios bijo žmonių nuosprendžių.

Kaip jos galėtų susikoncentruoti į tai, kas aukšta jų sieloje, kad pajustų mano esmę, jei galvoja apie tai, ką kiti apie jas pasakys? Galiausiai jie sakys, kad mano buvimas tose vietose nėra tikras, nors iš tikrųjų būtent jie – nors ir buvo ten – nebuvo su Manimi, nes jų siela liko ten, kur juos sulaikė jų mintys, interesai, rūpesčiai ir aistros.

Aš tikrai atėjau, Aš tikrai buvau su jumis, nes visada galvoju apie tuos, kuriems Manęs reikia – apie tuos, kurie geria kančios taurę ir valgo vergovės bei pažeminimo duoną.

3. Žmonės nenori tikėti, nes jiems trūksta valios įveikti savo tuštumą ir fanatizmą. Kita vertus, yra ir tokių, kurie nori tikėti, bet negali, nes kažkas, kas glūdi jų viduje, juos klaidina ir trukdo atrasti mano žinios tiesą bei ją džiaugtis.

4. Ar manote, kad Aš palieku šiuos savo vaikus? Ar manote, kad jei jie atsuka man nugarą ir nukrypsta nuo kelio, kuriuo Aš juos kviečiau, Aš juos pamirštu? Ne, tauta. Mano Dvasia nenuilstamai juos lydės, padės įveikti kliūtis, išbandys juos, įvairiais būdais parodys, kad tai, ką jie išgirdo mano žodžiuose, buvo teisinga, kad mano šauksmas buvo tiesa. Visi jie sugrįš: vieni vienaip, kiti kitaip – vieni vienu metu, kiti kitu. Tačiau Aš visada būsiu čia, kad juos priimtų su meile.

5. Aš siūlau jums Dvasios duoną ir vyną, valgykite ir gerkite, tauta. Paimkite Trečiojo Laiko maistą ir pasistiprinkite juo. Tebūnie palaimintas tas, kuris valgo šią duoną, nes jis pabus, atvers akis šviesai ir išbris iš savo sąstingio.

6. Jau seniai Aš kalbu jums šia forma, tačiau artėja diena, kai Aš užbaigsiu šį pamokymų ir apreiškimų skyrį. Tačiau nei mano darbas, nei mano dieviškasis mokymas tuo nepasibaigs. Bet šis sielos pasirengimo laikotarpis vis dėlto baigsis.

7. Tauta, kuri šiuo metu per balso nešėją girdėjo savo Tėvo balsą, liks žemėje su misija kalbėti žmonėms ir savo darbais liudyti apie gautus mokymus.

8. Mano Žodis buvo kupinas meilės ir gailestingumo nuo pat tada, kai jis pradėjo skleisti šiuo Trečiuoju laikotarpiu. Tačiau nors jo prasmė apėmė teisingumą ir privertė jus atsiskaityti bei pasitaisyti, dabar, kai artėja jo pabaiga, suvokite, kaip jo teisingumas dar labiau sustiprėja, o kartu jo švelnumas persmelkia jūsų širdis.

9. Noriu, kad mano paskutiniuose pamoksluose rastumėte visą drąsą, kurios jums prireiks kovoje. Noriu jūsų širdyse palikti dangišką skonį ir kad jose neliktų jokio kartumo, kad visada su meile prisimintumėte Mane, o mano žodžiai iš jūsų atminties kiltų kaip pažadinimo šūkniai, kaip palaiminimai, kaip įkvėpimas ir balzamas. Tada su vidiniu jauduliu prisiminsite šį mokymų laikotarpį, ir kai galiausiai suprasite, kad tai iš tiesų buvo Mokytojas, kuris atplėšė Gyvenimo knygos antspaudus ir ją atvertė jūsų akyse būtent šeštajame skyriuje, suprasite, kad tai buvo Elisas, kuris paėmė raktą, kad atvertų vartus į Trečiąjį laikotarpį, kuris yra Šviesos ir Dvasios amžius.

10. Kad būtų sustiprintas žmonijos tikėjimas žiniomis apie dvasinę egzistenciją už materialaus gyvenimo ribų, praeityje jums buvo suteikti keli Tėvo pasiuntinių apsiųskimai, kuriems jūs suteikėte „angelų“ vardą.

Po tų ankstyvųjų apreiškimų sekė keletas darbų, kuriuos Aš atlikau per Jėzų, kad leisčiau jums šiek tiek giliau įžengti į mano slaptąjį lobyną. Iš jų primenu jums šiuos: Šviesos būtybių, skelbiančių mano atėjimą į Žemę, buvimą; supainiotų dvasių poveikį žmonėms, vadinamiems „apsiėmusiais“; sielos išėjimą iš kūno ir jos sugrįžimą į jį, įrodytą mano „transfigūracijos“ akimirką; ir tų būtybių materializaciją, kurios nepasiekė savo tikrosios karalystės, nes jas apgaubė nežinojimo tamsa, kaip ir tos, kurios pasirodė Jeruzalėje mano nukryžiovimo dieną.

11. Kaip giluminės buvo tos pamokos! Tačiau žmonės, nenorėję pripažinti jose glūdusios šviesos, kaip ir to meto veidmainiai kunigai bei fariziejai, bet kokią dvasinę žinią priskyrė piktosioms jėgoms. Argi jie tuomet nesakė, kad Jėzus išgydė apsėstuosius sudaręs sandėrį su velniu? Lygiai taip pat nutiko ir jums šiuo metu, kai Aš ateinu Dvasia – nes ji yra mano tikroji esmė –, kad suteikčiau jums dar vieną pamoką apie dvasinės sielos gyvenimą – bet išsamesnę, aiškesnę ir gilesnę pamoką, kurios metu jūs galėsite asmeniškai patirti tai, ką Aš jums apreiškiau.

12. Kai kurie mano, kad tai, ką Aš suteikiau šiai tautai dabartiniame amžiuje, buvo pernelyg didinga, atsižvelgiant į mano apreiškimą per žmogiškąjį protą ir į Dvasinio pasaulio atstovus, kurie naudojo tą pačią priemonę. Kitiems tai, ką jie gavo iki šiol, atrodė tokia didinga, kad jie mano, jog to jau neįmanoma pranokti.

Šiuo atžvilgiu turiu jums pasakyti: tai, ką jūs gavote ir patyrėte šiuo laikotarpiu, yra vos nedidelė užuomina apie tai, ką ateityje patirs spiritualistai, kai, įveikę visus prietarus ir išlaisvinę sielą bei protą, jie pasieks didesnę pažangą nei jūs. Kas galėtų sustabdyti šių rytoj numatytų apreiškimų eigą, juk jie bus pritaikyti prie žmonijos raidos? Kvaili ir neprotingi bus tie, kurie savo aklu fanatizmu jiems priešinsis.

13. Kiekvienas amžius žmonėms atnešė naujų ir nuostabių atskleidimų protui ir sielai. Visi pasiruoškite priimti mano dieviškąsias žinias, nes nauji laikai atvėrė savo vartus, ir yra daug dalykų, kuriuos turite suvokti ir pažinti.

14. „Gailestingumas ir dar kartą gailestingumas savo artimui“, – sakė jums Elijas šiais laikais. Tačiau vargšai žmonės klausia savęs: „Ką mes galėtume duoti, jei nieko neturime?“ Tiesa, jūs nieko neturite. Bet jei kaupsite malonę ir žinias, kurias Aš jums duodu savo Žodyje, ir jei išskleisite dovanas, kuriomis Aš pripildžiau jūsų sielą, galėsite duoti amžinai ir niekada nematysite, kad jūsų turtas išsektų.

15. Štai keletas gėrybių, kurias jums suteikė mano Dvasia: gydomasis balzamas, skirtas išgydyti kiekvieną fizinę kančią ir pašalinti kiekvieną sielos skausmą; nuolatinė ramybė jums ir tam, kad galėtumėte ją suteikti tam, kuris jos neturi savo širdyje; sielos šviesa, skirta apšviesti jūsų kelią, nukreipti jūsų žingsnius ir įkvėpti jus kilnioms mintims bei aukšto lygio proto darbams, kad galėtumėte gilintis į mokslą. Aš duodu jums dvasinę maldą – tą, kuri sujungia jus su Dieviškumu ir paverčia jus mano žinių bei apreiškimų perteikėjais ar įrankiais. Taip pat ant jūsų dvasios išliejau pranašystės dovaną, iš kurios kyla intuicija ir nuojauta, nes per ją jūs iš anksto galėsite suvokti dalį kelio, kurį kiekvienas iš jūsų turi nueiti.

16. Šios ir kitos dovanos jums buvo patikėtos. Kas galėtų teigti, kad jam trūksta ko nors, nors jis turi tiek daug malonės? Kas atsisakys – kad ir koks vargšas jis būtų pasaulietiško gėrybių atžvilgiu – daryti gerus darbus, nors savo sieloje nešioja tokį nuostabų paveldėjimą? Trūksta tik to, kad jūsų širdis, susilietusi su mano dieviškąja spinduliuote, atsivertų, kaip atsiveria gėlių taurės, kai ant jų nusileidžia glostanti rasa. Tada jūs pasijusite pakankamai stiprūs, kad pakiltumėte erškėčių kupinu taku, ir jausitės pajėgūs duoti kiekvienam, kuris prie jūsų priartės, trokšdamas gėrio. Nes tada jūs būsite kupini mano Dvasios.

17. Antrajame Laike Aš jums daviau aiškiausią ir gyviausią pavyzdį, kad nebūtina turėti pasaulio gėrybių, norint rodyti gailestingumą, ir kad, jei žmogus turi širdį, kupiną meilės visiems, ir yra pasirengęs užjausti kenčiantį bei jį paguosti, galima atlikti stebuklus.

18. Aš padauginau duonos, kai jos trūko, pavertiau vandenį vynu, gražinau sveikatą ligoniams, išlaisvinau bejėgius apsėstuosius, suteikiau mirusiesiems naują gyvenimą, vienu žodžiu sušvelninau kietas širdis ir pripildžiau sielas šviesa. Kai ką arba daugelį iš šių dalykų galėsite padaryti ir jūs, jei tik pasiruošite.

Kadangi Aš atlikau tuos darbus kaip pavyzdį jums, tai yra įrodymas, kad ir jūs galite juos atlikti. Taigi, jei jaučiatės pernelyg nereikšmingi ir nepatyrę, kad galėtumėte juos įvykdyti, iš naujo atpažinkite Mane tarp savęs, kaip Aš pažadinu visas jūsų būties dovanas ir sugebėjimus, kad niekada daugiau nesakytumėte, jog esate vargšai. Nes taip įžeidžiate savo Tėvą, kuris jums viską davė, kad pasiektumėte Jį.

19. Nepamirškite, kad Elisas jums sakė: „Gailestingumas ir dar kartą gailestingumas savo artimiesiems“, ypač todėl, kad žinote, jog turite daug ir galite duoti.

20. Trečiojo laikotarpio mana krenta ant jūsų, neliesdama žemės, nes ją priima jūsų siela.

21. Tauta, tu esi žmonijos veidrodis, todėl Aš priimu tave kaip jos atstovę. Čia, tarp jūsų, Aš randu skausmą, silpnumą, tikėjimo trūkumą, nesutarimus, susiskaldymus ir karus. Tai, ką sakau jums, sakau visiems, o tai, ką dabar duodu nedaugeliams, rytoj turite perduoti savo artimiesiems, nes mano žinia skirta visiems žmonėms.

22. Aš nematau jūsų susivienijusių, ir jūs patys šiandien negalėtumėte išeiti sleisti mano Žodžio, nes jūsų sąžinė neleistų jums skelbti vienybės ir harmonijos, kol jūs patys nesugebate jų išlaikyti. Bet netrukus ateis laikas, kai visi šios tautos vaikai susivienys, kad neštų mano mokymą kaip taikos, brolystės ir dvasingumo vėliavą.

23. Jūs ilgai keliavote gyvenimo taku; tačiau dabar atėjo laikas pradėti grįžimą.

24. Jūs nuėjote ilgą patirties kelią. Ta nekaltybė, kuri yra aklumas ir nežinojimas, išnyko, kai pasiekėte patirties šviesą. Be to, jūs susitapėte, ir dėl to yra išbandymai bei skausmas, kad jus nuplautų ir apvalytų.

25. Nežinantis žmogus yra aklas, jis nieko nesupranta ir nežino kelio, kuriuo galėtų sugrįžti pas Tėvą. Tas, kuris kaupia patirtį, žino tą kelią ir žino, kur eina.

26. Taip jums bus lengva suvokti, kokia prasmė slypi skausme, gyvenimo išbandymuose, pagundose ir kiekvienoje sunkioje bei kartioje patirtyje, kurią patiriate ilgoje kelionėje, kad jūsų siela pasiektų tobulumą.

27. Tai paaiškina, kodėl gyvenimas jums kelia tiek daug problemų, kurias turite išspręsti, kad galėtumėte toliau žengti į priekį.

28. Todėl būtina ateiti pas jus, kad pasakyčiau jums šią tiesą, nes tik taip galėsite apsiginkluoti viltimi ir idealizmu. Jei Aš nuolat nekartoju jums Kalno pamokslo, jūs prarandate gyvenimo drąsą, nes nebesuprantate gyvenimo kovos prasmės ir leidžiate skausmui jus nugalėti, nes manote, kad esate amžinai pasmerkti kančiai.

29. Aš noriu, kad būtumėte mano mokiniai, bet jūs atkakliai norite ir toliau likti mano mažaisiais vaikais. Kaip dažnai girdžiu jus, kai sakote Man: „Tėve, kodėl siunti mums tiek daug vargų? Kodėl nenori išklaudyti mūsų maldų? Tėve, Tu mūsų neišklausai.“

30. Aš girdžiu jūsų skundus ir sakau jums: Aš visada priimdavau jūsų maldas, tačiau to, ko trokštate, nebūtinai turiu suteikti būtent tuo metu, kai prašote, ir tai įvyks ne pagal jūsų norą, o pagal mano valią. Jūsų užduotis – išskleisti savo maldų skraistę, apšviesti kelius savo geromis mintimis ir pašalinti tamsą, kad jūsų artimieji būtų pasirengę, kai ateis akimirka, kai Aš jiems siųsiu savo ramybę.

31. Mano teisingumo akyse vertinga ne išorinė pergalė, o jūsų pastangos. Nes būtent per jas jūs pasieksite tobulėjimą, patirtį ir tobulumą.

32. Būtent jums Aš patikėjau užduotį nešti šviesą visur ir pasakiau, kad turite būti kaip deglai, kur bebūtumėte. Kas tada bus tikėjimo sūnūs, kurie perkelia kalnus ir apšviečia šalis?

33. Jei suprastumėte viską, kas glūdi mano Žodyje, tvirtu žingsniu ir skubėdami išeitumėte skleisti jame glūdintį gėrį. Su užuojauta žiūrėtumėte į vaikus, neturinčius švelnumo ir auklėtojų, nes jų tėvai mirė.

34. Jūs gailestingai žiūrėtumėte į jaunimą, gyvenantį be idealų, nes žmonės nužudė tikėjimą širdyse, kurios vos spėjo atsiverti gyvenimui.

35. Ar dabar suprantate, kas yra ta deglas, apie kurį Aš jums kalbu, ir tas idealas, kurį Aš jums įkvėpiau?

36. „Taip, Mokytojai“, – atsako man jūsų dvasia, – „mes supratome, kad ta deglas yra Tavo mokymo šviesa, kuri išsklaido tos ilgos nakties, į kurią nugrimzdo žmonija, tamsą.“

37. Būkite palaiminti, mano vaikai, nes jūs taip pat galėsite išgirsti tų jaunuolių balsą, kurie klausia savęs: „Kur yra Dievas? Kas yra dangus ir kas yra tikėjimas?“

38. Jūsų pareiga – eiti pas savo mažus brolius ir seseris ir nukreipti juos gyvenimo keliu, kurio kryptį jie prarado, kalbėti jiems apie Tėvą, pasakyti jiems, kad užtenka šiek tiek dvasingumo, kad pajustų mano buvimą, kuris suteiks jiems drąsos ir jėgų, kad jie neleistųsi įtraukti į prąžūtį.

39. Jūsų užduotis – pasakyti našlaičiams, kad jų motina nėra toli, kad jos švelnumo ir globos apsiaustas juos apgaubė nuo tos akimirkos, kai jie

žemėje neteko tų, kurie buvo jų atrama ir prieglobstis. Jūs turite juos mokyti visur rasti tą dangišką šilumą.

40. Kiekvieną, kuris tvirtai žengia gyvenimo keliu, aš paskiriu atsakingu už vargšus našlaičius, už tuos vaikus, kuriems trūksta žmonių apsaugos ir kurie, trokšdami motinos meilės, klajoja gatvėmis.

41. Taip pat kviečiu jus į savo Taikos karalystę, kad atsigautumėte nuo mūšio, kuriame dabar gyvenate. Mokau jus palengvinti savo kryžiaus našta, suvokiant gyvenimo išbandymus jų tikrąja prasme, kad nekentėtumėte beprasmiškai, o tik mokytumėtės, kauptumėte patirtį ir tikrai apsivalytumėte.

42. Maitinkitės sveikais ir šventais džiaugsmais, džiaukitės vaikų buvimu, kuriuose jau gyvena sielos, kurias Aš žmonijai paskelbiau šiam laikui, ir kurių taikos bei šviesos misija atsiskleidžia jų elgesyje nuo pat pirmųjų žingsnių. Būkite budrūs, nes juose išsipildo mano pažadas. Jie yra viltis ir ateities kartų pamatas, o jų likimas taps liudijimu tiems, kurie su ilgesiu laukia ženklų, kad pažadėtoji karalystė jau yra arti.

43. Žmogaus giminė dabar atsinaujins, siela, kuo daugiau laiko praeis, tuo labiau tobulės, o jos darbai leis jai teisėtai užimti vietą, kuri jai priklauso.

44. Šiandien jūs dar nesugebate suprasti savo išbandymų prasmės. Jūs laikote juos nereikalingais, neteisingais ir nepagrįstais. Tačiau Aš jums dar pasakysiu, kiek teisingumo ir išminties buvo kiekviename iš jų, kai jūs pasensite, o kitiems – kai peržengsite šio pasaulio slenkstį ir apsigyvensite dvasinėse sferose.

45. Šiandien Aš jums nepasakysiu, ką palikote už savęs neįgyvendinta, kokių klaidų ar netikslumų padarėte. Taip pat neatskleisiu jums ateities. Noriu matyti tik pasitikėjimą ir atsidavimą jūsų Tėvui. Nes nėra nė vienos jūsų gyvenimo valandos, nė vieno veiksmo ar minties, kurioje nebūtų mano Dvasios, kad jus palaimintų, padrąsintų ar pamokytų. Noriu, kad tikėjimas gyvuotų jūsų širdyse, kad jūs mane mylėtumėte ir visose savo išbandymuose ieškotumėte manęs kaip Tėvo, kaip Draugo ir kaip Patarėjo.

46. Ir kadangi žinote, kad šiuo metu atlyginate, kad iš jūsų reikalaujama sumokėti už savo kaltę, nepamirškite savyje kovoti teisingą kovą. Už kiekvieną nepaklusnumą turėsite parodyti šiek tiek žmogiškumo, už kiekvieną išbandymą – daug drąsos, tada pakilsite laipteliu po laiptelio, kol pasieksite aukščiausias sferas.

47. Aš jums nesakau, kad tikslas yra labai arti, bet Aš jums tikrai pažadu, kad suteiksiu jums puikių galimybių jį pasiekti.

48. Jei sugebėsite susivienyti su Manimi, jums nereikės užtarėjų, nes jūs patys būsite mano įkvėpti ir vedami.

49. Tą dieną, kai būsite susivieniję, jūsų mintys apgaubs žemę, jūsų meilė spinduliuos į kitas tautas ir ten plis, o žmonija jausis traukiama, apimta kažko, ko ji negalės suvokti, ir sakys sau: „Artėja kažkas antgamtinio.“

50. Tačiau šiuo metu jūs turite išsiųsti savo pasiuntinius, tada šią šviesą, kurią šiandien matė tik nedaugelis, pamatys ir kitos tautos, o ten, kur buvo tik nevaisingumas – tuose apleistuose ir neapdirbtuose laukuose – prasiverš gyvybė, sušvis Dvasios šviesa ir pražys siela.

51. Aš jus ruošiu, kad būtumėte mano geri mokiniai, kurie gyvenime klausytųsi mano žodžių, kurie tyloje mokytųsi, kad dar labiau išsilavinę, nes mano mokymas neturi pabaigos.

Kai tada jausitės stiprūs – pajėgūs mokyti, surinkite aplink save tuos, kurie alksta tiesos, mokykite naujus mokinius, kaip darė Jonas dykumoje, ir po to perduokite juos Man. Aš juos nuvesiu iki jų tobulėjimo galutinio tikslo.

52. Atminkite, kad vieną dieną turėsite įvykdyti tai, ką Aš jums sakau. Šiandien jūs esate su Manimi, kaip šeima, susibūrusi po tėvų globos sparnu. Bet vėliau jūs išsiskirstysite pasaulio keliais, ir ten rasite mano žodžių išsipildymą bei progą kovoti už šį darbą. Nes jūs, tauta, esate veidrodis, kuriame turi atsispindėti mano meilė, ir jūs turite rodyti brolystės pavyzdį.

53. Aš paliečiu jautriausias jūsų širdies stygas, nes artėja mano atsisveikinimo laikas, ir noriu jus palikti jautrius skausmui, vargui ir našlystei.

54. Mano Šviesa visada bus su jumis, mano Dieviškasis Spindulys niekada jūsų nepaliks, nes net ir tada, kai mano apreiškimo laikas baigsis, jis apšvies jūsų sielą.

55. Kaip labai jums reikės, kad ši šviesa ir toliau būtų juntama jūsų sielose, kai pradėsite kovą, kai būsite puolami ir matysite, kad žmonės iš jūsų juokiasi – kai išgirsite, kad jie vadina jus melagiais ir apgavikais!

56. Tada mano Šviesa viduje prakalbės jums ir pasakys: „Nebijokite, kalbėkite apie tai, ką žinote, ir kartokite mano mokymus.“

57. Turite skelbti tiesą, kurią Aš jums atnešiau. Tačiau jei kas nors, išgirdęs tai, ką išgirdo, pasijus įžeistas, tegul palieka šį reikalą Man. Bet Aš jums sakau: jei skelbiate mano tiesą, niekada nedarykite to su ketinimu įžeisti, nes tada būtent jūs turėsite atsakyti už savo žodžius.

58. Turite gerbti visų tikėjimą ir religiją bei prisiminti, kad Aš, jūsų Dievas, Visur Esantis ir Visagalis, priėmiau jus visus kaip savo vaikus, neskirstydamas pagal kulto formas ir tikėjimo išpažinimus.

59. Jūs turite sėti šį mokymą su meile, kuri turi būti ta, kuri moko žmones grįžti į savo išeities tašką – mokymas, kuris leidžia jiems pakilti virš savo materialaus gyvenimo į tobulesnį pasaulį.

60. Supraskite, kaip būtina yra šviesa, apšviečianti žmogaus sielą, kad ji galėtų rasti kelią ir sugrįžti į tą vietą, iš kurios ji iškeliavo, siekdama įgyti žinių apie gyvenimo prasmę. Juk buvo būtina, kad siela – būdama nežinojanti – pažintų išbandymų ir kovos šviesą plačiame patirties kelyje, kad galėtų pažinti Dievą.

61. Ateis diena, kai daugelis jūsų artimųjų ateis pas jus, pasibels į jūsų duris ir sakys: „Duokite mums savo dvasinės duonos, nes matome, kad turite duonos, kad esate laimingi, kad jus apšviečia šviesa, kuri nėra iš šio pasaulio. Duokite mums tos šviesos, kad ji mus vestų.“

62. Tai bus taikos ir brolystės pradžia, kai pasibaigs karai, priešišcumai ir bus sunaikinta tamsos karalystė.

63. Šiandien jūs dar nesate pasirenę dalytis dvasine duona, nes dar neatsikratėte paskutinių egoizmo ir tuštybės likučių. Tačiau Aš suteikiu jums dar šiek tiek laiko pasiruošti.

64. Tauta, Aš tau daviau dar vieną pamokymą – pamokymą, kuris jums kalba apie brolystę. Gyvenimo knyga atsivers prieš jus, o savo sąžinėje ir toliau girdėsite Mokytojo balsą, kuris jums sako: „Mylėkite vieni kitus.“

65. Tas, kuris dalyvavo šiame susirinkime, bet kurio protas buvo užimtas materialiais rūpesčiais, taip pat tas, kuris galvojo apie žemiškus malonumus, išsinešė labai mažai. O tas, kuris įėjo nuolankiai ir atsidavė džiaugsmui klausytis savo Mokytojo, – tas savo širdyje išsinešė lobį, jo dvasinis turtas kasdien didės, ir netrukus jis pajus, kad gali pasidalinti savo gėrybėmis su artimaisiais.

66. Noriu, kad jūs priklausytumėte tiems, kad išeitumėte į pasaulį ieškoti tų, kurie alksta meilės ir tiesos.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 302

Tebūnie su jumis mano ramybė!

1. Mano Dieviškumo mokiniai: sveiki atvykę į mano pamokslą. Nenustebkite dėl to pasveikinimo, kuriuo jus priima mano Dieviškoji Dvasia. Nes tikrai sakau jums: paskutiniaisiais metais, kai pasirodysiu tarp jūsų šia forma, aš pasirodysiu atpažįstamas savo atėjimo akimirką.

2. Kiekvienas jūsų žingsnis dvasinio tobulėjimo kelyje bus mano atlygintas. Kiekviena bendruomenė, kuri nutraukia savo įprastą rutiną ir savo kulto apeigose siekia tobulumo, taip pat gaus Tėvo atlygį. Ne aš pažymėsiu savo apsiareiškimų dienas konkrečiomis datomis, nes aš esu virš laiko, už jo ribų.

3. Toje antrojoje epochoje, praėjus kelioms dienoms po Jėzaus nukryžiuavimo, trys mano mokiniai keliavo kaimo keliu. Jie ėjo į nuošalią piemenų trobelę, kurioje galėtų susikaupti prisimindami mirusį Mokytoją. Jie ėjo su skausmu draskomomis širdimis ir jautė tuštumą savo sielose.

Kelyje jie sutiko keliautoją, kuris prisijungė prie jų, ir kai jis paklausė, kodėl jie taip akivaizdžiai liūdi, jie sujaudintais žodžiais papasakojo viską, kas jiems nutiko – apie tai, kas įvyko Jeruzalėje, apie tai, kas įvyko Golgotoje.

Taip jie pasiekė trobelę, įėjo į ją, ir kai jie susivienijo ne tik fiziškai, bet ir dvasiškai, bendrai mąstydami ir prisimindami, tas keliautojas buvo pašlovintas ir tarė jiems: „Tebūnie su jumis mano ramybė.“ Nustebę mokiniai iš karto atpažino savo Mokytojo balsą ir puolė Jam prie kojų.

4. Jie žvelgė į Jo spindinčią veidą, į Jo žmogiškąją išvaizdą, kupiną šviesos, meilės ir gyvybės. Kiek kartų nuo tos akimirkos Jis pasirodė savo mokiniams, atskleisdamas save tuo palaimintu sakiniu: „Tebūnie mano ramybė su jumis!“ Noriu, kad jūs Mane išgirstumėte taip pat, kaip tie mokiniai. Kai mano žodis per šiandienos apreiškimus nutilis, jūs – nebe fizinėmis ausimis, o savo dvasia – išgirsite mano Dieviškojo balso skambesį, kuris jums amžinai sako: „Tebūnie mano ramybė su jumis.“

5. Jūs visi esate mano mokiniai, net ir paskutiniai atėję, net ir tie, kurie mane girdi pirmą kartą. Nes tai nėra pirmasis „ „ mokymas, kurį jiems duodu. Praėjo daug laiko, kai jie atsirado iš mano Dvasios, ir nuo to momento Aš pradėjau būti jų Mokytoju. Todėl šiuo Trečiuoju laikotarpiu, kai jie išgirdo mano balsą, įsikūnijusį žmogaus balso nešėjuose, Aš juos pavadinau savo mokiniais, nes jie jau gavo iš Manęs begalę pamokų.

Aš pats sukūriau gyvenimą taip, kad jis jums būtų tarsi didžios išminties knyga. Jos puslapių skaičius yra nesuskaičiuojamas, jos turinys gilus, ir *vieno* gyvenimo nepakanka, kad ją pažintumėte visą, o dar mažiau – kad ją suprastumėte. Jos apimtis didžiulė, ją parašė tobulas Būvis, Gyvenimo ir

visko, kas sukurta, Autorius. Tačiau ši knyga, tokia pilna išminties, yra parašyta paprastai ir aiškiai, kaip ir visi Dievo kūriniai.

6. Pirmoji pamoka, tai yra: pirmasis puslapis, yra paprasčiausias. Tačiau jei, nepaisant jos paprastumo, ji nesuprantama, seka antroji, paaiškinanti pirmojo turinį, ir taip tęsiasi iki pat šios didžiosios Gyvenimo knygos, kurią Aš pateikiau žmogui, pabaigos. Dabar ji atversta šeštajame skyriuje, kad žmogus pažintų Tėvą, kad suvoktų savo gyvenimą ir savo paskirtį, kad suprastų savo praeitį, dabartį ir – jei tokia yra mano valia – savo ateitį.

7. Su Trečiuoju Laiku žmonijai atėjo Šventosios Dvasios amžius, dvasinio gyvenimo praktikos amžius. Tačiau norėdami pasiekti šį vystymosi etapą – kiek daug jums teko patirti ir iškentėti kelyje!

8. Matau, kad šioje epochoje jūsų siela pasiekė tokį išsivystymo lygį, kuris pavertė jus derlingu lauku mano sėklai. Tačiau vis dar pastebiu, kad jūsų siela trokšta tiesos ir jos alksta. Jūsų siela atsiskleidė skausme, kančioje ir nusivylimuose. Tačiau yra ir kitas atsiskleidimas, kurio Aš jumyse nematau, būtent tas, kurį sukelia tik mano mokymų įgyvendinimas, mano įstatymų laikymasis, tikros meilės atsiskleidimas, iš kurio kyla visos dorybės.

9. Žmogaus protas, tyrinėdamas su savo mokslu, keičia jūsų gyvenimą. Jo širdis jaučiasi didi aistrose, žemiškuose turtuose, viešpatavime šiame pasaulyje. Tačiau šis didingumas neturi jokios vertės Mano akyse. Tai yra praeinantis didingumas, tai yra žmogiškas tuštybiškumas, ir šį gyvenimą, kurį šiandien keičia žmonės, Aš išvalysiu. Jau dabar mano Šventosios Dvasios šviesa kaip Tiesa liejasi ant kiekvienos sielos. Tačiau tam, kad visų mano vaikų viduje įvyktų pabudimas, jiems teks išlaikyti dar vieną išbandymą.

10. Žmonės pasipriešino mano teisingumo griežtumui, nutildydami savo sąžinės balsą, nuslėpdami mano įstatymus ir nusisukdami nuo mano dieviškųjų įsakymų. Jie nužudė mano pranašus ir išjuokė mano pasiuntinius, bet mano galia yra begalinė.

Aš neišliesiu visos savo galios ant žmonių, nes mano akyse jie dar labai nebrandūs. Aš nenugriausiu jų sielų, kad priverčiau juos sekti paskui Mane po jų pačių žlugimo. Nes Aš noriu matyti žmogų – būtybę, apdovanotą mano dieviškomis savybėmis – stovintį ant savo kojų, pakėlusiu veidą į viršų, kupiną pasitenkinimo, su tikru didingumu sieloje, su tikra orumu visoje savo esybėje.

11. Būtent tokį noriu matyti savo vaiką – būtybę, kuri yra Kūrėjo veidrodis ir atvaizdas. Aš tik išlaisvinsiu jį nuo jo klaidų, nuodėmių ir netobulumų. Bet visada aš remsiu jo sielą vilties šviesa, pasitikėjimu

manimi, ir visada, kai prie jo kojų atsivers bedugnė, ištiesiu jam ranką, kad jis nenukristų.

Tačiau turi ateiti dar vienas išbandymas, kuris bus pasaulinis sukrėtimas, ir šiame chaose ne tik kūrinių stichijos bus išlaisvintos, kaip praeityje, — bet ir siela bus sukrėsta bei kovos, ir šioje kovoje sudarys dalį pasaulinio chaoso.

12. Pradžios jau matomos tarp jūsų. Kova vis labiau stiprės. Tačiau tikrai sakau jums: šios audros viduryje bus išgelbėtas kiekvienas, kuris laikosi mano įstatymo.

13. Kiekviena bloga sėkla bus išrauta su šaknimis, o mano teisingumas paliks tik gerąsias sėklas, taip dar kartą išvalydamas šią žemę. Nes pasibaigus išbandymui, žmonijai prasidės naujas gyvenimas. Visus tuos, iš kurių Aš atėmiau šį žemiškąjį gyvenimą kaip blogą sėklą, Aš kaip sielas nuvesiu į tą palaimintą vietą, kurią jūs vadinate pomirtiniu pasauliu. Aš juos ugdysiu, ir ten jie savo atgaila atlygins visas savo nuodėmes.

14. Šiuo metu sielose yra tiek daug šviesos, kad jiems pakaks vos vieno tikro atgailos akimirkos, kad jie priimtų tvirtą ir ilgalaikį sprendimą atsinaujinti ir laikytis mano įstatymo. Ir kai visi tie, kuriuos Aš atgaivinau, pasieks šį pasirengimą, Aš juos nusiųsiu atgal į šią planetą — vienus, kad iš naujo pradėtų kelią, kitus, kad atstatytų tai, kas buvo sunaikinta, ir galiausiai dar kitus, kad užbaigtų jau pradėtas užduotis. Taip kiekvienam bus mano meilės teisingumas.

Ankstyvaisiais žmonijos laikais tarp žmonių vyravo nekaltumas ir paprastumas; tačiau, jiems daugėjant, dėl jų vystymosi ir valios laisvės daugėjo ir jų nuodėmių, kurios plito vis greičiau — ne jų dorybės, o jų pažeidimai prieš mano įstatymą. Tuomet Aš paruošiau Nojų, kuriam Aš apsireiškiau iš Dvasios į Dvasią, nes šį dialogą Aš pradėjau su žmonėmis nuo pat žmonijos pradžios. Tačiau ši malonė, kuri praeityje buvo suteikta tik nedaugeliams, ateinančiais laikais taps visuotinė ir apims visą pasaulį. Tėvo ir jo vaikų bendravimas, bendravimas per maldą, įkvėpimą, kurį teikia meilė ir mano mokymų laikymasis, vyks tarp visų mano vaikų.

15. Aš pasakiau Nojui: „Aš apvalysiu žmonių sielas nuo visų jų nuodėmių; šiam tikslui Aš siųsiu didelį potvynį. Pastatyk arką ir įleisk į ją savo vaikus, jų žmonas, savo vaikų vaikus ir po porą kiekvienos gyvūnų rūšies.“ Nojus pakluso mano įsakymui, ir katastrofa įvyko, kaip Aš buvau pasakęs. Piktasis sėklos daigas buvo išrautas su šaknimis, o gera sėkla buvo saugoma mano klėtyse, iš kurios Aš sukūriau naują žmoniją, nešusią savyje mano teisingumo šviesą ir mokančią vykdyti mano įstatymą bei gyventi laikantis gerų papročių.

16. Argi manote, kad tie žmonės, kurie patyrė tokią skausmingą mirtį, žuvo fiziškai ir dvasiškai? Iš tiesų, sakau jums: ne, mano vaikai. Jų sielos buvo išsaugotos per Mane ir pabudo prieš Teisėją – jų pačių sąžinę – ir buvo paruoštos vėl sugrįžti į gyvenimo kelią, kad jame pasiektų dvasinį tobulėjimą.

17. Tą dieną, kai vandens potvyniai (potvynio) nebeapėmė žemės, Aš, kaip Dievo su žmonėmis sudarytos sandoros ženklą, danguje leidau spindėti taikos vaivorykštę. Dabar Aš jums sakau: o „Trečiojo laikotarpio“ žmonija, tu, kuri esi ta pati, kuri perėjai per visus tuos išbandymus, kuriuose apsivaliai: Tu, netrukus patirsi naują chaosą. Bet Aš atėjau įspėti savo išrinktą tautą ir visą žmoniją, kuriai šiuo metu Aš leidau save suprasti. Klausykite atidžiai, mano vaikai: štai arka, įeikite į ją, Aš jus kviečiu.

18. Tau, o Izraeli, Arka reiškia mano Įstatymo laikymąsi. Kiekvienas, kuris skaudžiausiomis dienomis, sunkiausių išbandymų metu laikysis mano įsakymų, bus Arkoje, bus stiprus ir pajus mano meilės apsaugą.

19. O visai žmonijai Aš dar kartą sakau: Arka yra mano meilės įstatymas. Kiekvienas, kuris rodo meilę ir gailingumą savo artimui ir sau pačiam, bus išgelbėtas. Aš palaiminsiu šią dorybę ir per ją padarysiu taip, kad žmonės dvasiškai surastų išgelbėjimo arką šiame Trečiajame laikmetyje – ne tik savo žmogiškojo gyvenimo išgelbėjimą, bet ir savo sielos išgelbėjimą bei ramybę. Artėja didžiųjų išbandymų laikas, kai prasidės kova tarp sektų, tarp religijų.

20. Kiek laiko truks šis konfliktas? Jūs to nežinote. Bet tikrai, sakau jums, laiko bus pakankamai, kad būtų paruošta likusių žmonių siela. Laiko bus pakankamai, kad visi, net ir paskutinis iš kūrinių, pabustų – net ir vaikystės amžiuje. Kad jūs visi galėtumėte suvokti laiką, kuriame gyvenate, ir turėtumėte žinių apie savo atsakomybę prieš Dieviškąjį teisingumą, kuris kviečia visas sielas atsinaujinti.

Ši audra praeis, ir jūs vėl pamatysite danguje mano sandoros su žmonėmis ženklą. Tačiau tai nebus žemiškoji vaivorykštė su savo septyniomis spalvomis, o Šventosios Dvasios šviesa visoje savo pilnatvėje, kuri atsiskleis visoms sieloms – tiek įsikūnijusioms, tiek neįsikūnijusioms.

Šventosios Dvasios balsas visiems savo vaikams pasakys: „Aš esu Taika, Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas, Aš esu Tas, kuris tarp jūsų ir mano Šventosios Dvasios, mano Įstatymo, sudaro naują sandorą.“ Nes šiuo metu per mano mokymus jūs būsite išlaisvinti iš nežinojimo grandinių, o Aš naujai žmonijai, sudarytai iš žmonių, išlaisvintų nuo materializmo ir atnaujintų iki pat kaulų smegenų, suteiksiu naują taikos ir gerovės laikotarpį. Joje įsikūnys tos sielos, kurios pabudo mano Šviesos akivaizdoje,

kurios buvo visapusiškai paruoštos sugrįžti į pasaulio kelius, kad, vykdydamos mano Įstatymą, sėtų dorybę ir tiesą.

21. Todėl jūs, mylimieji mokiniai, kurie pažįstate mano mokymus, turite tokią didelę atsakomybę prieš savo Tėvą, nes žinote, ką jums atneš ateitis. Tačiau laikotarpio, kol mano pranašystės dar neišsipildys, neturėtumėte matuoti metais, netgi šimtmečiais. Turite tik galvoti apie tai, kaip atiduoti Man savo meilės ir pasitikėjimo duoklę ir įvykdyti tai, kas kiekvienam iš jūsų tenka pagal mano mokymą. Viską kitą padarysiu Aš, ir taip jūs visada turėsite gerą sąžinę.

22. Tada tu, Izraeli, patirsi, kad – kad ir koks kartus būtų gyvenimas kitiems – tau jis bus malonus, ir joks skausmas negalės tavęs slegti dėl stiprybės, kurią įgijai vykdydamas mano Įstatymą ir paklusdamas mano įsakymams. Tada tu nebebijos savo kryžiaus naštos, nei bijosi mirties atėjimo šiame gyvenime. Jūs jo lauksite ramiai ir matysite jį ateinantį kaip draugę, kaip savo seserį, kaip tą, kuri ateina jus išlaisvinti, kad jūsų gyvenime sutrumpintų skausmo, vargų ir kančių dienas. Nes net ir tai jus ten nuves ir padės tvirtu žingsniu peržengti slenkstį į amžinybę – į tą Anapus, kurio net jūsų siela nepažįsta. Nes nors jūs ten jau gyvenote, bet ne aukščiausiuose lygmenyse, į kuriuos pateksite ateinančiais laikotarpiais.

23. Jūs jau pažįstate kai kurias jo sritis, bet ne visas, tauta. Jėzus jums jau sakė: „Mano Tėvo namuose yra daug buveinių“, o šiandien Šventoji Dvasia jums sako: „Tėvo namuose yra begalinis skaičius buveinių.“

24. Kaip atsiskleis tas gyvenimas, kupinas kovų ir išbandymų jūsų sielai? Jūs to nežinote, net neturėtumėte to įsivaizduoti, nes tai būtų tik jūsų vaizduotė, kuri leistų jums susidaryti klaidingus įsivaizdavimus.

25. Jums turėtų pakakti žinoti, kad šis žemiškasis gyvenimas – nuostabus ir tobulas visais atžvilgiais – yra tik simbolis, silpnas Anapusio atspindys. Bet nebandykite įsivaizduoti tų gyvenimo lygmenų visoje jų tobulumo pilnatvėje. Nes tai būtų, o Izraeli, tarsi norėtumėte nuo gimimo aklam žmogui paaiškinti, kokios spalvos yra viskas, kas jus supa.

Kaip jūsų siela, įsikūnijusi vaiku, kiekviename žingsnyje atranda stebuklą ir paauglystėje toliau įgyja naujos patirties, brandžiame amžiuje nenustoja pažinti kūrinijos, pasiekia senatvę ir palieka šį gyvenimą su apgailestavimu, kad ne viską, kas ją supa, spėjo pažinti, taip ir jūsų siela iš šio gyvenimo – parengta kitam gyvenimui – toliau keliaus ir nuo staigmenos prie staigmenos, nuo pamokos prie pamokos, nuo stebuklo prie stebuklo iki amžinybės, tačiau vis tiek nesugebės pamatyti savo Kūrėjo visoje jo begalinėje šlovėje.

26. Jis didžiąja dalimi suvoks ir supras Jį per Jo įstatymus, per Jo meilę, per Jo savybes. Bet ar jis sugebės Jį visiškai suvokti? Niekada, mano tauta, nes Kūrėjas yra ir visada bus Tėvas, o jo vaikai – jo kūriniai.

Vaikai galės sėdėti Viešpaties dešinėje, bet niekada ne jo garbės vietoje. Tačiau iš tos garbės vietos Jehovas, kuris yra tobulos meilės šaltinis, niekada nepažemins savo vaikų. Jis visada juos laikys savo mylimais kūriniais, savo mokiniais, o ne tarnais ar kaltinamaisiais. Noriu, kad ateitų laikas, kai jūs nesijausite kaip Viešpaties kaltinamieji ar tarnai, o kaip jo mylimiausi vaikai.

27. Aš nenoriu turėti vergų nei šiame, nei jokiam kitame pasaulyje, nenoriu turėti tarnų ar vasalų. Nenoriu turėti kaltinamųjų, noriu būti suprastas ir mylimas ta pačia meile, kuria myliu visus savo vaikus.

28. Šiais mokymais, tauta, Aš duodu jums liudijimą apie savo buvimą tarp jūsų kaip Tiesos Dvasia. Savo žodžiu Aš statau jums išgelbėjimo arką šiame Trečiajame Laike. Supraskite visų mano pamokų simbolinę prasmę ir išsaugokite jų turinį, vykdydami mano įstatymą. Nes noriu, kad, kai tarp žmonių įsivyras chaosas, Aš jus rastų jau pasirengusius ir sveikus, kad galėtumėte išsiųsti šauksmą tiems, kurie skęsta – tiems, kurie žūsta, ir tiems, kurie nusideda, bet laiku atgailauja.

29. Nesiekite vien tik savo saugumo. Nes jei taip elgsitės, ir tuo metu jūsų lūpos liks uždaros, ir jūs slėpsite nuo žmonių mano apreiškimus, nes jus apims baimė, nors arkėje jau laikysitės išgelbėtais – tikrai, sakau jums, tada būsite tarp nelaimės ištiktųjų.

30. Kad būtumėte tikrai išgelbėti, turite pamiršti save ir galvoti tik apie kitus. Būkite gailestingi savo artimiesiems, neskirstydami jų pagal odos spalvą, kraują, kalbą ar pasaulėžiūrą. Kiekvieniame savo artimajame turite matyti savo Tėvo atvaizdą, kuris yra visuotinis ir glūdi visuose Jo vaikuose.

31. Matykite Mane ir mylėkite Mane visuose savo artimuose, prisiminkite, kad Aš jums sakiau: nė vienas iš mano vaikų per amžinybę nepražus, nė vienas nepatirs sielos mirties, nes jos nėra. Aš jos nesukūriau, nes Aš žudau tik nuodėmę.

32. Net ir tos būtybės, kurias vadinote gundytoju ar velniu – iš tiesų, sakau jums, jos yra ne kas kita, kaip supainiotos ar netobulos būtybės, kuriomis Tėvas išmintingai pasinaudoja, kad įgyvendintų savo aukštus nutarimus ir planus. Bet ir šios būtybės, kurių sielos šiandien yra apgaubtos tamsa ir iš kurių daugelis netinkamai naudoja sielą, dovanomis, kurias Aš joms suteikiau, bus mano išgelbėtos tinkamu laiku. Nes ateis laikas, o Izraeli, kai visos Viešpaties būtybės mane šlovins per amžius. Aš nebebūčiau Dievas, jei savo galia, išmintimi ir meile nesugebėčiau išgelbėti nė vienos sielos.

33. Jūs visi būsite išgelbėti, ir jei esate skaitę apie pragaro ugnį ir amžiną mirtį – tikrai, sakau jums, ten turite ieškoti perkeltinės prasmės ir neturite klaidingai aiškinti mano mokymų. Nes taip jūs priskirtumėte Man netobulumų, kurių Aš neturiu. Aš esu tobulas, tačiau tuo nesigiriu savo vaikams. Nes taip pat tikra, kaip tai, kad šiandien jūs dar esate netobuli, taip pat tikra, kad savo meile ir šviesa Aš vis tiek jus nuvesiu į tobulumą.

34. Turite žinoti, mokiniai, kad 1950 m. pabaigoje, kai atšauksiu savo Žodį, kurį šiuo metu perduodu jums per balso nešėjus, paliksiu jus kaip vieną sielą ir vieną širdį. Aš ir toliau skelbsiu savo dieviškus mokymus, tačiau jie bus aukštesnio lygio, dar tikslesni, be to, jie žymės dvasios ir dvasios dialogo pradžią. Kuo labiau susivienysite paklusdami mano Įstatymui, tuo arčiau būsite tobulos dvasinės komunikacijos.

35. Kai šis mano apreiškimo etapas tarp jūsų bus baigtas, Aš suteiksiu jums laiką apmąstymams, pasiruošimui ir tyrinėjimams. Tačiau šių studijų neturėtumėte imtis atskirai, bet visada turėtumėte būti vieningi.

Prieš pradėdami ieškoti mano mokymų savo atmintyje ir užrašuose, turite pasiruošti ir maldos pagalba susivienyti su savo Viešpačiu. Tuo metu Aš jus remsiu, o kai pradėsite gilintis į mano Žodį, Šventoji Dvasia jums atskleis kiekvienos pamokos tikrąją prasmę. Nes Aš nenoriu matyti skirtingų aiškinimų tarp savo mokinių.

36. Noriu, kad visi įsisavintumėte žinias apie viską, kas esminio mano darbe; kad išnyktų fanatizmas ir stabmeldystė; kad tarp jūsų nebūtų prietarų; kad man aukotumėte pačią paprasčiausią garbinimą, be ritualų ir nereikalingų apeigų, kad tik įgyvendintumėte mano tiesą. Todėl Aš jums sakiau savo pamokslavimo pradžioje, kad kiekvienas jūsų žingsnis link dvasingumo bus mano atlygintas.

37. Ritualų, aukurų ir bažnyčių varpų laikas tarp žmonių dabar baigiasi. Idolatrija ir religinis fanatizmas duos paskutinius gyvybės ženklus. Ateis tas kovos ir chaoso laikas, apie kurį Aš jums nuolat pranešdavau. Kai po audros į visas sielas sugrįš ramybė, žmonės nebestatys karališkų rūmų Mano garbei, nei žmonių minios bus sušaukiamos varpų skambesiu, nei tie, kurie jaučiasi didingi, nebevaldys žmonių masių. Ateis nuolankumo, brolystės ir dvasingumo laikas, kuris žmonijai atneš dvasinių dovanų lygybę.

38. Toliau apsisvalyk, o Izraeli! Mano mokymo turinyje jums nėra ko taisyti, nes jis yra tobulas. Visada žiūrėkite į mano darbą už visko, ką darote. Nes visas jūsų išorinis kultas, apeigos ir tradicijos nėra jo dalis.

39. Mano Dvasia, kuri apima viską, egzistuoja visame mano sukurtame pasaulyje, tiek dvasinėje, tiek materialioje gamtoje. Viskame matomas mano darbas, kuris visais gyvenimo lygmenimis liudija apie mano

tobulumą. Mano dieviškasis darbas apima viską – nuo didžiausių ir tobuliausių būtybių, gyvenančių mano dešinėje, iki vos pastebimų mikroorganizmų, augalų ar mineralų, atomų ar ląstelių, kurios suteikia formą visoms būtybėms. Taip Aš dar kartą atkreipiu jūsų dėmesį į visko, ką Aš sukūriau, tobulumą – nuo materialių būtybių iki dvasių, kurios jau pasiekė tobulumą. Tai yra mano darbas.

40. Jūs esate mokiniai, kurie jaučiatės maži ir silpni mano visuotinio buvimo akivaizdoje. Bet Aš jums sakau: mažas ir silpnas yra tik jūsų kūnas, tačiau jūsų siela bus stipri, ir ja Aš pasinaudosiu. Jei Tėvas šiandien jus aplankė, kad apdovanotų jus „“, tai įvyko todėl, kad Jis žino, jog jūs Jo nenuvilsite, o Tėvas niekada neklęsta.

41. Jis, kaip Mokytojas, moka iš žmonių minios atrinkti tuos, kuriems tenka įvykdyti sudėtingą misiją. Iš tiesų, sakau jums, daugelis, išgirdę mano šauksmą, atėjo pas mane, kad išklaustų mano mokymus, tačiau tik labai nedaugelis man liko ištikimi ir vykdo savo misiją.

42. Kiek daug iš tų, kuriems Aš suteikiau dovaną, leido užgesti savo tikėjimo ir meilės žibintui, nusisuko nuo Manęs, išsižadėjo Manęs ir netgi tyčiojasi iš mano apreiškimų. Ir juos Aš šiuo metu kviečiu į gelbėjančią arką, ir jiems dar yra laiko, kad per savistabą ir atgailą jie pasiektų atpirkimą. Tačiau tik per ištikimuosius, per tvirtus šį tikslą pasieks ir kiti. Tie, kurie nutolo nuo mano mokymų, tai padarė dėl savo silpnumo prieš pasaulio pagundas ir viliones.

43. Mano tobulumas suteikia jiems dar šiek tiek laiko, ir Aš duodu jiems savo šviesą, kad jie galėtų susimąstyti ir išsigelbėti.

44. Siųskite savo dvasinę maldą į viršų, bet ne už save ar už savuosius, o už visą žmoniją, kuri kenčia ir atstumia mano meilės glostymą. Tačiau jūs sugebate geriau pajusti šią meilę, ir net jei savo kelyje susidursite su dideliais išbandymais, jūs nepražūsitate.

Yra išbandymų, kuriuos jums siunčia mano teisingumas, tačiau didžiąją jų dalį jūs patys susikuriate savo silpnybėmis. Tačiau abiem atvejais mano meilė jus stiprina ir padeda, kad pasiektumėte kelio pabaigą.

45. Šiuo metu susivienykite su savo Tėvu, budėkite ir melskitės už žmoniją.

46. Noriu, kad būtumėte kaip žvaigždė danguje ir kad iš ten siųstumėte šviesos, meilės, atleidimo ir gailestingumo spindulius visoms žemės tautoms. Aš jus laiminu, o mokiniai.

47. Net jūsų dvasinė siela negali suvokti savo pačios jėgos, taip pat kaip ir broliškos apkabinimo, kuriuo apglėbėte žmoniją. Bet Aš tai gerai žinau, ir todėl sakau tau, tauta, kad visada turėtum taip melstis, nes tai yra viena iš aukščiausių jūsų dvasios misijų. Tačiau jei jūsų lūpos negali suteikti

paguodos, o jūs savo rankomis negalite pasiekti ligonių, kad juos „pateptumėte“, tegu jūsų malda tampa jūsų sielos sparnais, nešančiais ją į tolimiausius kampelius, kad jiems perduotų mano taikos ir meilės žinią. Kadangi jūs budėjote ir meldėtės už žmoniją, Aš budėsiu už jus, įsiskverbsiu į jūsų širdį, ir jei joje aptiksiu kančias, vargus, paguosiu ją ir paliksiu jai dovaną, o ta dovana bus to, ko šiuo metu prašote iš Manęs, išsipildymas. Bet turite būti kantrūs. Neišbandykite Manęs, nespaudžiokite Manęs.

48. Nors jums ir nebūtina manęs prašyti, aš vis dėlto jums tai leidžiu, nes jūs vis dar esate maži vaikai, o vargai jus slegia.

49. Ateis laikas, kai jūs nebeturėsite manęs nieko prašyti, bet turėsite ateiti pas mane ir pasakyti: „Tėve, veik manyje pagal savo valią.“

50. Tebūnie palaimintas jūsų gyvenimas, jūsų kelias ir jūsų stalias. Tegul mano ramybė būna su jumis!

Mokymas 303

1. Tauta: Kadangi šiuo mokomuoju žodžiu prasideda paskutiniai mano apreiškimo per žmogiškąjį protą metai, raginu jus savo sąžinės šviesoje atlikti giluminį ir kruopščiausią savianalizę, kad galėtumėte dvasiškai atsakyti, kai paklausiu jūsų: „Ką supratote iš mano veiklos ir kokie yra lemiamais žingsniai, kuriuos žengėte šiuo keliu?“ Jei tada, nors ir susikoncentravę į savo širdies gelmes, negausite aiškaus supratimo apie tai, ką padarėte gerai, taip pat apie tai, ką padarėte blogai, mano žodžiuose rasite tobulą nuosprendį apie savo darbus.

2. Prieš žengdami pirmąjį žingsnį paskutiniais mano apreiškimo metais, būtina sąžinės pagalba atkurti pusiausvyrą. Nes noriu, kad tų metų pabaigoje man atnešumėte paklusnumo, supratimo ir dvasingumo vaisius kaip savo pastangų derlių ir duoklę.

3. 1950-ųjų metai bus kupini įvykių, kurie sukrės pasaulį. Visos jūsų gyvenimo sritys patirs sukrėtimą. Žmonijos dvasinis Dievo garbinimas religijose bus ištiktas nelaimių, stipriosios tautos bus ištiktos nelaimių, mokslas stebėsis didžiais gamtos ženklais, o žmogaus gyvenimas apskritai bus pilnas faktų ir įvykių, kuriuos žmonės vadins keistais ir neįprastais.

4. Jūs žinote, kad visa tai įvyks tam, kad pažymėtų paskutinį mano apreiškimo metų žmonėms matomais ir apčiuopiamais įvykiais, nes jei Aš jiems duotų šio laikotarpio pabaigos ženklus dvasiniu būdu, jie jų nepastebėtų dėl savo abejonių ir materialistinio požiūrio.

5. Visi išbandymai ir įvykiai, kurie 1950 metais sukrės pasaulį, bus palyginimas su tuo, kas įvyko Jeruzalėje Antrojo laikotarpio dieną, kai Jėzus mirė ant kryžiaus.

6. Jei tikrai pasiruošite ir sugebėsite stebėti, kas vyksta šiais metais, suprasite tamsą, tas niūrias jėgas, kurios įsiveržia į pasaulį – audras, kurios plaks tautas ir institucijas, taip pat tą akimirką, kai žmonija dvasiškai pajus mano buvimą ir intuityviai išvys Trečiojo laikotarpio šviesą. Kokia bus ta akimirka? , paskutinė mano apreiškimo akimirka – ta, kai dvasiškai perplėšis šventyklos uždanga, kaip tai įvyko Jeruzalėje, ir tada žmonija pamatys mano Šviesą bei suvoks tiesą.

7. Nebijok, tauta, nes mano gailestingumas tave apgaubs, o tavo malda ir užduočių vykdymas bus tarsi šarvai, saugantys tave nelaimėse.

Taip pat nebijokite likti vieni, kai mano Žodis tarp jūsų pasibaigs. Nes tikrai sakau jums: nė viena iš mano dovanų, kuriomis papuošiau jūsų esybę, nuo jūsų neatsiskirs. Kas išmoko vadovauti žmonių miniai, tas ir toliau vadovaus širdims. Kas savo protu priėmė mano spindulį, tas turės didžiulių įkvėpimų. Kas buvo Dvasinio pasaulio įrankis ar balso nešėjas, ir toliau bus imlus tam balsui. O kas turėjo žodžio, aiškinimo, gydymo ar

pranašystės dovaną, matys, kaip jo dovanų galia daugės, jei jis tikrai pasiruoš, apsirengdamas dvasingumu ir tikėjimu.

8. Gerai pasiruoškite, kad po mano išvykimo taptumėte stipria tauta ir galėtumėte priimti kiekvieną, kuris pas jus kreipsis, nesijausdami nei per daug neišsilavinę, nei pernelyg nereikšmingi mokslininkų, jų turimų titulų ar tų, kurie jus išbandė, nes mano, kad žino tiesą apie dvasinį pasaulį, akivaizdoje.

9. Jei dabar, mano apreiškimo metu, šios susirinkimų salės buvo pilnos, noriu, kad vėliau jų nebepakaktų. Nes tai parodys tinkamą momentą, kai ši tauta išsiskirstys ir išsisklaidys po pasaulį.

10. Aš žinau, kad savo širdyse man sakote: „Viešpatie, Tavo Žodis, kupinas galios, didybės ir esmės, padarė stebuklą – pritraukė žmonių minias prie šios šviesos. Bet po šio laiko – kas tada padarys stebuklą, pritraukdamas žmonių minias ir karavanus, kaip Tu tai padarei?“

Mokiniai, kodėl esate tokie mažai tikintys žmonės? Argi dovanos, kurias jums patikėjau, nėra tikros? Argi jūs iš arti nematėte stebuklą, kuriuos atlikote jų pagalba? Iš tiesų, sakau jums, ateityje jūs atliksite dar didesnius darbus, kurie bus pakankami, kad įvyktų stebuklas, kuriuo jūs įvykdysite mano aukščiausius vienybės, paklusnumo ir dvasingumo įsakymus.

11. Iš tiesų, sakau jums: tomis akimirkomis, kai mano Žodis skamba per balso nešėją, sudreba ne tik šios tautos siela, bet ir visos būtybės, kurioms Dvasiniame Slėnyje taip pat reikalinga dieviškoji šviesa.

12. Juos pasiekia ne žmogaus žodžio garsas, o mano žinių prasmė ir įkvėpimas. Nes mano balsas yra visuotinis, o jo aidai pasiekia visus pasaulius ir buveines, kuriose gyvena Dievo vaikas.

13. Aš siunčiu į kiekvieną pasaulį savo Šviesos spindulį. Jums šią Šviesą leidau pasiekti žmogiškų žodžių pavidalu, taip pat kaip ji pasiekia kitas buveines per įkvėpimą.

14. To dieviškojo spindulio šviesoje visos dvasios susivienys, iš jo suformuodamos dangaus kopėčias, vedančias į tą pačią vietą – į Dvasinę karalystę, kuri pažadėta jums visiems, kurie esate dvasinės mano dieviškumo dalelės.

15. Ar galite įsivaizduoti visų tų būtybių džiaugsmą, kurios Žemėje buvo su jumis susietos fiziniu ryšiu ir kurios šiandien gyvena už jūsų pasaulio ribų, kai sužinos, kad balsas, kurį jos girdi, yra girdimas ir kai kurių Žemėje? Jie neatsitraukė nuo jūsų, nei pamiršo jus, nei nustojo daryti ką nors tiems, kurie dar kurį laiką pasiliko žemiškajame slėnyje. Jų glamonės ir palaiminimai nuolat yra virš jūsų.

16. Ten gyvena tie, kurie buvo jūsų tėvai, vaikai, broliai ir seserys, sutuoktiniai, draugai ar geradariai. Dvasiniame pasaulyje jie tiesiog yra

jūsų broliai ir seserys, tačiau jų meilė jums yra tokia pati arba dar didesnė, kaip ir jų galia jums padėti bei apsaugoti tapo didesnė.

17. Melskitės už juos, žmonės, ir jūs taip pat neturėtumėte nustoti jų mylėti ir prisiminti, nes jūsų prisiminimai ir maldos yra saldus paguodos šaltinis jų kovose.

Niekada neįsivaizduokite jų kaip sutrikusių ar gyvenančių tamsoje, nes tai būtų tarsi jūs jaustumėtės galintys juos teisti ir skirti jiems bausmę. Jei žmonės čia, žemėje, yra tokie netobuli ir neteisingi, kad teisia savo artimųjų reikalus, – ką tai reiškia, kai kalbama apie bet kurios sielos teismą?

18. Dar kartą sakau jums, kad jūsų pareiga yra tik remti jas savo maldomis ir gerais darbais pasaulyje.

19. Nesiekite, kad jie koku nors materialiu būdu pasireikštų jūsų gyvenime – ar tai būtų įsikūnijimas į žmogaus smegenis, ar kitais būdais, nes tuomet jūs neigtumėte dvasinį gyvenimą, kurio Aš jus mokiau. Taip pat nenustatykite jokios konkrečios metinės dienos, kad juos pasikviestumėte. Atminkite, kad dvasinis pasaulis egzistuoja už žemiškojo laiko ribų, todėl kiekviena akimirka gali būti tinkama priartėti prie jų per dvasinę maldą.

20. Kiek iš tų būtybių, kurias dažnai įsivaizdavote kaip kenčiančias nuo sumaišties, yra būtent tos, kurios stengėsi priartinti jus prie to Šviesos kelio, kurio pačios negalėjo rasti, kol buvo Žemėje! Nebeverkite dėl jų daugiau ašarų ir tikrai nesielgkite, nes jos iškeliaavo į Dvasinį slėnį. Jie iš tikrųjų nemirė, jie tik trumpam pasitraukė prieš tą akimirką, kai *jums* patiems teks išsiskirti. Tačiau taip buvo Mano numatyta, kad jie jums paruoštų kelią. Ar tikrai turite jums sakyti, kad kapinėse jums nėra ko ieškoti ir kad ašaros, kurias liejate prie kapų, yra nežinojimo, materializmo ir apakimo ašaros?

21. Tu, dėl kurių jūs verkia, sielos gyvos. Tačiau jūs atkakliai laikotės nuomonės, kad jos mirusios tame kūne, kuris pasislėpė žemėje. Jūs manote, kad jos prarastos, o jos su meile laukia jūsų, kad liudytų jums tiesą ir gyvenimą. Jūs manote, kad jos yra toli arba bejausmės ir abejingos jūsų kovoms bei kančioms. Tačiau jūs nežinote, kiek akmenų jos pašalina iš jūsų kelio ir nuo kiek pavojų jus apsaugo.

22. Nežinojimas verčia jus elgtis neteisingai ir net žiauriai su savimi bei kitais, nors turite jums pasakyti: kas gali būti nežinojantis, išgirdęs bent vieną iš mano pamokymų?

23. Mano Žodis yra šviesos spindulys, kuris turi apimti jus visus, kad jūs liktumėte suvienyti mano Meilės ugnyje. Jei, išgirdę jį, tikėsite juo ir laikysitės jo, jūs visi, kurie mane mylite ir šlovinate, nuo šios akimirkos liksite suvienyti.

24. Mano Dvasios šviesa jums atskleidė visas dovanas, paslėptas jūsų esybės gelmėse – viską, ką nuo pat savo kilmės nešiojote su savimi, to net neįtardami. Aš jums leidau suprasti, kad dabar atėjo laikas, jog jūs tikrai pažintumėte save, susitiktumėte su savimi ir susipažintumėte su savo palikimu, kad taptumėte didžios Dvasios žmonėmis.

25. Kartkartėmis Aš jums daviau apreiškimus. Pirmiausia tai buvo Įstatymas, vėliau – mano Mokymas, galiausiai – visapusiškas jūsų dvasinės misijos pažinimas.

26. Jūs sakote, kad Aš tris kartus buvau tarp žmonių, tačiau teisinga yra tai, kad Aš visada buvau. Tas Tėvas, kuris Pirmojoje žmonijos epochoje apreiškė savo teisingumo Įstatymą; kuris Antrajame laikmetyje per Jėzų, savo Sūnų, leido savo „Žodžiui“ tapti žmogumi; ir kuris dabar dvasiškai apsiereiškia pasauliui, visais amžiais davė jums tą dieviškąją parabolę, kurios prasmė kalba jums apie jūsų sielos vystymąsi ir leidžia jums suvokti, kad Tas, kuris visais laikais kalbėjo jums, buvo vienas Dievas, viena Dvasia ir vienas Tėvas.

27. Kai Aš jums sakiau, kad turite atsisakyti malonumų, jūs neteisingai išaiškinote mano žodžius ir galiausiai nusprendėte, kad Man labiau patinka matyti jus kenčiančius, o ne džiaugiančius. Kadangi Aš esu jūsų Tėvas – kaip gi galite manyti, kad Aš mieliau matau jus verkiančius nei šypsančius? Kai sakiau jums, kad turite atsisakyti malonumų, turėjau omenyje tik tuos, kurie yra pražūtingi sielai arba žalingi jūsų kūnui. Tačiau sakau, kad turite suteikti sau dvasiai ir širdžiai naudingų malonumų, kurie jums yra pasiekiami.

28. Žmogaus gyvenime esantis išbandymas yra toks sunkus, kad būtina jį palengvinti visais tais dvasiniais ir kūno malonumais, kurie žmogui padaro jo kryžiaus naštą mielesnę ir lengvesnę.

29. Aš laiminu visus tuos, kurie savo namų šilumoje randa didžiausius gyvenimo džiaugsmus ir kurie stengiasi iš tėvų meilės vaikams, vaikų meilės tėvams ir brolių bei seserų tarpusavio meilės padaryti Dievo tarnystę. Nes ta vienybė, ta harmonija ir ta ramybė prilygsta harmonijai, kuri egzistuoja tarp Visuotinio Tėvo ir Jo dvasinės šeimos.

30. Šiuose namuose spinduliuoja sielos šviesa, čia viešpatauja mano Karalystės taika, o kai ištinka kančios, jas lengviau ištverti, o išbandymų akimirkos yra mažiau kartios. Dar labiau nusipelno tie, kurie čia ieško pasitenkinimo suteikdami jį kitiems ir džiaugiasi savo artimųjų sveikais džiaugsmiais. Tai yra džiaugsmo apaštalai, ir jie vykdo didžią misiją.

31. Iš tiesų, sakau jums: jeigu mokėtumėte ieškoti pasitenkinimo ir džiaugsmo akimirų, taip pat išlaikyti vidinės ramybės valandas, turėtumėte jų kiekvieną savo žemiškojo gyvenimo dieną. Tačiau tam

pirmiausia turite pakelti savo sielą, padaryti savo jausmus ir požiūrį į gyvenimą kilnesnius.

32. Ši žinia, kurią Aš jums siunčiu per savo Žodį, yra kupina Šviesos, kuri apšvies jūsų kelią ir suteiks jūsų esybei tobulėjimą, kuris išmokys jus gyventi taikoje ir sveikai mėgautis viskuo, kuo Aš palaiminau jūsų buvimą. Ši žmonija dar turi labai stengtis, kad nugalėtų skausmo šešėlius ir įveiktų savo polinkį į klaidingus malonumus ir apgaulingus pasitenkinimus. Ji turės kovoti su savo religiniu fanatizmu, kuris trukdo jai suvokti tiesą; ji turės kovoti su fatalizmu, verčiančiu ją tikėti, kad viskas eina link galutinio sunaikinimo, nuo kurio niekas negali išsigelbėti, ir ji turės kovoti su savo materializmu, verčiančiu ją ieškoti tik praeinančių malonumų – juslinių malonumų, kurie sielą nugramzdina į ydų, skausmo, nevilties ir tamsos bedugnę.

33. Aš duodu jums savo šviesą, kad paliktumėte šešėlius ir šioje planetoje, kurią pavertėte ašarų slėniu, pagaliau atrastumėte tikruosius sielos ir širdies džiaugsmus, šalia kurių visi kiti malonumai atrodo menki ir nereikšmingi.

34. Šiuo metu aš jums duodu naują mokymą, skirtą visiems žmonėms. Ne visi meldėsi laukdami mano atėjimo, bet skausmas juos laikė budrius ir paruošė priimti mane.

Pasaulis patyrė tai, ką „Izraelio tauta“ jam paliko nuo Antrojo laikotarpio, kad niekas neabejotų Dieviškuoju teisingumu. Argi nežinote, kad dvasiškai vargšams, kurie laukė Viešpaties atėjimo, kad iš Jo gautų vilties ir žinių šviesą, buvo suteiktos pranašystės, dieviškojo mokslo ir dvasinės galios dovanos? Jei paklausite Manęs, kur yra tos sielos, Aš jums pasakysiu, kad jos gyvena gyvenimo pasaulyuose, kuriuose viskas, kas didinga šioje Žemės planetoje, jų akyse yra tarsi paprasčiausias žemės dulkių grūdelis.

Tačiau jei manęs paklausite, kas atsitiko tiems, kurie nepriėmė nieko iš mano Karalystės, nes mano Žodis ir mano pažadai jiems atrodė menki, tai sakau jums, kad jie priklauso tiems, kurie įsikūnija ir reinkarnuojasi iki laikų pabaigos, nes jie troško aukso, pasaulio, kūno ir valdžios. Todėl jiems teisingai ir siekiant jų dvasinio atpirkimo buvo duotas pasaulis su jo menkais turtais ir netikra galia.

35. Kurį laiką juos ištiko dieviškasis teisingumas, tačiau jie nebuvo išvyrę iš išgelbėjimo kelio, vedančio į Tiesos karalystę. Todėl dabar, kai gausiai siunčiu jums savo Dvasios šviesą, Aš uoliai jų ieškosiu, kad paklausčiau, ar jiems skirtas išbandymų laikas jau yra pakankamas, ir kad jiems paaiškintčiau, jog dabar yra Trečiasis Laikas – būtent tas, kuriuo baigiasi laikai, apie kuriuos kalbėjau, kai minėjau teisną žydų tautai.

36. Visi jūs turite susitikimą su Manimi ir turėsite susiburti, kad išgirstumėte Mane, nes jūs visi privalote Mane išgirsti.

37. Viskas bus padėta ant mano teisingumo svarstyklių, kuriose bus pasverti visi dar nepasmerkti darbai. Mano buvimas ir mano galia pasijus kaip niekada anksčiau. Nes po chaoso viskas turi sugrįžti į savo vėžes.

38. Budėkite ir melskitės be perstojo, kad nebūtumėte užklupti netikėtai, o tauta. Tačiau tikrai sakau jums: jei budėsite ir melsitės už pasaulį, atsiras nematomas apsiaustas, kuris jus apsaugos, nes sugebėjote mylėti savo artimus ir jausti jų skausmą kaip savo paties.

39. Kartoju, kad Aš padarysiu savo buvimą, savo galią ir savo teisingumą juntamus. Jei leidau žmogui savo ištvirkime išniekinti viską, kas gyvenime yra šventa, tai Aš nustatysiu ribą jo iškrypimui. Jei leidau jam eiti laisvos valios keliu, įrodysiu jam, kad viskas turi ribą. Jei leidau jam pernelyg patenkinti savo siekį valdžios ir didybės pasaulyje, sustabdysiu jį jo kelyje, kad jis savo darbus įvertintų remdamasis savo sąžine, kad galėtų atsakyti į mano klausimus.

40. Aš leidau, kad skausmas, sunaikinimas ir mirtis pasireikštų jūsų gyvenime, kad jų tokie kartūs vaisiai padėtų jums suvokti, kokią medžio rūšį jūs auginate. Tačiau Aš taip pat pasirūpinsiu, kad skausmas išsisklaidytų, o siela atsigauntų ir atsitokėtų, nes iš to pakils meilės himnas. Buvo pasakyta ir užrašyta, kad ateis ta diena, kai žmonės apsirengs savo sielas baltu pakilimo drabužiu.

41. Tada visi bus išgelbėti, visiems bus atleista, visi bus paguosti. Kur tada bus mirtis, kur amžinas pasmerkimas ir begalinė ugnis?

42. Aš nesukūriau nei mirties, nei pragaro. Nes kai mano Dvasia formavo kūrinijos idėją, Aš jaučiau tik meilę, o iš mano įsčių tryško tik gyvybė. Jei mirtis ir pragaras egzistuotų, jie – būdami laikini – turėtų būti žmogaus kūriniai, o jūs jau žinote, kad niekas, kas žmogiška, nėra amžina.

43. Štai jūsų Mokytojas, išrinktieji žmonės, ir vėl jums rodo kelią. Aš darau jus drąsiais kareiviais, kurie moka kovoti ir ginti mano reikalą.

44. Susivieniję su mano meile, jūs išeisite keliauti po žemės paviršių ir suteiksite gyvenimą „mirusiesiems“, rodydami šį kelią mano Šventosios Dvasios šviesa tiems, kurie nuklydo – tiems, kurie tapo žmonijos naikintojais. Jūs visur nešite šią amžinojo gyvenimo duoną, šį „pieną ir medų“, kuriuo maitinotės.

45. Jūs esate mano išrinktoji tauta, kurios Aš neskirstau pagal odos spalvą ar rasę. Visiems jums Aš paskelbiau šaukimą, kad pažintumėte savo tikrąjį Dievą, kad nebūtumėte užkrėsti pasaulio sumaišties. Jūs esate mano išrinktieji, kuriems palikau paveldėjimą, į kuriuos įdėjau savo dovanas ir

kuriems palikau neįkainojamos vertės brangakmenį, kad žmonija jus pripažintų.

46. Aš išvaliau ir paruošiau jūsų dvasines akis, kad jūs įžengtumėte į Anapus, pamatytumėte mano buvimą ir apie tai liudytumėte žmonių miniai. Aš patikėjau jums savo išmintį – knygą, parašytą auksiniais rašmenimis, kad jūs niekada nenuklystumėte nuo kelio ir kad ja vestumėte žmoniją.

47. Aš jus pavertiau savo pranašais, kad liudytumėte tai, ką Tėvas jums rodo Anapus, ir kad parengtumėte ateities kartas.

48. Šiuo Trečiuoju Laiku Mokytojas kreipėsi į jus ir pakvietė jus prie savo stalo. Vieni atėjo materialiuose kūnuose, kiti – kaip dvasinės būtybės, tačiau jūs visi mėgavotės gyvenimo nektaru.

49. Jūs išgirstate mano žodį ir sakote: „Viešpats ateina iš Dangaus aukštybių.“ Į tai Aš jums atsakau: jei „Dangaus aukštybėmis“ turite omenyje Tyrybę, Tobulumą, Amžinybę ir Išmintį, tuomet esate teisūs. Tačiau jei „dangaus aukštumomis“ turite omenyje materialią vietą, esančią virš jūsų begalybėje, tuomet esate suklydę. Nes Aš esu visur ir visame kame, Aš esu visur esantis, o mano Dvasia užpildo ir apima viską.

50. Kai sakote, kad Aš „nusileidžiu“, sakote teisingai, nes Aš nusileidžiu iš Tobulumo į Netobulumą, kai apsireiškiu tarp jūsų. Juk Aš netgi įgaunu žmogiškąją formą ir materializuojusi, kad taptų juntamas jums, kurie esate žmonės.

51. Ši tauta, kuri dabar klausosi mano žodžio, netrukus supras, ką Aš jums šiuo metu mokau, ir bus pasirengusi perduoti mano žinią kitiems.

52. Šiuo metu Aš priimu šias žmonių minias čia visos žmonijos vardu, ir kai kalbu apie žmoniją, turiu omenyje ne tik dabarties žmones, bet ir visas kartas, kurios per šešis dvasinius laikotarpius gyveno Žemėje. Žinios, kurias Aš jums atnešiau per šiuos šešis laikotarpius, yra būtent tai, ką Aš simbolizavau pavadinimu „antspaudas“, iš kurių – kaip jūs jau žinote – dar vienas turi būti atplėštas, kad jums atsiskleistų visų kitų prasmė ar reikšmė – ta aukšta sielos gyvenimo, tobulėjimo ir tobulėjimo reikšmė.

53. Kaip išminties šaltinis, kaip neišsenkantis žinių šaltinis, Aš paliksiu žmonijai šio Žodžio palikimą, kuriame ji atras aukščiausią Dieviškojo, Dvasinio ir Amžinojo džiaugsmą.

54. Sėkla jau pradėjo plisti po žemę. Tačiau kai sėkla sudygs, Aš atsiųsiu vandenį, kuris padarys Dvasios laukus derlingus. Tada jūs pamatysite, kaip žmonijos širdyse prąžys dvasinimas.

55. Šiandien naujokų skaičius yra nedidelis, o mokinių – dar mažesnis. Tačiau jų skaičius daugės, jie išsiskirstys po visas Žemės vietas ir kraštus ir liudys, kad žmonėms atėjo laikas, vadinamas „Šeštuoju antspaudu“, nes tai

yra šeštasis žmogaus dvasinis etapas Žemėje, ir kuris be to vadinamas „Trečiuoju laikotarpiu“, nes tai yra trečiasis mano Dvasios bendravimas su žmogaus Dvasia – laikas, kuriuo Elisas jus suvedė iš įvairių kelių.

Aš vėl jus pasiunčiau į šį pasaulį, kad, vykdydami savo sudėtingą misiją, galėtumėte tobulėti. Mano mokymas jus ruošia, kad taptumėte dvasiniai.

56. Aš kalbu su jumis ir kaip Draugas, kad jūs nebesijustumėte vieniši šio pasaulio išbandymuose, kad savo širdyse turėtumėte tikėjimą ir pasitikėjimą savo Dievu, kuris apsireiškia ir kalba su jumis per žmogiškąjį protą.

Jei manęs nejaučiate, tai todėl, kad nesiruošėte. Tačiau jei paruošite savo širdis ir pakelsite savo sielas į mane, pajusite mane ir pamatysite mane savo dvasios akimis.

57. Šiuo metu Aš kalbėjau jums, kad priminčiau jums Įstatymą ir kad jūs jį vykdytumėte. Aš leidau, kad Dvasinis pasaulis gyventų kartu su jumis, kad jis jums patartų, padėtų ir apsaugotų jus. Šios dvasinės būtybės kovoja ir veikia su Tėvo meile savo dvasioje.

58. Žodis, kurį Aš jums nešu, yra paprastas ir aiškus, kad jūs visi mane suprastumėte, kad jūs visi būtumėte apšviesti mano Šventosios Dvasios šviesa. Noriu, kad, kai jūs nebegirdėsite manęs per šiuos protinius organus, jūs, kaip mano mokiniai, būtumėte pasirengę išeiti ir savo žodžiais bei geru pavyzdžiu liudyti mano buvimą.

59. Žmonės ateis pas jus paklausti, koks yra mokymas, kas yra ta dvasinė puota, kurią jūsų Mokytojas jums patikėjo žmonijos labui. Tačiau jūs turite jiems parodyti prasmę ir meilę, glūdintį mano žodyje.

60. Tiesa visais laikais nugalės. Aš duodu jums tiesos žodžius, kad jais nusausintumėte savo artimųjų ašaras.

Šiuo metu, kai turite tikėjimo išpažinimo laisvę, neleiskite, kad melas jus pavergtų. Šiuo metu Aš vėl mokau jus per savo meilę, ir mano rankoje jūs nerastumėte botago, kuriuo jus priversčiau tikėti Manimi. Nes jei taip būtų, Aš nebebūčiau jūsų Tėvas ir jūsų Dievas.

61. Ieškokite mano dieviškosios šlovės, mokykitės atleisti. Aš patikėjau jums dovanas, kad jūs jomis gerai pasinaudotumėte ir taptumėte mano geraisiais mokiniais, kurie žmonijai suteikia kryptį. Elisas ir mano Dvasinis pasaulis yra su jumis, kad jūsų kryžius nebūtų per sunkus.

62. Palaiminti tikintieji, kurie atveria savo širdis šiai žinia, ir palaiminti geros valios žmonės, kurie laikosi mano mokymų, nes jie taps Šviesos ir Taikos vaikais.

Tebūnie su jumis mano taika!

Mokymas 304

1. Palaiminti tie, kurie ateina pas Mane, nes jie surado kelią. Palaiminti tie, kurie mano Žodžio pagalba ieško orientacijos. Aš esu Kelias, o jūs esate tie, kurie juo einate ir šiuo keliu pasieksite kalno viršūnę. Iš šios aukštumos jūs apžvelgsite viską, ką jūsų siela nuėjo savo vystymosi metu.

2. Kiekviena kliūtis ar kiekvienas akmuo, su kuriuo susidursite, bus išbandymas, kuris, jei jį išlaikysite, suteiks jums nuopelnų.

3. Kas gali tvirtinti, kad suprato gamtos paslaptis, kad įsiskverbė į anapusinį pasaulį, į to, ko nematoma ir negirdima, paslaptį – kad įsiskverbė į dieviškąjį slėpinį ir žino jo nutarimus? Kas sugebėjo pažinti save taip, kad galėtų suderinti savo veiksmus su savo dvasine ir materialia prigimtimi?

4. Jūs vis dar esate silpni tvariniai, klajojantys be tikslo. Nes nors turimos žinios jus paruošė tarnauti žmonijai, jūs neišvystėte savo dvasinių gabumų ir vis dar nesate pakankamai dvasingi, kad galėtumėte gyventi harmonijoje su Manimi ir su savimi. Jei negalėsite pažinti savęs, negalėsite pažinti ir kitų, nei juos tobulai vesti. Kaip norite būti žmonių vadovais, jei pirmiau neišmokote nukreipti savo žingsnių tiesos keliu?

5. Kai Aš taip kalbu tau, Izraelio tauta, tai darau ne todėl, kad Mokytojas menkai vertina jūsų darbą mano kūrinyje. Tai darau tam, kad jūs suprastumėte, jog jūsų žingsniai link dvasinio tobulėjimo neturi ribų – kad kiekvienu žingsniu į priekį jūs įgysite daugiau šviesos, kad suvoktumėte mano kūrinii būdingą didybę.

6. Aš apdovanojau žmogų protu, kuris leidžia jam tyrinėti gamtos sandarą ir jos apraiškas, ir leidau jam pažvelgti į dalį visatos bei pajusti dvasinio gyvenimo apraiškas. Nes mano mokymas nesustabdo sielų, nei stabdo žmogaus vystymąsi – priešingai, jis jį išlaisvina ir apšviečia, kad jis tyrinėtų, mąstytų, ieškotų ir stengtųsi. Tačiau tai, ką žmogus laiko savo intelektualinių tyrinėjimų viršūne, yra vos tik pradžia!

7. Viskas buvo paruošta sielos tobulėjimui. Pasiruoškite, kad rytojaus žmoniją mokytumėte, kaip susijungti su Manimi iš dvasios į dvasią. Šiandieninis pasaulis dėl skirtingų pasaulėžiūrų yra pasinėręs į sumaištį, ir tik mano Šventosios Dvasios šviesa gali jį apšviesti, kad, priimdamas mano įkvėpimą, jis atskleistų tyrus idealus, galinčius jį sudvasinti, kad galėtų gyventi taikoje.

8. Mano Dvasinis mokymas vienija žmones tikrame supratime ir dvasinių vertybių suvokime. Aš esu vienybės centras, įkvėpimo šaltinis jų sielos tobulėjimui.

9. Turite ateiti pas Mane su savo kančiomis, džiaugsmais ir problemomis. Vietoj jūsų skausmo Aš duosiu jums džiaugsmą jaustis kilniais ir Man vertais – galimybę ištaisyti savo klaidas.

10. Kiekvienas žmogus bus apvalytas mano Šventosios Dvasios šviesa, kuri įkvėps jį mylėti savo artimus. Tokiu būdu pasaulyje įsitvirtins taika, ir visi susivienys į vieną jėgą, veiksmą ir nuostatą, o tai, ko nepavyko pasiekti nė vieni religijai, pasieks Dievo įkvėpimas, kurį priims žmonės. Todėl šiuo Trečiuoju Laiku Aš visiems suteikiu vienodą galimybę pasiekti Mane. Mano Dvasinis Mokymas nesukelia nesutarimų.

11. Jei dabar, o žmonija, tavo ausys Manęs negirdi, o tavo akys uždengtos tamsiu raiščiu, vis dėlto ateis diena, kai pamatysi Šventosios Dvasios šviesą ir išgirsi mano Žodį kaip dievišką muziką.

12. Izraeli, suvok, kad visi tavo artimieji yra verti gauti tas malonės dovanas, kurias jūs gavote. Ištiesk ranką tam, kurį matote sutrikusį, nes juk žinote, kad visi turite pasiekti tą patį tikslą.

Aš jums suteikiau galimybę išgirsti mano Žodį per žmogiškąją protą. Tačiau daugelis jūsų artimųjų neigs šio apreiškimo tiesą ir taip pat neigs, kad šiuo metu Aš vėl jums išlyginau kelią, kad Aš išlieju savo malonę tarp jūsų ir kad mano Visuotinis Spindulys poilsioja ant balso nešėjo, parengto mano dieviškojo gailėstingumo. Jie nesugebės suvokti, kaip mano Dieviškumas gali apsireikšti per netobulą tvarinį, kurio protu Aš jums save atskleidžiu. Vietoj to jie toliau ieškos manęs savo senuose kulto veiksmuose ir religinių bendruomenių apeigose, apčiuopiamose formose. Argi visagaliam Dievui sunku apsireikšti per žmogiškąją protą? Argi norite tikėti Manimi tik per atvaizdus ir ritualinius kulto veiksmus?

13. Jei tikite Manimi kaip Visagaliu, kaip Kūrėju, kaip visuotine autoritete, daranti įtaką viskam – jei tikite, kad Aš esu visoje savo kūrinijoje, tuomet negalite abejoti, kad Aš paruošiau savo išrinktųjų protinius sugebėjimus, kad galėčiau apsireikšti per juos.

14. Aš apsireiškiu ore, kurį kvėpuojate, begalinėje visatos erdvėje, kurioje egzistuoja pasauliai – saulėje, siunčiančioje savo spindulius į jūsų planetą – matomame ir jums nematomame.

15. Išrinktieji, nepradėkite savo darbo teisdami ar kritikuodami kitus. Ištieskite ranką ir paimkite už rankos savo artimus, kurie įvairiais būdais ieško Manęs. Kalbėkite su jais, kad jie gautų tą žinią, kurią turite. Tačiau noriai išklausykite jų mintis, kad ir jūs gautumėte kokią nors orientaciją. Nes niekas nėra savarankiškas, jūs visi reikalingi mano išminties ir savo artimųjų išminties.

16. Kaip spiritualistai, turite užmegzti meilės kupinus santykius su savo artimaisiais, nesvarbu, kokiai religinei bendruomenei jie priklauso. Tokiu būdu liudysite, kad buvote paruošti Mano. Tada jūsų kilnūs poelgiai pasieks visas širdis, ir jus supras visi, kurie apie tai mąsto be savanaudiškumo.

17. Mano tauta, dvasinis gyvenimas neturi akivaizdžių formų, jam nereikia šių išraiškų, šių apeigų. Kol jūsų veiksmuose atsispindi nesuprantama, paslaptinga, jūs negalite būti tikrais dvasininkais. Išorinė išraiška, forma, daiktai, kurių jums reikėjo, kad padarytumėte įspūdį, buvo pašalinti. Nes mano Žodis turi pakankamai jėgos, kad jūs mane atpažintumėte ir pakiltumėte iki tobulumo.

18. Po 1950 metų tikrasis spiritualistas bus supratęs pamokymą, kurį Aš jums daviau, ir jį praktikuos turėdamas vienintelį tikslą – perduoti mano gailėstingumą ten, kur jo reikia.

19. Rytoj žmonės galės geriau suprasti šį žodį, kurį išgirdo tik labai nedaugelis, ir jis bus plačiai suprastas.

20. Nėra svarbu, kad pasibaigus 1950-iesiems metams mano žodis nebus suprastas visų. Ta nedidelė sėkla, kuri išliks, bus pakankama, kad vaisius subręstų ateityje.

21. Mylimi mokiniai, jūs esate kaip žvaigždė, kaip švyturys begalinėje jūroje. Stenkitės išsaugoti savo drabužį, apvalykite savo širdį ir paverskite ją šventove, kurioje šeštojo žvakidės deglas dieną ir naktį apšviečia kiekvieną sielą.

22. Būkite tokie kaip Aš – nuolankūs ir iš širdies švelnūs. Mylėkite vieni kitus, atleiskite vieni kitiems. Būkite kaip kristalai skaidraus vandens upė. Neškite savo rankose vienintelį vaisių. Pateikite vienos knygos mokymą kaip gelbėjimo valtį žmonijai.

23. Ateikite pas Mane, Aš jūsų laikiu. Kas prašo, tam bus duota; kas ieško, tas suras; ir kas beldžiasi į šias duris, tam bus atidaryta. Aš jus apdorsiu kaip uolienas savo Žodžio kalnu ir apipilsiu Šventosios Dvasios šviesa.

24. O mylimieji mokiniai! Atsisukite nuo pasaulio pagundų, nes Aš jus paruošiau, kad rytoj būtumėte tokie kaip jūsų Mokytojas.

25. Paskutinę mano apreiškimo tarp jūsų per žmogiškąjį protą dieną net „akmenys“ verks. Tačiau Aš visiems leisiu pajusti mano taikos bučinį, kiekvieną prispaudžiu prie savo krūtinės. O po to, kai pamatysiu, kad esate paruošti, iš „debesies“ jums pasakysiu: „Štai dykuma, pereikite ją ir atneškite pasauliui tai, ką Aš jums daviau.“

26. O mokiniai! Aš kalbu jums apie rytojų ir drąsinu jus, kad mano atsisveikinimo akimirka jūs neverktumėte iš skausmo. Nes Aš nenoriu, kad po to jūs liūdėtumėte – noriu matyti jus mokačius, dalijančius kristalinio šaltinio vandenį ir nešančius žmonijai gausybę vaisių.

27. Liudykite kaip mano pranašai, skelbkite, kad Aš esu jumyse kaip Šventoji Dvasia. Jūs manęs daugiau negirdėsite per balso nešėjus, tačiau dvasiškai ir toliau amžinai gausite mano mokymą. Kai susidvasinsite, būsite

kupini džiaugsmo, nes jausite Mane, gausite įkvėpimą ir visuose savo išbandymuose patirsite, kad Aš esu su jumis. Girdėsite Mano balsą iš dvasios į dvasią, kuris drąsins jus žengti pirmyn savo kovoje, ir jausitės sustiprinti, nes Aš būsiu su visais Savo vaikais.

28. Šiandien Aš apsireiškiu tarp jūsų kaip Tėvas, kaip Sūnus ir kaip Šventoji Dvasia ir esu su jumis savo esme, buvimu ir galia.

29. Priartėkite, jūs, minios, sudarančios dalį mano Izraelio tautos. Priartėkite prie Manęs, jūs, moterys, kurios žemėje esate motinos, panašios į Mariją. Priartėkite prie Manęs, jūs, mergaitės, jūs, jaunuoliai, jūs, vaikai ir jūs, suaugusieji, nes Aš jus priimu ir suteikiu jums savo taikos bučinį.

30. Leiskite savo sielai ateiti pas Mane, nes Aš esu Tas, kuris gali jai duoti tai, ko jai reikia. Aš esu Davėjas, kuris išlieja savo malonę ant įsikūnijusių ir neįsikūnijusių sielų.

31. Išrinktoji Izraelio tauta, jūs jau nebėra maži vaikai, nes šiuo dvasiniu keliu vis labiau tobulėjote ir per savo įvairias reinkarnacijas įgijote daug žinių. Dabar, šiuo Trečiuoju laikotarpiu, jūs esate Dieviškojo Mokytojo mokiniai, kurie mokosi pamokų, kurias Aš jums daviau dieną iš dienos, kad būtumėte didingi dvasia, pažinėjai to, kas nežinoma žmonijai.

„Izraelis“ ateinančiais laikais bus didis dėl savo žinių, dėl savo supratimo apie mano darbą, dėl savo vienybės, dėl savo kovos, dėl savo paklusnumo, dėl meilės mano dieviškumui ir savo artimui. Nes jei mano tauta neturės šio dvasingumo, pasaulis mano darbą laikys tik dar viena mokymo forma žemėje.

32. Visa tai įvyks, jei mano tauta nepasirengs pati, jei nesupras manęs, jei nesidvasins. Todėl sakau jums: dabar yra laikas, kai turite atsinaujinti ir dvasiškai pakilti, praktikuodami mano mokymą.

33. Tačiau Aš šiuo Trečiuoju Laiku neatėjau veltui, kad apsireikščiau savo Šventosios Dvasios šviesa. Juk jūs esate pirmieji, kuriuos Aš apvaliau ir išlaisvinau nuo dėmių, kuriuos Aš sustiprinau ir mokiau, kad būtumėte pasirengę įvykdyti savo sudėtingą misiją, kad pakiltumėte kaip apaštalai, kaip vyresnieji žmonijos broliai ir seserys, kad žmonijai būtumėte kaip žvaigždės danguje, ir jūsų artimieji tokiu būdu galėtų atpažinti pranašysčių, kurias daviau Aš ir praeities laikų pasiuntiniai, išsipildymą.

„Izraeli“, tu įgysi svarbą tarp tautų, tarp valstybių, kad ir jos galėtų maitintis amžinojo gyvenimo duona.

34. Aš darau jus atvira knyga, kurioje yra pranašystė, mano mokymai, dieviškasis apreiškimas ir liudijimas apie mano buvimą. Ši knyga atsivers tam, kuris ieško šių žinių. Jūs atsakysite į daugelį klausimų šviesa ir tiesa.

Jūs nebūsitate apsimetėliai, ginsite mano darbą ir neleisite pasauliui jo išniekinti.

35. Šis mokymas skirtas ne tik jums. Nes kai būsite pasirengę pagal savo Mokytojo pavyzdį, turėsite iškelti, kad savo žodžiais ir darbais liudytumėte apie Mane „“. Aš atvesiu pas jus filosofus ir mokslininkus, kurie savo žiniomis laikė save didžiais. Tačiau neturėtumėte jų bijoti dėl jų mokslo, nes palyginti su mano Išmintimi jie yra labai maži.

36. Kol žmonių protas nebus išlaisvintas nuo visų užtemimų ir neatsikratys visos tamsos, kurią slepia savyje, jis negalės Manęs suprasti, taip pat negalės pripažinti nei Mano pasiuntinių, nei Mano apaštalų, nei tų, kurie ateityje pasirodys kaip Mokytojai.

37. Pamažtyk, Izraelio tauta, ir išsilaisvink iš bet kokio fanatizmo, iš bet kokio materializmo tuštybės, kad galėtum tobulai įvykdyti savo misiją.

38. Jei mano tauta neišsirengs į kelionę ir nesistengs, kaip to noriu Aš, jos išbandymai bus labai dideli, kad ji suvoktų savo klaidas, ir jie bus tokie stiprūs, kiek atitinka jos jėgas, kad ji išmoktų atpažinti ir suprasti, kas yra jos pareiga.

39. Į kiekvieno iš jūsų kūną Aš įdėjau šviesos atomą, kuris yra mano Dvasios dalis, ir visos šios dalelės, kai ateis laikas, turi sugrįžti į mano glėbį. Sielos, įsikūnijusios likusioje žmonijoje, yra tokios pačios kaip jūsų, ir tarp jų yra būtybių, kurios taip pat ieško Manęs. Jos taip pat moka pakilti pas Mane, kad paklaustų Manęs.

Kiti kreipiasi į Mane, norėdami paklausti, kodėl žmonija patiria šį sukrėtimą, ir sako Man: „Tėve, kodėl Tu mūsų neišklausai? Kodėl nejaučiame Tavo jėgos, kad nepaslystume? Argi mes nesame Tavo vaikai?“ Taip sielos šaukiasi Manęs, tačiau jos nežino, kad šiuo metu jos apsivalo – jos nežino, kad gyvena Trečiajame Laike – jos nežino, kad yra prisikėlimo laikas tiek įsikūnijusiems, tiek neįsikūnijusiems.

Žmonės didžiavosi tuo, kas priklauso šiam pasauliui, jie persipildė išdidumu ir neleido savo sieloms pakilti pas Mane.

40. Šiuo metu mano valia yra, kad visi ateitų pas Mane, kad ieškotų Manęs Dvasiniame pasaulyje, kur jie suras savo Tėvą.

41. Šiuo metu, Izraeli, tu turi užsitarnauti nuopelną ir savo pavyzdžiu mokyti žmones gyventi bendrystėje su Manimi.

42. Aš kalbu apie jūsų klaidas tik todėl, kad Man nieko nėra paslėpta ir būtina, kad jūs atsinaujintumėte, kad prieš Mane būtumėte tyri indai. Aš jums perdaviau savo Žodį, ir jame yra mano jėga, kad jūs įveiktumėte visus gundymus ir išbandymus. Aš jus apšvietiau, kad suprastumėte tai, kas susiję su jūsų siela, ir tai, kas priklauso jūsų žmogiškajam gyvenimui. Taip galėsite laikytis dieviškųjų įsakymų, nes esate mano mokiniai, kuriuos aš

mokau, kad jūsų siela vis labiau tobulėtų ir jūs nebesugriūtumėte po materializmo naštos, po įprastinių kulto apeigų, kurias įvedėte į mano darbą. Jūs nebegalite leisti, kad jus stabdytų nereikalingi dalykai, nes turite jėgų ir reikiamų žinių, kad įveiktumėte visas kliūtis. Turite nepertraukiamai žengti į priekį.

43. Kuo labiau pasieksite tyrumą ir nematerialumą, tuo jūsų Dievo garbinimas taps dvasinesnis, o jūsų kulto veiksmai mano darbe – paprastesni. Juk mano darbe elgėtės pagal savo valią, nesilaikėte dvasinio požiūrio, neparuošėte savo širdies, kad pakeltumėte savo maldą, ir man aukojote tik žodžiais užrašytas maldas, taip elgdamiesi kaip ir jūsų artimieji. Juk jūsų apeigos, jūsų garbinimo būdas, jūsų tradicijos buvo tokios pačios, kokias žmonės demonstruoja žmonijai. Kuo gi tada jūs skyrėtės? Kas jus padarė kitokius nei kiti? Niekuo, Izraeli, nes jūs materializavote mano Žodį, ir tą patį padarėte su mano Dvasiniu pasauliu. Jūsų kulto veiksmai tapo tokie patys, kaip ir žmonijos, susieti su juslėmis, jūsų simboliai buvo tokie patys, ir jūs taip pat parodėte jų nesutarimus ir godumą mano darbe.

44. Kaip gi žmonija galėjo jumis tikėti? Kaip ji galėjo mane atpažinti iš jūsų elgesio, jei jūs rodėte tokį patį vaizdą kaip ir jūsų bendrapiliečiai?

Kai Tėvas pamatė, kad jūsų gyvenimas buvo labai lėtas ir labai susietas su juslėmis, Jis nebeturėjo jums kantrybės, todėl Jis įsakė, kad susivienytumėte ir susirinktumėte, kad galėtų jus nustebinti savo baigiamuoju žodžiu. Ir be jokių nuolaidų Jis įsakė jums atsikratyti bet kokio materializmo, išvalyti savo kulto apeigas, nes jos buvo labiau juslinės nei dvasinės. Tačiau mano darbas yra dvasinis, mano darbo tikslas – pakelti sielą, atnaujinti jus jūsų žmogiškajame gyvenime, kad „kūnas“ ir siela gyventų aukštesnį gyvenimą. Mano valia nebeįautų, kad mano tauta nugrimztų į bedugnę ir ten vykdytų mano darbą.

45. Todėl, kai Izraelis gavo mano įsakymus, dėl jo materializmo jame kilo sumaištis. Kiti gi šį įsakymą vykdė su pagarba ir paklusnumu, nes jų sielos suvokė, kad atėjo naujo Izraelio atgimimo valanda, kad Tėvas jį išplėšė iš rutinos ir senų papročių, ir Jam dėkojo.

46. Visos šios išbandymų bangos tave sukrėtė, tauta, nes buvai pripratusi prie rutinos. Juk savo protu ir siela trukdėte savo dvasiniam tobulėjimui, užsiimdami klaidingais kulto veiksmais.

47. Dabar tu žinai, tauta, kad jei nesilaikysi mano duotų nurodymų, kad įvykdytum savo pareigą, tau nebus jokios naudos iš to, kad mane išgirdai. Nes mano valia yra tokia, kad, gavę mano Žodį, jūs jį įgyvendintumėte, nes artėja mano apreiškimo pabaiga per žmogiškąjį protą – 1950-ieji metai, nuo kurių jūs nebebusite girdėti nei mano Dvasinio pasaulio.

48. Nenoriu, kad dėl to jūsų sielos jaustų skausmą, nes Aš jus paruošiau, kad būtumėte stiprios sielos, kad rytoj būtumėte kaip medžiai, teikiantys pavėsį keliautojui, kurį išvargino ir išsekino deganti saulė. Taip pat nenoriu, kad mano atsisveikinimo akimirka sukeltumėte mano Dvasiai tokį skausmą, kokį man sukėlėte Antrajame laikotarpyje. Nenoriu, kad dar kartą uždėtumėte ant mano pečių savo nuodėmių, nepaklusnumo ir nesėkmių kryžių. Noriu Izraelyje matyti paklusnumą, pareigų vykdymą, atsinaujinimą, dvasingumą, jūsų pakilimą, kad galėtumėte bendrauti su manimi iš Dvasios į Dvasią.

49. Izraeli, dabar jau ne laikas miegoti, tu turi visiškai pabusti, kad galėtum pasišvęsti užduočiai pažadinti žmoniją. Nes nors mano Šviesa apšviečia kiekvieną protą, aš matau savo vaikus apatiškus, matau savo įstatymą dulkėtose knygosė. Tu gi, išrinktoji tauta, turi vesti žmones ir „budėti“ už juos.

50. Tu turi be fanatizmo kalbėti pasauliui apie Dvasios mokymą.

51. Praktikuokite bendravimą iš Dvasios į Dvasią, kurį turite tobulinti kasdien. Nes mano valia yra, kad jūs ir žmonija bendrautumėte su Manimi. Per šį ryšį gausite mano įkvėpimus, mano užduotis, o Aš priimsiu jūsų sielą, išgirsiu jūsų maldą ir leisiu, kad jūsų dvasinės rankos mane apkabintų.

52. Kai išmoksite su Manimi susisiekti iš dvasios į dvasią, jūsų dovanos atsiskleis, o jūsų religinėje praktikoje šios dovanos pražys šlovėje ir dvasingume. Tada jūs ieškosite Manęs dvasiniame pasaulyje, ir jūsų garbinimas bus tobulas.

53. Šis apreiškimas per žmogiškąjį protą tarp jūsų daugiau nebus. Aš nenoriu, kad po mano išvykimo jaustumėte apleistumą, nei kad mirtis jus užkluptų netikėtai, nei kad tarp jūsų būtų silpnumo. Nes po 1950 metų jūs pasiruošite ir ieškosite Manęs iš dvasios į dvasią, gyvensite harmonijoje ir mano taikoje. Tada jūs atsigausite prarastą laiką ir pasieksite tokį dvasinio tobulumo lygį, kuris leis jums priartėti prie Mano Karalystės dar gyvendami šioje planetoje, ir įrodysite pasauliui, kad jums nereikia jokių apeigų, ceremonijų ar materialių simbolių, kad galėtumėte Man rodyti savo pagarbą — kad jūsų garbinimo būdas yra kilnus ir dvasinis, o jūsų tikėjimas – deglas, skleidžiantis šviesą žmonių gyvenimo keliuose, širdyse ir sielose.

54. Mano apreiškimo laikas buvo pakankamas, kad pasiektumėte tą dvasinio tobulėjimo lygį, kuris jus nuves prie jūsų sielos atsinaujinimo ir pakilimo.

55. Šiuo metu aš padedu jums įkopti į kalną. Aš vedu jus už rankos link šio tikslo ir leidau, kad mano Dvasinis pasaulis taip pat jums padėtų, kad jis sustiprintų jūsų tikėjimą, kad pasirūpintų, jog jūsų žingsniai būtų tvirti, kad vykdydami savo užduotį nebeturėtumėte jokių abejonių, kad niekas

daugiau nesustabdytų jūsų kelyje, kuriuoėjote tiek daug metų ir šimtmečių. Jums keliaujant per dykumą, Aš pasirūpinau viskuo, kas būtina jūsų pragyvenimui, todėl dabar esate labai arti Manęs.

56. Artėja momentas, kai Aš baigsiu savo apreiškimą per žmogiškąjį protą, ir tada jūs turėsite iškelti, kad tęstumėte savo kelionę. Nes čia, žemėje, nėra jūsų tikslo, taip pat nėra jums poilsio. Noriu, kad būtumėte pakankamai pasirengę kovai, kuri jūsų laukia, tada, pasinaudodami dovanomis, kurias jums suteikiau, būsite Mokytojai, mano apaštalai ir mano liudytojai. Noriu, kad būtumėte tarsi didžiulis deglas, nešantis mano šviesą įvairioms tautoms, sudarančioms šią žmoniją.

57. Jūs esate su Manimi ir mėgaujatės Mano ramybe, klausotės Mano pamokymų, kad pasirengtumėte. Tačiau nepamirškite savo artimų, pasaulio, kuris yra chaose ir geria labai kartų taurę – nepamirškite sumaišties, kuri vyrauja šiame pasaulyje. Nenoriu matyti jūsų abejingų, nes pasaulio skausmo šauksmas turi pasiekti ir jus.

58. Jūs esate labiausiai atsakingi prieš Mane, nes jums Aš daviau savo Žodį per žmogiškąjį protą. Noriu, kad jūsų veiksmai mano darbe taptų tobulesni ir dvasinesni, nes nebetoli ta diena, kai jūs nešite mano mokymą visur, kur jus paruoš Elisas ir mano Dvasinis pasaulis. Nes mano Karalystė laukia visų, ir jūs visi turite ateiti pas mane savo nuopelnais ir sielos nuolankumu.

59. Jūs dažnai iš visos širdies man sakėte: „Mokytojau, Tėve, kodėl Tu savo darbą, nors jis toks delikatus ir gilus, patikėjai tokiems nuodėmingiems ir jo nevertiems žmonėms? Kodėl Tu šią tokią didelę atsakomybę patikėjai mūsų rankoms? Kodėl, nors matai šią tautą, kurią vadini Izraeliu, tokią nepatyrusią ir neišmaningą, visą savo pasitikėjimą įdėjai į ją? Kodėl Tu išsirinkai mus, kurie patyrėme tiek daug išbandymų, tiek daug apvalymų, tiek daug fanatizmo ir stabmeldystės?

Tačiau Aš sakau jums, mano vaikai: būtent todėl, kad esate tauta, kuri labai apsivalė ir per savo išbandymus atpažino Mane. Nes išbandymai priartino jus prie Manęs, ir taip Aš pristatiau jus kitoms tautoms kaip išrinktą ir palaimintą tautą, kad jos per jūsų tarpininkavimą priimtų ir pažintų Mano darbą savo atsinaujinimui ir dvasingumui.

Tačiau Aš jūsų neišrinkau todėl, kad jums jaučiu didesnę prisirišimą, nei todėl, kad jus myliu labiau nei likusią žmoniją. Ir Aš nepadariau jūsų dovanų ir malonių savininkais todėl, kad Tėvo akyse esate vertingesni. Jei patyrėte savo išgryninimus, tai todėl, kad buvote ir ta tauta, kuri labiausiai nusidėjo, kuri padarė daugiausia klaidų, ir todėl turite atlikti didžiausią atpirkimą.

60. Paklausk savo sąžinės, tauta, ir apmąstyk, ar esi vertas Manęs. Suprask, ar tavo nuopelnai yra pakankamai dideli, kad galėtum atsilaukti prieš Mane. Prisimink savo praeitį ir apmąstyk, ar tai, ką padarei savo kelionėje per šį pasaulį, daro tave vertą to, kad Aš tave pasodinu savo dešinėje.

Pasakyk man, apžvelgęs savo praeitį, ar esi užsitarnavęs teisę turėti mano malonę, mano dovanas, mano gėrybes ir mano įstatymą.

„Ne“, – sako man jūsų širdis, – „Tu jau ne kartą mums sakei, kad esame nedėkinga tauta – tauta, kuri visada Tau nepakluso.“

Tačiau Aš jums sakau: Aš suteikiau jums savo malonę, vedamas didelio troškimo savo Dvasioje, kad vieną dieną taptumėte tyros minties tauta, kad atliktumėte didžius darbus, kad pasiektumėte didelį dvasinį pakilimą.

61. Būtent jūsų anūkai privers tiesos sėklą pražysti. Jūs ją pirmiausia pasėsite savo artimuose, o paskui – tarp žmonių.

62. Izraeli: Po 1950 metų tau viskas pasikeis. Tavo kulto apeigos, tavo žinios bus gilesnės, tavo darbai – dvasinės, tavo mintys ir malda – pakilesnės, ir tu dar labiau susidvasinsi. Nes tada tu jau nebegyvensi materializme.

63. Aš darau jūsų širdis jautrias, kad jūs jaustumėte žmonių skausmą. Kaip šiandien Aš perduodu jums savo Žodį, taip rytoj jūs turėsite būti tie, kurie jį perduos pasauliui. Kadangi žmonija nenorėjo ateiti pas Mane, rytoj jūs turėsite eiti pas ją ir mano vardu atnešti jai meilės žinią, kurią Aš jai palikau kaip palikimą.

64. Didelė bus jūsų kova ir darbas, kurį turėsite atlikti tarp šios žmonijos, kuri neturi tikėjimo, vilties ir Dievo. Nors Aš esu jai arti, ji Manęs nejaukė ir nepastebėjo Mano buvimo. Nes ji nori Mane matyti jusliniu būdu, o kadangi ji nemato Manęs savo dvasios akimis, ji Mane atstumia ir pamiršta. Netrukus ateis akimirka, kai jūs, kaip mano apaštalai, turėsite išeiti ir savo galingu bei dvasiniu balsu pažadinti žmonių minias bei atvesti jas į tikėjimą, į dvasingumą.

65. Šiais laikais ne tik dvylika širdžių, kuriomis Aš pasinaudosiu po 1950 metų, kad liudytų apie Mane. Šiandien tai yra 144 000 išrinktųjų iš mano palaiminto Izraelio tautos, į kuriuos Aš sudėjau visą savo viltį ir pasitikėjimą, kad žmonija per juos pažintų mano darbą.

66. Jūs turite būti stipriausieji tarp žmonių ir įvykdyti savo misiją iki galo. Tačiau jūs visada būsite apsaugoti mano Dvasios. Aš būsiu jūsų gynėjas, o dvasiškai patikėsiu jums savo esmę, savo buvimą ir savo galią – tiek, kiek jūs jaučiate ir praktikujete meilę, dvasinę meilę, kuri atsiskleidžia visoje kūrinijoje.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 305

1. Žmonijos dvasinis gyvenimas suskirstytas į tris epochas arba amžius. Pirmojoje epochoje Aš leidau sau būti atpažintam kaip Tėvas, antrojoje – apsireiškiau kaip Mokytojas, o trečiajame amžiuje Aš leidžiu sau būti jaučiamas kaip Teisėjas.

2. Tai yra trys etapai, kuriuos Aš atskleidžiau žmonėms ir kurių metu jūs turite mane visiškai pažinti. Tačiau nesistenkite ten įžvelgti trijų dievų ar trijų asmenų ten, kur egzistuoja tik viena Dieviškoji Dvasia. Nes šiais laikais jūs esate pajėgūs priimti visko, ką buvote apgaubę paslaptimi ir sudėtingai supainioję iki nesuprantamumo, supaprastinimą.

Ši „šventovė“ išliks, tačiau šis darbas jau daugelį šimtmečių nepažengė į priekį, ir dabar jūs turite jį tęsti, siekdami jį užbaigti, kad galėtumėte jį paaukoti savo Tėvui.

3. Nebūtina, kad visos Žemės tautos dalyvautų šiame paskelbime. Nes Aš pasirūpinsiu, kad mano mokymai per raštus ir knygas pasplistų po visą pasaulį, kaip tai įvyko Antrajame Laike. Tada mano dvasinė žinia taps žinoma, ir geros valios žmonės stengsis jos laikytis.

4. Šioje kukloje ir paprastoje, bet Dieviškosios Šviesos kupinoje knygoje žmonės ras atsakymus į visas savo abejones, atras mokymų papildymus, kurie praeityje buvo atskleisti tik iš dalies, ir ras aiškų bei paprastą būdą išaiškinti viską, kas senuosiuose tekstuose paslėpta simboliais.

5. Kas, gavęs šią dvasinę žinią, įsitikins jos turinio teisingumu ir ims kovoti su savo troškimu patirti juslinius įspūdžius, su savo stabmeldyste ir fanatizmu, išvalyti savo protą ir širdį nuo visų tų nešvarumų, tas išlaisvins savo sielą ir suteiks jai džiaugsmą bei ramybę, nes dabar ji galės kovoti, kad pasiektų amžinybę, kuri jos laukia. Bet tie, kurie toliau užsiima išoriniu kulto praktikavimu, kurie atkakliai laikosi meilės tam, kas priklauso pasauliui, ir kurie netiki sielos tobulėjimu ar vystymusi – tikrai, sakau jums, jie liks atsilikę ir liejs ašaras, kai suvoks savo atsilikimą ir nežinojimą.

6. Kol viskas be perstojo auga, keičiasi, tobulėja ir atsiskleidžia – kodėl gi jūsų siela turėtų šimtmečius stovėti vietoje?

7. Būtent žmogaus dvasinė siela turėtų eiti pirmyn visuose žmogaus darbuose, nes būtent jai buvo patikėtas gyvenimas žemėje. Vis dėlto jūs čia, savo pasaulyje, darote priešingai, nes siela apleidžia savo aukščiausias užduotis, kad galėtų atsiduoti žemiškiems tikslams ir vis giliau pasinerti į to gyvenimo, kurį jūs patys sukūrėte, svaigulį.

8. Kadangi mokslo dėka daug ką atradote ir išmokote, jums nėra svetima ta nuolatinė raida, kuri egzistuoja visose kūrinijos būtybėse. Todėl noriu, kad suprastumėte: negalite palikti savo sielos toje atsilikimo ir sąstingio būsenoje, į kurią ją jau seniai įstūmėte, ir kad turite stengtis

pasiekti harmoniją su viskuo, kas jus supa, kad žmonėms ateitų diena, kai gamta, užuot slėpusi savo paslaptis, jas atskleis, o gamtos jėgos, užuot buvusios jūsų priešais, taps jūsų tarnais, bendradarbiais, broliais.

9. Aš išsiunčiau sielą įsikūnyti žemėje ir tapti žmogumi, kad ji būtų visko, kas joje egzistuoja, valdovė ir šeimininkė, o ne kad būtų vergas, auka ar vargšas, kaip Aš ją iš tikrųjų matau. Žmogus yra savo poreikių, aistrų, ydų ir nežinojimo vergas.

10. Jis yra kančių, klaidų ir likimo smūgių auka, kuriuos jo dvasinio pakilimo trūkumas jam atneša jo kelionėje per žemę. Jis yra vargšas, nes, nežinodamas apie paveldėjimą, kuris jam priklauso gyvenime, nežino, ką turi, ir elgiasi taip, tarsi nieko neturėtų.

11. Ši žmonija pirmiausia turi pabusti, kad pradėtų studijuoti Dvasinio gyvenimo knygą, ir tada netrukus, perduodant šį idėjų pasaulį iš kartos į kartą, atsiras ta palaiminta sėkla, kurioje išsipildys mano Žodis. Aš jums sakiau, kad vieną dieną ši žmonija pasieks dvasinį tobulėjimą ir sugebės gyventi harmonijoje su visa kūrinija, o siela, protas ir širdis eis vienu žingsniu.

12. Šis Trečiasis laikotarpis, kuriame žmogiškasis blogis pasiekė savo viršūnę, vis dėlto bus susitaikymo ir atleidimo laikotarpis.

13. Kol žmonės, vedami savanaudiškų tikslų ir priešiško, ruošiasi sunaikinti savo artimus, kuriuos vadina „ priešais, Aš ruošiu valandą, kai turėsiu juos teisti, leisdamas jiems įvertinti ir suvokti savo darbus.

14. Toje teismo valandoje, kai bus klausoma sąžinė ir jos šviesa užsidegs bei apšvies protą ir širdį, žmonės griebiasi už plaukų ir griežia dantimis, sakydami Man: „Viešpatie, kaip aš galėjau būti pajėgus padaryti tiek daug blogio? Kodėl Tu leidoi man atlikti tokį baisų darbą?“

15. Palaiminti tie, kurie prabus šią teismo akimirką, nes jie pamatys, kaip ant jų nusileis mano atleidimo šviesa, jie pamatys, kaip ateina palaimintoji susitaikinimo diena. Tada daugelis žmonių supras mano meilės mokymo prasmę ir sužinos, ką man reiškia kiekvienas mano vaikas, net jei jis yra labiausiai nusidėjęs.

16. Taip, mylima tauta, Aš visus myliu be ribų, nes net už didelio nusidėjėlio slepiasi siela, kuriai reikia mano Šviesos, kad ji daugiau nebesidarytų nuodėmių.

17. Aš ateinu išgelbėti nusikaltėlius, nes žmogus, kuris daro nusikaltimus, taip pat yra Dievo vaikas, o Man kiekvienas iš mano vaikų yra labai svarbus.

18. Aš išskleisiu šį mokymą kaip vilties ir išgelbėjimo apsiaustą virš visos žemės ir taip visiems suteiksiu galimybę palaipsniui atsiskaityti už senas ir

dabartines skolas, kol jie vėl pajus Mane savo esybės slapčiausiose gelmėse.

19. Jau seniai manęs nebejaučiate, praradote mane, o dabar aš jums suteikiu galimybę susitikti su manimi. Žinau, kad tas, kuris mane vėl suras savo kelyje, manęs niekada daugiau nepraras.

20. Pradėkite eiti manęs pasitikti, jūs, nusidėjėliai. Nebijokite, kad, patekę į mano akivaizdą, mano balsas jus teistų prieš jūsų artimuosius, nes Aš jūsų neišduosiu. Nebijokite, kaip nebijojo Magdalenos, kuri, atėjusi pas Mane, atsikratė sunkios nuodėmių naštos, nekreipdama dėmesio į tai, kas ją matė, klausėsi ar smerkė. Ji buvo rami, nes žinojo, kad dabar ji jau nebėra nuodėme sutepta moteris, o atgailos išgryninta nusidėjėlė.

21. Imkite ją pavyzdžiu dėl jos atgailos ir meilės.

22. Aš leisiu, kad visi išgirstų Mano balsą savo sąžinėje – Tėvo, Mokytojo, Teisėjo balsą, kuris įsiskverbs į širdis ir privers jas plakti greičiau iš laimės, nuostabos ir meilės. Mano balsas bus girdimas kiekvienos būtybės viduje, nes jūsų siela yra pasirengusi priimti Mane šia forma.

23. Kalėjimo kameryje tyloje bus girdimas mano balsas, kuris tiems vyrams ir moterims sakys: „Aš esu čia su jumis. Argi manėte, kad Aš jus palikau? Ne, mažatikiai, Aš jūsų neklausiu, ar esate žudikai, ar vagiliaujate. Savo meile Aš išgelbėju tą, kuris nusidėjo, padarėsinu tą, kuris sukluptų, ir išgelbėju nekaltąjį, tapusį šmeižto, neteisybės ar klaidos auka.“

24. Mano balsas bus girdimas karo triukšmo viduryje, o jo tonas bus toks skvarbus, kad žmonių ginklai nutils, kai bus pajauta mano buvimas.

25. Ligoninėse ir visur, kur yra sergantis žmogus, Aš taip pat pasirodysiu juntamas ir girdimas, „patepsiu“ ligonius ir paguosiu juos taip, kaip tik Aš galiu tai padaryti. Aš uždėsiu taikos ir paguodos apsiaustą ant tų, kurie kenčia, pamiršti savo artimųjų, ir išliesiu dievišką balzamą ant jų kančių bei pakelsiu juos į gyvenimą, kad jie liudytų apie mano dvasinį buvimą.

26. Namuose mane pajus vaikai ir suaugusieji, ir abu liudys apie mano buvimą.

27. Jei rasiu užgesusią židinio ugnį, pašauksiu sutuoktinį ir jam pasakysiu: „Kodėl tu nesi mylintis ir supratingas? Kodėl neuždegi meilės ugnies, kuri yra liepsna, suteikianti gyvybę jūsų santuokai?“

Kai pamatysiu, kad jis aplaidžiai vykdo savo pareigas, aš jį nustebinsiu ir paklausiu: „Kodėl nukrypai nuo teisingo kelio ir numetei kryžių? Argi neturėjai jėgų išgerti ir paskutinių kartaus gėrimo lašų, kurie dar buvo likę taurėje?“ Grįžk į kelią, kuriuo Aš tave nukreipiau, tik ten tu mane surasi, kad Aš atlyginčiau už tavo tikėjimą, paklusnumą ir drąsą.

28. Aš paliesiu sutuoktinę jautriausiomis širdies stygomis ir paklausiu jos: „Moterie, ar tu tikrai manai, kad nutolusi nuo savo pareigos kelio rasi

tą ramybę, kurios trokšti? Ne, neklysk. Tavo nuopelnas bus tas, kad su savęs atsižadėjimu ir kantrybe iki galo neši kryžių, kurį Aš uždėjau ant tavo pečių.“

29. Neliks nė vienos širdies, kuriai Aš neleisčiau pajusti savo dieviškojo buvimo ir kurią nepakviesčiau į susitaikymą, meilę ir taiką.

30. Aš ieškau paruoštų širdžių, kad į jas įdėčiau savo esmę, o tai yra tarsi įžengimas Dvasia į žmogaus vidinę šventovę – į tą šventovę, iš kurios turiu išvaryti jūsų nuodėmes, tarsi jos būtų profaniški prekybininkai, kol šventovė bus išvalyta.

31. Aš neimu botago, kad priverčiau jus suprasti mano Žodį, Aš atnešu Gyvenimo duoną, kad sustiprinčiau jus jūsų pakilimo ideale.

32. Nors pasaulis priėjo prie išvados, kad Aš jį palikau jo skausmo ir nuodėmės bedugnėje, Aš atėjau, kad jam suteikčiau naują įrodymą savo begalinės meilės, kuri jūsų niekada negali apleisti ir todėl tėviškai su jumis kalba bei jums atleidžia.

33. Kartais, kai išgirstate mano žodį, kupiną dieviško švelnumo, esate sutrikę, nesugebėdami suprasti, kodėl aš naudoju tokį mokymo būdą nusidėjėliams, nors turėčiau taikyti tam tikrą griežtumą, kad jus palaužčiau.

34. Sakau jums, šiuo „Trečiuoju laikotarpiu“ – nors jums tai ir atrodo neįmanoma – žmonijos atsinaujinimas ir išgelbėjimas nebus sudėtingas, nes išganymo darbas yra dieviškas darbas.

35. Būtent mano meilė sugrąžins žmones į šviesos ir tiesos kelią. Mano meilė, kuri slapta įsiskverbia į kiekvieną širdį, glosto kiekvieną sielą, pasireiškia per kiekvieną sąžinę, pavers kietas uolas jautriomis širdimis, materialistiškus žmones pavers dvasinėmis būtybėmis, o užkietėjusius nusidėjėlius – gėrio, taikos ir geros valios žmonėmis.

36. Aš taip jums kalbu, nes niekas geriau už Mane nežino jūsų sielos raidos, ir Aš žinau, kad šiuolaikinis žmogus, nepaisant savo didelio materializmo, meilės pasauliui ir iki didžiausios nuodėmės išaugusių aistrų, tik iš pažiūros gyvena pasidavęs „kūnui“ ir materialiam gyvenimui. Aš žinau: vos tik jis savo sieloje pajus mano meilės švelnų prisilietimą, jis greitai ateis pas Mane, kad atsikratytų savo naštos ir sektų paskui Mane tiesos keliu, kuriuo eiti jis nesąmoningai taip trokšta.

37. Man nereikės jam rodyti į akmenį iškaltų įstatymų, kaip buvo Pirmojoje epochoje, nei reikės pareikšti savo buvimą gamtos jėgų pagalba, kad jis galėtų Mane pajusti. Man net nereikės ateiti į pasaulį žmogaus pavidalu, kad išgelbėčiau žmonių sielas per kančių kupiną gyvenimą ir kruviną mirtį.

38. Tie laikai praėjo, žmogaus siela išsivystė. Ji jau nebėra tas mažas vaikas iš praeities, kuris turėjo savo rankomis paliesti Dieviškumą ir jį suvokti savo kūno pojūčiais, kad galėtų tikėti Manimi ir mano buvimu.

39. Už savo materializmo ir jautrumo dvasiniams dalykams trūkumo žmogus slepia šviesos sielą, dvasinę sielą, kuri nuėjo ilgus kelius ir išlaikė didelius išbandymus, suteikusių jam tvirtumą, patirtį ir žinias. Pakaks to, kad jis būtų pasirengęs užmegzti vidinį dialogą su savo sąžine, kad galėtų atgimti naujam gyvenimui ir savo esybės gelmėje atrastų tikrąjį Švenčiausiąjį, iš kurio sklinda begalinis Viešpaties balsas kaip amžinos ir išmintingos teisingumo dėsnis – kaip kelias, kuris visada yra šviesus ir saugus.

40. Jeigu šioje žmonijoje nebūtų to dvasinio vystymosi ir ji nebūtų netoli savo išsilaisvinimo, Aš nebūčiau jums šiuo metu suteikęs apreiškimo apie dvasių tarpusavio bendravimą.

41. Išbandymai, kuriuos išgyvena jūsų pasaulis, yra amžiaus pabaigos ženklai, tai materializmo laikotarpio žlugimas arba mirties agonija; nes materializmas buvo jūsų moksle, jūsų tiksluose ir jūsų aistrose. Materializmas nulėmė jūsų pagarbą Man ir visus jūsų darbus.

42. Meilė pasauliui, godumas žemiškųjų dalykų, kūno troškimai, malonumas iš visų žemiausių geidulių, savanaudiškumas, savimyla ir išdidumas buvo jėga, kuria jūs sukūrėte gyvenimą pagal savo protą ir žmogiškąją valią, kurio vaisius Aš leidau jums nuimti, kad jūsų patirtis taptų tobula. Tačiau jei šis amžius, kuris dabar baigiasi, žmonijos istorijoje bus pažymėtas savo materializmu, – tikrai, sakau jums, naujasis laikmetis išsiskirs savo dvasingumu. Nes joje sąžinė ir Dvasios valia žemėje sukurs būtybių pasaulį, kuriame vyraus dosni meilė – gyvenimą, kuriame bus jaučiama, kaip Tėvo Dvasia virpa vaikų Dvasioje, nes tada visos dovanos ir gebėjimai, kurie šiandien slepiasi jūsų esybėje, turės begalybę kaip veiklos lauką.

43. Mylima tauta, jūs turite mane suprasti, nes aš kalbu jums paprasčiausiais žodžiais, o mano žodyje nėra jokios paslapties. Aš esu jūsų Tėvas ir neturiu jokių paslapčių jūsų atžvilgiu. Aš atvėriau savo lobyną, kad jūs jame rastumėte išmintį, kurios jums reikia, kad būtumėte apšviesti šiuo laikotarpiu, kurį dabar išgyvenate.

44. Žmogaus siela išsivystė, jos gebėjimai atsiskleidė, ir ji yra pajėgi pradėti studijuoti mano kūrinį.

45. Įkvėpimo, (vidinio) žodžio ir pažinimo dovanos yra jumyse visose, kai esate pasirengusios, nes šviesa užliejo jūsų sielas.

46. Žinokite, kad jūsų likimas – pasiekti Mane tuo pačiu keliu, kurį Aš jums nutiesiau, kai tapau žmogumi. Mano pavyzdys žinomas visiems. Kas

dar nėra girdėjęs Kristaus vardo? Kas iš jūsų išbandymų valandomis neprisiminė savo Mokytojo? Ir kas (savo ankstesniuose žemiškuose gyvenimuose), norėdamas pasiekti dvasines sferas, mirties valandą, kai miršta jo kūnas, neiššaukė: „Į Tavo rankas atiduodu savo dvasią“? Aš žinau jūsų troškimą Šviesos, jūsų ilgesį dvasinio tobulėjimo. Todėl Aš nusileidau pas jus.

47. Jūsų Ganytojas jus paruošė, kad ateitumėte pas Mane. Tai tas pats, kuris Antrajame Laike šaukė dykumoje, ir pas kurį atėjo daugelis meilės išalkusių ir ištroškusių, kad būtų paruošti.

48. Tai Elisas, kuris jus atvedė pas Mane, nes jo misija – eiti pirma Manęs kiekvieną kartą, kai Aš ateinu, – visada yra ir bus ta pati.

49. Šiandien jūs išgyvenate naują laikotarpį, ir, matydama stebuklus, kuriuos patyrėte, jūsų siela nusilenkė. Ji susitelkė į save ir mano žodžiuose rado atsakymą, kurio jai reikėjo, kad nuramintų savo abejones – šviesą, kuri kviečia eiti toliau keliu. Ir ten, Begalybėje, ji mato, kaip atsiveria namų, kurie jos laukia, durys, kur Tėvas ir Motina ją priims, kad ji amžinai gyventų su jais.

50. Atverkite akis tiesai, nes dabar ne paslapčių laikas – priešingai, tai laikas jas atskleisti.

51. Ne baimė turi vadovauti jūsų žingsniams, nei ji turi versti jus laikytis įstatymo. Tikėjimas ir meilė turi būti ta jėga, kuri skatina jus atlikti gerus darbus savo gyvenime. Nes tada jūsų nuopelnai bus tikri.

52. Šis Šviesos amžius atneš supratimą visiems žmonėms, nes kiekviena paslaptis bus atskleista.

53. Savo širdyse jūs man sakote: „Viešpatie, jei mums parodysi savo tiesą – kokius nuopelnus tada būsime sukaupę? Tu sakei, kad palaiminti yra tie, kurie tikėjo nematydami.“

54. Ach, jūs, žmonės, kurie nesuprantate, kaip aiškinti mano žodį. Argi nematote, kaip būtina, kad Aš jums padėčiau įsigilinti į jo prasmę ir jį suprasti?

55. Tiesa, tuo metu Aš sakiau: „Palaiminti tie, kurie tikėjo nematydami.“ Tačiau tuo norėjau pasakyti: „Palaiminti tie, kurie – nesistengdami pamatyti Dieviškojo savo žemiškomis akimis – sugeba jį pamatyti tikėjimo šviesa, kuri yra dvasinis žvilgsnis. Palaimintas tas, kuris – nesiekdamas paliesti ar suvokti Dvasinio savo pojūčiais – sugebėjo pasiruošti pajusti dieviškąjį buvimą savo sieloje.“

56. Supraskite, mokiniai, kad kai Aš pasakiau: „Palaimintas tas, kuris tiki nematydamas“, turėjau omenyje „kūno“ žvilgsnį ir pojūčius, nes tas, kuris taip tikėjo, tai darė todėl, kad mane matė ir jautė siela.

57. Dabar jūs stovite prieš laikotarpį, kai tikėsite ne tik tikėjimu, ta dvasinės sielos aukštesne akimi, bet ir suprasite suvokimu, kuris pranoksta jūsų žmogiškąjį protą, nes tai bus siela, apšviesta dvasine išmintimi.

58. Taip pat ir šiandien Aš jums sakau: „Palaiminti tie, kurie, nematydami savo fizinėmis akimis ir nesuprasdami savo ribotu žmogiškuoju protu, vis dėlto tiki, nes jaučia siela, nes pakyla, kad žvelgtų dvasiniu žvilgsniu ir suvoktų ta išmintimi, kuri pranoksta bet kokią žmogišką išmintingumą.“

59. Jei žmoguje gimsta tikras tikėjimas į Dieviškumą, tai todėl, kad jis matė Dvasia. Kas gi galėtų priversti jį paneigti tai, ką jis pats patyrė šiuo būdu? Tačiau tie, kurie apgaudinėja save klaidingu tikėjimu, nes niekada nesugebėjo žvelgti ar jausti dvasia ir tenkinosi tik sakydami, kad tiki, net nematydami, – jie iš tiesų tiki. Tačiau tai yra tie, kurie susidūrę su pirmuoju išbandymu pradeda abejoti, tampa nesaugūs ar sutrikę, o galiausiai dažnai viską neigia.

60. Tačiau Aš išgelbėsiu jus visus. Todėl jums jau seniau buvo pasakyta, kad ateis valanda, kai kiekviena akis mane pamatys.

61. Jūsų pažanga arba jūsų dvasinis tobulėjimas leis jums atrasti mano tiesą ir pajusti mano dieviškąjį buvimą – tiek dvasiniame pasaulyje, tiek kiekviename mano kūrinyje. Tada Aš jums pasakysiu: „Palaiminti tie, kurie sugeba mane atpažinti visur, nes būtent jie mane tikrai myli.

62. Palaiminti tie, kurie sugeba Mane pajusti siela ir netgi kūnu, nes būtent jie suteikė visai savo esybei jautrumą, jie tikrai tapo dvasiniai.“

63. Kaip labai nešvarūs religiniai kultai, kuriuos praktikuodavo žmonija, stabdė sielos vystymąsi! Taip žmonės sutrukdė, kad stebuklai, kuriuos atlieka dvasinis tikėjimas, taptų realybe, taip pat buvo sutrukdytas natūralus dvasinio pasaulio poveikis žmogaus gyvenimui.

64. Kai žmonės gauna mano gėrybes, mano atsakymus ir mano nuolatinius meilės įrodymus, tai vyksta ne kaip atlygis už tikėjimą ar tikrą dvasingumą, bet dėl mano užuojautos jų nebrandumui, vargui ir nežinojimui.

65. Žinau, kad daugelis bus pasipiktinę, kai susipažins su šiuo žodžiu; bet tai bus tie, kurie savo dvasiniame sumišime nenori pripažinti, kad žmoguje, be žmogiškosios prigimties, egzistuoja ir dvasinė esybės dalis — arba tie, kurie, nors ir tiki žmogaus siela, tačiau, pririšti prie savo tradicijų ir tikėjimo įsitikinimų, neigia, kad sielai yra skirtas begalinai ilgas tobulėjimo kelias.

66. Taip pat žinau, kad turiu jums kalbėti teisingumo žodžiais, kad jūs sukrėčiau ir pažadinčiau iš gilaus letargo, kuriame yra pasinėręs pasaulis.

Jau seniai žmonės naudoja savo jėgas savo valiai įgyvendinti, pasitelkdami laisvos valios dovaną žemiškiems darbams. Tačiau Aš matau,

kad jie dar turi jėgų, ir Aš jomis pasinaudosiu, įkvėpdamas jiems naujo pasaulio, geresnio pasaulio idealą, kurio pamatas turi būti tikrasis tikėjimas, o tikslas – sielos pakilimas per meilę ir teisingumą. Argi ne tai visais laikais buvo mano mokymas?

67. Studijuokite mano pamoką, o giliai ją apmąstę, paprašykite savo dvasios, kad ji ją įvertintų. Ne jūsų protas ir ne jūsų širdis turi pirmieji spręsti apie tai, kas yra už jų ribų. Juk jūs gyvenate laikais, kai mano dieviškoji šviesa, virsdama mintimis, pasiekia jūsų protą ir įveda jį į begalinio grožio ir išminties pasaulį.

68. Čia su jumis yra Tas, kuris niekada nepavargsta jūsų laukti, kuris artėja prie jūsų širdies, kad įkvėptų jai dvasinių troškimų ir užpildytų jos neišmatuojamą tuštumą mano meile.

69. Praėjo beveik dvidešimt amžių, kai pasaulis Manęs nebegirdėjo ir nematė, nežinodamas, kad Aš nė akimirksniui nuo jo neatsisakyčiau, nė akimirksniui jam nebešnekėjau.

70. Tuomet Aš turėjau tapti žmogumi, kad jūs galėtumėte išgirsti mano Žodį. Dabar Aš turėjau apsireikšti per žmogaus protą, kad pasaulis vėl galėtų išgirsti „Žodį“.

71. Prieš jūsų akis pasirodo nebe Jėzus iš Nazareto – tai Kristus, tai Dvasios Mokytojas, kuris apsireiškia jūsų dvasiai, kad suteiktų jums naują pamoką.

72. Jėzus buvo kūnas, įsikūnijusi forma, kurią Aš panaudojau, kad taptų matomas žmonių akims, o Nazaretas buvo kaimas, kuriame Aš užaugau kaip žmogus, kuriame praleidau savo vaikystę ir pradėjau savo jaunystę. Iš Nazareto buvo Marija, palaimintoji Motina, kuri man atidavė savo įsčias, kad tapčiau žmogumi, ir ten augo bei vystėsi tas kūnas, dėl kurio pasaulis vėliau mane vadino Nazariečiu.

73. Šiandien Aš neateinu iš Nazareto, Aš gyvenu pasaulyje, kuris man tinka, t. y. Dvasinėje karalystėje, apie kurią Aš jums jau skelbiau tais laikais, ir leidžiu jums išgirsti savo balsą, kuriam nėra jokių kliūčių nei atstumų.

74. Aš laiminu tave, o tauta, susirinkusi šį vakarą pasveikinti paskutiniojo metų dienos pradžią, kurią jūs turėsite mano Žodžio skelbimą šia forma.

75. Netrukus Aš nebekalbėsiu jums per šiuos balso nešėjus su susižavėjimu. Bet jūs neturite pamiršti, kad Aš jums sakiau, jog Aš niekada nuo jūsų neatsiskirsiu ir kad Aš niekada nenustosiu siųsti jums savo Žodžio įkvėpimo forma.

76. Žmonėse buvo daug sumaišties, kai Aš pasirodžiau pas juos tuo Antruoju laikotarpiu. Tačiau šiandien, kai vėl leidžiu išgirsti savo žmogiškąjį balsą, pastebiu, kad sumaištis yra dar didesnė. Taigi matau, kad atėjo

mano paskelbta valanda vėl apsireikšti žmonijai, ir pradėdavo savo Šviesos darbą, skleisdamas savo Tiesą ir žingsnis po žingsnio artindamas žmones prie kelio, kuriuo jie turi išnarplioti visas paslaptis, kurias turi žinoti, ir kuriuo turi rasti kiekvieną paaiškinimą ir kiekvieną išaiškinimą.

77. Dabar prasidėjo reikšmingas laikotarpis – laikotarpis, turintis neišmatuojamą reikšmę žmonėms ir dvasinėms būtybėms.

78. Ir šie metai, paskutiniai mano apreiškimo metai, taip pat yra begalinės svarbos šiai tautai, nes juose Aš duodu jums gaires, Šviesą, užduotis ir žinias, kad drąsiai ir tvirtai įžengtumėte į naują laikotarpį.

79. Mano žinia buvo aiški, šviesi ir suprantama, kad jūs niekada nesukluptumėte ant klaidos ar nežinojimo uolų.

80. Pasirūpinkite, kad jos prasmė išliktų jūsų širdyse, kad nešiotumėte Mane savyje ir kad kiekviename iš jūsų būtų patarėjas, vedlys, gydytojas.

81. Jei laikysitės mano mokymo, kaip Aš jums jį mokiau, jei praktikuosite dvasinę geradarystę, netrukus nebebūsime maži vaikai, o tapsite mokiniais ir atrasite, kaip lengva tyra ir į viršų nukreipta mintimi susisiekti su mano Dvasia. Tada suprasite, kodėl mano apreiškimo laikotarpis turėjo ribą. Nes jei jis niekada nesibaigtų, jūs niekada nesidvasintumėte, nes, užuot pakilę savo apvalinimu ir nuopelnais, trokšdami mano įkvėpimo, ten, savo pasaulyje, nuolat lauktumėte, kol balso nešėjas pasirengs jums perduoti žinią.

82. Iš tiesų, sakau jums, mano Žodžio vaisius, kuris buvo sėkla jūsų širdyse, pagal mano valią turi būti bendravimas iš Dvasios į Dvasią. Aš jau patikėjau jums tą sėklą, jau išmokiau jus ją sėti. Dabar jūsų užduotis – jį skleisti ir prižiūrėti. Nes Aš lauksiu savo sėjos vaisiaus, kad savo Dvasioje pajusčiau neišsakomą laimę, kurią teikia vaikų buvimas šalia Manęs, išgirsčiau jų dvasinį balsą, pajusčiau jų glamonės, kaip Aš tai dariau per Jėzaus lūpas. „Man troškulys, Man troškulys jūsų meilės.“

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 306

1. Jūs susirinkote, kad gertumėte iš Gyvenimo šaltinio, kurio kristalinis vanduo liejasi ant jūsų sielų. Jei mano Žodžio apreiškimą priimate kaip tiesą, tai yra įrodymas, kad nuėjote ilgą dvasinį kelią, kad galėtumėte priimti mano naują pamoką šia forma.

2. Iš tiesų, sakau jums, jūs daug kartų buvote tiek „Dvasiniame slėnyje“, tiek planetoje, kurioje gyvenate. Tačiau Aš taip pat turiu jums pasakyti, kada įvyko jūsų dvasinis gimimas ir kada pirmą kartą žengėte ant šio pasaulio žemės, taip pat, kaip jūs manote esant būtina, Aš jums atskleisiu, kiek kartų jūs čia buvote ir kas jūs buvote kitose inkarnacijose.

Mano Mokymas jums neatskleidžia to, ko jums kol kas nereikia žinoti, ir kas jums gali būti atskleista tik tada, kai pasieksite kelio pabaigą. Mano Darbas jums rodo taką, kuriuo pasieksite dvasinio žinojimo viršūnę, pakopą po pakopos keldamas jus Gėrio, Meilės ir Brolystės laiptais.

3. Kad išplatintų mano darbą šioje „Trečiojoje eroje“, iš didžiųjų minios išsirinkau 144 000 sielų ir pažymėjau jas Dieviškosios Šviesos bučiniu – ne Judo bučiniu, nei sandoros antspaudu, kuris kelia pavojų jūsų sielai. Mano ženklas yra tas, kurį Šventoji Dvasia įdeda į savo išrinktuosius, kad jie šiuo „Trečiuoju laikotarpiu“ įvykdytų didžią misiją. Kas nešioja šį ženklą, tas nėra apsaugotas nuo pavojų – priešingai, jis patiria daugiau pagundų ir išbandymų nei kiti. Prisiminkite kiekvieną iš dvylikos mano išrinktųjų „Antrajame laikotarpyje“, ir jūs patvirtinsite tai, ką Aš jums dabar sakau. Tarp jų buvo abejonių, silpnumo, sumaišties akimirky, ir buvo net vienas, kuris mane išdavė, bučiniu atidavęs mane mano budeliams.

4. Kaip gi šio laikmečio išrinktieji neturėtų budėti ir melstis, kad nepasiduotų pagundai! Tačiau tikrai sakau jums: vis dėlto tarp šimto keturiasdešimt keturių tūkstančių bus išdavikų.

5. Budėkite ir melskitės, mylima tauta, žemiškasis kelias pilnas pavojų ir pagundų, tai nuolatinė kova tarp šviesos ir tamsos. Kovokite ir melskitės be perstojo, laikykitės mano žodžio ir ruoškitės, jei nenorite išduoti mano darbo. Turėkite omenyje, kad net ir nenorėdami ar nesąmoningai galite tapti išdavikais, jei išduosite tiesą.

6. Jūsų siela, blaškanti tarp sąžinės ir valios laisvės, tarp dvasiai būdingo polinkio į Aukštumą ir polinkio į Žemumą, gamtinio kūno, žino, kad turi galimybę išsilaisvinti ir progą užsitarnauti nuopelnų, kad pasiektų aukščiausią gėrio pergalę prieš blogį, sielos pergalę prieš „kūną“, šviesos pergalę prieš tamsą.

7. Šis ženklas reiškia užduotį, misiją ir atsakomybę Dievo akivaizdoje. Tai nėra garantija, kad nepatirsite pagundų ar ligų; nes jei taip būtų – kokių nuopelnų tada turėtų mano išrinktieji? Kokias pastangas dėtų jūsų dvasia,

kad liktų ištikima mano žodžiui? Aš taip jums kalbu, nes šioje tautoje yra daug širdžių, kurios norėtų priklausyti tiems išrinktiesiems. Tačiau Aš mačiau, kad labiau nei troškimas tarnauti žmonijai per dovanas, kurias Aš suteikiu su ženklų, dominuoja noras jaustis saugiai, arba tai yra tuštynė, kuri juos verčia prašyti Manęs, kad Aš juos pašaukčiau. Šiuos mano vaikus-mokinius Aš išbandysiu, ir jie patys įsitikins, kad mano žodis nėra nepagrįstas.

8. Šis požymis yra nematomas ženklas, kuriuo tas, kuris jį nešioja su meile, pagarba, uolumu ir nuolankumu, gali įvykdyti savo užduotį. Tada jis galės įsitikinti, kad ženklas yra dieviškoji malonė, kuri leidžia jam pakilti virš skausmo, apšviečia jį didžiųjų išbandymų metu, atskleidžia jam gilius įžvalgimus ir, kur tik jis nori, atveria kelią, kuriuo siela toliau žengia pirmyn.

9. Ženklas yra tarsi grandinės grandis, jungiantis jį turintįjį su Dvasiniu pasauliu; jis yra priemonė, kuria jūsų pasaulyje pasireiškia Dvasinio pasaulio mintis ir žodis, todėl Aš jums sakau, kad pažymėtasis yra Mano pasiuntinys, kad jis yra Mano tarnautojas ir Mano įrankis.

10. Didžiulė yra Pažymėtojo užduotis ir atsakomybė mano darbui. Tačiau jis nėra vienas savo kelyje – šalia jo visada yra globėjas angelas, kuris jį saugo, veda, įkvepia ir drąsina.

11. Koks stiprus buvo tas, kuris sugebėjo su meile prisiglausti prie savo kryžiaus, ir koks sunkus bei kartus buvo kelias tam išrinktam, kuris nebuvo pasirengęs „Trečiajame laikmetyje“ nešti dieviškąjį išrinktųjų ženklą. Aš sakau visiems, kurie Mane girdi, kad jie turi išmokti budėti ir melstis, su meile nešti savo kryžių bei elgtis teisiai ir paklusniai, kad šis gyvenimas, kuris jūsų sielai reiškia šviesiausią reinkarnaciją, netaptų nevaisingas ir kad vėliau jai netektų apgailestauti dėl prarasto laiko ir neišnaudotų sugebėjimų.

12. Visi apmąstykite šį mokymą, nesvarbu, ar jis jums skirtas, ar ne, nes jūs visi turite įvykdyti savo paskirtį mano darbe.

13. Aš jums primenu Įstatymą – tą, kurio negalima ištrinti iš jūsų proto, kurio negalima pamiršti iš jūsų širdies ir kurio negalima kvestionuoti, nes jį diktavo išmintinga, visuotinė išmintis, kad kiekvienas žmogus viduje turėtų Šviesą, vedančią jį keliu pas Dievą.

14. Būtina giliai suprasti Įstatymą, kad visi gyvenimo veiksmai būtų grindžiami tiesa ir teisingumu. Nežinodami Įstatymo, neišvengiamai padarysite daug klaidų. Tačiau Aš jūsų klausiu: ar jūsų Dvasia niekada nevedė jūsų į pažinimo šviesą? Iš tiesų, sakau jums, Dvasia niekada nebuvo pasyvi ar abejinga. Tai jūsų širdis, taip pat jūsų protas atstumia vidinę šviesą, sužavėti išorinės šviesos spindesio, tai yra pasaulio žinių.

15. Nors Aš turėjau būti jūsų pirmoji meilė, jūs palikote Man paskutinę vietą, nes iliuzijos ir svajonės, žemiškosios meilės ir jūsų aistros padarė jus per silpnus, kad galėtumėte Mane mylėti.

16. Jūs labai išsekino savo širdį meile pasauliui ir taip pat kančiomis, bet jūsų siela, kuri kiekvieną akimirką gali pakilti, lieka aktyvi, nes joje nuovargis yra tik tariamas, ir ji nesendžia kaip kūnas, nei išseikvoja jėgų kaip širdis.

17. Jūs manėte, kad mylite Mane labiau nei bet ką, kas sukurta, tačiau turėsite įsitikinti, kad Man palikote tik savo paskutinę meilę.

18. Kai pasieksite senatvę ir dėl natūralių priežasčių pajusite, kad aistros ir troškimai jūsų širdyje išnyko, jūs atsigręšite į Mane ir pasakysite: „Viešpatie, Tu buvai teisingas. Kol mes žemėje jaučiamės jauni ir stiprūs, mes Tave pamirštame, nors dažnai tikėjome, kad Tave mylime ir kad Tu esi pirmasis mūsų gyvenime.“

19. Ar suprantate, kad Aš jums pasakiau tiesą, kai sakiau, jog jūsų gyvenime Aš esu jūsų paskutinė meilė? Tačiau niekas neturėtų manyti, kad, sakydamas, jog turiu būti pirmasis jūsų gyvenime, norėjau pasakyti, jog jums neleidžiama mylėti nieko kito, išskyrus Mane. Aš norėjau jums paaiškinti, kad tas, kuris mane myli labiau nei bet ką kitą, mylės tikrai. Tas mylės tik tai, kas yra „ “ teisinga, jis gyvenime niekada nebus išsekęs, nei patirs nusivylimų. Nes mylėdamas Mane labiau už viską, jis mylėjo tiesą ir teisingumą, kurie, pritaikydamas juos savo gyvenime ir darbuose, pakėlė jį virš žmogiškųjų vargų, apsaugojo nuo iliuzijų ir leido jam gyventi šviesos, taikos ir išminties pasaulyje.

20. Kartais jus nuliūdina tai, kad, nors ir stengiatės kuo labiau laikytis Mano Įstatymo, vis tiek neišvengiate skausmo, nelaimių ir išbandymų, ir tai tiesa, mylima tauta. Bet tai vyksta tik čia, šiame ašarų slėnyje, kuris yra sielos išbandymas, valantis upelis ir mokykla.

21. Bet kodėl manyti, kad išbandymai yra bausmės? Geriau tikėti, kad išbandymai nėra bausmės, o patirtys, kurias turite išgyventi, kad jūsų siela įgytų daugiau šviesos. Kaip dažnai Aš jus išbandau, kad praktikuotumėte maldą, kad uždegtumėte tikėjimą ir pamatytumėte, kaip Aš iš karto atsakau į jūsų šauksmą, siųsdamas jums paguodą ir ramybę! Bet jūs to nesuprantate, ir vietoj to, kad melstumėtės ir pasitikėtumėte Manimi, tampate nedėkingais ir piktžodžiautojais, sakydami, kad Aš jus pamiršau, kad Aš jūsų negirdžiu, o tada beldžiatės į savo artimųjų duris, kuriems Aš taip pat reikalingas, kaip ir jums.

22. Ne Aš atėmiau iš pasaulio savo gailestingumą, o žmonės jo atsisakė. Aš dar kurį laiką leisiu jiems taip elgtis ir pasitikėti savo žiniomis bei jėgomis. Nes vėliau, kai jie įsitikins savo nesugebėjimu nugalėti skausmo,

kuris užplūs pasaulį, jų sielos greitai sugrįš pas Mane, kad prisipažintų esąs nebrandžios, trapios, nedėkingos ir kietos širdies.

23. Aš, kuriam nėra nė vieno jūsų darbo, iš kurio Aš neišleisčiau šviesos, net jei tai būtų blogas darbas, kurį jūs padarėte, pasirūpinsiu, kad pasaulis, ištrūkęs iš chaoso, savo dvasioje turėtų daugiau šviesos nei turėjo prieš savo žlugimą.

24. Aš atleisiu visus jūsų nuodėmius, nes jie buvo jūsų nežinojimo vaisius. Tačiau jei jūsų esybėje būtų užsidegusi šviesa – ar tada jūs galėtumėte sąmoningai nusidėti, nepaisydami savo patirties ir sąžinės? Ne, mokiniai, jūs niekada daugiau negalėtumėte pakliūti į tą pačią klaidą, kuri privertė jus išgerti tokį kartų taure.

25. Ar suprantate, kad neapgalvotai teisiatė, vadindami savo išbandymus bausme, nes jų vienintelė paskirtis – suteikti jums patirties, sustiprinti jūsų tikėjimą, praturtinti jus tikru žinojimu ir suderinti jus su savo sąžine.

26. Klausykite Manęs nuolankiai, nugaldami savo širdyse glūdintį išdidumą, ir palaiapsniui pradėkite atrasti tikrąją gyvenimo prasmę bei kiekviename žingsnyje pastebėkite stebuklus, kurių anksčiau nematėte, nes jūsų nesugebėjimas uždengė tiesą paslapties šydu.

Štai mano Šviesa, kuri jums ne tik atskleidžia tai, kas yra paslaptis, ir sako, kad ne Aš pasislėpiau nuo jūsų akių, bet kad būtent jūs nenorėjote manęs atpažinti.

27. Kai nukreipiu savo žvilgsnį į ligonines, kalėjimus, gedinčius namus, suirusius santuokos ryšius, našlaičius ar dvasiškai alkanus žmones – kodėl ten jūsų nerandu? Pagalvokite, kad Aš ne tik išmoku jus melstis, bet ir suteikiu jums žodžio dovaną bei išmoku jus gydyti. Ir daugeliu atvejų Aš jums sakiau, kad jūsų buvimas gali sukelti stebuklus, jei tik esate tikrai pasirengę.

28. Kiek daug progų daryti gera kasdien siūlo jums gyvenimas! Tačiau turėkite omenyje, kad taip pat, kaip yra progų, kai vienintelis dalykas, kurį galite padaryti, yra melstis, taip pat yra ir kitų, kai būtina kalbėti ar veikti.

29. Tebūnie palaiminti tie, kurie nebijo piktų žvilgsnių ar apkalbų ir trokšta tik daryti gera. Būtent jie dvasiškai lydi Mane prie ligonio lovos, eina pas tuos, kurie gyvena tamsoje, kad atneštų jiems tikėjimo, žinių ar paguodos šviesą.

30. Tebūnie palaiminti tie, kurie prisimena gedinčiuosius, ir tie, kurie galvoja apie materialiai bei dvasiškai vargstančiuosius, nes jų širdis plaka arti mano Dvasios.

31. Kaip jūs galite galvoti apie savo artimųjų skausmą, jei leidžiate, kad jus valdytų jūsų pačių skausmas? Kaip jūs galite suvokti, kad pasaulyje yra

milijonai žmonių, kurie kenčia begalės kartų daugiau nei jūs, jei savo kryžių nešate tik nenoriai ir vis sakote, kad esate nelaimingiausi?

Yra daugybė žmonių, kurie eina toli, labai toli nuo tikrojo kelio – daugybė tų, kurie niekada nėra išgirdę meilės žodžio, daugybė tų, kurie savo viduje neturi nė mažiausios šviesos kibirkštėlės, ir vis dėlto jūs nesustojote, kad jiems padėtumėte, kai jie susikirto su jūsų keliu. Kiek iš šių dvasiškai vargstančiųjų neša savo naštą, nesikeikdami ir nesipriešindami, kaip jūs!

32. Jūs turite išmokti pažvelgti šiek tiek už savęs, šiek tiek toliau nei jūsų namai ir jūsų jausmai, kad galėtumėte užjausti kitų skausmą, kad jūsų širdyje, mylima tauta, pabustų gerumas, kad siela galėtų trykšti ir įvykdyti aukščiausią įsakymą, įrašytą jūsų sąžinėje – tą, kuris sako: „Mylėkite vieni kitus.“ Jei esate materialiai vargšai ir dėl to negalite padėti savo artimui, nesikankinkite. Melskitės, ir Aš pasirūpinsiu, kad ten, kur nieko nėra, sušvistų šviesa ir įsivyratų taika. Tikroji artimo meilė, iš kurios gimsta užuojauta, yra geriausia dovana, kurią galite suteikti tiems, kuriems jos reikia. Jei, duodami monetą, duonos gabalėlį ar stiklinę vandens, nejaučiate meilės savo artimui – tikrai, sakau jums, tada jūs *nieko* nedavėte, tada jums būtų geriau neatsisakyti to, ką duodate.

33. Kada tu, o žmonija, nori pažinti meilės galią? Iki šiol tu dar niekada nepasinaudojai ta jėga, kuri yra gyvybės šaltinis.

34. Kai Aš keliavau po šalį, lydimas savo mokinių, ir lankydavau kaimus, miestus bei namus, vargšams niekada nesiūliau monetos, nes jos niekada neturėjau. Vis dėlto Aš jiems sugrąžinau sveikatą, kurios jie už jokią kainą nebuvo radę. Aš juos sugrąžinau į teisingą kelią ir padovanojau jiems kelią, kupiną šviesos, paguodos ir džiaugsmo.

Vieną kartą, kai didžiulė minia žmonių sekė paskui Mane į dykumą, norėdama išgirsti Mano žodį, Aš palaiminau keletą duonos kepalų ir žuvų ir liepiau juos išdalinti, nes daviau žmonėms sielos duoną ir pamačiau, kad jie alksta. Žmonių minia stebėjosi, kad tokio menko maisto užteko visiems. Tai buvo stebuklas, įvykdytas meilės jėga, kaip amžina pamoka šiai skeptiškai nusiteikusiai, materialistiškai ir savanaudiškai žmonijai.

35. Ach, jeigu tik žemės tautos broliškai dalytųsi savo duona, net jei tai būtų daroma tik tam, kad išbandytų mano mokymą – kiek gėrio jos tada gautų ir kokių nuostabių apreiškimų patirtų! Tačiau jos vis dar nemyli viena kitos, tautos vis dar nepripažįsta viena kitos kaip brolių. Jos laiko viena kitą svetimais ir vadina viena kitą užsieniečiais. Jie pavyduliauja vieni kitiems, pyksta vieni ant kitų, beveik visada nekenčia vieni kitų ir kariauja tarpusavyje. Karas, kurį puoselėja visi žmonės, yra visur, kur tik yra

žmogaus širdis. Vieni jį skatina vienaip, kiti – kitaip, daugelis puikiai žinodami, ką daro, kiti – to nesuvokdami.

36. Ant šio išdžiūvusio lauko, kuriame nėra meilės, tikėjimo ir geros valios, Aš išliesiu savo gailėtingumą kaip gausų ir derlingumą teikiantį lietų. Bet prieš tai mano teisingumas, tarsi audra, nušluos visą blogį, nuvers blogus medžius, išvalys laukus ir miestus bei pažadins šios žmonijos miegančią sielą, kad ji galėtų priimti dieviškąją žinią, kurią mano meilė ruošia ateinantiems laikams.

37. 1950-ieji metai, į kuriuos dabar įžengėte, žymi – kaip buvo parašyta nuo amžinybės – mano dvasinio apreiškimo per žmogaus protą etapo pabaigą. Tai metai, kuriais žmonių sielos pajus mano buvimą ir pasiners į maldą.

38. 1950-ieji metai nėra eros pabaiga, bet naujų laikų aušra, kuri žmonėms ruošia didelius apreiškimus ir įvykius.

39. Kokią patirtį jums paliko praėję metai, mokiniai? Kokius ketinimus esate nusistatę šiais metais, kurie yra paskutiniai mano apreiškimo metai?

40. Jūs meldžiatės, o Aš jus laiminu. Nes kas kreipiasi į Mane su prašymu, tas niekada nebus nuviltas.

41. Melskitės toliau, bet dabar labiau nei bet kada anksčiau stenkitės suprasti mano mokymą, kad išbristumėte iš savo sąstingio ir pašalintumėte viską, ką įvedėte į savo kulto apeigas ir kas, užuot atnešęs jums pažangą, įstrigo jus rutinoje.

42. Klausykitės savo sąžinės balso, jis suteiks jums drąsos įveikti kliūtis ir nutraukti tradicijas.

43. Jums reikia daug dirbti, mylima tauta, dabar Aš jus suartinu tarpusavyje ir siunčiu šaukimą tiems, kurie nutolo nuo jūsų susibūrimų. Jūs turite juos pakviesti tik vieną kartą, ir jei jie į tai atsižvelgs, Aš jiems atskleisiu jų paveldėjimą. Tačiau jei jie liks kurti, palikite šį reikalą Man, nes Aš būsiu vienintelis, galintis teisti tuos, kurie nebegalėjo išgirsti savo Viešpaties.

44. Mano Žodis, kurį jums duodu šiais paskutiniais metais, bus visos žinios, kurią jums perdaviau šiuo savo apreiškimo laikotarpiu, esmė. Jame rasite nurodymus visiems savo gyvenimo žingsniams ir apreiškimus, kad turėtumėte ginklų, kai prasidės kova.

45. Pasakykite savo artimiesiems, kad Aš jus paraginau siekti vienybės ir harmonijos. Nes kol nėra tos brolystės, melas yra teigti, kad jūs sudarote *vieną* tautą, nes tuomet esate vieningi tik iš pažiūros, o iš tikrųjų esate susiskaldę ir nutolę vieni nuo kitų. Pasakykite jiems, kad turite būti vieningi, nes jūsų laukia persekiojimai ir priešiškusas – kad Aš nenoriu, jog

vėliau jie verktų dėl savo nepaklusnumo ar skundytųsi, kai nebeliks laiko ištaisyti klaidų.

46. Supraskite, kad Aš nepalieku nė vienos vietos, į kurią neįneščiau šviesos, todėl niekas negalės skųstis ir sakyti, kad Aš savo žodžiu neįspėjau tautos.

47. Mano balsas buvo pranašiškas, mano žodis yra Dievo žodis, kuriam ateitis negali nieko paslėpti. Viskas yra numatyta, viskas yra iš anksto žinoma, jums beliko tik suderinti savo veiksmus su mano žodžiu, kad viskas įvyktų pagal mano valią.

48. Net jei dauguma žmonių pasiduos klaidoms ir nukryps nuo numatyto kelio, net jei dauguma nepaklus mano įsakymams, ši šviesa nenustos spindėti, nes tiesa niekada negali būti užtemdyta piktadaryste.

49. Man pakaktų vos kelių paklusnių, veiklių, dvasingų ir nuolankių širdžių, kad galėčiau jomis pasinaudoti kaip įrankiais, siekdamas toliau skleisti mano Žodžio tiesą.

50. Mano pareiga yra taip kalbėti jums, nes jau dabar turite žinoti, kad daugelis iš jūsų paskutinę valandą man paduos naują kančios taurę. Šią tautą apims sumaištis ir tamsa, kaip ir tą valandą, kai Jėzus mirė ant kryžiaus, pasaulis pasidengė tamsa. Tačiau dabar jūs nežinote, kiek truks ši tamsa, todėl sakau jums, kad turite budėti ir melstis, kad nepatektumėte į pagundą ir nepriklausytumėte tiems, kurie nepaiso mano nurodymų.

51. Sakau jums, kad šio sumaišties tamsybėje atsiras šviesos spindulys, kad kiekvienas, kuris nori sekti manimi iš visos širdies ir sielos, atrastų kelią ir pasiektų mane dvasinio tobulėjimo taku.

52. Ši tauta nesuvokė, kad pati sukuria išbandymus, kurie rytoj turės ją sukrėsti, kad pažadintų ją iš gilaus letargo.

53. Kaip ir visais laikais, buvo daug pašauktųjų ir nedaug išrinktųjų, nes Aš išrenku tik tuos, kurie laiku yra pasirengę įvykdyti savo užduotį; o kitiems Aš duodu šviesą, kad jie sugebėtų laukti to laiko, kai ir jie bus išrinkti.

54. Kiek daug tų, kurie buvo tik pašaukti, nors dar nebuvo atėjęs laikas juos pasirinkti užduočiai atlikti, prisijungė prie mano mokinių ir bendradarbių, nors jų sielos dar nebuvo pasiekusios būtino brandumo, kad galėtų nešti šio kryžiaus naštą, o jų protas – reikiamo šviesumo, kad galėtų priimti mano įkvėpimą! Ką daugelis iš jų darė, atsidūrę išrinktųjų gretose? Šventvagavo, teršė atmosferą, užkrėsdavo kitus savo blogais polinkiais, melavo, sėjo nesantaiką, pelnėsi iš mano vardo ir Dvasios dovanų, kurias įdėjau į savo mokinius.

55. Niekas neturėtų bandyti išsiaiškinti, kurie iš jų tokie yra, nes jūs to nesugebėtumėte. Tik mano skvarbus Teisėjo žvilgsnis jų nepraranda iš

akių, ir Aš leidžiu savo Žodžiui pasiekti jų sąžinę, kuris jiems sako: „Budėkite ir melskitės, kad galėtumėte laiku atgailauti už savo nuodėmes; nes jei tai darysite, Aš jums pažadu, kad dvasiškai greitai pasodinsiu jus prie savo stalo ir švęsime susitaikymo ir atleidimo šventę.“

56. Mylimi mokiniai: tai yra palaiminta valanda, kurią Aš leidžiu jums pajusti savo buvimą. Balsas, per kurį Aš jums perduodu savo Žodį, pasiruošė, o minia, kuri Mane girdi, susirinko ir mintimis pakilo pas Mane.

57. Taip Aš noriu jus matyti visada, kad patirtumėte mano apreiškimo stebuklą ir giliausiose savo būties gelmėse pajustumėte mano meilę, mano žvilgsnį, mano esmę.

58. Iš tiesų, sakau jums, jūs nesate vieninteliai, kurie dvasinio pasiruošimo akimirkoje jaučia mano buvimą. Nėra jokios religijos, taip pat negali būti jokio man pašvęsto veiksmo, kuriame nebūtų mano Dvasios. Būtent tą akimirką, kai klausytojų minia yra sujaudinta, meldžiasi ir prašo, ištaria mano vardą ir laimina, Aš įsiskverbiu į jų širdžių gelmes, kad suteikčiau tai, ko jie prašė.

59. Jeigu pasaulio tautos ir religinės bendruomenės jau būtų išvysčiusios savo dvasinius sugebėjimus, jos būtų pasiekusios tą jautrumą, kuris leistų joms džiaugtis malone ir koku nors būdu pajusti mano buvimą. Tačiau jie negali manęs matyti, nei girdėti, nei jausti, nes jų pojūčiai ir gebėjimai užmigo praktikuojant stabmeldystės ir fanatiškus kultus.

60. Jei dabar manęs paklaustumėte: „Mokytojaus, kada mūsų broliai ir seserys iš įvairių religinių bendruomenių pajus Tave, išgirs Tave ir pamatys Tave taip, kaip Tu dabar mus moki?“ – Aš jums atsakyčiau: „Tada, kai visi būtų pasiekę dvasinį tobulumą.“ – Tačiau jei tai būtų įvyko, jie jau būtų nutolę nuo bet kokių jutiminio pobūdžio religinių apeigų ir bet kokio fanatiško tikėjimo.

61. Aš kalbu jiems per išbandymus, kurie jiems yra pamokos – kartais atlygindamas už jų tikėjimą, kartais baudžiant juos savo dieviškuoju teisingumu, kai jie siekia mano malonių veiksmais, kurie nėra tinkami man paaukoti.

62. Labai retai jie supranta tai, ką Aš noriu jiems paaiškinti per savo išbandymus. Tačiau, atsižvelgdamas į jų skausmą, jų tikėjimą ar viltį Manimi, Aš atleidžiu jiems jų klaidas ir nežinojimą ir siunčiu jiems savo gailėstingumą.

63. Dabar yra laikas, kai mano Dvasia be perstojo kalba žmonių Dvasiai, sielai, protui ir širdžiai. Mano balsas pasiekia žmones per mintis ir išbandymus, per kuriuos daugelis savaime pabunda tiesai, nes tie, kurie juos veda ar moko, miega ir nori, kad pasaulis niekada nepabustų.

64. Mylima tauta, prisimink: jei būtum pasirengusi nešti mano Žodžio Gerąją Naujieną į kitas šalis, daugelis žmonių suprastų mano žinią.

65. Kai Aš taip jums kalbu, jūs giliai širdyje sakote: „Kaip aš galėsiu mokyti įvairiomis kalbomis, jei net savo gimtąją kalbą jaučiuosi pernelyg nepatogiai, kad galėčiau išreikšti savo mintis?“

Tačiau Aš jums sakau: „Oi, jūs, tauta, netikinti mano Žodžiu! Ar manote, kad tie Antrojo Laiko apaštalai turėjo fizinį parengimą kalbėti įvairiomis kalbomis?“ Ne, mano vaikai, ir vis dėlto jie visiems tapo suprantami, nes kalba, kuria jie kalbėjo ir kurią išmoko iš Manęs, buvo meilės kalba. Jie guodė, kaip juos mokė jų Mokytojas, gydė ligonius, sėjo taiką, nešė šviesą, atskleidė tiesą ir rodė kelią. Bet jie tai darė labiau darbais nei žodžiais.

Būtent taip išreiškiasi meilė: darbais. Taip pat kalba Šviesos siela, kuriai dažnai žmogiškieji žodžiai yra nereikalingi.

66. Ar jau suprantate, kiek dvasinio mokymo per trumpus laiko tarpus, kuriais Aš jums perteikiu savo žinią, liejasi iš šių lūpų? Ar matote, kiek žodžių išeina iš šių lūpų, kol trunka mano apreiškimas? Tačiau jie pasirodo esą menki, jei palyginate juos su darbų skaičiumi, kuriuos Aš valandą po valandos ir visą laiką atlieku tarp jūsų. Todėl Aš jums sakau tiesą, kad Aš su jumis kalbu labiau savo darbais nei žodžiais. Tiesiog iki šiol jūs dar nesistengėte išmokti aiškinti mano „Žodį“, kuris išmintingai ir be perstojo kalba jums. Jūs manote, kad mano apreiškimus galite priimti tik per žmogiškąjį žodį, todėl Aš leidau jums girdėti mano Žodį jūsų pačių kalba, pritaikytą žmonėms.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 307

1. Būtent mano Žodis suteikia ramybę jūsų širdžiai ir ramybę jūsų sielai. Didžiausia dovana, kurią Aš jums skyriau, yra ramybė. Kas turi šį lobį, tas turi viską – kas pažįsta šią sielos būseną, tas jos neiškeistų net už didžiausius žemės turtus ir lobius.

2. Jei paklaustumėte Manęs, kokia yra paslaptis, leidžianti pasiekti ir išlaikyti ramybę, tai Aš jums pasakyčiau, kad paslaptis yra vykdyti jūsų Tėvo valią. O jei paklaustumėte Manęs, kaip įvykdyti dieviškąją valią, Aš jums atsakyčiau, kad reikia taikyti mano įstatymą ir mano mokymą savo gyvenime.

3. Kai kurie patiria nusivylimą, kai girdi Mane sakant, kad didžiausia dovana, kurią Aš jums duodu, yra taika. Juk jiems patiktų išgirsti Mane sakant, kad Aš atėjau dalyti šio pasaulio lobius ir turtus. Taip yra todėl, kad jie nežino, kas yra taika – ir ne tik jie.

Kas pažįsta ramybę? Kuris žmogus gali pasakyti, kad ją turi? Niekas, tauta. Todėl matau daugelį, kuriems atrodo, kad tai, ką Aš atnešiau jums kaip didžiausią dovaną – ramybę, – yra menka.

Kai kartą pažinsite, kas yra šis sielos būvis, savo ruožtu darysite viską, kad neprarastumėte šios malonės, nes per ją turėsite supratimą apie tai, koks bus dvasinis gyvenimas Šviesos karalystėje.

4. Kadangi nežinote, kas yra tikroji ramybė, tenkinatės tuo, kad jos trokštate, ir visais įmanomais būdais bei visais tik įsivaizduojamais būdais bandote pasiekti šiek tiek sielos ramybės, malonumų ir pasitenkinimo, bet niekada to, kas iš tiesų yra sielos ramybė. Sakau jums, kad ją pasiekia tik vaiko paklusnumas Viešpaties valiai.

5. Pasaulyje trūksta gerų mano Žodžio aiškintojų, gerų mano mokymų interpretuotojų. Todėl žmonija, net ir ta, kuri vadina save krikščioniška, gyvena dvasiškai atsilikusi, nes nėra nė vieno, kuris sukręstų ją mano tikruoju mokymu, nėra nė vieno, kuris puoselėtų širdis *ta* meile, kuria Aš mokiau žmones.

6. Dieną iš dienos – parapijų salėse, bažnyčiose ir katedrose – tariamas mano vardas ir kartojami mano žodžiai, tačiau niekas nėra viduje sujaudintas, niekas nesudreba nuo jų šviesos, ir būtent todėl, kad žmonės klaidingai suprato jų prasmę. Dauguma tiki, kad Kristaus žodžio galia grindžiama tuo, kad jį reikia mechaniškai kartoti vėl ir vėl, nesuprantant, kad jo nereikia tiesiog deklamuoti, o reikia studijuoti, apmąstyti, praktikuoti ir gyventi pagal jį.

7. Jei žmonės ieškotų Kristaus žodžio prasmės, jis jiems visada būtų naujas, šviežias, gyvas ir artimas gyvenimui. Tačiau jie jį pažįsta tik paviršutiniškai, todėl negali juo maitintis ir taip niekada negalės.

8. Vargšė žmonija – klajojanti tamsoje, nors šviesa jai taip arti, baimingai dejuojanti, nors ramybė pasiekama ranka! Tačiau žmonės negali pamatyti tos dieviškosios šviesos, nes buvo tokių, kurie negailestingai užrišo jiems akis. Aš, kuris jus nuoširdžiai myliu, ateinu jums į pagalbą, išlaisvindamas jus iš tamsos ir įrodydamas, kad viskas, ką jums sakiau anksčiau, buvo skirta visoms amžiams, ir kad jūs neturite laikyti to dieviškojo Žodžio senų mokymų iš praėjusios epochos. Nes meilė, kuri buvo visų mano mokymų esmė, yra amžina, ir joje glūdi jūsų išgelbėjimo paslaptis šiais klaidų, neišmatuojamų kančių ir nevaržomų aistrų laikais.

9. Tai, ką Aš jums atnešu šiuo metu, taip pat nėra naujas mokymas, bet šviesa, kad galėtumėte suprasti viską, kas jums buvo apreikšta nuo seniausių laikų iki dabar.

10. Žmonija bus nustebinta, kai gaus šią dvasinę žinią, ir įsitikins mano ankstesnių mokymų begaline meile – meile, apie kurią ji net nesvajavo. Tada ji supras, kad buvo nedėkinga, neištikima ir abejinga savo Tėvui, į kurį kreipėsi tik tada, kai ją kankino kokia nors bėda ar materialinė nelaimė.

11. Aš jums atleidžiu, myliu jus ir tikrai gailiuosi jūsų. Laimingas tas, kuris pasiruošia dvasiškai, sielos ir proto požiūriu, nes jis tiesiogiai priims mano Šviesą, kuri nuo tos akimirkos ves jį keliais, labai toli nutolusiais nuo tų, kuriuos jam nubrėžė jo artimieji šiame pasaulyje.

12. Aš leidžiu jums pajusti mano meilę, kad kovoje jums netrūktų drąsos.

13. Trečiasis laikotarpis reiškia dvasinę kovą, jis yra išbandymas ir kartu palikimas, nes Aš jums palikau Dieviškąjį Testamentą.

14. Darbininkus, dirbusius mano laukuose, įkvepiu prižiūrėti savo sėją, kad tą malonės dieną, kuri jau artėja ir bus 1950 metų pabaigoje – paskutinė mano apreikimo jums diena – galėtų ją man parodyti. Noriu, kad tada jūs atneštumėte auksinį varpą – gryniausią ir gražiausią, kurį nuėmėte laukuose. Tada Aš priimsiu jūsų derlių, kad jį palaiminčiau ir pasakyčiau jums: „Būtent šią sėklą turite toliau sėti mano laukuose.“

15. Argi ne taip, mokiniai, kad, jei šiuo keliu gerai kovojote, tuo pačiu ir džiaugsmą nuėmėte, o jei išgėrėte kančios taurę, dėl to geriau supratote Jėzų, savo Mokytoją? Argi ne taip, kad po savo išbandymų mane mylėjote dar labiau? Taip, tauta, tikrai sakau jums: yra didelis skirtumas tarp prašymo ir gavimo, kad galėtumėte duoti.

16. Artėja diena, kai jūs liksite be mano žodžio, kad būtumėte tie, kurie kalba apie mano mokymą ir aiškina jį darbais bei aiškia ir įtikinama kalba.

17. Melskitės, kad tvirtu žingsniu įžengtumėte į savo veiksmų laiką – į savo kovos laiką. Bet melskitės su ta paprastumu, su kuriuo Aš leidau

melstis žmonių miniai, kai jie sekė paskui Mane į dykumą, į Jordano slėnį ar ant kalno.

18. Melskitės už visą žmoniją, melskitės ir už save, dvasininkai, nes jūsų išbandymo valanda artėja.

19. Nesijaudinkite, jei sakau jums, kad man išvykus jūsų bendruomenėje kils sumaištis, kuri laikinai jus suskaldys. Kurį laiką būsite susiskirstę į tris grupes, kol visi suprasite mano įsakymą. Tačiau jau šiandien aš laiminu tuos, kurie supranta mano valią ir jos laikosi su meile bei gera valia, nes jų sielas gausiai apdovanosiu savo įkvėpimais. Jie prisiims atsakomybę pasiruošti, savo veiksmus pakelti į dvasinį lygį ir visur likti ištikimi mano darbui, kad, kai ateis išbandymas, kuris vėl turės visus suvienyti, jie galėtų atverti savo širdis be priekaištų, be tuštybės, be pranašumo jausmo savo brolių ir seserų atžvilgiu.

20. Liūdesio debesys užtemdė jūsų širdžių ramybę, kai išgirdote pranešimą apie šiuos artėjančius įvykius. Tegul šis skausmas, kurį jaučiate, padeda jums nepriklausyti tiems, kurie tampa neištikimi – tiems, kurie nepaiso mano Žodžio, bandydami vykdyti savo valią.

21. Tiems, kurie atsuka man nugarą, jau dabar sakau, kad jiems teks daug verkti, kol jie prisipažins savo klaidą ir sugrįš į paklusnumo kelią. O tiems, kurie man bus ištikimi, skelbiu, kad jų laukia didelė kova ir kad, kol kiti nepaklus dieviškajam įsakymui, kurį jūs, „“, visi žinote, nes jis įrašytas jūsų sąžinėje, dėl nesutarimų turėsite pralieti daug ašarų, daug ką ištverti, kentėti ir tikėtis.

22. Palaiminti tie, kurie ištvers, nes jie patirs šios tautos susivienijimą ir dvasinės kovos pradžią.

23. Melskitės, mokiniai, kad būtumėte pripildyti šviesos ir jėgos ir nepasiduotumėte pagundai.

24. Mokykitės su meile gerti savo kančios taurę – būtent tai yra mokinio nuopelnas. Eikite savo keliu tvirtu žingsniu ir pasiekite Kalvarijos kalno viršūnę, laimindami savo Tėvą ir žmoniją. Aš jums sakau: kas sugeba tikėjimu ir paklusnumu likti mano kelyje, tas nei pargrius, nei pasiklys. Tas per visą gyvenimo kelionę jaučia mano buvimą ir patiria mano ramybę.

25. Kodėl kai kurie, vedę nuodėmingą gyvenimą, nori būti išgelbėti fizinės mirties akimirka? Kodėl daugelis nori gyventi purve ir eiti per usnis, nesusitępę ir nesusižeidę?

26. Aš duodu jums aiškų ir paprastą mokymą, kad išmoktumėte gyventi tarp nusidėjėlių, neužsikrėsdami; eiti savo keliu tarp erškėčių, nesusižeisdami; stebėti žiaurumus ir gėdingus poelgius, nesusierzinant; gyventi pasaulyje, pilname vargų, nebandant iš jo pabėgti, bet, priešingai,

trokštant likti jo viduryje, kad galėtumėte daryti viską, kas įmanoma, vargstantiems žmonėms, ir visais keliais sėti gėrio sėklą.

27. Kadangi žmonių nuodėmė žemiškąjį rojų pavertė pragaru, būtina, kad jie nuplautų savo gėdą ir taip sugrąžintų savo gyvenimui pirminį tyrumą.

28. Mokiniai, atkreipkite dėmesį, kaip kiekvienu iš šių mokymų Aš jums vis labiau paaiškinu savo dieviškąjį planą ir atskleidžiu jūsų misiją, o dėl to jūs vis geriau suprantate šio pranešimo prasmę.

29. Mano mokymas išplis ir užkariaus daug širdžių. Vis dėlto bus gausu tų, kurie iš jo juoksis, jį atmes, su juo kovos. Bet tai nebus nieko naujo, tai bus tas pats, kas visais laikais buvo daroma prieš tiesą.

30. Kad ši tauta galėtų žengti pirmyn audros, kuri ją užklups, apsuptyje, ji turės tvirtai žengti mano Įstatymo keliu, savo širdyje turės leisti spindėti tikėjimo liepsnai. Jo dvasia, tarsi gelbėjimo valtis, turės siekti tikrojo Dvasios garbinimo, o jo širdis turės rasti prieglobstį atsidavime šeimai, kuri yra antrasis šventykla žmogaus gyvenime.

31. Šiandien Aš ypač kreipiuosi į mergaites, kurios rytoj savo buvimu turės apšviesti naujų namų gyvenimą, kurios turi žinoti, kad žmonos ir motinos širdys yra šviesos, apšviečiančios tą šventovę, kaip Dvasia apšviečia vidinę šventyklą.

32. Ruoškitės tam jau dabar, kad jūsų naujas gyvenimas jūsų nenustebintų; jau dabar paruoškite kelią, kuriuo eis jūsų vaikai – tos sielos, kurios laukia valandos, kai galės priartėti prie jūsų įsčių, kad įgytų kūną ir žmogiškąjį gyvenimą, kad įvykdytų užduotį.

33. Būkite mano bendradarbiai mano atkūrimo planuose, mano atsinaujinimo ir teisingumo darbe.

34. Atsisukite nuo daugybės pagundų, kurios šiuo metu tyko jūsų žingsnių. Melskitės už nuodėmingus miestus, kur žūva tiek daug moterų, kur tiek daug šventovių išniekinama ir kur tiek daug žibintų užgesa.

35. Savo pavyzdžiu sėkite gyvenimo, tiesos ir šviesos sėklą, kuri sustabdys dvasinio skurdo pasekmes žmonijoje.

36. Šios tautos mergaitės: pabuskite ir pasiruoškite kovai! Neapakinkite dėl širdies aistrų, neleiskite, kad jus apakintų tai, kas nerealu. Išsleiskite savo intuicijos, įkvėpimo, jautrumo ir švelnumo dovanas. Stiprėkite tiesoje, ir turėsite geriausius ginklus, kad galėtumėte įveikti šio gyvenimo kovą. Kad savo krauju perduotumėte meilę, kad savo vaikams padėtumėte gyvenimo esmę, kuria yra meilė, apie kurią Aš jums tiek daug kalbu, pirmiausia turite ją patirti, leisti jai persmelkti save ir giliai ją pajusti. Būtent tai mano mokymas nori pasiekti jūsų širdyse.

37. Tebūna palaiminta žmonos širdis, nes ji yra vyro prieglobstis. Tebūnie palaiminta motinos širdis, nes ji yra švelnumo šaltinis jos vaikams. Tačiau Aš jums taip pat sakau, kad palaimintos yra mergelės, kurios po savo apsiaustu globoja vargstančiuosius, nes jų švelnumas bus tarsi sužadėtuvių ir motiniškumas, pranokstantys žmogiškumą. Kaip nedaugelis sugebėjo atsisakyti pasaulio pareigų, kad įvykdytų Dvasios pareigas.

38. Ne visiems vyrams ir moterims pasaulyje tenka užduotis būti tėvais. Vaikai yra tarsi grandinės savo motinoms, o yra sielų, kurioms reikia laisvės, kad galėtų įvykdyti kokią nors misiją, nesuderinamą su vaikais.

39. Kada ši žmonija sudarys vieną tikrą šeimą, kurioje kiekvienas – sėdėdamas prie stalo su savo Tėvu, melddamasis ar pakildamas prie Manęs – parodys Man savo džiaugsmą dėl to, kad būtent dabar vykdo savo misiją?

40. Jūs vis dar esate toli nuo to paklusnumo, to pritarimo ir tos harmonijos. Nes kol vieni nuklysta nuo kelio, kiti nesutinka su savo likimu.

41. Būtina, kad Dvasinis mokymas, kurį Aš jums apreiškiau per šių balso nešėjų protą, būtų skleidžiamas žemėje, kad tamsa užleistų vietą dvasinio pakilimo šviesai, kad žmonija gertų tiesos vandenį.

42. Šiandien mano mokymas apsiriboja tuo, kad paruoščiau jus kovai; mano pranašystė skelbia jums tik didelius išbandymus. Mano Žodis jus įspėja, pataiso ir nukreipia. Bet ateis malonės laikas, kai žmogus bendraus iš Dvasios į Dvasią. Tada jis savo esybės aukščiausiam lygmenyje pajus skambantį dieviškąjį Žodį – tą, kuris be žmogiškų išraiškų ar akcentų bus suprantamas tiems, kurie jį priima.

43. Tas Žodis nebesineš jokių nuosprendžių, nei priekaištų, nei įspėjimų. Ta žinia bus kupina išminties ir meilės.

44. Jūs norėtumėte patirti to laiko atėjimą, tačiau dar turėsite kantriai laukti – ne pasyviai laukdami, o nuolat stengdamiesi ir dirbdami.

45. Aš jus mokiau melstis ir atskleidžiau būdą, kaip pasiekti dvasingumą. Nes jame glūdi raktas, kuris atvers duris į tobulą Dievo ir žmogaus bendravimą per Dvasią.

46. Norėdami tai pasiekti, mylima tauta, užsitarnaukite nuopelnų, kad galėtumėte atsispirti pasaulio nuodėmėms. Stiprinkite savo pastangas, jei reikia, eikite iki paaukojimo. Jei jūsų taurė yra karti, būkite kantrūs.

47. Pasitikėkite Manimi. Atminkite, kad esate mano mokiniai ir turite imti mane pavyzdžiu. Jei tikėjote, jei jūsų tikėjimas didelis, priimkite išbandymus, ištverkite nelaimės su „“ drąsa. Jei liudysite apie Mane, Aš liudysiu apie jus.

48. Mano Dvasia išsiliejo ant visų žmonių, bet jūs esate ta tauta, kuri sugebėjo pajusti Mano buvimą. Kitos žemės tautos nežino šio laikotarpio

apreiškimų, jos nežino, kad prasidėjo Trečiasis amžius. Todėl jūsų misija yra dar didesnė, nes jūs turite būti tie, kurie skelbia pažadinimo šauksmą – tie, kurie skleidžia Gerąją Naujieną.

49. Tiesa, jau daugelis žmonių atpažino mano sugrįžimo ženklus, naršo Raštus ieškodami pranašysčių – jaučia, kad išbandymai, kurie šiandien slegia žmoniją, liudija apie Viešpaties teismą. Jie ieško Manęs, laukia Manęs, trokšta Manęs, bet nežino, kad mano dieviškas spindesys jau yra tarp žmonių. Jie nežino, kaip Aš apsireiškiau šiai tautai, ir kaip Aš apšviečiau visą materiją ir kiekvieną sielą.

50. Džiugi žinia bus nešama tautoms tų, kurie išgirdo Mane per Mano apsireiškimą. Tada visas pasaulis sužinos apie Mano atėjimą, susipažins su Mano žinia. Kai žmonės sužinos laiką, kuriuo prasidėjo šis apsireiškimas, ir laiką, kuriuo jis baigėsi, jie nustebės, pastebėję, kad kiekviena tauta, kiekviena tautelė ir kiekvienas žmogus išgyveno išbandymus ir įvykius, kurie pranašavo mano buvimą.

51. Iš tiesų, sakau jums, Aš daugiau neapsireikšiu tokia forma, kokia jūs Mane patyrėte – nei čia, nei kitose tautose, nes nuopelnas bus tas, kad ši tauta skleis liudijimą apie Mano Žodį po visą žemę, ir tas, kad žmonija tikės Mano žinute.

52. Iš tiesų, sakau jums: jei kadaise net karaliai stebėjosi skurdu, kuriame Aš gimiau, taip pat ir šiais laikais žmonės bus nustebinti, kai visi sužinos apie tą nepastebimą būdą, kurį Aš pasirinkau, kad jums perduočiau savo Žodį.

53. Dėl mano žinios kils ginčai: vieni patvirtins, kad ji teisinga, kiti bandys ją paneigti — vieni liudys apie savo dvasines patirtis, o kiti neigs tokių apreiškimų egzistavimą. Tačiau tiesa nugalės, nes dabar atėjo laikas, kai sieloje snaudžiančios dovanos ir gebėjimai prasiveržia ir pasireiškia per žmones. Mat šiuo metu „*“* kūnai jau pasiekė būtiną išsivystymą ir jautrumą bendravimui su dvasiniu pasauliu.

54. Pradedant vaikais, per paauglystę iki suaugusiųjų, visi patirs apraiškas, kurios iš pradžių jiems atrodys keistos, nes žmonės jau seniai gyvena nutolę nuo dvasinio pasaulio. Bet vėliau jie tai laikys visiškai natūraliu dalyku aukštesniame žmogaus gyvenime.

Tai įvyks, kai jau vaikai kalbės apie gilius dalykus, kai vyrai ir moterys matys dvasinius regėjimus ir turės pranašiškus sapnus, o gydymo dovana išplis po visą žemę.

55. Kaip smarkiai bus puolami pirmieji, kurie paskelbs apie savo dvasinių dovanų pažadinimą! Tačiau Aš suteiksiu jiems jėgų ir kantrybės, kad jie galėtų atlaikyti kritiką, pasmerkimą ir pašaipas.

56. Nesijaudinkite, mylimieji liudytojai. Aš jums skelbiu, kad ši materialistinė žmonija, kuri taip ilgą laiką tikėjo tik tuo, ką gali paliesti, pamatyti ir suvokti savo ribotu protu, bei tuo, ką įrodo savo mokslu, taps dvasinė ir sugebės mane matyti savo dvasiniu žvilgsniu bei ieškoti tiesos.

57. Didžiulis bus žemės valdovų ir galingųjų sukrėtimas, kai jie suvoks mano sugrįžimo tiesą. Nes savo širdyse jie klaus savęs, kam Aš atėjau. Tuo tarpu vargšai džiaugsis, nes jų širdys jiems sakys, kad dabar artėja malonės, laisvės ir taikos akimirka engtiesiems ir tiems, kurie jautė begalinį meilės ir teisingumo alkį.

58. Šis darbas, kurį šiandien dar ribojate savo socialine nereikšmingumu ir matote paslėptą savo varganume, sušvis kaip dieviška šviesa, apšvies visą žemę, pažadins miegančias sielas, uždegs tikėjimą širdyse ir atvers žmonių suvokimui Tikrojo Gyvenimo knygą, Tiesos knygą.

59. Tauta: Jei norite žinoti vieną iš priežasčių, kodėl mano apreiškimas pas jus truko taip ilgai, tai ta, kad jūs, kurie mane girdėjote, savo širdyse išsaugotumėte mano Žodį ir jį užrašytumėte knygose. Jūs būsite pasiuntiniai ir įgalotiniai, nešantys jį į širdis.

60. Jūs netrukus būsite laisvi pradėti tam ruoštis, nes mano apreiškimas baigsis 1950 metais.

61. Netrukus prasidės naujas laikotarpis, ir jame jūs sieksite, kad jūsų dovanos sužydėtų, kad tekėtų įkvėpimas, kad pradėtų veikti (vidinio) Žodžio dovana, kad tobulėtų regėjimo dovana ir kad jūsų širdis būtų pripildyta meilės ir gailėstingumo jūsų artimiesiems.

62. Jūs gausite tris Testamentus kaip vieną paveldėjimą, ir jei savo kelyje sutiksite tuos, kurie laukia Šventosios Dvasios atėjimo, turite jiems parodyti mano žinią ir pasakyti, kad jie neturėtų būti tokie kaip žydų tauta, kuri laukė Mesijo, bet nesugebėjo Jo atpažinti, kai Jis atėjo pas juos, ir vis dar Jo laukia.

Eikite savo dvasinės misijos keliais taip, kad jūsų artimieji, matydami jūsų gyvenimo būdą ir girdėdami jūsų žodžius, atpažintų jus kaip naujo pasaulio sėklą, kaip kartas, kurios tarnauja kaip naujos žmonijos pamatas.

63. Tėvai ir motinos, kurie turėjote privilegiją vesti šias kartas ir tas, kurios netrukus ateis, žemėje: budėkite ir melskitės už juos! Paruoškite jiems kelią! Noriu juos rasti pasirengusius priimti mano naujus apreiškimus. Tarp jų iškils pranašai, kurie savo pranašystėmis sukrės pasaulį, kaip tai darė senovės didieji pranašai, kurie išbandymų valandomis buvo tarsi šaukliai ir tarsi deglai tamsoje.

64. Dvasinis pasaulis, tarsi neišmatuojamo dydžio globėjas, saugos šių būtybių žingsnius ir taip padės tiems, kurie šiuos žmones, kuriuos Aš jums skelbiu ir pažadu, priims į savo gretas kaip vaikus.

65. Aš tave laiminu, tauta, nes trumpam atsitraukei nuo visko, kas priklauso pasauliui, ir atsidavei dvasiniam džiaugsmui klausytis Manęs, ir tuo pačiu supratai, kad mano žodyje glūdi visa ta ramybė, džiaugsmas ir paguoda, kurių jums reikia, kad ištvirtumėte savo kryžiaus našta.

66. Mano meilė jus apgaubia, mano ramybė jus glosto, mano Dvasia kviečia jus melstis už tuos, kurie kenčia ir žemėje neranda nė lašo balzamo ar paguodos ir meilės žodžio.

Tebūnie su jumis mano taika!

Mokymas 308

1. Mylimi mokiniai: kasdien praktikuokite dvasinę maldą ir įdėkite į ją visą savo gerą valią tobulėti. Turėkite omenyje: be to, kad pasiekiate gilų bendravimą su savo Mokytoju ir tomis akimirkomis patiriate begalinę ramybę, tai jums yra geriausia proga priimti mano dieviškąsias įkvėpimo mintis. Juose rasite paaiškinimą viskam, ko nesupratote ar neteisingai supratote. Rasite būdą, kaip išvengti bet kokio pavojaus, išspręsti problemą, pašalinti neaiškumus. Toje palaimintos dvasinės bendrystės valandoje visi jūsų pojūčiai nušvis, ir jūs jausitės labiau pasirengę bei linkę daryti gera.

2. Mokykitės melstis šiuo būdu – dabar, kai jūsų pasaulis slepia visokio pobūdžio pavojus. Kas išmoks melstis Dvasia, turės ginklų, kurie kovos metu padarys jį nepažeidžiamą ir suteiks jam jėgų ištvirti visus išbandymus.

3. Aš atnešu jums savo Šviesą, nes jūs dar nesugebate apšviesti savo kelio savo pačių šviesa. Tačiau kai tik pritaikysite mano mokymą savo gyvenime, tada man pasakysite: „Ačiū, Tėve, kad išmokai mus eiti gyvenimo keliu, nes dabar mes nebesunaikinsime savęs ir nebežlugsime.“

4. Kartą Aš jums sakiau: „Aš esu pasaulio Šviesa“, nes kalbėjau kaip žmogus ir nes žmonės nieko nežinojo apie tai, kas yra už jų mažo pasaulio ribų. Dabar Dvasioje Aš jums sakau: Aš esu Visuotinė Šviesa, kuri apšviečia visų pasaulių, dangų ir buveinių gyvenimą, kuri apšviečia visas būtybes ir sutvėrimus bei dovanoja jiems gyvenimą.

5. Jūs esate Šviesos Tėvo vaikai; tačiau jei dėl savo silpnumo patekote į gyvenimo, pilno vargų, klaidų ir ašarų, tamsą, šios kančios praeis, nes jūs pakilsite, išgirdę mano šauksmą, kai Aš jus šauksiu ir sakysiu: „Štai Aš esu ir apšviečiu jūsų pasaulį bei kviečiu jus užkopti į kalną, kurio viršūnėje rasite visą ramybę, tą laimę ir tą turtą, kuriuos veltui bandėte kaupti žemėje.“

6. Mano atleidimas apgaubia jus, šio pasaulio tautos ir tvariniai, o mano šviesa, tarsi vagis, naktį įsibrovęs į miegamąjį, pasiekia pačias paslėptiausias visų širdžių kerteles, kad jūs pajustumėte mano, kaip Tėvo, buvimą, nes Aš myliu jus visus.

7. Aš laiminu jūsų kančias ir ašaras, mylima tauta, bet sakau jums, kad jūs dar neišmokote priimti kančios taurės su meile ir pasidavimu. Jūs nesusprendėte imti Manęs už pavyzdį, todėl savo išbandymuose dažnai rodote nenorą ir net maištą.

8. Žiūrėkite, jūs norite būti mano mokiniais, tačiau kaip tokie turite ištuštinti savo taurę taip, kaip Aš jus mokiau. Nerodykite pasauliui savo silpnumo ir neskelbkite savo nelaimių. Argi Aš, eidamas kančios keliu į Golgotą, priešinausi savo budeliams? Ne. Tos lūpos tik laimino ir tyliu balsu

sakė: „Tėve, tebūnie Tavo valia.“ „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro.“

9. Nepamirškite, kad nuopelnas glūdi ne pačiame kentėjime, o tame, kad kentėtumėte su meile Tėvui, su tikėjimu ir kantrybe, kad iš kentėjimo gautumėte didžiausią naudą ir giliausias pamokas. Jei jūsų išbandymuose nebus meilės Tėvo valiai, mano akyse jūs nebusite užsitarnavę nuopelnų, nesugebėsite pasinaudoti proga šiek tiek labiau pakilti, ir todėl turėsite dar kartą pereiti tą išbandymą, kurio reikia jūsų sielai.

Jūsų gyvenimas būtų kitoks, jei, užuot skausmingai nešę savo kryžių, eitumėte pirmyn keliu ir tuo pačiu laimintumėte savo skausmą. Nes tuoj pat pajustumėte, tarsi nematoma ranka ateitų pas jus, kad nuimtų kančios taurę nuo jūsų lūpų.

10. Palaimintas tas, kuris laimina savo Viešpaties valią, palaimintas tas, kuris laimina savo pačios kančią, nes žino, kad ji nuplaus jo gėdos dėmes. Nes tai suteikia jo žingsniams tvirtumo, kad jis galėtų įkopti į Dvasinį Kalną.

11. Ne visada bus būtina, kad ištuštintumėte kančios taurę iki dugno. Nes Man pakanka pamatyti jūsų tikėjimą, jūsų paklusnumą, jūsų pasiryžimą ir ketinimą vykdyti mano įsakymą, kad Aš jums sutaupyčiau sunkiausią jūsų išbandymo akimirką.

Prisiminkite, kad iš Abraomo buvo pareikalauta jo sūnaus Izaoko, kurį jis labai mylėjo, gyvybės, ir patriarchas, įveikdamas savo skausmą ir meilę sūnui, buvo pasirengęs jį paaukoti paklusnumo, tikėjimo, meilės ir nuolankumo išbandyme, kurio jūs dar negalite suvokti. Tačiau jam nebuvo leista užbaigti sūnaus aukojimo, nes giliai širdyje jis jau buvo įrodęs savo paklusnumą dieviškajai valiai, ir to pakako. Koks didelis buvo Abraomo vidinis džiaugsmas, kai aukštesnė jėga sulaukė jo ranką ir sutrukdė jam paaukoti Izaoką! Kaip jis laimino savo Viešpaties vardą ir žavėjosi Jo išmintimi!

12. Taigi, mylima tauta, noriu, kad jūs suvoktumėte tuos didžiuosius mokymo pavyzdžius, kuriuos jums visais laikais daviau, kad jūs tikrai mane pažintumėte, kad savo išbandymuose, lemiamaisiais momentais pajustumėte mano buvimą ir visais sunkiais bei kartais momentais pajustumėte mano gailestingumą. Juk iki šiol jūs nepasiekėte visiško dvasinio jautrumo, kuris leistų jums pajusti mano buvimą. Todėl jūs negalite įvertinti mano meilės ir teisingumo darbų, kuriuos Aš įgyvendinu kiekviename jūsų gyvenimo žingsnyje.

13. Kiek išbandymų jūs atmetate iš nežinojimo, nesuvokdami, kokią šviesą jie atnešė jūsų sielai! Kiek pamokų nepasiekė savo tikslo, nes jūsų pasipriešinimas, tikėjimo trūkumas ar bailumas to neleido!

14. Aš nesakau, kad turite mylėti skausmą – ne, jūs turite mylėti ramybę, laimę, šviesą. Bet kadangi skausmas, kaip jūsų netobulumų pasekmė, pasiekė jūsų lūpas kaip išganymo taurė, ištuštinkite ją su kantrybe ir palaiminkite ją – žinodami, kad per ją galite pasiekti savo apvalymą, taip pat daugelio tiesų apreiškimą.

15. Jūs, mažai tikintys vyrai ir moterys: kodėl išbandymų metu jus palieka drąsa? Ar niekada nepatyrėte, kaip Aš skubu pakelti pargriuvusįjį, kaip nusausinū verkiančiojo ašaras, kaip padedu vienišajam ir aplankau sergantįjį?

16. Vyrai ir moterys, kurie gyvenime daug verkėte – ši pamoka skirta jums. Giliai apie tai pamąstykite, ir patirsite, kokia saldi paguoda įsiskverbia į jūsų širdis. Giliausiose jūsų būties gelmėse užsidegs maža švieselė, o jautrumas, kurio jūs niekada anksčiau nepatyrėte, privers virpėti jūsų širdies suglebusias stygas ir leis pajusti mano dvasinį buvimą – tiek jūsų kančiose, tiek džiaugsmuose, tiek ramybės akimirkose.

17. Šiomis akimirkomis palikite pas Mane kiekvieną skundą ir kiekvieną skausmą. Verkite ir raudokite, nes verkdami jūsų siela nusimes slegiančią naštą, o po to širdis bus laisvesnė.

18. Verkite, mylima tauta, nes verksmas yra viena iš nuoširdžiausių maldų, kurios iš širdies išsiveržia Dievui. Rytoj, kai nugalėsite skausmą ir pasieksite dvasinį pakilimą, jūsų geriausia malda nebebus verksmas, o jūsų sielos ramybė, per kurią priartėsite prie Manęs, kad mane palaimintumėte.

19. Šiandien Aš pasirodau pas jus Dvasioje ir kalbu su jumis Dvasioje, kad galėtumėte mane šiek tiek geriau pažinti.

20. Kai buvau pasaulyje, žmonės matė Mane kaip žmogų ir žinojo Mano vardą: Jėzus. Tik po Mano žengimo į dangų žmonės pradėjo suvokti, kad Tas, kuris kalbėjo per Jėzų, buvo pranašų paskelbtasis Kristus, ir nuo tada jie ėmė vadinti Jėzų „Kristumi“.

21. Iš tiesų, sakau jums, Kristus negimė jūsų pasaulyje, nes Jis buvo prieš visus pasaulius, nes Jis yra viena su Tėvu.

22. Tas, kuris gimė jūsų pasaulyje ir įgavo kūną motinos įsčiose, buvo Jėzus, žmogus, palaimintas kūnas, kuris buvo mano įrankis ir mano balso nešėjas, kad žmonija galėtų mane pamatyti ir išgirsti.

23. Aš, Kristus, kuris jums kalbu, buvau Jėzuje. Aš jam daviau gyvybę, stiprinau jį ir įkvėpiau. Jis buvo paskirtas įvykdyti dieviškąją misiją, ir kad jo gyvenimas, jo kūnas ir jo kraujas, pašvęsti Tam, kuris jį dvasiškai įkvėpė, užantspauduotų viską, ką „Žodis“ ištars per jo lūpas.

24. Jėzus buvo žmogiškasis tvarinys, tačiau jis buvo pradėtas be nuodėmės, be nešvarumo, kad tarnautų Dievui kaip įrankis. Jame įsikūnijo „Žodis“, kuris yra dieviškasis Žodis. Sulaukęs 30 metų, kai pasiekė pilną

vyrišką brandą, Kristus, gyvenęs jame, apsireiškė visoje savo šlovės, tiesos ir meilės didybėje.

25. Jėzus, mylintis ir nuolankus nazariečius, laukęs valandos, kai dieviškasis Žodis išeis iš jo lūpų, nuėjo pas Joną prie Jordano krantų, kad priimtų krikšto vandenį. Ar Jėzus ten nuėjo trokšdamas apsivalyti? Ne, mano tauta. Ar jis nuėjo atlikti apeigą? Taip pat ne. Jėzus žinojo, kad atėjo valanda, kai jis pats nustojo būti, kai žmogus išnyko, kad kalbėtų Dvasia, ir jis norėjo tą valandą pažymėti veiksmu, kuris įstrigtų žmonių atmintyje.

26. Simbolinis vanduo neturėjo nuplauti jokios dėmės, tačiau jis išlaisvino tą kūną – kaip pavyzdį žmonijai – nuo bet kokio prisirišimo prie pasaulio, kad jis savo valia galėtų tapti viena su Dvasia. Tai įvyko, kai ten buvę žmonės išgirdo dievišką balsą, kalbantį žmogiškais žodžiais: „Šis yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš džiaugiuosi. Klausykite jo.“

27. Nuo tos akimirkos Dievo Žodis tapo amžinojo gyvenimo žodžiu Jėzaus lūpose, nes Kristus per Jį visiškai apsireiškė. Žmonės vadino jį Rabi, Mokytoju, Pasiuntininku, Mesiju ir Dievo Sūnumi.

28. Trejus metus Aš kalbėjau pasauliui per Jėzaus lūpas, ir nė vienas mano žodis ar mintis nebuvo iškreiptas to proto, nė vienas jo veiksmas neatitiko mano valios. Taip buvo todėl, kad Jėzus ir Kristus, žmogus ir Dvasia, buvo viena, kaip Kristus yra viena su Tėvu.

29. Mokiniai: Dabar Aš kalbėjau jums, dvasiniu būdu apsireikšdamas per žmones. Tačiau jie nėra mano Kūnas, kaip buvo Jėzus, nei Aš šiuo metu tapau žmogumi, todėl matote, kad kai Aš kalbu per netobulas būtybes, kokios esate jūs visi, turite pasiruošti mane išgirsti, kad atrastumėte mano Dieviškąją prasmę ir mano Tiesą, esančią už mano balso nešėjų nepatrauklios ir netobulos išraiškos ribų.

30. Tebūnie palaiminti tie, kurie atranda mano prasmę ir atskiria ją nuo žmogiškosios išraiškos netobulumų, nes jie bus mano geriausi aiškintojai, kurie nepasiklys kaip tie, kurie, studijuodami mano Žodį ir Antrojo Laiko darbus, nesugeba atskirti, kada kalba Jėzus, žmogus, o kada moko Kristus, Dvasia.

31. Studijuokite mano pamokas su meile, kad vėliau, kai turėsite liudyti apie mano apreiškimą, sugebėtumėte savo artimiesiems kalbėti nuoširdžiai ir paprastai.

32. Jūs džiaugsmingai rodote Man savo darbus, kalbate su Manimi apie savo pergalės ir netgi apie savo nesėkmes, o Aš, Tėvas, kuris vedu jūsų gyvenimą ir amžinai būdiu virš jūsų, drąsinu jus tęsti, uoliai kovoti, kad visuose savo veiksmuose pasiektumėte dorybę ir teisingumą.

33. Jūs išmokote melstis prieš žengdami bet koki žingsnį, norite veikti griežčiausiai laikydamiesi mano įstatymų ir visada galvojate apie savo, kaip

mano mokinių, atsakomybę. Jūs ruošiatės taip, kad galėtumėte vykdyti savo pareigas žemėje, nesuteikdami joms viso savo laiko ir dėmesio, kad geriausias valandas, savo energiją ir širdį galėtumėte skirti savo dvasinės misijos įvykdymui.

Jūs mąstote apie tai, kad jums suteiktas gyvenimo laikas vos pakanka atlikti didelį darbą, vertą jūsų dvasios „“. Todėl, susipažindami su savo dovanomis, jūs pasiruošiate dirbti visomis savo esybės jėgomis. Tada jūsų širdyse yra džiaugsmas, o jūsų Tėvas patiria pasitenkinimą.

34. Aš jus pašaukiau ir paruošiau jus kaip tyrą indą, galintį talpinti visą šio mokymo esmę. Kai šį indą pripildysite, nuneškite jį savo artimiesiems, kad ir jie galėtų dalytis jūsų džiaugsmu.

Jūs jau matote prieš save platų horizontą, kelią, kuris prasideda pas Mane ir taip pat baigiasi pas Mane. Prisiminkite, kad Aš jums sakiau: „Aš esu Kelias“, ir jei jūs paklusniai jį priimsite, jei su meile priimsite tai, ką Aš jums siūlau, pasieksite tikslą su pasitenkinimu ir ramybe, kurie atspindės jūsų esybėje. Jūs neturėsite manęs dėl ko kaltinti, nes atidavėte viską, ką turėjote. Jūs visiškai atsiduosite, kad padėtumėte daliai žmonijos jos kelyje į dvasingumą – tai daliai, kuri jums buvo paskirta šiame atkūrimo darbe.

35. Neišsiskirstykite, kol nesijausite stiprūs; mokykitės, kol neišvyksite į kitas provincijas, kad būtumėte švyturys savo artimųjų kelyje. Pasiruoškite taip, kaip tai darė mano Antrojo Laiko mokiniai. Jie taip pat, gyvenę kartu su savo Mokytoju, trokšdami įsisavinti mano žodžius ir matydami mano stebuklus, jautėsi per silpni ir nereikšmingi, kad galėtų tęsti mano darbą, todėl jie prašė manęs, kad pasilikčiau su jais dar ilgiau.

Tačiau kuo labiau artėjo mano išsiskyrimo diena, tuo labiau jie susitaikė su tuo, kad jų taip mylimas Mokytojas išvyks ir paliks jiems tokį sunkiai įvykdomą uždavinį. Aš įsiskverbčiau į jų širdis ir pamačiau skausmą, kuris juos slegė, o mano žodžiai lašėjo ant jų kaip balzamas, kad paguostų juos jų didžiame skausme, ir taip Aš jiems pasakiau: „Nebijokite, nes Aš būsiu su jumis, ir mano Šviesa visada spindės, kad jus apšviestų.“

Taip pat ir dabar Aš atėjau tik tam tikram laikotarpiui, per kurį jūs gavote mano gėrybes, ir šis Žodis taip pat baigsis, kad po to toliau tekėtų iš Dvasios į Dvasią be žmogaus tarpininkavimo.

36. Aš nenoriu, kad jūs skundžiatės dėl šių apreiškimų išnykimo, bet kad, kaip labai džiaugėtės mano žodžiais, taip pat priimtumėte, jog ši forma baigiasi, kad užleistų vietą naujai, aukštesnio pobūdžio formai, kuri jus priartins prie Manęs dar labiau.

37. Žvelkite į Mane savo dvasia ir su meile atsiduokite šios akimirkos iškilmingumui. Mano spindulys apšviečia balso nešėją, o mano Žodis teka, kad nusileistų į jūsų širdies gelmes, kuri yra sodas, kurį Aš su meile ir

rūpesčiu puoselėju. Mano Žodis yra vanduo, kuris jį laisto, kad jis taptų derlingas ir gausus, o po to išbarstytų naujas sėklas į šios žmonijos laukus, trokštančius meilės.

38. Leiskite man jus vesti, tada kelio pabaigoje atrasite, kad jūsų darbas yra didis, nes sugebėjote paklusti mano valiai ir jos laikytis.

39. Jau artėja mano apreiškimo pabaiga, nes šie 1950-ieji metai baigiasi. Po to ateis viesulas, kuris plakys galingą medį, kad nuo jo nukristų sausos, negyvos lapai ir blogi vaisiai.

40. Dėl šio didžiojo išmėginimo, kuris ištiks mano tautą, daug širdžių nukris kaip sausos lapai, atsiskyrę nuo medžio, kuris juos maitino. Jos nukris dėl tikėjimo ar meilės trūkumo, dėl sumaišties ar dėl to, kad neturi idealo. Tačiau tuštumas, kurią jie paliks, vėliau bus užpildyta uolių tikinčiųjų ir geros valios mokinių.

41. Nauji mokiniai bus iš tų, kurie šiandien net pavadinimo mano darbui nežino. Kai kurie nuo pat pirmos akimirkos bus nuolankūs ir uolūs, ir vos išgirdę mano balsą, sakantį jiems: „Sekite manimi“, jie seks paskui mane ir taip bus panašūs į tuos mokinius, kuriuos Antrajame Laike sutikau prie jūros žvejojančius.

42. Bus ir tokių, kurie sukils prieš mano darbą ir įnirtingai persekios mano tautą. Tačiau net ir tarp jų iškils mano didieji sėjėjai, mano ištikimiausi ir dosniausi mokiniai, kurie savo atsivertimu primins Saulių, mano mylimą Paulių, kuris savo meile ir atsidavimu Mokytojui užpildė tą vietą tarp dvylikos mokinių, kurią paliko tuščia tas, kuris mane išdavė.

43. Taip pat ir šiais laikais naujos žmonių minios turės prisijungti prie mano tautos, kad užpildytų tuščią vietą tų, kurie atsuko man nugarą, mane išsižadėjo arba mane išdavė.

44. O jūs, širdys, kurios išbandymo valandą man tapsite neištikimos! Saugokite savo sielose mano Žodžio nemirtingą sėklą, kad vieną dieną jame rastumėte savo išgelbėjimą!

45. O tiems, kurie man liks ištikimi – tiems, kurie man seks iki galo, – sakau, kad jie turi pasiruošti, kad jie turi stiprėti mano Žodžio esme, kad neturėtų nė akimirkos silpnumo susidūrę su tais, kurie jus teisia, kritikuoja, šmeižia ar persekioja.

46. Nepamirškite istorijos apie Petrą, mano mokinį, kai jį iki mirties persekiojo Saulius. Aš ištikimam apaštalui įrodžiau, kad jis nebuvo vienas savo išbandyme ir kad, jei pasitikės mano galia, Aš jį apsaugosiu nuo jo persekiotojų. Saulius buvo nustebintas mano dieviškosios šviesos, kai ieškojo Petro, norėdamas jį suimti. Mano Šviesa pasiekė pačią Sauliaus širdies gelmę, kuris – mano akivaizdoje pargriautas ant žemės, nugalėtas mano meilės, nesugebėdamas užbaigti užduoties, kurią buvo numatęs

atlikti prieš mano mokinį, giliausiai savo viduje pajutęs visos savo esybės pasikeitimą ir dabar, atsivertęs į tikėjimą Kristumi, – skubėjo ieškoti Petro; bet jau ne tam, kad jį nužudytų, o tam, kad paprašytų jo pamokyti jį Viešpaties žodžiu ir leisti jam dalyvauti jo darbe.

47. Nuo to laiko Saulius tapo Pauliumi, o tas vardo pasikeitimas žymėjo visišką to žmogaus sielos pasikeitimą, jo visišką atsivertimą.

48. Ir šiais laikais Aš sakau savo tautai, kad jei ji tikrai pasitikės Manimi, kaip tie mokiniai, jai net nereikės gintis nuo savo šmeižikų ar persekiotojų. Nes Aš juos užklupsiu jų kelio viduryje ir leisiu jiems išgirsti Mano balsą jų sielos giliausiose gelmėse – būtent tą balsą, kuris kalbėjo Sauliui į širdį ir jam tarė: „Kodėl Mane persekioji?“

Kiek atsivertimo atvejų jūs pamatysite! Kiek stebuklų liudininkai taps jūsų akys! Tačiau pasiruoškite ir laukite. Budėkite ir melskitės, tauta. Audros sudrebins medį, o Aš noriu, kad jūs visi liktumėte su juo susijungę. Tada jūs visi galėsite pamatyti, kaip išsipildo visos mano pranašystės.

49. Nesirūpinkite dėl savo atminties silpnumo nes manote, kad didžioji dalis mano žodžių iš jos išnyksta. Galiu jums tiesą pasakyti, kad jei išbandymo metu sugebėtumėte pasiruošti ir pasinerti į apmąstymus, mano, atrodytų, pamirštas žodis sugrįžtų į jūsų atmintį.

50. Ten, tyloje ir vidiniame susikaupime jūsų meditacijos metu, jums atrodys, tarsi girdėtumėte tą žodį, ir taip atsitiks, kad jūs iš tiesų dvasiškai suvoksite jo prasmę.

51. Ši patirtis pripildys jus pasitikėjimo, nes dabar žinote, kad kiekvieną jūsų kovos akimirką mano žodis pasieks jūsų lūpas, o mano šviesa apšvies jūsų protą.

52. Roque Rojas, kelio pradininkas, įkvėptas Elijo dvasios, parašė šį sakinį: „Būkite gailestingi ir dar kartą gailestingi savo artimiesiems, tada pamatysite mano Tėvą visoje jo šlovėje.“

Šiuose žodžiuose glūdi tiesa ir šviesa, mokiniai, nes kas savo gyvenime neparodo gailestingumo, tas niekada neįžengs į mano Karalystę. Priešingai, užtikrinu jus, kad net ir pačias kietiausias širdis turintis bei užsispyręs nusidėjėlis gali išsigelbėti per gailestingumą.

53. Neatidėliokite gailestingumo rodymo iki paskutinės akimirkos, kad, turėdami labai mažai nuopelnų, neatsidurtumėte prie Dvasinės Karalystės vartų ir negalėtumėte į ją įžengti.

54. Patariu jums, kad visą gyvenimo kelią, kurį jums dar reikia nueiti, sėtumėte ir puoselėtumėte šią sėklą, kad galėtumėte nuimti gausų derlių.

55. Stenkitės, kad meilės veikla užimtų pirmąją vietą tarp jūsų siekių, ir niekada nesigailėkite, kad buvote dosnūs; nes per šią dorybę patirsite

didžiausius savo gyvenimo pasitenkinimus ir laimės jausmus, o kartu pasieksite visą išmintį, jėgą ir pakylėjimą, kurių trokšta kiekviena kilni siela.

56. Gailestingumu savo artimiesiems jūs apvalysite savo sielą ir taip atsiskaitysite už senas skolas. Jūs iškilninsite savo žmogiškąjį gyvenimą ir pakelsite savo dvasinį gyvenimą. Kai vieną dieną pasieksite vartus, į kuriuos visi kada nors pasibelsite, jūsų palaima bus labai didelė, nes išgirsite sveikinimo šūksnį, kurį jums skirs Dvasinis pasaulis, kuris jus palaimins ir pakvies į atsinaujinimo ir sudvasinimo darbą.

57. Ateikite pas Mane, žmonių minios, ir iš Mano žodžių mokykitės rodyti gailestingumą. Ateikite ir klausykite Manęs bei priimkite viską, ką noriu jums išlieti, kad suprastumėte, jog net vargingiausias iš jūsų dvasiškai turi gėrybių lobį, kuris jūsų gailestingumu gali virsti gyvenimu, sveikata, paguoda, taika ir išmintimi.

58. Niekas tegul nesako, kad dėl savo materialaus skurdo jis negali daryti gailestingumo darbų. Nes taip kalba jo nežinojimas, tikėjimo trūkumas ir sielos menkumas.

59. Čia, mano tautoje, negali būti vargšų, nes mano Karalystė priartėjo prie žmonių, kad išlietų ant jų savo lobius.

60. Mano Žodis yra tarsi upė, turtinga kristalinio skaidrumo ir tyrumo vandeniu, kuri pasiekė jūsų žemes, kad drėkintų laukus ir juos padarytų derlingus. Apvalykite jame savo širdį ir sielą, kad eitumėte savo keliu be savo klaidų, kurias vadinate nuodėmėmis, naštos.

61. Jei iš anksto neapsivalysite, negalėsite patirti gailestingumo jausmo savo artimiesiems, o dar mažiau galėsite kartu su jais verkti ir įsijausti į jų skausmą. Visada turėkite omenyje, kad ši tauta atnešė į Žemę misiją – dvasiškai suvienyti žmoniją į vieną šeimą.

62. Jūs jau esate 1950-aisiais – paskutiniais metais, kai Aš paskelbiu savo žodį šia forma. Negalėsite paneigti, kad dažnai mane girdėjote ir kad, kai mano žinia pasibaigs, viskas, ką turėjau pasakyti, bus pasakyta.

Todėl atėjo valanda, kai Aš jums sakau, kad paliktumėte savo pasyvumą praeityje ir taptumėte aktyviais darbininkais šiuose palaimintuose laukuose – kad dabar nebebūtumėte tik tie, kurie tenkinasi tuo, kad esate šalia mano Žodžio, kad jį išgirstumėte ar apmąstytumėte. Atėjo laikas, kad jūsų siela, laisva nuo pančių, grandinių ar pančių, pakiltų ir pasirodytų šiuo metu bei pasauliui nešdama žinią, kuri jums buvo patikėta.

63. Būtina, kad daugelis tų, kurie tenkinasi vien tik dalyvavimu šiose dvasinėse susirinkimuose, pradėtų vykdyti savo misiją ir šias susirinkimų vietas, kuriose skamba Mokytojo Žodis ir girdimas Dvasinio pasaulio patarimas, suvoktų kaip mokyklą. Taip pat būtina, kad darbininkai, kurie ilgą laiką apsiribojo veikla tik šiose susirinkimų vietose, suvoktų, kad

netrukus ateis valanda, kai jie turės išsiskirstyti po įvairias Žemės vietas, kad pasėtų Šviesos ir Meilės sėklą, kurią mano Dvasia jiems padovanojo.

64. Jums dar teks daug kovoti tarpusavyje, o Aš dar ne kartą turėsiu jus išbandyti, kad pasiektumėte tą pasirengimą, kuris būtinas jūsų misijai įvykdyti.

65. Šių išbandymų tikslas – jūsų vienybė. Nes kol šio tautos viduje nebus dvasinės vienybės, sėkla, kurią ji nuims, bus nevaisinga.

66. Todėl Aš jums laiku pasakiau, kad turite pradėti susitaikyti tarpusavyje, jei vėliau norite susitaikyti su visa žmonija, ir nuo pat pirmųjų dienų jums buvo pasakyta: „Būkite gailestingi ir dar kartą gailestingi savo artimiesiems, ir pamatysite mano Tėvą visoje Jo šlovėje.“

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 309

Tebūnie su jumis mano ramybė!

1. Sveiki atvykę, o mokiniai, į mano pamokslą. Jūs pajautėte Mane savo esybės tyriausioje dalyje, ir Aš kalbėjau su jūsų siela. Mano pamoka skirta Izraeliui ir visai žmonijai. Aš jus mokau, kad iš jūsų sielos išnyktų netikrumas.

2. Turite išmokti suvokti ir įvertinti misijos, kurią jums patikėjau, didybę. Kad jūsų siela būtų jai verta, ji turi savo malda atmesti abejones ir netikrumą, turi žinoti, kad jai reikalinga pagalba, kurią jums gali suteikti tik mano apreiškimai, mano pamokslai ir mano įkvėpimai.

Sielos, kurios tokiu būdu pabudo klausydamos mano pamokymų, iš vaikų mokinių tapo mokiniais, nes jos nenuilstamai klausėsi mano mokymų. Jei praleidžia bent vieną mano žodį, jos dėl to sielojasi. Būtent jos nujaučia būsimą kovą – tos, kurios suvokia, kad turi leisti žmonijai dalytis visais gėriais, kuriuos jos gavo iš mano gailestingumo.

Visi, kurie tokiu būdu suvokė šią didžiulę atsakomybę, čia girdi mano mokymą per balso nešėją – Žodį, kuris jiems paaiškina ir išaiškina visus išbandymus, pamokas ir įvykius, kuriuos jūs palaipsniui patiriate savo gyvenime. Nes tikrai, sakau jums, Aš neapsiribojau vien tik kalbėjimu per balso nešėjus. Yra begalė būdų, kaip Aš galiu jums save apreikšti, o šis yra tik vienas iš jų, per kurį Aš leidžiu jums išgirsti savo mokymą žmogiškosios formos pavidalu. Aš nuolat apsireiškiu savo vaikams, nelaukiu nei dienos, nei nakties, neturiu nei konkrečios valandos, nei nustatyto laiko, kad priartėčiau prie jūsų. Aš amžinai esu visame sukurtame pasaulyje.

3. Mano visuotinis buvimas užpildo viską, nė vienoje visatos vietoje ar erdvėje nėra tuštumos, viską persmelkia Aš.

4. Jūsų siela visada buvo susijusi su Manimi, tačiau iki šiol jūs nesuvokėte šio ryšio visapusiškai, todėl Trečiajame Laike Aš apsireiškiau per jus pačius, padaręs jus amžinojo „Žodžio“ nešėjais, kad pasakyčiau jums: nuo šio apreiškimo iki apreiškimo „iš Dvasios į Dvasią“ yra tik vienas žingsnis, kad jūs stengtumėtės pasiekti aukščiausią ryšį su mano Dieviškumu. Tačiau pirmiausia turi baigtis šis apreiškimo laikotarpis per balsą perteikiantį jį.

5. Kai manęs nebebus šioje apreiškimo formoje, jūs pakelsite savo sielą šaukdamiesi mano vardo, ir kiek daug pamokų aš jums atskleisiu šioje formoje, kai ieškosite manęs! Mano dieviškoji įkvėpimo jėga apšvies kelius, kuriuos turėsite nueiti. Tada pamatysite savo praeitį – nebe tamsoje, o ryškioje dienos šviesoje. Jūs suprasite žingsnius, kuriuos žengėte, ir suvoksite, kurie iš jų buvo teisingi, o kurie – ne. Šiame kilniame siekyme

Izraelis sustiprės, ir ši jėga plis iš širdies į širdį ir iš tautos į tautą, kol visi žmonės ieškos Manęs iš dvasios į dvasią.

6. Nukreipkite savo žvilgsnius į pasaulį, tyrinėkite jį, ir pamatysite jo materializmą, žemas aistras, jo sugedimą. Šiuo metu jums atrods, kad įgyvendinti dvasinimą yra neįmanoma, bet Mokytojas praeityje jums paliko pavyzdžių, kad jūs nepasiduotumėte. Atminkite, kad kai Aš tapau žmogumi, kad gyventų tarp jūsų, Aš pasauliui atnešiau tokį aukštą mokymą žmonijai, kad netgi mano mokiniams atrodė sunku, o gal net neįmanoma jo laikytis. Vis dėlto tie apaštalai paliko pavyzdį, kaip laikytis mano Meilės įstatymų, ir padarė juos vaisingais bei leido sužydėti ir duoti vaisių mano Meilės žiniai, kurią Aš pasėjau į tos tautos širdis. Kodėl gi tuomet dvasinio tobulėjimo praktika tarp žmonių Trečiajame laikmetyje turėtų būti neįmanoma?

7. Iš tiesų, sakau jums, žmonija duos aiškių ženklų, kad jos materializmas artėja prie pabaigos. Pažangiausi mokslininkai, kurie pačios gamtos gavo jos paslaptis, pasiekia savo ribas, o gamtos jėgos nasisuks nuo tų, kurie jas niekiną. Gamta atsisakys duoti savo vaisių blogiems tikslams, o žmonės, apimti savo iliuzijų ir neapykantos, susidurs su mirtimi, patirs savo galios troškimo, kurį išlaisvino jų pačių rankos, pasekmes: audras, epidemijas, nelaimes. O kas galėtų visa tai sustabdyti? Galbūt jų pačių ranka? Galbūt žmogaus mokslas, kuris išniekino mano paslaptis, kai jas atrakino raktu, kuris nebuvo meilės raktas? Iš tiesų, sakau jums, jie atvers tik duris į mano dangiškąjį teisingumą!

8. Iš tiesų, vargas Trečiojo laikotarpio žmonėms! Jų raudos bus girdimos visose žemės vietose. o kančios taurės raugas bus geriamas kaip niekada anksčiau, ir kiekvienas turės išgerti jam priklausančią dalį. Nes skausmas kasdien stiprėja, ir žmonės jau pradeda jausti alkį ir troškulį – alkį tyros sėklos ir troškulį kristalinio skaidrumo vandens, tiesos ir amžinybės.

9. Kokia yra jūsų užduotis, atsižvelgiant į šiuos įvykius tarp žmonių? Priimti mano mokymą į save, jį suprasti, juo gyventi. Juk spiritualizmas neturi būti tik jūsų lūpose, bet jūs turite jį taikyti, gyventi juo dvasiškai, morališkai ir praktiškai, nepakliūdami į fanatizmą ar paslaptinę, gyvendami paprastai ir tyrai bei suteikdami dvasinei sielai vertę ir vietą, kuri jai priklauso, kad ji, būdama virš savo kūno, kuris yra laikinas, žmogiškajame gyvenime, kad jūsų užduočių vykdymas būtų visiškai harmoningas, o šis pavyzdys duotų vaisių tarp žmonių.

10. Aš laiminu kiekvieną jūsų žingsnį mano darbe ir pasirūpinsiu, kad jie padaugėtų, kad vėliau, kai jums atsivers platūs pasaulio keliai, galėtumėte jais eiti kaip mano taikos ir naujų apreiškimų pasiuntiniai. Mano valia yra, kad jūsų siela, išmokyta mano dieviškųjų pamokų, žmonėms nutiestų

atsinaujinimo kelius, ir kad jie galėtų pabusti į gydančius idealus, semdamiesi įkvėpimo iš Aukščiausiojo, siekdami pasiekti dvasingumą. Iki to laiko jūs būsite pasiekę būtiną pasirengimą ir atsparumą savo sieloje. Niekas negalės priversti jūsų pasitraukti nuo savo kelio.

11. Tada išbandymai, kurie šiandien jus sukrečia ir stabdo kelyje, atrodys tik kaip lengvi vėjai, negalintys sužeisti jūsų veido. Tik tada galėsite suvokti jėgą, kurią įgijote laikydamiesi mano Įstatymo.

Toliau ruoškitės, vis giliau įsiskverbkite į mano Žodžio prasmę. Pirmiausia darykite tai, kas jums, kaip mokiniams, priklauso, ir leiskite man atsiskleisti jums kaip Mokytojui, kaip Tėvui, kaip Šviesai.

12. Visos sielos įvykdys savo užduotį, ir Aš pasinaudosiu kiekviena iš jų, kad visas būtų paruošta, kad mano Žodis išsipildytų. Tačiau jei manote, kad esate vieninteliai, kuriems patikėta išgelbėti žmoniją, ant kurių slegia užduoties įvykdymo kryžius, tai klystate. Jums tenka tik labai nedidelė šio darbo dalis, nes kiekviena būtybė, savo skirtingame gyvenimo lygmenyje, yra paskirta prisidėti prie Visatos suvienijimo.

13. Bus daugybė tų, kurie, pasitelkdami taikos idealą, maldą, meilę ir gerą valią kaip darbo įrankius, išeis į kelią, ir šios dorybės juos suvienys, o jų sielos, remdamosi mano mokymu, nugalės.

14. Netapkite savo artimųjų ir mano Dieviškojo teisingumo teisėjais. Mano Įstatymas dažnai yra smerkiamas žmonių, tačiau Aš jums sakau: į mano aukštus sprendimus gali įsiskverbti tik Aš.

15. Tie, kurie alksta ir trokšta taikos, kurie gyvena nerime, dieną iš dienos laukia mano teisingumo skeptrą smūgio, kuris turi užgriūti tuos žmones, kurie veda tautas į vargą ir sunaikinimą. Jūs neturėtumėte priklausyti tiems, kurie manęs taip laukia, nes mano Dieviškasis teisingumas yra tobulas, ir Aš jums tai įrodau savo meile.

16. Įsigilinkite į Mano Žodį, kad, kaip daugelis, nesuklystumėte dėl Mano dieviškojo teisingumo veiksmų, kai Aš galingai baudžiu tuos, kurie padaro tik nedidelį nusižengimą, o, atrodytų, atleidžiu tiems, kurie padarė sunkų nusikaltimą. Mokytojas jums sako: jei Aš galingai baudžiu tą, kuris, atrodytų, padarė tik nedidelį nusižengimą, tai darau todėl, kad pažįstu sielų silpnumą, ir jei jos nukrypsta nuo Įstatymo vykdymo kelio, tai gali būti pirmasis žingsnis, vedantis jas į pražūtį. Tačiau kai Aš atleidžiu kitiems sunkų nusikaltimą, tai darau todėl, kad žinau, jog didelis nusižengimas sielai yra priežastis, dėl kurios kyla lygiai toks pat didelis atgailavimas.

17. Neteiskite, nepasmerkite, net mintyse nelinkėkite, kad mano teisingumas ištiktų tuos, kurie tarp tautų sukelia kraujo praliejimą. Tiesiog pagalvokite, kad jie, kaip ir jūs, taip pat yra mano vaikai, mano kūriniai, ir už savo didelius nusikaltimus turės atgailauti dideliais atpirkimoais. Iš tiesų,

sakau jums: būtent tie, į kuriuos jūs rodote pirštais kaip į tuos, kurie negailestingai sunaikino taiką ir įstūmė jus į chaosą, ateinančiais laikais taps didžiais taikos kūrėjais, didžiais žmonijos geradariais.

18. Milijonų aukų kraujas iš žemės šaukiasi mano dieviškojo teisingumo, tačiau nepaisant žmogiškosios teisingumo sistemos, būtent mano teisingumas pasieks kiekvieną sielą, kiekvieną širdį. Žmogiškasis teisingumas neatleidžia, neišgelbėja, nemyli. Mano teisingumas myli, atleidžia, išgelbėja, prikelia naujam gyvenimui, pakelia ir apšviečia; ir būtent tuos, kurie žmonijai sukėlė tiek daug skausmo, Aš išgelbėsiu ir išlaisvinsiu, leisdamas jiems pereiti per didžiąją atpirkimo kančią, kuri bus lydomo katilas, kuriame jie bus apvalyti ir visiškai pabus, kad išgirstų savo sąžinės balsą, kad galėtų pažvelgti į savo darbų gelmes. Aš leisiu jiems nueiti tą patį kelią, kuriuo jie leido eiti savo aukoms, savo tautoms. Bet galiausiai jie pasieks sielos tyrumą, kad galėtų sugrįžti į žemę, vėl atstatyti viską, kas buvo sunaikinta, ir atkurti viską, kas buvo sugriauta.

19. Argi manote, kad Aš, būdamas teisingas, esu silpnas šių savo vaikų nusižengimų atžvilgiu? Argi Aš esu atlaidus ir silpnas teisėjas? Iš tiesų, sakau jums, pradedant pirmuoju žudiku, apie kurį žinote – Kainu, – Aš parodžiau tokį patį teisingumą, apie kurį šiuo metu jums kalbu.

Kai Kainas ir Abelis man aukojo deginamąsias aukas, Aš apžvelgiau kiekvieno iš jų auką: Abelio auka buvo nekalta ir nuoširdi, o Kaino – tuščia. Aš priėmiau Abelio auką, o Kaino – atmečiau. Tačiau kai jis tai taip suprato, jis, kupinas neapykantos ir pykčio, nužudė savo broį.

Aš pareikalavau iš jo atsakomybės už tą gyvybę, už tą kraują, ir parodžiau jam savo nepasitenkinimą tuo. Tada jis man tarė: „Mano nusikaltimas per didelis, kad būtų atleistas. Tu supykai ant manęs, nes aš nužudžiau savo broį. Tu išvargsi mane iš šios žemės, ir aš jaučiu, kad kelyje būsiu nužudytas, kaip aš nužudžiau savo broį.“

Tačiau Aš jam atsakiau: „Iš tiesų sakau tau: kas nužudys Kainą, tas bus nubaustas septynis kartus.“ Tada jis suprato, kad Aš jį vis dar myliu ir kad tai buvo įrodymas, jog Aš jam suteikiau atleidimą, bet kad buvo būtina atpirkti tą nusikaltimą, nuplauti tą gėdą ir pasirodyti vertam to kilnaus ir dieviško atleidimo.

20. Koks buvo balsas, kalbėjęs Kainui? Jo paties sąžinės balsas, to vidinio teisėjo, kurį Aš įdėjau į kiekvieną savo žmogiškąjį tvarinį. Tas pats balsas kalbės kiekvienam žmogui, ir jis bus negailestingas, nes tai teisėjas, kurio neįmanoma papirkti. Jis kalbės jam su tokiu pačiu aiškumu, su koku kalbėjo Kainui. Tačiau turite suprasti, kad Kainas, praliejęs brolio kraują, nesuvokė savo nusikaltimo sunkumo. Jis nežinojo, kas yra mirtis, bet to meto žmonės labai gerai žino, kas ji yra.

21. Todėl šiuo metu Aš nelauksiu, kol žmonių teisingumas pasireikš jų artimųjų nusikaltimų atžvilgiu. Savo teismo salėje lauksiu kiekvieno iš savo vaikų atvykimo, ir ten mano teismas paskelbs jiems nuosprendį, kurį jie nusipelnė, kad jie atpirktų savo kaltes kančia, kurią sukelia sąžinės gailėstis. Tik ten jie supras savo Viešpaties didžiąją meilę.

22. Šiuo Trečiuoju Laiku Aš jums atnešiau sielos reinkarnacijos patvirtinimą. Žmonija, tiesa, visais laikais turėjo apie tai intuityvią žinią, o siela šią paslaptį atskleidė „kūnui“, tačiau šis – visada netikintis ir silpnas – ją kėlė abejonėse.

Iš anapus atvyko būtybės, kad žmonėms perduotų šį apreiškimą, tačiau tik kai kurie jais patikėjo, o šie dėl savo tikėjimo įsitikinimų susidūrė su priešišku ir buvo atmesti neišmanančiųjų bei netikinčiųjų. Tačiau šiandien žmonijoje kaip niekada anksčiau gyvuoja nuojauta, tikrumas dėl šių apreiškimų, nors ne visi iš baimės prieš pasaulį drįsta tai prisipažinti.

Tačiau Aš atėjau šiuo metu, kad jums tai patvirtinčiau ir pasakyčiau: sielos reinkarnacijoje atsiskleidžia mano tobulas meilės dėsni. Tačiau iš tiesų sakau jums: kaip mažai yra tų, kurie tik vieną kartą tapo žmonėmis žemėje, ir kiek daug galimybių Aš suteikiu sieloms per įvairius kūnus pasaulyje, kad jos galėtų atitaisyti tai, ką sielos buvo padariusios blogo. Bet jūsų kūnas yra tanki uždanga, kuri trukdo jums atrasti šių mokymų esmę.

23. Labai nedaug Aš jums leidau sužinoti apie tai, kas jūs buvote per amžius, nes nenoriu, kad, dar nepasiekę tikros sielos brandos, jūs, būdami kūne, įsibrautumėte į šventovę, į mano aukštųjų nutarimų intymumą. Aš nenoriu, kad iš mokymų apie dvasinį gyvenimą darytumėte naujus mokslus, kurie jus skatintų tik smalsumui, spėliojimams ir laiko švaistymui. Aš nenoriu, kad dvasiniu keliu žengtumėte net vieno žingsnio, kuris jums būtų nenaudingas. Noriu, kad jie visi jums būtų naudingi, kad girdėtumėte ir kad jums būtų apreikšta tik tai, kas padeda jūsų sielos vystymuisi. Tačiau to, kas tarnauja tik žmogiškajam pasitenkinimui, jūs neturėtumėte patirti. Visada bus uždanga, nes tai yra šventas, intymus jūsų dvasinio paveldo aspektas.

24. Kai ši žmonija kartą žengs tvirtus žingsnius dvasinimo link, vykdydama mano įstatymus, ji jau savo žmogiškajame gyvenime atras didžius Šventosios Dvasios mokymus, ir tada ji turės aiškų praeities, dabarties ir ateities regėjimą – tik tiek, kiek tai riboja mano valia.

Todėl, mokiniai, ženkite tikruoju dvasinio tobulėjimo keliu, kurį jums rodo mano mokymas, kad būtumėte geri pranašai, kurie žmonių masėms skelbia apie pavojų ir apsaugo juos nuo žlugimo.

Aš padėsiu jums vykdyti jūsų misiją, tinkamu momentu parodydamas jums dalį tų netikinčiųjų ankstesnių gyvenimų. Tačiau tai bus padaryta ne

tam, kad juos pasmerktumėte, o tam, kad juos pamokytumėte pagal mano apreiškimus.

25. Taip jie pažadins žmones jų tobulėjimo kelyje ir jie supras, kad *vieno* žmogaus gyvenimo nepakanka, kad pažintų mano amžinąją pamoką.

26. Jei šią kovą vesite visomis jėgomis, pasieksite daug. Bet kas iš jūsų turi tikrumą, ar sugrįš į šį pasaulį, ar daugiau čia nebegrįš? Kas galėtų pasakyti: „Viskas, ką dariau gyvenime, buvo tai, ką Tėvas numatė mano likimui. Dabar galiu keliauti į kitus pasaulius ir toliau artėti prie Dievo begalinėje tobulėjimo laiptinėje.“

Iš tiesų, sakau jums, jūsų žinios yra per menkos, kad suprastumėte šias pamokas. Bet visi tie, kurie įvykdo savo užduotį, dvasiniame kelyje bus žengę žingsnį manęs link ir, eidami nuo pamokos prie pamokos, nuo gyvenimo pasaulio prie gyvenimo pasaulio, artės prie amžinybės. Jei taip nebūtų – ar manote, kad būtumėte pajėgūs gyventi aukštesniuose gyvenimo lygmenyse ir kad jums tai leistų sąžinė, kuri yra mano pačios teisingumas?

27. Būkite atsidavę, dirbkite ir leiskite, kad mano dieviškoji valia išsipildytų jumyse. Daugelis iš jūsų dar būdami žemiškame kūne pamatysite, kaip išsipildo mano pranašystės, kaip keičiasi ši žmonija, kaip visi bus išgelbėti pagal mano Įstatymą. Bet prieš tai jie turės patirti didelius kovos mūšius, didelius karus, kokių žmonės dar nepažįsta, kokių istorija dar nėra užfiksavusi.

Tačiau jei jūs, kurie jau žinote, kas įvyks, apie artėjančius įvykius, turite apsisvalyti – kas nutiks tiems, kurie, nepaisydami Šventosios Dvasios mokymų, neatsibudo, kurie paniekino mano Įstatymą, kurie pamiršo savo užduotį, kurie gyvena savo tradicijomis ir apsikrovė nežinojimo grandinėmis?

28. Sumišimas, kančia ir atgaila bus tarsi lydymo katilas didžiulėms sielų gretoms, kurios stosis prieš savo patį Teisėją. Tačiau iš tiesų, Aš jums sakau, kad ir jiems Aš padėsiu, ir kai jie pabus iš gilaus miego, jie išvys mano spindinčią veidą, kuris jiems parodys mano atleidimą, ir jie lauks tik to, kad Aš juos nusiųsčiau į tą kelią, kurį jie anksčiau išniekino ir niekino, kad atitaisytų savo nuodėmes ir pasirodytų verti mano meilės. O Aš, kaip mylintis Tėvas, jiems tai suteiksiu.

29. Todėl savo mokyme sakau jums, kad neturėtumėte teisti tų, kuriuos šiandien matote suteptus žmogaus krauju ir visais nusižengimais. Nes jūsų amžinojoje egzistencijoje yra didesnių nusižengimų nei žmogaus kraujo praliejimas. Tačiau kol kas nereikalaukite visko sužinoti. Aš jau esu jums nurodęs, kad tik Aš vienas savo aukštuose sprendimuose galiu teisingai teisti.

30. Dabar jūs turite tik mylėti ir atleisti, o jei Aš leidžiu jums nagrinėti ir vertinti įvykius, vykstančius aplink jus, tai darau todėl, kad nenoriu, jog būtumėte abejingi, akli ir bejausmiai savo artimųjų skausmui. Savo mokymu Aš jus padariau jautrius, kad, atėjus laikui, galėtumėte visiems savo artimiesiems suteikti pamokymą, supratimą, meilę, atleidimą ir paguodą. Dėl to Aš darau jus švyturiu, spindinčia žvaigžde ir ištikimu draugu, kad savo namuose, įstaigose ir tarp tautų elgtumėtės atitinkamai.

31. Aš nebeinu, kad jūs laikytumėte save svetimais. Aš noriu, kad tarp jūsų pražystų visuotinė brolystė ir kad ji jūsų tarpe pradėtų duoti vaisių.

32. Gerai, kad laikotės savo žmogiškųjų įstatymų, bet mano mokymą ir savo dvasingumą iškelkite virš jų. Būkite paklusnūs mano įstatymams, ir tikrai, sakau jums, Aš išlaisvinsiu jus iš sunkiausių konfliktų, kurie jums kyla dėl žmogiškųjų įstatymų. Bet kovokite su neteisybe, kovokite su ištvirkimu – ne žudikiškais ginklais, nei neapykanta, o mano meilės sėkla. Kovoje nebūsate vieni, Aš jums jau sakiau, kad tarp žmonijos yra tautų, kurių žmonės jau pradeda išsilaisvinti iš savo materializmo, stiprėja susidūrę su likimo smūgiais – siekdami susivienyti su Manimi. Kas yra tos sielos? Kol kas nebūtina, kad jas pažintumėte.

33. Pakelkite savo sielą, mylėkite vieni kitus, susivienykite Anapus su šiuo visuotinės brolystės idealu. Aš pakviesiu jus į Dvasinį Kalną, ir ten būsiu su vienais ir kitais – su visais tais, kurie trokšta taikos, išganymo, kad suteikčiau jiems jėgų ir tikėjimo mano apreiškimais, kad, taip apdovanoti, jie galėtų tęsti savo kelią. Ir toliau atsiras sielų – vienos kaip laukinės gėlės, kitos kaip dykumos erškėčiai. Bet ir vienos, ir kitos bus suvienytos vieno idealo, o Anapus jūsų meilės gėlės susijungs, kad pasiektų Mane kaip viena meilės auka.

34. Šitaip Aš jus mokau, o mokiniai, paskutiniaisiais šių apreiškimų metais. Nes tikrai sakau jums: kai šis laikotarpis baigsis, jūsų dvasinis tobulėjimas bus išbandytas labai dideliais išbandymais. Kiek iš jūsų taps fanatizmo ir stabmeldystės aukomis? Kiek iš jūsų eis tik paslaptingumo keliu, o kiek kitų, norėdami išsiskirti tarp žmonių, norės pridėti prie Mano darbo tai, kas jam nepriklauso? Būkite budrūs ir melskitės, o tauta! Tačiau nepamirškite, kad kuo tyresnis ir paprastesnis yra jūsų religijos praktikos būdas ir kuo labiau jis įkvėptas mano įstatymų, tuo didesnė bus tobulumas, kurį pasieks jūsų siela. Turėkite mažiau apeigų ir ritualų, o daugiau dvasinio tobulėjimo, daugiau gailestingumo ir meilės savo artimui – tada jūs mane mylėsite.

35. Visose žemės tautose ateis stabmeldystės ir fanatizmo laikotarpis. Apeigos ir ceremonijos pasieks didžiausią intensyvumą ir bus išplėstos iki kraštutinumų. Įvairių religijų ir sektų dvasininkai bei kunigai savo pasekėjus

atves iki ekstazės. Aš tai leidžiu, nes tai bus tarsi audra tarp žmonijos, o šiame chaose sielos jausis kaip laivo avarijos aukos. Nebus nė vieno, kuris jaustųsi esąs saugioje uosto priplaukoje ar gelbėjimo valtyje.

36. Atėis laikas, kai visose sielose viešpataus sumaištis, ir jos niekur nerastų ramybės prieglobsčio. Tada žmonės ieškos žymiausių asmenybių, ministrų, išsiskiriančių didesniu protu, tų, kuriuos žmonija laiko šventaisiais. Tačiau jų nuostaba bus labai didelė, kai jie supras, kad ir šie yra nelaimės ištikti žmonės, neturintys kompasų, ramybės ir šviesos.

Tada ateis tamsybė. Bet šio chaoso viduryje sielos, ieškomos išgelbėjimo, pakils, ir už tamsaus audros debesies jos išvys šviesą kaip naują gyvenimą, kaip naują aušrą, ir ta šviesa bus Šventosios Dvasios šviesa, bus švyturys, apšviečiantis visą visatą, laukiantis vaikų sugrįžimo ir apšviečiantis audringus vandenynus.

37. Po šio išbandymų laikotarpio žmonijai ateis Dvasios laisvė. Žmonių kojos sutrips savo senuosius stabus, nusivylę jie sunaikins savo tuštąybę, prabangos ir apgaulingo spindesio susibūrimo vietas. Mokslinių veiklų autoriai įmes savo pačių kūrinį į ugnį.

38. Tuo metu bus atidžiai klausomasi net ir mažiausiai išsilavinusių bei menkiausių iš jūsų. Kiek iš tų, kurie dabar tarp šios paprastos ir varganos tautos klausosi mano mokymo ir jaučiasi nereikšmingi, nes mano, kad jiems trūksta iškalbos ir dvasingumo, vėliau pamatys save apsuptus žmonių minios, o tarp jų bus ir kai kurie iš tų, kurie laikė juos pamišusiais, kai jie klausėsi Manęs per balso nešėją. Kiek iš tų, kurie šiandien abejoja mano žinia, vėliau, kaip Petras, verks, kai kiekviename žingsnyje matys mano žodžio išsipildymą.

39. Iki to laiko toliau ruoškitės, stiprinkite savo sielą mano mokymu, kuris niekam nesuklaidino, nes iš jūsų reikalauja tik išsilaisvinimo, išgelbėjimo per dvasingumą. Bet kas yra dvasingumas? Tai yra kelias, kurį Aš nubrėžiau nuo pat laikų pradžios, ir juo visos apvalytos sielos pasieks Dievo glėbį. Juo eina Dieviškasis Įstatymas, kuris yra visų dorybių šaltinis. Ten yra atversta knyga, Gyvenimo knyga, kurioje glūdi visa Dievo išmintis. Į šį kelią Aš jus dar kartą pakviečiu.

40. Nuo kalno viršūnės Aš trečią kartą kreipiuosi į jus ir sakau: „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas. Neatsiskirkite nuo Manęs.“

41. Prisiminkite: kai mano kūnas buvo nuimtas nuo kryžiaus ir vėliau palaidotas, mokiniai, kurie buvo sukrėsti ir negalėjo suvokti, kas įvyko, manė, kad su Mokytojo mirtimi viskas baigėsi. Buvo būtina, kad jų akys vėl mane pamatytų ir jų ausys vėl mane išgirstų, kad jų tikėjimas užsidegtų, o supratimas apie mano žodžius sustiprėtų.

42. Dabar galiu jums pasakyti, kad tarp tų mokinių buvo *vienas*, kuris niekada manimi neabejojo, kuris susidūręs su išbandymais niekada nesusvyravo ir kuris nė akimirkai manęs nepaliko. Tai buvo Jonas – ištikimas, drąsus, ugninis ir mylimiausias mokinys. Dėl šios meilės Aš jam patikėjau Mariją, kai jie stovėjo prie kryžiaus papėdės, kad jis ir toliau rastų meilę toje nepriekaištingoje širdyje ir kad jos šalia jis dar labiau sustiprėtų kovai, kuri jo laukė. Kol jo broliai, kiti mokiniai, vienas po kito krito nuo budelio mirtino smūgio ir taip savo krauju bei gyvybe patvirtino visą tiesą, kurią jie skelbė, bei savo Mokytojo vardą, Jonas nugaulė mirtį ir išvengė kankinio mirties. Kadangi jis buvo ištremtas į dykumą, jo persekiotojai net nesusimąstė, kad ten, toje saloje, į kurią jie jį išvarė, tam žmogui iš dangaus nusileis didysis amžių apreiškimas, kurį jis po truputį išgyvens – pranašystė, kuri žmonėms kalba apie viską, kas įvyko ir kas išsipildys.

43. Jonui, kuris savo broliams padovanojo daug meilės ir savo gyvenimą paskyrė užduočiai tarnauti jiems savo Mokytojo vardu, teko gyventi atskirai nuo jų, vienam; tačiau jis nuolat meldėsi už žmoniją, visada galvojo apie tuos, už kuriuos Jėzus praliejė savo kraują.

44. Malda, tylą, susitelkimas į save, jo egzistencijos tyrumas ir minčių gerumas padarė stebuklą, kad tas žmogus, ta siela per trumpą laiką pasiekė tai, ko kitoms sieloms pasiekti reikia tūkstančių metų.

45. Taip, mokiniai, Jonas yra pavyzdys to, ką žmogaus siela pasiekia ateityje. Jono ekstazė, per kurią jis kalbėjo, matė ir girdėjo, buvo to, ką jūs patirsite šiais laikais, apreiškimas. Dvasiniai regėjimai, pateikti simboliais, buvo matomi per regėjimo dovaną, t. y. dvasinį žvilgsnį.

46. Dieviškasis balsas ir Dvasinio pasaulio balsas, pasiekę jo smegenis ir palietę jo širdį, buvo išankstiniai ženklai to apreiškimo, kurį jūs šiais laikais gavote per balso nešėjus ir dovanų turėtojus. Ir galiausiai Jonas, vadovaudamasis angelo nurodymu užrašydamas viską, ką matė ir girdėjo, atskleidė žmonijai dvasių tarpusavio bendravimą, kuris įvyks, kai „*žmonės savo gyvenime atsikratys nešvarumų ir materializmo.*“

47. Kada žmonės atkreips dėmesį į tai, ką raštu paliko mano mylimas mokinys? Keista, kaip užrašyta jo Apreiškimas, paslaptinga jo prasmė, o jo žodžiai – begaliniai gilūs. Kas gi galėtų juos suprasti? Žmonės, kurie pradeda domėtis Jono Apreiškimu, gilinasi į jį, aiškina, stebi ir studijuoja. Vieni šiek tiek priartėja prie tiesos, kiti mano, kad atrado Apreiškimo prasmę, ir skelbia ją visam pasauliui; dar kiti yra sutrikę arba pernelyg pavargę toliau tyrinėti ir galiausiai atsisako pripažinti bet kokią dieviškąją prasmę tame pranešime.

48. „Trečiojo laikotarpio“ mokiniai, dabar sakau jums, kad jei tikrai trokštate įžengti į šią šventovę ir pažinti tikrąją tų apreiškimų prasmę,

turite susipažinti su malda iš Dvasios į Dvasią – būtent ta, kurią Jonas atliko savo tremtyje. Pirmiausia turite suvokti, kad dieviškasis apreiškimas, nors ir pateikiamas per žemiškus pavidalus ir vaizdus, iš esmės kalba apie žmogaus sielą, apie jos vystymąsi, kovą, pagundas ir kritimus, jos išniekinimus ir nepaklusnumus. Ji pasakoja apie mano teisingumą, mano išmintį, mano karalystę, apie mano meilės įrodymus ir mano bendravimą su žmonėmis, apie jų pabudimą, atsinaujinimą ir galiausiai apie jų sudvasinimą.

49. Ten Aš jums atskleidžiau žmonijos dvasinę gyvenimo kelionę, suskirstytą į laikotarpius, kad jūs geriau suprastumėte sielos vystymąsi.

50. Taigi, mokiniai, kadangi apreiškimas susijęs su jūsų dvasiniu gyvenimu, derėtų jį studijuoti ir apmąstyti iš dvasinės perspektyvos; nes jei norėsite jį aiškinti remdamiesi vien tik žemiškais įvykiais, pateksite į sumaištį, kaip ir daugelis kitų.

51. Tiesa, daugelis žemiškų įvykių yra susiję su to apreiškimo išsipildymu ir bus susiję su juo ir ateityje. Tačiau turite žinoti, kad joje aprašyti įvykiai ir ženklai taip pat yra simboliai, vaizdai ir pavyzdžiai, kurie turėtų padėti jums suprasti mano tiesą ir įvykdyti savo paskirtį – pakilti pas mane sielos tyrumo keliu, kurio šviesų pavyzdį jums paliko mano mokinys Jonas, kuris tūkstantmečiais pralenkė žmoniją bendraudamas su savo Viešpačiu iš dvasios į dvasią.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Turinio nuorodos

Mokymas 277	Eilutės Nr.
Dvasinė misija	1
Dvasinis Izraelis	14
Dvasinė analizė	28
Dvasinis įkvėpimas	32
Apreiškimai ir pranašystės	35
Žmogaus atsilikimas	42
Dvasinė siela siekia tobulumo	47
Mokymas 278	Eilutės Nr.
Dvasinių gebėjimų pažadinimas	2
Tikroji dvasinė malda	16
Atgailos sakramentų klaida	18
Pranašystės apie karų pabaigą	24
Išbandymų prasmė	31
Tobula dvasinė komunikacija	42
Dvasinio Izraelio tautos misija	59
Paslapties prasmė	61
Mokymas 279	Eilutės Nr.
Dvasinė malda	1
Pranašysčių išsipildymas	9
Atpirkimo laikas	17
Viešpaties sugrįžimo laikas	39
Dvasingumas	65
Dieviškojo ir žmogiškojo užkariavimo skirtumas	75
Mokymas 280	Eilutės Nr.
Trečiojo laikotarpio žinia	2
Teismas, kurį žmogus atlieka pats	11
Pereinamieji laikotarpiai	20
Tėviški patarimai	31
Trečiojo laikotarpio apaštalų misija	49
Simboliai išnyks	65
Naujoji mana	71

Mokymas 281	Eilutės Nr.
Naujojo dvasinio apsireiškimo tikslas	1
Dvasinė malda	23
Taikos pagrindai	29
Veiksmai, žodžiai ir mintys harmonijoje	42
Dvasinė analizė	46
Tikrosios vertybės	63
Mokymas 282	Eilutės Nr.
Dvasios galia	3
Žmogiškumo nepastovumas ir trapumas	9
Žmogaus nežinojimas ir tikroji Dvasios išmintis	17
Žmogus yra dvasinio pasireiškimo priemonė	31
Pažadėtasis Guodėjas	57
Tikroji dvasinė malda	61
Mokymas 283	Eilutės Nr.
Tikroji likimo prasmė	10
Izraelis ir jo misija	15
Dvasingumas nėra religingumas	23
Mokslas, vedamas sąžinės	48
Dvasiniai įkvėpimai, skirti visiems pasiruošti	51
Kas yra gamta?	57
Mokymas 284	Eilutės Nr.
„Gyvenimo knygos“ struktūra	11
Dvasinis ir materialus pasitenkinimas	24
Ilgai laukta „Taikos karalystė“	31
44 000 pasirengusių sielų	34
Trečiasis laikotarpis	38
Atplėštas šeštasis antspaudas	46
Mokymas 285	Eilutės Nr.
Vidinė ramybė	1
Skausmo nauda	6

Malda – tai dvasinis darbas	10
„Trečiasis laikotarpis“ ir dvasinis gyvenimas	18
Sielos vystymasis be pojūčių išaukštinimo	43
Spiritualistų kova	54
Tikroji Dievo šventovė	62
Žmogaus egzistencijos prasmė	69
Tiesa yra dieviškoji esmė	81
Mokymas 286	Eilutės Nr.
Harmonija tarp įsikūnijusių ir neįsikūnijusių dvasinių sielų	2
Dvasinis pakilimas	9
1866 m. rugsėjo 1 d., Trečiojo laikotarpio aušra	14
Jėzaus, Mozės ir Elijo misija	15
Apie skausmą	27
Pranašų paskelbtas laikas	45
Dvasinis pabudimas	57
Mokymas 287	Eilutės Nr.
Nuostabus dvasinis kelias atgal pas Kūrėją	6
Rojaus reikšmė (žr. 161,7)	12
Instinktas ir sąžinė	25
Kas yra gailestingumas	31
Kelias į palaimą	37
Dvasinis gailestingumas	54
Jokūbo kopėčios	59
Mokymas 288	Eilutės Nr.
Naujoji Izraelio tauta per Dvasią	1
Panašumas apie prarastą rojų (žr. 161,7)	29
Dieviškasis tiesos šviesos blyksnis	36
Dvasinės būtybės įsikūnija pagal savo misiją ir paskirtį	46
Pakartotiniai įsikūnijimai	56
Keliautojai tarp dviejų pasaulių	62
Mokymas 289	Eilutės Nr.

Prabudimas į tikrąsias dvasines vertybes	3
Dvasinio pasaulio egzistavimas	17
Laikų išsipildymas	31
Taikos karalystės atėjimas	57
Visi yra Dievo vaikai	66
1950 m. svarba	67
Mokymas 290	Eilutės Nr.
Evoliucija per įsikūnijimus	4
Klaidingi žmogiškieji aiškinimai ir dieviškoji tiesa	13
Šeimos reikšmė dvasinės sielos ir kraujo požiūriu	40
Atskleidimas apie reinkarnaciją	53
Dvasinio išsilaisvinimo era	58
Mokymas 291	Eilutės Nr.
Ramybė ir sąžiningumas – išpildymo	2
Meilės dėsnis	8
Tiesos pažinimas	9
1950 metų dvasinė reikšmė	44
Žinokite, kad 1950 m. Aš paskutinį kartą paskelbsiu savo Žodį	57
144 000 ir jų misija	63
Dvasinis bendravimas	81
Mokymas 292	Eilutės Nr.
„Tėvo namuose yra daug buveinių“	3
Kelias į visuotinę harmoniją	5
Proto ir dvasios talpa	15
Naujoji Izraelis	28
Spiritizmo plitimas	31
„Nė vienas akmuo neliks ant kito“	33
Nesusiminkite susidūrus su sunkumais	46
Jūsų planetos paskirtis	53
Viešpaties antrasis atėjimas	65
Mokymas 293	Eilutės Nr.
Pasirengimas bendravimui iš dvasios į dvasią	11

„Trejybė“	19
Dieviškosios meilės atitikmuo žmogaus gyvenime yra nuopelnai	44
Naujas dieviškasis atėjimas pakelia mus virš materializmo sienos	56
Dievas nedaro skirtumo tarp religijų	61
Sąžinės balsas	73
Mokymas 294	Eilutės Nr.
Dvasingumo laikas	1
Dvasinis išsilaisvinimas	24
„Anapus“	32
Sielos ir kūno santykis	37
Dvasios ir dvasios bendravimo laikas	44
Mokymas 295	Eilutės Nr.
Gyvenimo ir mirties, šviesos ir tamsos reikšmė	1
Didžioji žmonijos klaida	2
Pagundos	13
Tuštybės pavojus	18
„Žodžio“ sugrįžimas dvasioje	26
Paaiškinimas apie mirusiųjų atminimo dieną	34
Dvasingumas ir mokslas	36
Žmogaus dvasinė siela yra Kūrėjo atvaizdas	44
Laisva valia ir sąžinė	49
Reinkarnacija ir dvasinis gyvenimas	52
Trys laikotarpiai Žemėje	56
Mokymas 296	Eilutės Nr.
Žmogaus dvasinė evoliucija	2
Naujas Dievo atėjimas	20
Sąžinė turi vadovauti mūsų tyrimams	26
Amžinosios prakeikimo bausmės nėra	30
Taikos lobis	39
Trečiojo laikotarpio dieviškojo darbo didybė	45
Dvasinio gyvenimo apraiška	55
Meilės galia	60
Mokymas 297	Eilutės Nr.
Dvasinio darbo prasmė ir tikslas	2

Mes nesame vieni	6
Materializmas religijose ir sektose	39
Pranašystės apie geresnį pasaulį	68
Mokymas 298	Eilutės Nr.
Dvasinių gabumų panaudojimas išlaisvina ir pakelia	1
Sielos pasiruošimo svarba	19
Dvasinis pasaulis mus supa	41
Mokymas Nr. 299	Eilutės Nr.
Kalėdos 1949 m.	2
Dvasingumas be filosofinių priemaišų	32
Juozapo pavyzdys	60
Mokymas 300	Eilutės Nr.
Spiritizmo liudijimas	3
Trečiojo laikotarpio raštų svarba	17
Artėja naujas karas	33
Pasirengimas dvasiniam gyvenimui	36
Visų laikų pranašai	50
Mokymas 301	Eilutės Nr.
Dvasinio pasirengimo lygis	2
Dvasios duona ir vynos	5
Šeštasis antspaudas	9
Žinios apie dvasinį gyvenimą	10
Dvasios dovanos	14
Išbandymų priežastis	24
Dvasininkų misija jaunimo atžvilgiu	33
Mokymas 302 (1950)	Eilutės Nr.
Kelias į dvasingumą	2
Emauso trobelėje	3
Dieviškosios pamokos	5
Reinkarnacijos priežastis	14
Potvynis	15
Dvasinės arkos reikšmė	17
Begalinis dvasinių buveinių skaičius	23
Nieko nėra prarasta amžinai	31

Idolatrijos išnykimas	36
Mokymas 303	Eilutės Nr.
Dvasinis pasiruošimas	1
Santykiai tarp dvasinių būtybių	11
Keletas žodžių apie fanatizmą ir nežinojimą kapinėse	20
Dabar atėjo laikas pažinti save dvasiškai	24
Keletas minčių apie malonumus	27
Laikų pabaiga ir teismas	35
Kur yra mirtis, amžinas pasmerkimas ir skaistykla?	41
Septyni antspaudai	52
Mokymas 304	Eilutės Nr.
Dvasios tobulėjimas reikalauja pasiruošimo ir valios	1
Dievas yra visur esantis	13
Išbandymai atitinka klaidas	38
Dvasinis bendravimas po 1950 m.	51
Mokymas 305 (1950 m. sausio 1 d.)	Eilutės Nr.
Trys amžiai ir jų rašytiniai pranešimai	1
Dvasinis raginimas žmonijai	2
Dvasinė siela yra pirminė	6
Artėjanti teismo valanda ir atleidimas visiems	12
Dieviškųjų virpesių visur buvimas	22
Dvasinės šventyklos dieviškasis tyrumas	30
Žmonijos pabudimas į dvasinį pasaulį	36
Materializmo eros agonija	41
Elijo misija	47
Jus turi vesti ne baimė, o meilė	51
Klaidingas tikėjimas	59
Dieviškas gailestingumas ir dvasinė evoliucija	64
Sąžinė yra aukščiau už protą ir širdį	67
Jėzus ir Kristus	71
1950 m. svarba	74
Mokymas 306	Eilutės Nr.
144 000 išrinktųjų dvasinių būtybių	1
Dvasinis požymis	3

Amžinos dvasinės vertybės ir laikinos materialios vertybės	14
Išbandymų palaima	20
Galimybės parodyti gailėstingumą (Hebr. 13:16)	27
Ten, kur nėra gailėstingumo, vyrauja karas	35
1950 m. – naujos eros aušra	38
Paskirti ir išrinktieji	53
Ne religingumas, o dvasingumas	59
Visuotinė kalba	65
Mokymas 307	Eilutės Nr.
Taika yra didžiausias dvasinis turtas	1
Dvasinis tobulėjimas praktikoje	6
Žodžiai mergelėms	31
Tikroji dvasinė šeima	36
Pasirengimas	42
Dvasinis pasireiškimas Meksikoje	49
Dvasinių gabumų ugdymas	54
Mokymas 308 (1950)	Eilutės Nr.
Kilimas į dvasinį kalną	5
Pasidavimas išbandymams	7
Jėzus ir Kristus – žmogus ir dvasia	20
Petras ir Saulius-Paulius	42
Pasirengimo patirtis	48
Gailėstingumas	52
Mokymas 309	Eilutės Nr.
Visuotinis dieviškasis buvimas	3
Dvasingumas ir materializmo žlugimas	6
Taikos ambasadoriai	10
Dieviškasis teisingumas	14
Kaino ir Abelio pamoka	19
Tobulas reinkarnacijos dėsni	22
Visuotinė brolystė	31
Kompaso neturintys laivo avarijos nukentėjusieji	35
Dvasios laisvė	37
Petro pavyzdys	38
Apaštalo Jono tremtis į Patmosą	42

Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m.

Literatūra

Leidykla „Reichl“, D-56329 St. Goar, tel.: +49 (0)6741 1720

„Tikrojo gyvenimo knyga“, I, II, III, IV, V, VI tomai

„Trečiasis Testamentas“ (taip pat ispanų, anglų ir prancūzų kalbomis)

Dieviškieji apreiškimai iš Meksikos (trumpas įvadas)

Dieviškieji apreiškimai apie gyvenimo klausimus

Pranašystės apie Trečiąjį laikotarpį

„Buchdienst zum Leben“, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0)7371 929 66 42, el. paštas: manfredbaese@gmx.de

Dieviškoji meilė – mūsų gyvenimo ir visos būties kilmė, esmė ir tikslas

El Amor Divino – mūsų gyvenimo ir visos būties šaltinis, esmė ir tikslas

„Tikrojo gyvenimo“ knyga, VII, VIII, IX, X, XI, XII tomai

Trečiasis Testamentas

„Unicon“ fondas, D-88709 Meersburg

Tel.: +49 (0)7532 808162, el. paštas: info@unicon-stiftung.de

Įvadas į „Tikrojo gyvenimo knygą“ (nemokamai)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.

Orinoco Nr. 54, vidinis kambarys 5, Col. Zacahuitzco, 03550 Meksikas, D.F.

„Tikrojo gyvenimo knyga“, I–XII tomai

„Trečiasis Testamentas“

ir kitos knygos apie šiuos dieviškus Meksikos apreiškimus

Interneto svetainės

www.drei-offenbarungen.net

www.reichl-verlag.de

www.unicon-stiftung.de

www.drittes-testament.de

www.drittetestament.wordpress.com (daugiakalbė)

www.tercera-era.net (ispanų kalba)

www.144000.net (daugiakalbė)

www.dritte-zeit.net